MOMENT ATLETIC CU ION SOETER

Un interviu cu Soeter e lucrul cel mai simplu și cel mai complicat. Cel mai simplu — pentru că e foarte simplu să consulți un Larousse atletic, în care nici măcar nu e nevoie să răsfoiești pagini. Cel mai complicat — pentru că e foarte complicat să-l sustragi pe Soeter întrecerii atletice...

...Acum cîteva săptămîni, la concursul republican de la Floreasca, am prins un moment liber. Toți atleții părăsiseră hala pentru un cros de verificare pe aleile din jur. Am rămas singuri.

— Îmi dai voie, tovarășe Soeter, să-ți răsfoiesc puțin carnetul de impresii?

— N-ai să găsești mare lucru. Doar cîteva hieroglife, despre elanul lui Popovschi, sau elanul lui Mărășescu. Nu notez totul... Despre concurs însă, aș putea spune multe. Concursul acesta e o victorie împotriva scepticismului. Ultimele rezistențe ale antrenorilor, care puneau la îndoială rolul hotărîtor al pregătirii fizice complexe de iarnă, au fost lichidate. Rezultatele au fost obținute doar prin efortul material al materialului fizic necizelat tehnicește și reprezintă triumful noii concepții, singura în stare să ademenească performanța.

— Ce-mi poți spune despre lipsa de omogenitate a valorilor în diferite probe?

— Sînt multe de spus, dar neajunsul cel mai flagrant e numărul minim al concursurilor interne în care să se înfrunte și să se apropie aceste valori. Să luăm un exemplu la întîmplare. Brașovul are un săritor de 1,85 m.: Arvai și un junior de 1,71: Obogeanu. Sînt cei mai buni din oraș. Închipuiți că acești atleți nu fac decît să... cîștige un an întreg toate concursurile locale. În schimb, nu au emoția înfruntării unui partener de egală valoare la Cluj, la Iași, la Craiova sau oriunde. De vreo două ori pe an sau, uneori, chiar o singură dată, la „republicane". Arvai și Obogeanu iau și ei startul într-un concurs în care, de astădată, emoția înfruntării lui Porumb sau a lui Dumitrescu reduce mult posibilitatea însușirii unei noi experiențe.

— E adevărat, dar...

— Stai, că asta nu e totul. Calendarul nostru intern vizează mai mult interesele lotului republican, ale virfurilor. Nu sînt stimulate cluburile. Nu sînt relevate meritele clubului. Clubul nu e primit ca o echipă, ci ca o formație în care există o săritoare de atît și un sprinteur de atît. Și astfel clubul nu pedalează în direcția formării unei echipe, ci se orientează îngust, spre cîteva virfuri.

— Dar antrenorii?

— Antrenorii muncesc. Li se poate reproșa, desigur, că nu studiază destul experiența avansată dar, după părerea mea, au de rezolvat prea multe probleme administrative. Exigența firească trebuie însoțită de înțelegerea înaltului și dificilului rol de pedagog.

— Ce face Ioli? De ce n-a sărit?

— A renunțat la această verificare. De altfel, actuala ei perioadă de pregătire e atît de pronunțat specifică, încît forfait-ul se impunea. La nivelul performanțelor ei, concentrarea finală e atît de mare, iar curba ascendentă care o poartă într-acolo, e atît de sensibilă, încît orice cataractă, ca să spun așa, nu poate decît să-i dăuneze.

— Ce spui de noul record al lui Șerban Ciochină la triplu?

— L-as numi „preludiu la 16 m.". Cred că în cursul acestui an vom putea avea trei săritori de 16 metri

— Acum un an, tot în sala asta, am văzut o fată de 16 ani sărind 1,60 m. la înălțime (Mihaela Popescu) și una de nici 14, sărind aproape 5 metri și jumătate (Gabriela Rădulescu) la lungime. De ce au stopat brusc?

— Pentru că aceste performanțe nu au venit doar din efortul mușchilor, ci au fost rodul unor rafinamente tehnice de precocitate, un fel de artificii care au forțat natura adolescenței. Și cum nu oricine poate să-și liciteze precocitatea, ca Mozart, iată că la 17 și 15

ani Mihaela și Gabriela au început să aibă amintiri...

— Se vorbește despre un pretins exod al tinerilor atleți spre jocurile sportive. Ce părere ai?

— Cam așa e. Vezi, un coș marcat în aplauzele spectatorilor — e mai palpabil decît o ștachetă urcată cu vreo 3 cm de-a lungul unui an întreg. Frumusețile atletismului se dezvăluie mai greu. Poate că și acest carnet de reporter pe care îl ai în mînă ar trebui să cînte ceva mai mult în struna atletismului, cel mai pur dintre sporturi. Bineînțeles că și antrenorii trebuie să se bată mai mult pentru copiii lor, dar e nevoie de un efort comun. Uite, îl vezi pe băiatul acela de lîngă stachetă? Cel cu chiloții verzi și tricou albastru... Două culori care se ucid una pe alta... Să nu-ți închipui că micul spectator nu înregistrează asta... Trebuie să cultivăm frumosul în atletism. Pantofii trebuie să fie și ei mai atrăgători. O simplă bentiță croită altfel poate deveni un punct de atracție în plus. Ți-e mai mare dragul cînd vezi apărînd pe teren o echipă de baschet. Trebuie să cultivăm eleganța și pe pistele noastre de atletism. Nici nu știi cît de mult contează această reclamă inocentă pentru ochiul receptiv al adolescentului...

— Ce va fi la Belgrad, la „europene"?

— Un concurs mare. Pentru că centrul de greutate al atletismului s-a deplasat în Europa. Să nu uităm că astăzi americanii se mîndresc cînd obțin performanțe sovietice la înălțime, marele lor monopol de odinioară. Să nu-i uităm pe polonezi și pe germani. La Belgrad va fi o luptă aprigă, în care atleții noștri pot avea mai multe prezențe autoritare, demonstrînd încăodată că în iarna asta s-a lucrat mai serios ca oricînd.

Atleții au revenit în sală. Un reporter de la „Előre" îmi „trage" Larousse-ul din mînă. Îl dau fără grijă. Va găsi alte file...

Ioan CHIRILĂ

SPORT

O victorie care obligă

Cine n-a fost vineri seară la Floreasca, poate să creadă că fetele noastre au cîștigat „plimbîndu-se" meciul de baschet cu reprezentativa Franței. Decalajul final de 17 puncte (în partida anterioară victoria ne-a revenit la zece coșuri) este, într-adevăr elocvent. Și totuși...

Echipa antrenată de Ferencz, s-a dezlănțuit din primul moment, uluindu-și literalmente adversarele, marcînd coș după coș cu o facilitate prodigioasă, ca și cum n-ar fi avut în față una din cele mai bune naționale de pe continent, ci niște partenere oarecare! După trei minute, tabela electrică arăta 8—0 și puțin a lipsit să arate 10, ba chiar 12—0 pentru R.P.R.

Evident, șocul a fost teribil; franțuzoaicele au cedat pasul și în două sute patruzeci secunde de joc efectiv, scorul a devenit 21—6, deci, cu aproximație minimă, diferența finală. De-aci înainte, simpaticele vizitatoare nu mai aveau ce pierde; le rămînea de salvat, vorba strămoșului Francisc — onoarea! Elevele doamnei Coste au făcut acest lucru în cel mai galic stil cu putință, zvîrlindu-se, „à tombeau ouvert", la luptă cu furtuna... Oricum, era vorba de obrazul unei echipe care-a dispus recent de Polonia, Bulgaria și Italia: asemenea carte de vizită nu-i la îndemîna oricui!

Ulterior, întîlnirea s-a echilibrat, a devenit dinamică, spectaculoasă.

Iat-o pe Stephan — siluetă delicat-băiețoasă, dribling fantastic, prenume din poveștile Mesei Rotunde, căci o mai cheamă Yannick; prinde mingea sub panoul propriu, trece ca o nălucă printre adversare și colege, înscrie de aproape sau de la distanță, din poziție de pivot sau din aruncări libere, în entuziasmul publicului bucureștean, deosebit de generos cînd R.P.R. conduce...

Iat-o pe grațioasa Garzinot, blondă și explozivă, pachet de nervi — uneori cam nestăpîniți — cîștigînd dueluri imposibile, ajungînd din trei salturi lîngă panoul opus, ratînd ocazii de aur — mai ales din dorința de a înscrie cu orice preț...

Adăugați pe Prugneau, excelentă realizatoare și pe Mazel, tacticiană remarcabilă, și veți avea structura de bază a echipei franceze la ora actuală. Or, la noi — pe lîngă Ivanovici, pivot-realizator cum n-am avut de multă vreme, pe lîngă Racoviță și Kraus, care judecă precis și acționează fulgerător în fiecare fază, — mai sînt și Niculescu, Marian, Gheorghe, Dumitrescu, Simon... Mai este și un spirit colectiv în progres evident, și o mare voință de a învinge, și un foarte bun dirijor, pe margine...

Încît, pînă la urmă, cu toată risipa de energie, viitoarele gazde ale „europenelor" de la Mulhouse n-au izbutit decît să păstreze distanța, evitînd corecția severă care se profila amenințător după întîiul sfert al partidei.

48 de ore mai tîrziu, prin victoria de la Belgrad (Franța-Iugoslavia: 64—59) ele aveau să confirme acest reviriment, subliniind implicit valoarea ascendentă a reprezentativei noastre.

Dan DEȘLIU

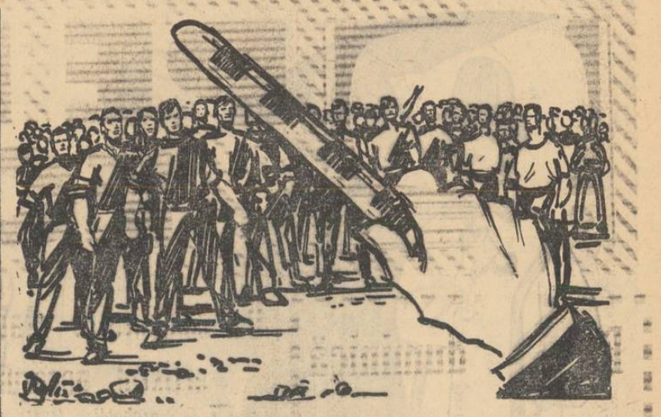

PĂMÎNT ÎNSÎNGERAT

Schiță de Giuseppe Berto (Italia)

— Înapoi, îna-poooi, unde vreți să mergeți?

Oamenii învinseseră însă teama. Mergeau să cucerească pămîntul!

— Nu-i al vostru. Nu-l puteți fura!

— Nu vrem să-l furăm, omule. Vrem numai să-l muncim.

— E împotriva legii, auzi tu bădărane, înapoi, îna-poooi!...

Cei din ultimele rînduri nu înțelegeau prea bine despre ce este vorba. Începură să strige și să se înghionteacă. Săracii satului porniră atunci înainte, cu toții. Carabinierii se retrăgeau acum pe șoseaua prăfuită. Intrarea pe pămîntul moșiei Cellia era acum liberă. Ea fusese într-adevăr baricadată, cu ramuri și trunchiuri de copaci, dar asta nu constituia un obstacol. Era numai un semn, pentru a indica cumva celor care vor îndrăzni să o treacă că vor comite

un delict. Oamenii o dădură jos, din cîteva lovituri puternice cu uneltele lor de muncă. Erau fascinați, uluiți de neașteptata ușurință care-i aduse pînă în acel punct. După lunga răbdare a așteptării și scurta nesiguranță a momentului, erau încă temători cu toții în fața armelor carabinierilor.

Aceștia se opriseră în drum și priveau. N-ar prea fi vrut să tragă în mulțime. Pămîntul ce trebuia ocupat era acolo în fața lor, — o vastă întindere, inundată de soare și lumină. Veneau apoi păduricea și torentul, iar dincolo de riu alte pămînturi, alte moșii, care puteau fi luate și ele și muncite de săracii satului.

Era deajuns să treci hotarul. Și-l trecură. Mai întîi unul sau doi, apoi cu toții, buluc. Și cum alergau așa, laolaltă, toți oamenii se porniră să alerge care încotro...

Dar deodată începu să se tragă. Mai întîi cîteva împușcături în aer. Brusc, picioarele oamenilor se opintiră în pămînt. Nu înțelegeau încă cine trăsese. Apoi văzură ieșind din pădurice haita de jandarmi înarmați.

Oamenii începură să se regrupeze, încetul cu încetul.

— Înainteee! țipă unul. Nu ne putem opri!

— Înainteee! îi răspunseră cetalții. Se auziră cîteva ordine scurte. „Femeile să rămînă în urmă. Noi, în linie de front, nu așa în grup...".

Și săracii satului se desfășurară pe un front larg, care ocupa acum toată întinderea de pămînt. Apoi rămaseră locului, țepeni, fiecare uitîndu-se la vecinul său. Erau vreo 50 de bărbați și, împotriva lor, peste 20 de jandarmi. Știau că acum trebuiau poate să moară.

— Înainteeee! țipă unul.

Și porniră. Pas lîngă pas, încă nehotărîți, în nesfîrșita linie de front. Părea absurd să mergi așa, cu mîinile goale, împotriva celorlalți, care erau înarmați pînă-n dinți, dar ei nu voiau să meargă împotriva celorlalți, voiau doar pămîntul. Atîta doar, pămîntul! Păreau că merg așa, risipiți tocmai pentru a putea ocupa o cît mai mare întindere de pămînt. Căldura răbufnea din solul fierbinte. Parcă amuțise totul. Jandarmii așteptau, gata de luptă...

Dar trebuiau să meargă înainte. Înapoi nu mai puteau merge. Înapoi era numai mizeria surdă, mai neagră ca niciodată și nici o speranță.

Și jandarmii continuau să tragă. De astădată îndreptară focul împotriva țăranilor și ei simțeau acum gloanțele trecîndu-le pe deasupra capetelor. Rămaseră o clipă locului, nehotărîți, buimaci.

— Înainteeee! țipă unul.

Deasupra lor era mereu soarele ucigător și în cap se învălmășeau acum arșița lungului marș, cu gînduri neașteptate de dreptate și sacrificiu. Reîncepură să înainteze. Nu toți împreună, ci unii mai înainte, alții mai înapoi. Respirau cu gurile larg deschise. Își simțeau gurile arse, dar nu se puteau opri pentru a-și potoli setea. În curînd însă totul se va sfîrși într-un fel sau într-altul și setea și ceața din fața ochilor lor și acea dureroasă încordare care-i făcea să meargă, cu o sapă în mînă, împotriva armelor de foc. Și oameni continuau să meargă înainte.

Atunci jandarmii trași pentru a treia oară. Și unul din săracii satului se rostogoli, țipînd de durere. Cei din jurul său alergară spre ei, pentru a-l ajuta. Alții se opriră buimaci în loc.

— Înainteeee! strigă unul.

— Ne ucid pe toți.

— Nu-i nimic, frate, las' să ne ucidă. Nu știai asta cînd ai plecat de acasă? Înainteee, fraților! Nu ne putem opri!...

Omul căzut gemea acum mai slab. Țăranii înțeleseseră că vor muri curînd. Și jandarmii nu se mai țineau acum locului. Păreau că înaintează și poate că într-adevăr așa era. Oamenii începură să se adăpostească unul în spatele altuia.

— Înainteeee! țipă un altul. Dar cuvintele nu mai serveau la nimic. Și iată că femeile începură să coboare în fugă spre mijlocul moșiei. Țineau de mînă copiii, care abia se mai puteau ține pe picioare. Altele își duceau copiii în brațe. Se așezară în lanț, între bărbații lor și jandarmi, cu fețele către ucigași și începură să înainteze hotărîte înspre ei.

Jandarmii nu mai trăgeau acum. Nimeni n-ar mai fi putut opri sîngele și acea teribilă vendetta, dacă ar fi încercat să tragă în femei și copii. În spatele femeilor, bărbații învinseră nesiguranța și acum înaintau cu hotărîre. Jandarmii nu avură altceva de făcut decît să se retragă. Poate din cauza acelei teribile răzbunări se retrăgeau scrîșnind din dinți; sau poate înțeleseră... că dacă ceilalți erau atît de disperați și hotărîți, era ceva inevitabil în mersul lor înainte, era ceva pe care nici forța armelor, nici puterea moșierului, n-ar fi reușit să-i pună capăt, chiar dacă era bine sau nu ca o ceată de zdrențăroși să pună mîna

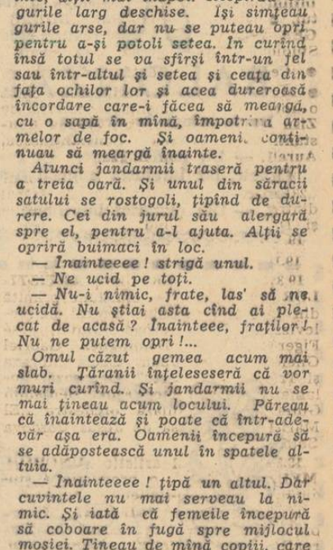

cu forța pe pămînturile care aparțineau de secole domnilor.

Așa că ucigașii se retrăgeau acum, pas cu pas, cu prudență, în timp ce săracii satului înaintau. Jandarmii se retraseră mai întîi în pădurice, trecură apoi torentul și continuară să meargă înapoi ca racul.

Săracii satului se opriră brusc în fața rîului... Pămînturile necultivate se întindeau pînă dincolo. Înțeleseră... că dacă ceilalți erau atît de disperați și hotărîți, era ceva inevitabil în mersul lor înainte, era ceva pe care nici forța armelor, nici puterea moșierului, n-ar fi reușit să-i pună capăt, chiar dacă era bine sau nu ca o ceată de zdrențăroși să pună mîna cu forța pe pămînturile care aparțineau de secole domnilor.

Așa că ucigașii se retrăgeau acum, pas cu pas, cu prudență, în timp ce săracii satului înaintau. Jandarmii se retraseră mai întîi în pădurice, trecură apoi torentul și continuară să meargă înapoi ca racul.

Săracii satului se opriră brusc în fața rîului... Pămînturile necultivate se întindeau pînă dincolo. Înțeleseră... că dacă ceilalți erau atît de disperați și hotărîți, era ceva inevitabil în mersul lor înainte, era ceva pe care nici forța armelor, nici puterea moșierului, n-ar fi reușit să-i pună capăt, chiar dacă era bine sau nu ca o ceată de zdrențăroși să pună mîna cu forța pe pămînturile care aparțineau de secole domnilor.

Așa că ucigașii se retrăgeau acum, pas cu pas, cu prudență, în timp ce săracii satului înaintau. Jandarmii se retraseră mai întîi în pădurice, trecură apoi torentul și continuară să meargă înapoi ca racul.

Săracii satului se opriră brusc în fața rîului... Pămînturile necultivate se întindeau pînă dincolo. Înțeleseră... că dacă ceilalți erau atît de disperați și hotărîți, era ceva inevitabil în mersul lor înainte, era ceva pe care nici forța armelor, nici puterea moșierului, n-ar fi reușit să-i pună capăt, chiar dacă era bine sau nu ca o ceată de zdrențăroși să pună mîna

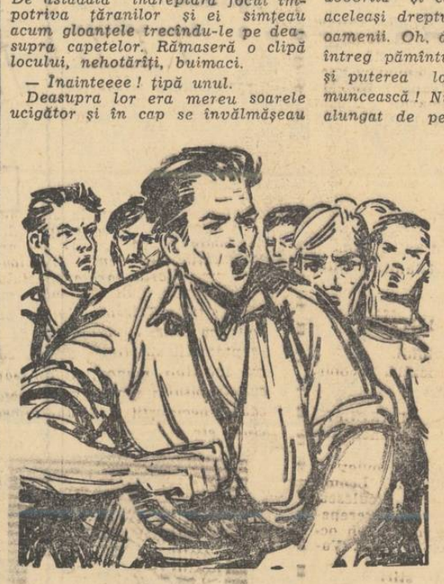

Omul lovit de glontele ucigaș își dădu sfîrșitul. Îl luară și-l duseră în mijlocul ariei, lîngă umbra unui măslin. Femeile boceau, după obicei, iar bărbații priveau gravi și tăcuți pămîntul însîngerat. Nu mai era nevoie să-i caute un loc pentru odihnă. Îl înmormîntară în chiar pămîntul pentru care murise...

În românește de G. CUIBUȘ

Ilustrații: Beca RIND

DIN PRESA STRĂINĂ

Brazilia înaintea mondialelor

Perspective pline de neliniște pentru suporterii echipei braziliene de fotbal. Turneul proiectat în Europa al 11-lui cariocas a fost interzis de Confederația braziliană a sporturilor. Pe de altă parte echipele R. F. Germane, Franței și Argentinei au refuzat oferta de a se duce la Rio pentru a servi ca sparring partener brazilienilor. Pe măsură ce se apropie ora crucială a campionatelor mondiale, Brazilia se închide tot mai mult în turnul său de fildeș. Ca un boxeur o-

bosit să alerge în cele patru colțuri ale ringului, după adversari care fug, Brazilia se pregătește să boxeze cu propria sa umbră. Evident că nu așa se pregătește un campionat mondial — scrie comentatorul revistei „France Footbal".

Brazilia sportivă speră totuși, mizînd mai ales pe... faimosul Pele, un fel de încarnare a asigurării victoriei în Cupa mondială.

Cu cît se apropie turneul din Chile toate conversațiile, comparațiile și pronosticurile se termină cu obișnuita frază: Desigur mai este și Pele.

La 21 de ani Pele trebuie să facă declarații zilnice, primește o corespondență mai voluminoasă decît a unui ministru, și răspunde la mai multe interviuri decît președintele republicii.

„Lăsați-l să trăiască!" a exclamat mama lui Pele într-un sincer apel lansat suporterilor. Dar aceștia nu pot să fie liniștiți, mai ales acum cînd ídolul lor le dă din nou emoții și griji. Lovit destul de grav în meciurile de cupă, Pele suferă de genunchi. Ligamentele par să fie serios atinse și „perla neagră" trebuie să se supună unui tratament medical foarte sever.

Dar și mai alarmantă este oboseala fizică și morală care se relevă la tînărul fotbalist negru, plictisit de celebritate și copleșit de povara răspunderii. Pele știe că un singur jucător nu face o echipă. Și se teme să nu pățească la fel ca predecesorul său Leonidas, în condiții asemănătoare, la Cupa mondială din 1938.

MOZAIC

● **DIN CAUZA** concurenții înverșunate între caselе de reclame franceze și italiene, cicliștii francezi au fost împiedicați să ia parte la cursa Milan—San Remo. În fața acestui „boicot", firmele italiene amenință cu represalii, lăsînd să se înțeleagă că nici ele nu vor trimite alergători italieni în Franța.

● **RAPORTUL** de activitate asupra desfășurării Jocurilor Olimpice de la Roma a fost, în sfîrșit, terminat. El cuprinde două volume de cîte 500 de pagini, ilustrate cu 700 de fotografii și a costat 65.000 dolari!

● **JORG ULRICH** cel mai mare campion de tenis al Danemarcei este acuzat de profesionism. Motivul? O revistă daneză a publicat o fotografie în care Ulrich este reprezentat bînd ceva alb dintr-un pahar lîngă care se află inscripția: „E lapte! e minunat!...". Federația daneză a deschis o anchetă!

● **BOXERUL** francez Jacques Perée este de meserie crupier într-un tripou din Paris. Un ziar parizian a scris recent următoarele despre el: „Perée boxează așa cum trebuie să se ceară de la un crupier: tare cînd încasează și slab cînd dă...".

● **RECORDMANUL** european în proba de 800 m. plat, Roger Moens a fost învins în... alegerile pentru desemnarea președintelui Federației belgiene de atletism. Cu toate că Moens s-a prezentat la aceste alegeri cu un program de 10 puncte pentru „redresarea atletismului belgian" el nu a întrunit decît 92 voturi față de 207 acordate fostului președinte al Federației, Edouard Hermes, care a fost reales.

● **ARCHIE MOORE** își face reintrarea. Trebuie precizat că nu este vorba de înapoierea lui între corzile ringului de box, ci de a doua fază a carierei sale... cinematografice. Într-adevăr, Moore a făcut cinema în urmă cu doi ani într-un film alături de Sydney Poitier (cunoscut publicului nostru din filmul „Lanțul") și fostul campion mondial la categoria grea, Ingemar Johansson. De data aceasta el a fost solicitat de un producător francez care intenționează să realizeze un film despre viața celebrului călător Marco Polo. Rolul lui Moore: șef de harem...

● **PRESA** occidentală îl consideră pe Ivan Utrobin „prințul moștenitor" al lui Vladimir Kusin, care se bucură de aprecierea de cel mai bun schior de fond din U.R.S.S. Este interesant faptul că Utrobin, care a împlinit acum 27 de ani și este originar din orașul siberian Tomsk, nici nu a visat să practice schiul, pasiunea lui fiind ciclismul. Cînd și-a făcut însă serviciul militar el a fost detașat într-o unitate de schiori unde au fost descoperite talentele sale.

● **DOUĂ LUNI** suspendare — a fost pedeapsa aplicată lui Ibrahim Abouh, portarul echipei de hochei pe iarbă Fabya din Cairo. Abouh, care este în același timp și ziarist sportiv, a uimit pur și simplu pe spectatori atunci cînd, cu 20 de minute înainte de sfîrșitul unui meci de cupă în care nu prea a avut ce face, s-a așezat lîngă poartă în fața unei mașini portative de scris și a bătut relatarea partidei care urma să apară într-un ziar a doua zi.

ODATĂ PE AN

— Frumoasă fentă! Ai văzut cum l-a păcălit pe portar?!
— Ce vrei, azi e 1 aprilie.

Desen de Fred GHENĂDESCU

Patersson făcut k. o. la Cairo

Floyd Patersson, campion mondial de box la categoria grea, a fost făcut k.o. la Cairo, dar nu pe ring, ci în împrejurări cu totul banale. Coborînd din camera hotelului unde a stat în timpul campionatelor africane, Patersson a alunecat pe marmora lucioasă, la ieșirea din ascensor. În cădere s-a lovit atît de rău încît a rămas amețit și liftierul a fost tentat să-l numere. Dar antrenorul și fratele său care îl însoțeau s-au grăbit să-l transporte în cameră, unde i s-au dat primele îngrijiri. O radiografie ulterioară a constatat și o luxație a gleznei piciorului stîng.

Medicii l-au asigurat pe Patersson că urmele accidentului vor dispare destul de repede pentru ca el să-și poată relua antrenamentele în vederea apropiatului meci cu Sonny Liston.

magazin

revistă săptămînală editată de ziarul

ROMÎNIA LIBERA

Redacția și administrația, Piața Scînteii, tel. 17.60.10

Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții

PUBLICITATEA SE PRIMEȘTE LA ADMINISTRAȚIA REVISTEI tel. 17.60.10 interior 14.00

CAMPIONATUL CATEGORIEI A — ÎN DATE ȘI CIFRE — ETAPA A XVI-A

DUMINICĂ 1 APRILIE

Dinamo București — Rapid (2—1).

Progresul—Steaua (1—0).

Dinamo Bacău — Metalul (1—1).

U.T.A. — Știința Timișoara (0—1).

Știința Cluj—Jiul (1—1).

Dinamo Pitești—Steagul Roșu (0—4).

Minerul—Petrolul (1—3).

(În paranteze, rezultatele meciurilor din tur).

PRONOSTICUL...

...lui I. Nunweiller, jucător la Dinamo București:

1. Dinamo București—Rapid	1
2. Progresul—Steaua	1 2
3. Minerul—Petrolul	x 2
4. Dinamo Pitești—Steagul Roșu	x 2
5. U.T.A —Știința Timișoara	1
6. Știința Cluj—Jiul	1
7. Dinamo Bacău—Metalul	1
8. Dinamo Suceava—Știința Galați	1
9. Chimia Govora—C.S.M. Reșița	2
10. C.S.M. Mediaș—Știința Buc.	x
11. Farul—Chimia Făgăraș	1
12. A.S.M.D. Satu Mare—I.C.S. Turzii	2

Echipa săptămînii

Voinescu — Popa, Nunweiller III, Costin — Seredai, Popescu — Hașoti, Năftănăilă, Ene, Iordache, Creiniceanu.

Clasamentul general

1. Steagul Roșu	15	10	3	3	35:19	22
2. Dinamo București	15	9	3	3	33:19	21
3. Petrolul	15	8	2	3	32:22	18
4. Progresul	15	8	1	6	28:16	17
5. Rapid	15	6	4	5	19:18	16
6. Știința Cluj	15	6	3	6	29:26	15
7. Știința Timișoara	15	7	1	7	17:20	15
8. Dinamo Bacău	15	6	2	7	17:20	14
9. Steaua	15	5	3	7	29:28	13
10. Jiul	15	5	3	7	19:31	13
11. Minerul	15	6	1	8	15:32	13
12. U.T.A.	15	5	1	9	22:25	11
13. Dinamo Pitești	15	4	3	8	19:25	11
14. Metalul	15	4	3	8	23:36	11

Clasamentul acasă

1. Steagul Roșu	7	7	0	0	20: 6 14
2. Știința Timișoara	7	6	0	1	10: 2 12
3. Petrolul	8	5	2	1	18: 8 12
4. Minerul	8	6	1	1	11: 6 12
5. Metalul	8	4	3	1	18:13 11
6. Progresul	8	5	0	3	21:10 10
7. Jiul	7	4	2	1	12: 8 10
8. U.T.A.	7	4	1	2	12: 5 9
9. Știința Cluj	7	4	1	2	10:10 9
10. Rapid	7	4	1	2	10: 7 9
11. Dinamo Pitești	8	4	1	3	13:14 9
12. Dinamo Bacău	8	4	1	3	13:14 9
13. Steaua	8	4	0	4	20:16 8
14. Dinamo București	7	2	3	2	11:10 7

Clasamentul în deplasare

1. Dinamo București	8	7	0	1	22: 9 14
2. Steagul Roșu	8	3	2	3	15:13 8
3. Progresul	7	3	1	3	7: 6 7
4. Rapid	8	2	3	3	9:11 7
5. Petrolul	7	3	0	4	14:14 6
6. Știința Cluj	8	2	2	4	10:16 6
7. Steaua	7	1	3	3	9:12 5
8. Dinamo Bacău	7	2	1	4	4: 6 5
9. Știința Timișoara	8	1	1	6	7:18 3
10. Jiul	7	1	1	5	7:23 3
11. U.T.A.	8	1	0	7	10:20 2
12. Dinamo Pitești	7	0	2	5	3:14 2
13. Metalul	7	0	0	7	5:23 0
14. Minerul	7	0	0	7	4:26 0

Clasamentul returului

1. Steagul Roșu	2	2	0	0	6:2 4
2. Dinamo București	2	1	1	0	7:3 3
3. Rapid	2	1	1	0	2:1 3
4. Dinamo Pitești	2	1	1	0	5:3 3
5. U.T.A.	2	1	0	1	5:3 2
6. Progresul	2	1	0	1	4:3 2
7. Știința Timișoara	2	1	0	1	1:1 2
8. Știința Cluj	2	1	0	1	3:4 2
9—10 Metalul	2	1	0	1	2:3 2
9—10 Jiul	2	1	0	1	4:6 2
11. Steaua	2	1	0	1	3:6 2
12. Minerul	2	0	1	1	2:4 1
13. Petrolul	2	0	0	2	3:6 0
14. Dinamo Bacău	2	0	0	2	1:6 0

Cu cine mai au de jucat:

STEAGUL ROȘU cu: Rapid (a), Știința Timișoara (a), Dinamo București (d), Jiul (a), Dinamo Bacău (a), Minerul Lupeni (d), Steaua (d), U.T.A. (a), Metalul (d), Progresul (a);

DINAMO BUCUREȘTI cu: Rapid (a), U.T.A. (a), Știința Cluj (d), Steagul Roșu (a), Steaua (d), Jiul (d), Metalul Tîrgoviște (a), Petrolul (d), Progresul (a), Minerul Lupeni (a), Știința Timișoara (d);

PETROLUL PLOIEȘTI cu: Știința Cluj (a), U.T.A. (d), Progresul (d), Metalul Tîrgoviște (a), Știința Timișoara (d), Jiul (a), Dinamo București (a), Dinamo Pitești (d), Dinamo Bacău (a), Rapid (d);

PROGRESUL cu: Dinamo Bacău (a), Minerul Lupeni (d), Petrolul Ploiești (a), Rapid (d), U.T.A. (d), Știința Cluj (a), Dinamo Pitești (d), Dinamo București (d), Știința Timișoara (a), Steagul Roșu (d);

RAPID cu: Steagul Roșu (d), Jiul (a), Metalul Tîrgoviște (d), Progresul București (a), Dinamo Pitești (a), Dinamo Bacău (d), U.T.A. (a), Steaua (a), Știința Cluj (d);

ȘTIINȚA CLUJ cu: Petrolul (d), Dinamo București (a), Știința Timișoara (d), U.T.A. (a), Metalul Tîrgoviște (d), Progresul (d), Dinamo Bacău (a), Minerul Lupeni (d), Rapid (a), Dinamo Pitești (a);

ȘTIINȚA TIMIȘOARA cu: Minerul Lupeni (a), Steagul Roșu (d), Știința Cluj (a), Dinamo Pitești (d), Petrolul (a), Steaua (a), Jiul (d), Metalul Tîrgoviște (a), Progresul București (d), Dinamo București (a);

DINAMO BACĂU cu: Progresul București (d), Dinamo Pitești (a), U.T.A. (a), Minerul Lupeni (d), Steagul Roșu (d), Rapid (a), Știința Cluj (d), Jiul (a), Petrolul (d), Steaua (d);

STEAUA cu: Jiul Petrila (d), Metalul Tîrgoviște (a), Dinamo Pitești (d), Dinamo București (d), Minerul Lupeni (a), Știința Timișoara (d), Steagul Roșu (a), Rapid (d), U.T.A. (d), Dinamo Bacău (a);

JIUL cu: Steaua (a), Rapid (d), Minerul Lupeni (a), Steagul Roșu (d), Dinamo București (d), U.T.A. (a), Știința Timișoara (a), Dinamo Bacău (d), Dinamo Pitești (a), Metalul Tîrgoviște (d).

GOLGETERII

1. DRIDEA (Petrolul), CONSTANTIN (Steaua), MARCU (Știința Cluj) — 12 goluri fiecare.

2. ENE (Dinamo București), VOINEA (Progresul) — 9 goluri fiecare.

3. SASU (U.T.A.) — 8 goluri.

4. NĂFTĂNĂILĂ, SEREDAI (ambii de la Steagul Roșu), GRAM (Dinamo Bacău), CAZACU (Metalul Tîrgoviște) — 7 goluri fiecare.

5. A. MUNTEANU (Petrolul), MIHALACHE (Știința Timișoara) — 6 goluri fiecare.

De la o etapă la alta

● **DOAR** două echipe, Dinamo Bacău și Dinamo Pitești, au folosit duminică același efectiv de jucători ca și în etapa precedentă.

● **ÎN ETAPA A XV.a** s-au înscris 25 de goluri. Centrii atacanți au marcat 8, interii stînga 6, extremele stînga 4, interii dreapta 3, extremele dreapta 2 și stoperii (Nunweiller III și Tilvescu) 2 goluri.

● **DOI** jucători au fost eliminați duminică de pe teren: D. Munteanu (Petrolul) pentru hențuri repetate și Ghiță, portarul echipei Steagul Roșu, pentru atitudine nesportivă. E un progres față de prima etapă, cînd au fost eliminați 5 jucători.

● **RAPID** a învins pe Știința Timișoara cu același scor cu care a pierdut, în tur, la Timișoara: 1—0.

● **CEI MAI BUNI** arbitri ai etapei au fost, în ordine, Mihai Popa, C. Geană și Gavriilă Popa. Cel mai slab arbitraj l-a prestat Nicolau Stavru.

● **ÎN TOT** timpul partidei cu Știința Cluj jucătorii de la Steaua au tras doar de trei ori pe poartă. Numai cu atît nu poți emite mari pretenții.

● **PRONOSTICUL** dat de jucătorul Macri la concursul de duminica trecută, și publicat la această rubrică, a întrunit 9 rezultate exacte.

BALONZAIDE

De la stînga la dreapta :

1. — Un model fantezi cu garnituri de tighele, iar lărgimea mînecii ţinută pe elastic.

2. — Din material imprimat, un model ca acesta cu joc de dungi la guler şi mînecă.

3. — Un modern balonzaide cu mari buzunare aplicate, unite printr-un cordon uni.

4. — Un model tineresc cu guler care formează cravată ; mînecă kimono cu manşetă.

Desene de Ludmila OGRINJEANU

Ghidul gospodinei

Biscuiţi cu zahăr

În numărul trecut al revistei „Magazin" am publicat diferite reţete de biscuiţi fără zahăr. Astăzi vă vom da cîteva reţete de biscuiţi cu zahăr.

Biscuiţi pentru ceai

Cantităţi : 125 g. zahăr, 125 g. unt, 250 g. făină, 4 linguri de vin alb se frămîntă foarte bine după care se întinde un aluat nu prea subţire şi se taie cu paharul. După ce au fost copţi, la un foc nu prea tare, punem între două bucăţi dulceaţă de coacăze, smeură sau mure. Deasupra se pudrează cu zahăr vanilat.

Biscuiţi crocanţi cu vanilie

Se face un aluat din 280 g. făină. 200 g. unt, 100 g. alune, migdale sau nuci, 70 g. zahăr. După ce am lucrat bine acest aluat, facem din el mici bastonaşe lungi de 10 cm. pe care îi punem pe o tavă unsă, la copt şi îi lăsăm în cuptor pînă se rumenesc. Cînd sînt încă calzi îi tăvălim prin zahăr pudră în care am pus 2—3 pachetele de vanilie.

Limbă de pisică

Facem o cocă din 125 g. unt, 125 g. zahăr, 2 ouă întregi, vanilie şi 160 g. făină. Se freacă untul bine de tot, la care se adaugă zahărul, făina şi vanilia — 1-2 pachetele. Cînd am obţinut o pastă omogenă, adăugăm 2 gălbenuşuri, iar la sfîrşit albuşurile bătute spumă. Cu ajutorul unui cornet, punem pe o tavă unsă cu grăsime beţişoare lungi de 10 cm. la distanţă de 2-3 cm. între ele. Se coc la un foc potrivit, aproximativ 10 minute. Se scot din tavă cu ajutorul unui cuţit.

Biscuiţi ecosezi

Se face un aluat din 250 g. făină, 2 ouă, 175 g. zahăr, zeama de la o lămîie, un vîrf de cuţit bicarbonat. Se amestecă totul împreună, se frămîntă bine şi apoi se întinde cu vergeaua nu prea gros. Se taie în formă de bastonaşe, se ung cu puţin ou şi se pun la copt. Cînd s-au rumenit se pudrează cu zahăr.

Biscuiţi cu anason

Cantităţi : 250 g. zahăr, 250 g. făină, 20 g. anason, 3 ouă. Într-un castron amestecăm bine ouăle cu zahărul. Cînd compoziţia a devenit ca o cremă, adăugăm făina încetul cu încetul, împreună cu anasonul. Din acest aluat facem biscuiţi pătraţi, îi aşezăm pe o tavă unsă şi îi lăsăm să stea timp de o oră după care îi introducem în cuptor la un foc moale.

Madelene

Cantităţi : 3 ouă, 250 g. zahăr, 250 g. făină, 200 g. unt. Se amestecă zahărul cu ouăle la care se adaugă făina şi untul, care a fost în prealabil topit la bain-marie. Această compoziţie se varsă în forme de fursecuri bine unse cu grăsime. Stau la cuptor aproximativ 40—45 minute, la un foc potrivit.

MENIUL SĂPTĂMÎNII

- Marinată de crap ; ardei umpluţi cu orez ; budincă de mere.
- Suile de caşcaval ; perişoare de carne cu smîntînă ; cornuleţe cu dulceaţă.
- Supă de kimen ; mîncare de praz cu măsline ; gogoşi pripite.
- Cartofi cu şuncă ; mîncare de castraveţi cu carne ; compot de caise.
- Ciorbă de sfeclă dreasă cu smîntînă ; budincă de macaroane cu brînză albă, pandişpan.
- Salată de andive cu maioneză ; fasole bătută cu cîrnaţi de purcel ; şarlotă de ciocolată.
- Ciorbă de potroace ; friptură de pasăre la cuptor-cartofi prăjiţi ; plăcintă cu brînză de vaci.

CURIERUL NOSTRU

GEORGE O. — Constanţa: Problema ridicată de dv. este foarte importantă. Din păcate se mai află astfel de părinţi care nu se ocupă cu toată grija de educaţia copiilor lor. În asemenea cazuri, rezultatele nu pot fi decît de natura celor ce le-aţi constatat şi dv. în cazul respectiv. Scrisoarea dv. nici nu a fost concepută ca un articol de publicat ; în ea sesizaţi doar un fapt. Pe baza acesteia noi vom publica un articol la rubrica „Părinţi şi copii", deoarece o astfel de problemă poate interesa pe cît mai mulţi părinţi. În ceeea ce priveşte întrebarea dv. din anexa scrisorii, trebuie să vă spunem că cele două persoane nu sînt identice. Este o simplă asemănare de nume.

LUCIAN — Agnita : **Drept răspuns la întrebările dv. vă recomandăm să citiţi cartea „Tînăra Gardă". Veţi găsi acolo minunate exemple ale prieteniei între tineri. Cartea respectivă vă va răspunde cum nu se poate mai bine la problemele care vă preocupă.**

A.B.C. : **Ar trebui să faceţi ceea ce vă refuzaţi acum singură. Să citiţi, să mergeţi împreună cu prietenele sau colegele dv. la spectacole, în excursii, în vizite la cunoştinţe. Orele pe care le aveţi libere va trebui să le folosiţi din plin şi cît mai variat cu putinţă. În felul acesta multe din problemele care vă preocupă în prezent vor putea fi rezolvate.**

G. C. — Buzău : **Se poate găsi oricînd un prilej pentru a sta de vorbă. În fond, nu sînt lucruri de o prea mare importanţă. O atitudine mai înţelegătoare din partea dv. ar fi rezolvat de mult totul. Nici acum însă nu este prea tîrziu.**

IRINA — Reşiţa : **În mare parte dv. aveţi dreptate. Modelele respective sînt adresate mai mult fetelor şi femeilor tinere. Vom ţine seama de părerile dv. şi vom publica şi modele potrivite pentru femeile mai în vîrstă.**

A. B. — Braşov : **În această situaţie dv. nu aţi greşit nimic. Se pare că faptul în sine a fost folosit drept un pretext. Totuşi este bine să mai aveţi o discuţie pentru a lămuri intenţiile dv. În funcţie de rezultatele acestela, veţi acţiona în continuare.**

CIOCÎRLIA : **Şi noi sîntem de părere că aţi gîndit bine şi aţi luat hotărîrea cea mai potrivită în acest caz. Cu bunăvoinţă şi înţelegere din partea tuturor, lucrurile se pot desfăşura în viitor în cele mai bune condiţiuni.**

CANDIDAT F. : **Ne pare rău, dar noi nu vă putem fi de folos cu nimic. În astfel de cazuri nu aveţi ce face cu ajutorul nimănui. Este o problemă pe care puteţi şi trebuie s-o rezolvaţi numai dv. personal.**

IRIS — Vaslui : **Într-o serie de numere trecute ale revistei (vezi colecţia 1960) am scris pe larg despre toate aceste probleme şi altele asemănătoare.**

A.N.S.-Baia Mare : **Acolo unde sînteţi acum, aveţi o situaţie foarte bună ; aveţi tovarăşi care vă ajută, aveţi perspectiva de învăţătură şi creştere. Faptul că printre aceşti mulţi oameni de treabă se află şi unul a cărui comportare faţă de dv. nu a fost cea mai potrivită, nu trebuie să vă îngrijoreze. Noi sîntem de părere să discutaţi această comportare cu tovarăşii dv. de muncă, cu cei ce activează în organizaţiile din fabrica dv. Aţi avut foarte multă răbdare explicîndu-i lui personal punctul dv. de vedere. Nu numai că n-a înţeles şi nu şi-a văzut de treburi, dar acum încearcă pe căi nepotrivite să obţină un lucru care i s-a spus clar că nu i se poate oferi. Prietenia cu sîla nu se poate. De ce să vă fie dv. ruşine să discutaţi aceste lucruri despre el cînd lui nu îi este ruşine să meargă chiar pe căi nepermise, folosindu-se de o situaţie avantajoasă ? Despre astfel de oameni trebuie discutat şi el trebuie pus la punct. Aveţi de partea dv. un colectiv întreg, care vă va ajuta şi sprijini. Încredeţi-vă în tovarăşii dv. de muncă şi totul va fi bine.**

PENTRU COPII...

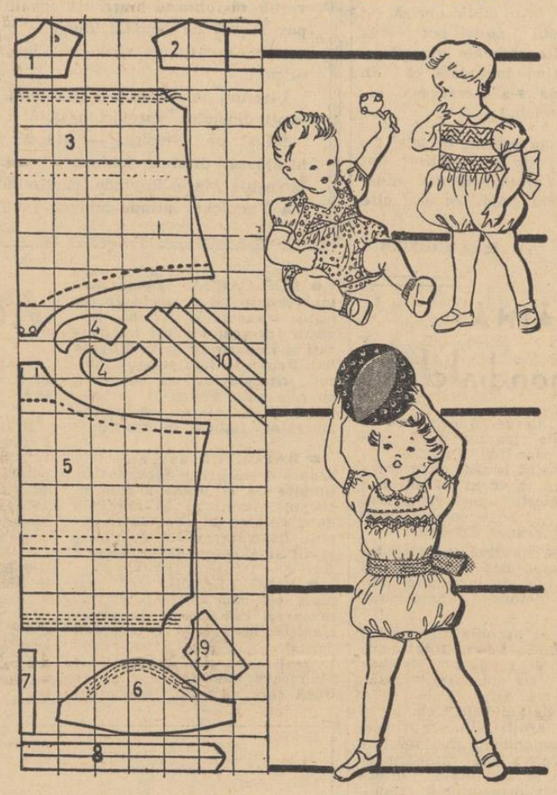

...nimic nu e mai potrivit şi mai comod ca acea rochiţă pantalon pe care toată lumea o ştie sub numele spilhozen...

Se face din orice material lavabil înflorat, uni sau în dungi şi este cea mai practică îmbrăcăminte de vară pentru cei de 1—5 ani.

În tiparele date (latura = 10 cm) se vede şi felul cum trebuie aranjate pe materialul din care se croieşte. Platca se face cu creţuri sau în punct de albină. 1) Este platca faţă, 2) platca spate, 3) partea din faţă, 4) gulerul, 5) partea din spate, 6) mîneca, 7) manşeta, 8) cordonul, 9) dublura dintre picioare, 10) bieurile cu care se dublează partea de jos a pantalonaşului.

Păstrarea cărţilor

Astăzi vă vom da cîteva sugestii pentru aranjarea unei biblioteci şi diferite sfaturi referitoare la întreţinerea cărţilor.

● Cărţile nu trebuie lăsate aruncate prin casă. Dacă nu avem o bibliotecă specială va fi suficient să ne amenajăm 1—2 etajere ceva mai lungi, late de 25 cm. pe care vor încăpea toate formaturile curente de cărţi. Dacă proporţia camerei ne permite vom putea aşeza mai multe rînduri de etajere decalate între ele cu cîţiva cm. astfel încît punînd cărţile pe două rînduri, să ne fie uşor a citi titlurile celor din spate.

● Aranjarea cărţilor : vom pune pe cele voluminoase pe rafturile inferioare iar pe cele mai mici sus. Facem însă excepţie cu cărţile legate, care nu trebuie să stea sus unde e mai cald, deoarece se strică mai uşor.

● În afara clasării cărţilor după mărime va trebui să căutăm, pe cît posibil, să le grupăm pe domeniile de activitate la care se referă.

● Fiecare grupă o aranjăm în ordine alfabetică (după autor). Aceasta însă nu este o regulă obligatorie. Puteţi să puneţi mai la îndemînă cărţile preferate sau cele de care aveţi nevoie mai des. Esenţialul este să găsiţi cu uşurinţă cartea de care aveţi nevoie.

● Cărţile vor trebui să fie şterse cît mai des de praf. Minimum odată la 6 luni va trebui să le scoatem de pe rafturi, să le scuturăm, apoi să le controlăm şi să le curăţim.

Iată cîteva sfaturi pentru curăţirea paginilor :

— Petele lăsate de degete. Vom aplica pe pata respectivă puţin clăbuc de săpun, vom freca uşor, apoi vom clăti locul cu apă curată şi vom pune foaia să se usuce între două foi de sugativă curată.

— Petele de mucegai. Curăţim hîrtia cu o soluţie slabă de clor. Vom clăti cu apă, apoi vom usca foaia între sugative.

— Petele de grăsime. Vom pune pe pată o sugativă iar apoi vom presa deasupra fierul de călcat încins moderat. Vom repeta operaţia schimbînd sugativa pînă ce pata dispare. Dacă nu a dispărut vom aplica pe pată cîteva picături de esenţă de terebentină călduţă pe care o vom lăsa să se usuce. Apoi, pentru a recăpăta din nou foaia albă de hîrtie — care s-a îngălbenit puţin — o vom clăti cu puţin alcool.

— Petele de muşte. Dispar aproape întotdeauna în contact cu oţet nediluat.

— Petele de cerneală. Vor ieşi cu apă oxigenată.

Pentru toate aceste pete va trebui să fim foarte atenţi, să umblă repede cu cartea, să punem între foi sugativă curată şi să nu închidem cartea pînă ce nu s-au uscat perfect foile.

GUTA

Mai mulţi cititori ne-au cerut să dăm cîteva informaţii despre gută. Le satisfacem această cerere cu atît mai mult cu cît în rubrica noastră intenţionăm să ne ocupăm de acele boli în care atitudinea bolnavului (regim alimentar, regim de viaţă) este hotărîtoare.

Boala de care ne ocupăm este mai des întîlnită la bărbaţi. Este vorba de prezenţa în organism a unei cantităţi mai mari decît obişnuite de acid uric care se precipită sub formă de săruri, localizîndu-se îndeosebi la nivelul articulaţiilor. În mod normal acidul uric este menţinut în aceeaşi concentraţie în organism, excesul fiind eliminat prin rinichi. Cantitatea de acid uric din organism poate creşte în caz de efort fizic, de supraalimentaţie, în cazul unui regim alimentar bogat în grăsimi. În fond guta este o consecinţă a unei tulburări de metabolism. Leziunile provin din faptul că depozitele de cristale de urat de sodiu provoacă în articulaţii o reacţie puternică, inflamatorie, mai ales în jurul oaselor şi al cartilajelor degetului mare a picioarelor.

Boala înaintează încet, cunoscînd perioade de dureri violente (orize) şi perioade de acalmie. Acestea din urmă, pe măsură ce boala progresează, devin mai scurte. Cauzele crizelor pot fi mesele abundente, oboseala fizică, o lovitură, mai rar o boală infecţioasă sau frigul.

Atunci cînd durerile sînt mari, articulaţiile bolnave sînt umflate şi bolnavul are febră, atunci el trebuie să urmeze un regim de viaţă mai sever, cu repaus la pat, cu imobilizarea articulaţiei dureroase. Bolnavul va bea multe lichide pentru a ajuta rinichiul să elimine acidul uric şi se va alimenta cu mai multe dulciuri, făinoase şi cît mai puţine grăsimi. În aşa-numitele intervale libere, el va trebui să evite factorii care favorizează apariţia crizelor (efort, răniri) şi va bea lichide în cantităţi mai mari decît un om sănătos. În afara grăsimilor trebuie evitate purinele care nu au voie să depăşească 100 mg. pe zi. Pentru asta este bine de ştiut că : legumele, laptele, brînzeturile, fructele, ouăle, făinoasele, conţin în medie 15 mg la 100 gr şi de aceea aceste alimente pot fi consumate la discreţie. Mai multă prudenţă se impune în consumarea cărnii, a peştelui, mazării sau fasolei care conţin 50-150 mg. purine la 100 gr. Trebuie evitate : ficatul, conservele, creierul, peştele gras, ciupercile, ciocolata.

Bolnavii graşi necesită un regim mai sărac în calorii, dar în acelaşi timp trebuie să ţinem seama de faptul că slăbirea bruscă favorizează apariţia crizelor.

În ceea ce priveşte tratamentul prin medicamente, acesta stă la aprecierea medicului. Mai important este să previi boala. Aceasta o putem face dacă ducem regulat copiii din familiile în care au existat asemenea tulburări la un control medical iar cei predispuşi să consume întotdeauna cantităţi suficiente de lichide care să asigure eliminarea excesului de acid uric.

Hepatita epidemică poate fi prevenită?

Răspunsul e categoric afirmativ. Prevenirea acestei boli depinde însă în mare măsură de noi. Pentru aceasta trebuie în primul rînd să ştim că hepatita epidemică este o boală molipsitoare datorită unui virus foarte mic (ultravirus) care se transmite în majoritatea cazurilor pe cale digestivă.

Cunoscînd acestea, va fi necesar să împiedicăm prin toate mijloacele posibile pătrunderea virusului în organism.

Ţinînd seama că agentul patogen al hepatitei epidemice se poate transmite de la bolnav la omul sănătos încă înainte de apariţia simptomelor caracteristice de boala-icter, decolorarea scaunelor etc. cît şi de faptul că unii bolnavi, făcînd forme uşoare de boală care trec neobservate, îşi continuă uneori activitatea, dînd astfel posibilitate împrăştierii bolii prin contaminarea cu virus a alimentelor şi obiectelor folosite de oamenii sănătoşi, este absolut necesar să se ia următoarele măsuri pentru prevenirea acestei boli :

● *Înainte de mîncare se va spăla întotdeauna mîinile cu apă şi săpun.*

● *Alimentele finite vor fi consumate numai dacă acestea sînt păstrate în condiţii igienice care să dovedească că au fost ferite de praf, muşte şi alte insecte sau animale.*

● *Se va duce o luptă necruţătoare pentru distrugerea muştelor, gîndacilor, furnicilor şi rozătoarelor din locuinţe, cît şi a evitării prafului, care fiecare în parte poate constitui un factor capabil să vehiculeze pe alimente virusul hepatitei epidemice.*

● *Legumele şi fructele ce se consumă crude vor fi întotdeauna foarte bine spălate cu multă apă curată, de preferinţă la apa curgătoare a conductei. La fel se va proceda şi cu zarzavaturile, care vor fi spălate bine înainte şi după curăţire.*

● *Pentru băut cît şi la spălatul rufelor, legumelor şi zarzavaturilor nu se va utiliza niciodată apa lacurilor, bălţilor sau a rîurilor, oricît de curate ar fi în aparenţă. Pentru astfel de scopuri, acolo unde nu avem la dispoziţie apă de conductă, vom folosi numai apa fîntînilor curate, bine întreţinute şi depărtate de latrine.*

● *Avînd în vedere că virusul hepatitei epidemice poate pătrunde şi direct în sînge prin intermediul acelor de injecţii insuficient sterilizate, nu se va accepta sub nici un motiv efectuarea injecţiilor de cît numai de către personalul medico-sanitar al unităţilor sanitare, acesta cunoscînd modul corect de sterilizare a acelor şi siringilor. Aplicarea ventuzelor scarificate va fi, în acelaşi scop, solicitată numai personalului calificat.*

Dr. I. LEGIC

magazin medical

Medicul vă sfătuieşte

C. C-TIN — Iaşi. Nu se pot face operaţii ca acelea de care vorbiţi dv.

VÎRLAN N. — Sibiu. Tratamentul este posibil la vîrsta dv. dar pentru aceasta trebuie să consultaţi medicul endocrinolog sau chiar Institutul de Endocrinologie din Bucureşti. Părerea noastră este că, după un tratament susţinut, fenomenele vor dispare.

DANA IONESCU — Bucureşti. Nu aveţi nici un motiv să vă îngrijoraţi. Duceţi copilul cu încredere la medic şi el va stabili dacă are nevoie de medicamente sau numai de repaus.

ŞTEFĂNESCU D. — Bucureşti. Nu trebuie exagerate asemenea probleme. Nu e vorba de nici un fel de boală. Un regim corect de viaţă face ca totul să intre în normal în scurt timp.

SABYNA — Bucureşti. Indicaţiile date de dv. în scrisoare nu sînt suficiente. Credem însă că între timp v-aţi putut lămuri.

NEDELCU MARIN — Bucureşti. Fenomenul de care vă interesaţi nu se datoreşte unei boli, ci e o problemă de educaţie greşită.

M. D. — Turda. Nu aveţi nevoie să vă vindecaţi, deoarece nu sînteţi bolnav. Tot ceea ce ne spuneţi sînt lucruri firesti.

HARY Z. — Zimnicea. Numai medicul poate stabili cauza durerilor de care vă plîngeţi, după un consult minuţios şi considerăm că e necesar să vă prezentaţi la acest consult cît mai curînd.

LIANA — TUDOR. Nu trebuie să treceţi cu uşurinţă peste fenomenele pe care le descrieţi. S-ar putea să fie vorba despre o boală varicoasă într-un stadiu destul de înaintat şi ca atare trebuie ca sora dv. să se prezinte medicului specialist chirurg din policlinica de care aparţineţi.

KIRA — Novaci. Aceste tulburări nu sînt firesti. Trebuie să consultaţi atît medicul ginecolog cît şi medicul endocrinolog care vor preciza ce este de făcut.

ANCA X. — Bucureşti. Pînă la 23 — 24 ani creşterea în înălţime continuă. În ceea ce priveşte picioarele, nu există procedee pentru a le putea modela în sensul dorit de dv.

PRACTIC

Seturi

În schiţa noastră dăm două modele care se pot face ca garnituri pentru seturile de masă. Se fac fie prin broderie cusută în punct de codiţă, fie prin aplicaţii de fetru sau alte petecuţe decupate dintr-un material potrivit. Culori vii, dar nu ţipătoare şi nici prea multe.

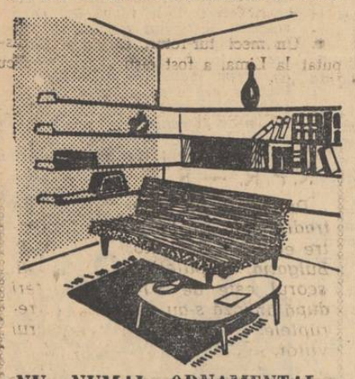

NU NUMAI ORNAMENTAL...

...ci şi practic : etajerele multiple şi prelungite în ambele părţi ale colţului, vor fi foarte apreciate. Se fac la distanţe egale între ele, bine prinse în pereţi, astfel ca să poată susţine chiar şi o mică bibliotecă.

Materialul se vopseşte de preferinţă în culoarea măsuţei mici, de linie modernă, din faţa canapelei.

UN COLŢ PLĂCUT...

...al camerei se modernizează cu cele două fotolii mici, însă foarte comode, având linii curbate şi tapiserie imprimată şi cu ansamblul măsuţă—etajeră combinat din scînduri de lemn tare, lustruit, pe un schelaj susţinător din ţevi mai groase, oxidate sau nichelate.

SFATURI COSMETICE

PROTEJAREA OCHILOR

Pe zi ce trece ne vom bucura de mai mult soare, de mai multă lumină, şi acest lucru va avea o influenţă favorabilă asupra sănătăţii, contribuind la menţinerea bunei dispoziţii. În cele ce urmează ne vom ocupa de protejarea ochilor, care suferă adesea din cauza luminii prea puternice care provoacă şi formarea ridurilor în jurul ochilor.

Luînd măsuri adecvate din timp, adică încă din perioada cînd ridurile nu au început să apară, vom evita formarea zbîrciturilor zise „laba gîştei".

În primul rînd vom căuta ca, pe stradă, la plajă şi, în general, în timpul verii, să purtăm ochelari de soare. La alegerea lor vom ţine seama că ceeace urmărim prin purtarea lor nu este extravaganţa şi cochetăria, ci protejarea unui organ preţios şi sensibil cum este ochiul. De asemenea, cei care fac sport să ţină seama de faptul că porţiunea din jurul ochilor se ridează uşor şi trebuie protejată cu creme şi ochelari.

Indiferent dacă facem sport sau nu, va trebui să ne ungem regiunea din jurul ochilor cu o cremă grasă hrănitoare ca spre exemplu crema Nutrin, Magnolia sau crema polivitaminată Velur.

Cînd ochii sînt iritaţi vom aplica zilnic comprese călduţe de ceai de muşeţel sau de nalbă. În cazul în care ochii sînt umbriţi de cearcăne care se datoresc unor afecţiuni renale sau altor maladii, va trebui să consultăm medicul de specialitate care ne va prescrie tratamentul necesar pentru înlăturarea cauzelor respective.

În cazul în care se datoresc oboselii şi surmenajului este necesar să respectăm orele de somn (cel puţin 8 ore pe zi) şi să aplicăm timp de 10 minute zilnic comprese cu ceai de tei sau cu infuzie de rosmarin.

Pentru persoanele care au depăşit vîrsta de 30 de ani, se recomandă ca odată pe săptămînă să-şi aplice în jurul ochilor o mască călduţă de parafină avînd următoarea compoziţie : parafină solidă 10 g, ulei de parafină uz intern 15 g, lanolină 5 g, apă 5 g. Masca se va aplica pe porţiunea unsă în prealabil cu o cremă grasă şi nu va fi prea fierbinte pentru a nu irita pielea. Se va menţine timp de 10—15 minute.

Dacă obişnuim să facem obrazului băi de abur este bine să protejăm ochii, deoarece aburul este dăunător în cazul în care porţiunea din jurul ochilor şi pleoapele nu sînt unse în prealabil, putînd duce la formarea ridurilor şi la iritarea ochilor.

În acest scop vom aplica pe ochi fie tampoane de vată fie ochelari de pînză.

Un alt procedeu recomandabil pentru preîntîmpinarea ofilirii porţiunilor din jurul ochilor este masajul mîngîietor şi tapotat al pleoapelor care va trebui efectuat zilnic.

Pleoapele superioare se vor masa cu ajutorul degetului arătător pornind dinăuntru în afară. Masajul pleoapelor inferioare se va efectua prin tapotări în mod eliptic cu ajutorul a patru degete.

Multe persoane obişnuiesc să-şi loţioneze obrazul cu soluţii alcoolice sau diverse alte preparate astringente, sau să-şi aplice creme contra pistruilor, a cosurilor etc. Atragem în mod deosebit atenţia asupra faptului că toate aceste preparate nu trebuie aplicate în jurul ochilor deoarece pot provoca diverse neajunsuri.

Sînt cazuri cînd din cauza regeneratoarelor de păr, a vopselelor etc., ochii se irită, se înroşesc şi ustură. În cazul acesta se impune de urgenţă întreruperea folosirii acestor preparate sau renunţarea la vopsirea părului.

Anca BOGDAN

Taioare

În acest sezon taioarele se încadrează perfect cu prospeţimea primăverii, întrucît atît linia cît şi celelalte elemente de noutate sînt vesele şi tinereşti. Mai scurt decît taiorul din anul trecut, jacheta este mai mult dreaptă sau foarte uşor cambrată. Fustele, în mare majoritate evazate din cusăturile laterale, cu tăblii sau cute duble.

Cu revere şi gulere mici, cu bordaje din altă culoare, cu buzunare, clape şi tighele, completate cu bluze colorate sau imprimate lăsînd să se vadă noduri sau cravate, taiorul prin apariţia lui ne evocă primăvara.

1. — Taior uşor cambrat, cu guler şi revere, tăietura de pe jachetă se continuă pe fustă. Căptuşeala jachetei din acelaşi material cu bluza imprimată cu un desen mărunt.

2. — Taior scurt cu buzunare aplicate, lăsînd la gît să se vadă bentiţa bluzei cu clasicele bulinaşe care în primăvara aceasta reapar cu mult succes. Fusta evazată are două cute duble în faţă şi două în spate.

3. — Dintr-o stofuliţă cu desen sau carou mic, un taior cu buzunare, guler şi rever. Bluza cu cravată asortată la desenul stofei. De cordonul stofei prins un lănţişor cu medalion.

4. — Taior sport, cu guler rotund şi clape. Cordonul îngust, la distanţă mică de tiv, este trecut pe sub găici fără a strînge jacheta.

5. — Taior cu bordaj din altă culoare. Bluza va fi din aceeaşi stofă cu bordajul.

Desene de Raia SOLOMONICA

SFATURI MODĂ COSMETICĂ GOSPODĂRIE

HIPERTRICOZA

Orice modificare a părului, începînd cu căderea şi pînă la încărunţirea lui, este neplăcută şi nedorită. Dar nu numai căderea părului e neplăcută, ci şi dezvoltarea lui exagerată în unele regiuni ale corpului. Astfel, pe obraz sau pe cap, pot apare de la naştere sau mai tîrziu, smocuri de peri groşi, lungi şi numeroşi. Această boală se numeşte hipertricoză.

Apariţia ei este adesea cauzată de smulgerea sprîncenelor sau a perilor pufoşi. Alteori smocurile de păr cresc în jurul unor ulceraţii ce se vindecă greu, în jurul cicatricelor ce au la bază nervi pigmentari. Unele femei care au tulburări în funcţia unor glande cu secreţie internă (suprarenale, ovare, tiroidă, epifiză) au peri groşi şi voluminoşi pe buza de sus şi pe bărbie. În aceste cazuri, tratamentul indicat de medic nu se limitează, desigur la mijloacele depilatoare, ci interesează sistemul endocrin.

Depilarea cu scop estetic cunoaşte cîteva mijloace curente. Printre ele, unele substanţe pe bază de bariu, sulfit sau natriu sulfit, realizează distrugerea şi îndepărtarea perilor din regiunea unde se aplică pasta, însă nu împiedică cu nimic creşterea la loc a părului, pentru că nu acţionează asupra rădăcinii părului. La fel se întîmplă şi prin frecare cu piatra ponce. Cea mai bună epilaţie se face prin electroliză sau diatermocuagulare. Prin electroliză se realizează distrugerea rădăcinii părului cu ajutorul curentului galvanic.

Corectarea laturii estetice a hipertricozei se poate face şi prin mijloace decolorante. Substanţa cea mai larg folosită azi este apa oxigenată de 20—30 de volume, la care se adaugă, pentru a se grăbi efectul, amoniac în proporţie de o parte amoniac la 7 părţi apă oxigenată.

În acelaşi scop, se mai foloseşte cu rezultate bune, dar tot temporare, ceaiul de muşeţel. Se pun 100 gr. de flori de muşeţel, preferabil culese de curînd, la un litru de apă şi se fierbe pînă la evaporare la jumătate. Colorantul galben obţinut decolorează bine părul degresat, mai ales dacă se repetă aplicarea.

Faţă de existenţa acestor mijloace estetice şi mai ales a electrolizei, nu se indică epilaţia estetică prin roentgenterapie şi nici pensarea perilor, care poate produce o iritare puternică a pielii, urmată de efecte contrarii, nedorite. De aceea, tratamentul hipertricozei trebuie indicat şi efectuat de medici şi nu de persoane necalificate sau cu o calificare dubioasă. Aceasta cu atît mai mult cu cît, în unele cazuri, la femei în vîrstă, sau după un tratament exagerat cu preparate gonadotrope masculine, la femei operate (histerectomie totală), sau cu unele boli glandulare sau tumori cerebrale, tratamentul cauzal trebuie pus pe primul plan. Aceasta nu o poate face decît un medic.

Dr. V. IVANOV

REBUS-MAGAZIN

PIETRE

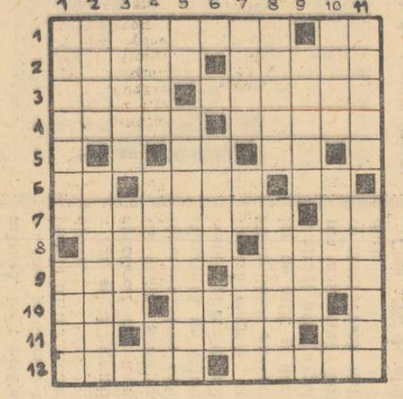

ORIZONTAL: 1) „Apa trece — pietrele rămîn" (pl.) — Sandu Marinescu. 2) Masiv muntos în Moldova, în vîrful căruia se găsesc „Pietrele Doamnei" — Varietate de cuarț semiprețios (pl.) 3) Rar. — Posomorît. 4) Cuvîntul magic care deschidea porțile de piatră ale peșterii lui Ali-Baba — A rezerva, a dispune. 5) Aluminiu — În temă! 6) În piatră! — Locuitor al ținuturilor stîncoase de munte — Insuliță lîngă Marsilia. 7) Poet romîn, autorul versurilor: Pe deasupra de prăpăstii sînt ziduri de cetățuie / Acățat de pietre sure un voinic cu greu le suie. — Pe el. 8) Varietate de corindon numită și șmirghel — folosită la fabricarea pietrelor de polizor — Bloc de stîncă. 9) Insule formate din scheletele calcaroase ale coralilor — Rocă dură transparentă, prezentă în natură sub formă de cristale. 10) Animal sălbatic din Carpați — Contribuție. 11) Bis! — Dală de piatră — Măsură de suprafață. 12) Numeral — Blocuri mari de piatră.

VERTICAL: 1) Armă folosită în vechime pentru aruncarea pietrelor în dușmani — Piatră din Bucegi. 2) Ca pietrele prețioase — Piatră semiprețioasă de culoare violetă. 3) Piatra Neamț și Piatra Olt — Noroios. 4) Anotimpul cireșelor pietroase — Podoabă cu pietre prețioase — Pentru. 5) Pronume — Piatră în construcții (pl.). 6) Fără curaj (pl.). — O piatră fără conținut! 7) Una dintre pietrele „bătrîne" din Bucegi — In stîncă! — Produs necesar siderurgiei realizat din cărbuni naturali. 8) De valori identice — I s-a luat o piatră de pe inimă. 9) Părticele de materie — Tot (mold). 10) Imitație de marmură, realizată din ipsos — Amnarul, folosit alături de cremene — Diviziune de timp. 11) Material folosit în prelucrarea pietrei — Semne grafice săpate în piatră de vechile popoare, care au contribuit mult la transmiterea culturii.

S. RADU

GREIERELE ȘI FURNICA

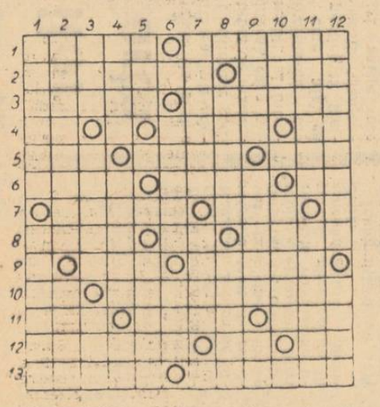

ORIZONTAL: 1) Muzeu în Bucegi, în apropierea muntelui Furnica — „Greierele și furnica" de La Fontaine. 2) Soarta greierașului năpăstuit de furnică — Anin. 3) Dulce preferat de furnică — „Să nu bagi bîta-n furnicar" sau „Furnică cu furnică face mare mușuroi". 4) De-acum și pînă în primăvară — Substanță mieroasă și purgativă ce curge din coaja ulmului înțepată de greier — Unic! 5) Literă ebraică. — Rumegătoare din ținuturile polare — Acoperă corpul mamiferului numit furnicar. 6) Autorul primei versiuni a fabulei „Greierele și furnica" — Fluturaș și greieraș în poezie — Intrebare. 7) „Furnicile Elveției" scrisă de Auguste Forel — Localitate în Japonia. 8) Cavitate prevăzută la furnicile albe (termite) cu fălci enorme cu care distrug totul în calea lor — Pronume — Locuitori ai Greciei vechi, mari consumatori de greieri (sing.). 9) Diminutiv masculin. — Fruct exotic, altă hrană a furnicarului. 10) Interjecție — Furnicar. 11) Din nou — Copți peste măsură — Oraș norvegian. 12) Aripă și... instrument muzical la greier (pl.). — La furnică!... — ... și piciorus de furnică. 13) Cele mai răspîndite furnici — Spațiul unde-și sărbătoresc furnicile nunta.

VERTICAL: 1) Prepeliță, mare amatoare de ouă de furnici — Estivalul trubadur al lanurilor. 2) Autorul poeziei „Privesc orașul furnicar" — Cerc luminos aparent în jurul soarelui. 3) Specie de maimuță — Doar în lumina și căldura lui își pot trăi viața eroii noștri — Veselie. 4) Greierele și furnica din „Balada unui greier mic" de G. Topîrceanu — Greierul și furnica pentru vînătorii lor — Tei! 5) Pește de mare — Stîrnesc hazul. 6) A scris pentru cei mici corul „Greierușul" — Interjecție. 7) Păsări ce se hrănesc cu coconi de furnici — Prăpastie. 8) Centrul furnicăturilor emoționale — A agăța. 9) Fruct cărnos — Capitala Greciei unde în antichitate a existat moda de a purta greieri în păr — Miros. 10) A felicita — Lucrează oale. 11) Mamifer ce se hrănește doar cu gîze — Autorul piesei „Greierul" din suita „Impresii din copilărie" 12) Poet grec care a cîntat greierul într-una din odele sale lirice — Lac în regiunea Suceava.

Sofia BUCURESCU

Dezlegările jocurilor apărute în numărul trecut

MÎNĂ ÎN MÎNĂ

ORIZONTAL: Sigur — Aliați — Energic — NS — N — Veni — Norocos — Electori — Ușă — Rare — TD — Anti — Ro — Pa — Vasal — M — Sie — Par — Sa — UL — Ating — Si — Teu — In — Apa — B — Ucis — TD — Olar — Autograf — Una — Lia — Garantat.

FIGURI GEOMETRICE INSCRISE ÎN... CAREU

ORIZONTAL: Contrapunct — Ușuri — Trior — Bazalt — Atmo — Aninare — Aem — Na — S — Axă — DB — E — Afipt — Sie — Za — Emeritâ — Miraze — Ono — Anna — Umbrar — Gâitan — Os — A — Arcă — Tărie.

COLȚUL VINĂTORULUI

La vînătoare de sitari

În această capricioasă primăvară, vînătorul străbate cu pas sprinten potecile înguste ale pădurii, acoperite cu un covor gros de frunze moarte în căutarea unui prețios vînat — sitarul.

Această pasăre mare călătoare are un singur defect — raritatea. Poate tocmai asta dă preț căutării sale.

După zile și zile infructoase de căutare, cînd nici „riciiala", nici cunoscuta sa „oglindă", nu îi indică prezența, într-o bună zi strigăm uimiți și plini de emoție: „sitarul!" Și adesea, după ce l-am doborît, ne dăm seama că am făcut-o poate mai mult pentru a cunoaște și admira această minunată pasăre, cu ochi mari și rotunzi, decît pentru a ne umple tolba.

Și dacă plăcerea vînătoarei ar sta numai în numărul de cartușe trase, apoi desigur că cea a sitarului ar fi pe ultima treaptă, atît de puține sînt prilejurile de a avea în cătarea armei acest capricios vînat.

Capricios, în adevăr, pentru că sitarul nu poate fi găsit în aceleași locuri, toamna ca și primăvara. Toamna, el caută mai cu seamă zăvoaiele, pădurile din deltă și regiunea inundabilă a Dunării, iar primăvara pădurile de tufă roșie și lăstărișurile din regiunea de șes și de deal. Trebuie urmărit, în peregrinările lui, în special de-a lungul celor două trasee principale de deplasare spre nord; prima: Valea Siretului, a doua: regiunea dintre văile Ialomiței și Argeșului.

Metodele de vînare a sitarului sînt diferite. Unii practică exclusiv modul clasic: la „sărite", care, trebuie recunoscut, e mai dificil cerînd o rezistență fizică deosebită și reflexe prompte pentru a putea arunca, cu dibăcie, focul printre ramurile nude ale copacilor. Vînătoarea cu hăitași e, desigur mai comodă și, în același timp, mai spectaculoasă, cu loviturile sale care cer măiestrie și îndrăzneală.

Dar vînătoarea la pază, primăvara — în epoca alaiurilor de nuntă, cînd seara, înainte de a pleca în căutarea hranei, sitarii se urmăresc și se hîrjonesc ca cei mai autentici îndrăgostiți — e poate una dintre cele mai îndrăgite, deși atît de puțin productivă.

Sitarii oferă ca vînat, un caracter cu totul aparte: surpriza. Îi vei căuta neobosit în locuri diferite, după indicațiile incerte ale localnicilor, adesea vei avea amarnice dezamăgiri.

Dar poate tocmai neprevăzutul este tocmai ceea ce pasionează pe acești căutători ai păsării celei tainice și dă un farmec deosebit vînătorii de sitari.

Fotografia: N. CRISTOVEANU

Al. B.

POȘTA REDACȚIEI

T. PUIU — Sinaia: Violonistului Ion Voicu scrieți-i pe adresa Filarmonicii de Stat „George Enescu" din București.

OAX — Făget: Pentru a putea cînta la instrumentul favorit trebuie să vă procurați o metodică de la librării. Cît privește cealaltă întrebare, legată de învățarea meseriei de operator cinematografic, adresați-vă întreprinderii regionale cinematografice și veți primi lămuririle cuvenite.

MIRCEA POPESCU — Petroșeni: Institutul de Teatru „I. L. Caragiale" organizează cursuri și consultații pentru cei ce vor să se prezinte la examenul de admitere. Trimiteți o scrisoare Institutului și veți fi în posesia tuturor informațiilor dorite.

NIC — Constanța: Ne-a plăcut scrisoarea dv. în versuri în care, ca dobrogean, ne amintiți de „Tristele" și căutați să legați titlul acestei cunoscute lucrări de soarta încercărilor dv. N-aveți nici un motiv să gîndiți astfel. Faceți ca „Tristele" să se transforme în „Veselele". Aveți posibilitate.

NICOLAE C. MARIN — Tr. Severin: Mai căutați prin caietele dv. de versuri altele. Sîntem siguri că veți găsi unele mai bune decît cele din poezia „Chemare". Același lucru îl spunem și despre epigrame.

SORIN STROESCU — Hunedoara: Ne trimiteți, după cum spuneți dv., o „biată caricatură". În plus, ne spuneți că deși consumați în ultimul timp multă sare pe piine, piinea vi se pare tot nesărată. Nu cumva puneți prea multă pe caricatură? Spunem aceasta deoarece unica dv. caricatură este atît de sărată că nu te face să zîmbești. Cu spiritul dv. autocritic, veți aprecia că trebuie să întreprindeți ceva pentru ca sarea să fie potrivită. Poezia „Orașul nou" e foarte săracă în imagini. Mai încercați și țineți-ne și pe noi la curent cu ceea ce realizați.

V. COBAN — Arad: Nu ați încercat în zadar „marea cu degetul". Ca dovadă, iată-vă o epigramă publicată:

Unui violonist amator:
O viață-ntreagă a rîvnit,
S-ajungă interpret vestit.
Și a cîntat splendid... cîntr-un minut,
A fost aplaudat... că a tăcut.

TEATRUL MAGHIAR DE STAT — Cluj: Am primit pozele din ultimele dv. spectacole și le vom utiliza. Vă mulțumim.

TOMA VASILE — Făgăraș: Nu puteți urma, în același timp, școala medie și Facultatea de Chimie. Numai după ce obțineți diploma de maturitate și aveți cel puțin doi ani în cîmpul muncii, vă puteți înscrie și la facultate. Așa că răspunsul întreprinderii este legal.

Cumpăr un scaun

Fiecare om are locul său preferat de distracție. Unii se distrează la cinema, alții se distrează citind foiletonul de față, iar alții se distrează tocmai fiindcă nu-l citesc.

Mie, de pildă, îmi place să mă distrez stînd o oră, două la cofetărie și să privesc lumea. Nu vă închipuiți ce amuzant e! Nici nu vă dați seama ce amuzant e cînd pe afiș scrie „Avem frișcă" și cînd ceri ți se răspunde că „nu mai avem decît citronadă"! Habar n-aveți ce amuzant e cînd doi tineri iau loc la masă, cînd el o întreabă: „Ce preferi, dragă, o violetă sau un cartof?" și ea răspunde candid: „N-am preferințe, poate să fie amîndouă".

E amuzant, nu?

Cofetăria mea preferată este cofetăria „Republica", de pe calea Victoriei. Întrucît e cofetăria cea mai mare, întrucît servește produsele cele mai bune, întrucît are frișcă și pe afiș și în frigider, avalanșa de clienți nu surprinde pe nimeni.

Simbătă seară, dacă aveți nevoie de mine, acolo mă găsiți, înconjurat de soție, de înghețată, de mătușe, de savarine, de unchi, de baclavale, de nepoți și alte produse de cofetărie. Ne strîngem laolaltă cîte un sector al familiei și ne distrăm timp de opt, nouă prăjituri.

Iată însă ce se întîmplă acolo. Intru înăuntru. La o masă doi consumatori și patru scaune. La o altă masă aici un consumator și nici un scaun. „Nu vă supărați, scaunul acesta e liber?" „E ocupat!" „Văd că nu stă nimeni pe el!" „Cum nu, stă? Ce paltonul e nimeni? Doar n-o să-l țiu în brațe. E palton de lux, lucrat la „Casa de Mode". Răspund: „Eu nu sînt lucrat la „Casa de Mode", asta nu înseamnă să consum în picioare!"

Se enervează interlocutorul meu: „N-o să iau paltonul în brațe să curgă profiterolul pe el! O fi el palton de lux, dar n-are pretenție să-l hrănesc cu frișcă!"

La altă masă, trei persoane și cinci scaune. Trei ocupate de clienți, două de garderobă. Îmi încerc norocul și aici: „Scuzați vă rog, aș vrea să mănînc și eu în tihnă o sarailie". „Treaba dumitale că doar nu mănînci pe banii mei!" „Nu, dar aș vrea s-o mănînc pe scaunul dumneavoastră. Nu-i drept ca eu să stau în picioare și pardesiul pe scaun". „Ai dreptate, dacă poți convinge pardesiul să stea în picioare, e scaunul dumitale".

În răstimp, în cofetărie se mai plimbă încă șapte-opt nefericiți în așteptarea unui scaun liber. Paltoanele nici că se sinchisesc. Conducerea cofetăriei nici atîta. Și ar trebui să se sinchisească întrucît planul de vînzare nu-l realizează paltoanele, jachetele, pardesiile, fie ele chiar din păr de cămilă.

Cofetăria, întrucît e de lux, are și garderobă. Conducerea întrucît nu este de lux, n-a prevăzut-o cu garderobieră. Și deoarece garderoba fără garderobieră e ca o garderobieră fără garderobă, eu sînt nevoit să mănînc sarailia în picioare sau mai curînd, s-o mănînc la masă la cofetăria de vizavi. Pe un scaun zăresc o pălărie. „Tovarășe, locul pălăriei nu e pe scaun". „Știu e pe cap, dar n-ai vrea să stau în local cu pălăria pe cap". „Preferați să iau loc pe pălăria dumneavoastră?" „De ce să mint, nu prefer. Dar dacă vă face plăcere, poftim, e nesifonabilă. Își revine".

Dacă aș fi pălărie, poate mi-aș reveni și eu. Soluția ar fi să conving pălăria Ba nu e o soluție. Doar n-o să încep o discuție în contradictoriu cu pălăriile și cu paltoanele de pe scaune. Și chiar dacă aș începe, ce-aș realiza? Nimic. Mi-ar răspunde: „Du-ne la garderobă!" Și treaba asta nu-mi convine întrucît eu am venit aici să mănînc baclavale, nu să fac pe garderobiera, fără garderobă...

Mă întreb însă ce-o fi făcînd conducerea localului? Te pomenești că mănîncă baclavale... Să mănînce sănătoasă, dar nu pe scaunul meu...

Se aude, tovarășe responsabil?

Păi, dacă se aude, de ce nu se vede?...

I. AVIAN

T. PALL

Tot mai multe sate sînt electrificate.

LICURICIUL: — Oho, ăsta da licurici!...

— Ce faci, Margareto? — Am auzit că primăvara asta iar se poartă scurt...

I. FLORESCU

— Păcat de motocicletă, dar bine că ați scăpat teafăr... — Ce tot vorbești, dom'le era mașină!...

C. CRĂCIUN

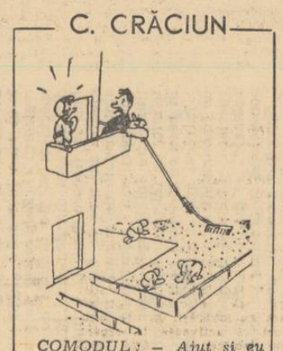

COMODUL: — Ajut și eu pe ceilalți să facă grădinița...

E. ARNO

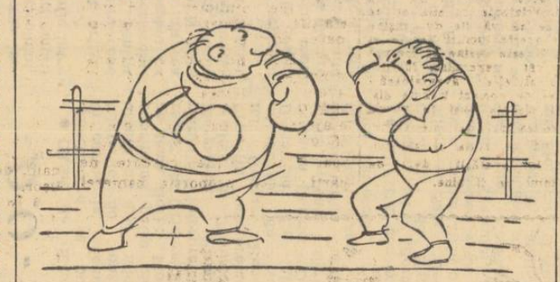

ANTRENORUL: — Tinere, dacă te aperi mereu, cum vrei să-ți arăt cum se dă o lovitură decisivă?!

FRED GHENĂDESCU

PĂRINȚI GRIJULII

— E 11 și jumătate. Nu vă gîndiți că copilul trebuie să doarmă? — Ai dreptate. Am să rog orchestra să execute un cîntec de leagăn!...

V. VASILIU

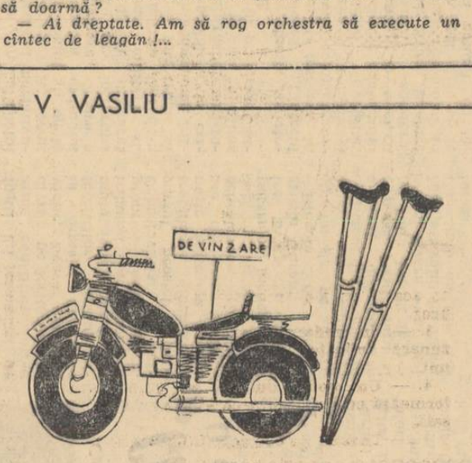

„Vînd motocicletă, cu piese de schimb"

GH. CHIRIAC

Optica unor vînzătoare... ...Și optica unor cumpărători

Cămăși-bluze din bumbac numerele 50, 52 se găsesc foarte rar în comerț.

— Mănîncă, să crești mare ca tătucu. — Nu vreau să mă fac mare ca tătucu că n-o să găsesc în magazine cămăși pe măsura mea!...

Cronică rimată

PĂCĂLELI DE 'NTÎI APRIL

Prima filă din april
Cu parfum plăpînd de floare
Poleit în stropi de soare
Ca un zîmbet de copil.

Peste alba lui petală
Un autograf citeț:
Și-a înscris mereu glumeț
Inerenta... păcăleală!

Iată iarna, bunăoară,
Însăși ea ne-a păcălit
Căci atît s-a tot lungit
Pînă, hăt, în... primăvară.

Păcăleli, incontestabil,
Climateric discutînd,
Am avut (și chiar curînd)
Ale... „timpului probabil".

Păcăleli de astă-dată
Ne-au făcut la „Aprozar".
Sere sînt destule, dar
Nu am prea găsit... salată.

Păcăleli, după fasoane,
Sînt și-n unele vitrine
Deși primăvara vine
Se expun... încă paltoane.

Pe Lipscani, în galantare
(Au sandale-n magazie
Însă totuși te îmbie
Cu... șosoni și cu... fulare).

Rog să spuneți orice vreți
Dar la centrele de gheață
„Marfă" e dar (ca povață)
Păcăleala-i la... clienți.

Așa-i clima (vrei nu vrei)
I-a cam tras puțin pe sfoară
Însă nu am vrea la vară
Să ne... păcălească ei.

Păcăleală, iam nesam,
Deci cu gheața s-o termine,
Unii s-au gîndit mai bine
Și au cumpărat un „Fram".

O concluzie finală:
Lipsurile de mai sus
Să dispară. Și ce-am spus
Să fi fost... o păcăleală!

D. TABACU

Important

Cooperativa METALO-CASNICA prezintă:

Lustre, lampadare, aplice
Modele originale
Se execută la comandă

Expoziția și comenzile la magazinele U.C.E.C.O.M.

Calea Victoriei nr. 24
Str. Smîrdan 24

CALITATEA SUPERIOARĂ;
CROIALA ELEGANTĂ;
EXECUȚIA IREPROȘABILĂ
sînt deviza

FABRICII DE CONFECȚII ORADEA

Preferați confecțiile pentru bărbați

COSTUME;
PALTOANE;
PARDESIE;
CĂMĂȘI

în sortimente variate. Se găsesc de vînzare la toate magazinele O.C.L. din țară.

LA MAGAZINELE METALO-CHIMICE S-A PUS ÎN VÎNZARE ALCOOL TEHNIC, CARE SE ÎNTREBUINȚEAZĂ LA LUSTRUIREA MOBILEI PRECUM ȘI ÎN ALTE SCOPURI INDUSTRIALE.

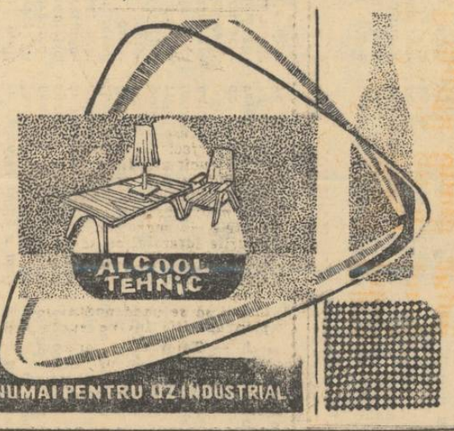

ȘAH

Un final de partidă

Din finala primului concurs republican prin corespondență, 1960—62.

Alb: Săiceanu Vladimir.

Negru: Iancso Ioan.

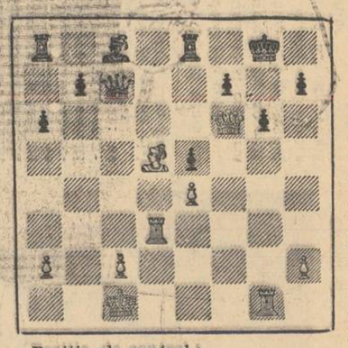

Poziția de control:

Alb: Rc1, Df6, Td3, Tg1, Nd5, Pp a2, c2, e4 și h2.

Negru: Rg8, Dc7, Ta8, Te8, Nc8, Pp a6, b7, e5, f7, g6 și h7.

Negrul are doi pioni în plus, dar avantajul de dezvoltare al albului, precum și coloana și în special excelenta poziție a Nd5, îi dau posibilitatea să decidă partida prin două sacrificii interesante.

23. T: g6+h: g6 24. D:g6+Rf8. (Evident, la 24. Rh8? 25. Dh6+ și 26. Tg 3).

25. Dh6+Re7 26. Dg5+Rf8. (La 26 Rd7 sau Rd6, 27. N. b7+. La 26 f6 27. Dg7+Rd8 28. Ne6+ urmat de mat în două mutări).

27. Dh6+Re7. N:f7.

(Combinația cîștigătoare).

28... Tf8. Să analizăm alte continuări:

a) 28... Td8 29. Dg5+ R:f7 30. Tf3+Re8 31. Dg6+Rd7 32. Tf7+ etc.

b) 28... R:f7 29. Dh7+ cu cîștigul damei.

c) 28... Da5 29. Dd6+R:f7 30. Tf3+Rg7 31. Df6+Rh7 32. Df7+Rh6 33. Tf6+ urmat de mat în 2 mutări.

d) 28... Dc5 29 Dg7! și! cîștigă datorită amenințării 30. Nh5+

e) 28... Dc6! 29 Dh7! (din nou cu cîștig în toate variantele).

29. **Dh4+ NEGRUL CEDEAZĂ** deoarece la 29... R:f7 30. Dh7+ albul cîștigă dama.

ȘTIRI

● La 1 februarie 1962 a început un meci prin corespondență la 60 de mese între echipele R. D. Germane și R. S. Cehoslovace. La primele mese ale amîndurora formații sînt maeștri cunoscuți: **Koch, Sefc, Pietsch, Fuchs** etc.

● Finala celui de-al 6-lea campionat de șah prin corespondență al R. D. Germane s-a încheiat cu victoria maestrului **Helmut Scönherr** care a obținut 10,½ puncte posibile.

● Un meci tur-retur, Chile-Peru, disputat la Lima, a fost cîștigat la Chile cu 15½—4½.

Meciul de șah R.P.R. — R. P. Bulgaria

După primele două runde în tradiționala întîlnire șahistă dintre echipele R. P. Romîne și R. P. Bulgaria, disputată la București scorul este de 3 1/2—3 1/2. Ieri după amiază s-au continuat întreruptele. Amănunte în numărul viitor.

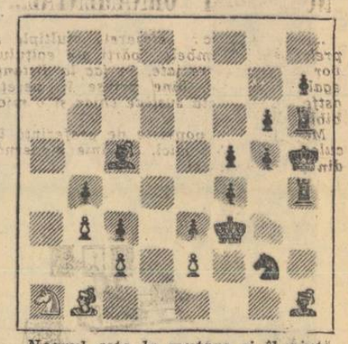

Negrul este la mutare și îl ajută pe alb să-l facă mat în 19 mutări

ANECDOTE

La un club din Moscova avea loc o importantă competiție șahistă. La un moment dat, pe tabla de șah se creease o poziție foarte complicată. Atunci unul din jucători, aflat într-o puternică criză de timp, izbucni spre uimirea celor de față:

— Tovarășilor arbitri, eu cu ce joc?!

Se pare că este singurul caz în istoria competițiilor șahiste cînd un jucător a uitat dacă are albele sau negrele.

Fostul campion de șah al lumii, V. Steinitz, a fost întrebat:

— Cine are, după părerea dv., șanse în apropiatul turneu pentru titlul mondial?

— Cele mai bune le am eu — răspunse Steinitz. Adversarii mei trebuie să joace împotriva campionului lumii, ceea ce eu nu trebuie să fac...

Un cunoscut șahist demonstra prietenilor și admiratorilor săi o partidă susținută într-un recent turneu.

— Spuneți vă rog, îl întrebă unul dintre aceștia în cursul demonstrării, aici nu s-ar fi putut juca așa?

— Da, da, cu totul just — spuse marele maestru adresîndu-se celui care puse întrebarea

Acesta privi în jur nu fără mîndrie în timp ce maestrul continuă:

— Această mutare am făcut-o și... am pierdut o figură.

Redacția: Piața Scînteii. Tel. 17.60.10. Administrația: 17.60.20. Interior 1.400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

UN NOU FILM ROMINESC

„PUȘTIUL"

O producție a studioului cinematografic „București"

SCENARIUL : Eva Sîrbu, Ecaterina Farcaș, Regia : Elisabeta Bostan. Imaginea : Jean Pierre Lazar. Muzica : Valentin Gheorghiu.

ÎN ROLURILE PRINCIPALE : Corina Constantinescu (mama), Gheorghe Bejan (Dan), Gheorghe Măruță (profesorul doctor), Ștefan Berenghi (Sandu), Tatiana Iekel (învățătoarea), Sandu Sticlaru (șoferul), Mircea Constantinescu (medicul școlii), Constantin Codrescu (cardiologul), Gheorghe Șubovici (Nelu), Sorin Mihăițeanu (Petre).

Dan, elev în clasa I-a, are un frățior mai mic : Sandu. El se joacă adeseori de-a „duelul", dar iată că, astăzi, Dan n-a „murit" pur și simplu, așa cum cer regulile jocului celui căruia i-a venit rîndul, ci a leșinat. Doctorii își dau seama că copilul suferă, din naștere, de inimă. Ei cer

mamei să-l aducă la operație, de urgență pentru că starea lui nu suferă amînare. Dar mama e nehotărîtă, ea se teme de operație și o amînă crezînd că-l va putea ocroti sănătatea prin grija și dragostea ei părintească. La insistențele ei, doctorii cedează dar pun condiția ca micul pacient să fie ferit de emoții și eforturi fără a i se spune totuși că este bolnav. „Îl veți feri și de copilărie", — adaogă ei, cu tîlc.

Sub semnul acestei prudențe nevăzute, Dan va încerca să trăiască mai departe în universul atît de frumos al copilăriei.

Dar, dificultățile unei astfel de existențe nu întîrzie să se arate. Într-o bună zi, bicicleta eroului

nostru se face nevăzută de sub scară. Cine-o fi luat-o ? El n-are cunoștință că mîna grijulie a mamei a dus-o undeva în pod, pentru a-i face viața mai liniștită. Cum însă Dan este un ciclist de frunte al clasei, el nu poate lipsi de la întrecerea cu un alt detașament de pionieri. Un prieten îi găsește o bicicletă. Dintr-o dată însă, celălalt detașament renunță să se alinieze la start ; cică s-ar fi îmbolnăvit doi concurenți...

Treptat, pe Dan îl nedumeresc și alte întîmplări care se petrec în juru-i. Așa, de pildă, în zilele cînd plouă, un „nenea" șofer, prieten cu părinții săi, îl aduce de la școală cu mașina... De ce oare ?

Dezlegarea vine pe neașteptate : la un consult al tuturor elevilor medicul școlii descoperă boala și, neștiind că trebuie păstrat secretul, îl lasă pe Dan să înțeleagă adevărul. Totul începe să se limpezească acum în mintea copilului. El descoperă bicicleta ascunsă în pod, observă că ceilalți copii evită să-l antreneze în jocurile lor. În mintea sa încoltesc gînduri și întrebări triste : de ce cad oare frunzele ? Cum este cînd mori ?

Într-o după amiază, mama vine la școală și-l scoate dintr-un joc periculos... Atunci, Dan fuge gîndind să nu se mai întoarcă acasă.

Mama va înțelege, astfel, în cele din urmă că lipsa ei de curaj nu-i va face decît rău copilului, că Dan se va cufunda în singurătate și copilăria îi va deveni o povară dureroasă. Ea acceptă operația care reușește pe deplin și Dan este redat familiei, școlii, prietenilor săi, în mijlocul cărora începe să se formeze încă de la această vîrstă caracterul omului matur de mîine.

Festivalul școlilor și institutelor de artă

În aceste zile se desfășoară faza finală a celui de-al V-lea Festival al școlilor și institutelor de artă din întreaga țară. O știe multă lume, dar e foarte probabil că sînt și unii care nu o știu. Ceea ce, desigur, nu e bine pentru o adevărată cunoaștere a mișcării artistice din țară, cunoaștere care ar trebui să fie, din partea fiecărui cetățean, completă și mereu la zi, chiar dacă nu totdeauna directă, lucru absolut imposibil. Și e explicabil. Producția artistică a crescut în astfel de măsură, încît cetățeanul nostru nu mai prididește măcar a se ține la curent, necum a cunoaște direct.

Așa stînd lucrurile nu există spectacol care să nu aibă public din belșug, și nu există manifestație din sfera artei care să nu stîrnească un interes masiv. Acesta e și cazul probelor care jalonează etapele succesive ale Festivalului școlilor și institutelor de artă, și deci, nu pentru a atrage atenția publicului asupra unei manifestări care ar trece neobservată, scrim aceste rînduri.

Cine află, de pildă, că în faza finală a concursului, sînt angajați șapte sute de studenți și elevi, cernuți în urma citorva probe la care au participat cel puțin de două sau trei ori pe atîți, își face o idee care depășește cu mult sugestia unei simple cifre statistice, asupra amplorarei învățămîntului nostru artistic. Cine a asistat măcar la cîteva din numeroasele concerte, spectacole de teatru și de balet pe care cei șapte sute le prezintă în sălile bucureștene, își poate da seama nu numai de calitatea într-adevăr excepțională a ultimilor concurenți, ci de calitatea de ansamblu, de nivelul general, care trebuie să fie remarcabil, al întregului nostru învățămînt artistic. În sfîrșit, cine află că la Festival au participat treizeci și patru de școli elementare de artă și șaisprezece școli medii de artă, înțelege, pe viu ca să zic așa, de ce avem actori, cîntăreți și muzicieni eminenți care au afirmat, într-un timp record, peste hotare, valoarea geniului artistic al poporului nostru. Pentru că, învățămîntul artistic, căutarea talentului și educarea lui încep încă de la vîrsta școlară și se continuă cu migală, cu perseverență și cu dragoste, an după an. Iată deci că ceea ce se poate numi cu un termen mult mai general și mai complex, școala română de artă, începe o dată cu învățarea primelor litere și se sfîrșește... dar nu se sfîrșește niciodată.

Acestea sînt cîteva reflecții, foarte fugare, în timp ce elevii școlilor noastre de artă ne arată cu cîtă măiestrie pot cînta o lucrare simfonică a lui Ceaikovski, pot juca D'ale Carnavalului și improviza o Comedie del arte, sau pot interpreta un spectacol de balet, de la primul pînă la ultimul pas.

Iar ultima reflecție nu poate fi decît aceea că Festivalul școlilor și institutelor de artă este o bogată sursă de încredere pentru viitorul artei noastre socialiste.

Radu POPESCU

VIITOR PE CARE LE VOM VEDEA

„Omul amfibie"

Cunoscutul roman științifico-fantastic al lui Aleksandr Beliaev, „Omul amfibie", a fost adaptat în cinematografie de studiourile „Lenfilm", în regia lui G. Kazanski. Echipa de filmare a avut de rezolvat probleme tehnice deosebit de complicate, multe episoade fiind realizate cu metode aproape necunoscute în cinematografia mondială.

Închipuiți-vă un studio unde totul se petrece în mod obișnuit, dar care se află sub un strat de apă adînc de 10 m. Filmul a fost turnat în fundul golfului Albastru, în Marea Neagră. Operatorii și electricienii erau înarmați cu tuburi respiratorii, în timp ce actorii aveau drept rezervă... doar oxigenul din proprii lor plămîni. La un semn al operatorului, scafandrierul de serviciu lua tuburile actorilor pentru ca aceștia să-și joace scena lor timp de 30—40 de secunde. Apoi, în timp ce operatorul schimba camera, ei erau lăsați să.. răsufle. Urcarea și coborîrea ar fi luat prea mult timp și ar fi fulburat apa, situație care ar fi pus în mare dificultate filmările.

Grupul de turnare s-a pregătit timp îndelungat pentru munca sub apă. A fost necesară familiarizarea cu tehnica filmării. În aceste condiții, s-au creat boxe speciale pentru aparatele de filmat și pentru luminat. Pe de altă parte, protagoniștii s-au antrenat pentru înotul sub apă. Și succesele au fost remarcabile : Anastasia Vertinskaia, care nu știa să înoate, se scufundă acum de pe bordul unui vas și rămîne ore întregi sub apă. Decoratorii au dat dovadă de multă inventivitate și fantezie. Ei au făcut corectări peisajelor submarine, decorurile reprezentînd tulpini de alge din caproan, sau flori ciudate, în culori caracteristice mediului submarin.

„Vorba revistei"

...este titlul noului spectacol pe care-l va prezenta în cursul lunii aprilie, Teatrul satiric muzical „Constantin Tănase".

Revista „Vorba revistei" de I. Avian, Fred Firea și artistul emerit H. Nicolaide, cu muzica de compozitorii Aurel Giroveanu, Radu Șerban, Nicolae Patrichi și Paul Hurmuzescu este pusă în scenă de regizorul Nicolae Dinescu.

Referindu-se la apropiata premieră a Teatrului „Constantin Tănase", regizorul Nicolae Dinescu ne-a declarat că „Vorba revistei" va constitui un spectacol de mare montare care va cuprinde un bogat material de satiră și umor.

— Noua revistă este axată din plin pe actualitate — a subliniat regizorul. De altfel aceasta se va simți și prin faptul că intenționăm să înoim mereu spectacolul, urmînd ca la cîteva zile odată, să introducem cîte o ediție specială cu fapte și întîmplări noi...

Decorurile noului spectacol sînt semnate de George Voinescu, iar coregrafia aparține maestrului Nicolae Sever.

ECOURI

● **ÎN LEGĂTURĂ** cu prezentarea în Franța a filmului italian „Cocoșatul din Roma", regizorul filmului, Carlo Lizzani, a trimis redacției ziarului „Liberation" din Paris, următoarea telegramă de protest : „Varianta filmului meu prezentat în Franța, a fost pur și simplu denaturată de cenzura franceză. Au fost schimbate complet două tablouri și caracterele personajele acestora. Nu recunosc această variantă a filmului, ca societatea de difuzare și cenzura că au atentat la creația unui artist și rog ca cititorii dv. să fie informați despre acest lucru".

● **„SCARA VITEZIEI"** se intitulează noul film tehnicolor iugoslav care povestește fapta curajoasă a unui grup de tineri care în timpul războiului, în 1942, au sărbătorit ziua de 1 Mai îmbrăcînd pe cupola unei instituții steagul roșu.

● **CUNOSCUTA** artistă Betsy Blair, cunoscută și publicului nostru din fil. mele „Marty" și „Strada mare", a debutat ca regizoare. Ea lucrează, împreună cu scriitorul Hans Königsberg la ecranizarea nuvelei acestuia intitulată „Între dragoste și moarte". Acțiunea filmului se petrece în Franța evului mediu și este relatarea cinematografică a unei puternice dragoste dintre o fată de 16 ani și un tînăr de 19 ani.

SĂPTĂMÎNA PE ECRANE

„Cîntecul întrerupt"

O coproducție sovieto-cehoslovacă

Michael Zvara era un învățător într-un sat slovac. Îi învăța pe copii să se descurce în alfabetul complicat al portativului muzical. A venit însă războiul și, odată cu primirea ordinului de chemare, Zvara a trebuit să întrerupă cîntecul. A îmbrăcat uniforma militară și, împreună cu alții de-o seamă, a fost trimis să lupte în cadrul unei „divizii speciale", în criminalul război anti-sovietic. Și așa a ajuns Zvara în preajma Caucazului.

Coproducția sovieto-cehoslovacă „Cîntecul întrerupt" (regizor N. Saniesvili), relevă transformarea conștiinței modestului învățător, în condițiile contactului cu oameni sovietici, cu umanismul acestora. Treptat, Zvara înțelege ticăloșia războiului în care a fost tîrît și se alătură acțiunii de lămurire a soldaților slovaci, pentru a-i determina să întoarcă armele împotriva „aliaților" de ieri. Alături de foștii lui camarazi de arme, constituiți într-o divizie pe teritoriul sovietic, Zvara participă la luptele împotriva fasciștilor, finalul filmului înfățișîndu-l contribuind la eliberarea propriei sale patrii, Cehoslovacia. Pe parcursul acestei acțiuni trepidante, dinamice, se naște frățeasca prietenie de arme sovieto-cehoslovace, întruchipată în prietenia sobră, puternică, închegată între Zvara și ofițerul gruzin Guram.

Dincolo de unele lungimi și, pe alocuri, chiar neverosimilități, „Cîntecul întrerupt", în a cărui distribuție se remarcă jocul sobru al lui Iuliu Pantik în rolul lui Zvara și al Liei Eliova în rolul lui Eliko, reprezintă un film valoros.

I. MATEI

Cadru din filmul „Cîntecul întrerupt"

Cadru din filmul „Casa surprizelor"

„Casa surprizelor"

O comedie despre relațiile între generații

Fără a dilua substanța temei abordate, filmul prezvește dintr-un unghi comic relațiile dintre părinți și tînăra generație, invitînd pe spectatori la meditație într-o manieră amabilă și atractivă. Tribulațiile ilariante ale personajelor (de o parte „bătrînii" cu experiența și ponderea anilor, de cealaltă parte tînăra pereche cu ambiții inovatoare, considerînd drept „învechite" gusturile și opinile pensionarilor) vin să demonstreze în ultimă instanță că în condițiile societății comuniste fericirea cotidiană a oamenilor este o problemă la ordinea zilei. În acest sens se dezvoltă întreaga acțiune ; aceasta e tilcul esențial care se desprinde din feluritele peripeții și încurcături comice care abundă de-a lungul filmului.

Regizorul V. Azarov a îngroșat unele episoade pînă la burlesc (duminica la șrand de exemplu sau seara cînd micul Tolik e lăsat în grija băieților de prin vecini), oferindu-ne prilejul să rîdem copios atît de stîngăcilie și extravaganțele tinerilor căsătoriți, cît și de „conservatorismul" părinților, puși în derută de comportarea fiicei și ginerelui. Ce-i drept, nu toate situațiile sînt inedite, iar verva umoristică a scenariului are pe parcurs unele eclipse.

„Casa surprizelor" este însă, în ansamblu, un film amuzant, al cărui mesaj se comunică direct și eficace publicului. Este, neîndoielnic, și un merit al interpreților, în fruntea cărora se află marele actor A. Gribov (Koroliov) și A. Demianenko (Igor Nikolaevici, ginerele), cunoscut la noi din filmele „Întîlnire pe cablu" și „Pace noului venit".

P. CIOBANU

„Cuba sì!"- premiul „Lumière" 1962

Premiul „Lumière" pe anul 1962 a fost decernat cineastului francez Chris Marker, pentru filmul său „Cuba sì !", care — după cum se știe — a fost interzis de cenzura franceză.

DIN ACTIVITATEA LUI „TĂNDĂRICĂ"

În această vacanță de primăvară a elevilor, Tăndărică, bunul prieten al celor mici, are o intensă activitate, rezervînd spectatorilor numeroase surprize. Tăndărică invită la teatrul său, în cele două săli, copiii la întîlniri dintre cele mai interesante, deplasîndu-se în același timp în diferite locuri, jucînd, cu talentu-i cunoscut, pentru cei mici.

Mîine, duminică 1 aprilie, ora 11 dimineața, în sala „Orfeu", Tăndărică prezintă în premieră un spectacol de păpuși alcătuit din două piese într-un act : „Un băiețel, o paiață și o maimuță" de Alecu Popovici și „Rochița cu figuri" de Viorica Filipoiu. Printre interpreți se numără : Justin Grad, Rita Stoian, Valeriu Simion. Direcția de scenă a spectacolului aparține regizorului Nicolae Masim, păpușile : Ioana Constantinescu ; decorurile Mioara Buiescu ; muzica : Paul Hurmuzescu.

★

La Teatrul „Tăndărică" se repetă un nou spectacol de marionete : „Cartea cu Apolodor" de Gelu Naum în regia Margaretei Niculescu, artistă emerită.

Lalele, lalele...

Cine nu cunoaște această melodie, îndrăgită de public ? Ea a servit ca leit-motiv Ansamblului de cîntece și dansuri din Baia Mare, pentru alcătuirea unui ingenios număr de balet din spectacolul „Strada melodiilor".

La rîndul ei, formația de muzică populară a reprezentat cu succes, atît în Baia Mare, cît și în diverse sate din regiune, spectacolele „Cîntă Maramureșul" pe un libret de Florin Raba și „Să rîsune văile". În prezent, această formație pregătește un alt spectacol inspirat din viața nouă a satelor maramureșene, pe un libret de Vlaicu Bîrna.

CA LA PREMIERĂ

Spectacolul cu „Faust" la Opera de Stat din Iași are un stagiu apreciabil. Nu de puține ori cortina s-a lăsat după ultimul act și în fiecare dată impresia spectatorului a fost aceeași : spectacolul, în ciuda vechimii sale a rămas mereu tînăr ca și personajul lui Goethe, transformat într-un alter ego, tînăr și plin de viață.

Dar dacă cei aflat în sală își poate crea impresia continuei prospețimi a spectacolului, același lucru îl constată (ba poate și mai mult) și cei cărula ocazia îi prilejuiește să se afle între culise.

Intre înalții pereți de carton și pînză, artiștii sînt în permanentă încordare. Pauzele între scene sînt folosite pentru o revederea partiturii, pentru exercițiii vocale. Cei care au dat viață spectacolului dintr-o recentă duminică seara așteptau cu emoția celui ce-și trăiește intens rolul, intrarea pe scenă. Victor Popovici (Faust), Laurian Nicolau (Mefisto), Gheorghe Bădulescu (Valentin), Vasile Tătaru (Wagner), Bernadeta Almași (Margareta), S. Pipernea (Siebel) și Ileana Cojocaru (Marta), alcătuiau una din distribuții.

Într-o pauză i-am cerut unuia dintre regizori, D. Tăbăcaru, să ne spună cîteva cuvinte despre felul cum lucrează : „Împreună cu colegul meu, regizorul G. Zaharescu, ne preocupăm ca fiecare spectacol să fie urmărit de o comisie alcătuită din delegați din domeniul muzical, scenic și tehnic. În fiecare luni, la prînz, au loc ședințe de analiză în care se fac observațiile cuvenite. Ele sînt urmate de măsuri imediate : fie reluarea unor părți sau roluri unde s-au constatat defecțiuni, fie înlăturarea unor neajunsuri de ordin tehnic. La fel procedează și dirijorul Radu Botez, în ceea ce privește partea orchestrală".

Intregul aparat artistic și tehnic este preocupat de îmbunătățirea reprezentației de la spectacol la spectacol. Chiar și la machiaj Rodica Bejenaru a arătat că se depune toată atenția pentru ca personajele să se prezinte pe scenă cît mai bine.

Secretul tinereții acestui spectacol este al tuturor, fiindcă în atenția conducerii Operei stă acest important obiectiv.

C. S.

INSTANTANEU DE REPETIȚIE

„DRAGOSTE NU TE ZORI", o piesă de Süto Andras, la Teatrul de Comedie

Există o amuzantă convenție a repetițiilor : indiferent de epoca piesei, actorii sînt îmbrăcați în costumele lor, diverse obiecte închipuite cele mai neașteptate decoruri și recuzite : o masă reprezintă un balcon, un vitral — o fioretă. La repetițiile cu piesa „Dragoste, nu te zori" de Süto Andras, de la Teatrul de Comedie, două obiecte sînt însă bune la valoarea lor intrinsecă : o armură de cavaler medieval (de bufarie — bineînțeles) și un panou de gazetă de perete (care e al colectivului teatral). Pe scenă trei generații de actori : maeștri și veterani ai teatrului ca Ștefan Ciubotărașu și Nicolae Gărdescu, tineri actori deja cunoscuți publicului ca Vasilica Tastaman și Dumitru Rucăreanu, absolvenți ai Institutului de Teatru ca Gheorghe Dinică și Mircea Mușatescu. Cele trei generații evoluează totuși cu o grafie unitară pe scenă sub ochiul vigilent al regizorului Lucian Giurchescu, iar umorul se naște spumos și spontan, încît nici reporterul venit în interes de serviciu nu poate să nu-l plătească tribut, rizînd copios.

În sală, pe scenă, la ateliere, în biroul directorial — îi întîlnești pe artiștii și poporului, Radu Beligan care îndrumă, critică, sfătuiește. Nu se putea ca în pauză să nu fie și el alături de actori, la o mică șuetă prietenească, să țigărească și cîteva amabilități despre cei mai tineri. Așa l-am întîlnit și așa l-am găsit mai tîrziu, în spatele scenei, în timpul unei discuții cu Radu Beligan despre arta actorului, despre rolurile sale, despre spectacolele în care a jucat și în care va juca, despre multe, multe altele...

— Intr-adevăr, completează regizorul Lucian Ghiurchescu, pentru comodditatea deplasării, dar mai ales pentru a-i da un caracter agitatoric, de largă dezbatere publică, spectacolul se joacă pe două estrade ce-i aproape pe actor de sală. În acest fel piesa se va juca nu numai între eroii ei, ci va avea ca martor și participant publicul ce va judeca cu umor dar nu fără profunzime asemenea probleme însemnate ca însușirea spiritului colectivist de către tinerii muncitori, combaterea rămășițelor vechi mentalități. Vrem să creăm un spectacol popular, optimist, de la care publicul, distrîndu-se, să plece și cu învățături de preț, ale căror roade să se vadă, la propriu și la figurat, în recoltele bogate ale colectiviștilor.

O sonerie se face auzită. Tigările se sting, toată lumea trece pe scenă. Regizorul, în fața unei mese cu cîteva piese de mobilier, dă indicații actorilor, dirijează. Orchestra echipei actoricești redă primele acorduri ce, nu ne îndoim, vor provoca buna dispoziție și admirația publicului.

Un aspect de la repetiții

B. DUMITRESCU

SPECTACOLUL

magazin

SPECTACOLE ÎN PREGĂTIRE LA TEATRUL „C. NOTTARA"

Impresăpătarea repertoriului este o grijă de seamă a conducerii Teatrului „C. Nottara". În momentul de față se află în pregătire două noi spectacole. Este vorba, în primul rînd, de dramatizarea lui B. N. Livanov, după celebrul roman al lui Dostoievski : „Frații Karamazov". Piesa este pusă în scenă de George Teodorescu și are în distribuție pe Nicolae Sireteanu, artist emerit, George Constantin, Migri Avram Nicolau, Cristea Avram, Ion Dichiseanu, Liliana Tomescu, Val Săndulescu și alții. Decorurile sînt semnate de Dan Nemțeanu.

Al doilea spectacol aflat în pregătire este celebra comedie sovietică „Bucătăreasa" de Anatoli Sofronov. În Uniunea Sovietică rolul titular în acest spectacol a fost interpretat de marea artistă Iulia Borisova, iar piesa a fost prezentată anul trecut la Teatrul Național din Paris unde s-a bucurat de calde aprecieri atît din partea presei cît și a publicului. La Teatrul „C. Nottara", spectacolul cuprinde în distribuție pe Nicolae Sireteanu, artist emerit, Rodica

Liliana Tomescu și Cristea Avram într-o scenă din piesa „Cînd înfloresc migdalii", aflată în repertoriul Teatrului „C. Nottara"

Țuțuianu, Eugenia Bosînceanu, Cristea Avram și alții.

Și o ultimă noutate : unul din marile succese ale teatrului, piesa lui Anatolii Barianov „De partea cealaltă", care a împlinit o serie de 250 de spectacole pe scena teatrului bucureștean, va fi prezentată într-o nouă montare și distribuție. Din colectivul artistic fac parte Ion Punea, Florin Stroe, A. Feratt, Sanda Băncilă, Virgil Vasilescu, Sandu Sticlaru, Natașa Nicolescu, Toni Zaharian etc.

Sandu MARIAN

DO-RE-MI

● CASA de discuri „Electrecord" va pune în curînd la îndemîna iubitorilor de muzică ușoară un disc micro, cuprinzînd patru piese pe tema florii : „Floăreasa", de Grigore Florian (în interpretarea Margaretei Pîslaru), „Lalele" de Temistocle Popa (în interpretarea lui George Banea), „Albăstrele" de Noru Demetriad (în interpretarea Dorinei Drăghici), „Poate florile" de Constantin Tucaliuc (în interpretarea lui Gică Petrescu).

● MUZICA concertului-spectacol „Mozaic-Constanța" de Eugen Mîrea și Sașa Georgescu, prezentat în premieră de secția de estradă a Teatrului de Stat din Constanța, este semnată de Ion Vasilescu, H. Mălineanu, Florentin Delmar, Mișu Iancu, George Grigoriu, Ionel Stănculescu și Aurel Manolache.

● PRINTRE recentele lucrări ale compozitorului Aurel Giroveanu, se numără „Niciodată" și „O melodie fără cuvinte", cu texte de Aurel Felea.

● CARMEN CRISTESCU, una dintre cîntărețele noastre de mu-

zică ușoară, care s-a făcut remarcată și în interpretarea unui fromos repertoriu de romanțe.

Concert în re hazliu"

Acest concert place publicului în primul rînd fiindcă are cîteva numere reușite : „O poveste de astă vară / cu o plajă și-o chitară" (ce critică pe cetățenii care abuzează de condiții create odihnei pe litoral, jenînd recreerea altora), „Un film mare cum nu-s două" — Vikingii — versiune nouă" (satiră la adresa model extravagante și a altor moravuri caraghioase), „Lemuta Breton" (cînec ce ironizează pe studentele care-și neglijează învățătura în favoarea preocupărilor mondene), „Subiecte de muzică ușoară" (un dus binemeritat făcut textilerilor). De bună seamă că n-ar fi stricat dacă satira s-ar fi adresat și unor probleme mai majore.

Există apoi în spectacol cîteva cîntece originale frumoase și — lucru meritoriu — cu caracter patriotic. Două balete foarte reușite, plac, de asemenea, mult publicului : „Grecoerele și furnica" și „Cînd dirijorul e gelos" cu Silvia Solomonescu și Dumitru Pătrașcu.

Succesul spectacolului rezidă de asemenea în prezența plină de haz și farmec a unor actori și cîntăreți dintre cei mai buni ai scenei noastre de estradă care oferă aparții plăcute. Zizi Șerban, Horia Cîciu-lescu și Ciupi Rădulescu și alții. În mod cu totul special se bucură de sufragiile publicului. Dorina Drăghici, nu numai pentru calitatea interpretării ci și pentru nota nouă pe care o aduce de data aceasta : apreciata cîntăreață ne servește o serie de cîntece satirice cărora le-a găsit o manieră foarte potrivită de redare.

Nu putem să încheiem fără a nu ne manifesta o nedumerire. Și anume. Pe parcursul spectacolului sînt criticați atît „Electrecordul" (care abuzează de muzica străină în primăriile sale cît și compozitorii care nu se inspiră din folclor. Și totuși chiar în acest spectacol abundă piesele muzicale străine de la „Marina" la „Ananas", într-o proporție exagerată. Ca să nu mai vorbim de cîntece și texte plate și lipsite de viață ca „În troleibuzul 63". Iată deci că, deși „Concertul în re hazliu" are merite, problema existenței rămîne mai departe la ordinea zilei la Estradă.

B. D.

Fratele mai mic al Teatrului C.F.R. Giulești

Lam cunoscut într-o după amiază în sala-studio a Teatrului Muncitoresc C.F.R.-Giulești, repetînd, sub direcția de scenă a regizorului Ghebal Georgescu, comedia „Patru sub un acoperiș".

S-a recomandat singur :

— Teatrul popular „Grivița roșie". Repetăm aici la fratele nostru mai mare. Conducerea, actorii și regizorii Teatrului Muncitoresc C.F.R. ne sprijină din toată inima ca să creștem și să ne afirmăm ca activitate. Din consiliul nostru artistic, alături de artiști amatori, fac parte Marga Anghelescu, Geta Vlad, Constantin Gheorghiu și Stelian Mihăilescu.

— Colectivul acestui teatru, în-a spus tov. Stelian Mihăilescu în pauza unei reprezentații cu piesa „Partea leului", este format din 50 de actori amatori, reprezentînd multe din întreprinderile raionului „Grivița roșie". Ei au cele mai diverse meserii și alcătuiesc în teatru sînt buni prieteni și ca actori. Dar să vă fac cunoștință cu actorii care joacă în seara aceasta. Toma Stroescu - montator, Paul Mirea, tehnician, Gheorghe Stroescu, factor poștal, Mihai Amzulescu - tîmplar, Gheorghe Corbeanu-pensionar, Elena Opresa-funcționară, Niculae Ocneru, radiotehnist, Ion Constantin-pictor imprimer, Miruleta Ionescu, desenatoare. Ei s-au cunoscut în sala de repetiții, lar dragostea pentru teatru i-a apropiat foarte mult.

PREMIERĂ LA NAȚIONAL

„PIAȚA ANCORELOR" de I. Stock

Avut loc o nouă premieră la Teatrul Național „I.L. Caragiale" : „Piața ancorelor" de I. Stock în regia Liei Niculescu. Piesa, a cărei acțiune se petrece într-o marinarii unui port din Marea Baltică, reeditează la prima impresie o veche temă a dramaturgiei universale : conflictul dintre iubire și datorie. La prima impresie numai, pentru că de fapt obiectivele pe care I. Stock și-a propus să le atingă nu le atinge în această piesă, sînt mult mai largi, vorbesc spectatorului despre multe mai multe lucrări și în primul rînd despre măreția omului sovietic.

Spectacolul Naționalului, a subliniat prin joc și punere în scenă aceste trăsături esențiale ale omului sovietic. Deși a fost inegal atît din punctul de vedere al regiei cît și al interpretării. Astfel regizoarea Lia Niculescu, care a realizat cu sensibilitate și o bună știință a mișcării unele scene ca cele de dragoste din partea I-a sau discuția dintre Cemezov și Seleanin din partea II-a, a abuzat de turnantă încercînd să creeze ritmul spectacolului prin mișloace exterioare și nereușind decît să rupă emoția și să dea sentimentul lipsei de ritm interior. Interpretînd decorului lui Gh. Bedros, construit, în culori întunecate, lipsit total de orice intenție sugestivă și neconstituind decît un cadru nu și un element ajutător al spectacolului, a contribuit, de asemenea la această forțare de către regie a mijloacelor exterioare în general, a turnantei în special. Inegală a fost și munca interpreților, excepție făcînd Liviu Crăciun care în rolul lui Serghei Seleanin a reușit de la prima, pînă la ultima sa apariție să convingă spectatorul de ființa umană a eroului său, de marile lui sentimente de răspundere, de tinerețea sa năvalnică și romantică. Mai neuniră și mai exterioară în prima parte, Ileana Iordache în Tatiana, a crescut simțitor în partea a doua pînă la completa identificare cu personajul, realizînd convingător și viu scena Tatiana-Bondari. Acesta din urmă a fost interpretat corect deși nu fără căutare de Igor Bardu, în vreme ce Toma Dimitriu n-a reușit decît parțial în Cemezov, figura tatălui și a contra amiralului. Jocul exterior, neconvingător din scenele cu Tatiana și Serghei a lui Toma Dimitriu, a scăzut ponderea personajului în economia piesei și a spectacolului, lăsînd cumva impresia că acesta există nu spre a demonstra ceva, ci pur și simplu pentru a face trecerea între scene. Aceeași observație este valabilă și pentru Cristina Bugeanu, care a rolul Anei Petrovna, nu a știut să dea spectatorului decît foarte puțin din durerea mamei și cu atît mai puțin din măreția iertării ei.

M. PÎRVULESCU

BIBLIOTECA CENTRALĂ
SIBIU

Proletari din toate țările, uniți-vă!

magazin

ANUL VI — Nr. 235 • Sîmbătă 7 aprilie 1962 • 8 pagini — 1,50 lei

Rubrica noastră nouă
Discofilul

În pagina 4-a

Peste cîteva zile va intra pe ecrane noul film românesc, „POST-RESTANT", după un scenariu al lui Octavian Sava **și în regia lui** Gheorghe Vitanidis. **În clișeul nostru, una din protagoniste, tînăra actriță** Florentina Mosora, **într-un cadru din film** (Citiți reportajul nostru din pagina 8-a)

24 DE ORE LA RAST

Ați fost vreodată la Rast? E unul din numeroasele sate de pe cîmpia Olteniei. Pășind pe ulițele satului, întîlnești pretutindeni semnele noului. La Rast s-au construit case multe, frumoase, decorate de meșteri pricepuți veniți din Giubega. Șirurile noilor locuințe se întind aproape în tot satul.

Ajunși la gospodărie, facem cunoștință cu mulți colectiviști harnici. La ferma de vaci, am nimerit tocmai în timpul mulsului (fotografia nr. 1). *Patru mulgătoare — Nicoleta Crivеanu, Simza Bora, Eleonora Pădureanu și Floarea Lăzărică — zoresc cu lucrul. La îngrășătoria de porci, îngrijitorii Marin Trandafir, Ion Tripșa și Costea Răduț nu-și precupețesc de fel eforturile. Grijulii se dovedesc și colectivistele care lucrează la ferma de păsări. Este explicabilă deci realizarea în anul 1961, din sectorul zootehnic, a unui venit de peste 1.300.000 lei. În acest an, ei vor dezvolta și mai mult creșterea animalelor, fapt ce le va permite să obțină din acest sector un venit de două ori mai mare ca cel din anul precedent.*

În sera gospodăriei (fotografia nr. 2) *colectiviștii Constantin Ionașcu și Eugen Ispas lucrau cu sîrg la strîngerea primei recolte de roșii; pentru cea de-a doua recoltă, s-au și pregătit răsadurile. În jurul serei se întind vreo 30 ha. de teren, care va fi cultivat în acest an cu diferite legume.*

De altfel, obiectivele din planul de producție al gospodăriei sînt numeroase. Printre acestea se află și obținerea unei producții de 5000 kg. de porumb-boabe, în condiții de neirigare. Se urmărește să se obțină producții însemnate și la alte culturi. Pentru a-și atinge țelurile propuse, colectiviștii au nevoie de cunoștințe agrozootehnice temeinice. Se poate spune că în lunile de iarnă gospodăria din Rast a devenit o adevărată școală. Tehnicianul agronom Ilie Sfîrleză (fotografia nr. 3) *este unul din cei care au predat lecții colectiviștilor în cadrul cursurilor agrozootehnice de masă.*

La fel de frecventată se dovedește și biblioteca comunală din Rast (fotografia nr. 4) *care posedă numeroase cărți, broșuri, reviste.*

În cele 24 de ore cît am stat în comuna Rast, ultimul popas l-am făcut în casa colectivistului Ilie Răduț (fotografia nr. 5). *De trei ani de cînd este membru al gospodăriei colective, traiul familiei lui Ilie Răduț a devenit tot mai bun. El și-a ridicat o casă nouă, spațioasă, și-a cumpărat mobilă, diverse obiecte casnice. Ba, în așteptarea firului electric — care se va trage curînd și pe ulița lui — și-a cumpărat și aparat de radio. Și, ca Ilie Răduț, sînt în Rast, mulți alți colectiviști...*

Ion BECHERU
Fotografii: Emil TRIFAN

PE MERIDIANELE GLOBULUI • PE MERIDIANELE GLOBULUI

POPAS LA CAIRO

Cetatea și moscheea lui Mohamed Ali

În anul 969, generalul Giauhar Sicilianul cucerea Egiptul pentru dinastia Fatimidă din Tunisia. Din porunca stăpînului său, Giauhar trebuia să ridice și zidurile cetății care urma să cuprindă palatele califului, cazărmile, moscheia etc. Ținînd seama de tradiția astrologică și de superstițiile acelor vremuri, lucrul cel mai important pentru Giauhar era să aleagă momentul cel mai prielnic în funcție de mișcarea aștrilor cerului. Și în timp ce astrologii califului vegheau noapte de noapte, străduindu-se să deslege tainele adînci ale cerului, Giauhar, pentru a nu fi surprins nepregătit, s-a apucat să sape șanțurile fundațiilor, a adus materialele necesare și, cînd toate erau la locul lor, a întins sfori pe care a aninat clopoței, pentru ca la semnalul dat de astrologi munca să înceapă simultan, din toate părțile. Numai că într-o noapte, o păcătoasă de cioară, neinițiată în rostul acestor pregătiri, s-a așezat pe un fir... Sunînd clopoțeii, muncitorii au crezut că este semnalul astrologilor și s-au apucat de lucru... Și cum planeta Marte era în ascensiune, califul și astrologii, „forțați de împrejurări", i-au dat cetății numele de „Victorioasa" sau „Stăpînitoarea" în arabă — al Quahira, de unde și numele european al orașului — Cairo.

Aceasta este legenda actualului nume al orașului Cairo, cel mai mare oraș al Africii — peste 3 milioane de locuitori — și cel mai important centru al lumii islamice.

Așezat la intersecția unor importante căi de comunicație, Cairo cunoaște o afluență extraordinară de turiști, atrași de rămășițele vechii civilizații egiptene. Clima uscată și nisipul au reușit să conserve intacte și să transmită o imensă cantitate de obiecte și monumente, care fac din Egipt un adevărat paradis pentru arheologi și centrul de atracție pentru spiritul curios dornic să afle cîte ceva din tainele vechilor civilizații. Din această pricină, Egiptul este pentru multă lume sinonim cu piramidele, mumiile etc.

Pentru orice turist sosit la Cairo, primul drum duce la piramidele de la Giza (citește Ghiza). Așezat pe un platou al deșertului libic, dominînd valea Nilului, vizibile de la mare distanță, indiferent din ce parte te apropii de Cairo, își înalță siluetele uriașe piramidele lui Keops, Kefren și Mycerinos.

Despre aceste „minuni ale lumii", cum au fost socotite piramidele, s-a scris foarte mult. Cărți de specialitate sau interpretări absurde, au încercat să explice ce sînt acești coloși de piatră, pentru care au trebuit să muncească și să piară sute de mii de sclavi, timp de zeci de ani.

M. NEAGOE

• *(Continuare în pag. 3-a)*

DIN SUMAR:

RUBRICA NOASTRĂ
PE MICUL ECRAN
•
„NĂDĂJDUIESC SĂ SATISFAC AȘTEPTĂRILE PUBLICULUI NOU"
ne declară artista poporului Zenaida Palli

MICA BIBLIOTECĂ „MAGAZIN"
CAZANUL
Schiță de Aziz NESIN (Turcia)

COLȚUL PESCARULUI AMATOR
•
COLECȚIONARI NEOBIȘNUIȚI
•
SPECTACOLUL - MAGAZIN

Maeștri ai artei populare

• Cel mai bătrîn cioplitor în lemn • O familie de sculptori • Fetele de la cercul de cusut

Pe marginea șoselei naționale ce duce spre Huedin, aproape de dealul Panicului, se află izvorul Crișului. În fiecare zi de primăvară sau de vară, turiștii aflați în drumeție prin nordul Transilvaniei se opresc într-un scurt popas la izvor să-și astîmpere setea și apoi se duc să viziteze pe locuitorii din comuna Izvorul Crișului, o așezare unde arta sculpturii în lemn și a cusăturilor pe motive populare s-au moștenit din moși-strămoși.

Pe Mihai bacu, cel mai bătrîn sculptor și cioplitor în lemn din comună, care împlinește 97 de ani, l-am cunoscut la nepotul, și strănepotul său Gheorghe Mihai — tatăl și Gheorghe

Viorel LUPU

• *(Continuare în pag. 3-a)*

Iată-le pe cele mai harnice eleve de la cercul de cusut al căminului cultural din Izvorul Crișului, pregătind un frumos dar de nuntă pentru tînăra Elisabeta Marton,

DE PRETUTINDENI ★ DE PRETUTINDENI ★ DE PRETUTINDENI

BIRJARII din Roma cer subvenții din partea statului. Ultimii o sută de birjari — acum 50 de ani erau 3000 — s-au adresat ministrului italian pentru turism cu rugămintea de a fi ajutați în cele opt luni, grele pentru ei, cînd la Roma sînt puțini turiști. Ministrul a promis ajutor „în principiu".

●

MORI cu curenți de aer, fără clasicele pietre de moară, au fost construite în Uniunea Sovietică. Două suvoaie de grîne se ciocnesc în canale aerodinamice, cu o viteză supersonică de 350 pînă la 500 m pe secundă. Prin această ciocnire se separă tărița și se sparge grăuntele, obținîndu-se făina. Sortarea făinii se efectuează cu ajutorul curenților de aer. Avantajul acestor „mori cu curenți de aer" este că lucrează mult mai repede și că ocupă un spațiu incomparabil mai mic decît morile convenționale.

●

CONFORM calculelor statisticienilor, populația pămîntului consumă anual 10 miliarde de scrumbii. Scrumbia deține în mod ferm primul loc în pescuitul mondial. Locul al doilea este deținut de sardele.

●

CEA MAI MICĂ carte din lume a fost descoperită în orașul italian Bergamo. Greutatea ei este de aproximativ un gram și jumătate. Ea numără 4000 de cuvinte, cuprinse în 277 de pagini. Cartea, tipărită la Padova, conține scrisoarea lui Galileo Galilei, adresată Cristianei Lorrem.

●

DE CURÎND, pe o autostradă din S.U.A. orașul Mauphin, s-a răsturnat un autocamion care transporta albine. Roiurile de albine care au ieșit din cutii au silit tot ce era viu să se ascundă. Poliția a mobilizat patrule care preveneau pe automobiliști în privința acestui accident neobișnuit. Automobilele treceau pe lîngă locul avariei cu ferestrele închise. Abia după două ore s-a reușit să se repună autocamionul pe roate. Dar mii de albine continuau să zboare de colo colo. Noaptea care s-a lăsat a potolit albinele: acestea au pătruns în stupii instalați special de-a lungul șoselei.

●

LA ÎNCEPUTUL colonizării Australiei de către albi, existau acolo 250.000 de băștinași; în prezent numărul lor nu este mai mare de 40.000. Ei trăiesc ori în rezervații, ori în apropierea minelor; în cazul din urmă, sînt nevoiți să se hrănească cu resturi, cotrobăind în lăzile de gunoi din curțile așezărilor miniere.

●

CERCETĂRILE efectuate de zoologul german H. Duker, de la universitatea din Münster, au arătat că majoritatea pisicilor și cîinilor nu disting culorile; caii, cerbii, oile, porcii și veverițele disting numai unele porțiuni ale spectrului luminii, apropiate de roșu și verde. Cel mai bine disting culorile maimuțele.

●

O FEMELĂ de cimpanzeu, din Wales (Anglia), în vîrstă de trei ani, a primit drept consolare o țigară, cînd îndurerată în urma morții consortului ei a refuzat orice hrană. Țigara de consolare a avut efect, iar acum femela de cimpanzeu a ajuns la zece țigări pe zi. Posesorul cimpanzeului intenționează să-i caute un nou consort.

●

PĂSĂRILE rare constituie unul din articolele de seamă ale „exportului clandestin" din Australia. Flamingo, varietate rară de papagali, trecînd granița, devine cu mult mai scump. Respectiv crește și inventivitatea contrabandiștilor: păsările sînt cusute în căptușala paltoanelor, sînt introduse în fructe mari din care s-a scos miezul etc. Această contrabandă pricinuiește mari prejudicii regnului animal al Australiei.

●

ÎN ANUL 1961, în Uniunea Sovietică au fost realizate 125 de filme, dintre care o sută exclusiv de cadre tinere. Participarea cineaștilor tineri la realizările cinematografiei sovietice depășește 90 la sută.

●

ȘOIMII și uliii vor fi pictați pe fațadele de sticlă ale noilor construcții din Lüneburg, R. F. Germană. Această „înfrumusețare" a fost cerută de Asociația pentru protecția animalelor din Lüneburg, deoarece s-a constatat că anual în Germania occidentală mor mii de păsări cîntătoare care se lovesc de aceste geamuri nevăzute de ele. Rămîne deschisă problema dacă păsările cîntătoare vor confunda un uliu adevărat cu unul pictat.

SEMNUL VREMII

De la trimisul nostru special la Geneva

La vreo două săptămîni după ce sosirea ei a fost anunțată oficial și după capricioase reveniri de vînt și frig, se pare că primăvara a sosit și în peisajul genevez. Pe lacul Leman au apărut primele ambarcațiuni, au început plimbările în talie, dar departe în zare se mai văd crestele înzăpezite ale Mont Blanc-ului. Duminică, în apropierea debarcaderului, sute de curioși au privit pentru prima dată în acest an coloana fumegîndă a jetului de apă, una din curiozitățile acestui oraș. La aceleași ore, pe la locurile de votare treceau încă cetățenii participînd la referendumul în legătură cu ceea ce se denumește aci inițiativă anti-atomică. În ce constă aceasta? Ea a fost pornită de mișcarea anti-atomică și cerea ca în constituția confederației elveține să fie introdusă o prevedere, pe baza căreia „stocarea, folosirea, fabricarea de arme atomice vor fi interzise în Elveția". Expresia acestei mișcări a constituit-o acel da, pe care o parte însemnată din alegători l-au spus duminică în fața urnelor. În ceea ce privește pe adversarii acestei inițiative, ei au votat ca această prevedere să nu fie cuprinsă în constituție, iar guvernul să fie lăsat liber să socotească dacă va fi necesară procurarea și folosirea armei atomice.

Duminică, deci 286.858 alegători au spus da, adică au aprobat inițiativa anti-atomică, iar 537.387 au spus nu. Înseamnă că inițiativa a fost respinsă. Trebuie menționat că la acest scrutin au participat 54 la sută din bărbații cu drept de vot, cei absenți fiind mulți dintre aceia care preferă să stea ore în șir la jetul de apă, de care am amintit, sau la un meci de fotbal, decît 10 minute la secția de votare. Acestea sînt firești cifrele, ele își au sensul lor, dar nu acest lucru ne-a atras atenția în primul rînd. În campania care a precedat votul de duminică s-au discutat multe în presă, în adunări publice, la radio. S-au spus multe și pro și contra. Și în toate acestea cei mai mult a atras atenția faptul că această problemă preocupă mulți oameni din această țară, că în zilele noastre cînd de la arbaleta lui Wilhelm Tell și pînă la armele nucleare există o distanță atît de colosală, efortul de a obține punerea acestor arme nucleare în afara legii, interesează și aci păturl din ce în ce mai largi.

Așa cum au declarat partizanii inițiativei, Elveția fiind o țară neutră, adoptarea armelor nucleare în sistemul ei militar ar fi nu numai o negare a neutralității, dar și antrenarea pe calea cursei înarmărilor cu toate consecințele ce decurg de aci pentru o țară a cărei populație nu este nici 2 la sută din populația globului. S-ar putea aminti aci și multe altele din aspectele desbătute înainte și după votul de duminică. Ceea ce au remarcat o mare parte dintre cei ce au comentat acest vot, este trezirea puternică a maselor populare. În adevăr cele peste 280.000 de voturi pentru, dacă ne gîndim că inițiativa întrunise inițial doar 75.000 de semnături, arată forța în creștere a opiniei publice. „Cei care apără inițiativa — declara unui ziar profesorul universitar Fernand Chodat — au fost plăcut surprinși, căci ei nu se așteptau la un asemenea succes în Elveția romandă și Tessin"... Am avut prin urmare posibilitatea să vedem desfășurarea unei acțiuni în cadrul căreia tot mai mulți oameni și din această țară se ridică împotriva înarmărilor nucleare.

Palatul națiunilor din Geneva, sălile de ședințe și celelalte încăperi ale acestei renumite clădiri, construite și îmbrăcate în lucruri de preț aduse aci de pe toate continentele, mobilierul și cristalele alese ce împodobesc aceste încăperi au fost descrise în repetate rînduri. Avem poate mai puține date despre istoria ei interioară, o descriere a acelor prelungite discuții fără rezultat, pentru care răposata Ligă a națiunilor și-a cîștigat o binemeritată faimă. Deși în arhivele acestei clădiri asemenea date pot fi găsite cu duiumul, amintea cineva zilele acestea un fapt cît se poate de semnificativ. Numai pentru alcătuirea unui chestionar, cuprinzînd lista armelor existente în lume înainte de cel de al doilea război mondial, la Liga națiunilor s-a lucrat vreme de 7 ani de zile. Și cînd vedem cum astăzi, reprezentanții occidentali caută să recurgă la tactica tărăgănării, ne dăm foarte bine seama că în această privință ei nu bat recordul în originalitate, deoarece și-au avut înaintași în trecut.

Numai aci la Geneva au fost ținute în problema încetării experiențelor cu arma nucleară peste 200 de ședințe. De ani de zile, puterile nucleare apusene fac tot ce le stă în putință pentru ca interzicerea experiențelor nucleare să nu devină realitate. Nu odată propunerile occidentale acceptate de Uniunea Sovietică au fost anulate de cei ce le-au făcut. Istoria este bine cunoscută și nu are rost să reamintim faptele. În legătură cu actualele tratative care sînt duse de mai bine de două săptămîni, în această problemă, meritã totuși amintite cîteva lucruri. Puterile occidentale aduc în discuție pe prim plan aceeași veche placă uzată — placa controlului — și aci ei se încurcă în plasa propriilor contraziceri și inconsecvențe. Un singur fapt. În septembrie 1961 o declarație comună anglo-americană recunoaște că pentru a detecta exploziile nucleare în atmosferă sînt suficiente mijloacele existente, adică mijloacele naționale de detectare. Aceasta este de altfel și concluzia științei care arată că azi pot fi detectate nu numai exploziile în atmosferă, dar și cele mai îndepărtate explozii sub pămînt și sub apă și ele pot fi deosebite cu ajutorul acestui complex de fenomene naturale, cum sînt cutremurele. Și totuși în ciuda acestui fapt vedem cum placa occidentală este pusă din nou, delegații respectivi, insistînd asupra controlului la fața locului, prin care se urmărește posibilitatea de a face spionaj pe teritoriul sovietic.

Aminteam la început de practicele de la Liga națiunilor din trecut. Alta era situația atunci în lume, alte forțe acționau pe plan mondial. Atunci o mînă de experți puteau să amîne și tot să tărăgăneze, să se adune și să discute ani de zile un chestionar ca și acela amintit, fără a putea fi urniți din fotoliile lor. Situația în lume astăzi este cu totul alta. Astăzi există forțe puternice care acționează cu energie și care sînt reprezentate la masa tratativelor. Iar presiunea voinței de pace a popoarelor este îndreptată asupra tratativelor de la Geneva. De aceia nu ani ci săptămîni și zile sînt pentru anumiți diplomați apuseni greu de trecut în urzeala tărăgănelii. Ei nu pot să facă aceasta fără să se compromită în ochii popoarelor.

V. CÎMPEANU

„Fiul săracului"

Telegrama agenției de presă anunța laconic: „În Algeria, în parcul din El Biar, bandele O.A.S. au ucis șase musulmani. Între cei asasinați se află și scriitorul Mulud Feraun".

Vestea a făcut cu repeziciune ocolul Algeriei; a stîrnit consternare și mînie peste hotare. În ajunul instaurării păcii în țară, noi victime se adaugau celor mulți ce căzuseră pînă atunci. Acțiunile criminale ale O.A.S.-ului loveau din umbră, urmăreau să instaureze teroarea, doreau, zadarnic, să împiedice pacea. Iar printre cei răpuși de bombele cu plastic sau rafalele de mitralieră, s-a numărat și Feraun, păstorul scriitor.

Mulud Feraun s-a născut în regiunea Kabilia, regiune în care musulmanii au dus o viață de grea mizerie. Îndurînd mari greutăți, el a reușit să învețe, să devină învățător. A început să scrie și s-a alăturat grupului avansat al noii literaturi algeriene. Romanul său „Drumurile care urcă" înfățișează un crîmpei din tragica situație de totală inferioritate în care a trăit tineretul din satele kabile. Un alt roman „Pămîntul și sîngele", a obținut, în 1953, premiul „Populist". Și-a istorisit viața într-o povestire intitulată, în mod semnificativ, „Fiul săracului".

Odiosul masacru din parcul El Biar al fasciștilor din O.A.S. a curmat în plin avînt creator firul vieții scriitorului algerian. Publicăm mai jos un fragment din „Fiul săracului".

„Tata reușea cu multă greutate să asigure familiei sărăcăciosul cușcuș. În perioada dintre cositul fînului și secerat, el se transforma în zilier și ajuta niște zidari care construiau case pentru cei bogați. Cînd s-a construit în sat teascul de ulei, tatăl meu a lucrat aici 28 de zile. De zilele acestea îmi voi aminti multă vreme.

După cîte știu, lucrările au început din luna iunie. Eram încă la școală. Șantierul se găsea chiar vizavi de noi, cam la vreo 100 de metri. Acolo lucrau împreună cu tatăl meu vărul nostru Koci, tatăl lui Said și Afab, tatăl lui Achour, un alt coleg de școală. Chiar din prima zi, la orele 11, Said ne-a propus să mergem să vedem pe părinții noștri. Achour și cu mine am consimțit imediat. Știam de ce ne îndemnase Said să mergem într-acolo. Nu-i așa că la orele 11 patronul oprește munca pentru prînz?

Patronul este un om care se laudă că a copiat anumite obiceiuri de la francezi: mănîncă la oră fixă. Cei din serviciul său, de asemenea. Sosim cu o lăudabilă punctualitate, în același moment cu tacîmurile. Cînd ne văd, părinții noștri par foarte contrariați. Luăm loc și mîncăm și noi cu capetele plecate. Dar mîncăm. Eram bucuroși. Iar bucuria alungă rușinea care ne cuprinsese la început. Este bucuria animalică a stomacurilor noastre goale. Dar de îndată ce acestea sînt pline, plecăm grăbiți, cu sudoarea curgîndu-ne pe frunte, fără să mai mulțumim nimănui... După o bucată de drum ne reculegem și încercăm să apreciem cît de mare ne-a fost șansa. Ne despărțim, după ce îi felicităm pe Said pentru buna sa idee. La drept vorbind, felicitările noastre au fost însă lipsite de căldură și Said le-a primit fără prea multă convingere. Fiecare dintre noi vedea înfiripîndu-i-se în fața ochilor imaginea severă și puțin întristată a tatălui său. Ce va spune acesta diseară?

După cum m-așteptasem, tatăl meu nu s-a arătat mulțumit de mine. El nu a insistat prea mult cu dojana, pentru a nu mă întrista. Mi-a promis chiar că o să-mi aducă în fiecare seară cea mai mare parte din ceea ce primește la prînz. M-am hotărît să nu mă mai duc niciodată să-l văd la șantier. Tatăl meu și-a ținut făgăduiala. Dar eu nu mi-am respectat hotărîrea.

A doua zi, la școală, nici unul din cei trei conspiratori nu a vrut să facă aluzii la ceea ce se întîmplase în ajun. Oare cum au dat ochii cu tatăl lor Said și Achour? Nu am îndrăznit să-i întreb. Dar știam că nu erau prea răsfățați... Pe la orele 11 ne-am ocolit în mod reciproc și fiecare s-a grăbit să meargă să-și mănînce cușcușul. Acest lucru trebuia să-l facem în fiecare zi. Este ceea ce am fi făcut, desigur, dacă nu ar fi existat acea supă de cartofi de la șantier. Amintirea ei ne urmărea fără încetare. Nu-i puteam uita nicicum gustul...

La două zile după aceea, în timpul recreației, Said, nemaiputîndu-se stăpîni, m-a oprit și, fără introducere, a început să vorbească despre supă. Părerile noastre erau asemănătoare. Iar discuția dintre noi a făcut ca celor ce ne ascultau să le lase gura apă. Dar nici eu și nici Said nu aveam curajul să facem planuri de viitor. Care dintre noi doi și-ar asuma riscul să propună o a doua vizită la șantier? Eu eram mîncăcios, cred că Said era încă și mai mîncăcios. Înainte de a mă acosta pe mine el s-a dus mai întîi să vadă ce părere are și Achour. Acesta din urmă s-a arătat puțin entuziasmat de ideea unei noi vizite, deoarece îi mai erau probabil prea vii în minte cuvintele de ocară primite de la tatăl său.

...Sosim la încrucișarea de drumuri. Ne oprim. Instinctiv, privesc către teascul de ulei. Said a făcut deja același gest ca și mine. Întoarce capul, privirile noastre se întîlnesc, se înțeleg, el mă ia de mînă și fugim ca nebunii către muncitori. Nu ne mai dăm seama ce am făcut decît cînd am ajuns la 10 metri de șantier. Ingroziți de îndrăzneala noastră, încercăm să ne ascundem în dosul unei căpițe de paie. Prea tîrziu! Ne-au văzut. Tatăl lui Said ne strigă mînios să ne întoarcem. Said face stînga împrejur și pleacă ca o săgeată spre casă. Tatăl meu își părăsește lucrul, se îndreaptă liniștit spre mine și-mi spune să nu plec. Eu rămîn pe loc rușinat. Tata ajunge la mine, îmi pune mîna mare, plină de tencuială, pe cap și-mi spune:

— Lasă-l să plece. Du-te lîngă tata Koci, o să mănînci în locul meu. Eu mă duc puțin pînă acasă, să mă odihnesc. Azi nu mi-e foame.

Acest prînz, sub ochii disprețuitori ai oamenilor, a fost un adevărat chin pentru mine. Koci și Afab își băteau joc de aceia care nu știu să-și crească copiii. Aluzia era directă, iar eu cînd roșeam, cînd păleam. Imi spuneam, pentru a-mi micșora vina, că tatălui meu nu-i era foame. Dar, cînd am revenit acasă, l-am găsit pe tata, cu farfuria mea mică de pămînt în față. Tocmai isprăvise de mîncat cușcușul. În ziua aceea tata s-a întors la lucru pe jumătate flămînd. El a lăsat însă pentru totdeauna neștearsă în inima fiului său măsura bunătății sale".

Pe străzile Algerului a curs din nou sînge, în urma atentatelor comise de bandele O.A.S.

AMENDAȚI PENTRU CĂ AU SCĂPAT CU VIAȚĂ!

În timpul celui de-al doilea război mondial mii și mii de oameni au fost duși la muncă forțată în diverse uzine de război ale Germaniei hitleriste. Numărul germanilor care au fost forțați să lucreze la complexul chimic „I. G. Farbenindustrie" este apreciat la 17.000 de oameni. Mulți dintre aceștia au fost trimiși apoi în lagărul de concentrare de la Auschwitz. Din cei 17.000 au scăpat cu viață numai 2000. Supraviețuitorii muncii forțate de la amintitul complex chimic și din faimosul lagăr de exterminare au cerut, prin intermediul unui tribunal, să li se plătească salariile pe care „I.G.F." nu li le-au plătit cît timp ei au lucrat acolo.

S-a întîmplat însă un lucru de necrezut. Cei 2000 de supraviețuitori au pierdut procesul. Nu pierderea procesului a apărut deci surprinzătoare. Opinia publică a aflat cu stupoare că „judecătorii" au condamnat pe cei 2000 de reclamanți să plătească o sumă considerabilă, drept... cheltuieli de judecată! Potrivit revistei italiene „Vie Nuove" este vorba de suma de 54.000.000 de lire! După cum relatează amintita revistă „Judecătorii au stabilit că orice drept la despăgubire pentru fapte de război poate să se nască numai dacă persecuțiile și abuzurile au avut la origine motive rasiale, politice sau religioase. Cei 2000 au fost exploatați, într-adevăr, dar ei erau prizonieri „pentru motive interne", ei fiind germani.

Într-adevăr, în fața judecătorilor din Frankfurt pe Main, unde s-a judecat acest proces s-a pus o problemă de principiu deosebit de importantă. Dacă ei ar fi pronunțat o sentință prin care să fi dat dreptate celor 2000 de reclamanți, imediat tribunalele din Germania Occidentală s-ar fi văzut asaltate cu sute de mii de cereri asemănătoare. O asemenea sentință ar fi însemnat o sentință de condamnare a însăși regimului capitalist. Ar mai fi însemnat o sentință de condamnare a însăși odiosului regim hitlerist care a împins exploatarea oamenilor muncii din Germania pînă la asasinarea în masă a acestora, atunci cînd forța lor de muncă fusese epuizată.

Judecătorii de la Frankfurt pe Main au trebuit să țină seama în procesul pe care l-au „judecat" și de o serie de fapte referitoare la vechile și actualele relații internaționale ale cercurilor monopoliste din Germania Occidentală. Elemente deosebit de interesante au fost aduse în dezbatere de către avocații celor 2000 de supraviețuitori. În legătură cu aceste fapte revista „Vie Nuove" scrie: „Procesul intentat „trustului creierului" al lui „I. G. Farben" a pus în lumină (pentru puțin timp, căci imediat o perdea de fum a fost trasă de către presă asupra acestor date) și interesante elemente de culise de natură strategico-militară. Între „I G. Farben" și „Standard Oil", de pildă, existau acorduri secrete prin care, în timpul războiului, marea societate petroliferă americană a contribuit să țină deschise pentru „I. G. Farben" piețele Americii de sud; ea făcea ca carburanții să ajungă pe numitele piețe de unde, apoi, erau transportați în Italia și, de acolo, în Germania. „Standard Oil" garanta lui „I. G. Farben" — în timp de pace — și a continuat să-i verse beneficiile și în timpul războiului — un anumit procent asupra încasărilor din vînzarea propriului carburant, ori pentru cel care ar fi fost vîndut, în schimbul angajamentului trustului german de a nu „deranja" cu exportul său de carburant sintetic piețele petrolifere dominate de către Statele Unite. Aceste procente erau plătite în benzină, acea benzină pe care germanii o întrebuințau pentru ca avioanele Messerschmidt să „coventrizeze" Anglia și Rusia. În schimb, Germania percepea o taxă — asupra oricărui litru de carburant consumat de către avioanele care bombardau populația germană. Datorită acestor acorduri, marile întreprinderi „I. G. Farben" — avînd un kilometru patrat de clădiri la Leverkusen, 500 de hale la Ludurgshafen, tot atîtea la Wuppertal și la Pforzheim — au ieșit cu totul nevătămate de pe urma bombardamentului „covor", bombardamente care nu au mai fost întreprinse asupra acestor obiective.

Între 1940—1950 imperiul „I. G. Farben" — care producea 82 la sută din substanțele explozibile ale Germaniei naziste! — nu a suferit pierderi importante, nu a avut victime omenești.

Iată așadar suficiente motive care au determinat pe „judecătorii" vest-germani să înăbușe orice încercare de a se pune în discuție activitatea marilor monopoluri vest-germane. Pentru cutezanța lor, cei 2000 de supraviețuitori au fost chiar impuși la o deghizată amendă sub forma cheltuielilor „de judecată" care li se impută în momentul de față.

Aceștia sînt amendați pentru că nu au murit, ca și ceilalți 15.000 de sclavi care au fost siliți să lucreze pentru industria de război a Germaniei hitleriste...

Au fost amendați pentru a nu mai pune la îndoială „nevinovăția" lui „I. G. Farben".

Justiția și orînduirea burgheză și-au arătat încă odată fața lor adevărată.

Eugen PHOEBUS

Desen de Cik DAMADIAN

Un proces neobișnuit

Presa occidentală relatează despre un proces cu totul neobișnuit intentat de o femeie din New York, cu numele Alice Ryan. Neobișnuit nu numai fiindcă cel dat în judecată este cardinalul Spellman, binecunoscutul stîlp al Vaticanului în Statele Unite, și alți șase episcopi catolici din S.U.A. ci deoarece unul din motivele pentru care d-na Ryan s-a adresat justiției este pretenția la o... pensie alimentară din partea acestor „fețe bisericești".

Reclamanta a arătat în plîngerea înaintată instanței că, în anul 1950 preotul catolic W. A. Ryan din New York s-a căsătorit cu ea în secret și din această căsătorie au rezultat patru copii. Ea a adus totodată probe pentru a dovedi că, după ce autoritățile bisericești au aflat despre această căsătorie secretă, din ordinul cardinalului Spellman, l-au atras printr-o înșelăciune pe soțul ei într-o capcană, l-au amețit și l-au închis într-o mănăstire, unde-l țin „prizonier".

Alice Ryan cere justiției să dispună eliberarea tatălui copiilor săi și să oblige pe cardinal și pe episcopii vinovați de răpirea soțului ei la plata unei pensii alimentare de cîte 500.000 dolari de fiecare copil, iar pentru ea însăși a unei sume de 375.000 dolari, drept despăgubiri...

Meridiane

Magazin reportaj

Meseria sculpturii în lemn e practicată de toți membrii familiei Antal, de la talentatul sculptor Ianoși Baci, în etate de 70 de ani și pînă la nepoții săi.

Maeștri ai artei populare

Cei trei meșteri în confecționarea jocurilor de șah, table și remy, Gheorghe Korpoși, Emerik Covacs și Mihai Adalberg sînt fruntașii secției de artizanat de la cooperativa meșteșugărească „Arta Populară".

(Urmare din pag. 1)

fiul, amîndoi membri fruntași ai cooperativei meșteșugărești. Am aflat că acest bătrîn care se ține încă bine, în ciuda vîrstei sale înaintate, este unul din primii meseriași care a pus bazele sculpturii în lemn la Izvorul Crișului. Zeci de meșteri iscusiți de la cooperativa „Arta populară", secția artizanat, au trecut prin școala vestitului sculptor, cunoscut în multe regiuni ale țării pentru lucrările sale de valoare. Bătrînul nu mai încrustează acum în lemn florile gingașe de pe cîmpii ci se mulțumește să admire pe cei mai iscusiți elevi ai săi de la cooperativă, pe comuniștii Gheorghe Korpoși, Emerik Covacs, specializați în confecționarea cutiilor de șah, distinși cu diploma de lucrători fruntași în artizanat, pe nepoții și strănepoții săi, meșteri făuritori ai pieselor de șah. Acum la adînci bătrînețe Mihai baci mai are și o altă mulțumire. Sculptorii din comuna sa muncesc azi uniți în cooperativă și nu mai sînt nevoiți să cutreiere orașele cu desaga la spinare ca pe vremea cînd munceau pentru mosieri și grofi în schimbul unui boț de mămăligă cu care hrăneau gurile flămînde ale copiilor de acasă.

Cînd i-am vizitat pe crișeoani, care muncesc acum în cooperativa „Arta populară", contabilul a înregistrat tocmai cererea cu nr. 100 a lui Ion Albert, care a cerut să fie primit în cooperativă alături de fiul său, Albert Albert, strungar în lemn. Tatăl, care obișnuia înainte să colinde și el țara în lung și-n lat cu cîteva cutii sculptate sau suporturi de fotografii, s-a convins acum că munca de unul singur nu duce la rezultate bune. Exemplul lui de a muncii alături de cei mulți este urmat zilnic și de alți vecini.

Numai în primele trei luni ale anului 1962, meșterii cooperatori din Izvorul Crișului au confecționat peste 4.000 de cutii de șah de dimensiuni mici și mari, 243 de cutii jocuri table, 525 cutii de remy voiaj, 6 sortimente de jucării din lemn, adică 21 de produse diferite din lemn de platin, fag aburit și tei. Anul trecut ei au produs articole de artă populară și artizanat în valoare de aproape 700.000 lei. În curînd cooperatorilor din Izvorul Crișului li se va construi un atelier modern pentru producția de artizanat, dotat cu unelte de mare productivitate.

Cînd am ajuns în capul satului un băiețandru de 16 ani, care a ieșit pe prispa casei, ne-a invitat să ne arate lucrările sale de artizanat. Am intrat în atelierul improvizat la bucătărie. Bătrînul Ion Antal, poreclit Depo, în etate de 70 de ani, n-a lăsat încă dalta din mînă, iar fiii săi, Gheorghe Antal, membru în cooperativa meșteșugărească și Ion Antal, deputat în sfatul popular comunal, sînt sculptori neîntrecuți. Nici nepoții nu se dau bătuți în meseria aceasta tradițională. Pișika, băiețandrul care ne-a ieșit în întîmpinare pe prispă, mînuiește de-acum dalta cu dibăcie, iar cele două fetițe Ilonka și Erzsike, eleve în clasa a V-a și a VI-a asamblează la masa de lucru jucăriile făurite de mîinile bărbaților și lustruiesc suporturile de fotografii. Am plecat din mijlocul acestei familii de sculptori talentați mulțumit că am văzut primele flori de primăvară încrustate cu talent pe casetele lustruite și bibelourile făurite de mîinile îndemînatice ale familiei Depo.

După amiază, în fața căminului cultural am întîlnit un grup de tinere fete înșirate în fața porții, dornice să salute parcă prima zi de primăvară. Ele cîntau și coseau de zor năframe și fețe de mese în motive populare din regiunea Cluj, pe care le pregăteau să le dea în dar la nunta utemistei Elisabeta Marton.

Fetele din Izvorul Crișului nu se lasă de loc mai prejos în fața flăcăilor meșteri în sculptură. Activînd la cercul de cusut al căminului cultural, cele 40 de fete își perfecționează neîncetat măiestria în broderie și se pregătesc acum în vederea deschiderii unei expoziții de cusături cu motive populare. Însăși costumele lor tradiționale, cu pălăriile țesute în mărgele multicolore pe care le poartă din momentul majoratului sînt rod al talentului lor moștenit de la străbunicele din Izvorul Crișului, o comună cu tradiție în arta populară.

Viorel LUPU

„Nădăjduiesc să satisfac așteptările publicului nou"

ne declară artista poporului Zenaida Palli

— Acordarea unei atît de înalte distincții cum este titlul de artistă a poporului constituie un eveniment deosebit în viața dumneavoastră — **i-am spus apreciatei noastre cîntărețe Zenaida Palli, pregătind întrebarea ce avea să urmeze.** Poate că în clipa cînd ați aflat această veste ați revăzut în minte anumite momente ale activității pentru care ați fost distinsă. Un eveniment atît de important este de natură să trezească întotdeauna meditații retrospective... Ați putea să ne spuneți spre ce momente ale vieții dvs. de creație v-ați întors cu gîndul în clipa cînd ați aflat că ați fost distinsă cu titlul de artistă a poporului?

— Este foarte adevărat că în asemenea prilejuri înclini să retrăiești într-o clipă ceea ce ai făcut de-a lungul multor ani. Dar tot aceste momente te obligă să nu privești numai în trecut, ci și în viitor. Așadar, încercînd să răspund întocmai întrebării pe care mi-ați pus-o aș spune: în clipa cînd mi s-a acordat titlul de artistă a poporului m-am întors cu gîndul la anii primelor mele aspirații artistice și în același timp am chibzuit cu toată seriozitatea asupra îndatoririlor la care mă obligă înalta prețuire cu care am fost onorată.

Mi-am adus aminte că în ciuda unei pasiuni arzătoare pentru artă, născută încă din copilărie, am trecut la începutul carierei mele prin momente de răspîntie, pe care mi-ar fi lipsit curajul să le străbat dacă n-aș fi simțit lîngă mine, fără încetare, grija părintească a partidului și regimului nostru.

În anul eliberării țării noastre eram studentă la Conservator, Arte plastice și Academia comercială. Mă gîndeam atunci că din toate aceste facultăți singura în măsură să-mi asigure existența era ultima. De aceeea am și intrat funcționară la Bancă. Încă nu-mi dădeam seama că era nouă care începuse mă primea cu brațele larg deschise îndemnîndu-mă să visez și să cutez, convingîndu-mă că nimic din cele ce sînt ale artei nu-mi erau refuzate dacă aveam chemare.

Dar aveam într-adevăr talent? Îndoielile n-au lipsit chiar după ce am fost angajată la Operă. Întîmplarea a făcut să mă aflu dintr-o dată în situația de a susține roluri dintre cele mai dificile. Îmbolnăvirea unei mari cîntărețe m-a pus în fața rolului Carmen. Voi reuși să răspund exigențelor publicului obișnuit să asculte în acest rol pe renumita cîntăreață? Voi putea dobîndi într-adevăr prezența scenică și jocul unei adevărate Carmen? Și încă alte nenumărate probleme mă urmăreau pretutindeni, în sălile de repetiție unde zăboveam zile în șir, acasă, pe stradă.

În acele clipe am simțit cu adevărat care este prețul unui îndemn, al unei îmbărbătări... Cînd mă gîndesc astăzi cine au fost cei care m-au îndemnat atunci: „Îndrăznește", „Învingeți sfiala", „Nu te descuraja", îmi vin în minte chipurile multor oameni la care mă gîndesc întotdeauna cu dragoste și recunoștință; îmi vin în minte îndeosebi chipurile comuniștilor, ai acelor oameni care n-au pregetat să-mi acorde încredere, trimițîndu-mă pe mine, proaspătă debutantă, în 1946 în primul meu turneu peste hotare, oameni pe care i-am simțit alături oriunde am avut prilejul să cînt, la Moscova ca și la Paris, la Berlin și la Copenhaga, la Varșovia și la Bruxelles...

...Pe masă stau așezate cîteva albume cu fotografii din spectacolele de la Opera noastră, din turnee. Le răsfoim cîteva clipe în tăcere. Iată aspecte de la premiera operei „Rusalka", iată prima apariție pe scena Teatrului Mare din Moscova, iată într-un album, fotografii de la un spectacol cu „Don Carlos" la Praga cu care gazdele au ținut să-i facă artistei noastre o frumoasă surpriză: i le-au înmînat dimineața, după ce premiera avusese loc chiar în ajun.

...Artistă a poporului... Zenaida Palli rostește aceste cuvinte ca pentru sine apoi îmi spune:

— Trebuie să mai vorbesc de cei ce m-au ajutat să pot ajunge această clipă. Mă refer la un cerc mai îngust de oameni, la cei de la Operă, de la director pînă la portarul care veghează să nu fiu tulburată de la studii sau din repetiții. Dar în afara lor, suportul cel mai durabil al oricărei creații artistice este publicul, acest public pe care-l simt din ce în ce mai cultivat, din ce în ce mai subtil. Iată doar un singur exemplu. Primesc nenumărate scrisori din țară și de peste hotare. Ce crezi că-mi scriu ascultătorii? O să gîndești poate că-mi cer autografe. Sînt și din aceștia. Dar tot mai mulți sînt aceia care mă întreabă, de pildă, de ce am interpretat astăzi într-un fel și ieri altfel, dornici să știe dacă mi-am schimbat concepția asupra rolului sau a fost un simplu incident. Cum s-ar spune ieșit în întîmpinare pe prispă, mînuiește de-acum dalta cu dibăcie, iar cele două fetițe Ilonka și Erzsike, eleve în clasa a V-a și a VI-a asamblează la mai sînt ale artei nu-mi erau refuzate dacă aveam chemare.

Dar aveam într-adevăr talent? Îndoielile n-au lipsit chiar după ce am fost angajată la Operă. Întîmplarea a făcut să mă aflu dintr-o dată în situația de a susține roluri dintre cele mai dificile. Îmbolnăvirea unei mari cîntărețe m-a pus în fața rolului Carmen. Voi reuși să răspund exigențelor publicului obișnuit să asculte în acest rol pe renumita cîntăreață? Voi putea dobîndi într-adevăr prezența scenică și jocul unei adevărate Carmen? Și încă alte nenumărate probleme mă urmăreau pretutindeni, în sălile de repetiție unde zăboveam zile în șir, acasă, pe stradă.

În acele clipe am simțit cu adevărat care este prețul unui îndemn, al unei îmbărbătări... Cînd mă gîndesc astăzi cine au fost cei care m-au îndemnat atunci: „Îndrăznește", „Învingeți sfiala", „Nu te descuraja", îmi vin în minte chipurile multor oameni la care mă gîndesc întotdeauna cu dragoste și recunoștință; îmi vin în minte îndeosebi chipurile comuniștilor, ai acelor oameni care n-au pregetat să-mi acorde încredere, trimițîndu-mă pe mine, proaspătă debutantă, în 1946 în primul meu turneu peste hotare, oameni pe care i-am simțit alături oriunde am avut prilejul să cînt, la Moscova ca și la Paris, la Berlin și la Copenhaga, la Varșovia și la Bruxelles...

...Pe masă stau așezate cîteva albume cu fotografii din spectacolele de la Opera noastră, din turnee. Le răsfoim cîteva clipe în tăcere. Iată aspecte de la premiera operei „Rusalka", iată prima apariție pe scena Teatrului Mare din Moscova, iată într-un album, fotografii de la un spectacol cu „Don Carlos" la Praga cu care gazdele au ținut să-i facă artistei noastre o frumoasă surpriză: i le-au înmînat dimineața, după ce premiera avusese loc chiar în ajun.

...Artistă a poporului... Zenaida Palli rostește aceste cuvinte ca pentru sine apoi îmi spune:

— Trebuie să mai vorbesc de cei ce m-au ajutat să pot ajunge această clipă. Mă refer la un cerc mai îngust de oameni, la cei de la Operă, de la director pînă la portarul care veghează să nu fiu tulburată de la studii sau din repetiții. Dar în afara lor, suportul cel mai durabil al oricărei creații artistice este publicul, acest public pe care-l simt din ce în ce mai cultivat, din ce în ce mai subtil. Iată doar un singur exemplu. Primesc nenumărate scrisori din țară și de peste hotare. Ce crezi că-mi scriu ascultătorii? O să gîndești poate că-mi cer autografe. Sînt și din aceștia. Dar tot mai mulți sînt aceia care mă întreabă, de pildă, de ce am interpretat astăzi într-un fel și ieri altfel, dornici să știe dacă mi-am schimbat concepția asupra rolului sau a fost un simplu incident. Cum s-ar spune îmi cer socoteală... Am cîntat la Bacău, la Piatra Neamț, la Roman, la Onești, la Hunedoara... (aici interlocutoarea noastră face o pauză **„Ai fost la Hunedoara? Cît de sărac ți se pare poezia decorurilor noastre de carton presat, flăcările artificiale de pe scenă față de poezia incandescentă a furnalelor!") ...Pretutindeni am întîlnit spectatorul nou și publicul acesta care constituie una din cele mai remarcabile condiții de creație din cîte dispunem astăzi — m-au obligat să mă gîndesc atunci cînd am primit titlul de artistă a poporului, la marile datorii ce-mi revin de aici înainte. Nădăjduiesc să le satisfac așteptările.**

Convorbirea s-a întins pînă tîrziu... Magnetofonul aștepta deschis, gata pentru începutul repetițiilor. Zenaida Palli pregătește rolul titular din „Cavalerul rozelor" de Richard Strauss. Cînd am plecat i-am auzit vocea profundă, tulburătoare. Era ca o confirmare a promisiunii făcute cîteva minute mai înainte.

V. BALTAG

LA MOSCOVA A ÎNCEPUT

CEL DE AL DOILEA CONCURS „P. I. CEAICOVSKI"

În cursul lunii aprilie, Moscova, fremătătoarea metropolă a statului sovietic, se situează din nou în centrul atenției cercurilor artistice mondiale.

Chiar în prima zi a acestei luni s-a deschis, într-un cadru festiv, cel de al doilea concurs internațional „Ceaicovski". Festivitatea a avut loc în marele palat al Congreselor din incinta Kremlinului, în prezența conducătorilor de stat și de partid ai Uniunii Sovietice, în frunte cu N. S. Hrușciov, a unui public numeros, alcătuit din amatori de muzică, pedagogi și tineri artiști, impresari și reprezentanți ai diferitelor case de discuri din întreaga lume, critici și jurnaliști.

Față de primul concurs internațional din anul 1958, cel de al doilea se remarcă prin creșterea participării internaționale, atît a concurenților cît și a eminentelor personalități care vor activa la lucrările juriilor.

Pe de altă parte, în timp ce primul concurs s-a desfășurat numai în două secții — pian și vioară — cel de al doilea și-a lărgit cadrul prin organizarea unei a treia competiții internaționale, între violonceliști. La actualul concurs participă un număr de 159 de tineri pianiști, violoniști și violonceliști, veniți din 32 de țări.

Personalitățile din juriu

Din Comitetul de organizare al Concursului Ceaicovski fac parte eminente personalități ale artei și culturii sovietice. Astfel, Uniunea Compozitorilor Sovietici este reprezentată prin D. Sostacovici, D. Kabalevski, Tihon Hrenikov și muzicologul Iarustovski, autorul unor apreciate studii despre Ceaicovski.

Din același comitet mai fac parte eminenți artiști-pedagogi ca D. Oistrah, E. Ghilels, M. Rostropovici, A. Svesnicov, directorul conservatorului de stat „Ceaicovski", Leonid Kogan ș.a.

În preajma celui de al doilea concurs internațional „Ceaicovski", Comitetul de organizare a înregistrat pierderea eminentului pianist-pedagog A. B. Goldenweiser, decanul de vîrstă al pianiștilor sovietici, prieten în tinerețea sa cu marele scriitor Lev Tolstoi, apreciat de marele Lenin. În afara personalităților artistice sovietice au sosit la Moscova, invitați ca membri ai juriilor sau ca oaspeți de onoare, eminenți muzicieni ca Maurice Marechal, profesor la Conservatorul din Paris, E. Mainardi, profesor la Academia Santa Cecilia din Roma, George Georgescu, artist al poporului al R.P.R., Vl. Piatigorski (S.U.A.), pianistul profesor H. Stompka (R.P. Polonă) și mulți alții.

La concursul din 1958, primele premii la cele două concursuri existente atunci au fost cucerite de violonistul sovietic Valerii Klimov, care a concertat cu succes și la București și de pianistul american Van Cliburn. Cei doi tineri interpreți au făcut de atunci o frumoasă carieră internațională.

Cum se desfășoară concursul

În cadrul fiecărei secții — pian, vioară, violoncel — competițiile se vor disputa în 3 etape, cea dintîi fiind eliminatorie. Astfel, la pian, în prima etapă concurenții vor trebui să execute un Preludiu și o Fugă de Bach, o Sonată de Mozart, un studiu de virtuozitate, la alegere din creația lui Chopin, Liszt, Scriabin sau Rahmaninov și piesa „Dumka" de Ceaicovski.

La prima etapă a concursului de vioară concurenții vor executa la alegere, partea lentă și Fuga dintr-un număr de 3 sonate pentru vioară — solo de Bach, partea 1-a, dintr-un concert de Mozart, un Capriccio de Paganini (numărul 9 sau 22), o piesă la alegere din creația lui Ceaicovski și Valsul-Scherzo de același autor. Violoncelistii au, în programul primei etape, lucrări de Bach, Breval, Boccherini, Locatelli. Piesa lor obligatorie este compoziția „Pezzo capriccioso" de Ceaicovski. O parte din competiții se vor desfășura în sălile Conservatorului „Ceaicovski", numit astfel pentrucă aici a studiat muzica și ilustrul compozitor clasic rus. Laureații concursului vor avea cinstea de a cînta în vestita sală de concert a Conservatorului din Moscova, înființat în urmă cu aproape 100 de ani, prin strădania pianistului și compozitorului N. Rubinstein.

Casa-muzeu „Ceaicovski"

În apropiere de Moscova, la Klin, în mijlocul unui parc, se află casa-muzeu „Ceaicovski". Între zidurile ei, vizitatorul poate reconstitui imaginar, pagini emoționante din viața marelui compozitor rus. Este sigur că această clădire muzeală va fi vizitată de numeroși oaspeți, care se află în această primăvară la Moscova. Este interesant de amintit că această casă-muzeu a fost organizată cu concursul unuia dintre frații compozitorului, Ipolit Ceaicovski, care a trăit pînă în anul 1927, și a murit la 83 de ani, ca funcționar al statului sovietic.

Fiecare colț al casei amintește de marea personalitate a lui Ceaicovski, artistul care a îmbogățit arta rusă și universală cu peste 280 de lucrări, pătrunse de un puternic caracter popular rus și de un vibrant sentiment de iubire pentru poporul rus și marea sa patrie. Într-adevăr, Ceaicovski a compus în toate genurile și formele muzicale. El a scris opere, simfonii, concerte și sonate pentru diferite instrumente, muzică de cameră.

Prieten al marilor scriitori ruși L. Tolstoi, Turgheniev, Ostrovski, Piotr Ilici Ceaicovski se situiază printre acei mari artiști pe care i-a dat arta și cultura rusă în secolul trecut.

Larga participare internațională a tinerilor artiști, la concursul de la Moscova, constituie o apreciere a valorii nepieritoare a moștenirii artistice lăsate de Ceaicovski și în același timp, o recunoaștere a nivelului înalt la care a ajuns arta interpretării muzicale în anii puterii sovietice.

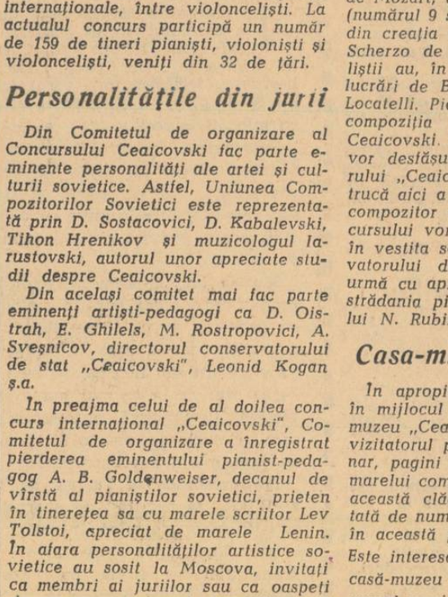

Piotr Ilici Ceaicovski

Popas la Cairo

(Urmare din pag. 1)

Cîteva cifre comparative sînt mai sugestive decît orice descriere, pentru că oricît de iscusită ar fi ea, cu greu poate reda impresia formidabilă pe care o trăiești în momentul în care te apropii de ele. Pînă la apariția betonului armat, numai turlele catedralelor de la Strasbourg, Rouen și Colonia, au reușit să depășească înălțimea piramidelor, nu însă și volumul lor. Pentru încărcarea celor trei piramide ar fi nevoie de 7000 de trenuri, cu o încărcătură de 1000 tone fiecare sau de 700.000 de camioane a cîte 10 tone fiecare. Calculînd în fața oficierilor volumul piramidelor, Napoleon spunea: că din piatra lor s-ar putea face un zid în jurul Franței de 3 m. înălțime și 0,30 cm. lățime.

Condus de ghizi, care rup cîteva cuvinte în două-trei limbi, poți pătrunde în piramida lui Keops. La ieșire ești literalmente luat cu asalt de fotografi și, cu greu poți să scapi fără a fi „imortalizat" lîngă piramide.

Un interes deosebit îl reprezintă muzeul faraonic. Așezat în apropierea Nilului, într-una din cele mai mari și mai aglomerate piețe ale orașului, muzeul îți oferă posibilitatea de a privi opere aparținînd tuturor epocilor vechiului Egipt, începînd cu inegalabilele statui ale faraonilor Kefren și Mycerinos și terminînd cu statuile din epoca ptolomeică, în a căror execuție se face simțită influența greacă și frescile romane de la Fayum. În general, vizitatorii grăbiți sînt duși să vadă colecția provenită din mormîntul lui Tutankhamon. Ocupînd un sfert din etajul I al muzeului, colecția este uluitoare prin bogăția pe care o reprezintă aurul bijuteriilor, măștilor, căptușelilor de pe cutiile de lemn care cuprindeau sarcofagul și prin valoarea artistică excepțională. După sălile care reprezintă monumentul Tutankhamon, sînt vizitate sălile care adăpostesc mumiile vechilor faraoni, mai ales că pentru plăcerea de a le vedea se percepe o taxă de 5 ori mai mare decît prețul obișnuit pentru vizitarea muzeului...

Epuizînd vizitarea acestor vestigii ale antichității, nu înseamnă că din punct de vedere istoric și artistic nu mai este nimic de văzut în Cairo.

Citadela

Dar dincolo de vestigiile vechii civilizații egiptene, te întîmpină la fiecare pas monumente istorice aparținînd celor mai diverse epoci și stiluri, legate în deosebi de istoria arabilor. Există și locuri unde aceste monumente sînt concentrate unul lîngă altul, alcătuind adevărate complexe muzeistice, ca bunăoară Citadela, care se află sub Mokatam, pe locul cel mai înalt al orașului.

Pentru construirea ei, au fost dărîmate cîteva din piramidele mici de la Giza și cu pietrele lor s-a ridicat mare parte din zidurile Citadelei.

Citadela constituie unul din punctele cele mai des vizitate de turiști. În incinta ei, pe locul cel mai înalt, a fost terminată la mijlocul secolului trecut moscheia Mohamed Ali. Pastișe a unei moschei din Constantinopole, bizantină prin imensa-i cupolă și turcească prin cele două minarete octagonale subțiri, elegante, a căror înălțime atinge 90 m., domină vasta panoramă a orașului care se întinde la picioarele citadelei. De pe terasele din jurul moscheii poate fi admirat peisajul văii Nilului, această șuviță de apă și de viață strînsă între pustiuri. Peste Nil, piramidele de la Giza, iar spre sud, topindu-și contururile în lumina orbitoare a soarelui, se văd piramidele de la Saqqarah, numite îndeobște **piramidele din deșert.** Pe stînca Mokatamului zac toropite de căldură, profilîndu-se pe cerul aprins, ruinele moscheii Al-Guisi și al fortului ridicat de Mohamed-Ali. Undeva, în spatele lor, ascunse privirilor, cîteva cazinouri ultra moderne omoară timpul nopții pentru îmbuibați.

Istoria mamelucilor

Chiar în apropierea Citadelei, spre sud, sînt „mormintele Mamelucilor" și rămășițele unui imens apeduct. În incinta Citadelei, lîngă moscheia Mohamed-Ali se ridică moscheia lui Mohamed Ibn Calaun, construită în prima jumătate a secolului al XIV-lea.

Începînd cu anul 1250 și pînă în anul 1517, Egiptul a fost stăpînit de sultanii numiți mameluci. Este una din perioadele în care Egiptul a cunoscut cea mai neagră exploatare și mizerie. Luptele dintre partidele ce se grupau în jurul unuia sau altuia dintre pretendenți, purtate în majoritatea cazurilor pe străzile orașului, nesiguranța, bunul plac al stăpînului de cîteva luni sau cîțiva ani, a făcut să decadă agricultura. Neîngrijindu-se nimeni de sistemul de irigații atît de necesar Egiptului, au decăzut meșteșugurile, comerțul etc. Dar acești sclavi (în arabă mameluc = sclav,) odată ajunși la putere, țineau să-și lege numele de monumente, în speță moschei, cu care au împînzit orașul. S-a născut o artă specifică Egiptului arab, caracterizată prin sobrietatea și echilibrul suprafețelor perfect proporționate în multe din construcțiile arhitectonice, printr-un colorit fără stridențe, cu nuanțe calde, care se îmbină într-o armonie desăvîrșită, uneori în decorațiile interioare.

Unul din elementele caracteristice acestei arte îl reprezintă minaretul. După multe căutări s-a ajuns la un stil nemaiîntîlnit în altă parte a lumii islamice, minaretul izbutind să constituie el însuși o reușită arhitectonică.

La ieșirea din Citadelă, în piața Saladin se ridică ansamblul masiv al moscheelor Hasan și Riffai. Prima dintre ele, ridicată la mijlocul secolului al XIV-lea (1356), este cea mai frumoasă și cea mai reprezentativă moschee a perioadei mameluce. Te impresionează, de la intrare, portalul înalt de 36 m. terminat de o semicupolă care se sprijină pe stalactite. Porțile lucrate în bronz, cu incrustații în argint sînt cele mai frumoase din această epocă.

Decorația interioară simplă, elegantă, este făcută din bucăți lungi de un metru, din marmură roșie, albastră și albă. De un mare efect este o friză epigrafică pe peretele dinspre altar.

Intre moscheea Hasan și Ibn Tulun, și în jurul celei din urmă sînt o serie de monumente: moschei, școli, unele interesante prin noutățile tehnice în materie de decorație interioară, altele pentru că au păstrat o parte din tavanul cu pictura originală din secolul al XIV-lea, o cupolă decorată în exterior cu o dantelărie în piatră atît de complicată și totuși așa de frumoasă; cîteva moschee din epoca de sfîrșit a perioadei mameluce, culminînd cu cea mai fotografiată și mai des reprodusă în cărțile de artă arabă: moscheea lui Kait-Bay, o adevărată bijuterie a geniului decorativ arab.

Bazarul

Un punct de atracție pentru orice vizitator al orașului Cairo îl constituie, fără îndoială, strada sau cartierul Muschi. E o stradă înțesată, pe o parte și pe alta, de magazine cu produse specifice egiptene, de unde, după multe parlamentări și multă răbdare, poți cumpăra o amintire „made in Egipt".

Însă cel mai interesant cartier al orașului Cairo este Khan al-Khalili, atît prin vechimea lui, cît și prin monumentele care se găsesc aici.

Locul de unde începe bazarul este marcat de masivele construcții ale complexului al-Ghauri — moschee și școală, ridicate la începutul secolului al XVI-lea, cu ziduri puternice închipuind mai degrabă o cetate decît lăcaș de cult și instruire.

Din acest punct, la dreapta și la stînga, pornește bazarul. La dreapta, printre școală și moschee, tarabe și barăci, printre dughene cu stămburi și produse de pielărie șerpuiește o străduță aglomerată pînă la Bab al-Zuaila. De departe te întîmpină cele două minarete svelte ale moscheii al Muaiad.

Depășind această moschee, pe dreapta și pe stînga, unul lîngă altul, minuscule magazine își etalează în vitrine, aurul și argintul, îngrămădindu-se pe 100 m. bogății fastuoase, așa cum și le-a imaginat orientul în basmele lui.

Brățări de toate mărimile, cizelate cu o finețe inegalabilă, coliere, sălbi greoaie, inele, cercei, împodobite cu pietre scumpe de toate mărimile și toate culorile. Negustorii amabili te invită din dreapta și din stînga cum îndrăznești să-ți ridici ochii. Pe alte străduțe înguste, încît nu pot fi circulate decît de pietoni, sînt îngrămădite un fel de magazine mixte, unde poți găsi covoare din toate epocile, obiecte lucrate în fildeș și os, altele în piele colorată cu motive antice sau tradiționalul tablou cu palmierul și cămila cu sau fără piramidă etc. Obiectele cele mai interesante, lucrate după un meșteșug cîștigat încă din evul-mediu, sînt farfuriile de alamă cu desene, sau cele de aramă cu motive antice și arabe, simple sau încrustate cu argint, unele adevărate capodopere în genul lor. Aproape totul se lucrează aici ca în evul mediu, pe străduțe, în văzul eventualului client. Dar totul este foarte scump, la prețuri accesibile numai celor avuți.

De unde se sfîrșește bazarul metalelor prețioase, o străduță te duce, aproape în linie dreaptă, printre monumente de cel mai mare interes artistic, pînă la Bab-al-Futuh. Primul care se impune atenției este spitalul și moscheia lui Kalaun. Moscheia mormînt a lui Kalaun a fost ridicată în penultimul deceniu al secolului al XIII-lea. Ca decorație interioară este fără îndoială cea mai frumoasă moschee din Cairo. Nu există porțiune de perete susceptibilă de a fi decorată ca să nu fie acoperită cu motive florale stilizate, sau cu îmbinări măiestrite de figuri geometrice, or inscripții epigrafice de mare efect, totul realizat din plăcuțe de marmură albă, neagră, roșie, portocalie și fildeș sau aur cînd e vorba de inscripție.

Lipită de moscheea lui Kalaun, se află o alta de mai mici proporții ridicată de fiul său Mohamed cu un minaret a cărei bază e acoperită de o dantelărie de gips. Interesantă este și intrarea în această moscheie. Un portal gotic de marmură îți amintește mai de grabă de Europa occidentală decît de Cairo, și ar părea destul de bizar, dacă n-ai ști că a fost adus în întregime de la o biserică creștină făcută de cruciați la Acca (Saint Jean d'Acre).

Mormintele califilor

Nu departe de Khan al Khalili, în plin deșert, se află mormintele califilor. Remarcabile prin frumusețea decorației, atît interioară cît și exterioară sînt cele ale lui Barcuc și Kait-Bay. Din epoca turcească au rămas de asemenea foarte multe moschei și morminte, una dintre ele fiind și monumentala moschee a lui Sinan Pașa, construită în jurul anului 1571.

Și pentru a-ți rotunji impresiile de artă arabă, după vizitarea celor cîteva monumente enumerate mai sus, e indicată o vizită la Muzeul islamic, de la Bab al-Halk, la cîteva sute de metri de centrul orașului. Aici se pot vedea multe din lămpile întrebuințate în evul mediu pentru iluminarea moscheelor, recipiente pentru parfumuri, lucrate în metal, obiecte lucrate în lemn, remarcîndu-se caracteristicile mușarabiehuri, un fel de balcoane, urme provenite din faimoasele ateliere arabe din evul mediu atît de fin decorate, interioare arabe cu bogate mozaicuri în jurul fîntînilor miniaturale.

Impresionante sînt bogatele colecții de covoare și ceramică, acea splendidă ceramică orientală, a cărei influență s-a resimțit în toată Europa și căreia, într-o mică măsură îi este tributară și frumoasa noastră ceramică de la Hurez.

Printre covoarele de Buhara, Șiraz, Tabriz, se găsesc multe covoare turcești, la loc de frunte fiind patru sau cinci exemplare cunoscute sub numele de „covoare din Transilvania". E vorba de un anume fel de covoare lucrate în multe centre din Anatolia și cumpărate prin secolul al XVII-lea pentru bisericile din Transilvania, găsindu-se aici exemplare de o rară frumusețe, de unde și numele generic de „covoare din Transilvania".

★

Am urmărit cît se poate de sumar cîteva monumente ale orașului Cairo, fiecare marcînd o anume epocă. În întregul oraș au fost identificate pînă acum peste 600 de monumente istorice, numai de artă arabă.

Alături de cartierele vechi, se află în continuă dezvoltare orașul modern, cu multe blocuri ce depășesc 20 de etaje (cel mai înalt numără 30 de etaje). Această parte a orașului s-a dezvoltat pe malul drept al Nilului, în insulele Roda și Gezira, a trecut pe malul sting al fluviului, Giza a devenit dintr-un sat un cartier de proporțiile unui oraș mijlociu.

Pe această parte a fluviului răsar mereu construcții și aici iese în evidență, mai pregnant ca în orice altă parte, contrastul dintre modern și vechi, dintre confort și mizerie, rămășițe ale jugului colonial prezent peste tot și a exploatării feudale.

M. NEAGOE

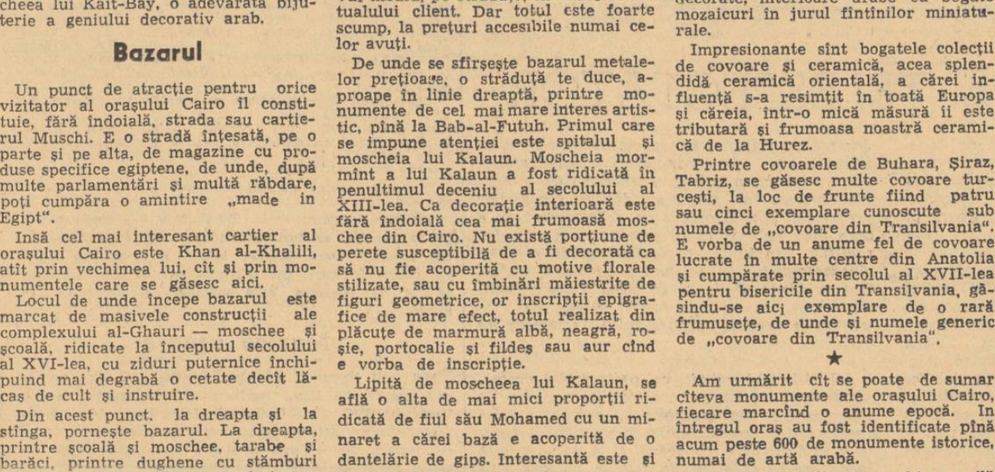

Marele Sfinx din Giza și piramida lui Kefren

PE MICUL ECRAN

De la o duminică la alta...

Duminică 8 aprilie

9 : Emisiune pentru copii și tineretul școlar ● Filmul pentru cei mici : **„PĂȚANIILE LUI DULUȘ ȘI LĂBUȘ"** — o producție a Studioului cinematografic „București" ● **Telejurnalul pionierilor** ● **„ARICIUL"** — emisiune distractivă de **C. Teodori** ● Poșta copiilor.

10,30 : Emisiunea pentru sate. Din cuprins : ● **Să folosim fiecare zi, fiecare oră bună de lucru în cimp.** Cu aparatul de filmat prin satele unui raion. **Măsuri pentru executarea însămînțărilor la timp și în cele mai bune condiții.** ● Ce vom face săptămîna viitoare. ● Filmul documentar : **„CONSFĂTUIREA PE ȚARĂ A ȚĂRANILOR COLECTIVIȘTI"** — realizat de Studioul cinematografic „Alexandru Sahia". ● **De la un meridian la altul.** ● **Muzică populară românească.** Cîntă o formație instrumentală condusă de **Moise Belmustață.** Solisti : **Lucia Habără, Rodica Gheorghiu și Alexandru Grozuță,** artist emerit. Soliști instrumentiști : **Iosif Cocoș și Nelu Orian.**

18 : VARIETĂȚI (Transmisiune din studioul de concerte al Radioteleviziunii). Își dau concursul : **Elena Cernei, Dorina Drăghici, Angela Moldovan,** artiste emerite, **Rodica Tapalagă și Ștefan Tapalagă, Constanța Cimpeanu, Marina Voica, Toni Buiacici, Constantin Drăghici, Maria Rădoi, Vania Levcenco, Simona Ștefănescu, Maria Mitrache, Mihaela Solomonov, Ana Catineanu, Ileana Olaru, Gheorghe Matei, Vasile Matei, Victor Vlase, Dinu Plitos, Nicolae Bunea, cvartetul Lăzăr, duo Crețu.** Conducerea muzicală : **Gelu Solomonescu.**

19.00 : Jurnalul televiziunii.

19,15 : Partea a II-a a emisiunii de varietăți.

20,15 : Teatru în studio : „CUM S-A CERTAT IVAN IVANOVICI CU IVAN NIKIFOROVICI", dramatizare de **Eva Dragomir** după nuvela cu același nume de **N. V. GOGOL.** Distribuția : **Ivan Ivanovici (St. Mihăilescu-Brăila) ; Ivan Nikiforovici (Dem. Rădulescu) ; Gapka (Dorina Done) ; Gorpina (Margareta Papagoga) ; judecătorul (Nicolae Enache) ; grefierul (Gh. Popovici-Poenaru) ; zapciul (Arcadie Donos) ; aprodul (George Ulmeni).**

21,15 : CU CÎNTECUL POPULAR PE MELEAGURILE PATRIEI. Cîntă o formație condusă de **Victor Predescu,** artist emerit. Soliști : **Aurelia Fătu-Rădulțu, Ștefania Stere-Polovenco, Marica Feher, Sofia Ostrovski, Ștefan Lăzărescu și Nicolae Stănilă.** Soliști instrumentiști : **Grigore Kiazim, Nicolae Băluță și Marcel Budală.**

În încheiere : Ultimele știri și rezultatele sportive.

Luni 9 aprilie

19 : Jurnalul televiziunii.

19,20 : „Din tainele Cosmosului" — emisiune pentru pionieri și școlari de **Matei Alexeescu.**

19,40 : Filmul pentru copii : **„AVENTURILE PITICULUI"** — o producție a studiourilor din R.P. Polonă.

19,50 : Din versurile lui Walt Whitman.

20,10 : Filmul documentar : **„DE LA DESENELE DIN PEȘTERI LA ALFABET"** — o producție a Studioului din Budapesta.

20,30 : Tribuna economică : **„Două bugete — două lumi"** de **Dan Grindea**

20,45 : PAGINI DIN CREAȚIA DE BALET A COMPOZITORILOR SOVIETICI.

21,40 : Telesport.

În încheiere : Ultimele știri.

Marți 10 aprilie

19 : Jurnalul televiziunii.

19,15 : Emisiune pentru copii : **„Ghici ce-i ?".** Filmul **„TAINA CAMPIONULUI"** — primit din partea Studioului central de Televiziune din Moscova.

19.50 : Emisiune de știință și tehnică

20,10 : Filmul documentar : **„OMUL, STĂPÎNUL NORDULUI"** — o producție a Studioului cinematografic din Irkutsk.

20,30 : Imagini din viața satului nostru contemporan oglindite în arta plastică.

20,50 : Formații și soliști ai Școli populare de artă din București.

21,45 Sfaturi pentru telespectatori.

În încheiere : Ultimele știri.

Miercuri 11 aprilie

16 : Emisiunea pentru cluburile din întreprinderi.

18 : Emisiunea pentru sate.

Joi 12 aprilie

19 : Jurnalul televiziunii.

19,20 : Emisiune pentru tineretul școlar : **„Din activitatea în timpul liber a elevilor Școlii medii nr. 27 din București".**

19,45 : Transmisiune de la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. : „BOEMA" de GIACOMO PUCCINI.

Distribuția : **Rodolfo (Ionel Tudoran,** artist emerit) ; **Marcello (Mihail Arnăutu,** artist emerit) ; **Schaunard (Alexandru Virgolici) ; Coline (Viorel Ban);** Benoit **(Jean Bănescu);** Alcindoro **(Constantin Gabor) ;** Mimi **(Maria Șindilaru) ;** Mussetta **(Arta Florescu,** artistă emerită); Parpignol **(Nicolae Deculescu) ;** vameșul **(Constantin Dumitru).**

Conducerea muzicală : **Egizio Massini,** maestru emerit al artei.

Regia : **Hero Lupescu.**

În pauze : Poșta televiziunii și **Ultimele știri.**

Sîmbătă 14 aprilie

19 : Jurnalul televiziunii.

19,15 : Emisiune pentru copii : **„MURDĂRICI"** — scenetă de păpuși după poezia „Spăl de rup" de **K. Ciukovski.**

19,40 : „BUCUREȘTI, INIMA ȚĂRII" — spectacol muzical-coregrafic susținut de **Ansamblul folcloric de cîntece și dansuri al Sfatului popular al Capitalei.**

În pauză : **În fața hărții.**

În încheiere : **Ultimele știri.**

Eroul muncii socialiste **VIOREL UIBARU,** președintele gospodăriei agricole colective din comuna Lenauheim, regiunea Banat, a vorbit miercuri 4 aprilie telespectatorilor din lumea satelor, împărtășindu-le din experiența rodnică a gospodăriei în fruntea căreia se află.

Fotografia : Mihai POPESCU

Pentru telespectatorii de la sate

Antena de televiziune este din ce în ce mai mult un element obișnuit în peisajul satului nostru. Sînt tot mai numeroase familiile care posedă ele însile televizoare sau care vizionează emisiunile în cadrul căminelor culturale.

Introdus ceva mai tîrziu, ca urmare a apariției telespectatorilor din mediul rural, programul pentru sate a luat amploare, ajungînd de curînd la două emisiuni săptămînale. În chip firesc această extindere ridică în fața studioului problema găsirii unor mijloace de prezentare cît mai variate și cît mai eficiente. Există în acest sens o bună experiență, dobîndită prin programele de pînă acum. Telespectatorii de la sate apreciază strădania studioului de a situa fiecare emisiune sub semnul problemelor actualității, al popularizării realizărilor obținute de colectiviști, al luptei pentru consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective.

În fiecare program sînt prezentate filme documentare, telespectatorii au prilejul să cunoască colectiviști fruntași, oameni de știință, tehnicieni cu o înaltă calificare, care le îmbogățesc cunoștințele, fiecare în domeniul lui de activitate.

Odată cu aceasta, de o largă popularitate se bucură personajele îndrăgite de spectatori, Ilie Vedetot și Moș Pîrvu, ca și eroii instructivelor scenete prezentate periodic — Lică și Gică.

Programele artistice sînt de asemenea apreciate, deși în ultimul timp există o oarecare tendință de limitare a lor la cîntece și dansuri.

Am sugera să se reia transmisia unor manifestări cultural-artistice organizate în cadrul gospodăriilor colective, cum a fost programul televizat de la gospodăria agricolă colectivă din Jilava. De asemenea, am dori să nu dispară din emisiunile pentru sate programele susținute de artiști amatori, în măsură să joace rolul unui util schimb de experiență între echipele artistice de la sate.

Viața nouă a satelor oglindită în pictură și grafică

Posibilitatea popularizării unor opere reprezentative aparținînd artiștilor plastici din țara noastră și de peste hotare este folosită în mod frecvent de către televiziune, în limitele condițiilor tehnice pe care le are la îndemînă.

În săptămîna care urmează, locul emisiunilor „medalion" sau al prezentărilor de muzee și colecții, îl ia o altă formă de prezentare : emisiunea tematică în cadrul căreia telespectatorii vor avea prilejul să urmărească modul în care se reflectă în arta contemporană realitățile noi de la sate. Este vorba de circa 50 lucrări executate mai de mult și de creații dintre cele mai recente ale pictorilor și graficienilor noștri, în care sînt înfățișate aspecte din munca harnicilor colectiviști, scene semnificative din viața de toate zilele, portrete de fruntași. Lucrările aparțin unor artiști ca Paul Atanasiu, Corina Beiu Anghelută, Ștefan Bărabaș, Ion Bițan, Eva Cerbu, Brăduț Covaliu, Spiru Chintilă, Cici Constantinescu, Gheorghe Ivancenco, Eugen Popa, Traian Vasai și alții.

Joi 12 aprilie : Seară de operă

În mansarda sărăcăcioasă din Parisul primei jumătăți a secolului trecut, în forfota pestriță de pe terasa cafenelei „Momus" din Cartierul Latin, apoi din nou în mansarda celor patru tipici reprezentanți ai boemei pariziene, telespectatorii vor retrăi emoționantul roman de iubire al poetului Rodolfo și al gingașei Mimi cu minusițele reci.

Personajele celebrului roman al lui Henri Murger, „Scene din viața boemei", vor rîde și vor plînge, vor fi vesele și sarcastice, triste sau deznădăjduite în lupta cu vicisitudinile unei vieți aspre, strivită de grija apăsătoare a zilei de mîine.

Muzica lui Giacomo Puccini, folosind un limbaj de o mare bogăție melodică, subliniind cu patetism, cu un lirism fierbinte și cu multă sinceritate drama care se desfășoară pe scenă, va emționa din nou pe iubitorii teatrului liric, — azi din ce în ce mai numeroși și mai dornici să urmărească spectacolul de operă, pe care televiziunea noastră îl programează încă cu prea multă parcimoniozitate.

Transmisia de la Teatrul de operă și balet al R.P.R. se bucură de aportul unui colectiv artistic de prima mînă, întrunind cîntăreți consacrați în rolurile respective. Dacă și regia transmisiei va fi la înălțimea interpretării, telespectatorii vor petrece joi 12 aprilie o seară plăcută în fața micului ecran.

Imagine din culisele televiziunii : la secția „sunet-film", inginerul de sunet Constantin Grozea și tehnicianul principal Eugen Șoangă controlează, în timpul emisiei, aparatele de înregistrare și transpunere a sunetului de film.

NOTAȚII DE TELESPECTATOR

DIN CE ÎN CE mai interesantă și mai ingenios realizată emisiunea „Actualitatea cinematografică" (pusă în unde luni 2 aprilie) care informează, cu mijloacele specifice televiziunii, asupra filmelor ce urmează să apară pe ecranele sălilor noastre de cinema.

TELEVIZIUNEA a arătat lipsă de exigență artistică punînd în unde spectacolul teatral cu piesa „Cred în tine", în interpretarea colectivului Teatrului de Stat din Piatra Neamț. Atît interpretarea (Radu Voicescu, Ileana Stana-Ionescu *și, în mai mică măsură,* Alexandru Lazăr), *cît mai ales regia* (Cornel Todea), *au dovedit neaprofundarea textului și au creat pe scenă situații puerile, ca aceea în care soțul nu-și mai recunoaște soția pentru simplul motiv că în locul unei rochii de casă apare într-o toaletă de seară...*

Spectacolul teatral de joia trecută nu s-a încadrat, de aceea, în seria de reușite reprezentații teatrale — ale colectivelor din Capitală ca și din regiunile țării — cu care ne-a obișnuit micul ecran.

PĂCAT că cel de-al V-lea Festival republican al institutelor și școlilor de artă nu a reținut în mai mare măsură atenția televiziunii, pentru că pe aceea a telespectatorilor a stîrnit-o în mod deosebit transmisia de sîmbăta trecută. Tinerii elevi ai școlilor de artă, fie instrumentiști, fie dansatori, au dovedit frumoase aptitudini și un remarcabil nivel interpretativ, iar repertoriul a încîntat pe spectatori.

RELUAREA pe micul ecran a coproducției hispano-italiene, filmul artistic „Unchiul meu Jacinto", a prilejuit telespectatorilor care n-au văzut filmul pe ecranele cinematografelor, cunoștința cu o operă reprezentativă a neorealismului, în care strădaniile cineaștilor progresiști din Occident de a folosi cea de a opta artă ca mijloc de demascare a tristelor realități din lumea capitalistă și de a pune cinematograful în slujba progresului social, sînt evidente. Pelicula în bună stare și emisia foarte corectă sub raport tehnic, au contribuit la reușita programului televizat de duminica trecută.

AR MERITA reluat, nu peste multă vreme, „Concertul artiștilor mexicani", realizat de televiziunea din Moscova și prezentat telespectatorilor noștri duminica trecută. O spectaculoasă punere în scenă și o remarcabilă încadrare în obiectiv, au pus în valoare frumusețea bogatului folclor muzical și coregrafic mexican și plasticitatea principalilor interpreți.

CONSIDERÎND, probabil, că din cele două meciuri ale cuplajului fotbalistic de duminica trecută, primul : Progresul — Steaua, este mai puțin promițător, televiziunea l-a transmis numai pe al doilea : Dinamo — Rapid. Telespectatorii au fost astfel lipsiți de cel mai frumos și mai palpitant spectacol fotbalistic din actualul sezon și au urmărit, în schimb, un joc anost și steril. Iată, așadar, cum socoteala de acasă nu se potrivește uneori cu cea... de pe stadion.

Sperăm că cuplajul fotbalistic viitor va fi transmis în întregime, dacă nu din alt motiv, dar din acela ca meciul de deschidere să nu fie cumva mai interesant decît cel „vedetă".

Premieră teatrală în Studio

„...Mare plictiseală și pe lumea asta !" Sînt cuvinte care sfîrșesc o nuvelă și definesc o lume, o lume de panopticum. Nuvela poartă semnătura marelui clasic al literaturii ruse Nikolai Vasilievici Gogol iar lumea lîncedă și asfixiantă, absurdă și brutală, aparține nu numai lui Ivan Ivanovici sau Ivan Nikiforovici, lui Cicikov sau lui Manilov, ci întregii moșierimi ruse de odinioară, o lume bîntuită de turpitudine și goliciune spirituală, o lume a bestialelor rînduieli iobăgiste.

Dramatizarea făcută de Eva Dragomir, care va vedea lumina micului ecran duminică 8 aprilie, este scrisă pe baza cunoscutei nuvele a lui Gogol „Cum s-a certat Ivan Ivanovici cu Ivan Nikiforovici" ai cărei eroi, în lipsă de preocupări pozitive, se ceartă și se dușmănesc din pricini cu totul stupide.

În zilele premergătoare emisiunii cei ce vor apărea pe ecranul televizorului, — interpreții, ca și cei ce nu vor apare — regizorul, decoratorul, tehnicienii, — trăiau clipe de emoție și pregătiri febrile.

Stînd de vorbă cu Ion Barna, regizorul spectacolului, l-am rugat să ne vorbească despre noua premieră teatrală a televiziunii.

„Referindu-se la nuvela „Cum s-a certat Ivan Ivanovici cu Ivan Nikiforovici", Belinski numește undeva aceste faimoase personaje „monștri morali". Pornind de la ideea că spectatorul trebuie să rămînă cu senzația că este vorba într-adevăr de o lume populată de monstruoase manechine, în care nu palpită nicăieri viața, iar frămîntările existenței sînt reduse de fapt la niște meschine pseudodrame, am conceput întregul spectacol în manieră de farsă, astfel încît critica la adresa stărilor de lucru înfățișate să se bazeze pe sublinierea laturii grotești a personajelor.

În acest scop am introdus păpușile care încep și sfîrșesc spectacolul. De altfel Ivan Ivanovici și Ivan Nikiforovici sînt ei înșiși niște marionete grotești care se comportă așa cum le-a creat odiosul regim absolutist.

Există de asemenea și un comentator — personaj modern — care aduce în desfășurarea spectacolului punctul de vedere al spectatorului contemporan.

Nădăjduim că piesa va fi bine primită de public, că mesajul și concepția spectacolului vor ajunge la spectator".

Cununi de lauri

După un răstimp de cîțiva ani în care atleții artei noastre socialiste și-au continuat eforturile în vederea unei performanțe mereu depășite, închinată poporului și patriei, Partidul și Guvernul au hotărît, iarăși, o împărțire de cununi de lauri : o serie de slujitori ai artei au fost onorați, într-o răsplată și consacrare, cu titlurile de Artist al Poporului, Maestru Emerit al Artei și Artist Emerit.

Lista e lungă, noua promoție e numeroasă, ceea ce spune mult, în primul rînd, despre nivelul general al artei noastre. A trecut timpul mentalității (confortabile și înapoiate) a artistului coborît cu hîrzobul din cer și al societății și mediului care nu au absolut nici o influență, nici o putere și nici o răspundere asupra fenomenelor misterioase ce se petrec sub fruntea lui binecuvîntată. Acestei mentalități i s-au datorit disperările și nefericirile lui Eminescu, Caragiale, Aurel Vlaicu, Gh. Marinescu, Enescu, Luchian și ale atîtor alți oameni de geniu, condamnați să pună bazele strălucite ale culturii române în atmosfera de indiferență a unei burghezii anti-culturale, cum alta nu s-a mai pomenit. Noi știm, astăzi, că artistul e un produs direct al societății în care trăiește, din a cărei valoare de substanță morală el crește întocmai ca o floare și a cărei vigoare, calitate și acțiune directă, îl determină pînă la cea mai mare înălțime. Artiștii noștri de frunte dovedesc, prin valoarea lor, valoarea generală a artei noastre, condițiile materiale și morale în care ea se dezvoltă, nivelul la care a ajuns. Dacă, într-o singură promoție, putem avea atîți Artiști ai poporului și atîți Artiști emeriți, aceasta înseamnă că avem numeroși artiști de calitate superioară, că avem, în general, o mișcare artistică a poporului și o artă emerită. Dacă o singură promoție poate cuprinde atîți artiști excepționali, aceasta înseamnă că avem nenumărați artiști tot atît de excepționali, și că vom avea, din ce în ce mai numeroși, mai excepționali...

Ceea ce frapează în cercetarea listei noilor laureați este, în al doilea rînd, tinerețea. Desigur, că Radu Beligan obține titlul de artist al poporului la o vîrstă la care puțini pot spera să-l obțină. Dar cazul lui Nicolae Herlea ? La vîrsta lui, cîntăreții de odinioară erau considerați abea pe la sfîrșitul începuturilor. Datorită condițiilor de maximă afirmare pe care regimul nostru le asigură artiștilor, ei pot realiza în zece ani, ceea ce altădată s-ar fi putut realiza, în treizeci. Valoarea educației artistice în socialism dublează și triplează anii, dă artistului aripi largi, uriașe. Nu-i trebuie decît să știe cum să se servească de ele, pentru a ajunge cît mai sus. În același timp, primind la tinerețe, un titlu de mare onoare, cum e titlul de Artist al poporului sau Artist emerit, își capătă adevărata lui semnificație : nu acceea de sfîrșit, de adio, de trecere la odihnă cu toate onorurile, de dispensare de efort și obligații, ci acceea de îmbold, de stimulent, de noi obligații față de artă, de țară, de popor...

Oricît de tînără ar fi lista noilor consacrați, sînt printre ei destui care au apucat epoca artei burgheze.

Acum douăzeci de ani, strălucitul comedian al Naționalului, Al. Giugaru, juca în trupe de revistă improvizate în maximum de mizerie, în două, trei intermezzo-uri la cinematografe de cartier, în pauzele dintre rulări. Cine s-ar fi gîndit atunci că acest comic excepțional ar putea juca pe Caragiale, pe Goldoni, pe Molière, afirmînd capacitatea actoriei române la Moscova, la Paris, la Veneția ?

Și înainte vreme au fost în țara noastră artiști de mare talent. Dar pentru ca aici, la noi, să se poată cînta Oedip și Orfeu în infern, la Operă, și Ioana pe rug la Filarmonică, a fost nevoie de o nouă viață artistică, de o nouă concepție a artistului, de o nouă școală de artă, pe care nu le-au putut crea decît revoluția culturală. Și iată de ce dirijorii : Mihai Brediceanu și Mircea Basarab, cîntăreți ca Elena Cernei, D. Ohanezian și ceilalți pot fi astăzi mîndri de titlul de Artiști emeriți.

Maestrul emerit al artei Jules Perahim părea acum peste douăzeci de ani, sortit revistelor obscure, care puteau fi ale bravadei anti-burgheze, dar nu erau în nici un caz ale creației majore. Cine avea să dea talentului său atît de original, atît de unic, deschiderea imensă și fecundă spre ilustrarea lui Eminescu, spre pictarea frescelor monumentale în noile edificii publice sau spre scenografia Tragediei optimiste și a Povestei din Irkutk ? Frumos a fost și drumul artei artistei poporului Zenaida Palli.

Și așa mai departe... Astfel cred că gîndesc și simt toți cei ce au primit noile titluri, ca și toți cei ce-i prețuiesc și-i felicită din toată inima.

Radu POPESCU

Sculpturi caricaturale în lemn

Pentru ca să poți sculpta în lemn și cu atît mai mult să execuți o sculptură caricaturală, e nevoie de multă pricepere, de măiestrie chiar. Un om cu asemenea preocupări — artist în adevăratul sens al cuvîntului — este Ivan Zaițev din orașul Soci (U.R.S.S.). Sculpturile caricaturale executate de el se bucură de multă popularitate în rîndurile cunoscătorilor.

COLECȚIONARI NEOBIȘNUIȚI

S-a scris, nu odată despre colecționari, filateliști, sau numismați, despre cei care adună colecții de pipe sau de etichete de pe cutiile de chibrituri. Există colecționari care colecționează ce vreți și ce nu vreți. Unii stîrnesc doar un zîmbet mai mult sau mai puțin malițios. Alții dețin colecții care, trebuie să recunoaștem, au valoare practică. Vă înfățișăm acum niște colecționari care ies cu totul din comun.

CRONICA CLANULUI SMITH

În S.U.A. a apărut — cu cîțiva ani în urmă — cartea *„Cei ce se numesc Smith"*. Autorul ei era, firește, un Smith. Cartea reprezintă o enciclopedie sui-generis de fapte și cifre legate de numele cel mai răspîndit în țările anglo-saxone. Există localități unde numele de Smith îl poartă fiecare al 50-lea locuitor.

Într-un oraș se judeca procesul intentat de Robert Smith împotriva Annyei Smith. În cuvîntul său judecătorul William Smith arăta, între altele : „Prea mulți Smith sînt implicați aici", — ceea ce îi atrase privirile pline de mînie ale unui grup de jurați, și ei tot Smith.

Iată alte cîteva fapte și cifre din aceeași carte.

În listele americanilor care au participat la cel de al doilea război mondial figurează peste 13.000 de oameni care poartă numele de John Smith.

Zilnic în S.U.A. mor 19 persoane cu numele de Smith. Numele adevărat al artistei Mary Pickford era Gladys Mary Smith. Muzica imnului american este compusă de John Stefford Smith.

La premiera filmului „Americanul Joe Smith", spectatorii cu numele de Smith au putut intra gratuit. Cîștigătorul concursurilor hipice care au avut loc în orașul Kentucky a fost George Smith. Credeți poate că e numele jokeului ? Nu, al calului.

Există, firește, o organizație a Smith-ilor americani (președinte : Larry Smith). Ea publică anual lista oricărui purtător al acestui nume care se distinge prin ceva deosebit.

Cu mai bine de o sută de ani în urmă, un oarecare Tom Smith, montînd pe roți o mică ambarcațiune, a străbătut, cu pînzele umflate, preeriile americane.

Cuvîntul telegramă a fost folosit pentru prima oară de Erasm Smith. Există numeroase invenții și brevete datorate unor Smith-i.

În S.U.A. există orașe Smith, Smithbort, Smithbourg, Smithdile, Smithfield, Smithville etc.

Toate acestea sînt doar o mică parte din „smithismele" pe care le-am extras din cartea amintită.

MUZICA „DIVINĂ"

Lucrătorii de la depoul de cale ferată din Roma au remarcat într-un timp un bătrînel ciudat. Zile la rînd putea fi văzut în împrejurimile depoului. Cără după el un geamantănaș ponosit, din cînd în cînd îl punea jos și își făcea de lucru cu aparatura din el.

Pînă la urmă lucrătorii l-au întrebat cine e și ce face acolo. Astfel au aflat că este un englez care-și petrece concediul în Italia. Și-l petrece în mod original: înregistrează pe bandă de magnetofon pufăitul locomotivelor și suieratul lor.

— Toată viața am fost mecanic de locomotivă, — le-a povestit dînsul, — cele mai frumoase amintiri ale mele sînt legate de viața pe locomotivă. Pentru mine, sunetele ei sînt o adevărată muzică divină. După pufăitul locomotivei pot să determin tipul și marca ei, ba chiar și anul de fabricație. Din păcate, pentru mine, în Anglia locomotivele cu abur sînt înlocuite cu locomotive electrice și Diesel. Iată de ce, de cîțiva ani, îmi petrec concediul peste hotare.

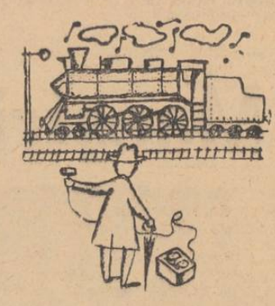

O armată inofensivă

Tabăra armatei prusace. Un grup de ulani. Iată și caii lor, precum și vivandiera care și-a deschis cortul cu bunătăți. Uite și tabăra adversarilor. Grenadierii francezi s-au aliniat în rînduri drepte. Este așteptat Napoleon, însă împăratul n-a venit... Dar cum putea să vină, de vreme ce în acel timp zăcea în cutia de carton, căci Napoleon despre care e vorba era de plumb. La fel ca și grenadierii, ulanii, ca și vivandiera. Cele două armate — cea franceză ca și cea prusacă au loc destul pentru a se desfășura : covorul din cabinetul de lucru al istoricului polonez Stefan Domanski, care comandă ambele armate.

Ați înțeles desigur că e vorba de un colecționar. În colecția sa, Stefan Domanski are peste 6.000 de figuri de plumb, și mase plastice reprezentînd soldați, armament și mașini de luptă din diferite timpuri, ale diferitelor popoare.

Micul birou de lucru din casa profesorului varșovian este tixit de aceste colecții și de cărți de istorie a artei militare. Se întîmplă uneori ca lui Domanski să i se ceară consultații. Pictori, decoratori sau regizori de teatru și film, ba chiar istorici care, uneori, trebuie să precizeze ce uniformă purtau dragonii lui Frederic cel Mare, cum arătau călăreții lui Gingis-Han sau voluntarii lui Garibaldi, se pot „documenta" la el.

DISCURI MICROSILLON „ELECTRECORD" DE 45 TURAȚII

Amatorii de discuri au prilejul să-și îmbogățească colecția cu noi producții. De data aceasta este vorba de discuri executate de Casa „Electrecord". Pentru informarea discofililor vom prezenta noile discuri românești cu turația 45.

Muzică populară românească

Discul EPC 218 prezintă patru piese instrumentale executate de orchestra „Barbu Lăutaru" a Filarmonicii de Stat „George Enescu", dirijată de Ionel Budișteanu și Nicu Stănescu. Sînt imprimate : Sîrba din căruță, Hora șapte scări, Chindia și Geamparalele, piese mult apreciate de publicul din țară și străinătate.

În interpretarea aceleași orchestre, patru soliști vocali oferă un frumos disc (EPC 219) care redă : Joc din Sebiș (voce Sofia Popa), Mîndra mea e ciobăniță (Dionisie Vlad), La mai zi (Angela Moldovan), Drag mi-e jocul românesc (Emil Gavriș).

Clarinetistul Nicolae Băluță și acordeonistul Marcel Budală interpretează patru cunoscute cîntece populare românești (discul EPC 260) ; Nicolae Băluță cîntă Breaza, Brîul voinicilor. La rîndul său, Marcel Budală interpretează Sîrba nuntașilor. Apoi, cei doi instrumentiști execută împreună Hora lui Marin.

Orchestra ieșeană „Doina Moldovei" a ales din repertoriul său cinci cîntece moldovenești, unele dintre ele fiind interpretate de soliști vocali (E.P.C. 260). Sub conducerea lui Mitică Ionescu au fost înregistrate : Părăluța, Frunzuliță trei crenguțe (voce Camelia Iacob), De s-ar face dealul șes (Maria Schipor). Orchestra, dirijată de Dumitru Crețu execută de asemenea Brîul mocănesc și Ruseasca pe bătute.

Muzică ușoară

Mai întîi ținem să subliniem apariția unui disc cuprinzînd muzică din filmul românesc „Băieții noștri", de Ion Vasilescu (EDC 221). Orchestra „Electrecord", dirijată de Teodor Cosma, interpretează piesele instrumentale : Ieri și azi (foxtrot), Hai să dansăm și Voi lipsi, Tango burlesc și Băieții noștri (marș-fox).

Discul EDC 222 cuprinde piese orchestrale și vocale de mare popularitate ca : Fetițele din București de Ion Vasilescu, aranjament modern de C. Anghelescu (orchestra „Electrecord" dirijată de Teodor Cosma), Eliko, slow-fox de Aivazian (Luigi Ionescu), Omul pe care-l iubesc, slow-fox de George Gershwin (Eugen Ciceu — pian și orchestra „Electrecord") și Ananas, mambo de Halletz (Gică Petrescu).

În interpretarea orchestrei „Electrecord" sînt prezentate pe discul EDC 264 piesele orchestrale : Bună dimineața, cha-cha de Vladimir Cosma, Adio briza, bolero cha-cha de Constantin Anghelescu și Vechi amintiri, foxtrot de J. Kőrossy. Pe același disc este și medium-foxul „Printre flori" de Georgeta Popescu, interpretat de orchestra de estradă a Radioteleviziunii dirijată de Sile Dinicu.

Un buchet de melodii plăcute ni-l oferă discul EDC 269. Sînt imprimate cîntecele : A fost de-ajuns o melodie de Radu Șerban (voce Aida Moga), Melodii, melodii, rumbă lentă de Camelia Dăscălescu (Aida Moga și Lavinia Slăveanu), Eu nu rup margarete, medium-fox de A. Giroveanu (Ion Dichiseanu și Sorin Balaban) și Pe strada noastră, foxul de Horia Ropcea (Romana Mateli).

Recital Ion Voicu

În pregătire se află discul ECE 086, cuprinzînd un bogat recital de vioară dat de Ion Voicu, acompaniat la pian de Dagobert Bucholtz.

Iată ce va cuprinde discul : J. S. Bach : Arie pentru coarda sol; *Locatelli:* Sonata de cameră în sol minor *(prelucrare de Ferdinand David); Ysaye:* Sonata nr. 6 pentru vioară solo ; *Paganini:* Dansul vrăjitoarelor. *op. 8; Sarasate:* Frumosul rozmarin *și Ion Voicu :* Dimineața după nuntă, *pentru vioară solo.*

UN NOU CICLU: *„MARI CÎNTĂREȚI ROMÎNI"*

În noua colecție inițiată de „Electrecord" primul disc ce va apare nu peste mult timp va fi dedicat operei valoroase a cîntărețului George Niculescu-Basu. Discul a necesitat o muncă asiduă, pentru a retransmite în noua imprimare, în mod cît mai reușit, o seamă de piese muzicale din bogatul repertoriu al marelui cîntăreț. Discul (ECE 087) cu diametrul de 30 cm. va cuprinde următoarele :

Donizetti — Duet Don Pasquale — Norina din **„Don Pasquale"** (împreună cu soprana **Iolanda Mărculescu**); **Lortzing** — Aria lui Standeker **din „Armurierul"**; **Flotow** — Duet Plumkett — Nancy **din „Martha"** (împreună cu mezzosoprana **Nela Dumitriu**); **Rossini** — Aria lui Basilio **din „Bărbierul din Sevilla"**; **Mussorgski** — Cîntecul lui Varlaam **din „Boris Godunov"**; **Ion Runcu** — **„Sapte babe"**; **Ion Borgovan** — **„De nu m-ar chema Niculai"** și **„Eu cînd zic : mă duc, mă duc"** (aranjament de **Th. Rogalski**); **Ion Borgovan**

„M-a vorbit de rău vecina": **Ion Runcu : „Du-te-m-as și m-as tot duce"** și **„Hop lele, hop"**: **Ion Runcu**: **„În petit"** și **„Cuculeț cu pana sură"** (aranjament de **Th. Rogalski**).

Ceva despre mape

În general, discurile editate de Casa „Electrecord" (ne referim la cele de muzică simfonică) sînt bine prezentate. Mapa are pe prima parte desene atrăgătoare, cu gust lucrate. Pe fața a doua se întîlnesc interesante prezentări a compozitorului și a operei înregistrate

Aceste prezentări sînt scrise pe înțelesul marei mase de iubitori ai discului și reușesc să-și atingă scopul propus.

Nu același lucru se poate spune despre discul de muzică populară și ușoară, imprimat pe format mic, fie că este vorba de cel de 38 turații, fie de 45. Pentru acesta există doar coperte standard.

Înțelegem că pentru a realiza o copertă specială pentru fiecare disc este mai greu, dar credem totuși că s-ar putea face în așa fel ca pe această mapă să apară chipurile cîntăreților, să fie imprimate anumite desene sugestive. Numai eticheta de pe disc, nu este suficientă pentru a face cunoștință publicului cu un disc sau altul.

Și încă ceva. Chiar mapa-standard este inexpresivă. Bunăoară, ceea pentru noile discuri de 45 turații. Ea reprezintă doar niște segmente de spirală ceea ce, trebuie spus, nu semnifică nimic.

Credem că „Electrecordul", care are frumoase realizări și în domeniul ilustrației, va da mai multă atenție discului mic, socotit drept o producție de masă și nu numai lucrărilor simfonice.

MICA BIBLIOTECĂ „MAGAZIN“

CAZANUL

Schiță de Aziz Nesin (Turcia)

Maestru al satirei, Aziz Nesin, scriitor contemporan turc, a cîștigat (prin schița sa „Cazanul“) premiull și „Palme d'or“, la Concursul internațional al scriitorilor de satiră, care a avut loc în Italia, în anul 1957.

Cine este Aziz Nesin?

În prefața autobiografică la cartea sa „Însemnările unui exilat“ Aziz Nesin arată că, trăgîndu-se dintr-o familie de oameni săraci, cu greu a reușit să învețe carte. După aceea a început să desfășoare o largă activitate publicistică. A publicat numeroase volume cuprinzînd romane, schițe, piese de teatru. În aceste lucrări el face mai cu seamă o critică ascuțită stărilor de lucruri din Turcia. Drept urmare, a fost supus persecuțiilor. O perioadă de timp a fost exilat în orașul Bursa, pentru faptul că a scris o broșură în care se ridica împotriva „ajutorului“ american.

— Poftiți domnule, vă rog, pe aici. Pentru ziariști...

ALTCINEVA : — Vă felicit, domnule...

AL DOILEA : — Vă mulțumesc. Dar n-am înțeles pentru ce ne felicitați.

ALTCINEVA : — Pentru noul dv. cazan...

— Aha ...da, da ...Cazanul, nu-i așa ? Fără cazan nici nu se poate, domnule ...Cazanul e foarte important...

— Poftiți la bufet ...Să luăm un aperitiv... Domnul guvernator trebuie să sosească dintr-un moment în altul.

AL TREILEA : — Parcă vă cunosc pe domniile voastre de undeva. Dar de unde ?

UN ALT AL TREILEA : — Și fața dv. nu mi-e străină... Ochiul meu vă reține de undeva. Stați... n-ați fost cumva la festivitatea inaugurării noii uși a abatorului ?

— Îmi pare rău, dar n-am fost. În aceeași zi au loc mai multe festivități și nu putem ajunge la toate. În ziua aceea eu am participat la festivitatea adăugirii unui nou coș la fabrica de geamuri.

— Stați, stați, parcă mi-aduc aminte. N-ați fost la... vasul cumpărat din Japonia ?

— Exact. Atunci am fost prezent. Și eu mi-am amintit... da, da... în ziua aceea ați mîncat numai tortă cu cremă.

— Da, da. Îmi place foarte mult. La nu știu ce festivitate anterioară am cam depășit măsura și de aceea nu mai m-am prea băgat...

UN ALT ALTCINEVA : — De fapt, despre ce cazan e vorba pe-aici ?

UN ALT, ALT, ALTCINEVA : — Nu știu... E un cazan și atît...

— Cred că nu e doar un cazan de rufe.

— Să vă fie de bine. Dar sufăr mult de stomac... Mi-am și început indigestia.

— Și eu la fel, domnule. Remarc că în ultima vreme toată lumea se vaită de stomac. A devenit o boală epidemică. Eu port întotdeauna la mine bicarbonat. Dacă doriți, vă pot oferi... Serviți.

— Ah, vă mulțumesc. De acum înainte așa am să procedez și eu.

— Oooh ! Oooh ! Domnule, grozavă mai e friptura de curcan. Nu gustați ?...

— Mulțumesc, prefer plăcintele.

UNUL DINTRE EI : — Cine e grăsanul ăla ?

ALTUL DINTRE EI : — Care ? Cel care bea whisky ?

— Nu celălalt.

— Acela care mușcă din banană ?

— Celălalt.

— Care mănîncă o friptură rece?

— Nu, în spatele lui, cel cu mîna întinsă...

— Aha... Îl văd întotdeauna...

CINEVA : — Scopul nu e inaugurarea propriu-zisă... Invitațiile sînt numai prilejuri...

UN ALTCINEVA : — Neîndoios... Dacă n-ar fi invitațiile acestea, nu ne-am putea vedea.

— Scopul nu e mîncarea, este clar, ci întreținerea amicală...

— Desigur... Nu gustați puțin ficat ?

— Eu mor după sarmale... Sînt grozave.

— Dar aici ce fabrică e, domnule ?

— Drept să vă spun, nu știu prea bine... Dacă sînt mașini, o fi vreo fabrică de mașini...

— Să nu-i fie de deochi, mare fabrică.

— Desigur, civilizația înaintează... Vă sfătuiesc să luați din scrumbii, sînt foarte gustoase...

— Merci. După ce ies de aici, mă reped pînă la festivitatea...

— Pînă atunci vă faceți digestia. Ați spus cuvîntul „festivitate“ ? Aș veni și eu...

— Desigur, poftiți...

— Nu poți să fii chiar la toate... unele festivități mai scapă.

— Iar eu regret... Mai zilele trecute ziarele au scris că o să procurăm o instalație atomică din America. Să nu fie cumva cea de-aici...

— Aici se vorbește totuși despre un cazan.

— Mulțumesc, prefer plăcintele.

UNUL DINTRE EI : — Cine e grăsanul ăla ?

ALTUL DINTRE EI : — Care ? Cel care bea whisky ?

— Nu celălalt.

— Acela care mușcă din banană ?

— Celălalt.

— Care mănîncă o friptură rece?

— Nu, în spatele lui, cel cu mîna întinsă...

— Aha... Îl văd întotdeauna...

CINEVA : — Scopul nu e inaugurarea propriu-zisă... Invitațiile sînt numai prilejuri...

UN ALTCINEVA : — Neîndoios... Dacă n-ar fi invitațiile acestea, nu ne-am putea vedea.

— Scopul nu e mîncarea, este clar, ci întreținerea amicală...

— Desigur... Nu gustați puțin ficat ?

— Eu mor după sarmale... Sînt grozave.

— Dar aici ce fabrică e, domnule ?

— Drept să vă spun, nu știu prea bine... Dacă sînt mașini, o fi vreo fabrică de mașini...

— Să nu-i fie de deochi, mare fabrică.

— Desigur, civilizația înaintează... Vă sfătuiesc să luați din scrumbii, sînt foarte gustoase...

— Merci. După ce ies de aici, mă reped pînă la festivitatea...

— Pînă atunci vă faceți digestia. Ați spus cuvîntul „festivitate“ ? Aș veni și eu...

— Desigur, poftiți...

— Nu poți să fii chiar la toate... unele festivități mai scapă.

— Iar eu regret... Mai zilele trecute ziarele au scris că o să procurăm o instalație atomică din America. Să nu fie cumva cea de-aici...

— Aici se vorbește totuși despre un cazan.

CINEVA : — Nu se taie nici o panglică ?

ALTCINEVA : — Se așteaptă sosirea domnului guvernator.

— Cine e proprietarul fabricii ?

— Or fi niscaiva americani...

— Nu cred. Americanii nu fac asemenea recepții. Fabrica e a noastră, dar a cui o fi ? A direcției băuturilor, ori a direcției gazelor ?

— Cum s-ar putea ? Se face apă la fabrică ?... Ce fabrică o fi aici ?

— Fabrică de cazane...

— Atunci o fi a direcției băuturilor... Or fi cazane de rachiu... Îl văd pe omul acesta la fiecare festivitate.

— Cine sînt cei din capul mesei ?

— Deputați invitați... Mîine veniți la inaugurarea de la... ?

— Desigur... Ar fi rușinos dacă nu m-aș duce... Migdalele sînt cam vechi.

— Ați avut intenția să mîncați raci și la recepția de ieri... Cine e acest mititel ? Fiul dv. ? Să vă trăiască.

— Să trăim cu toții...

— Uite, fiule, ia ce vrei, mere, portocale, prăjituri. Ia fiule...

— Ssst... A venit domnul...

— Cine ?

— Nu știu... O fi proprietarul fabricii sau vreun ministru.

— Să nu fie directorul general... Știți, eu vă cunosc de atîta vreme, ne întîlnim la fiecare recepție și, să-mi fie cu iertare, nu știu cu ce vă ocupați...

— Eu, știți...

Un domn începe să rostească cuvîntarea de inaugurare.

. . . . . .

— Stimați cetățeni ! Astăzi (continuă zgomote de furculițe și cuțite) vă felicit cu prilejul festivității de inaugurare a celui de al patrulea cazan de la centrala electrică Tezgahtaraga. Noi am pus acest cazan fără să avem vreun ajutor american... Cazanul a fost instalat cu propriile noastre forțe, în afară de 3 specialiști, 2 ingineri și 4 maiștri străini. După ce a fost instalat, s-a cercetat de ce apa din cazan nu fierbe și s-a ajuns la concluzia că focarul se află la 6 metri distanță de cazan. Cazanul fiind greu, tehnicienii au considerat necesară construirea unui nou focar, de data asta sub cazan. Acest cazan e cel mai mare cazan al Orientului Apropiat. În același timp, e din cupru și e alămit. Cu toate că e din cupru și e alămit el are două găuri. Aceste găuri au fost astupate de noi, fără ajutor american, cu vată igienică și saciz negru. Găurile au fost aduse într-o asemenea stare, încît apa care curge nu stinge focul de sub cazan. Dacă canalizarea nu ar fi fost stricată, am fi putut face o experiență chiar în fața domniilor voastre. Acest cazan este cazanul care a fost răsturnat de ieniceri în vremea revoltei lui Kabakci Mustafa, apoi a fost adus la conacul lui Halil Pașa, unde a fost folosit timp îndelungat drept cazan de dulceață.

CINEVA: — Domnule, povestea cu cazanul ăsta ține mult... Eu plec.

ALTCINEVA : — Și eu plec... Mîine ne întîlnim la festivitatea...

— S-a făcut, la revedere !

— La revedere ! Acest cazan...

Traducere din limba turcă de Melike ROMAN

SUCCES, BĂIEȚI!

Pe un teren numai bun pentru grădinărie (așa arăta gazonul din Giulești, la mijlocul săptămînii trecute) juniorii noștri au efectuat cea mai serioasă verificare din cadrul pregătirilor de pînă acum.

Deși noroiul a interzis categoric orice tendință spre joc tehnic, meciul — cu alură de întrecere pentru titlu sau pentru evitarea retrogradării — a constituit o probă extrem de utilă și edificatoare, sub anumite aspecte. Feroviarii au condus cu 2—0, au fost egalați pînă la pauză și, finalmente, minjii i-au depășit prin punctul înscris de Sorin Avram, la o învălmășeală.

Chiar dacă, în partidele de trial, rezultatul nu contează, victoria „probabililor“ asupra unui Rapid în plină ascensiune — și care, între noi fie spus, s-a bătut cu îndîrjire ca să obțină un scor favorabil — mi se pare de bun augur. Fără exagerări optimiste, am văzut la lucru, în condiții arhidificile, o formație de talia fruntașelor divizionare, cu un potențial de luptă ridicat, orientare tactică satisfăcătoare, omogenitate — idem. Am reținut evoluția unui jucător cu personalitate rar întîlnită la anii lui — interul Gergely — secondat cu brio de elemente valoroase ca Nește, Hajdu și Jamaischi — ultimul, din păcate, deficitar la capitolul disciplină. Ergo — ne-am convins în bună măsură că s-a muncit mult și cu folos în vederea apropiatului eveniment fotbalistic.

Evident, actuala ediție a turneului U.E.F.A. — veritabil campionat european de juniori — are pentru noi o importanță cu totul aparte.

În primul rînd — ca organizatori.

Pentru întîia oară în istoria sa, fotbalul românesc este acreditat cu o asemenea misiune de onoare în concernul internațional. Faptul semnifică, pe de o parte, recunoașterea calităților certe ale ucenicilor balonului rotund din țara noastră.

Pe de altă parte, rolul de gazde creează obligația unui maximum de strălucire, în cea mai dificilă dintre edițiile popularei competiții. Într-adevăr, prin număr și calibru, cele cinci serii ale turneului depășesc categoric antecedentele. Explicație simplă : reprezentativele care se vor confrunta pe terenurile noastre sînt, în genere, profiluri ale respectivelor „naționale“ pentru Olimpiada de la Tokio și mondialele din Anglia — 1966.

Participă — în debut ! — echipa de juniori a U.R.S.S., „marea necunoscută“ a turneului. Indiscutabil, mezinii lui Iașin, Netto, Metreveli et comp. nu vin în primul rînd, ca să viziteze Clujul și Bucureștiul ! Toată lumea e de părere că ei vor avea de spus un cuvînt greu de-a lungul întrecerii.

Din Anglia sosește „echipa Wright“ — unul din luceferii soccerului britanic, urmașul lui Winterbottom. Lista componenților lotului, publicată recent în presă, este de-a dreptul impresionantă.

Același lucru se poate spune și despre oricare dintre reprezentativele țărilor socialiste : Cehoslovacia, Bulgaria, R.D. Germană, Polonia — și mai ales Ungaria, deținătoarea titlului. Dar Italia, Portugalia, R.F. Germană, Austria — reprezintă oare cantități neglijabile ?

Se poate afirma, pe drept cuvînt, că în ediția de față aproape jumătate dintre participanți merg cu șanse apropiate la cucerirea primului loc.

În ce ne privește — noi ne-am depus candidatura nu de azi, de ieri : după cîștigarea seriei, la prima participare, am ratat „de puțin“ succesul final — în două din edițiile ulterioare. Cred, însă, că trebuie repetat și înțeles un lucru : va fi mai complicat decît oricînd !

Avem deplină încredere în juniorii noștri — pentru că știm ce pot atunci cînd își mobilizează toate resursele, cînd aruncă în luptă toată dragostea pentru culorile Patriei, pentru milioanele de oameni ai muncii pe care îi reprezintă și care vor fi alături de ei — de astădată nu doar sufletește !

Așadar, băieți — veți juca pe locurile voastre de baștină... Cînd v-o fi foarte greu — și, nici o grijă, o să vă fie ! — gîndiți-vă la asta, înainte de toate. Ca uriașul Anteu, veți simți cum suie în mușchii obosiți, în inimile crispate — puterea pămîntului...

Succes, băieți !

Dan DEȘLIU

CAMPION LA 9 ANI

Activitatea patinatorilor noștri artistici, a fost foarte bogată în acest sezon. Numeroasele concursuri organizate pe patinoarul „23 August“ din Capitală, au evidențiat o serie de elemente deosebit de talentate. Printre aceștia se numără și Sandu Dragoș, elev în clasa a II-a elementară nr. 49 — Vatra Luminoasă. Deși nu are decît 9 ani, vîrstă pe care o împlinește luna viitoare, Sandu Dragoș — un bun element la învățătură — s-a făcut remarcat ca un talentat patinator artistic. Anul acesta, el a cucerit titlul de campion al țării la patinaj artistic — categoria 9—10 ani.

Recent, în „Cupa Dinamo“, încheiată luni, Sandu Dragoș a ocupat locul I la individual — juniori categoria 14 ani — și locul I la dublu, împreună cu partenera sa Dana Gheorghiu, în clișeu : elevul Sandu Dragoș.

MOZAIC

● **URUGUAY este singura țară din lume a cărei echipă de fotbal a cîștigat de două ori turneul olimpic și campionatul mondial. Fotbaliștii uruguaieni au fost învingători la Olimpiada din 1924 și 1928, iar la Cupa mondială de fotbal în 1930 și 1950. În meciurile cu selecționatele din Europa, Uruguayul a obținut 16 victorii, 2 jocuri egale și a pierdut 3 întîlniri, dintre care una, anul trecut, pe teren propriu, în fața echipei U.R.S.S.**

● **O SUTĂ DE MILIOANE de franci (vechi) — aceasta este suma pe care belgianul Rick Van Looy și echipa Faema au pretins-o ca garanție pentru a se alinia la startul viitorului Tur ciclist al Franței. Această absurdă pretenție, ce a stîrnit violente polemici în presa italiană și franceză, este un fapt simptomatic al comercializării totale la care a ajuns ciclismul în țările capitaliste. Ea arată totodată că formula echipelor de firme comerciale se întoarce ca un bumerang împotriva organizatorilor Turului Franței.**

● **TELEVIZIUNEA italiană a inaugurat o serie de emisiuni consacrate învățării fotbalului. Lecțiile constau în exemplificări practice de tehnică fotbalistică, predate de cei mai buni jucători. În prima emisiune s-a produs fostul internațional Boniperti. Vor urma Hamrin, Sivori și alții.**

● **CA ȘI CEHOSLOVACA Vera Luzova, tînăra jucătoare sovietică Laima Balaișite a cîștigat titlul de campioană unională de tenis de masă, la vîrsta de numai 14 ani. Fiind elevă la o școală de balet, Laima a învățat tenisul de masă de la mama sa, fostă și ea campioană a U.R.S.S.**

magazin

revistă săptămînală editată de ziarul

ROMINIA LIBERA

★

Redacția și administrația, Piața Scînteii, tel. 17.60.10

★

Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții

★

PUBLICITATEA SE PRIMEȘTE LA ADMINISTRAȚIA REVISTEI tel. 17.60.10 interior 14.00

PRONOSTICUL...

...lui VALENTIN STĂNESCU, antrenorul echipei Metalul Tîrgoviște.

1. Steagul Roșu—Rapid	1
2. Jiul—Steaua	x
3. Progresul—Dinamo Bacău	1
4. Metalul—Dinamo Pitești	1
5. Petrolul—Știința Cluj	1
6. Dinamo București—U.T.A.	1 x
7. Știința Timișoara—Minerul	1
8. A. S. A. Crișul Oradea—Mureșul Tg. Mureș	x
9. Recolta Carei—C.S.O. Timișoara	1
10. Ceahlăul Piatra Neamț—C.S.M.S. Iași	2
11. Rapid Focșani—Prahova Ploiești	1
12. Portul Constanța—Metalul București	1 2

Echipa săptămînii

Niculescu — Turcan, Motroc, Smărăndescu II — Florescu, — Georgescu — Cucu, Ștefan, Lalu, Voinea, Chiriță.

SPORT

DIN PRESA STRĂINĂ

PARET ȘI DOSARUL BOXULUI PROFESIONIST

„Înainte de a suna gongul — scrie ziaristul american Tom Boynton, care a asistat la meciul Paret-Griffith — într-unul din fotoliile de ring de la Madison Square Garden a fost văzut cunoscutul impresar englez Jack Solomons. Acesta venise special de la Londra pentru a perfecta o întîlnire între învingător și englezul Brian Curvis.

Solomons îi vizitase pe rînd, în cabine, pe cei doi boxeri. Fiecăruia îi promisese o „bursă“ uriașă în caz de victorie. Solomons n-a făcut decît să toarne gaz peste foc. Rivalitatea celor doi, alimentată și de antecedentele primelor două întîlniri dintre ei, de intrigile presei și de inegalitatea sumelor ce urmau să le primească în ziua respectivă (Griffith 10 la sută iar Paret 50 la sută din încasări) atinsese paroxismul.

Cînd a început meciul, Griffith se afla parcă într-o stare de exaltare, mereu gata să lovească primul. Superioritatea lui era evidentă în primele reprize. Apoi americanul a avut un moment critic într-a 6-a cînd a căzut pe podea, după ce a primit o stîngă în bărbie. A fost numărat pînă la 8. S-a ridicat apoi ca turbat dezlănțuind o luptă violentă. Paret se topea văzînd cu ochii. La începutul rundului 11 nu mai părea capabil să se apere.

Managerul său dîndu-și seama că se întîmplă ceva l-a întrebat dacă se simte rău. Paret a spus doar atît : „Nu știu, lasă-mă“. Acestea au fost ultimele cuvinte pronunțate de Paret. Pentru că în rundul 12 o ploaie de pumni s-a abătut asupra boxerului negru. Paret era complet fără apărare, chircit între corzile ringului. Griffith lovea într-una, cu furie, ca într-un sac, ca și cum ar fi fost într-o transă hipnotică. Paret își pierduse cunoștința dar Griffith lovea într-una sub ochii nepăsători ai arbitrului, managerilor și mediculul de servici. A fost un adevărat masacru. Cînd s-a oprit meciul era prea tîrziu. Paret nu-și mai revenea. A fost dus la spital. A urmat o operație de două ore și jumătate. După aceea lunga agonie și moartea dramatică ce a zguduit lumea sportivă.

★

Cazul lui Kid Paret redeschide cu acuzații și mai grave dosarul pătat de sînge al boxului profesionist. În ultimele decenii cîteva sute de tineri și-au găsit moartea pe ringurile din S.U.A., Franța, Italia, Anglia. Printre ei mulți boxeri celebri la vremea lor : Bick, Olivieri, Perticaroli, Cecchi, Cartanesi, Bertola, Pratesi, Mustafoui, Ingram, Roach, Loli..., o listă nesfîrșită. Cei care au scăpat cu viață au devenit infirmi (Al. Brown tuberculos, Theo Nollet rămas orb) sau declasați sociali (Laurent Dauthuille). Acesta este boxul profesionist : tragedii, scandaluri, afaceri. De o parte armata de gladiatori, tineri împinși de mizerie spre un sport inuman, duși ca mieii la tăiere ; de cealaltă parte Franckie Carbo Jack Solomons, Blinkie Palermo și toată ceata de gangsteri, impresari și afaceriști ai sportului capitalist.

ÎN AȘTEPTAREA TURNEULUI U.E.F.A.

Arbitri cunoscuți

Arbitrul grec George Pelonis, care a condus jocul din „Cupa Balcanică“ Steagul Roșu—Fenerbahce, disputat la Brașov în 22 octombrie 1961, luînd cuvîntul la masa comună, a spus printre altele că ar fi foarte fericit să revină în Romînia.

Să fi auzit U.E.F.A. dorința acestuia, atunci cînd l-a desemnat printre cei 6 arbitri străini care vor conduce jocurile turneului de juniori U.E.F.A. ?

★

Arbitrul Marcel Bois din Marsilia este socotit de presa franceză ca arbitrul nr. 1 al Franței. El a întărit recent această reputație, conducînd fără greșeală jocul Saint Etienne — Béziers (sferturi de finală ale Cupei Franței).

Așteptăm să-i vedem clasa conducînd jocuri în Turneul de juniori U.E.F.A.

Prima treaptă a consacrării

O serie de jucători de mare valoare, cu reputație mondială la ora actuală și-au făcut apariția pe firmamentul fotbalului, cu ocazia turneelor de juniori U.E.F.A. : Tichy, Albert, Göröcs (R.P.U.), Sekularac, Iusufi, Galici (Iugoslavia), Lentner, Pohl (Polonia), Kitov, Iakimov (R.P.B.), Bomba (R.S.C.), Ferrier, Somvage, Guillas (Franța), Hanon, Jurion, Paul Van Himst (Belgia), Nicole, Bolchi (Italia), Greaves, Haynes (Anglia). La noi Ene II, Mateianu, Sfetcu, Anghel Vasile, Dridea, Petru Emil, Motroc, Greavu și atîția mulți alții care în prezent figurează în cele mai bune echipe ale noastre.

Culoarea albă predomină

Din cele 19 echipe participante la Turneul U.E.F.A., 9 dintre ele au anunțat că vor purta tricouri albe.

Va fi nevoie în multe jocuri de tragere la sorți pentru a ști care din echipe urmează a îmbrăca echipamentul de rezervă.

Debutanți

Cei 16 jucători aparținînd echipei de juniori a Franței vor îmbrăca pentru prima oară tricoul de internațional cu ocazia jocului Franța — Spania din grupa B (Constanța) din ziua de 20 aprilie.

Este sigur că juniorii francezi nu vor uita această zi și nici orașul în care au devenit internaționali !

Spectatorii constănțeni vor avea și ei prilejul să memoreze acest joc dacă echipele vor oferi un joc de calitate.

Rezultatele vorbesc

Echipa Angliei a susținut în anul 1961 două jocuri internaționale.

Olanda — Anglia 1-0.

R.F.G. — Anglia 2-0.

După cum se vede rezultatele vorbesc... dar pentru adversari.

Antrenorii la rînd

Antrenorii echipelor care se vor întrece între 20—29 aprilie sînt nume cunoscute pe arena fotbalului european :

George Boulogne — Franța; M. A. Schwarts — Olanda; Arnold Ralymaecker — Belgia; Sandor Kapocsi — R.P.U.; Dj. Viejadinovici — R.P.F. Iugoslavia; L. Anghelov — R.P. Bulgaria.

VARIETĂȚI

„Pregătiri“ pentru campionatul mondial de fotbal

Pentru ca fotbaliștii italieni să aibă asigurate cele mai bune condiții la campionatele mondiale de fotbal din Chile, federația a luat recent hotărîrea de a transporta la Santiago, două tone de alimente : 140 kg. untdelemn de măsline, 2800 sticle cu apă minerală, 50 kg. zahăr, 30 kg. cafea, 70 kg brînză, 500 kg. carne, 120 kg. sos tomat și, bineînțeles, o imensă cantitate de spaghete, fără de care jucătorii italieni nu se pot simți... ca acasă.

O indisponibilitate

Selecționerul echipei de fotbal a Germaniei occidentale Herberger este pus în încurcătură. Unul din jucătorii vizați de el pentru a ocupa postul de extremă dreaptă a devenit indisponibil. El este Helmut Rahn. Motivul : Helmut Rahn trebuie să stea patru luni în închisoare întrucît a condus mașina în stare de ebrietate și cu exces de viteză. Se presupune însă că își va putea continua antrenamentele în curtea închisorii pentru a fi și el prezent la Santiago. Cu alte cuvinte se va antrena cu... porțile închise !

Pele la dispoziția... prințului

În voiaj în America de Sud prințul Filip de Edimburg a cerut să-l vadă jucînd pe fotbalistul Pele. A fost organizat astfel un meci amical între echipele Santos și Palmeiras, pentru a satisface dorința prințului.

Nu se poate ști însă cît a fost de încîntat Pele în postura de „pion“ pe tabla de... plăceri a prințului, sau dacă o fi avut vreo părere a preferat s-o treacă sub tăcere. Se adevărește încă o dată că în lumea capitalului, uneori tăcerea e de... aur.

Instantanee

SUPERSTIȚIOSUL : — Nu puteai să-mi iei alt număr ?

Fără cuvinte

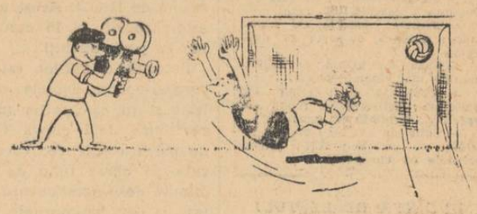

Un portar fotogenic

Desene de Gh. CHIRIAC

CAMPIONATUL CATEGORIEI A — ÎN DATE ȘI CIFRE — ETAPA A XVII-A

DUMINICĂ 8 APRILIE

Steagul Roșu—Rapid (2—2) ;
Progresul — Dinamo Bacău (2—0) ;
Știința Timișoara — Minerul (0—1) ;
Dinamo București — U. T. A. (1—0) ;
Jiul — Steaua (0—4) ;
Metalul—Dinamo Pitești (1—2);
Petrolul—Știința Cluj (2—1).

(În paranteze, rezultatele din tur).

Clasamentul general

1. Steagul Roșu	16	10	2	4	36:22	22
2. Dinamo Buc.	16	9	3	4	33:20	21
3. Progresul	16	9	1	6	32:19	19
4. Petrolul	16	8	2	6	32:23	18
5. Rapid	16	7	4	5	20:18	18
6. Știința Cluj	16	7	3	6	30:26	17
7. Știința Tim.	16	7	2	7	18:21	16
8. Dinamo Bacău	16	6	3	7	19:22	15
9. Minerul	16	7	1	8	16:32	15
10. Steaua	16	5	3	8	32:32	13
11. Dinamo Pitești	16	5	3	8	22:26	13
12. Jiul	16	5	3	8	19:32	13
13. U.T.A.	16	5	2	9	23:26	12
14. Metalul	16	4	4	8	25:38	12

Clasamentul acasă

1. Minerul	9	7	1	1	12: 6	15
2. Steagul Roșu	7	7	0	0	20: 6	14
3. Știința Tim.	7	6	0	1	10: 2	12
4. Petrolul	8	5	2	1	18: 8	12
5. Progresul	9	6	0	3	25:13	12
6. Știința Cluj	8	5	1	2	20:10	11
7. Dinamo Pitești	9	5	1	3	19:12	11
8. Metalul	8	4	3	1	18:13	11
9. U.T.A.	8	4	2	2	13: 6	10
10. Jiul	7	4	2	1	12: 8	10
11. Dinamo Bacău	9	4	2	3	15:16	10
12. Rapid	7	4	1	2	10: 7	9
13. Steaua	8	4	0	4	20:16	8
14. Dinamo-București	8	2	3	3	11:11	7

Clasamentul în deplasare

1. Dinamo Buc.	8	7	0	1	22: 9	14
2. Rapid	9	3	3	3	10:12	9
3. Steagul Roșu	9	3	2	4	16:16	8
4. Progresul	7	3	1	3	7: 6	7
5. Petrolul	8	3	0	5	14:15	6
6. Știința Cluj	8	2	2	4	10:16	6
7. Steaua	8	1	3	4	12:16	5
8. Dinamo Bacău	7	2	1	4	4: 6	5
9. Știința Timișoara	9	1	2	6	8:19	4
10. Jiul	8	1	1	6	7:24	3
11. U.T.A.	8	1	0	7	10:20	2
12. Dinamo Pitești	7	0	2	5	3:14	2
13. Metalul	8	0	1	7	7:25	1
14. Minerul	7	0	0	7	4:26	0

Clasamentul returului

1. Rapid	3	2	1	0	3: 1	5
2. Dinamo Pitești	3	2	1	0	8: 4	5
3. Steagul Roșu	3	2	0	1	7: 5	4
4. Progresul	3	2	0	1	8: 6	4
5. Știința Cluj	3	2	0	1	4: 4	4
6. Dinamo București	3	1	1	1	7: 4	3
7. U.T.A	3	1	1	1	6: 4	3
8. Știința Timișoara	3	1	1	1	2: 2	3
9. Metalul	3	1	1	1	4: 5	3
10. Minerul	3	1	1	1	3: 4	3
11. Steaua	3	1	0	2	6:10	2
12. Jiul	3	1	0	2	4: 7	2
13. Dinamo Bacău	3	0	1	2	3: 8	1
14. Petrolul	3	0	0	3	3: 7	0

Cu cine mai au de jucat:

STEAGUL ROȘU cu : Știința Timișoara (a), Dinamo București (d), Jiul (a), Dinamo Bacău (a), Minerul Lupeni (d), Steaua (d), U.T.A. (a), Metalul Tîrgoviște (d), Progresul (a) ;

DINAMO BUCUREȘTI cu : Știința Cluj (d), Steagul Roșu (a), Steaua (d), Jiul (d), Metalul Tîrgoviște (a), Petrolul (d), Progresul (a), Minerul Lupeni (a), Știința Timișoara (d) ;

PROGRESUL cu : Minerul Lupeni (d), Petrolul Ploiești (a), Rapid (d), U.T.A. (d), Știința Cluj (a), Dinamo Pitești (d) Dinamo București (d), Știința Timișoara (a), Steagul Roșu (d) ;

PETROLUL PLOIEȘTI cu : U.T.A. (d), Progresul (d), Metalul Tîrgoviște (a), Știința Timișoara (d), Jiul (a), Dinamo București (a), Dinamo Pitești (d), Dinamo Bacău (a), Rapid (d) ;

RAPID cu : Jiul (a), Metalul Tîrgoviște (d), Progresul București (a), Dinamo Pitești (a), Dinamo Bacău (d), U.T.A. (a), Steaua (a), Știința Cluj (d), Petrolul (a) ;

ȘTIINȚA CLUJ cu : Dinamo București (a), Știința Timișoara (d), U.T.A. (a), Metalul Tîrgoviște (d), Progresul (d), Dinamo Bacău (a), Minerul Lupeni (d), Rapid (a), Dinamo Pitești (a) ;

ȘTIINȚA TIMIȘOARA cu : Steagul Roșu (d), Știința Cluj (a), Dinamo Pitești (d), Petrolul (a), Steaua (a), Jiul (d), Metalul Tîrgoviște (a), Progresul București (d), Dinamo București (a) ;

DINAMO BACĂU cu : Dinamo Pitești (a), U.T.A. (a), Minerul Lupeni (d), Steagul Roșu (d), Rapid (a), Știința Cluj (d), Jiul (a), Petrolul (d), Steaua (d) ;

MINERUL cu : Progresul (a), Jiul (d), Dinamo Bacău (a), Steaua (d), Steagul Roșu (a) Metalul Tîrgoviște (d), Știința Cluj (a), Dinamo București (d), U.T.A. (d) ;

STEAUA cu : Metalul Tîrgoviște (a), Dinamo Pitești (d), Dinamo București (d), Minerul Lupeni (a), Știința Timișoara (d), Steagul Roșu (a) ; Rapid (d), U.T.A. (d), Dinamo Bacău (a) ;

DINAMO PITEȘTI cu : Dinamo Bacău (d), Steaua (a), Știința Timișoara (a), Rapid (d), U.T.A. (d), Progresul (a), Petrolul (a), Jiul (d), Știința Cluj (d) ;

JIUL cu: Rapid (d), Minerul Lupeni (a), Steagul Roșu (d), Dinamo București (a), Petrolul Ploiești (d), Știința Timișoara (a), Dinamo Bacău (d), Dinamo Pitești (a), Metalul Tîrgoviște (a) ;

U.T.A. cu : Petrolul Ploiești (a), Dinamo Bacău (d), Știința Cluj (d), Progresul (a), Dinamo Pitești (a), Rapid (d), Steagul Roșu (d), Steaua (a), Minerul Lupeni (a) ;

METALUL : cu : Steaua (d), Rapid (a), Petrolul (d), Știința Cluj (a), Dinamo București (d), Minerul Lupeni (a), Știința Timișoara (d), Steagul Roșu (a), Jiul (d).

GOLGETERII

1. CONSTANTIN (Steaua) 14 goluri.

2. DRIDEA (Petrolul), MARCU (Știința—Cluj) 12 goluri fiecare.

3. VOINEA (Progresul) 11 goluri.

4. ENE (Dinamo—București), SASU (U.T.A.) 9 goluri fiecare.

5. NĂFTĂNAILA (Steagul Roșu), GRAM (Dinamo—Bacău) 8 goluri fiecare.

6. SEREDAI (Steagul Roșu) CAZACU (Metalul) 7 goluri fiecare.

De la o etapă la alta

● **DUPĂ 16 etape de campionat au fost înscrise 357 goluri.**

● **DUMINICĂ au fost înscrise 20 de goluri. Interii dreapta 6, interii stînga 5, centrii atacanți 4, extremele stînga 3, extremele dreapta 2.**

● **TREI lovituri de la 11 metri au fost acordate în etapa de duminică. Au transformat : Constantin (Steaua) Ozon (Rapid) și Sasu (U.T.A.) Toți trei au jucat în echipele lor pe postul de inter dreapta.**

● **METALUL Tîrgoviște a obținut duminică primul punct în deplasare de la începutul campionatului.**

● **CELE mai bune arbitraje au fost prestate de Iosif Ritter, Cornel Nițescu și Al. Toth. Cel mai slab arbitraj a fost oferit de A. Bentu.**

● **DIN CELE 20 DE GOLURI ale etapei, 9 au fost înscrise în prima repriză iar 11 în repriza a 2-a.**

● **IN MINUTUL 83 de joc Progresul a obținut victoria prin golul însc

MODA

Dimineața, la serviciu, după treburi prin oraș, la facultate etc. aceste modele vor fi foarte apreciate, fiind practice, simple, frumoase și în nota liniei actuale a modei.

Desenatoarea

Cît e de fermecătoare
Tînăra desenatoare!
Poartă-n deget un inel
Fără floare prinsă-n el.

O cogeamite planșetă
Tine loc de servietă
Și nu știe cum să ducă
Teul lung cît o ulucă.

Cum e mică de statură
Cozile îi mai și fură
Din a anilor beteală...
Parcă vine de la școală.

Nimeni încă n-a ghicit
Gîndul ei nețărmurit:
Celor dragi le face-anume
Darul cel mai scump din lume.

Vasile DIMA

GHIDUL GOSPODINEI

MENIUL SĂPTĂMÎNII

— Salată de crudități; budincă de clătite cu brînză de vaci; trandafir.
— Supă de carne — găluști de griș; rasol cu sos de muștar; compot de vișine.
— Supă de ceapă; ghiveci călugăresc; biscuiți cu rahat.
— Sardele; mazăre cu frigănele; budincă de orez cu dulceață.
— Supă de bulion de roșii; musaca de vinete; fructe.
— Chifteluțe de cartofi cu smîntînă; mîncare de țelină cu măsline; plăcintă de mere.
— Suflu de șvaițer; mușchi la grătar cu cartofi prăjiți; pricomigdale de ciocolată.

BUDINCĂ DE LĂPTUCI

Cantități pentru 6 persoane: 3 lăptuci, 2 dl. sos beșamel, 1 dl. smîntînă, 100 g. unt, 4 ouă, piper, sare. Curățim lăptucile, le opărim în apă clocotită cu sare, le tăiem nu prea subțiri și le călim în unt 8-10 minute. Deasupra turnăm un sos beșamel făcut cu smîntînă, sare, piper. Această compoziție o punem apoi în cuptor, la un foc domol o jumătate de oră. Ca să nu prindă coajă așezăm peste piure o hîrtie unsă cu grăsime. După o jumătate de oră o scoatem din cuptor, lăsăm să se răcească și îi adăugăm gălbenușurile iar la sfîrșit albușurile bătute spumă. Se varsă totul într-o cratiță unsă, se pune în bain-marie și totul se bagă la cuptor timp de o oră. Dacă dorim servim lîngă această budincă și puțină smîntînă, cînd o dăm la masă.

BUDINCĂ DE SPANAC

Cantități pentru 6 persoane: 1 kg. spanac, 30 g. unt, o lingură de făină, 1 dl. lapte, 2 ouă, 150 g. șuncă. Curățim spanacul, îl spălăm și opărim în apă clocotită cu sare. După ce l-am scurs de apă îl dăm prin mașina de tocat sau prin sită. Separat facem un sos din unt, făină și lapte la care adăugăm, după ce s-a răcit gălbenușurile și șunca tăiată mărunt. Amestecăm această compoziție cu piureul de spanac, mai punem sare dacă dorim și la sfîrșit albușurile bătute spumă. Totul se varsă într-un vas rezistent la foc, uns cu grăsime și se pune în bain-marie timp de 50-55 minute.

ALTĂ BUDINCĂ DE SPANAC

Cantități pentru 6 persoane: 1 kg. spanac, 100 g. unt, 6 ouă, o franzelă muiată în lapte, 2 dl. smîntînă, 50 g. pesmet, sare, piper, 50 g. unt, 50 g. parmezan. Curățim spanacul, îl opărim și apoi îl dăm prin sită. Frecăm gălbenușurile cu untul, franzela muiată în lapte și stoarsă, cu spanacul piure, smîntînă și pesmet. La sfîrșit adăugăm albușurile bătute spumă, sare și piper. Se răstoarnă totul într-un vas uns cu grăsime și se pune la copt în bain-marie 45 minute. Cînd se servește la masă se presară deasupra parmezan ras și cele 50 g. unt.

SFATURI COSMETICE

Apreciat ca un aliment de valoare laptele și derivatele sale pot fi folosite cu succes și în cosmetică. Din păcate majoritatea persoanelor necunoscînd calitățile deosebite pe care le posedă aceste preparate atît pentru întreținerea și îngrijirea pielii cît și pentru diverse afecțiuni nu le folosesc în suficientă măsură.

De asemenea multe persoane renunță la o anumită vîrstă să mai bea lapte, considerînd că acesta trebuie consumat numai în copilărie, ignorînd faptul că laptele este un aliment complet care conține calciu, vitamine etc.

Despre calitățile laptelui și a derivatelor sale nu trebuie să insistăm prea mult deoarece acest produs a fost folosit pentru îngrijirea obrazului și a corpului din cele mai vechi timpuri.

Cum și sub ce formă poate fi folosit laptele?

Cel mai recomandat pentru îngrijirea obrazului este laptele crud pe care îl putem folosi pentru îngrijirea obrazului și a gîtului înmuind un tampon de vată și ștergînd bine pielea pînă ce vata rămîne curată. Lăsăm să se usuce, apoi aplicăm puțină cremă grasă, aceasta în cazul în care simțim că pielea se usucă. Dacă tenul este gras atunci vom amesteca laptele crud cu o cantitate egală de zeamă de lămîie. Acest amestec este indicat și în cazul unui ten cu porii dilatați.

Datorită calităților sale descongestionante, laptele este folosit și în compoziția măștilor cosmetice. Iată cîteva formule de măști cosmetice care aplicate pe obraz timp de 15—20 minute descongestionează, liniștesc și dau luminozitate pielii: tărîțe de grîu 2 linguri; miere de albine o linguriță, lapte, pînă se obține o pastă — sau: 25 g drojdie de bere, o linguriță lapte și o linguriță miere de albine, dacă tenul este gras putem adăuga și 1/2 linguriță zeamă de lămîie.

Dacă pielea este iritată vom îndepărta masca, spălînd obrazul cu un tampon de vată îmbibat în lapte, apoi vom aplica o compresă de ceai de mușețel pe care o vom menține pe obraz timp de 5 minute.

Laptele acidofil și iaurtul sînt de asemenea recomandate pentru menținerea obrazului într-o stare de perfectă sănătate, deoarece măresc aciditatea și catifelarea pielii lucru foarte important, știut fiind că secreția pielii normale este acidă. Caimacul și smîntîna amestecate cu morcovi, roșii sau cu căpșuni, caise sau diverse alte legume și fructe, pot fi folosite de asemenea cu succes, pentru îngrijirea obrazului.

Anca BOGDAN

PENTRU PRIMĂVARĂ

Vă înfățișăm cîteva modele și odată cu acestea cîteva din cerințele actuale ale modei:

Gulerele sau lipsesc sau dacă sînt, sînt mari, decorative, formînd unul din elementele ornamentale ale rochiei; mînecile, numai scurte sau trei-sferturi; talia marcată numai foarte discret și mai ales jos; garnitura rochiilor o formează manșetele, gulerele, cordoanele, nasturii și bordurile; acestea se fac ample, evident însă numai cîte una-două de rochie, niciodată mai multe.

Materialele cele mai potrivite sînt popiturile, ecosezurile, pătrățelele și dungile atît de utile (după cum sînt dispuse) celor prea subțiri sau prea „pîinuțe". Coloritul este în general pastel albastru, verde, galben, roz pal și toată gama de gri de la cel mai închis cenușiu la platin.

Desene de Tonți PFENNINGS

BALONZAIDE

Linia baloanelor în acest sezon este mai aproape de corp, mai puțin voluminoasă. Umerii, mînecile, bustul, gulerul, reverele, toate scad în dimensiuni, dînd hainei o linie suplă, elegantă.

De la stînga la dreapta:

— Balon imprimat, cu linia ușor evazată și bustul mic, guler mic, ușor degajat.

— Balon cu linia dreaptă, mai aproape de corp. La cant, mineci și clape, garnituri de tighele colorate.

— Din nou moderne gaicile și cuta dublă la mijloc care dau o alură sportivă unui balon cu revere și guler închis la un rînd de nasturi.

— Balon tineresc cu linia evazată din talie, accentuată prin cutele duble, cordonul lejer.

— Model clasic de balon la două rînduri. Tighelele în culoarea balonului.

Desene de Raia SOLOMONICA

LADA DE AȘTERNUT...

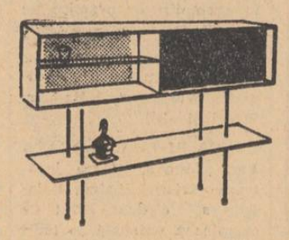

...poate fi transformată în etajeră după modelul alăturat. Planșa de dedesubt se găurește și prin ea se trec ștangile susținătoare, metalice sau de lemn, în orice caz solide și bine prinse așa ca să poată susține și greutăți mai mari ca: radio, cărți, o statuetă de bronz etc.

SFATURI MODĂ COSMETICĂ GOSPODĂRIE

NOUTĂȚI

DESENE MULTICOLORE LA IMPRIMEURI DIN BUMBAC

Tehnica nouă își spune astăzi cuvîntul în toate domeniile de activitate. Pînă mai ieri, imprimeurile de bumbac se deosebeau de cele de mătase, printre altele și prin faptul că se imprimau într-un număr mai redus de culori. Recent, una din secțiile de finisaj ale fabricii „Dacia" a fost dotată cu o mașină automată de imprimat cu șabloane. Cu ajutorul acestei mașini desenele de imprimeuri ale țesăturilor de bumbac se pot realiza în 8—10 culori.

Imprimeurile realizate cu ajutorul noii mașini pe țesăturile din fire superioare de bumbac (satin, poplin, balon) au un aspect deosebit de atrăgător, care se apropie mult de cele de mătase.

FOTOCERAMICA

În industria noastră de porțelan se extinde metoda fotoceramicei. Este vorba de aplicarea unor decoruri pe articole de porțelan cu ajutorul fotografierii speciale. Aceasta permite ornamentarea produselor cu fotografia diferitelor peisaje, monumente, locuri istorice și pitorești din țara noastră.

Primele 10 modele de produse speciale (căni pentru stațiunile balneare, „amintiri" de la aceste stațiuni) au și fost trimise spre omologare comisiei mixte de avizare a Ministerului industriei ușoare și Ministerului comerțului.

O mențiune pentru paharele speciale de cură de apă realizate într-o formă modernă și ornamentate cu ajutorul fotoceramicei.

TRICOTAJELE DIN FIRE SINTETICE TIP LÎNĂ

Printre noutățile pentru primăvară ale industriei de tricotaje se numără produsele din fire sintetice tip lînă. Produsele, foarte asemănătoare ca aspect cu cele de lînă, sînt realizate într-o croială modernă, în diferite culori pastelate. Primele articole, veste, pulovere, scampolouri pentru femei, bărbați și copii au și apărut pe piață. Ele sînt ușoare, rezistente și se spală ușor.

A. MIHAELA

CURIERUL NOSTRU

A. T. — Bistrița: Multe din rețetele care apar la rubrica „Ghidul gospodinei" sînt alcătuite la cererile cititoarelor noastre. Dacă și dv. aveți anumite preferințe, vă rugăm să ne scrieți. În scrisoare v-ați referit concret doar la o „ciorbă bună" fără să ne spuneți ce anume doriți. Modelele cerute le vom publica în numerele viitoare ale revistei noastre. Din păcate, complexitatea tematicii revistei noastre nu ne permite să acordăm mai mult spațiu rubricilor de „Modă, sfaturi cosmetice, gospodărie".

M L. — Oltenia: Din scrisoarea dv. nu reiese dacă aceste probleme au fost discutate în familie și care este poziția ei. Ne-ar interesa foarte mult să știm ce ați făcut pînă acum și la ce rezultate ați ajuns. Aceasta ne-ar ajuta să analizăm mai profund acest caz deosebit de important și să ne exprimăm o părere mai temeinică. Dacă socotiți necesar vă putem răspunde prin poștă.

LILLY B. — El are o dorință la care ține foarte mult. În realizarea dorinței lui întîmpină întrucîtva împotrivirea dv. Credem că nu este drept din partea dv. să nu-l lăsați să și-o îndeplinească. Mai ales în condițiile actuale. Cealaltă problemă care vă interesează într-o măsură mai mare se va putea rezolva ulterior. Înainte de toate acestea va trebuie să stați de vorbă și să conveniți de comun acord că fiecare este chemat să-și realizeze dorința proprie. Așa va fi mult mai bine. Altfel vor exista mereu motive de discuții și neînțelegeri.

M. G. — București: Intențiile dv sînt foarte frumoase, dar nu este momentul să le traduceți acum în viață. Fiecare mai aveți de rezolvat multe probleme și de aceea nu trebuie să vă grăbiți. În principal va trebui să terminați școala medie și apoi să vă înscrieți la o facultate. După aceasta este clar că nu vor mai putea exista greutățile de care vă plîngeți acum. Vă trebuie răbdare și multă muncă.

TH M. — Bacău: O astfel de problemă se putea rezolva de mult dacă dv. ați fi fost mai înțelegător și poate mai puțin nervos. Dacă ați fi ascultat relatarea faptelor ați fi putut cunoaște adevărul și ați fi evitat o perioadă de neliniște. În fond n-a fost nimic. Dar chiar dacă nu cunoașteți relatarea în întregime a faptelor, nu aveți dreptul să procedați astfel. Acum va trebui să vă recunoașteți vina și printr-o comportare corespunzătoare să faceți ca lucrurile să reintre în normal. Nu este chiar așa de greu.

Importanța psihoterapiei în îngrijirea bolnavilor la domiciliu

În instituțiile noastre sanitare se știe cît de important este pentru reușita unui tratament, îmbinarea armonioasă a terapeuticei medicale, chirurgicale sau fizioterapice cu mijloacele psihoterapice și cele de natură a asigura bolnavilor condițiile cele mai bune de mediu.

Același lucru trebuie să fie cunoscut și aplicat și bolnavilor care sînt îngrijiți la domiciliu de către familie.

Marele fiziolog rus I. P. Pavlov și continuatorii săi K. M. Bikov, P. Boilin, A. A. Agramacov, V. G. Arhanghelski, M. I. Mebel și alții — bazați pe ideea fundamentală a strînsei interacțiuni ce există între somatic și psihic, adică a influenței ce o poate avea starea psihică asupra funcțiunii diverselor organe și chiar a întregului organism — au demonstrat cît de necesar este să se creeze bolnavilor acel mediu favorabil din jurul lor în scopul ameliorării stării de boală și a vindecării.

În primul rînd, încăperea în care se află bolnavul trebuie să fie curată, bine aerisită și mobilată cu strictul necesar asigurării unei ambiante plăcute și confortului de care are nevoie.

Se va avea grijă ca în camera bolnavului să fie cît mai multă liniște și pe cît posibil să nu pătrundă zgomote, pentru a nu-i produce enervări și a-i menaja odihna și somnul.

Bolnavul trebuie convins că unele tulburări ca durerile de cap, insomnia, durerile trecătoare în regiunea inimii, oscilațiile de temperatură etc., sînt simptome care de fapt se pot ivi în cursul multor afecțiuni și care pot caracteriza evoluția normală a acestora. Astfel de simptome nu trebuie interpretate în totdeauna ca un semn agravant în evoluția bolii.

Bolnavul nu trebuie compătimit. Nici nu vom fi exagerați în a-i ascunde evoluția normală a unor stări de boală. Dacă boala de care suferă are șanse sigure că se va vindeca complet, i se vor da toate asigurările în acest sens. Dacă însă sînt prezumții că boala va lăsa unele sechele sau infirmități, bolnavul va fi pregătit din timp, cu menajamentele cuvenite, însă numai după ce a trecut faza acută a bolii. În astfel de situații e necesar a i se arăta cum va putea fi totuși util societății și care este datoria sa de a contribui la ameliorarea sănătății sale și la fericirea familiei.

Grija care se va arăta celui suferind trebuie bine dozată, pentru a nu-i deștepta bănuieli nejustificate asupra prognosticului bolii cînd aceasta e de natură a se vindeca și neliniște inutilă cînd este vorba de o boală mai gravă.

Desigur că bolnavul trebuie încurajat și făcut să uite, pe cît posibil, starea sa de boală. I se va vorbi despre fapte care îl pot distra, fără însă a-i creea stări de oboseală. Va putea fi ținut la curent asupra unor situații de natură a-i suscita interesul, dar în nici un caz nu va fi informat asupra faptelor care l-ar putea indispune sau i-ar produce stări de agitație.

Cel ce îngrijește pe bolnav ca și celelalte persoane care intră în camera sa vor căuta să aibă întotdeauna o figură bine dispusă, optimistă și se vor comporta în așa fel încît cel suferind să fie convins că nu se află izolat, că nu este singur și că se bucură de atenția și dragostea familiei și prietenilor săi.

Dr. I. LEGIC

MEDICUL VĂ SFĂTUIEȘTE

FODOR — Ploiești: Într-unul din numerele viitoare vom publica articolul care vă interesează.

VERONICA DIDONA — Brașov: O eczemă este într-adevăr o suferință neplăcută care uneori se vindecă extrem de greu. Dar numai medicul dermatolog poate să conducă corect un tratament. Poate vor mai fi eșecuri, dar perseverența și urmarea cu răbdare a tratamentului indicat de medic sînt singurele soluții.

VASILE P. — Deva: După operația de ulcer duodenal trebuie ținut un regim mai strict timp de un an, timp în care trebuie în deosebi evitate grăsimile prăjite, mîncărurile cu sos, rîntașul, precum și alimentele condimentate. Tot așa de important este și cum mîncați. Trebuie să mîncați cîte puțin, de 4—5 ori pe zi. Foarte important este să nu începeți niciodată o masă înainte a bea. Întotdeauna va trebui întîi să mîncați și apoi să beți. Nu veți lua supele la începutul mesei ci la sfîrșit; nu veți bea cafeaua înainte de a mînca pîinea. Înainte de a abandona regimul, prezentați-vă la un control. Vă recomandăm să consultați și broșura „Regimul de viață al bolnavului operat de stomac".

NENOR — București: Tulburările de memorie pot fi tratate și mai ales în București aveți toate posibilitățile pentru aceasta. La Spitalul de neurologie, la Institutul Pavlov, la Clinica de Psihiatrie, puteți găsi indicațiile necesare. În nici un caz nu trebuie să insistați pe un drum care nu poate da rezultate.

magazin medical

ACTUALITĂȚI MEDICALE

ORTODURUL ÎN ORTOPEDIE

Cercetătorii polonezi au fabricat un material din policlorură de vinil numit „Ortodur", care înlocuiește gipsul. Ortodurul se aplică pe segmentele fracturate consolidînd bine locul. Pansamentul cu ortodur este mai ușor și mai bine suportat de bolnavi. Bolnavul poate face și baie cu acest pansament.

GRUPELE SANGHINE ȘI ULCERUL

Hematologii au observat că persoanele care aparțin grupei de sînge 0 sînt mai predispuse să facă ulcere gastrice și duodenale decît persoanele aparținînd celorlalte grupe (A, B, sau AB).

CURA „SAUNAS"

Majoritatea finlandezilor practică o metodă de oțelire a organismului numită „Saunas". În ce constă acest procedeu? Sauna este o baie de aburi. După această baie individul trece într-un bazin cu apă rece în care plutesc sloiuri de gheață. Cercetările medicale au arătat că acest procedeu călește organismul. Pe litoralul finlandez sînt instalate 600.000 de instalații „Saunas".

SANATORIUL COSMIC

Un grup de specialiști în probleme de medicină cosmică au emis o ipoteză interesantă în legătură cu comportamentul organismelor vii în Cosmos. Ei susțin că eliberarea celulelor de sub tensiunea gravitației protejează organismul împotriva îmbătrînirii. Reîntinerirea s-ar putea face prin cure de lungă durată în sanatorii cosmice.

Dr. N. C.

ORGANISMUL LA MARI ALTITUDINI

Se știe că pe măsură ce altitudinea devine mai mare, presiunea atmosferică scade proporțional și că organismul nostru nu rămîne indiferent cînd este supus trecerii de la o altitudine la alta.

Ascensiunile care variază între 1.000 și 2.000 de metri stimulează funcțiunile fiziologice ale organismului, mărește numărul globulelor roșii de sînge, amplifică respirația și intensifică schimburile nutritive, avînd drept urmare tonificarea întregului organism. Ascensiunile și odihna activă la astfel de altitudini convine celor sănătoși cît și debilitaților și anemicilor.

Datorită însă faptului că altitudinile mari fac să crească volumul sanguin și debitul cardiac, ele sînt contraindicate suferinzilor de hipertensiune arterială și altor stări de boală ale aparatului cardio-vascular.

Cînd ascensiunile depășesc altitudinea de 2.000 de metri, din cauza scăderii cantității de oxigen din atmosferă și deci și din sîngele circulant, pot apare uneori o serie de tulburări cunoscute sub numele de „rău de munte", datorite oxigenării insuficiente a țesuturilor și care se manifestă prin greutate în respirație, palpitații, amețeli, dureri de cap, oboseală, somnolență.

Astfel de tulburări se accentuează cu cît altitudinea este mai mare. În general însă, la altitudini care nu depășesc 3.000 de metri, organismul se poate acomoda destul de ușor, excluzîndu-se tulburările amintite, dacă prin antrenamente metodice se ajunge treptat la astfel de altitudini. Pe baza acestor considerente este explicabil și faptul că acei care fac ascensiuni la mari înălțimi, urcînd cu piciorul — deci într-un timp mai lung — vor suporta altitudinile mari mai bine decît acei care utilizează în același scop funiculare, telefericoe sau trenuri de munte, care prin posibilitățile rapide de ascensiune micșorează timpul de acomodare.

În timpul călătoriilor cu avionul, organismul fiind supus scăderii foarte rapide a presiunii atmosferice, unele persoane neobișnuite cu astfel de călătorii, pot avea mici tulburări trecătoare ca: grețuri, vomismente, stări de neliniște, ușoare dureri articulare etc. Aceste tulburări se datoresc dezechilibrului bruse care se produce între presiunea atmosferică și presiunea din interiorul organismului, ceea ce determină destinderea gazelor din intestine sau alte organe interne.

Uneori în timpul aterizării, din cauza diferenței brusce de presiune care se creează în urechea mijlocie, unele persoane pot avea dureri în urechi și în regiunile mastoidiene. Pentru ușurarea acestor mici neplăceri este util în timpul aterizării să se astupe bine conductorul auditiv cu vată și să se comprime cu degetele regiunea din dosul urechilor. De altfel, după aterizare, atît durerile cît și senzația de înfundare a urechilor dispar complet și nu lasă nici o urmă, la fel ca și toate celelalte tulburări amintite.

De asemenea, e bine de știut că pentru a realiza o călătorie plăcută cu avionul, aceasta nu trebuie făcută nici cu stomacul gol dar nici încărcat peste măsură.

Înainte de a întreprinde o călătorie cu avionul este necesar a se consulta medicul știut fiind că astfel de călători sînt interzise unui număr restrîns de afecțiuni printre care și unele boli ale aparatului cardio-vascular.

Dr. I. I.

V. CRIVĂȚ

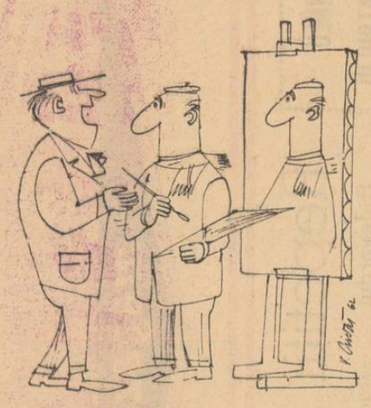

CA ÎNTRE COLEGI

— *Grozav autoportretul acesta, colega... Apropo, cine ți l-a făcut?*

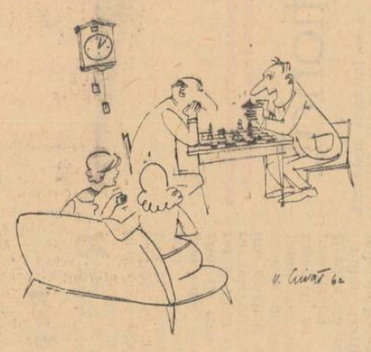

— *Haide odată acasă, omule, că pierdem tramvaiul...*
— *Nu face nimic: tocmai am cîștigat un cal...*

IN VIZITA

— *Plouă afară?*
— *Da! Da' de unde știți?*

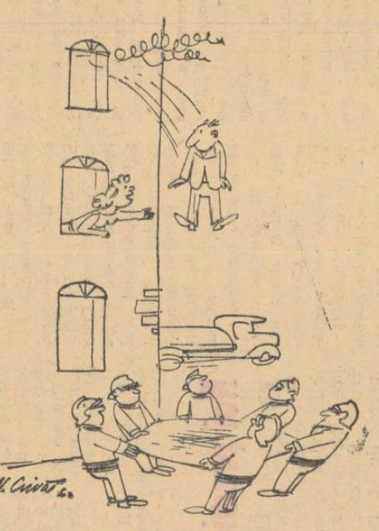

— *Cum? Iar nu merge liftul?*

MATTY ASLAN

— *Titlul ca titlul... Dar poate vrei, totuși, să-mi lași mie cupa... Dacă mă-ntorc acasă fără ea, e jale...*

— *Ceva grav?*
— *Nu, o simplă pană la automatul de pornire...*

PAUL DECEBAL

PRIMĂVARA ȘI ZICĂTORILE

Nu da vrabia din mînă pe cea de pe gard...

F. GHENĂDESCU

Discreție... la pătrat

ȘT. MUNTEANU

— *Ați pierdut ceva?*
— *Da, poșeta... Dar văd că nici soțul meu nu mai apare!...*

V. VASILIU

— *Am plecat. E ziua nevestii-mii și i-am promis să vin mai devreme...*

S. NOVAC

— *Sora-mea a fost nevoită să plece, dar v-a rugat să veniți mîine... Bomboanele însă le puteți lăsa acum... I le dau eu...*

A. ANDRONIC

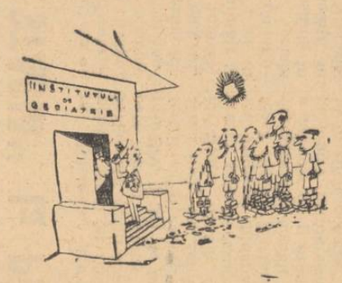

— *Știți, mi s-a spus că ar fi cazul să-mi intineresc și eu echipa...*

DEFINIȚII DE SEZON

FLOAREA

Spune el: „M-a amețit
Vai, pariumul înflorit...“
Căci trecînd pe sub fereastră
I-a căzut în cap o... glastră.

PARCUL

În natura înfloriță
Amintiri ai orișicum,
Cum e cea de pe costum
De pe banca ieri.. vopsită.

BARCA

Navigînd în Cișmigiu
De nu ești deloc atent
Pentru știrand faci (nu-i ținziu)
Primul tău... antrenament.

CUPIDON

Arcașul pașnic și subtil
Aglomerează-n multe zile
În reveria lui aprii
Oficiul stărilor... civile.

CUPLAJUL FOTBALISTIC

Ce-i și primăvara asta
(A șoptit discret nevasta)
Căci duminica petreci!
Eu gătesc, iar dînsul, basta
Se gătește pentru... meci.

D. TABACU

REBUS-MAGAZIN

PRIMĂVARA

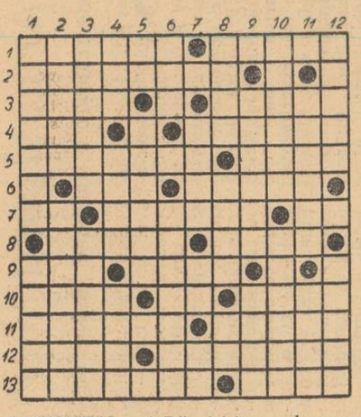

ORIZONTAL: 1) Dăruiți iubitelor...“, operetă de O. Sandler — Iarba verde și florile cu care se acoperă pămîntul primăvara (fig). 2) Autorul versurilor: „Și aceeași pomi în floare / Crengi întind peste zăplaz, / Numai zilele trecute / Nu le fac să fie azi“ („Pe aceeași ulicioară“). 3) Soră bună cu primăvara (pl.) — „Mă rog la floarea de... / Mă rog la frunza de măcieș“ (Beniuc: „Mă rog...“) 4) A se ivi — Ghiocei. 5) Și-ntr-o scoarță de copac / O să bată ...—... / Tactul gheunoaia“ („Concertul primăverii“ de Coșbuc) — „...tineri“, roman de N. Țic. 6) Lac în Austria — Stație pe linia Timișoara. Sînnicolaul Mare. 7) Nina Cassian (autoarea unui ciclu de poezii „Primăvara“) — Altă poetă care a cîntat primăvara în poeziile „Primăvara“, „Firicel de lăcrămioară“ ș.a. — Primăvara e cea mai frumoasă fiică a lui. 8) Jorge..., scriitor brazilian, autorul romanului „Cavalerul speranței“ — Tatăl lui Iason, readus în primăvara vieții de către Medeea (mit). 9) „... e zi cu soare / e sărbătoare“ (din „Cinel-Cinel“ de Alecsandri) — Plantă erbacee cu flori galbene. 10) Primăvara, cu vioara — Negație — Plantă erbacee leguminoasă, cu flori mici albe sau violete. 11) Fiori de primăvară (fig.) — Pomi cu flori albe și cu parfum suav (reg.). 12) Persoane cu același nume — Floare albastră violetă, plăcut mirositoare. 13) Reflectare a bucuriei, fericirii (fig.) — Pom roditor cu flori albe.

VERTICAL: 1) Celebru pictor rus, autorul pînzelor: „Mărtie“, „Primăvara“ ș.a. — Berbeci. 2) A se îmbăta de mirosul florilor — Autoarea poeziilor „Primăvară“, „Liliacul“ și altele. 3) Poeți, cîntăreți ai primăverii — Floare sensibilă. 4) Rîu în U.R.S.S. — Instrument muzical cu coarde — Comună în regiunea Mureș Autonomă Maghiară. 5) Pronume — „E primăvară iar pe... mea“, melodie de Em. Ionescu. 6) Insulă în Mediterana — Plantă erbacee cu flori albe, plăcut mirositoare, foarte căutată de albine. 7) ... Larunția („Lupoaica“), doica lui Romulus și Remus — Generator fragil de mici ghemotoace cu puf auriu — În clopoței! 8) Păsări ce vin odată cu primăvara și se recomandă singure — Oraș în R.P.U. — Ape! 9) Poetă ce s-a stins în floarea vieții, autoarea „Poemului femeii care iubea primăvara“ — Tel. 10) Pictor romîn, autorul pînzelor: „Floarea soarelui“, „La iarbă verde“ ș.a. — Țarini, a căror frumusețe primăvara a fost pictată de Venețianov. 11) Vechiul nume al fluviului Po — Pantalon țărănesc. 12) Maci înfloriți — Printre primii pomi în floare.

Julieta FLOREA

PUI

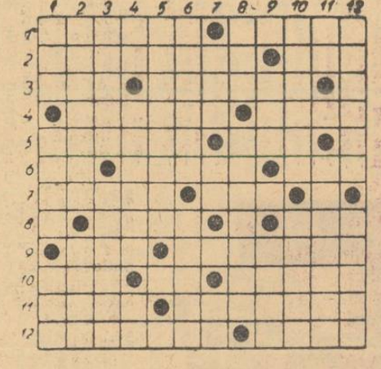

ORIZONTAL: 1) „Puiul de cioară“ de Krilov și „Capra și iada“ de Al. Donici — Tatăl puilor de găină 2) Scriitor și arheolog romîn care în lucrarea „Notiță despre antichitățile Romîniei“ a rezervat un loc pentru descrierea tezaurului de la Pietroasa, cunoscut sub numele „Cloșca cu pui“ — Pui de mămăligă! 3) Specie de antilope — Prin dezvoltare, dă naștere la pui. 4) Romulus și Remus — A căsca bine ochii. 5) Boboci! — Vorba puilor. 6) Bidiviu dobrogean — Suliță — Sinonim cu puii de viperă. 7) Așa cum se poate spune că este orice pui — Mamifer carnivor. 8) Aici — Cal cu pete albe. 9) Oraș în Japonia — Casele puilor. 10) Pronume personal — Vechea denumire a notei do — Băț lung. 11) Formație de mers a bobocilor — „Viteluțul tărcat“ de Wincze Otto (pl.). 12) Pui alintați — Un pui din pleiada „Cloșca cu pui“.

VERTICAL: 1) Pui... la cuptor! — „Puiul de... sălbatică“, povestire pentru copii de Petre Luscalov — Localitate în Olanda (Brabant). 2) Puii pentru mamele lor — Amator de pui... nefripți. 3) Pui de rață — Nici pui de om. 4) Capăt de tub! — Pui de bivoli — Doina Șerbănescu. 5) Precede adormirea... puiului. 6) Autorul versurilor: „În urma lui, fugind după desagă, / Căteaua da-n nămeții de pe drum... / Răpindu-i puii, apa din viroagă / Scîncea curgînd sub botul ei, acum. — Puiu Călinescu. 7) Cîntecul greierului — Prepoziție — Capete de pui! 8) Conjuncție — Puișori... sub cap! 9) Localitate în U.R.S.S. (R. S. Letonă) — Pui... în ciorbă! 10) Poartă puii în pungă — Mulțime de pui. 11) Ocup! — Incubatoarele care clocesc artificial ouăle. 12) Plantări de puieți — Frumos, în limbajul puilor de oameni.

Cornel CIOBOTARU

Important

Cooperativa METALO-CASNICA prezintă:

Lustre, lampadare, aplice
Modele originale
Se execută la comandă
Expoziția și comenzile la magazinele U.C.E.C.O.M.
Calea Victoriei nr. 24
Str. Smîrdan 24

Vizitați Polonia!

În orice anotimp veți fi primiți prietenește în R. P. Polonă, țară cu minunate obiective turistice

VIZITAȚI R.P. POLONĂ ȘI RENUMITELE SALE OBIECTIVE TURISTICE:

Varșovia — oraș al tinereții și al comorilor istorice;
Cracovia — vestit oraș medieval în plină renaștere socialistă;
Mazuria — renumită regiune a lacurilor cu același nume și al pădurilor seculare;
Litoralul Balticei cu minunatele sale plaje și modernele cabane de la Leba;
Lanțul polonez al munților Tatra, regiune de mare altitudine cu vîi pitorești în ale căror așezări se conservă și se dezvoltă în noile condiții socialiste minunatul folclor original al regiunii;

ORBIS

Biroul Polonez de Voiaj, Varșovia, ul. Bracka 16, vă asigură:

— Cazarea în propriile sale pensiuni și hoteluri
— Tratamente în stațiuni reputate

— Vizite individuale sau în grupuri în orice regiune a țării
— Închirieri de automobile cu sau fără șofer
— Orice prestare de serviciu în domeniul turismului și voiajurilor
— Partide de vînătoare și pescuit
— Prețuri convenabile pentru amatorii de tabere și excursii — caravană
— Schimb monetar.

Planificați-vă încă de pe acum concediul Dv. în R.P. Polonă și solicitați chiar astăzi prospecte, informații și formulare de înscriere la toate agențiile și filialele Oficiului Național de Turism CARPAȚI din București și provincie.

Prețuri convenabile! Concediu de neuitat!

POȘTA REDACȚIEI

S. DUMA — Sibiu: Scrisoarea dv. care însoțea schița „Dreptatea vrăbiei“ ne-a dat ajutorul cuvenit pentru a o putea înțelege. Intenția de a scrie o schiță din care să se tragă concluzii educative este binevenită. Din punctul de vedere al realizării ei însă, lasă de dorit. Prea mult este lungită prezența vrăbiilor și rîndunelelor în material. Aceasta îndepărtează schița de scopurile inițiale, îndrumînd cititorul pe un drum secundar. Trebuie să dați atenție deosebită economiei schiței, să cîntăriți toate elementele și să vă axați numai pe ceea ce este esențial. Artemie, eroul pe care vreți să-l prezentați în felurite situații, nu reușește să se facă nici cunoscut, nici să stîrnească interesul, așa cum doriți. E nevoie de multă muncă pentru a ajunge la crearea unui erou care să se bucure de popularitate.

GH. ISTRATE — Ghermănești (Răcari): Cu prilejul împlinirii frumoasei vîrste de 20 ani, ținem să vă felicităm, să vă urăm mult spor în muncă și în... poezie. Cele două poezii arată că au fost scrise „cu emoție“, vorba dv. Dar numai cu emoție nu se scrie poezie. Arta poetică are regulile ei pe care este bine să le cunoașteți. Aveți tot timpul. Vîrsta, vă avantajează. În plus și perseverența.

A. W. — București: „Gheorghiță și popa“ se cunoaște de la o poștă că este o pastișă topîrceniană. Din această cauză, nu stîrnește interes pentru că este lipsită de originalitate, nu numai artistică ci chiar și în ce privește subiectul. Poezia „Iubito“, scrisă pe un ton elegiac, nu arată altceva decît că poetul cunoaște o dragoste neîmpărtășită și atîta tot. Modelul acesta este foarte vechi. El nu mai transmite nimic, nici un simțămînt. Dacă vreți să continuați a scrie, fiți atent la calitatea versurilor, la conținutul lor, care trebuie să fie bogat, bazat pe realitățile noastre noi, pe sentimentele calde, prietenești ce apar în noile condiții ale noii noastre societăți. Tiparele poeziei vechi, sentimentaliste, lipsite de consistență trebuie aruncate, părăsite pentru tot deauna.

I. BUȘAC — PLOIEȘTI: Sînt nostime versurile închinate zăpezii dar prea multe la număr pentru a spune un lucru simplu. Atenție la concizie deci! Publicăm epigrama adresată unei dactilografe care s-a îmbolnăvit subit:

Medicul s-a frămîntat,
Diagnosticul să-i dea,
Mai tîrziu, a precizat:
— Fata litere... mînca!

VIRGIL MAZILESCU — București: Nu cunoaștem adresa actorului de cinema despre care ne-ați scris.

C. V. ROSKE — București: Din piesele oferite am spicuit doar următoarea curiozitate legată de lumea cărților și cititorilor:

„Erasmus de Rotterdam avea obiceiul să citească la lumina lunii pentru că nu-și putea plăti lumînările necesare lecturii“.

Celelalte „curiozități“ sînt mai puțin interesante, iar cei despre care se vorbește, nu sînt decît în parte personalități culturale sau științifice de renume.

M. GHERMAN — Roman: Desenul e prea schematic, liniar. Și-apoi, dansul despre care vorbiți nu mai este ultimul, ci după el, în anumite cercuri interlope se execută altele și mai disgrațioase, care expun dansatorii la grave accidente. În altă ordine de idei, chipurile oamenilor sînt identice, inexpresive. Or, desenul cere ca personajele să vorbească chiar fără cuvintele care însoțesc desenul. Puteți face acest lucru? Cu mai multă migală și voință, credem că da.

ILIE RANGA — TIMIȘOARA: Pe Margareta Pîslaru o auziți adesea la radio, interpretînd melodii de muzică ușoară. Deocamdată, nu se poate vorbi despre o bogată carieră artistică a acestei cîntărețe, întrucît este abia la începutul ei.

D. BUJDOIU — Curtea de Argeș: Desenele colorate nu au șansă să apară bine din punct de vedere tehnic. Preferăm desenul alb-negru.

FLORIN ANDREESCU — Brașov: Încercați să scrieți și pe altă temă și nu numai catrene. Sau poate că ați încercat și nu cunoaștem noi. În acest caz, este bine să ne consultați.

M. SEICĂRESCU — Buzău: Cronica rimată intitulată „Termometrul“ nu este publicabilă deoarece nu este cizelată, strecurîndu-se expresii ca acestea „lunecînd pe verticală-n sus“, „ca să înregistreze gradele cu — plus“ etc. Vă recomandăm o revizuire serioasă a textului, acuratețe și o claritate strict necesară.

MALAGHENIA — București: „Startul dragostei“ nu explică precis despre ce este vorba. E vorba de începerea stagiunii fotbalistice sau despre înflăcărații suporteri aflați în tribune?

M. V. ARDELEANU — Reghin: Schița dv. umoristică are o oarecare ironie și v-am fi recomandat să o refaceți dar cazul relatat nu are o mai mare amploare, nu este general. De aici trebuie să trageți concluzia firească și să ne scrieți în felul indicat.

DINU MARIN — București: Ne cereți un răspuns simplu la poezia trimisă doar spre consultare. Un răspuns mai simplu decît acela de „mai încercați“, se poate da?

COLȚUL PESCARULUI AMATOR

Echipamentul

Sezonul de pescuit sportiv se apropie; pînă la declanșarea lui, pescarii amatori își pregătesc uneltele și echipamentul.

O importanță deosebită trebuie acordată, în această perioadă, confecționării unei încălțăminte corespunzătoare.

Este știut că pescuitul se practică atît în apele de munte, cît și în cele de șes. Aceste medii diferite, cît și anotimpurile de practicare a acestui gen de pescuit, impun utilizarea, pentru fiecare din ele, a unei îmbrăcăminți adecvate.

Este recomandabil ca îmbrăcămintea pescarului amator să îndeplinească următoarele condiții:

— Să fie ușoară și comodă, pentru a nu opune rezistență mișcărilor executate de pescar.
— Să fie ușor permeabilă.
— Să nu fie viu colorată.

Recomandăm pescarilor sportivi să întrebuințeze vara pălării de pînză cu borul larg, iar toamna și în primăverile răcoroase, șepci sau pălării vînătorești. Ca lenjerie de corp se recomandă a se purta cămăși de lînă, acestea avînd calitatea de a absorbi transpirația și de a nu se lipi de corp. Peste aceste cămăși se vor purta, în funcție de anotimp — haine de vînt sau pulovere.

În zilele călduroase, pescarul amator va utiliza, ca încălțăminte, sandalele sau pantofii de pînză, iar în celelalte zile, cismele de cauciuc. Se va evita, pe cît posibil, mersul pe distanțe lungi cu aceste cisme, pentru motivul bine cunoscut că piciorul transpiră mult în ele, iar umezeala se menține.

M. R.

ȘAH

Meciul de șah Romînia-Bulgaria

Fiecare echipă a dominat cîte o „repriză“

Întîlnirea de șah R.P. Romînă—R.P. Bulgaria, desfășurată la începutul acestei luni în București, ar putea aminti într-o oarecare măsură, iubitorilor fotbalului palpitanta partidă de campionat dintre Steaua și Steagul Roșu. Condusă la pauză cu 3—0, militarii au găsit resurse ca în cea de a II-a repriză să refacă handicapul și în final să cîștige cu 6—3.

Într-adevăr, după prima repriză (turul I) șahiștii romîni s-au văzut conduși cu 6 puncte și amenințați de o înfrîngere la scor catastrofală. Dar iată-i și pe ei trecînd la atac „după pauză“, dominînd categoric turul II, pe care l-au și cîștigat de altfel. Insuficient, însă, pentru a salva meciul. Oaspeții au învins cu 11—9.

Surprinzător? Da, surprinzător. Valoarea, pregătirea și forma echipierilor din formația noastră ne dădeau tot dreptul să sperăm într-o victorie. Care — afirmăm — ne-a scăpat printre degete.

Eșecul s-a datorat în primul rînd jocului extrem de slab prestat de șahiștii romîni în partidele în care aveau negrele. În primul tur, 4 din cele 6 înfrîngeri suferite au fost „la negru“ (Radovici, Mititelu, Szabo, Nicolau). Iar pozițiile rezultate la tablă fuseseră compromise încă din stadiul deschiderii. Apoi, a fost cu totul inexplicabil cum Nicolau și Polihroniade, două dintre cele mai puternice jucătoare ale lumii, au realizat zero puncte în primele lor întîlniri. Și, în sfîrșit, în turul doi, cînd aceiași Radovici, Mititelu și Szabo dețineau avantaj evident în partidele lor, ei nu au reușit să-l materializeze. De prisos acum să mai facem calculele sterile ale jumătăților de punct (sau chiar al punctelor întregi) ratate în cursul meciului.

Punctul principal de atracție al întîlnirii din Aula Bibliotecii Centrale Universitare l-au constituit partidele celor doi lideri ai echipelor, Ciocîltea și Pîdevski. Ambii sînt maeștri internaționali care aspiră la titlul de mari maeștri (și pe care forța lor de joc le-ar da poate dreptul să-l poarte), ambii au cîștigat campionatul țărilor lor. Partidele lor s-au caracterizat printr-o extraordinară putere de luptă și ambiție de a învinge. Au fost două „asalturi la baionetă“ în care s-a atacat „total“, distrugîndu-se de la început podurile retragerii. Nota luptei a fost în totul pe placul campionului nostru, mare amator al complicațiilor înfricoșate. Ciocîltea a cîștigat strălucit prima partidă (cu negrele), a fost la un pas de victorie într-a doua, dar sacrificînd prea multe piese a trebuit să se mulțumească cu remiza.

Partida pe care o reproducem mai jos este caracteristică stilului lui Ciocîltea. S-a jucat varianta schimbului din spaniolă, sistem vechi, actualizat acum în partidele marilor turnee. Negrul a luat asupra sa, cu tot curajul, riscul de a-și lăsa regele în centru, expus atacurilor. Ciocîltea a făcut rocada abia la mutarea a... 24-a, fapt rar întîmplat în întîlnirile maeștrilor. El a evitat schimbul damelor de la mutarea a 16-a (Da6 în loc de Db7) care l-ar fi simplificat poziția, lăsîndu-i un mic avantaj, preferînd atacul. Pe tablă s-a declanșat o adevărată „furtună combinativă“. Pionul lui Pîdevski a ajuns pînă la „c7“ amenințînd cu transformare. În plină tensiune campionul nostru efectuează o mutare liniștită (29...Tf7!) pe care o văzuse la începutul combinației și cu care decide partida:

Alb: PÎDEVSKI
Negru: CIOCÎLTEA

1. e4 e5, 2. Cf3 Cc6, 3. Nb5 a6, 4. Na4 d6, 5. N:c6 b:c6, 6. d4 f6, 7. Ne3 Ce7, 8. Cc3 Cg6, 9. h4 h5, 10. Dd3 Ne7 11. Dc4 Nd7, 12. 0—0—0 Dc8, 13. d:e5 f:e5 14. Cg5 N:g5, 15. N:g5 a5. 16. g3 Db7, 17. a3 Tb8, 18. b3 Cf8, 19. f4 Ne6, 20. Dd3 Cd7, 21. Ca4 C5, 22. f:e5 c4, 23.Dc3 c:b3, 24. e:d6 0—0, 25. d:c7 Tbc8, 26. Nd8 C:c2, 27. D:c2 Nb3, 28. Cc5, C:c5, 29. D:c5 Tf7!! 30. De5 Dc6+, 31. Rd2, Dc2+ și albul cedează fiindcă urmează mat în cîteva mutări.

Bine a jucat în acest meci și tînărul nostru maestru Florin Gheorghiu. El a realizat (ca și Ciocîltea) 1,1/2 p. la L. Popov. Partida a doua a fost mai ales un exemplu de construire a atacului cu negrele. Gheorghiu a reușit să-și facă adversarul mat pe tablă!

Drimer, care l-a înlocuit pe Rădulescu, a arătat în partida cîștigată la Radulov calitățile sale de strateg și de fin cunoscător al poziției.

Și-au revenit în turul II și fetele, cîștigînd fără dificultăți ambele partide. Dar, din păcate a fost prea tîrziu.

De la oaspeți au lăsat o bună impresie Tringov (1,1/2 p. la Ghițescu), Minev (1,1/2 p. la Radovici), Kolarov (1,1/2 p. la Mititelu), Prachov (1,1/2 p. la Szabo), principalii realizatori ai victoriei echipei lor. A impresionat mai cu seamă dîrzenia cu care s-au apărat în partidele din turul II, reușind să mențină avansul suficient pentru a cîștiga meciul.

A fost o întrecere interesantă, cu partide vii, de mare luptă, un bun prilej de învățăminte și de schimb de experiență pentru jucătorii ambelor echipe.

V. CH.

Primele turnee de compoziție șahistă

Inițiativa revistei noastre de a organiza turnee de compoziție șahistă — atît pentru începători cît și pentru problemiștii consacrați — a fost primită cu interes de cititorii șahiști ai „MAGAZINULUI“. La redacție au sosit numeroase înscrieri, în special pentru turneele de categoria „B“, rezervate celor ce nu au mai compus probleme de șah sau au publicat în reviste și rubrici de șah maximum 4 probleme. Corespondenții noștri își exprimă satisfacția pentru posibilitatea ce li se oferă de a concura în turnee de compoziție, de a se iniția și specializa în arta compoziției șahiste. Ni s-au făcut și numeroase propuneri privind îmbunătățirea condițiilor de desfășurare a concursului: cîștigătorii fiecărui turneu să participe într-un turneu final, organizarea unor meciuri prin corespondență între doi problemiști, extinderea turneelor și la problemele cu mat în trei mutări etc.

Continuăm să primim cereri de înscrieri la aceste turnee. Înscrierea este gratuită. Amintim că participanților — împărțiți cîte cinci în fiecare grupă — li se cere să construiască două probleme cu mat în două mutări pe baza unei scheme propuse de revista noastră. Cei ce au publicat mai mult de patru probleme participă la turneele de categoria A, unde schema propusă este mai dificilă. Lucrările clasate pe primele locuri vor fi publicate în „MAGAZIN“ și „Revista de șah“.

Iată acum componența primelor turnee de compoziție șahistă de categoria B:

TURNEUL 1, — Badea Mircea (Cîmpulung Moldovenesc), Stegăroi Radu Victor (București), Guinea Ion (Oravița), D. Goldemblum (Sighișoara) și Ionescu Petre (București).

TURNEUL 2, — Ioncu A. Filaret (Sibiu), Ianuarie—Dorul Popescu (Galați), Cioacă I. Paul (București), Mustățea Ștefan (București) și Radu Mărăcinaru (Feteși).

TURNEUL 3, — Bodnar Ion (comuna Stulpicani), Iacoban Ion (Cîmpulung Moldovenesc), Ion Moisei (Sibiu), Nichitin Florian (București) și Mihai Pătrașcu (București).

Pînă la 15 aprilie participanții la aceste turnee vor primi schema pe care urmează să compună problemele, precum și alte indicații referitoare la regulamentul concursului.

6 — Redacția și Piața Scînteii, Tel. 17.60.10. Administrația: 17.60.20. Interior 1.400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

SPECTACOLUL magazin

TURNEU AL TEATRULUI „C. TĂNASE"

Un colectiv al Teatrului Satiric Muzical „C. Tănase" (format din Mircea Crişan, Nicolae Niţescu, surorile Kosac, Norocel Dumitriu, Rodion Hodovanski, Mara Ianoli, Sorina Dan, Iralli Grigorescu, Sandu Feier şi alţii) a plecat zilele acestea într-un turneu în ţară pentru a prezenta concertul-spectacol „7 seri, poloviţe" de Mircea Crişan, Alexandru Andy şi Radu Stănescu (muzica aparţinînd compozitorilor Ely Roman, Edmond Deda, Valentin Grigorescu). Conducerea muzicală a concertului spectacol o are Edmond Deda.

Turneul se va desfăşura pînă la 20 aprilie în oraşele Mediaş, Tîrnăveni, Cîmpia Turzii, Tg. Mureş, Bistriţa, Dej, Turda, Deva, Hunedoara, Sibiu.

LUMINILE RAMPEI

● **IN ACTUALA** stagiune, Harpagon, eroul celebrei comedii a lui Moliere, „Avarul", apare pe scenele pariziene în nu mai puţin de patru posturi diferite. La Comedia Franceză rolul a fost încredinţat lui Georges Chamarat, comicul actor şi regizor Jean Meyer interpretează personajul pe scena teatrului „Palais-Royal", la teatrul „L'Atelier" protagonistul spectacolului este Jacques Dufilho.

Cel de al patrulea interpret al lui Harpagon urmează să fie Jean Vilar, care a şi pus în scenă spectacolul la Teatrul Naţional Popular, în decorurile lui Leon Gischia şi cu muzica de Maurice Jahre.

● **ALTERNATIV** cu „Nevestele vesele din Windsor" de Shakespeare, compania teatrală parizienă condusă de Jacques Fabri prezintă o dramatizare după „Satul Stepancikovo" de F. M. Dostoievski.

Repetiţii la Naţional...

„Bulevardul Durand"

Sala Studio... Mai e destul timp pînă cînd, conform programului anunţat, regizorul Alexandru Finţi va da semnalul începerii repetiţiilor de astăzi ale piesei „Bulevardul Durand" de Armand Salacrou. Iată-i totuşi pe actori adunaţi ca şi în spectacol : Gheorghe Cozorici — interpretul lui Jules Durand, eroul principal al piesei, Costache Antoniu — tatăl lui Jules, Eliza Petrăchescu, — mama acestuia, Raluca Zamfirescu. Si iată şi pe alţi interpreţi : Geo Barton, Nicu Dimitriu, Dem. Rădulescu, Chiril Economu, N. Enache, Costache Diamandi, Elena Sereda şi alţii.

Cu toţii s-au documentat temeinic în legătură cu lucrarea dramatică a lui Armand Salacrou. După cum se ştie, autorul aduce în scenă o tragedie autentică întîmplată în Franţa cu 51 de ani în urmă, cînd un trust al armatorilor a înscenat un proces mîrşav unui reprezentant al docherilor din acele vremuri, din portul Havre, condamnîndu-l la moarte. Muncitorul a fost graţiat datorită luptei oamenilor muncii din Franţa şi din lumea întreagă, dar — din cauza chinurilor la care a fost supus în închisoare — n-a mai apucat să trăiască după aceea.

— În comentariile de azi ale oamenilor de teatru din Franţa, acest caz tratat în „Bulevardul Durand" e numit „Afacerea Dreyfus a clasei muncitoare" — subliniază regizorul Al. Finţi. Apoi adaugă : — Referindu-se la piesa sa, Salacrou a declarat că şi-a făcut o datorie a conştiinţei sale de scriitor, creînd această tragedie. Ne străduim şi noi să ne facem datoria prin montarea ei într-un mod agitatoric, plin de viaţă. Regizorul şi interpreţii discută despre faptul că „Bulevardul Durand" s-a jucat, în stagiunea 1961—1962 în Franţa, la Teatrul dramatic din Havre şi, apoi de acelaşi colectiv pe scena Teatrului Naţiunilor din Paris, cunoscînd un mare succes.

— „Bulevardul Durand", ne mai spune regizorul, are puternice implicaţii contemporane. Piesa emoţionează prin omenescul de care este străbătută, prin umanitatea înflăcărată a eroului principal ce se transmite şi se comunică direct.

Tehnicienii şi-au făcut apariţia în scenă. Se aprind luminile, totul este pus la punct... Repetiţiile zilei încep cu febrilitate.

„Orfeu în infern"

La sala Comedia se repetă „Orfeu în infern" de Tenesse Williams. Urmărim cu atenţie jocul actorilor, plini de grijă pentru fiecare amănunt în parte şi observăm cum regizorul spectacolului, Mony Ghelerter conduce cu siguranţă colectivul, dînd indicaţii prompte, precise şi făcînd completări folositoare care nu se rezumă numai la rolul anumit, ci la întreaga ambianţă a spectacolului. Dar, să vă prezentăm pe interpreţi : Irina Răchiteanu-Siriamu, Florin Piersic, Silvia Popovici, Aurel Munteanu, Eugenia Popovici, Maria Voluntaru, Fifi Mihăilovici, I. Henter, Viki Corciov, Cristina Bugeanu etc. Şi pe alţi colaboratori ai spectacolului : Mihai Tofan (autorul decorurilor), Gabriela Nazarie (costumele), Ştefan Mangoianu (muzica).

— Vă solicităm, tovarăşe regizor, cîteva minute în care să ne vorbiţi despre noul spectacol pe care-l montaţi.

— Consider că „Orfeu în infern" e una din piesele cele mai interesante ale marelui dramaturg Tenesse Williams. Piesa demască aspecte grave ale sistemului de viaţă american. În ceea ce priveşte rolurile, ele au toate o mare calitate : sînt ample şi complete ; sînt dramatice şi cu un mare conţinut de poezie.

— Şi un... cuvînt despre regie.

— Da ! Regia încercă, în primul rînd, ca, îndărătul dramei personale a eroilor, să se vadă resorturile adînci ale dramei unei societăţi capitaliste în descompunere...

...Actorii, regizorul, personalul tehnic, toţi colaboratorii spectacolului cu piesa „Orfeu în infern" trec, cu toţii, din nou la lucru. Ei realizează o frumoasă simbioză de creaţie.

Sandu NAUMESCU

Teatrele din ţară

Repertoriu variat

Recent, Teatrul „Victor Ion Popa" din Bîrlad a prezentat în premieră piesa lui Augustino Cazzani „Centrul înaintaş a murit în zori". Scenografia regretatului Tony Gheorghiu (la care a colaborat şi Puiu Ganea) oferă interpreţilor un cadru original şi atractiv, propice desfăşurării acţiunii. Iar dintre protagonişti se cuvine să menţionăm pe Dan Herdan, în rolul fotbalistului Garibaldi, pe Mihaela Balaban (Nora), Constantin Petrican (Hamlet), Ion Mărgineanu (King-Kong), Zaharia Volbea (Lupus), George Musceleanu (vagabondul) etc.

Direcţia de scenă aparţine regizorului N. Al. Toscani.

★

Un alt spectacol care se bucură de succes la Teatrul „V. I. Popa".

Noi premiere la Baia Mare

Pe scena băimăreană domneşte o activitate febrilă. După spectacolele „Neamurile" de Teofil Buşecan, „Liturghia de la miezul nopţii" de Peter Karvaş, „Să nu ne supărăm" de Valentin Zub, „Apus de soare" de Barbu Delavrancea, „Cred în tine" de Vadim Korostiliov, teatrul băimărean a pregătit alte două premiere.

Ultima premieră reprezentată de curînd este cunoscuta piesă a lui Bernard Shaw „Profesiunea doamnei Warren", în regia lui Mihai Radoslavescu şi scenografia lui Miron Niculescu de la Teatrul Naţional din Bucureşti. Interpretarea a fost susţinută de actorii Lulu Savu, Ştefan Iordănescu, Angela Berezniţchi, Mircea Olariu, Nicolae C. Nicolae, Petre Dinuliu.

Cea de a doua premieră, care s-a reprezentat la un interval de timp scurt, a constituit-o piesa lui Paul Everac „Ferestre deschise".

În prezent, se află în studiu şi alte piese, ca „Îndrăzneala" de Gheorghe Vlad, „Surorile Boga" de Horia Lovinescu, „Oameni şi umbre" de Ştefan Berciu, „Mincinosul" de Goldoni, „Svejk în al doilea război mondial" de Bertolt Brecht.

Andrasi Marton (Joe) şi Horvath Bela (Cheryl) în „Celebrul 702" de Al. Mirodan.

„La poarta Brandemburgului", de E. M. Remarque, cu Flora Jenö în Ross şi Bereczky Iulia în Anna Walter

Scenă din piesa „Flăcări negre"

Patru premiere în trei luni

In ultimele trei luni, Teatrul Maghiar de Stat din Cluj a prezentat patru premiere. Este vorba de piesa lui William Du Bois „Flăcări negre", de cunoscuta dramă a lui Erich Maria Remarque „La poarta Brandemburgului", de „Celebrul 702" al lui Mirodan şi de comedia scriitorului sovietic V. Rozov „În căutarea bucuriei".

SPECTACOLE NOI ● SPECTACOLE NOI

„DOMNIŞOARA NASTASIA" la Piatra Neamţ

Celebra piesă a lui G. M. Zamfirescu, pe care în ultimii ani spectatorul a regăsit-o pe aproape toate scenele ţării, a intrat nu de mult şi în repertoriul Teatrului de Stat din Piatra Neamţ în regia şi interpretarea unei echipe de tineri din care cîţi unul, nici chiar regizorul Cornel Todea nu depăşeşte vîrsta de treizeci de ani. Aceasta explică fără îndoială, în parte, şi calităţile şi deficienţele spectacolului.

„Domnişoara Nastasia", mult jucată şi privită de fiecare dată de fiecare regizor şi interpret sub alt unghi, s-a concentrat în spectacolul de la Piatra Neamţ asupra miezului morale şi materiale a mahalalei „Veseliei", asupra dorinţei arzătoare a Nastasiei de a scăpa din mediul acesta sufocant. Din păcate însă, atenţia regizorului îndreptată mai ales asupra acestei din urmă probleme, s-a oprit numai la suprafaţa primei, spectacolul neexplicînd prin nimic cauzele mizeriei morale şi materiale de care vorbeam mai sus, dînd cumva impresia unei inevitabilităţi şi unui veşnicii a ei, în sensul în care nu adînceşte cauzele sociale care fac imposibilă în condiţiile societăţii în care trăieşte Nastasia, evadarea ei din întuneric spre lumină. Prosternarea socială oarecum confuz ca direcţie, în drama lui G. M. Zamfirescu nu capătă în spectacolul de la Piatra Neamţ precizie şi amploare. Deficienţă la care contribuie, dacă nu cumva este şi una din cauzele ei, interpretarea dată rolului lui Vulpaşin de tînărul actor Traian Stănescu. Prea puţin matur pentru Vulpaşin, Traian Stănescu nu este nicidecum starostele mahalalei, omul care vrea şi poate s-o cumpere pe Nastasia, temut pentru banii şi legăturile sale, ci un oarecare flăcău bătăuş şi primitiv, la fel de nefericit ca şi ceilalţi şi fără nici un soi de identitate socială. Această viziune asupra lui Vulpaşin îndepărtează drama Nastasiei de cauzele ei sociale şi o apropie de o dramă pasională, neinteresantă în ziele noastre. În ciuda excelentei interpretări pe care Cătălina Murgea a dat-o Nastasiei. Absolventă a promoţiei 1961 a Institutului de teatru, tînăra actriţă a dovedit în spectacolul, cu „Domnişoara Nastasia" reale calităţi dramatice, o mare şi convingătoare forţă de trăire şi interiorizare, o înţelegere precisă a sarcinilor ei în spectacol, în sensul în care a fost poate singura care a dat o fundamentare socială aspiraţiilor Nastasiei, de la încercările de a prinde cauzele depravării morale a semenelor ei şi pînă în momentul în care povesteşte că şi Popa Nan, strada curată din visurile ei e o stradă urîtă, murdară, cu case urîte, murdare, dînd în întregime subtextul acestei replici — nu numai mahalaua „Veseliei" dar toată lumea e urîtă şi murdară în condiţiile exploatării. Pe lîngă aceasta impresionantă şi de o uimitoare maturitate artistică interpretare, am reţinut şi jocul sobru, interiorizat, nu mai puţin matur şi impresionant, al lui Dumitru Stoica în Sorcovă.

Aşadar, dacă spectacolul cu „Domnişoara Nastasia" la Piatra Neamţ e numai parţial reuşit, el ne-a adus în schimb bucuria descoperirii a doi tineri şi foarte talentaţi interpreţi. Ceea ce nu e puţin.

M. PÎRVULESCU

O DUMINICĂ DE CONCURS

Sala clubului din Bd. Republicii adăposteşte adeseori manifestări artistice, dar atîta freamăt ca duminica trecută poate că n-a existat încă acolo. Formaţii de artişti amatori din raionul Tudor Vladimirescu din Capitală se prezăteau să ia startul întrecerii în faza raională a Festivalului bienal „I. L. Caragiale". Era deci freamăt şi grau bineînţeles, emotii. Emoţii, care de altfel stau bine oricărui actor...

— Sînt mai emoţionată, ne spunea artista Aurelia Vasilescu de la Teatrul de Comedie, instructoarea tinerei formaţii a căminului „7 Noiembrie", decît în seara cînd am eu premiera la teatru

Pe scenă a început spectacolul Prima echipă de teatru a Uzinelor „7 Noiembrie" prezintă piesa sovietică „Serarul" care tratează o interesantă problemă de viaţă aceea a educării tineretului.

— E o formaţie tînără — ne spunea artista Victoria Mierlescu, preşedinta juriului de examinare, şi constat cu bucurie că de la faza interîntreprinderi şi pînă acum artiştii amatori au progresat mult.

Facem cunoştinţă cu acesti artişti amatori : Stefan Mihăilescu, tehnician metrolog, Eti Broder, filatoare, Ionel Nicolae, bobinator, Ion Roşca, lăcătuş mecanic, Camilo Bercovici, muncitor, Aurelia Neagu, filatoare, Florica Neagu laborantă.

Pe scenă concursul continuă... Echipa căminului cultural „Leoaţe Filipescu" din Dudeşti-Cioplea prezintă piesa lui Gh. Tenjules cu „Rîul pămîntului". Artiştii amatori dau replica cu talent, joacă cu vervă şi obţin adeseori aplauze la „scenă deschisă".

Un alt spectacol care intră în focul concursului este „Soţul Leoaţei" de Violeta Arghiresco, interpretat de

Artiştii amatori ai căminului cultural, „Leoaţe Filipescu" din Dudeşti-Cioplea în vizită la Fabrica de cărămizi.

artiştii amatori ai căminului cultural „7 Noiembrie" din comuna Glina. O mică pauză şi ea... activă, (în timpul pauzei tineri artişti recită poezii apoi urmează un nou spectacol : „A fura-o pădurea" de Mihail Leonard. Interpretează o altă echipă a căminului cultural „Leoaţe Filipescu". Jocul actorilor amatori e din ce în ce mai bun, de actualitate. Iată de ce artista Victoria Mierlescu presedinta juriului spune : „Au cunoscut actori amatori care fac azi parte din multe colective actoriceşti ale teatrelor profesioniste. Poate că şi dintre aceştia..."

Sandu MARIAN

„Arme şi porumbei"

Noua realizare a studioului „Hunia-Film"

Suflul eroic al revoluţiei proletare maghiare din 1919 a fost evocat pe ecran în repetate rînduri de cineaştii din R. P. Ungară. De astă dată, filmul lui Keleti Marton — unul din cei mai experimentaţi regizori de la Studioul „Hunia-Film" — abordează tema dintr-un unghi diferit. „Arme şi porumbei" îşi plasează acţiunea într-un mic centru minier, după sîngeroasa înfrîngere a revoluţiei de către forţele reacţionare. Prefectul, preotul, jandarmii au dezlănţuit din nou teroarea, dar spiritul comunist, exemplul de dîrzenie şi patos dat de luptătorii revoluţionari, ataşamentul faţă de cauza dreaptă a Comunei n-au putut fi înfrînte, s-au păstrat puternice în inimile celor mulţi.

În această ambianţă încordată — cînd frunţaşii mişcării revoluţionare sînt „vînaţi" de autorităţi cu înverşunare, cînd represaliile antimuncitoreşti se ţin lanţ — evoluează eroii filmului, cinci şcolari isteţi şi întreprinzători. Joaca lor, înveliţită într-un nimb aventuros, pe care singuri îl întreţin cu candoare, se împleteşte cu o acţiune grea şi curajoasă menită să scape pe cîţiva conducători locali ai minerilor de urmărirea jandarmilor. Micii „conspiratori", care găsesc într-o mlaştină cîteva puşti şi un steag roşu, care descoperă o peşteră subterană unde ascund preţioasele trofee şi care jură să se răfuiască cu comandantul jandarmilor pentru că a tras în mineri, vor desprinde astfel primele înţelesuri majore ale luptei revoluţionare, fără a-şi pierde vreo clipă atributele vîrstei.

Keleti Marton schiţează cu fineţe portretele băieţilor, urmărind atent pe chipul lor fiecare reacţie (ca în timpul lecţiilor la şcoală, cînd pun la cale „programul" după amiezelor libere, sau ca în momentul farsei pregătită comandantului şi jandarmi surprins într-o ipostază galantă, complet ridicolă, sau ca în episodul palpitant al anchetării băieţilor, prinşi noaptea cu o ladă în pădure). Creşterea dramatismului acţiunii este realizată cu mînă sigură, iar elementele de suspensie : sporesc farmecul şi atractivitatea filmului. Dar ceea ce place în primul rînd este căldura şi receptivitatea cu care realizatorii se apropie de universul copiilor, dezvăluindu-le naivităţile, aventurile, ardoarea, conferind întregii acţiuni un patos pătrunsde autentic romantism.

M. LUPU

PORTATIV

● **COMPOZITORUL Paul Hindemith a terminat o nouă operă, „Prelungirea mesei de sărbătoare". Ea a fost pusă în scenă la Mannheim.**

● **LA INCEPUTUL acestui an, Pablo Casals, celebru violoncelist şi muzician de origină spaniolă, a împlinit vîrsta de 85 de ani.**

● **IMPREUNĂ cu violoncelistul Sviatoslav Knuşevîţki şi cu pianistul Lev Oborin, David Oistrah a imprimat pe un disc „Columbia", splendidul Trio în si bemol major de Frantz Liszt.**

● **PE SCENA Operei din Paris marea cîntăreaţă Elisabeth Schwartzkopf a obţinut succes în rolul Mareşalei, din opera „Cavalerul rozelor" de Richard Strauss.**

Spectacole în ţară ale Ansamblului C.C.S.

Autobuzul în care se află aproape 40 de artişti ai Ansamblului de cîntece şi dansuri al C.C.S. a străbătut o comună din regiunea Crişana, apoi alta şi alta şi alta... Peste tot spectatorii, în număr foarte mare, îi întîmpinau cu deosebit interes şi dragoste pe instrumentiştii şi cîntăreţii Ansamblului care veniseră anume de la Bucureşti să le ofere o „seară de concert". cu un program de muzică populară, muzică uşoară, romanţe, cantonete şi arii din operete. În regiunea Crişana, la cele 11 spectacole date în 11 comune, au asistat 5.600 de spectatori.

O serie de despăsări ale altor două colective au prilejuit, la rîndul lor, frumoase succese ale Ansamblului Consiliului Central al Sindicatelor. Bilanţul este de altfel grăitor : în Regiunea Mureş Autonomă Maghiară, la 12 spectacole care au avut loc în raioanele Miercurea Ciuc şi Gheorghieni au asistat 6.500 de spectatori, iar în regiunea Ploieşti, la 16 spectacole date în 16 comune au participat 5.500 de spectatori.

Acum un colectiv al Ansamblului C.C.S. a pornit din nou la drum. De astă dată, artiştii vor poposi, timp de 8 zile, pe meleagurile hunedorene. În principalele centre muncitoreşti din regiune : la Hunedoara, Ghelar, Gura Barza, Brad, Lupeni, Petroşeni, Petrila, Vulcan, prezentînd un concert sub conducerea lui Nicolae Ciobanu. Oamenii muncii din aceste locuri vor avea posibilitatea să asculte, printre alţii, pe soliştii instrumentişti Traian Lăscuţ-Făgăraşanu, artist emerit şi Paraschiv Oprea, pe soliştii vocali Ion Ghiuţă, Florina Cornea, Emil Nanu, Francisc Dobondi, Constantin Cocriş, Alexandru Ştirbu.

„Profesiunea doamnei Warren"

O satiră aspră, necruţătoare

Critica sarcastică pe care Bernard Shaw o face societăţii burgheze în această „piesă neplăcută", interzisă la vremea ei de cenzură, este înfăţişată cu admirabilă perspicacitate de către cineaştii studiourilor „Real film" din Hamburg. Deşi, în esenţă, filmul rămîne o ecranizare, linia principală a conflictului dintre bogăţaşa Warren, patroana unor case de toleranţă şi fiica ei, crescută departe de afacerile josnice ale mamei, capătă parcă mai mult dinamism prin simplificarea unor digresiuni, adevărate pledoarii ale autorului în favoarea emancipării femeii prin muncă şi cunoaştere realistă a vieţii.

Anumite modificări cum ar fi prezenţa doar marcată a lui Praed sau aflarea adevărului despre ce se petrece în hotelurile doamnei Warren a faţa locului, concentrează atenţia spectatorului asupra altui exponent caracteristic epocii — baronetul Crofts — asociatul doamnei Warren. În dialectica legăturii dintre aristocraţi blazonaţi şi burghezia parvenită rolul unei acide demascări îl are indeosebi secvenţa eşecului seratei pe care doamna Warren a pregătit-o în cinstea nobilimii din imprejurimile castelului său, proaspăt achiziţionat.

Cultivînd o satiră aspră, necruţătoare, filmul lasă parcă mai puţin loc acelei verve biciuitoare a lui Shaw care, în paradoxul său tranşant şi replicilor aruncate asupra unei lumi nedrepte oprobiul tonic al rîsului.

Jucat de excelenţi artişti de dramă ca Lili Palmer şi alţii, filmul cineaştilor vestigermani ne-a făcut o reală plăcere de a constata cît de actuală poate fi demascarea unei lumi prin prisma moravurilor şi concepţiilor sale.

Sorin ROIBU

Cadru din filmul „Profesiunea doamnei Warren"

SĂPTĂMÎNA PE ECRANE

„BĂTĂLIE ÎN MARŞ"

Patosul unei vieţi în neîncetată ascensiune

Cadru din filmul „Bătălie în marş"

Acel poem al curajului, al perseverenţei, al elanului creator, pe care l-a scris Galina Nikolaeva în romanul cu acelaşi titlu, prilejuieşte, în transpunerea cinematografică, o reintîlnire emoţionantă şi însufleţitoare cu eroii bătăliei paşnice pentru comunism.

Realizînd cea mai mare parte a secvenţelor în uzină, regizorul Vladimir Bason n-a avut a se teme de o substituire a psihologiei eroilor prin procesul tehnologic. Scenariul (Galina Nikolaeva, M. Şagalovici) i-a oferit elemente autentice de viaţă, capabile să reflecte în caracterul oamenilor consecinţele acestei transformări. Problema-cheie a filmului — ca şi a romanului — rămîne confruntarea specifică morală comuniste a tendinţelor de autoconservare individualistă cu interesele de perspectivă ale colectivităţii care pretind dăruire, clarviziune, entuziasm. Bahirev devine fermentul situaţiilor în care nou se luptă aprig cu mentalităţile şi ierarhia învechită a uzinei. Intransigenţa sa faţă de cei ce greşesc sau fug de răspunderea, pur să-l izoleze un timp şi filmul nu ocoleşte speculaţiile abile pe care le face Valgan. Admirabil realizată, în acest sens este secvenţa şedinţei destinată să-l condamne pe Bahirev. Ea exprimă, înţelegerea deplină de care se bucură adevărul partinic în mase şi eşecul inevitabil al intriganţilor şi carieriştilor în societatea sovietică.

Fără a avea pretenţia de a reproduce în întregime cartea pe ecran, filmul respiră în toată splendoarea lui acel romantism al spiritului comunist, profund revoluţionar, care imprimă o valoare epopeică unor întîmplări aparent obişnuite. Pătrundem, astfel, mai bine în lumea lăuntrică a omului sovietic, cunoscîndu-i nu numai pe cei maturi sau virtuoşi, ci şi tînăra generaţie de oameni sovietici.

Jocul actorilor (Bahirev—M. Ulianov ; Tina—Natalia Fateeva ; Valgan—M. Nazvanov) denotă o străluciţă omogenitate a exprimării, prin naturaleţe exemplară, de o sinceritate adînc omenească. Imaginea (Vladimir Nikolaev) consemnînd actualitatea în toate detaliile ei, menite să ilustreze condiţiile în care se creează socialismul fiecărui om sovietic, redă convingător patosul puternicelor conflicte sufleteşti ale eroilor, trăirea bogată a unei vieţi în neîncetată ascensiune către un viitor grandios.

Eugen ATANASIU

„ÎN NOAPTEA DE AJUN"

O pagină de folclor cinematografic

Cadru din filmul „In noaptea de ajun"

„Serile în sat la Dikanka", subintitulate de Gogol „Povestiri scoase de prisăcearul Panko roşcovanul" se pretează prin farmecul şi plasticitatea pe care le degajă, mai mult ca orice alte povestiri, la dramatizări, scenarizări, librete, dar mai ales la ecranizări. Cu precizia unui aparat de filmat, Panko roşcovanul, zis şi Nikolai Vasilievici Gogol îţi aduce în faţa ochilor figura burduhănoasă a cazaculUi Ciub, cea mlădioasă cu comportări atît de omeneşti a diavolului hotărît „să-şi facă de cap" în noaptea de ajun, sacii în care şireata Soloha l-a închis pe diacon şi pe primar şi care spre spaima cumătrăului Ieşit din circiumă se mişcă pe uliţele satului, coltunaşii care singuri se tăvălesc în smîntînă şi tot singuri se aruncă în gura lacomului Paţiuk. Ce de tentaţii pentru un cineast, căruia „In noaptea de ajun" ca şi „Tîrgul din Sorocinsk" şi ca şi altiea altele din aceste celebre povestiri, îi oferă un scenariu aproape finit, în care

Jocul actorilor (Bahirev—M. Ulianov ; Tina—Natalia Fateeva ; Valgan—M. Nazvanov) denotă o străluciţă omogenitate a exprimării, prin naturaleţe exemplară, de o sinceritate adînc omenească. Imaginea (Vladimir Nikolaev) consemnînd actualitatea în toate detaliile ei, menite să ilustreze condiţiile în care se creează socialismul fiecărui om sovietic, redă convingător patosul puternicelor conflicte sufleteşti ale eroilor, trăirea bogată a unei vieţi în neîncetată ascensiune către un viitor grandios.

Eugen ATANASIU

Un film povestit

„Post-restant"

O producţie a studioului „Bucureşti"

Scenariul : Octavian Sava ; regia : Gheorghe Vitanidis ; imaginea : Nicolae Girardi, Aurel Kostrakievici ; muzica : H. Mălineanu ; decorul : Arh. Marcel Bogoş.

DISTRIBUŢIA :

IURIE DARIE : PUIU CRINTEA ; FLORENTINA MOSORA : LILIANA ; Gr. VASILIU BIRLIC : CHELUL ; ION DICHISEANU : DAN ; MARCEL ANGHELESCU : TOMA ; GEO MAICAN : INGINERUL ŞEF ; COCA ANDRONESCU : MIMI ; ALEXANDRU GHUGARU : PORTAR ADMINISTRATOR ; VASILE TOMAZIAN : POŞTAŞUL ; VASILICA TASTAMAN : LENUŞ.

Intr-un apartament, din noul oraş aflat în construcţie, locuiesc doi tineri prieteni : Puiu Crintea, fost muncitor, devenit inginer o fire timidă şi entuziastă în acelaşi timp, şi Dan Vasiliu, inginer proiectant, un om constiincios în muncă, dar cam uşuratec şi cu preocupări mărunte. Locuinţa lor prezintă pentru un oaspete neavizat, imaginea cîtdată a unei expoziţii tehnice moderne : este completă automatizată ba, chiar, este înzestrată şi cu un robot pe care-l cheamă Mitică şi e însărcinat

cu deschiderea uşii, predarea corespondenţei, servitul ceaiului... Toate mecanismele sînt creaţia lui Puiu, inspirat inventator care îşi consacră acestor preocupări nu numai timpul liber : el a înaintat întreprinderii la care lucrează mai multe proiecte menite să ducă la accelerarea construcţiilor şi mai economii.

Intr-o bună zi, pe adresa locuinţei lor soseşte o telegramă care-l pune în mare încurcătură pe Puiu. Prin ea i se anunţă lui Filip Maltopol, fostul locatar al apartamentului, că iubita sa Liliana va sosi în oraş. Numai că... Maltopol s-a mutat de multă vreme din oraş iar Puiu, distrat, deschisese cîndva o scrisoare din partea Lilianei adresată lui, pe această adresă. Dorind atunci să-i predea scrisoarea în cauză, Puiu face investigaţiile de rigoare, dar află că destinatarul, cunoscut pentru aventurile sale galante — este căsătorit. Pentru că din scrisoare Liliana îi împărtăşea că e tristă şi descurajată în faţa examenului de stat, Puiu hotărăşte să o ajute. În consecinţă îi scrie cuvinte de încurajare semnînd-şi scrisorile cu numele lui... Filip Maltopol.

Este explicabilă, asadar, încurcătura în care se află Puiu. Dacă mai adăugăm că, între timp, cuceritî de scrisorile Lilianei, ce şi îndrăgostise de ea, nu e greu de ghicit pentru ce Puiu va cere sprijinul lui Dan. De aici, bineînţeles, alte încurcături. Liliana nu venea pur şi simplu în vizită ci, terminînd facultatea, primise repartizarea la policlinica din localitate. Aflînd adevărul, ea caută totuşi să descopere în Dan poezia şi sensibilitatea celui care a schimbat cu ea nu mai puţin de... 111 scrisori ! Deşi eforturile lui Dan nu prea dau rezultate, Liliana crede totuşi citîva vreme că el este autorul proiectului refuzat şi-l sfătuieşte ce să facă pentru a reuşi. Inspirat de îndemnurile ei, Puiu acţionează pentru a înlătura piedicile birocratilor printre care se află şi Maltopol de la întreprinderea „Cimentul", care, aflînd falsul cu scrisorile încearcă să-l şantajeze. Pînă la urmă însă, intriga lui Maltopol eşuează. Descoperindu-l pe adevăratul autor al scrisorilor, Liliana hotărăşte să-şi uneaască viaţa cu Puiu, de care-o leagă atîtea năzuinţe înaripate.

Ecouri cinematografice

● **GUVERNUL** francez a interzis lansarea Festivalului filmului african, care era programat la începutul lunii aprilie sub egida a trei cinecluburi pariziene.

● **REALIZATORUL** filmului „Cocoşatul", regizorul André Hunebelle, lucrează acum la ecranizarea romanului lui Eugène Sue „Misterele Parisului". Printre interpreţii noului film se numără Jean Marais, Pierre Mondy, Danny Robin, Raymond Pellegrin, Jill Haworth etc.

● **DIN JURIUL** Festivalului internaţional al filmului care se va desfăşura în luna mai la Cannes fac parte, alături de alţi cineaşti de renume, regizorul sovietic Grigori Ciuhrai, scriitorul francez Romain Gary, actorul american Mel Ferrer, regizorul italian Mario Soldati etc.

● **VITTORUL** film al cunoscutului regizor Stanley Kramer (realizatorul filmelor „Lanţul", „Procesul maiştelor", „Ultimul ţărm") va avea titlul „Este o lume cu totul nebună".

BIBLIOTECA CENTRALĂ SIBIU

ÎN ACEST NUMĂR:

UN MUZEU UNIC ÎN ȚARĂ
CENTRUL DE DOCUMENTARE TEHNICĂ

Mica bibliotecă „MAGAZIN"
„NU MAI E NICI O SPERANȚĂ"
Schiță de Eveline MAHYÈRE (Elveția)

La rubrica noastră „MAGAZIN MEDICAL"
DIN SECRETELE LONGEVITĂȚII
—
DESPRE CAUZELE BOLILOR
—
ASPECTE ȘI CIFRE GRĂITOARE
●
GHIDUL GOSPODINEI

TURNEUL U.E.F.A.
Cu 6 zile înainte de începerea celei mai mari competiții internaționale a fotbaliștilor juniori

Creatorii de modele vă prezintă:
ROCHII DE DIMINEAȚA
●
MODELE DIN „DOUA PIESE"
●
TAIOARE
●
ȚINUTA DE INTERIOR

magazin

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ANUL VI — Nr. 236 • Sîmbătă 14 aprilie 1962 • 8 pagini — 1,50 lei

DIN ZARE PÎNĂ-N ZARE UN SINGUR OGOR

Printre conurile vulcanilor înalți de 6 pînă la 8 m. se văd curgînd șiroaie de „lavă" în stare fluidă

Primăvara înnoitoare

Avenit primăvara... A venit, după obicei, cu mirozna de muguri ce stau gata să plesnească, cu miei zburdalnici și cu berze rotindu-se în albastrul cerului. Și totuși, primăvara acestui an nu seamănă cu celelalte. E deajuns să ieși la cîmp ca să-ți dai seama de suflul ei înnoitor. Pentru prima oară în istoria patriei, nicăieri n-ai să mai vezi haturi sau răzoare înverșinând glia. Din zare pînă-n zare se tălăzuiește sub privirile noastre un singur ogor — ogorul gospodăriilor colective și al gospodăriilor de stat. Toți țăranii noștri muncitori, ascultînd cuvîntul partidului și glasul propriei lor rațiuni, și-au unit pămîntul, voința și puterile. Plin de hotărîre e cugetul lor. Vor să folosească condițiile deosebit de prielnice create în urma încheierii co-

Ion PAVELESCU

• (Continuare în pag. 3-a)

Cuib nou

Fotografia: Prof. V. ORZA

Acad. prof. dr. Miskolczy Dezső (stînga) alături de colaboratorii săi

Cetatea universitară medicală Tg. Mureș

Se spune că în secolul trecut trăia la Tg. Mureș un ilustru „fizicuș" cu diplomă de chirurg, mamoș și oculist, unul dintre primii propagatori ai darwinismului în părțile noastre, pe nume: Knöpfler Vilmoș. După cum atestă documentele vremii, acest Knöpfler, împreună cu renumitul său prieten, filozoful materialist Mentovich Ferenc, a organizat în sala Bibliotecii „Teleki" o serie de conferințe de popularizare științifică și a avut o contribuție importantă la urbanizarea Tg. Mureșului.

L-am citat pe acest cărturar al vremurilor apuse mai ales pentru faptul că de numele său se leagă înființarea, în anul 1882, la Tg. Mureș, a spitalului de stat reorganizat, cu 150 paturi, foarte „modern", bineînțeles pentru vremea aceea.

Ștefan IZSÁK
Fotografii: Iozsef MARX

• (Continuare în pag. 3-a)

Un grup de studenți ai Institutului medico-farmaceutic, efectuînd lucrări de laborator

ÎNTRECEREA CONTINUĂ

Al III-lea Festival bienal „I. L. Caragiale"

În întreaga țară continuă cu intensitate sporită întrecerile formațiilor artistice de amatori, din cadrul celui de-al III-lea Festival bienal de teatru „I. L. Caragiale", etapa a doua. Majoritatea pieselor incluse în repertoriu militează pentru întărirea economică organizatorică a gospodăriilor agricole colective, ceea ce face ca spectacolele să fie urmărite cu interes de public. Piese ca „Neamurile" de Teofil Bușecan, „Baba Dochia și brigadierul" de Mihail Davidoglu, „O să fie nuntă mare" de Lucia Demetrius, „Dragoste nu te pripi" de Süto Andras, „Soțul Leontei" de Violeta Arghirescu, „Un iaz și... o poveste cu haz" de Natalia Gheorghiu și multe altele avînd o tematică de actualitate se reprezintă cu mult succes pe scenele căminelor culturale. Astfel, în raionul Cehu Silvaniei din regiunea Maramureș, participă la concurs 12 formații artistice de amatori, clasate pe primele locuri la faza intercomunală. În afara spectacolelor care le prezintă în cadrul concursului, ele duc o vie activitate artistică, prin desele deplasări pe care le fac în comunele învecinate.

În comuna Șiria din regiunea Arad, s-a încheiat faza raională, iar comisia de selecție urmează să stabilească în momentul de față participantele la faza regională. La concurs s-au relevat echipele de teatru ale căminelor culturale din Vinga („O să fie nuntă mare"), Pecica („Cerere în căsătorie"), Sînpetru German („Drumul e drept") și Șeitin („Rîsul pămîntului").

În regiunea Dobrogea s-au prezentat numeroase formații teatrale de amatori de la sate, din care se remarcă cele din comunele Mahmudia, Catalai, Isaccea, Sinoe, Slava Rusă, Comana, Cumpăna, Basarabi, Ioan Corvin, Oltina, Beilic, Mirleanu, Ciobanu, Topalu.

În localitățile Văii Jiului, 20 formații artistice de amatori se pregătesc intens în vederea participării la concurs. Artiștii amatori din Lupeni pregătesc piesa lui M. Leonard „Consiliul de familie", cei din Vulcan piesele „Năpasta" și „D-ale Carnavalului" de I. L. Caragiale, iar cei din Lonea piesa „Carnaval" de I. Sapov.

ÎN ȚINUTUL VULCANILOR NOROIOȘI DE LA BERCA

Camionul greu ce purta pe platformă un troliu de intervenție, urca anevoie pe drumul întroienit ce duce spre schela Arbănaș. Înainta spre colinele dealului Picleor numai cu viteza I-a, deoarece abia se zăreau urmele drumului, neumblat de nimeni de la căderea zăpezii. În urma „Zis"-ului de 4 tone, care tușea din cînd în cînd asemenea unui moșneag obosit de drumul lung în pantă, avansa, pe urmele proaspete, făcute de șenilele antiderapante, o mașină cu două diferențiale, care nu simțea deloc nici panta nici zăpada. Geologul șef al Trustului de Foraj și Extracție Ploiești, tov. ing. Gheorghe Olteanu, cu care eram în mașină s-a oferit să ne fie ghid pe aceste locuri pitorești de pe structura petroliferă Berca-Arbănaș.

După ce străbătusem aproape 10 km. pe drumul care șerpuiește printre sonde, privirea ne-a fost atrasă de un contrast izbitor, apărut în mijlocul ținutului înzăpezit. Norii au început din nou să cearnă, ca printr-o sită cu ochi mari, fluturi de zăpadă. Dar iată că fulgii care cădeau pe pata aceia neagră și pe formele ciudate de relief, asemănătoare vulcanilor în miniatură, se topeau odată cu atingerea solului.

De ce mor fulgii de zăpadă îndată ce ating insulele acelea negre din fața noastră? Am aflat acest lucru de îndată ce am oprit mașina la marginea drumului înzăpezit. De aici ni se deschidea întreaga panoramă a colinelor de la poalele schelei Berca.

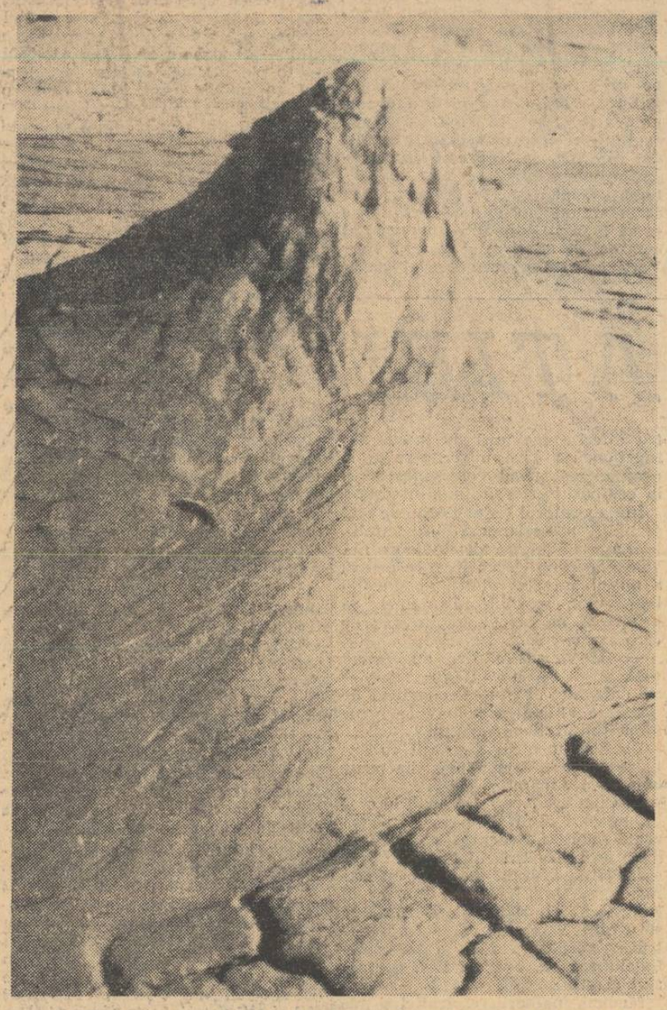

La baza celui mai înalt vulcan de pe structura petroliferă Berca Arbănaș care domină împrejurimile, pămîntul începe să se încrețească din cauza fenomenelor din adînc

În centrul unui ochi, cu diametrul de aproape 3 m., unde clocotește o pastă ciocolatie, apar nenumărate bășici care se sparg în contact cu atmosfera

Popas între vulcanii noroioși

Priveliștea care ni se deschidea în fața ochilor ne-a transportat subit în ținuturile adevăraților vulcani. Cu fiecare pas care ne apropia de conurile înalte de 6 pînă la 8 metri, simțeam satisfacția adevăraților exploratori ce colindau pentru prima oară ținuturi neumblate. În timp ce te apropii tot mai mult de craterele vulcanilor, simți suportul pămîntului din ce în ce mai moale. Sub povara greutății, bocancii intrau foarte ușor în noroi.

Viorel LUPU

• (Continuare în pag. 3-a)

O COMETĂ PE CERUL ȚĂRII NOASTRE

de Matei Alecsescu
directorul Observatorului astronomic popular din București

O telegramă a Uniunii Astronomice Internaționale ne-a adus vestea descoperirii unei noi comete strălucitoare: cometa Seki-Linnes.

Aceasta este a treia cometă descoperită în cursul anului acesta, așa că a primit indicatorul 1962 C.

În seara zilei de 5 aprilie 1962, la Observatorul Astronomic Popular din București, cometa a fost căutată fără rezultate, fiind pierdută în lumina crepusculului. Dar în seara următoare, ea a fost găsită cu ușurință, fiind ușor vizibilă cu ochiul liber, puțin spre vest de steaua Gamma din constelația Berbecul. Prezența planetei Venus și a Lunii în aceeași regiune făcea spectacolul deosebit de frumos (fig. de mai jos).

Cerul acoperit a împiedicat observațiile în ziua următoare. În seara de 8 aprilie, cometa a fost însă regăsită, dar cu mult mai palidă decît indicau comunicările preliminare, fiind practic la limita vizibilității cu ochiul liber.

• (Continuare în pag. 7-a)

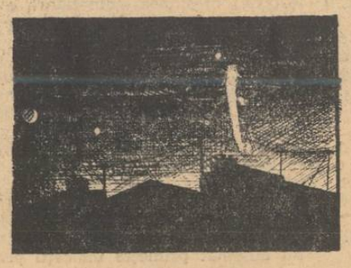

KEOPS-FRAZER-FARIU

STENOGRAMĂ DUPĂ ION ȚIRIAC

A revenit Țiriac din țara Piramidelor. Bronzat ca Radames și cu părul decolorat de flăcările zeului Ra. A lipsit o lună întreagă. O lună în care nisipul și tenisul i-au pătruns în pori... În primele zile, „Țiri" a încercat să-și scrie impresiile, dar nu i-au dat pace prietenii. Și pentru că șueta nu e o specță gazetărească, am recurs la stenogramă. Deci, o stenogramă a șuetei nr. 15. N-a fost prea simplu, dar dacă stai să te gîndești că Țiriac a fost în țara în care a trudit Champollion, dificultatea piere...

Și-acum, să călătorim...

Pînă să fi apucat să transpir de emoție, am transpirat de căldură. Între București și Cairo nu e numai o diferență de nu știu cîte grade de latitudine ci și de vreo 40 de grade Celsius.

În sfîrșit, iată-mă pentru prima oară în afara Europei. Deci, racheta și nu crosa m-au ajutat să rostesc formula magică „Sesam, deschide-te!".

Să nu uit să vă spun cum am căscat ochii cînd am văzut o

Ioan CHIRILA

• (Continuare în pag. 4-a)

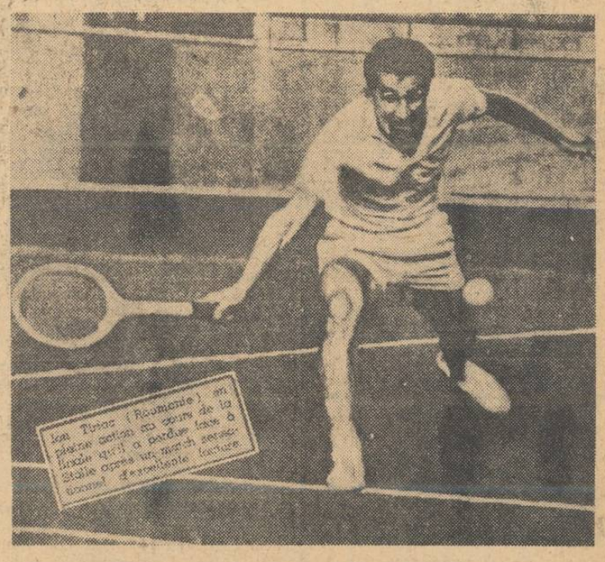

Iată, reprodusă din revista egipteană „IMAGES", fotografia campionului romîn la tenis și legenda care o însoțește: „Ion Țiriac (Romînia) în plină acțiune în cursul finalei pe care a pierdut-o în fața lui Stolle după un meci senzațional de excelentă factură".

DE PRETUTINDENI ★ DE PRETUTINDENI ★ DE PRETUTINDENI ★ DE PRETUTINDENI

UZINA de microscoape electronice și de aparate electrice din Sumi a început producția în serie a unui microscop original, realizat sub direcția savantului Pavel Stoianov din Moscova. Acest microscop face posibilă observarea unor secțiuni de mărimea unei miimi de micron. Înarmați cu un asemenea instrument, savanții vor putea examina fără nici o dificultate molecule mari sau virusuri.

●

ZECE MILIOANE de oameni suferă de una din cele 50 de feluri de afecțiuni reumatice, după o statistică a Organizației Mondiale a Sănătății. Anul trecut s-au pierdut din această cauză 26 milioane de zile muncă.

●

„BEATA TYSZKIEWICZ și Bogumil Kobiela au onoarea să vă invite la ceremonia căsătoriei lor, care va avea loc...“ Z. K. Rogowski, un scriitor care a primit această invitație și-a dat seama însă că este vorba de fapt de a umple o biserică în vederea turnării unui film. Într-adevăr, Beata și Bogumil sînt doi cunoscuți actori polonezi de film.

●

ÎN PAGINILE revistelor occidentale apar numeroase reportaje despre cel mai mare vas de pasageri din lume — „France“ și despre confortul de pe bordul lui. În fotografie se vede un stîlp din Paris, instalat pe vas, care indică locul de plimbare al cîinilor. După cum vedeți administrația face

totul ca pasagerii patrupezi să se simtă cît mai bine. Cu atît mai mult cu cît pentru acest lucru se plătește serios. Prețul unei cabine pentru o călătorie de 5 zile pe vasul „France“ e egal cu salariul pe care îl primește un muncitor calificat francez pe luni de zile.

●

PE INSULA Sicilia se află un lac cu numele „Lacul morții“, în jurul căruia nu crește nici un fel de vegetație, iar apa este mortală pentru om. S-a constatat că pe fundul lacului există izvoare toxice care otrăvesc apa.

●

DOI ANI a strîns Alan Davey din Wolverhampton, bani pentru a înlesni venirea prietenei sale Estelle Francis din Jamaica în Anglia. Cînd, în sfîrșit, reușì să strîngă suma pentru un bilet de călătorie, însărcinà o agenție de voiaj cu această treabă. Într-o bună zi, cineva sună la ușa sa. Cînd deschise, nu mică îi fu mirarea, văzînd o femeie străină cu geamantane. Agenția de voiaj se adresase unei alte femei care purta același nume. Aceasta nu a întrebat mult, fiind convinsă că un unchi al ei îi trimisese biletul.

●

UN STRUT de pe o fermă sudafricană și-a pierdut viața prin faptul că înghițea monezi de metal. Cînd i s-a deschis stomacul a fost găsită apreciabila cantitate de 484 monezi.

●

BUCĂTARUL Jerolim Itkovic, de pe vasul iugoslav „Nin“, a petrecut 11 ore în marele frigorifer al vaporului și a reușit să supraviețuiască. Cînd, în timpul unei mari furtuni, vasul naviga în Golful Persic și se înclină mult, se închise ușa frigoriferului, în interiorul căruia se afla bucătarul. Nimeni nu observase întîmplarea, tar el își dădu seama că înainte de dimineața următoare n-o să fie descoperită absența sa. Pentru a se încălzi, începu să mute lăzi și petrecu în felul acesta 11 ore. Dimineața a fost găsit istovit, dar în viață.

●

BOGATELE doamne, amatoare de plimbări în timpul serii prin parcurile din New York, au fost adeseori atacate și jefuite. O firmă care produce magnetofoane a construit automate portative care emit țipete. Dacă de vreo doamnă se apropie o persoană suspectă, ea apasă pe un buton și aparatul emite vaiete și țipete. Se presupune că și cel mai calm trecător, auzind aceste țipete disperate, se va grăbi să-i sară în ajutor.

●

ÎN SCOȚIA s-au descoperit într-o fîntînă un milion de cuie. După părerea profesorului Richmond de la universitatea Oxford, aceste cuie au fost lăsate de romani care încă în anul 83 al erei noastre, au construit aici o cetate pe care au păstrat-o timp de șapte ani, iar apoi s-au retras. Pentru ca triburile locale să nu le folosească drept arme, romanii le-au aruncat într-o fîntînă unde, acoperite cu pămînt, aceste 7 tone de cuie au stat timp de aproape două milenii.

La sud de Tropicul Cancerului

Însemnări de călătorie (I)

După mai multe rotiri prin văzduh, un adevărat slalom aerian, avionul aterizează pe imensa pistă de beton. Aerodromul Kai Tak situat la circa 4 mile de centrul Kowloon-ului, este adînc îngropat în pămînt, construit parcă pe apele golfului.

Se spune despre el că ar fi unul din cele mai mari aeroporturi din lume și unul din cele mai greu accesibile pentru aterizare. Împreună cu sportivii romîni călcăm pe continentul asiatic. Forfotă pe aeroport. În stînga pistei principale se ridică o nouă și uriașă clădire pentru tranzit.

După efectuarea formalităților vamale sîntem îmbarcați într-un autocar și transportați la hotelul „August Moon“ pe Kimberley Road, 25. Iată-ne deci și „oaspeți“ ai Hong-Kongului — „Perla Coroanei Britanice“.

Colonia Hong-Kong este situată pe malul de nord-est al gurii riului Canton, puțin mai la sud de Tropicul Cancerului. Poziția geografică a Hong-Kongului este foarte importantă. Ca port, Hong-Kongul este un punct de legătură pentru drumurile maritime ale Oceanului Pacific. El leagă continentul asiatic de celelalte teritorii de peste mări, aflîndu-se la o distanță, relativ mică, de insula Taivan și de arhipelagul Filipinelor, dominînd prin așezarea sa geografică Marea Chinei. Hong-Kongul și insulele sale învecinate, fiind socotite drept puncte strategice însemnate, de-a lungul deceniilor au fost teatrul unor operațiuni militare sîngeroase.

Istoria modernă a Hong-Kongului începe, acum trei secole, o dată cu sosirea aventurierilor din Occident, în special a marilor comercianți și negustori din compania „Indiilor răsăritene“. Descrisă pe atunci ca o „stîncă stearpă“, insula Hong-Kong a fost arendată de mandarinii chinezi Angliei.

Aparențe care înșeală

În Hong-Kong, turistul va fi profund impresionat, la prima vedere, de construcțiile ultramoderne, de noile clădiri și hoteluri construite într-un stil arhitectonic caracteristic multor edificii new-yorkeze. „Chartered Bank Building“, „Grand Hotel“, „Hong-Kong Hotel“, primăria — construită în stilul Organizației Națiunilor Unite — îți dau impresia, la început, că te afli pe faimoasa insulă americană Manhattan. Dar toate aceste clădiri impunătoare, unele ating înălțimi de 30—35 etaje, contrastează puternic cu casele și cocioabele periferiilor.

Pe vîrful muntelui „Victoria“ („Mo Tin Liang“ — cel care atinge cerul) se află locuințele bogătașilor, ale marilor bancheri, guvernului și administrației locale. Călătorind cu telefericul ai ocazia fericită să se oprească mai des vagonetul și să poți vedea, de la diferite înălțimi, orașul. Acesta se întinde, cît cuprinzi cu ochii, în vale și pe povîrnișuri, înconjurat de șirul munților „celor 9 dragoni“. Din vîrful acestora, de la diverse altitudini se poate vedea, de asemenea, foarte bine portul cu numeroasele lui dane, vapoare și iahturi, cu marile sale șantiere navale. Verdeață, flori, reclame multicolore, sampane și iole zburdînd pe lunecușul de cristal al valurilor, toate acestea ți se perindă prin fața ochilor. „*Perla Coroanei Britanice*“ văzută de sus, de pe muntele Victoria, te amețește. După ce ai trecut însă cu feriboatul în Kawloon, după ce te plimbi cu răbdare prin furnicarul de oameni, ce circulă într-un „du-te vino“ înebunitor pe Des Voeux Road, Queen's Road Central, Queen Victoria sau pe Kimberley Road, pe Granville sau pe Cornwall Road, după ce vizitezi cartierele barăcilor, cunoști cu adevărat dedesubturile vieții hongkongheze... prosperitatea „coloniei“ Fardul de pe obrazul Hong-Kongului nu poate totuși acoperi racilele acestuia.

Hong-Kong — oraș al milionarilor...

La chei, în așteptarea feriboatului, prietenul meu — tînărul Cian, profesor de educație fizică — mi se adresează: „*Vezi jonciile și sampanele de colo? Ei bine, zeci de mii de chinezi își trăiesc viața în condiții înspăimîntător de grele. De dimineață pînă-n dimineață, în arșița soarelui sau în burniță, stau pe apă. În barcă dorm, în aceasta gătesc. Autoritățile noastre se laudă cu „succesele“ economice ale Hong-Kongului, precum și cu unele construcții masive ce se ridică în prezent. Dar ele nu suflă o vorbă despre dezmățul păturei de sus, despre milioanele de dolari americani sau hongkonghezi care se adună în safe-uri de pe urma diverselor afaceri murdare. Hong-Kongul este un oraș al milionarilor! Aici, la noi* — continuă Cian — *trăiesc mulți bogătași: englezi și americani, chinezi și filipinezi, japonezi și malaiezi. Unii locuiesc aici tot timpul. Alții vin periodic, în vilegiatură sau să-și alunge spleen-ul*“.

...Hong-Kongul are reputația și a unei excelente stațiuni climaterice. Repulse Bay Beach, Causeway Bay sînt plaje renumite unde se poate petrece bine. Bogătașii veniți aici ca să se „odihnească“ au la dispoziție restaurante și baruri ultraluxoase, hoteluri unde o cameră costă pe o zi cam tot atîția bani cît cîștigă un muncitor într-o lună. La cluburile „Cosmo-Club“ sau „Chatolic-Club“, „Hong-Kong American-Club“ sau „Malayan Club“ ușile — deși sînt bine păzite — sînt totuși larg deschise pînă noaptea tîrziu pentru înalta... societate. Iar la barurile „Wisseman“, „Marco-Polo“, „Zairyland“ sau la cluburile de noapte „Golden Phoenix“, „Savoy“ sau Sunning House“ bogătașii își omoară plictisul, dezbrăcînd la licitație, pe sute de dolari, femeile „striptis“.

Activitatea financiară a diverșilor bossi din Hong-Kong este extrem de vie și oricît de lipsită de scrupule ar fi aceasta, ea este socotită legală. La Hong-Kong s-au stabilit o sumedenie de societăți și companii străine.

Consultînd rubricile economice ale diverselor ziare, am constatat că pentru bogătașii treburile — mai bine zis afacerile lor — nu merg de loc prost. În prezent, în Hong-Kong sînt aproape 90 de mari bănci, zeci de companii de navigație, de import și export, cîteva sute de servicii de transport, turism, case de film, 180 de agenții comerciale, aproape 5.000 de întreprinderi industriale. Pe spatele celor peste 180.000 de muncitori industriali fac afaceri fabuloase capitaliști străini și autohtoni.

...Și cuib al tuturor lepădăturilor

Așteptînd în stația Kowloon trenul companiei „HKSBR“, pentru a merge la „Taypo Market“, agentul Serviciului internațional de turism — nu cu oarecare rezervă îmi arăta peste drum de liniile ferate faimosul cuib al spionajului american, „U.S.I.S.“-ul. Este o clădire uriașă, cu mai multe etaje, cu sute de camere, dotată cu cele mai noi instalații de radio-emisie și recepție, posturi telefonice automate, bibliotecă etc. În Hong-Kong spionii americani și japonezi, cei din R.F.G. sau din Saigon mișună peste tot. Banda acestora este îngroșată de diverși traficanți de devize, contrabandiști și traficanți de „carne vie“.

Am intrat cu ghidul meu într-unul din restaurante — de fapt o adevărată speluncă. Imediat, un chelner cu ochii oblici și cu un zîmbet șiret în colțul gurii, ne-a întrebat ce servim. Am comandat vin și țigări. Ni s-a adus un vin de Șaosin, ușor încălzit și niște pachete de țigări „Capstan“ și „Camel“. La una din mese, în fața noastră, stăteau doi oameni dormitînd cu capetele între mîini. Le-am observat la un moment dat, fața. Le era extrem de lividă. Ca de mort. Așa am aflat că pe întinsul „Perlei Coroanei Britanice“, comerțul cu stupefiante — împotriva tuturor barierelor oficiale — se practică pe scară largă. În Hong-Kong valoarea stupefiantelor manipulate prin contrabandă reprezintă anual circa 1—2.000.000 de dolari.

La Hong-Kong, în fruntea contrabandiștilor se găsesc, ca de obicei peste tot, oameni bogați și foarte influenți. Așa se face că acest oraș a luat înfățișarea unui Tanger asiatic, a unui oraș internațional în care se practică, fără taxe vamale, un comerț murdar și o extinsă bursă neagră.

V. GRĂDINARU

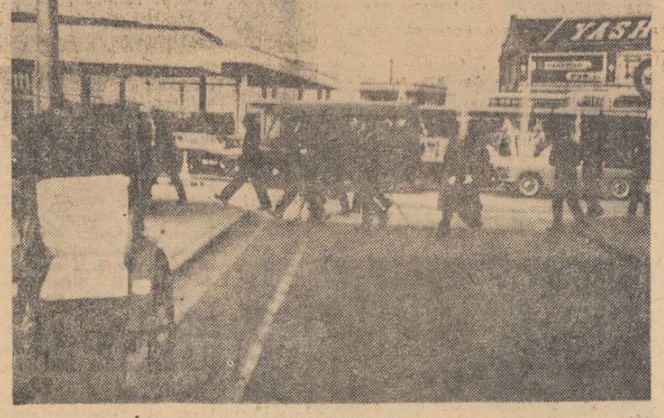

Vedere din Hong-Kong

„AJUTOR“ CULTURAL MADE ÎN S.U.A.

—Scrisoare din Tokio—

Unul din fiecare patru filme care rulează în Japonia este de proveniență americană. De aici decurge și faptul că cea mai mare parte a filmelor de la televiziune este de asemenea de proveniență americană.

Îndată după ocuparea Japoniei, în urma terminării celui de-al doilea război mondial, Statele Unite au înființat în Japonia o filială a companiei „Central Motion Picture Exchange“ interzicînd importul în Japonia a filmelor din alte țări și transformînd astfel țara noastră într-o piață exclusivă pentru filmele americane. Firește, prin aceasta se urmărea popularizarea în Japonia a modului de viață și a mentalității americane, precum și întărirea controlului american asupra vieții culturale a Japoniei.

Ca urmare a acestei politici numărul de filme americane prezentate anual în Japonia a crescut. Astfel, dacă în 1946 numărul acestora era de 39 (sau poate o treime din filmele cinematografice prezentate în Japonia) în 1951 acest număr crescuse la 180. Potrivit unei anchete făcute de către Federația producătorilor de filme japonezi, după război au fost importate în Japonia 2618 filme de lung metraj, din care 1744 (adică 66,6 la sută) erau de proveniență americană.

De asemenea, potrivit unor date publicate de către Asociația japoneză de import și de distribuție a filmelor străine, în Japonia au fost prezentate în cursul anului trecut 227 de filme străine, dintre care peste 60 la sută de proveniență americană.

În cadrul actualului sistem de import de filme, cotele pentru importurile din diferite țări sînt stabilite pe baza aranjamentelor de importuri de filme de la țară la țară realizate în perioada imediat următoare războiului. Se știe că după cel de-al doilea război mondial Japonia s-a aflat timp de cîțiva ani sub ocupația Statelor Unite. Pe atunci, Japonia nu putea importa aproape deloc filme din alte țări în afara Statelor Unite. De aceea, a aplica și în prezent acest sistem înseamnă a exclude filmele din țările socialiste.

În programul Statelor Unite de invazie culturală a Japoniei, rolul filmelor pentru televiziune cîștigă o importanță tot mai mare. Companiile cinematografice din Statele Unite își intensifică în ultimul timp infiltrarea

Toșiro Mifune, specializat în rolurile de războinic, este un propagandist al spiritului militarist, cultivat de reacțiunea japoneză.

lor în rîndurile companiilor japoneze de televiziune.

Astfel, la 5 stațiuni de televiziune din Tokio, 88,5 ore, adică 60% din cele 551 de ore de transmisiune săptămînală sînt consacrate filmelor americane. Timp de 12,5 ore pe zi sînt transmise filme americane.

Companiile de televiziune americane „N.B.C.“, „C.B.C.“ și „A.B.C.“ fac tot ce le stă în putință spre a intra în legătură și apoi a domina companiile de televiziune din Japonia. Deja companiile americane „A.B.C.“ și „N.B.C.“ au stabilit legături cu companiile de televiziune japoneze „T.B.S.“ și „Fuji“.

În anul trecut compania de televiziune americană „A.B.C.“ a reușit să acapareze 5% din acțiunile companiei „Nippon, Educational Television“ și a pus bazele unei „colaborări strînse“ cu această companie japoneză.

Cercurile conducătoare americane considerînd rolul televiziunii ca fiind foarte important din punct de vedere politic, au luat măsuri pentru a intensifica și mai mult controlul Statelor Unite asupra posturilor de televiziune japoneze.

Iosio COBAYASHI

PILULE ...ANTIATOMICE

Ziarul englez „Daily Herald“ anunță cu cîteva zile în urmă că „o pilulă contra radiațiilor, care să fie înghițită cu cîteva minute înainte de un bombardament nuclear, este gata pentru producție“. Pilula a fost experimentată pe maimuțe și se preconizează experimentarea ei pe oameni.

Vilva care se intenționează să se provoace în Marea Britanie în legătură cu această „descoperire“ urmărește două țeluri bine conturate. Pe de o parte este vorba de o obișnuită afacere comercială. O serie de firme sînt direct interesate în fabricarea acestei „miraculoase“ pilule împotriva radiațiilor atomice, mizînd pe importantele beneficii care vor fi obținute de pe urma vînzării. În momentul de față s-a și încheiat un contract cu o firmă farmaceutică pentru continuarea cercetărilor. Între timp, personalități oficiale au început să facă reclamă acestui produs în vederea asigurării desfacerii lui rapide pe piață în momentul cînd autoritățile vor fi fost convinse de către cercurile monopoliste asupra „eficacității“ pilulei.

Al doilea scop constă în intensificarea isteriei războinice. Pe calea discutării „eficacității“ acestor pilule se urmărește abaterea atenției oamenilor de la adevăratele probleme care stau în fața lor. Oamenii știu prea bine că singura apărare eficace împotriva pericolului unui război nuclear o constituie luarea unor măsuri pentru realizarea dezarmării generale și totale, pentru distrugerea bazei materiale a ducerii războaielor, inclusiv a celor nucleare. Nici un fel de pilule nu pot feri pe oameni de urmările unor războaie atomice.

După cum relatează ziarul amintit, autoritățile au și început să fie puse la curent cu părerea oamenilor simpli din Anglia în legătură cu aceste pilule. Căpitanul George Melville, unul din conducătorii serviciilor de cercetări ale guvernului declară în legătură cu aceasta: „Unii oameni care cunosc munca noastră, au declarat că mai degrabă ar săpa o groapă decît să se bizuie pe rețetele noastre“. Căpitanul Melville nu s-a declarat însă de acord cu cei care pun la îndoială eficacitatea pilulelor. „Ceea ce avem noi — declară sentențios căpitanul — este mai bine decît nimic. La urma urmei, este nevoie de timp ca să sapi o groapă“.

Impresionantele acțiuni care se desfășoară în întreaga Anglie împotriva cursei înarmărilor nucleare arată cît se poate de clar că mase tot mai importante de oameni nu se mai lasă amăgite de propaganda oficialităților. Opinia publică engleză știe bine că cea mai bună pilulă împotriva radiațiilor atomice o constituie existența unui tratat privind dezarmarea. Pentru cei care se pregătesc în vederea unor noi experiențe cu armele atomice, această pilulă pare însă prea amară. Fără îndoială însă că poporul englez, laolaltă cu celelalte popoare iubitoare de pace, își va intensifica lupta pentru adevărata și radicala soluționare a problemei îndepărtării pericolelor unor noi războaie, pe calea încheierii tratatului privind dezarmarea generală și totală.

În timpul înmormîntării lui Kid Paret

La sfîrșitul săptămînii trecute a avut loc înmormîntarea boxerului Benny Kid Paret, mort în urma teribilelor lovituri primite pe ringul de la Madison Square Garden. În timp ce Paret era înmormîntat la Miami, chiar în aceeași zi, în statul Virginia din S.U.A. se consuma o nouă dramă a boxului profesionist. În orașul Beckley se desfășura meciul dintre doi boxeri de categorie grea: Joe Sheldon și Tunney Hunsaker. În repriza a 10-a, cu un minut înainte de sfîrșitul meciului, Hunsaker a primit o teribilă lovitură. Arbitrul a proclamat knock-out. Boxerul a reușit să se ducă spre colțul său, a spus cîteva cuvinte doctorului și apoi s-a prăbușit la podea. Transportat de urgență la spital, el a fost supus unei operații craniene care a durat două ore și jumătate. Doctorilor le vine foarte greu să aprecieze șansele de salvare întrucît victima continuă să se afle în stare de comă.

Cazul lui Hunsaker se aseamănă cu cel al lui Kid Paret. Tot așa după cum s-a „descoperit“ că nefericitul Paret a fost silit să continue să boxeze în ciuda faptului că în vremea din urmă suferise cîteva grele înfrîngeri, s-a aflat că Tanney Hunsaker, în vîrstă de 32 de ani, a disputat 18 meciuri de cînd a trecut la profesionism din care a pierdut 11. 10 dintre aceste meciuri le-a pierdut în ultima vreme iar, dintre acestea, cinci înfrîngeri au fost prin knock-out.

Presa occidentală se întreabă în momentul de față la ce concluzii vor ajunge autoritățile din statul New York în urma anchetei pe care s-au văzut nevoite s-o deschidă. Comisia de anchetă care a fost constituită a fost însărcinată să facă lumină în legătură cu activitatea desfășurată de „impresarii, pariori profesioniști, condamnații de drept comun și celelalte elemente dubioase“ care activează pe tărîmul boxului profesionist din Statele Unite.

Deși este încă prematur să putem aprecia rezultatele acestei anchete, pe care însăși guvernatorul Rockfeller a cerut-o, o serie de fapte ne permit să vedem că după o perioadă de timp în care principalii vinovați de cele ce se întîmplă pe ringurile americane se vor da la fund, totul va fi reluat fără ca nici un fel de măsură eficace să fi fost luată. Într-un raport al comisiei de atletism al statului New York adresat guvernatorului statului se face de altfel încercarea de a-i scoate din cauză pe toți cei interesați declarîndu-se că Paret a fost... victima unor împrejurări pentru care nimeni nu poate fi tras la răspundere.

Nu ar fi de mirare ca, pînă la sfîrșit, vinovat de moartea lui Paret să fie declarat tot Paret.

După ce poliția a început să ancheteze împrejurările în care și-a găsit moartea Paret, autoritățile au început să întrebuințeze termenul de „omucidere neintenționată“. Aceasta să fie oare situația? Nu este vorba totuși de omor premeditat? Toate faptele ar pleda tocmai în acest sens. Date fiind împrejurările, era de presupus că nici Paret și nici Hunsaker nu s-au putut prezenta pe ring — și nici nu ar fi fost capabili — în plenitudinea forțelor lor. Ambii au semnat contracte după ce suferiseră severe înfrîngeri prin KO în timpul din urmă. Într-o serie de state din lume există o serie de prevederi care interzic boxerilor să urce pe ring un anumit timp după ce au suferit înfrîngeri grele, înainte de limită.

În boxul profesionist asemenea prevederi nu sînt luate în considerație; chiar dacă ele figurează prin cine știe ce regulamente sînt sistematic încălcate. Sîngeroasa istorie a boxului profesionist demonstrează cu prisosință că boxerii sînt supuși unei teribile exploatări de către impresarii lor. În ultimii ani victimele ringurilor profesioniste s-au numărat cu sutele din cauza meciurilor aranjate între boxeri de forță inegală sau din cauză că arbitrii au fost siliți să nu oprească lupta atunci cînd aceasta devenise inegală prin lovirea puternică sau accidentarea unuia dintre adversari.

Presa occidentală relatează că Paret este cel de al treilea boxer mort în urma loviturilor primite în timpul desfășurării unui meci contînd pentru un titlu mondial. Acestea sînt cazuri mai rare. Există însă sute de alți boxeri care și-au pierdut viața în meciuri obișnuite. Într-o statistică publicată de revista americană „The Ring“ se menționa că între 1 ianuarie 1945 și 31 decembrie 1961 au decedat 193 de boxeri în urma loviturilor primite pe ring. Aceste statistici sînt însă departe de a fi complete. Ele se referă la cazurile cele mai cunoscute.

Unul dintre aceștia este și Hunsaker. În momentul cînd scrim aceste rînduri nu se știe dacă medicii vor reuși să salveze viața lui Hunsaker. Aceasta nu schimbă însă cu nimic datele problemei. Chiar dacă acesta va scăpa, pînă cînd nu se vor schimba crudele legi care domnesc în jungla boxului capitalist alți și alți sportivi vor cădea victime ale aranjamentelor sîngeroșilor afaceriști care se îmbogățesc de pe urma tinerilor ce sînt siliți să urce treptele ringurilor profesioniste.

Eugen PHOEBUS

INGINERII RESPIRAȚIEI

SCRISOARE DIN MOSCOVA

„Într-o izbă țărănească, pe o laviță lată, se zvîrcolea un bărbat voinic, în vîrstă de vreo 45 de ani, cu barbă neagră ciufulită, cu privirea fixă. Se sufoca. Ochii, extrem de măriți, erau cuprinși de groază. Sorbea cu nesaț aerul cu gura deschisă; respirația îi era agitată, șuierătoare. În căutarea unei poziții în care i se părea că ar putea mai lesne respira, el se așeza în genunchi, se lăsa pe spate, umbla de-a bușilea sau rămînea ca o stană de piatră într-o poziție și mai nefirească. Degetele încleștate erau înfipte în golul dintre gulerul cămășii și gîtul său. Bolnavul amintea un om cuprins de un acces de demență. În speranța de a sorbi un suflu de aer curat, apucă o ceașcă și o aruncă cu sete în geamul care se făcu țăndări. Se străduia să spună ceva, să ceară ajutor, însă din gîtlej nu se auzeau decît horcăieli“.

Nu sînt rînduri dintr-un roman. Astfel descria cu 48 de ani în urmă, tînărul medic, și ulterior savantul de seamă Vasili Trutnev, chinurile unui om cuprins de o stare de asfixie. Tabloul acesta m-a urmărit tot timpul în care, însoțit de medicul Vera Dubrovskaia, am trecut prin secția de boli ale căilor respiratorii, a unei instituții chemată să salveze pe cei care nu pot să respire în mod firesc.

Sînt diferite împrejurările care-i aduc pe pacienți la această secție. Liusia G., școlăriță din Odesa, a fost operată. Medicii i-au înlăturat o tumoare cerebrală. Pe colonelul M. G. îl chinuie virusul encefalitei, iar Svetlana K., o tînără în vîrstă de 17 ani, este victima unei boli care i-a tulburat activitatea mușchilor respiratorii. La toți acești bolnavi cu diferite afecțiuni, este foarte serios tulburat sistemul care reglează respirația.

Respirația este un act complex. De la așa-numitul centru respiratoriu localizat în creier se transmit pe calea nervilor impulsuri ritmice — ordinea către mușchi, care ridică și coboară cutia toracică. Inspirație... expirație... și din nou inspirație. „Punctul de comandă“ din creier ocupă un sector minuscul, o suprafață de numai 1 centimetru pătrat. Importanța sa este însă uriașă.

Există aproape douăzeci de boli care afectează reglarea nervoasă a respirației și a mușchilor respirației. Tetanosul și intoxicația cu somnifere, bolile virotice ca poliomielita și tumorile cerebrale, boli foarte diferite între ele duc bolnavul la asfixie. În astfel de cazuri, singura salvare este aparatul de respirație.

Lîngă fiecare pat pot fi văzute aparate care amintesc aparatura din uzină. În unele saloane sînt pacienți care respiră doar cu ajutorul acestor plămîni de oțel. Înainte de a ne explica funcționarea aparatelor, dr. Vera Dubrovskaia ne spune: statistica arată că de cele mai multe ori tulburările în respirație apar în caz de poliomielită. În ultimii ani asupra Europei și Americii s-au abătut în repetate rînduri epidemii de poliomielită. În orașul Copenhaga de pildă, s-au îmbolnăvit de poliomielită 2.300 de persoane și la fiecare al zecelea pacient s-au manifestat tulburări respiratorii. În S.U.A. s-au îmbolnăvit în 5 ani 200.000 de copii, mulți dintre ei au murit sufocați avînd diagnosticul „paralizia centrului respirator“. Moartea survenea instantaneu, 93 la sută din totalul bolnavilor se sfîrșeau în chinuri groaznice. Treptat, în lumea medicală s-a format convingerea că paralizia centrilor respiratori ar constitui un lucru ireversibil. Moartea era considerată inevitabilă.

În 1950, cînd Liubov Popova, candidat în științe medicale, a organizat la Moscova prima secție respiratorie din U.R.S.S., mulți medici neuropatologiei nu erau de această părere. Într-o privință, toți acești sceptici aveau dreptate: lipsa în acea perioadă a unor aparate respiratorii perfecționate constituia desigur un obstacol important pentru Liubov Popova și colaboratorii săi în opera de ajutorare eficientă a pacienților lor.

Într-o odăiță, la capătul culoarului se păstrează ca un exponat de muzeu, o foarte veche și foarte primitivă „manșetă respiratorie“. Cu 10—12 ani în urmă, se încerca aici salvarea copiilor bolnavi de poliomielită.

An după an, dr. Popova a studiat intens paralizia respiratorie. A studiat la microscop aproape 15.000 de secțiuni tisulare. Voia să afle dacă în caz de paralizie toate celulele centrului respiratoriu din creier se distrug. A constatat că, chiar la bolnavii care au pierdut pe deplin capacitatea respiratorie, în centrul respiratoriu din creier au mai rămas celule nervoase vii. Dacă s-ar putea asigura acestor celule un aflux de aer, celulele rămase în viață ar putea după cîtva timp să revină la normal și să restabilească reglarea respirației bolnavului. Treptat a fost creat un arsenal de aparate respiratorii. Tehnica aceasta complexă încîntă ochii prin diversitatea și prin utilitatea sa. În cazul unui bolnav cu tulburări parțiale ale unor mușchi respiratorii, este suficientă folosirea „platoșei“, un aparat din metal și cauciuc. Aparatul este aplicat pe pieptul bolnavului, lipit ermetic și pompa sa îndeplinește funcții respiratorii. Schimbarea presiunii ridică și face să coboare cutia toracică și în felul acesta contribuie la respirație.

„Plămînul artificial“ este un aparat complex, o „combină“ de respirație. O țigară uriașă de dimensiunea unui om, avînd iluminatoare, vine în ajutorul acelor bolnavi care nu dispun deloc de capacitatea respiratorie. Bolnavul este instalat în această originală țigară și i se vede doar capul. În interiorul aparatului presiunea se schimbă ritmic, aerul evacuat trage după sine cutia toracică a bolnavului și pacientul inspiră; presiunea din țigară este egală cu presiunea din afară — expirație.

Mult mai comod este aparatul pe care l-a realizat un constructor suedez, Engstrem (în prezent asemenea aparate se fabrică și în Uniunea Sovietică). „Engstrem“ reprezintă de asemenea o varietate a unei pompe aeriene. Un tub face legătura cu corpul bolnavului; o operație, relativ simplă de traheotomie, permite menținerea acestui tub în trahee, în tot timpul tratamentului. Aparatul automat primește indicații pentru diferite regimuri de lucru. El funcționează fără întrerupere zi și noapte, asigurînd bolnavului aerul în compoziția și cantitatea necesară.

În laboratorul de biochimie al secției, impresionează și tehnica înaltă ce domnește aici. Acum e nevoie doar de cîteva minute pentru a obține un „certificat“ al sîngelui bolnavului, cuprinzînd datele cu privire la amestecul respiratoriu de care are nevoie.

— Mecanismele dv. au salvat pînă acum pe cineva sau sînt doar un paleativ care ferește oamenii de asfixiere și obligă bolnavul să rămînă țintuit lîngă aparate?

Pare că medicul a primit cu neplăcere această remarcă, ba poate chiar s-a supărat.

— Cum așa? se miră ea. Din secția noastră mulți bolnavi au plecat acasă sănătoși. Recent și-a făcut formele de ieșire tînărul Pavel L. care suferise de tetanos. În curînd va părăsi secția ing. B. Se va întoarce în locurile natale și Svetlana K. Merge spre bine Valentina R. la care centrul respirator a fost afectat timp îndelungat de o encefalită. Și mai sînt și alții.

Medicii, inginerii respirației și minunata aparatură pe care au creat-o, au dat oamenilor tot ce este mai de preț. Ei le-au dăruit viața.

Mark POPOVSKI
Comentator științific al Agenției de presă „Novosti“

Meridiane

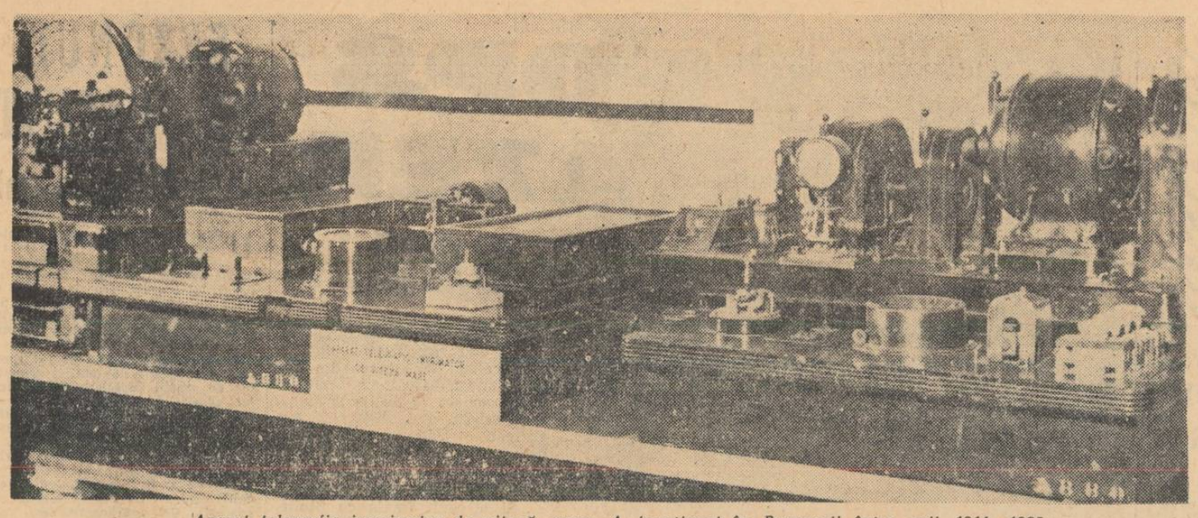

Aparat telegrafic imprimator de viteză mare. A funcționat în București între anii 1911—1935

Magazin reportaj

UN MUZEU UNIC ÎN ȚARĂ

Centrul de documentare tehnică

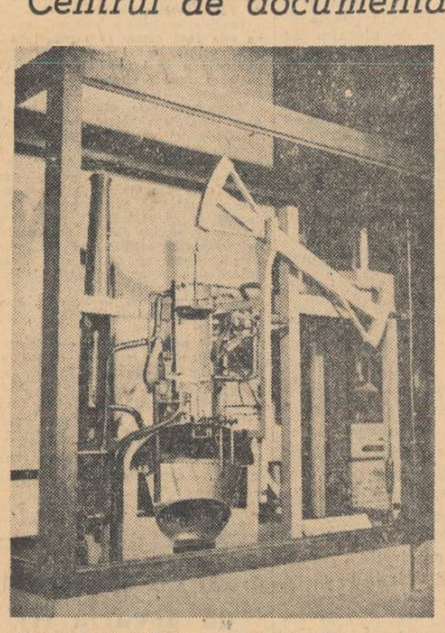

Modelul mașinii atmosferice a lui Newcomen, construită în 1710

Dacă într-una din zile, îndemnați de razele soarelui primăvăratec, pașii te vor îndrepta spre parcul „Libertății", acolo unde primăvara vine parcă mai degrabă, cititorule, nu trece cu vederea cele trei inițiale care, frumos caligrafiate pe fondul roșu al unui indicator, te informează de existența unui muzeu unic în țară :

C.D.T. — Centrul de documentare tehnică.

Sub cupola unei hale uriașe sînt adunate sute de aparate, tablouri, citate — peste care colbul vremii, secole sau decenii, nu a putut așterne uitarea : evolutiv, aici, ți se înfățișează descoperirile cele mai importante în domeniul fizicii, chimiei, electricității, hidraulicei, căldurii, luminii. Pretutindeni te întîmpină ceea ce titanii științei mondiale au dăruit omenirii în drumul ei către progres.

Vas transatlantic („Transilvania"), machetă executată de elevii grupului școlar „Electroputere"-Craiova

Însoțit de ghid, vizitatorul privește, se documentează, învață. Machetele judicios întocmite te fac să afli în ce constă diferența între teoriile lui Ptolomeu și Copernic, cum a putut Roger Bacon ca încă din secolul XIII să prevadă trenurile, vapoarele, submarinele, ascensoarele, cum genialul savant rus Lomonosov a enunțat primele concepții despre materie și energie, cum galvano-tehnica era cunoscută de vechii egipteni, cum a reușit Aurei Vlaicu să-și construiască primul aeroplan, cum țăranul rus Leonte Samsurencov a construit în 1752 o trăsură-automobil, cum Popov a făcut prima instalație de telegrafie fără fir, cum încă din 1888 savantul rus Stoletov a construit celula fotoelectrică.

Pentru orice vizitator cele ce i se desfășoară înaintea ochilor sînt interesante, chiar dacă pentru unii constituie prilejul readucerii aminte sau chiar dacă pentru alții ele constituie lucruri inedite. Poți afla, vizitînd muzeul, că prima fîntînă arteziană din București a fost construită în 1890, poți vedea motorul primului tramvai electric din țară apărut în 1894 ; într-o machetă de dimensiuni naturale o moară veche țărănească (al doilea exemplar se află într-un muzeu din München) al cărei principiu de funcționare a stat la baza construcțiilor făcute de ing. Pelton, atrage în mod deosebit atenția.

Puțini știu că primul telefon a fost întrebuințat la noi în țară în anul 1882. Centrul de documentare tehnică pune la dispoziția vizitatorului primul exemplar și o suită de aparate care au făcut trecerea la centralele automate de astăzi. Privind primul automobil cu motor electric apărut în țara noastră în 1910 — mai mult o trăsură — îți poți da seama de progresul vertiginos făcut de această, pe atunci, uluitoare descoperire.

Într-o vitrină uriașe, încadrată de machetele farurilor de la Constanța și Alexandria, faci cunoștință cu evoluția corăbiilor ; sînt etalate modelele corăbiilor lui Columb, Ușacov, Fulton, ca apoi, în cealaltă extremă, să-ți apară linia modernă a transatlanticului Transilvania. Pentru cei cărora barajul de la Bicaz le este cunoscut doar din fotografii, muzeul le oferă posibilitatea să-și completeze cunoștințele văzîndu-l într-o machetă de dimensiuni uriașe. De asemenea sînt înfățișate ultimele descoperiri științifice în domeniul fizicii nucleare, chimiei, radioului, televiziunii, radarului etc.

Cele aproape două ore care-ți necesită vizitarea Centrului de documentare tehnică trec pe nesimțite. Aici totul este interesant, totul te captivează întocmai ca o carte bogat ilustrată necesară oricui : copilului cu cravata roșie în jurul gîtului, adolescentului care a auzit prima oară de Galileo Galilei, tînărului care lîngă strung sau în bibliotecă învață, vîrstnicului care vrea să mai afle încă ceva.

Și dacă rîndurile de față au cuprins sumarul, cititorule, ia-le ca o invitație. Muzeul își așteaptă noi și noi oaspeți.

Cornel TABACU

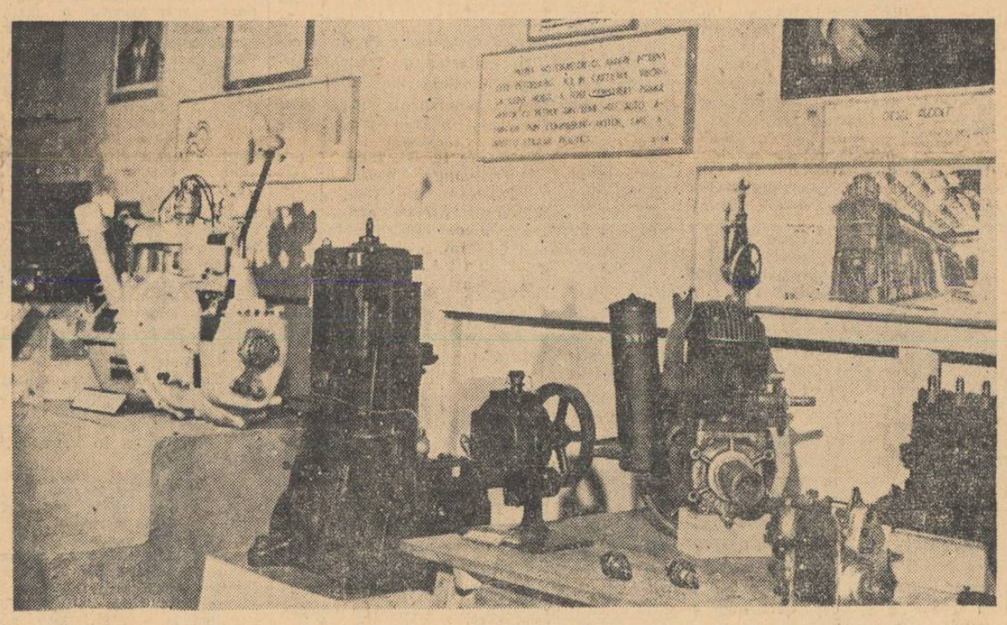

Motoare termice cu presiuni foarte mari inventate de R. Diesel

DIN ZARE PÎNĂ-N ZARE UN SINGUR OGOR

Primăvară înnoitoare

(Urmare din pag. 1)

lectivizării pentru a spori bogăția holdelor, pentru a mări turmele și cirezile, pentru a lumina cu flacăra civilizației fiecare sat sau cătun.

Pretutindeni pulsează un avînt puternic, molipsitor. Efectul lui tonic, îmbucurător, îl simți în chip deosebit cu prilejul adunărilor ce au loc în aceste zile pentru desemnarea invitaților la apropiata sesiune extraordinară a Marii Adunări Naționale.

Am fost de față la cîteva, în gospodăriile colective. Și am observat un lucru. Colectiviștii nu s-au mulțumit numai să se-ntîlnească și să-i aleagă pe cei care-i vor reprezenta în înaltul for de la București. Ei au folosit această împrejurare pentru a analiza posibilitățile pe care le au unitățile lor de a spori producția agricolă.

Mă aflam la Călărașii vechi, un sat de la marginea Bărăganului. Gospodăria colectivă de aici se numără printre cele mai dezvoltate unități din cîmpia Dunării. Pe tarlalele sale care, cu numai douăzeci de ani în urmă dădeau rod sărac (5—6 care de porumb pe hectar), colectiviștii fac să se dobîndească, an după an, recolte de cîte 2000 de kg. de grîu și de cîte 3—4000 kg. de porumb la ha. Imașurile, altădată aproape pustii, hrănesc acum, vara, 150 de vaci, 1300 de oi, nesfîrșite cîrduri de porci. O bucată de loc de lîngă șosea, categorisit de reprezentanții vechilor ocîrmuiri drept netrebnic și tratat ca atare, a fost astfel pus la punct încît de aici se culeg toamna cîte 15—20 de tone de roșii la ha. Pînă și lezerul din apropiere, care umple cu apele sale leneșe întinderi de kilometri, a fost scos din acalmie și pus la treabă. Pe malul său s-au instalat pompe care, din primăvară pînă către toamnă, uruie neîncetat, sorbind apa și mînînd-o apoi pe uluce la rădăcina orezului. Pentru completarea tabloului ar mai trebui, cred, să spun că gospodăria a făcut anul trecut vînzări — pe bază de contract se-nțelege — de 4 milioane și jumătate de lei.

S-ar părea că oamenii din Călărașii vechi au toate motivele să se declare mulțumiți. Ei nu zic nu. Totuși...

În adunarea la care am luat parte, după ce l-au desemnat pe invitat, în persoana președintelui gospodăriei, Aur Baicu, numeroși colectiviști au luat cuvîntul pentru a arăta că mai există încă posibilități nefolosite.

— Putem mai mult, a spus la un moment dat comunistul Andrei Apostol. Și aceasta a fost, de fapt, părerea tuturora. Ce semnificație concretă au dat oamenii acestui „mai mult" ? Vom vedea numaidecît. „Mai mult" înseamnă pentru ei o recoltă de 5000 de kg. de porumb boabe pe vreo 350 de ha., cîte 4000 de kg. de orez la ha. „în baltă", 400 de porci îngrășați și livrați, în loc de 200 cîți s-au vîndut anul trecut, cîte 2500 de litri de lapte de la fiecare vacă și o producție pe hectar de cel puțin 6000 de kg. de struguri. E de prisos să mai adaug că toate aceste obiective, colectiviștii și-au propus să le atingă anul acesta. Lucrurile nu trebuie să ne surprindă.

Colectiviștii s-au învățat să privească departe cu îndrăzneală. Trebuie să precizez însă numaidecît că asta nu aduce cîtuși de puțin a hazard. De fiecare dată cînd s-au oprit asupra unei cifre, au arătat imediat și măsurile care urmează să se ia pentru realizarea ei, măsuri care reprezintă o gamă foarte bogată de metode agrotehnice înaintate și care privesc, începînd cu executarea lucrărilor agricole de primăvară, toate fazele de elaborare a producției agricole. Obligația asumată de mecanizatorii de la S.M.T.-Cuza Vodă de a fi, pas cu pas, alături de colectiviști și de a-i ajuta mai mult decît în anii din urmă, a dat acestora un plus de încredere că tot ceea ce au plănuit ei se va împlini, punct cu punct.

Aceeași atmosferă plină de entuziasm și de serioase preocupări am întîlnit-o și la Someșeni, lîngă Cluj, și la Fîntînele, lîngă Ploiești. Oamenii muncii de la sate, în fața cărora s-au deschis acum cele mai largi orizonturi, folosesc adunările pentru a-și stabili cu însuflețire și cu un înalt simț de răspundere, itinerariul viitoarelor urcușuri.

E primăvară iar pe întinsul patriei, o primăvară nouă, plină de promisiuni.

Ion PAVELESCU

CETATEA UNIVERSITARĂ MEDICALĂ TG. MUREȘ

(Urmare din pag. 1)

Dar acțiunile izolate ale unor oameni mari, inimoși, n-au găsit ecou în inimile suspușilor acelor vremuri. Starea sanitară a populației orașului a devenit tot mai precară. Oftica, sifilisul și alte boli făceau ravagii tot mai mari, în timp ce nivelul asistenței sanitare abia s-a ridicat cu ceva, timp de șase decenii, față de cel din anul înființării spitalului lui Knöpfler.

Școala cadeților își schimbă destinația

Există la poalele Platoului Cornești, minunat loc de recreere al tîrgumureșenilor, o clădire somptuoasă. În această construcție ce străjuiește cu adevărat, din înălțimi, ca o citadelă, colțul nord-estic al orașului, era instalată, înainte de eliberare, o școală de cadeți — cadre de viitori mercenari pentru armata imperială austro-ungară, iar mai tîrziu un liceu militar, în care erau formați ofițeri pentru armata Romîniei burghezo-moșierești. După dictatul de la Viena, această școală s-a transformat într-o pepinieră a cadrelor pentru sîngeroasa armată fascistă a lui Horthy.

În primii ani după eliberare însă, organele de partid și de stat au schimbat radical destinația fostei școli a cadeților : în loc de școală a războiului și a asasinatelor, ea a devenit școală a păcii, a apărării vieții și sănătății oamenilor.

Odată înființat, Institutul medico-farmaceutic din Tg. Mureș, care cuprinde o „armată" de aproape 1.000 de studenți, a devenit centrul unei activități didactice și științifice febrile. În jurul lui s-a ridicat o rețea vastă de spitale, clinici, laboratoare, cămine studențești și instituții științifice, printre care și o bază de cercetări a Academiei R.P.R.

Cuceririle medicinii moderne — la îndemîna tuturor

Este demn de subliniat faptul că, în zilele noastre, datorită grijii deosebite pe care partidul și guvernul o acordă apărării sănătății oamenilor muncii, și în orașul Tg. Mureș — în trecut neînsemnat oraș de provincie, care nu prezenta aproape nici un interes — maselor largi populare le sînt puse la îndemînă cele mai noi cuceriri ale medicinei.

În cadrul clinicii chirurgicale, de pildă, cu începere din anul 1957, colectivul secției de chirurgie cardiovasculară, în frunte cu prof. univ. dr. Pápai Zoltán, execută cu succes intervenții chirurgicale pe cord, în cazurile de stenoză mitrală, de persistență a canalului arterial (Botal) și de pericardită constrictivă. Această secție a fost dotată, în ultimele luni, cu aparate medicale din cele mai moderne, ca : pulmo-testul, pulmo-analizator Godart; multiscriptorul Hellige, oximetrul universal Atlas etc.

La clinica radiologică din cadrul Spitalului central din Tg. Mureș funcționează un laborator de izotopi radioactivi, sub îndrumarea conferențiarului universitar dr. Krepsz Iván. Începînd din anul trecut, la această clinică s-a trecut cu succes la tratamentul bolilor canceroase cu cobaltul radioactiv. Laboratorul de izotopi este înzestrat cu o serie de instrumente și aparate de mare precizie, ca de pildă numărătorul de particule Geiger-Müller și altele; unele din ele provenind de la Institutul de fizică atomică din București.

Medicii clinicii neurologice au la dispoziție un ajutor neprețuit : electroencefalograful, care le aduce un mare serviciu în stabilirea diagnosticului unor îmbolnăviri de natură cerebrală, ca epilepsia sau tumorile.

Clinica de ortopedie a primit recent din Uniunea Sovietică truse pentru capsat artere.

...Și am mai putea da numeroase asemenea exemple. Ținem să subliniem însă, înainte de toate, atenția deosebită care se acordă pregătirii viitoarelor cadre medicale. Printre altele, de pildă, recent s-a dat în folosință un nou amfiteatru modern, lîngă clinica chirurgicală, înzestrat cu o instalație de televiziune, la care studenții pot urmări întreaga desfășurare a intervențiilor chirurgicale, ca și cum s-ar afla în sala de operații.

Știința în slujba sănătății omului

La fel ca în întreaga țară și în cetatea universitară din Tg. Mureș se

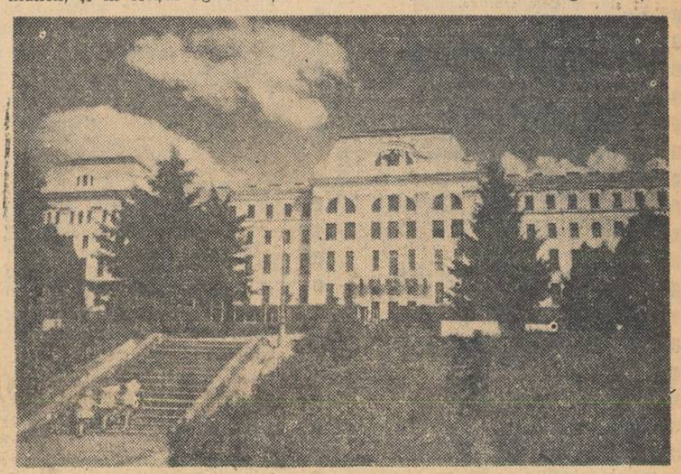

Clădirea centrală a Institutului medico-farmaceutic din Tg. Mureș

desfășoară o intensă activitate științifică. Numeroși savanți și cercetători prezintă cu regularitate comunicări la sesiuni științifice și publică lucrări și concluzii interesante la „Revista medicală", care apare trimestrial la Tg. Mureș în limbile română și maghiară.

Academicianul prof dr Miskolczy Dezső, de pildă, lucrează la un studiu despre așa numitele „pseudotumori". Este vorba de problema stabilirii cu o cît mai mare precizie a diagnosticului în cazul tumorilor cerebrale, ținîndu-se cont de faptul că nu întotdeauna cînd se constată unele simptome proprii tumorilor, avem de-a face între-adevăr cu tumori.

Un colectiv de specialiști de la aceeași clinică a obținut rezultate remarcabile în elaborarea unui studiu bine documentat asupra leziunilor precoce ale encefalomielitelor experimentale și continuă să studieze leziunile tardive provocate de encefalopatii.

Conf. univ dr. Száva János, de la clinica de ortopedie, a elaborat un studiu despre tumorile oaselor, care a fost prezentat la o conferință internațională de ortopedie, la Moscova.

Toate aceste rezultate, și multe altele, se datoresc grijii deosebite și sprijinului material multilateral, de care se bucură în patria noastră lucrătorii care își consacră activitatea apărării sănătății maselor largi ale oamenilor muncii.

Ștefan IZSAK
Fotografii : Iozsef MARX

În ținutul vulcanilor noroioși de la Berca

(Urmare din pag. 1)

— Opriți-vă ! — se auzi deîndată vocea imperativă a geologului șef. Pericol de înămolire ! — continuă el.

Ne-am supus întocmai sfaturilor și ne-am retras cîțiva pași înapoi, pînă am dat de o zonă unde „lava" era mai întărită. În fața noastră se înșirau, ca niște conuri, zeci de vulcani de diferite mărimi, din craterul cărora curgea o lavă de noroi umed.

★

Din cînd în cînd liniștea care stăpînea aceste locuri era întreruptă de zgomote ciudate, care veneau parcă din adîncul pămîntului. Apropiindu-ne de unul din vulcanii din vecinătate, am văzut un ochi cu diametrul de aproape 3 metri, care fierbea ca un cazan cu apă clocotindă. În centrul său, o pastă ciocolatie bolborosea incontinuu. Sub ochii noștri apăreau nenumărate bășici de gaze de diferite dimensiuni, care în contact cu atmosfera produceau pocnituri aproape imperceptibile. Bășicile de noroi din centrul cercului înconjurat de mii de unde, se uneau apoi într-un glob mai mare, de mărimea unei mingi de fotbal, care trăiau doar cîteva fracțiuni de secundă și dispăreau ca balonașele de săpun. Stînd în fața acestor cratere, pe care le-am imortalizat pe peliculă, am ascultat explicațiile date de ghidul nostru, inginerul Gh. Olteanu.

— *Vulcanii noroioși apar destul de rar pe suprafața scoarței pămîntului. De aceea, vulcanii pe care-i vedem înșirați în fața noastră constituie una din raritățile regiunii Ploiești și din întreaga țară. Astfel de vulcani noroioși apar doar în Crimeea, la Kerci și Baku, în Sicilia, unde băștinașii îi denumesc Makaluba. Se mai întîlnesc în Columbia, India și Burma. Dacă priviți cu atenție spre schela Berca, puteți observa că de-a lungul unei linii paralele cu axul structurii, mai sînt cîteva zone în care apar vulcani noroioși.*

— Cum se explică faptul că în imediata apropiere a vulcanilor aceștia, chiar aici lîngă „Piclele mari", cum îi denumesc localnicii — se găsesc sonde de țiței ? — *l-am întrerupt pe „profesorul" nostru.*

— *Pe lîngă fisurile de-a lungul cărora ies gazele, care au cauzat formarea vulcanilor, se găsesc, de o parte și de alta, falii etanșe, care nu permit comunicarea conținutului stratelor cu fisurile de-a lungul cărora gazele ajung la suprafață. Sondele situate sub aceste falii, și multe dintre ele săpate în anii aceștia, au găsit zăcăminte nedegradate.*

Lecția de geologie improvizată adhoc, acolo în ținutul vulcanilor noroioși de la Berca, ne-a ajutat să dezlegăm misterul acestor fenomene ciudate ale naturii.

O plantă unică în zona vulcanilor

Pe suprafața acestui pămînt milos ce bolborosește incontinuu, presărat cu milioane de bășici ciudate (o adevărată furunculoză a scoarței pămîntești), s-ar părea că nu e posibilă nici un fel de viață. Realitatea-i alta. În apropierea Piclelor mari, atenția ne-a fost atrasă de niște tufe spinoase, de culoare alb-argintie, cu ramuri mlădioase, aplecate. Tulpinele albe formează un contrast puternic cu frunzele verzi, cărnoase și cu fructele negre care apar în formă de ciorchine în vîrful ramurilor. Este planta numită „nitraria-schoebery", din familia zygophyllaceae, considerată de specialiști unică în Europa și declarată, odată cu vulcanii noroioși, monument al naturii. Asemenea exemplare se găsesc doar în Asia. Peste cîteva zile am purtat o discuție despre planta ciudată de la Piclele mari cu tovarășa Margareta Mosneaga, președinta Consiliului de îndrumare pentru ocrotirea monumentelor naturii, din regiunea Ploiești. Profesoara ne-a prezentat pe loc cîteva exemplare ierborizate ale plantei care trăiește în zona vulcanilor de la Berca. Florile plantei sînt formate din 5 sepale mici, libere și persistente, precum și 5 petale de culoare verzuie, iar fructul nitrariei îl constituie o capsulă cărnoasă de culoare roșie-închisă, care se aseamănă cu afinele. Interlocutoarea ne-a informat că floarea aceasta rară, se înmulțește foarte greu și găsește condiții prielnice de dezvoltare numai în zona Piclelor mici și a Piclelor mari, acolo pe firul văii din apropierea vulcanilor noroioși. Experiențele de laborator făcute cu sămînța acestei plante, în scopul cultivării ei în sere, nu au reușit.

★

Cînd am părăsit ținutul vulcanilor noroioși, se-nserase. Împrejurimile, cu turlele sondelor luminate feeric de salbele fosforescente ale becurilor, luna cu razele argintii ce făceau să licărească diamantele zăpezii, dădeau acestor locuri o înfățișare de basm. Privind de pe o colină înaltă spre zona rămasă în urmă a vulcanilor noroioși, ni s-a părut că umblăm prin ținuturile veșnic albe ale ghețarilor de la Pol. Craterele vulcanilor noroioși, pe care zăpada nu se depunea deloc în ciuda fulgilor ce cădeau într-una, păreau niște ochiuri rătăcite într-un ocean imens de gheață. În orice anotimp al anului, vizitarea vulcanilor noroioși, deschide ochiului priveliști fermecătoare.

Viorel LUPU

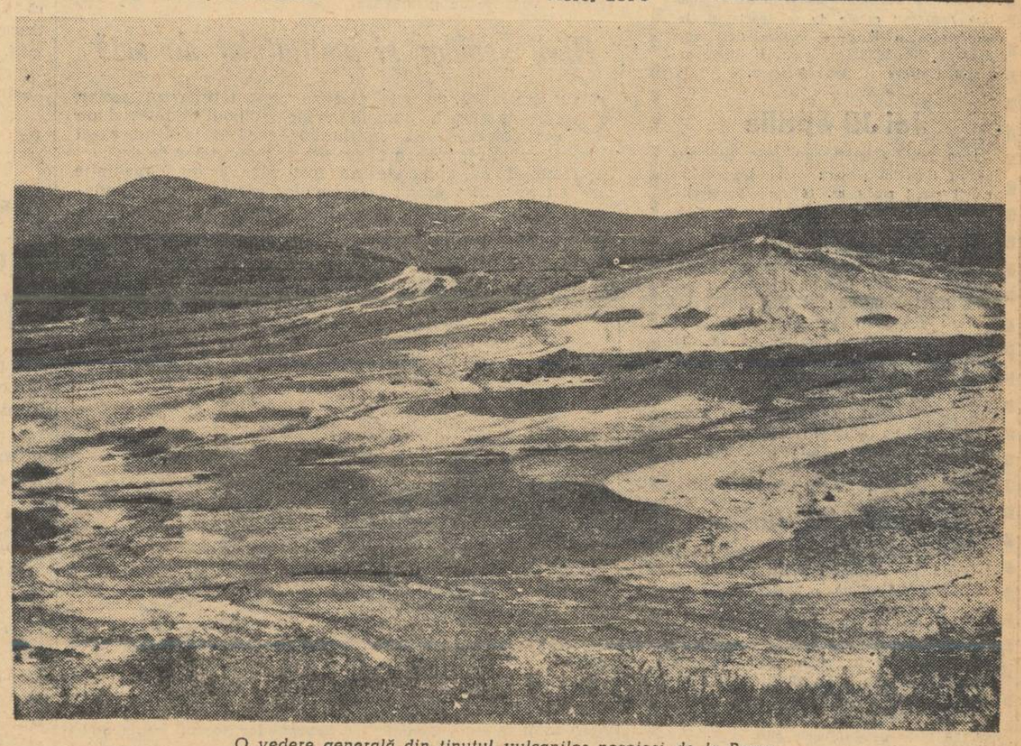

O vedere generală din ținutul vulcanilor noroioși de la Berca

PE MICUL ECRAN

De la o duminică la alta...

Duminică 15 aprilie

9.00 Emisiunea pentru copii și tineretul școlar ● „NĂZDRĂVANUL STROP DE APĂ“ — scenariu de Virginia Cucu și Magdalena Manolescu. Interpretează un colectiv al Teatrului de păpuși „Motănel“ din Brașov ● Filmul pentru copii: „PETEA COCOȘELUL“ — o producție a studiourilor sovietice ● Telejurnalul pionierilor ● Emisiune sportivă. Demonstrații de gimnastică, scrimă, haltere, box, judo. 10.30 Emisiunea pentru sate. Din cuprins: ● Toate forțele pentru executarea lucrărilor agricole de primăvară la timp și în cele mai bune condiții. — În aceste zile cu aparatul de filmat pe ogoare. — Tribuna fruntașilor: Cum ne-am organizat munca pentru grăbirea ritmului lucrărilor de primăvară și executarea lor la un nivel agrotehnic înalt. ● Telejurnalul satelor. ● În sprijinul viticultorilor: Transmisiune din via Institutului de cercetări horticole de la Băneasa. Demonstrație practică de tăiere și conducere a viței de vie. ● În sprijinul noilor gospodării agricole colective: Amplasarea centrelor de producție de Gh. Timariu, director general al Direcției generale geotopografice și a organizării teritoriului. ● Muzică populară românească. Cîntă o formație instrumentală condusă de Tudor Pană. Soliști: Mia Barbu, Maria Ciobanu, Ana Balaci, Nelu Huțu. 19.00 Jurnalul televiziunii. 19.15 Teatru în studio: „VANINA VANINI“. Dramatizare după nuvela lui STENDHAL de Anda Boldur. Distribuția: Vanina Vanini (Silvia Popovici); printul Vanin (George Mărută artist emerit); Livio Saveli (Mircea Anghelescu); Pietro Misirelli (Gheorghe Cozorici); Giuseppe (Ion Marinescu); doica (Victoria Mierlescu, artistă emerită); căpitanul (Armand Stambuliu). Regia: Cornel Popa. 20.15 Transmisiune de la Circul de Stat „O SEARĂ LA MOSCOVA“ cu concursul artiștilor circului sovietic. În pauză: filmul documentar: „SPECTACOL DE GALĂ“ — o producție a Studioului cinematografic „București“. În încheiere: Ultimele știri și rezultatele sportive.

Luni 16 aprilie

19.00 Jurnalul televiziunii. 19.20 Emisiune de artă plastică pentru tineretul școlar: Lucrări ale participanților la cel de-al V-lea Festival republican al școlilor și institutelor de artă. 19.40 Recital vocal. 19.55 Pagini din proza noastră contemporană în lectura lui Ștefan Ciubotărașu și Marcel Anghelescu, artiști emeriți. 20.05 Filmul artistic „SECERIȘUL VERDE“ — o producție a studiourilor franceze. 21.35 TELESPORT. În încheiere: Ultimele știri.

Marți 17 aprilie

19.00 Jurnalul televiziunii. 19.15 Filmul pentru copii: „JUCĂRII AMUZANTE“, primit din partea Studioului de televiziune din Leningrad. 19.35 Emisiune de știință și tehnică: Călători romîni: Emil Racoviță; Literatură științifică; Realizări ale științei și tehnicii în țările socialiste. 19.55 Filmul documentar: „ARIPI PUTERNICE“ — o producție a Studioului central de filme documentare din Moscova. 20.45 Atlas literar — Reșița. 21.05 Artiști amatori în studio: program prezentat de formații ale casei de cultură a tineretului „Tudor Vladimirescu“. 21.45 Sfaturi pentru telespectatori. În încheiere: Ultimele știri.

Miercuri 18 aprilie

16.00 Emisiunea pentru cluburile din întreprinderi. Din cuprins: ● Telejurnalul săptămînii. ● Schimburile de experiență, mijloc eficace de generalizare a metodelor avansate. ● Fruntașii noștri. ● Cărți noi apărute în Editura tehnică. ● „UNDE ZACE AMBIȚIA“ — dramatizare după schița lui Nicolae Țic. ● Muzică distractivă. Interpretează o formație condusă de Nicu Stănescu, artist emerit. Soliști Elena Sitolanu, Gloria Bordea Vasile Micu și Dinu Velescu. 18.00 Emisiunea pentru sate dedicată fruntașilor din agricultura regiunii Argeș. Din cuprins: ● Toate forțele pentru executarea lucrărilor agricole de primăvară la nivel agrotehnic înalt! — Calendar agricol și recomandări ale secției agricole a Sfatului popular regional. — Interviul nostru cu fruntași ai ogoarelor raionului Găești. ● Pentru o producție mare de struguri. — În jurul mesei rotunde — Gheorghe Sache, vicepreședinte al Comitetului executiv al Sfatului popular raional Pitești; Plantații de vii pe dealul Goreasca; Marin Bilete, președinte al gospodăriei agricole colective din comuna Ștefănești-Drăgășani: Extindem cultura viței de vie; Constantin Margine, vicepreședinte al gospodăriei agricole colective din comuna Ostrov: 2.500.000 lei realizați din vînzarea strugurilor de masă. — Recomandări ale stațiunii experimentale horticole Ștefănești-Pitești privind tipurile de terase pentru plantațiile de viță de vie în podgoriile regiunii, de inginer Petre Banță, directorul stațiunii. ● Inițiative valoroase, de Dumitru Tudose, Erou al Muncii Socialiste, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Stoicănești, raionul Drăgănești-Olt. ● Artiști amatori ai căminelor culturale, oaspeți ai studioului nostru: echipa de dansuri din comuna Băleni-Dîmbovița, raionul Muscel și echipa de călușari din comuna Pădureți, raionul Costești. ● Din cîntecele și jocurile populare românești cerute de telespectatori. Interpretează o formație instrumentală condusă de Nicu Stănescu, artist emerit. Soliști: Maria Pietraru și Dan Moisescu.

Joi 19 aprilie

19.00 Jurnalul televiziunii. 19.20 Emisiunea pentru tineretul școlar: „În drumețiile cu elevii școlii medii nr. 16 din București“, 19.35 Transmisiune de la Teatrul de Operetă: „ELIXIRUL DRAGOSTEI“, operă comică de G. DONIZETTI. Distribuția: Adina (Vali Niculescu); Nemorino (Constantin Drăghici); Dulcamara (Gabriel Gheorghiu); Belcore (Bugarin Dușan); Gianetta (Dia Panaitescu); Eva (Silly Vasiliu); abatele Amadeo (Petre Teodoru); notarul (Ștefan Glodariu). Conducerea muzicală: Traian Mihăilescu. Decoruri și costume: Elena Agapie. Maestru de cor: Constantin Rădulescu, artist emerit. Maestru de balet: Elena Penescu-Liciu. Regia artistică: Lucian George Ionescu. În pauză: Poșta televiziunii. În încheiere: Ultimele știri.

Sîmbătă 21 aprilie

18.30 Emisiunea pentru tineretul școlar realizată cu concursul formațiilor artistice ale Casei de cultură a tineretului din raionul Grivița Roșie. 19.00 Jurnalul televiziunii. 19.15 Transmisiune de la studioul de concerte al Radioteleviziunii. CONCURSUL ORCHESTRELOR DE ESTRADĂ ȘI DE MUZICĂ POPULARĂ ALE RADIOTELEVIZIUNII. Dirijori: Victor Predescu, artist emerit și Sile Dinicu. În pauză: În fața hărții. În încheiere: Ultimele știri.

Ce premiere teatrale vom vedea pe micul ecran

SILVIA POPOVICI interpreta rolului titular al piesei „Vanina Vanini“, dramatizare după Stendhal, care va fi prezentată în regia și montarea proprie a televiziunii noastre, în emisiunea de duminică 15 aprilie, ora 19,15.

Revenind la o mai frecventă periodicitate (cu dramatizarea după Gogol de duminica trecută și cu spectacolele care se anunță în programul de săptămîna viitoare — „Vanina Vanini“ după Stendhal de duminică 15 aprilie și „Unde zace ambiția“, dramatizare după o schiță de Nicolae Țic de miercuri 18 aprilie), studioul de Televiziune pregătește, în continuare, noi premiere teatrale în montare proprie. În curînd vom vedea o lucrare dramatică originală, scrisă pentru televiziune: „Nu sîntem singuri“ de Mircea Enescu, „Foc în taigă“, adaptare pentru micul ecran a piesei „Explozia“ de dramaturgul sovietic Dvoreț-ki și o comedie muzicală.

Filme de la televiziunile prietene

În multe rînduri am vizionat pe micul ecran filme speciale pentru televiziune realizate de studiourile din țările prietene, filme al căror succes a determinat, nu arareori, retransmiterea lor. Multe filme noi, deosebit de apreciate de telespectatori, au fost puse la dispoziție de studiourile de televiziune sovietice. Unul dintre ele — „Taina campionului“ — a fost prezentat marțea trecută.

Interesîndu-ne ce alte noi filme primite din partea televiziunii sovietice urmează să ruleze în curînd pe micul ecran, am aflat că printre acestea se numără două care vor trezi, fără îndoială, interesul miilor de telespectatori.

Este vorba de ecranizarea cunoscutei nuvele a lui Șolohov, „Obrăznicătura“ și de un film de metraj mediu care prezintă, în dramatizare originală, o serie de cunoscute schițe ale lui Cehov.

ATLAS LITERAR

Se dovedește încă odată că literatura face casă bună cu geografia și, cînd spunem aceasta, nu ne gîndim numai că mulți scriitori de seamă au fost autorii unor excelente note de călătorie, ci și la faptul că, atît în proză, cît și în poezie, se întîlnesc adesea scrieri inspirate din cunoștința autorului cu anumite locuri și oameni, adevărate pagini de atlas beletristic.

Făcînd apel la acele lucrări care înfățișează frumusețile, bogățiile și transformările locurilor din țara noastră, Studioul de Televiziune transmite periodic emisiunea Atlas literar.

„Atlasul literar“ de marți seara, consacrat Reșiței, cuprinde fragmente de proză și poezie aparținînd scriitorilor care s-au inspirat din viața acestui important centru al industriei noastre socialiste. Vor fi prezentate, de asemenea, versuri și reportaje ale tinerilor scriitori din cadrul cercului literar de la Reșița.

Pentru micii telespectatori

Emisiunile pentru copii ale Televiziunii, vizionate deopotrivă de cei mici și de cei mari, și-au cîștigat popularitate și sîntem bucuroși să semnalăm grija realizatorilor de a prezenta programe variate și instructive.

Din ceea ce a oferit copiilor micul ecran săptămîna trecută, am reținut excelenta emisiune distractivă „Ariciul“ de C. Teodori, transmisă duminică dimineața. Calitatea textelor, ca și ținuta frumoasă a interpretării, care a revenit, în cea mai mare parte, micilor artiști amatori, ne-au făcut să vizionăm emisiunea cu plăcere.

Luni seara, în cadrul aceluiași program pentru copii și tineretul școlar, am urmărit emisiunea științifică realizată cu concursul unui cunoscut specialist. Fără îndoială, simpla proiecție a unui film documentar — deși foarte interesant, n-ar fi trezit interesul acelei discuții libere pe probleme de astronomie între Așchiuță, Daniela și omul de știință, discuție întregită cu secvențe de peliculă.

Pentru zilele următoare, studioul de Televiziune își propune să continue genurile îndrăgite și să îmbogățească programul cu noi forme de prezentare. Astfel, un ciclu nou de emisiuni va fi consacrat scrierii și vorbirii corecte, iar în cadrul emisiunii sportive de duminică 15 aprilie, telespectatorii de vîrstă școlară vor fi inițiați în cîteva discipline sportive.

În sfîrșit, să nu-l uităm nici pe acel oaspete cu care au și început să se obișnuiască elevii unor școli: operatorul de la televiziune. A intrat de-acuma în tradiție ca obiectivul camerei de filmat a reporterului să fixeze pe peliculă aspecte din activitatea școlară și extrașcolară a elevilor. Joi 19 aprilie, elevii școlii medii nr. 16 din București și, împreună cu ei, colegii lor de la alte școli, vor viziona un film care îi înfățișează în zilele recentei vacanțe de primăvară.

Elevii școlilor și institutelor de artă

Cu emisiunea de artă plastică pentru tineretul școlar, care va avea loc luni 16 aprilie, studioul de televiziune completează seria emisiunilor consacrate celui de-al V-lea Festival republican al școlilor și institutelor de artă.

Deosebit de apreciate au fost pînă acum emisiunile care au prezentat producțiile elevilor acestor școli — adevărate pepiniere de viitori artiști și virtuozi. Prin emisiunile de la 8 și 10 aprilie, ca și prin cele anterioare, studioul de televiziune a arătat că acordă toată atenția acestei frumoase manifestări a tineretului nostru.

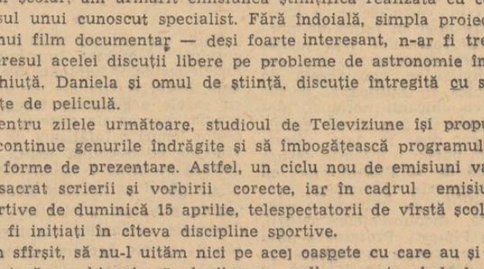

— A, familia Popescu?? Regret, dar tocmai acum mi s-a defectat televizorul!...

Desen de Adrian ANDRONIC

UN SPECTACOL AL TINEREȚII

Deși pînă la 1 Mai mai sînt încă peste două săptămîni, tradiționalul spectacol din seara acestei zile a și început să fie pregătit.

Ca și în alți ani, el va fi realizat în montare proprie și va dura mai bine de trei ore, cuprinzînd muzică ușoară românească și străină, operetă, balet, jocuri naționale și de peste hotare, numere de circ.

Cum e și firesc, telespectatorii ar dori să afle ce elemente noi vor apare în spectacolul de anul acesta. Deocamdată am aflat că, asemenea „Trenului tinereții“ din noaptea revelionului și acesta va fi un spectacol al tinereții, întrucît va fi susținut cu precădere de tinere elemente talentate, care se află la primii lor pași, sau care s-au afirmat de curînd. Nu vor lipsi, firește, elementele lansate de televiziune cum sînt cîntărețele Marina Voica, Margareta Pîslaru, Ruxandra Ștefănescu și alții.

Emisiuni de muzică ușoară în aer liber

De îndată ce timpul va deveni prielnic, televiziunea va relua transmisiile concertelor de muzică ușoară, însoțite de programe de varietăți — montate în cadrul natural al frumoaselor parcuri bucureștene. Pînă atunci, poate că televiziunea va reuși să stimuleze creația compozitorilor noștri de muzică ușoară, prezentîndu-ne noi melodii și un repertoriu înnoit.

ÎN LOC DE „VARIETĂȚI“

Concertul orchestrelor de estradă și de muzică populară ale radioteleviziunii, care se va transmite sîmbătă 21 aprilie din studioul de concerte al Radioteleviziunii, va ține locul obișnuitului program de varietăți care se transmite duminica, la fiecare două săptămîni.

„ELIXIRUL DRAGOSTEI“

După frumosul spectacol cu populara operă „Boema“ de Giacomo Puccini, retransmisă joi 12 aprilie, iubitorii teatrului liric vor avea prilejul să urmărească săptămîna viitoare opera comică a lui Donizetti, „*Elixirul dragostei*“, în interpretarea unui colectiv al Teatrului de Stat de Operetă.

ÎN CLIȘEU: tînăra cîntăreață *Vali Niculescu*, care va susține rolul Adinei.

Concertul simfonic de la 24 aprilie

Iubitorii muzicii simfonice, neglijați o prea lungă perioadă de timp, vor putea viziona joi 24 aprilie concertul televizat al orchestrei simfonice Radio. Vom reveni cu amănunte asupra programului și protagoniștilor acestui concert.

Seară de circ

Cei care n-au văzut spectacolul de circ „O seară la Moscova“ — în categoria acestora intră cu deosebire telespectatorii din regiunile țării — vor avea duminică 15 aprilie prilejul să urmărească virtuozitatea renumiților artiști sovietici.

Spectacolul va fi televizat în întregime.

KEOPS FRAZER FARUL

(Urmare din pag. 1)

limuzină dublînd o cămilă în plin centrul capitalei egiptene. Dar despre asta mai tîrziu...

Deocamdată despre anonimat... Nu mă cunoștea nimeni. Toți întrebau de Viziru... Cînd au văzut egiptenii că „nea Gogu“ lipsește, și-au zis că e momentul să joace cu noi pe echipe. Vezi bine, învingătorul intră direct cu Australia și cu asemenea ocazii nu te-ntîlnești prea des. Ce s-a întîmplat apoi, știți. Pînă la urmă am jucat noi cu Frazer și compania.

„Am cîștigat un set la Fraser!“ Ore în șir acesta a fost leit motivul meu. Aveam conștiința datoriei împlinite. „Un set la Frazer, cîștigătorul Wimbledonului!“.

Și astfel a început turneul de la Cairo. Cînd m-am uitat pe tabloul celor 48 și am citit: Frazer, Stolle, Lundquist, Merlo, Bungeot, Iovanovici. Pilici, Gasiorek, Maniewski, nu m-am speriat. Cîștigasem un set la Frazer!

Și totuși... Primul joc prima durere. Adversar: Moubarek. Citeodată nu e bine să ai memorie. Acum doi ani, în Cupa Davis, Moubarek a avut 7 meciboluri la „nea Gogu“... „Fii atent, Ioane, că o iesire din primul tur strică firma cu Frazer!“.

Uf! În sfîrșit!... 6-4; 6-0. După ce Moubarek a avut 4-1. „Ai călcat cu dreptul, Ioane...“.

A doua zi — Iovanovici. Amicul care m-a bătut la Atena, după ce am condus cu 6-2 și 6-3... Ride. „Ce faci Țiriac? Te pomenești că vrei să mă bați? Încearcă, băiete. Află însă, că între timp am mai învățat ceva. Am văzut vreo patru continente. Te-ai speriat?“.

Și iar nu m-am speriat. Pînă în clipa în care arbitrul a anunțat: „Match gagné par Țiriac, Roumanie. 6-2; 6-3“. Exact scorul de la Atena, numai că aici s-a jucat „două din trei“. „Ai uitat asta, dragă Iovanovici!...“

Ooooo! Signor Merlo! Nu mi-e frică. Am cîștigat un set la Frazer... Am trecut de Iovanovici.

Și în timp ce mă gîndeam așa, deodată mă trezesc cu 4-1 pentru signor Merlo. „Ce faci Ioane? Nu vezi că are mingea rapidă? Ține-l departe. Dacă-l bați, joci iarăși cu Frazer“.

Și astfel am trimis baloane timp, de vreo trei ore, spre linia de fund. Publicul s-a plictisit, Merlo s-a supărat, dar eu mai voiam să joc odată cu Frazer.

Și uite că joc. Vine Frazer... Înaintează cu greu printre fotografi. Are în brațe un imens buchet de rachete. „6000 de oameni aplaudă: „Fra-zer! Frazer!“ Nu mă simt prea bine, Pentru toți acești 6000 eu sînt doar perseverentul, lipsit de fantezie care l-a măcinat pe Merlo.

Începe jocul. Sînt relaxat. Nu am ce pierde. Mă arunc. Servesc cît pot de tare. Alerg cît mă țin picioarele. Zbor mereu spre fileu. „Bravo, Ioane! Merge voleul“... Iar la fileu. Și iarăși, Frazer pare surprins. Publicul — și mai și. Mă aplaudă. Într-un singur set izbutesc să șterg amintirea jocului cu Merlo. „Cum? Am auzit bine?“ Arbitrul anunță că am cîștigat setul. În clipa asta îmi pierd capul. Încep să tremur. Ce fac acum? Nu mai știu nimic. Să sper? Sau mai bine nu? Chinuit de gînduri, pierd setul doi. Efect miraculos: sînt iarăși calm. Ce-am avut și ce-am pierdut... Mă bate Neale Frazer, marele Frazer... Am un singur scop: Să joc frumos. Și joc... Sînt aplaudat. Poate mai mult ca Frazer. Parcă nu am jucat niciodată așa. Îmi merge voleul. „Asta-i cheia, Ioane... Hai înainte... Du-te!“. Vorbesc singur, ca „nea Gogu“. Și iar cîștig setul. Și iar mi-e frică, dar parcă mai puțin. Din ce în ce mai puțin... Așa am ajuns la 5-3 și 40-0 în setul patru. Am trei meciboluri în față. Mă arde pieptul. Imposibil să mai pierd. Am trei, trei, trei meciboluri la Frazer. Neale, nu John Frazer. Dar, în clipa asta Frazer își aduce aminte că a cîștigat Wimbledonul și face 5 mingi la rînd, pe care nici nu le văd. Mă uit la Marin Bădin. E vînăt. Acum îmi arde și capul... Te pomenești că Frazer mi-a dat apă?“ Zîmbește. Ironic? Sau mi se pare... Servesc. 15-0... 30-0... Ce chin! Sînt atît de aproape. Frazer revine. 30-30. Am o iască în gură. Mă chinuiește setea victoriei. Dar, minune! În clipa asta reușesc cea mai frumoasă „scurtă“ din viața mea. Îngrop mingea în lutul egiptean. 40-30! Îmi mai trebuie o singură minge. Gîndesc aproape strigînd: „La fileu, cu orice preț!“. Servesc, dar uit să pornesc. Totuși fac trei pași, din inerție. În aceeași fracțiune creierul comandă retragerea, ca să-mi apăr frontul. Frazer e derutat. Șutează. Sînt pe linia de fund, dar nu-mi dau seama. Duc racheta spre voleu, dar cineva din tribună strigă salvator: „out!!!“ Trag racheta ca de pe jăratec... Sînt sfîrșit. Am cîștigat... Am cîștigat... Văd, ca prin ceață, 6000 de oameni aplaudînd. Fotografii își schimbă culoarea, ca niște cameleoni.

...Și a venit finala cu Stolle, daviscupmanul australian. De astădată am vrut să cîștig chiar de la început și n-am cîștigat. Aveam răni la picioare. Am condus cu 1-0 și 2-1 în setul decisiv, al cincelea.

★

Am ajuns la piramide. Ce măreție! O liniște funerară. Piramida lui Keops. Una din cele șapte minuni... Și Sfinxul. Imens și imperturbabil. Simbolul răsăritului. 60 de metri lungime, 20 — înălțime. Sculptat într-o singură stîncă. Îmi pare rău că n-am citit din istoria Egiptului înainte de plecare. Aș fi privit altfel totul. Aș fi vrut să-i spun lui Mărmureanu, ca Napoleon: „Petrică, ne privesc 40 de secole! De fapt sînt aproape 50. Dar asta am aflat-o abia acasă. Ca și textul inscripției de pe Sfinx, săpată acum 3000 și ceva de ani, de către Tutmes al IV-lea, care a visat că Sfinxul l-a rugat să îndepărteze nisipul deșertului din jurul său.

Trebuie să citim, cum spune maestrul Arghezi.

★

Alexandria. După numai cîteva zile am văzut a doua minune a lumii: Farul. 400 de picioare înălțime. 130 de metri. Uluitor pentru cei care au urcat pietrele pînă acolo sus. Și iar regret că n-am citit din istorie înainte de plecare. Acum caut să vizitez Biblioteca. Vestita bibliotecă din orașul lui Alexandru cel Mare. Au trecut două mii de ani de cînd soldații lui Cezar, victorioși, i-au dat foc. Mai exact, două milenii și încă zece ani. Un moment din zbuciumata istorie a Egiptului.

★

Din nou pe teren. Nu mai sînt un anonim. Îmi aud numele. În primul meci cîștig în două seturi la Hassan, al treilea egiptean. Apoi, la polonezul Maniewski. În jocul cu suedezul Lundquist, recentul cîștigător al turneului de la Paris, am avut mulțumirea să-i văd în tribună pe toți așii veniți în Egipt. Se îngrosase gluma... Am jucat bine. Cred că a fost cel mai bun joc al meu. Lundquist e cu un cap mai înalt ca mine și servește fulgerător. Am pierdut cu 8-6 în setul decisiv, după ce am avut 3 meciboluri. Asa e tenisul...

★

Zburăm peste Mediterana. Sînt obosit, dar fericit. Am învățat enorm. Și, mai ales, că trebuie să mai învăț, mult, mult de tot. Prin fața ochilor mi se perindă, ca niște năluci albe, siluetele lui Frazer și Lundquist. Și totuși, de un lucru sînt sigur. Nu trebuie să copiez nimic, ci să gîndesc, să filtrez, să adaptez. În tenis, cine copiază e pierdut.

Ioan CHIRILA

SEZONUL DE PESCUIT

Din nou pe malul apei

Ultimele urme ale zăpezii nici nu s-au topit bine, vîntul primăvăratec nici nu a apucat să legene mîțișorii sălciilor și pescarul sportiv și-a și pregătit uneltele și sacul de drum. E ceva pasionant în chemarea aceasta pe care fața liniștită sau tumultoasă a apei o exercită asupra atîtor oameni.

Pescuitul — e vorba de cel sportiv — e socotit de unii ca generator de emoții superioare vînătoarei, iar adepții lui niște oameni ciudați care, în loc să-și găsească distracții în ocupații citadine clasice, preferă să se încinte de zvonul naturii mereu renăscînde, să soarbă din miresmele milenarei inoiri.

Oricum ar fi socotit de unii, pescuitul sportiv își capătă mereu noi aderenți. Cel „staționar“ sau „la fix“, cum se numește în limbajul undiarilor, constituie forma cea mai largă, cea mai accesibilă, cea mai puțin pretențioasă, iar cel cu năluca, ca, cu lanseta sau cu musca artificială la păstrăv e forma cu adevărat sportivă, dinamică, de prindere a peștelui răpitor: știuca, șalăul, avatul, bibanul, lostrița și păstrăvul.

Dar pescuitul sportiv, indiferent dacă are ca obiect exemplare mari sau mici, oferă bucurii multiple potrivit gusturilor fiecăruia. Ciocăneala fină a bobiței de mămăligă de către caracuda cea aurie nu e cu nimic mai prejos ca înghițirea vijelioasă, brutală, a năluci metalice de către peștele răpitor.

Deplina mulțumire pescarul nu o va afla însă numai în numărul peștelor prinse, ci și în observarea riguroasă a unei practici elaborată pe baza unei prețioase experiențe acumulate.

De aceea, vom căuta aci nu să dăm sfaturi sau rețete de momeli infailibile, ci să ne oprim o clipă asupra unor reguli care stau la baza unui pescuit rațional. Astfel, plasarea noastră într-un punct sau altul, de-a lungul malului apei nu este indiferentă. Și trebuie să recunoaștem că sînt mulți cei care pleacă la pescuit fără a se sinchisi de vremea favorabilă sau rea, de timpul uscat sau umed, cald sau noros, și care se instalează, la întîmplare, pe malul apei.

Tuturor acestora le lipsește, cum se spune în limbajul nostru, „simțul apei“.

Un alt principiu, e că peștele trebuie reținut pe locul de cantonare, nădit cum se spune în termeni ai breslei și pentru asta trebuie făcut un vad care constă din a oferi, dacă se poate zilnic, la aceleași ore, hrana preferată. Numai atunci pescarul își va fi asigurat, într-o mare măsură, condițiile unui pescuit bogat.

Al. B.

Cum ne construim un acvariu (I)

Tot mai mulți sînt cei care doresc să aibă închis într-un borcan de sticlă cu pereții transparenți, o fărîmă din viața interesantă a mediului acvatic.

Pentru aceștia dăm cîteva amănunte în legătură cu posibilitățile de construire lesnicioasă a unui acvariu.

Primul lucru îl constituie procurarea sau confecționarea unui cadru metalic, cu lungimea variind între 40 — 90 cm., lățimea între 30—50 cm. și cu înălțimea cuprinsă (în funcție de lățime) între 40—50 cm. Scheletul metalic al cadrului se confecționează din vinclu cu laturile de 2 cm. Fundul acvariului se va face din tablă groasă de 1,5—2,00 mm., curățată de rugină și vopsită cu minium de plumb. Peste această tablă se va așeza o placă de cristal. Fețele de sticlă — atît cele laterale cît și cea așezată pe fundul acvariului — vor avea dimensiunile reduse cu 2 mm., pentru a se evita crăparea cristalului în urma dilatării acestuia.

Grosimea sticlei variază între 5 și 7 mm., iar fixarea ei în cadrul metalic se va face prin chituire. După așezarea plăcilor de cristal și după chituire umplem acvariul cu apă și-l ținem așa cîteva zile. Dacă observăm locuri prin care apa se scurge le chituim iarăși pînă ajungem la o etanșeitate perfectă.

M. R.

PERFORMANȚE UNICE

— Tovarășe director, dacă mai primim un compresor terminăm mai repede...

— E zi de tîrg și traseul trei este aglomerat; să mai băgăm cinci autobuze? Unde eredeți că ar fi bine să plasăm noua stație de taximetre?

— Tovarășe director, sistematizarea vă invită la o ședință...

La toate aceste întrebări răspundea un om încă tînăr, căruia ținuta degajată și comportarea simplă nu-i divulgau imediat funcția, o regăseai însă, justificată pe deplin în răspunsurile pe care le dădea.

Directorul întreprinderii de gospodărie orășenească din Focșani este cunoscut pentru buna sa activitate organizatorică, cunoscute și apreciate sînt inițiativele sale și realizările de modernizare a orașului, cunoscute sînt măsurile luate pentru înfrumusețarea și sistematizarea Focșanilor... Dar Dumitru Drăghiceanu mai este cunoscut și renumit și pentru o ciudată performanță, poate chiar unică în felul ei.

Este vorba de una din pasiunile sale total deosebită de ale altora și chiar de celelalte ale sale. Dumitru Drăghiceanu este pasionat horticultor, meloman, laureat al unui festival al tineretului ca virtuos al muzicuței, polisportiv, motociclist alergător la curse și deținător de recorduri republicane, pescar, vînător, cu trofee pe care le-a împăiat singur, bibliofil, filatelist etc. Acestora li se adaugă o pasiune originală, încă nebotezată, pasiune care constă în facultatea de a lucra, scrie, desena deopotrivă de bine cu ambele mîini.

După cum se știe prea bine, de cele mai multe ori mîna stîngă îndeplinește funcții auxiliare, mulțumindu-se să asiste sau cel mult să ajute la operațiunile migăloase ale dreptei. Incapacitatea mîinii stîngi nu este o carență specifică acesteea. Ea este rezultatul organizării materiei cerebrale în corpul omului care, în chip firesc, face din partea stîngă un „vasal“.

Acestei „vasalități“ Dumitru Drăghiceanu vine să-i aducă un mare randament (urmăriți ilustrația ce însoțește aceste rînduri).

Desenul cu ambele mîini, o „pasiune“ relativ recentă, s-a adăugat unei statornice îndeletniciri, aceea de pictor amator.

Totul a pornit din întîmplare. Scăpate de sub controlul atenției, în joacă, mîinile înarmate cu cîte un creion, stînga și dreapta, au desenat simultan două cercuri, unul șovăitor și stîngaci, altul sigur și precis. Aceste două cercuri au declanșat dorința „educării“ mîinii stîngi și versarea ei în toate acțiunile de care este capabilă dreapta. Anii de exerciții, de antrenamente mușchiulare, cărora Dumitru Drăghiceanu le consacra fiece clipă liberă i-au adus o lărgire a gamei de îndemînări.

Pe zi ce trece desenul a căpătat siguranță, suplețe, litera eleganță și caracter, depășind treapta execuției mecanice, ajungînd să lucreze tot atît de bine ca și cu dreapta.

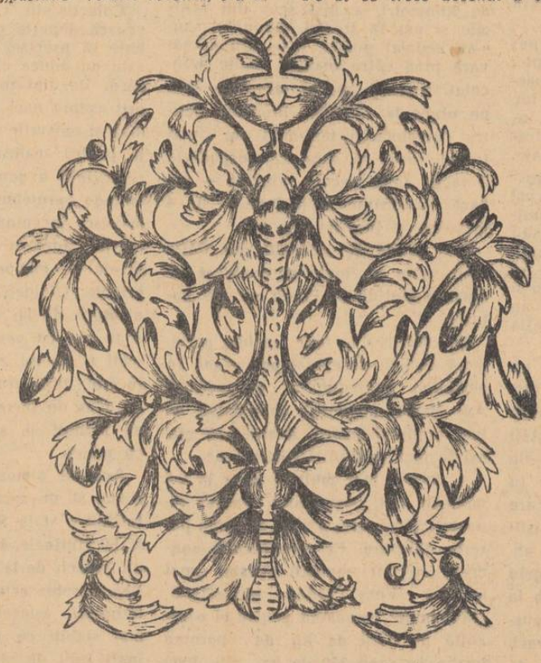

În afară de lucrul independent, mîna stîngă colaborează pozitiv alături de cea dreaptă. Înzestrate cu creioane identice sau divers colorate mîinile au început să lucreze simultan... de astădată dirijate conștient. Debutul l-au făcut pe același subiect, jumătate dreapta, jumătate stînga, rezultatul — simetria este perfectă — senzația obiectului multiplicat în oglindă e absolută. Un argument în plus la măiestria coordonării celor două membre au fost desenele, textele separate, dar într-atît de gemene că totul pare șantat.

La început portretele priveau amîndouă în aceeași direcție, apoi s-au așezat mirate față în față, pe urmă... unul s-a răsturnat cu capul în jos, l-a urmat și celălalt... Experiența se repetă paralel cu textul.

Majoritatea dintre noi, nu știm cum arată alfabetul răsturnat dar cînd totul se petrece în acțiune, simultan la două mîini, dificultatea este și mai mare.

Artistul nu s-a oprit aici, în fața prietenilor săi pe o tablă cu două crete face diverse demonstrații de necrezut. Anarhic, slovele pășesc în toate direcțiile, se răstoarnă, pornind de la margini, se adună la mijloc ca să se despartă din nou altfel de cum au pornit... Alăturate se combină într-un arabesc ametitor.

Ce forțe stăpînește acest om care neagă puterea obișnuinței și a reflexelor și ale cărui mîini au început să trateze grafic elemente deosebite, subiecte deosebite, texte deosebite. Hai să zicem că alfabetul mai are o puternică rădăcină în memoria noastră dar ce veți spune cînd cele două mîini ale lui Dumitru Drăghiceanu, vor efectua operațiuni matematice cu cifre deosebite răsturnat și simultan, a mai ales simultan.

Aș încerca o singură explicație: perseverența, tenacitatea la

Claudiu SLAVU

Turneul U.E.F.A.

Cu 6 zile înainte de începerea celei mai mari competiții internaționale a fotbaliștilor juniori

Au mai rămas doar 6 zile pînă la începerea ediției a XV-a a Turneului U.E.F.A., cea mai importantă competiție fotbalistică de pe glob, rezervată echipelor reprezentative de juniori. Evenimentul este așteptat cu profund interes, atît în țara noastră — căreia i-a fost acordată cinstea de a organiza această confruntare internațională — cît și în țările care își vor trimite să evolueze pe meleurile noastre cele mai bune garnituri de juniori de care dispun la ora actuală.

Orașele București, Ploiești, Constanța, Brașov și Cluj, centre ce vor găzdui întîlnirile din grupele preliminare, sînt pregătite să-și primească oaspeții. Cei 304 juniori, din cele 19 țări participante, vor fi întîmpinați peste tot cu simpatie de publicul nostru care vede în această mare competiție un bun prilej de cunoaștere reciprocă, de întărire a relațiilor de prietenie între sportivii din diferite țări. Ei vor găsi în cele 5 orașe condiții minunate de joc și de cazare, pe măsura tradiționalului prestigiu de care se bucură, în această direcție, țara noastră.

Ediția din acest an a „Turneului U.E.F.A." reunește, incontestabil, cea mai selectă participare. Vor fi prezente echipe valoroase, speranțele de mîine ale fotbalului de pe bătrînul continent. Marea majoritate a jucătorilor ce vor evolua la acest turneu au deja o frumoasă „carte de vizită" fiind titulari în diferite echipe ce activează în campionatul categoriei A. Țări ca U.R.S.S., R. P. Ungară, R. S. Cehoslovacă, R. P. Bulgaria, Italia, Austria, Anglia, Franța, Spania, Portugalia, R.P.F. Iugoslavia, Belgia și altele, țări cu un fotbal ce se bucură de un frumos prestigiu în întreaga lume, își trimit în țara noastră echipele lor de juniori. Semnificativ e și faptul că toate țările care au cîștigat edițiile de pînă acum ale turneului U.E.F.A. vor fi reprezentate și anul acesta în întrecerea celor mai buni juniori. Febrilele pregătiri care s-au făcut luni de zile, grija deosebită cu care au fost alcătuite echipele, dorința fiecăruia de a intra în posesia prețiosului trofeu, sînt garanții că timp de 9 zile, începînd de vineri 20 și pînă duminică 29 aprilie, vom fi martori la o serie de dispute atractive.

De-a lungul istoriului „Turneu U.E.F.A." juniorii noștri au avut comportări meritorii situîndu-se aproape întotdeauna printre protagoniști. În anii 1955 și 1956 echipa noastră a cîștigat grupele în care a participat iar în 1960, la Viena, a disputat finala turneului cu reprezentativa R. P. Ungară. Anul acesta tinerii noștri juniori beneficiază, în plus, de avantajul terenului propriu și de încurajările unui public entuziast. În acest decor favorabil să sperăm că echipa noastră se va strădui, și va reuși, să obțină un succes deplin, ceea ce noi îi urăm în numele tuturor iubitorilor de fotbal din țara noastră.

CÎȘTIGĂTORII CELOR 14 EDIȚII ANTERIOARE

1948 : Anglia ; 1949 : Franța ; 1950 : Austria ; 1951 : R.P.F. Iugoslavia ; 1952 : Spania ; 1953 : R.P. Ungară ; 1954 : Spania ; 1955 : R.P.R., Italia, R.P.B., R.P.U. și R.S. Cehoslovacă au cîștigat grupele ; 1956 : R.P.R., Italia, R.P.U. și R.S. Cehoslovacă au cîștigat grupele ; 1957 : Austria ; 1958 : Italia : 1959 : R.P. Bulgaria ; 1960 : R.P. Ungară ; 1961 : Portugalia.

SOSESC ECHIPELE

Reprezentativa Turciei este prima echipă care a sosit în țara noastră în vederea participării la turneu. În zilele următoare vor continua să

La un antrenament al fotbaliștilor noștri. Matei, Voinea, Gergely și Sorin Avram se sfătuiesc cu antrenorul federal Gh. Ola

sosească și celelalte reprezentative. Mîine sosește echipa Greciei iar luni echipele U.R.S.S. și Portugaliei. Pentru marți și-au anunțat sosirea juniorii din Italia, R. P. Ungară și R.P. Polonă. Miercuri va fi zi plină. Sosesc juniorii din Anglia, Bulgaria. Belgia, R. S. Cehoslovacă, Franța, R. D. Germană, R. F. Germană, R.P.F. Iugoslavia, Olanda și Spania.

PENTRU PRIMA OARĂ

La ediția din acest an a turneului participă, pentru prima oară, echipa de juniori a U.R.S.S. Evoluția fotbaliștilor sovietici este așteptată cu un deosebit interes, fiind vorba de o echipă ce reprezintă o țară cu un fotbal foarte avansat. Interesul este sporit și de faptul că juniorii sovietici sînt foarte puțin cunoscuți pe plan internațional. La noi în țară juniorii sovietici nu au jucat încă niciodată.

Pentru partidele din cadrul turneului, federația de specialitate din U.R.S.S. a anunțat că va deplasa următorul lot : Antonevici, Abdurainov, Baljasnikov, Grigoriev, Zitkus, Kitaigorodski, Kozebatkin, Kasimovski, Kostikov, Konov, Melkumov, Polikarpov, Romanov, Scerbarkov, Iankin. **Mulți din ei activează în echipe de categoria A.**

ÎN VEDEREA VIITOAREI PARTICIPĂRI

Echipa de fotbal a Suediei nu este prezentă nici anul acesta la întrecerea juniorilor. Suedia își va trimite însă la București doi observatori ai Federației, pentru a se documenta asupra felului cum se desfășoară turneul. Sosirea celor doi observatori este legată de intenția Suediei de a se înscrie la ediția viitoare a turneului.

Linia de atac a Portugaliei

Programul grupelor preliminare ale turneului

Data	Ora de începere	Locul	Stadionul	Grupa	Adversari
20. IV	15	București	Republicii	A	R. F. G.—Portugalia
20. IV	16,45	București	Republicii	A	Belgia—R. P. Română
20. IV	15	Ploiești	Petrolul	B	R. P. Bulgaria—Olanda
20. IV	16,45	Ploiești	Petrolul	B	R. P. F. Iugoslavia—Anglia
20. IV	15	Constanța	1 Mai	C	Turcia—R. P. Ungaria
20. IV	16,45	Constanța	1 Mai	C	Franța—Spania
20. IV	16,45	Brașov	Tractorul	D	Italia—R. P. Polonă
20. IV	15	Cluj	Municipal	E	R. D. Germană—Grecia
20. IV	16,45	Cluj	Municipal	E	R. S. Cehoslovacă—U.R.S.S.
22. IV	15	București	Republicii	A	R. F. Germană—Belgia
22. IV	16,45	București	Republicii	A	Portugalia—R. P. Română
22. IV	15	Ploiești	Petrolul	B	Olanda—Anglia
22. IV	16,45	Ploiești	Petrolul	B	R. P. Bulgaria—R. P. F. Iugoslavia
22. IV	15	Constanța	1 Mai	C	Turcia—Franța
22. IV	16,45	Constanța	1 Mai	C	R. P. Ungaria—Spania
22. IV	16,45	Brașov	Tractorul	D	R. P. Polonă—Austria
22. IV	15	Cluj	Municipal	E	Grecia—U.R.S.S.
22. IV	16,45	Cluj	Municipal	E	R. D. Germană—R. S. Cehoslovacă
24. IV	15	București	Republicii	A	Portugalia—Belgia
24. IV	16,45	București	Republicii	A	R. F. Germană—R. P. Română
24. IV	15	Ploiești	Petrolul	B	Olanda—R. P. F. Iugoslavia
24. IV	16,45	Ploiești	Petrolul	B	R. P. Bulgaria—Anglia
24. IV	15	Constanța	1 Mai	C	Turcia—Spania
24. IV	16,45	Constanța	1 Mai	C	R. P. Ungaria—Franța
24. IV	16,45	Brașov	Tractorul	D	Italia—Austria
24. IV	15	Cluj	Municipal	E	Grecia—R. S. Cehoslovacă
24. IV	16,45	Cluj	Municipal	E	R. D. Germană—U.R.S.S.

A. Baljasnikov (U.R.S.S.)

Verheyen Jean (Belgia)

Mustafa Soykan (Turcia)

Rolf Kähn (R. F. Germană)

Competițiile de masă

În buna desfășurare și asigurare a succesului diferitelor competiții de masă, un rol important revine consiliilor regionale U.C.F.S. Ne-am adresat tov. S. TROTEA, președintele Consiliului regional U.C.F.S.—Oltenia cu rugămintea de a ne răspunde la cîteva întrebări.

— În regiunea Oltenia s-au înregistrat bune rezultate în ceea ce privește desfășurarea Spartachiadei de iarnă a tineretului, recent încheiată. Vă rugăm să ne spuneți care au fost modalitățile folosite în acest scop și unele rezultate culese cu acest prilej.

— Acțiunea de desfășurare a concursurilor a fost precedată de elaborarea unor planuri de acțiune cît mai judicios întocmite, de instruirea factorilor de răspundere din comisii și popularizarea intensă a Spartachiadei prin afișe, lozinci, chemări, stații de amplificare, gazete de perete și stradă, presă, studioul regional de radio etc.

Ca urmare a măsurilor luate, am reușit să înregistrăm peste 110.000 de participanți în etapa I-a pe asociații dintre care peste 25.000 de fete (ultima cifră noi o considerăm ca nesatisfăcătoare). O participare mai bună s-a înregistrat la gimnastică (14.255 concurenți), șah (22.716), săniuțe (27.647). În schimb nu ne putem declara mulțumiți cu cifrele realizate la patinaj (883), schi (2.315) și haltere (5.231).

Cele mai bune realizări au fost obținute de comisiile raionale din Tr. Severin, Băilești și Corabia și de asociațiile „Rîndunica"—Rudari, „Biruința"—Caraula, „Drum nou"—Boureni, „Tractorul"—Corabia, „Recolta"—Dăbuleni, „Oltul"—Isbiceni și altele.

Din păcate au fost și unele asociații care, lipsite de îndrumarea respectivă, au organizat în mod necorespunzător concursurile, astfel că numărul participanților a fost cu mult sub nivelul posibilităților reale sau nu le-au organizat deloc. Putem cita astfel unele asociații sportive din raionul Craiova (Gubancea, Ghirideni) Segarcea (Cerăt, Cîrna, Cuțmătura) Calafat (Vrata, Poiana Mare) (Oltețu (Diculești, Irimești) și altele.

— Pentru perioada imediat următoare sînt prevăzute o serie de alte competiții de masă. Care sînt preocupările Consiliului regional în această privință ?

— În primul rînd ne revine sarcina de a organiza crosul „Să întîmpinăm 1 Mai" la care ne-am propus să mobilizăm 70.000 de participanți, cu 14.000 mai mult ca anul trecut. Simultan vom organiza „Cupa 1 Mai" la volei, handbal, baschet, fotbal, atletism, popice și gimnastică în toate centrele raionale.

Ne vom îndrepta atenția și spre „Spartachiada de vară a tineretului" care cuprinde următoarele discipline : atletism, gimnastică, ciclism, volei, tir, popice, natație, handbal, fotbal, oină și trîntă și la care ne-am propus să realizăm un număr de 150.000 de participanți.

— Ce alte preocupări figurează în planul de activitate al regionalei U.C.F.S. ?

— Planul nostru prevede multiple și variate preocupări. Simpla lor înșirare tematică va fi sperăm, convingătoare : 1) Organizarea unor campionate model al asociațiilor sportive din oraș ; 2) Organizarea unor duminici cultural-sportive la sate și a unor întreceri cu caracter recreativ în cadrul cărora să se atribuie titlul de „cel mai puternic", „cel mai iute", „cel mai rezistent" tînăr din sat ; 3) Extinderea gimnasticii în producție; 4) Organizarea unor campionate raionale la cel puțin 4 ramuri de sport din care nu va lipsi atletismul, a încheiat declarațiile sale tovarășul S. Trotea.

Gh. RUSSU

VARIETĂȚI • VARIETĂȚI

Curios din cale afară

La conferința publică pe care un antropolog o ținea la universitatea unui stat sudic din S.U.A., un oarecare Wiliam Black a manifestat un deosebit interes. După terminarea conferinței, el i-a cerut omului de știință amănunte suplimentare despre realizările științei contemporane în domeniul influențării creșterii omului.

Antropologul, la rîndul său i-a pus întrebarea: se vede că intenționați să vă dedicați și dv. antropologiei, nu-i așa ?

Însă răspunsul a fost un mormăit de neînțeles. Explicația : tînărul setos de cunoștințe antropologice era doar antrenorul unei echipe de baschet

Un atlet cîntăreț de operetă

Cunoscutul sprinter vest-german Karl Kaufmann a fost invitat la jocurile de vară de la Coblentz. Să nu credeți însă că el va participa la proba sa favorită — alergări pe distanța de 400 m. I s-a rezervat rolul prințului Lilo Karo în opereta lui Abraham „Floarea din Havay".

Kaufmann nu este primul sportiv cîntăreț sau cîntăreț sportiv. Fotbalistul francez Fontaine, interpretează cu mult succes cîntece pariziene. Însă el își păstrează profesiunea principală — centru înaintaș în echipă și cîntă din cînd în cînd la radio doar pentru a-și mai spori veniturile. Fontaine nu intenționează de loc să-și schimbe ghetele de fotbal cu pantofii de lac.

Kaufmann însă a spus de-a dreptul : „Dacă debutul meu pe scena operetei va avea succes, o să părăsesc pista de alergări".

Mama — antrenor de fotbal

Echipa școlară de fotbal din Wigan (Anglia) este mîndră de portarul ei. În primele trei tururi ale jocurilor pentru cupa școlară, Allan Wilson, nu a scos niciodată mingea din plasă. Știți cine este antrenorul micului portar ? Chiar mama lui. În fiecare dimineață, pînă la micul dejun, ea se ocupă de pregătirea fotbalistică a fiului ei. Pe un teren mic din spatele casei, ea poate fi văzută trăgînd șuturi năpraznice la poarta improvizată pe care o apără fiul ei. „Practica e mai importantă decît orice"—spune missis Wilson. Iar Allan, care reține cu greu o minge expediată „la păianjen" de mama sa spune : „Cînd joc de-adevăratelea nu mi se întîmplă așa ceva".

MOZAIC

● *PESTE 7000 de conferințe pe teme sportive au fost ținute în cursul anului trecut numai în orașul Leningrad. În fața celor aproape 3 milioane de auditori care au participat la aceste conferințe au luat cuvîntul savanți și medici, antrenori cunoscuți, maeștri ai sportului, activiști sportivi etc.*

● *ZIARIȘTII sportivi americani au sărbătorit recent pe decanul lor Nat Fleisher, directorul revistei „Ring Magazine" oferindu-i o centură simbolică. Aceasta a fost cea de a 200-a centură din istoria revistei. Cea de a 200-a centură, semn al stimei pe care ziariștii sportivi din S. U. A. o poartă lui „monsieur boxing" cum este poreclit Nat Fleisher. se deosebea de cele 199 anterioare printr-un singur amănunt : ea era o simplă... curea din piele obișnuită !*

● *TWIST, ultimul strigăt al ringurilor de dans din Occident, a început să pătrundă și pe terenurile de sport din Franța. De cîtva timp, spectatorii care asistă la meciurile echipei de baschet I.S.A. Bordeaux au putut constata că jucătorii își fac încălzirea dansînd... twist. Bine înțeles, fără parteneri.*

magazin

revistă săptămînală editată de ziarul

ROMÎNIA LIBERA

★

Redacția și administrația, Piața Scînteii, tel. 17.60.10

★

Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții

★

PUBLICITATEA SE PRIMEȘTE LA ADMINISTRAȚIA REVISTEI tel. 17.60.10 interior 14.00

Ați fost vreodată la Monte Carlo ? Cazinoul se află la numai doi kilometri de ospiciul și de spitalul comunal. Și, după cum ați citit prin ziare, visurile din cazinou sfîrșesc adesea pe patul mizerabil al confreriei surorilor „Sfînta Maria Piazărea"... Acolo sfîrșesc și milionarii aroganți, impertinenți sau yankei și micii burghezi, veniți cu neveste și copii, cu bilet redus de tren, fără rang, fără visuri și, mai ales, fără nici un ban.

Pentru sinucigași, „Santa Maria la malchanceuse" nu ia nici un ban, căci visurile acestor îndrăzneți sînt acum doar un cînt trist de moarte.

Gemete, gemete în toate limbile occidentale. Horcăieli și mediocamente englezești. Caritate pariziană, Santa Maria ! Ghinionistă madonă ! Muribunzii tăi zac acum în aerul infestat de fenol și tu nu auzi decît un singur plînset : wasser, de l'eau, aqua, aqua...

Și storurile de la fereastră, căzute în bernă aruncă asupra sinucigașilor umbre albe și negre, umbre fantastice de cupeuri luxoase made in S.U.A., England sau France. Umbre fantastice de echipaje și poney, pe care tu, Santa Maria, nu i-ai văzut decît la Auteuil, la Brighton, pe Canebière sau Champs Elysées.

— Soră, maică soră, se aude un geamăt surd, înăbușit, pierdut în albeața sărăcăcioasă a patului nr. 5.

— M-ați chemat, monsieur Lavot ? Dar febra strălucește atît de puternic în ochii rănitului, încît acesta nu vede trecînd pe lîngă patul său umbra imaculată a generozității.

— Soră, maică soră, șoptește muribundul. Asta-i Mediterana ? Și cu un efort supraomenesc, încearcă să se înalțe spre ferestrele spitalului, pentru a arunca o ultimă privire mării. Și, deodată, ca prin vis, aude valurile înspumate, lovindu-se de stînci și printre valuri, peștii argintii, meduze și sirene.

— Da, aceasta-i Mediterana, monsieur Lavot. Sînteți acum la Santa Maria — și se opri brusc, înghițind cu lăcomie cuvintele de piazărea... Tre-trebuie să vă refaceți sănătatea.

O grimasă de nemărginită durere brăzdează acum fața domnului Lavot. Ce ironie ! „Tre-trebuie să vă întremați acum, domnule Lavot... în spitalul sinucigașilor." De aceea e atîta spațiu alb în jur și o cameră cu privire la mare. Da, da. Ușa de acolo, cea cu două canaturi, duce în dormitor... Sora îi întrerupse însă șirul gîndurilor.

— Vă mai doare ceva, domnule Lavot ? Aveți cumva vreo dorință ?

— Nu, maică soră, nu, mulțumesc !

Și deodată cuvintele mor, unul cîte unul, pe buzele-i uscate de febră. Se afundă în perina moale și închide ochii. Dacă ar dori ceva, sora ar veni deîndată la patul său, dar nu, domnul Lavot nu mai dorește nimic.

Da, da, acesta e vestitul Monte Carlo !

Cunoștea fiecare loc, al fiecărui jucător, la masa de joc. Cazinoul e acolo unde și acum stau bogătașii și milionarii la mese. Da, da, în stînga, în colț, la prima masă de joc, acolo a jucat el. Acolo a văzut, pentru prima dată cum Fortuna închidea ochii în fața suferinței. Cîte visuri nu-și făurise în acele zile. Iată și crupierul, cel cu barba falsă, ca în piesele lui Anouilh ! Acolo fusese el a doua zi și luase loc cu teamă la masa de joc.

Toate i se păreau atunci atît de frumoase. Pe toate zidurile nu vedea decît afișele cazinoului : „Bani, milioane, fără muncă, bani fără trudă, bani, castele, industrii, bani, Fortuna... Încercați-vă Fortuna. Nu pierdeți nimic. Îndrăzniți.., Cazino de Monte Carlo".

Și acum mintea sa lucra cu aceeași febrilitate în capul bandajat. Mai întîi Louise, nevastă-sa, era de vină. Femeile aduc ghinion. Nevestele sînt cicălitoare. Dar Louise era bună, îi voise doar binele. Nu, nu Louise era de vină. Ea, cu vocea ei plîngăreață, care socotea și iar socotea fiecare ban, își amintea acum toate amărăciunile vieții. Louise era zgîrcită foc și rea, grozav de rea.

Nu, nu, de orice se putea plînge, dar numai de Louise nu. Louise era bună. O adevărată soție și mamă — își amintea bine cum îl certase înaintea jocului : „Edgar — nu-ți pierde capul, cazinoul nu-i pentru noi, ci pentru escroci și hoți, ca alde Pinard. Edgar, Edgar... Ce ne vom face dacă pierzi...

Și pierduse totul. Într-o clipă refăcu întocmai decorul. Își reaminti momentul în care se trezise în sala de joc, fascinat de lumini Nu mai auzea rîsul argintiu al iubitei sale Louise, de care nu se mai sinchisea acum. Edgar, el, umilul funcționar de la S.N.C.F., nu se afla acum decît cu gîndurile sale toate, în fața mesei cu postav verde : bani, bani, bani Se va răzbuna pe insolențele și moțiciile bădăranului de Pinard ! În sfîrșit îi veni și lui rîndul.

La început jucase timid. Sume mici, pentru care Fortuna îl răsplătise cu mii de franci Fortuna era cu el Ah Louise închipuiește-ți vom cumpăra o fermă, ne vom construi un bungalov așa cum am văzut în filmele americane... Dar femeia gemea în somn ? Oh, dragul meu Edgar, nu-i așa că mîine nu te vei mai duce la cazino ? Promite-mi !

Dar Edgar vroia un Rolls-Royce, un Chevrolet, un balansoar pentru copii. Arhitectura viitoarei sale reședințe de vară îi dădea mult de furcă. Mărturisi că nu se pricepe. Va apela, în fine, la un specialist, poate la Corbusier ! Și, totuși, ciudat, curios ! După numărul 18 vine mereu numără 5, a doua, a treia și a patra oară. Pe acesta trebuia să mizez ! Aș fi cîștigat milioane... Bani, bani, bani.

„Mîine am s-o fac" — își zise el. Se întoarse pe partea cealaltă și adormi.

Dar parcă au trecut zile și nopți de cînd se află în fața mesei de joc. Cît a pierdut oare ? Nu mai știa. Avea sentimentul că se prăbușește de pe un munte. De trei ori fușese la bancă și nu se lăsase pînă nu ridică suma înscrisă pe acreditivul a cărui copie o mai avea în buzunar. Toate economiile sale de zece ani de zile. Economii de umil funcționar. Făptuise ceva monstruos ! Ah, ce s-ar întîmpla dacă... Dar refuză să mai gîndească.

— Voi aștepta liniștit pînă va cădea nr. 18 — se gîndi el și voi miza apoi întreaga sumă pe numărul 5. De două ori. Atunci voi cîștiga și apoi... Da, apoi nu voi mai juca niciodată. Nici un diavol nu mă va mai readuce în fața mesei de joc. Voi fi tare... Și apoi voi pleca îndată, cu Louise, din Monte Carlo. Vom călători, da ,vom călători, poate la bunica în Cevennes, la țară.

Părul i se lipise de frunte, gulerul cămășii își pierdu forma din cauza căldurii. Cravata nu mai era la locul ei. Acum arăta ca un adevărat jucător, așa cum numai Dostoievski și l-ar fi putut imagina. În acel moment, crupierul se aplecă deasupra postavului verde. Bila de fildeș se rostogoli vertiginos. Cu bastonul în mînă, crupierul anunță radios 13.

Numărul 18 se lăsa așteptat. Tocmai acum. Și bietul jucător se ridică de pe scaun, așteptînd cu înfrigurare. Ultima șansă, numărul 18. Nervos, cu mîinile tremurînde număra restul de bani din buzunare. Mîile de franci economisite cu prețul multor sacrificii erau acum în buzunarele unor escroci. Și banii pe care îi cîștigase ieri îi pierduse. Nu mai avea decît 500 de franci. De data asta, după numărul 18 vine numărul 5.

Dar gîndurile sale nu mai aveau sfîrșit. Poate e nebunie ce fac ! De ce să mai joc acum ? La ce bun ?

Și vocea soției sale Louise îi răsuna tot mai tare în urechi : Edgar, Edgar, ieși afară. Fugi din acel loc blestemat ! Vino, dragule, de cînd te aștept, Edgar, oh, Edgar...

Deodată se trezi dînd cu pumnul în masă și zicînd, ca pentru sine : „Lasă-mă odată în pace, femeie cicălitoare ce ești. Mîi de draci ! Joc pentru ultima dată !"

Și adevărul acesta era. Cu ochii în lacrimi, funcționarul vru să părăsească sala, cînd... 18. Acum joc ultima carte ! Adună în grabă ultimii bani de prin buzunare și-i aruncă, plin de teamă, în pătratul nr. 5. Un american chipeș, cu trabuc în gură, îi privi uimit pentru o clipă și zîmbind curtenitor în jurul său, aruncă un pumn de dolari pe numărul 7.

— Faites vos jeux, Messieurs !

Ce încet se scurgeau minutele acum și cît de repede alerga bila de fildeș. În sfîrșit, acum, uite-o cum fuge spre numărul meu ! Se îngălbeni de teamă. Doar știa precis. Acum va urma numărul 5. O va împăca pe Louise cu un mic cadou. Ah, nervii ăștia — gîndi el. Dacă aș putea să-i stăpînesc !

Și acum va veni, va veni numărul meu. Bila își încetini deodată fuga.

Funcționarul zîmbi la gîndul că suma pe care o avea în față se va înmulți de 35 de ori. Nu va înșela pe nimeni. Își recăpăta doar economiile. Deodată însă respirația i se apri. Nervii săi erau încordați la maximum. Corpul i se ciătină. Acum, acum, de șase sute ori 35... Asta e, asta e...

— Zero !

— Cum ?

— Zero ! repetă monoton crupierul către cel care întrebase.

★

Un țipăt nearticulat. Sora aleargă în grabă spre patul nr. 5. Un doctor veni îndată. Santa Maria Piazărea își împlinise destinul. Numai cearșaful se mai vedea acum deasupra corpului muribundului din patul nr. 5.

— Nu mai e nici o speranță ! — spuse în cele din urmă medicul.

In romînește de G. CUIBUȘ

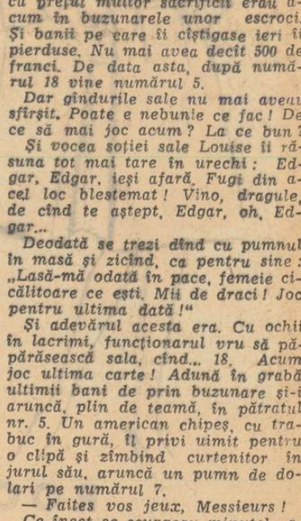

MICA BIBLIOTECĂ MAGAZIN

„NU MAI E NICI O SPERANȚĂ"

Schiță de Eveline Mahyére (Elveția)

CAMPIONATUL CATEGORIEI A — ÎN DATE ȘI CIFRE — ETAPA A XVIII-A

DUMINICĂ 15 APRILIE

Știința Cluj — Dinamo București (2—2)
Rapid — Jiul (1—3)
U.T.A. — Petrolul (1—3)
Steaua — Metalul (2—2)
Dinamo Bacău — Dinamo Pitești (1—0)
Minerul — Progresul (0—6)
Steagul Roșu — Știința Timișoara (2—1)
(In paranteze, rezultatele din tur)

Clasamentul general

1. Steagul Roșu	17	11	2	4	39:23	24
2. Dinamo Buc.	17	10	3	4	38:22	23
3. Progresul	17	9	2	6	33:20	20
4. Petrolul	17	9	2	6	36:23	20
5-6 Știința Tim.	17	8	2	7	21:21	18
5-6. Rapid	17	7	4	6	21:21	18
7. Știința Cluj	17	7	3	7	30:30	17
8. Dinamo Bacău	17	6	4	7	20:23	16
9 Minerul	17	7	1	9	16:35	15
10. Steaua	17	5	4	8	33:33	14
11 Metalul	17	5	4	8	27:39	14
12. Jiul	17	5	4	8	20:33	14
13. Dinamo Pitești	17	5	3	9	23:28	13
14. U.T.A.	17	5	2	10	25:31	12

Clasamentul acasă

1. Steagul Roșu	8	8	0	0	23: 7	16
2. Minerul	9	7	1	1	12: 6	15
3. Știința Timișoara	8	7	0	1	13: 2	14
4. Petrolul	9	6	2	1	22: 8	14
5. Progresul	10	6	1	3	26:14	13
6. Metalul	9	5	3	1	20:14	13
7. Știința Cluj	8	5	1	2	20:10	11
8. Dinamo Pitești	9	5	1	3	19:12	11
9. Jiul	8	4	3	1	13: 9	11
10. U.T.A.	8	4	2	2	13: 6	10
11. Dinamo Bacău	9	4	2	3	15:16	10
12. Rapid	7	4	1	2	10: 7	9
13. Dinamo București	9	3	3	3	16:13	9
14. Steaua	8	4	0	4	20:16	8

Clasamentul în deplasare

1. Dinamo Buc.	8	7	0	1	22: 9	14
2. Rapid	10	3	3	4	11:15	9
3. Steagul Roșu	9	3	2	4	16:16	8
4. Progresul	7	3	1	3	7: 6	7
5. Petrolul	8	3	0	5	14:15	6
6. Steaua	9	1	4	4	13:17	6
7. Dinamo Bacău	8	2	2	4	5: 7	6
8. Știința Cluj	9	2	2	5	10:20	6
9. Știința Tim.	9	1	2	6	8:19	4
10. Jiul	8	1	1	6	7:24	3
11. U.T.A.	9	1	0	8	12:25	2
12. Dinamo Pitești	8	0	2	6	4:16	2
13. Metalul	8	0	1	7	7:25	1
14. Minerul	8	0	0	8	4:29	0

Clasamentul returului

1. Steagul Roșu	4	3	0	1	10: 6	6
2. Știința Timișoara	4	2	1	1	5: 2	5
3. Dinamo București	4	2	1	1	12: 6	5
4. Dinamo Pitești	4	2	1	1	9: 6	5
5. Progresul	4	2	1	1	9: 7	5
6-7 Rapid	4	2	1	1	4: 4	5
6-7 Metalul	4	2	1	1	6: 6	5
8. Știința Cluj	4	2	0	2	4: 8	4
9. U.T.A.	4	1	1	2	8: 9	3
10. Steaua	4	1	1	2	8: 9	3
11. Jiul	4	1	1	2	5: 8	3
12. Minerul	4	1	1	2	3: 7	3
13. Petrolul	4	1	0	3	7: 7	2
14. Dinamo Bacău	4	0	2	2	4: 9	2

PRONOSTICUL...

p. Jui VASILE SEREDAI, jucător la Steagul Roșu Brașov

1. Știința Cluj—Dinamo București 1
2. U.T.A.—Petrolul 1 x
3. Rapid—Jiul 1
4. Steaua—Metalul 1
5. Minerul—Progresul x
6. Steagul Roșu—Știința Timișoara 1
7. Dinamo Bacău—Dinamo Pitești x
8. Flacăra Moreni—C.S.M.S. Iași 1 2
9. C.S.M. Sibiu—C.S.O. Craiova 1
10. C.S.M. Reșița—Tractorul Brașov 1
11. C.S.O. Timișoara—C.S.O. Baia Mare 1
12. Ariegul Turda—Industria Sîrmei C. Turzii 1 x

Echipa săptămînii

Gram — Nedelcu, Nunweiller III, Cincu — D. Munteanu, Szigeti — Al. Lazăr, Țircovnicu, Fusulan, Raksi, David,

Cu cine mai au de jucat :

STEAGUL ROȘU cu : Dinamo București (d), Jiul (a), Dinamo Bacău (a), Minerul Lupeni (d), Steaua (d), U.T.A. (a), Metalul (d), Progresul (a);

DINAMO BUCUREȘTI cu : Steagul Roșu (a), Steaua (d), Jiul (d), Metalul Tîrgoviște (a), Petrolul (d), Progresul (a), Minerul Lupeni (a), Știința Timișoara (d) ;

PROGRESUL cu Petrolul Ploiești (a), Rapid (d), U.T.A. (d), Știința Cluj (a), Dinamo Pitești (d), Dinamo București (d), **Știința Timișoara (a), Steagul Roșu (d) ;**

PETROLUL PLOIEȘTI cu : Progresul (d), Metalul Tîrgoviște (a), Știința Timișoara (d), Jiul (a), Dinamo București (a), Dinamo Pitești (d), Dinamo Bacău (a), Rapid (d) ;

RAPID cu : Metalul Tîrgoviște (d), Progresul București (a), Dinamo Pitești (a), Dinamo Bacău (d), U.T.A. (a), Steaua (a), Știința Cluj (d), Petrolul (d) ;

ȘTIINȚA TIMIȘOARA cu : Știința Cluj (a), Dinamo Pitești (d), Petrolul (a), Steaua (a), Jiul (d), Metalul Tîrgoviște (a), Progresul București (d), Dinamo București (a) ;

ȘTIINȚA CLUJ cu : Știința Timișoara (d), U.T.A. (a), Metalul Tîrgoviște (d), Progresul (d), Dinamo Bacău (a), Minerul Lupeni (d), Rapid (a), Dinamo Pitești (a) ;

DINAMO BACĂU cu : U.T.A. (a), Minerul Lupeni (d), Steagul Roșu (d), Rapid (a), Știința Cluj (d), Jiul (a), Petrolul (d), Steaua (d) ;

MINERUL cu : Jiul (d), Dinamo Bacău (a), Steaua (d), Steagul Roșu (a), Metalul Tîrgoviște (d), Știința Cluj (a), Dinamo București (d), U.T.A. (d) ;

STEAUA cu : Dinamo Pitești (d), Dinamo București (d), Minerul Lupeni (a), Știința Timișoara (d), Steagul Roșu (a), Rapid (d), U.T.A. (d), Dinamo Bacău (a) ;

METALUL cu : Rapid (a), Petrolul (d), Știința Cluj (a), Dinamo București (d), Minerul Lupeni (a), Știința Timișoara (d), Steagul Roșu (a), Steaua (d), Jiul (d).

GOLGETERII

După etapa de duminică, Constantin a fost ajuns din nou în fruntea clasamentului de către Dridea. Deci, duelul dintre acești jucători continuă. Iată cum se prezintă clasamentul pe primele locuri :

1. DRIDEA (Petrolul), CONSTANTIN (Steaua), 14 goluri fiecare.

2. MARCU (Știința Cluj) 12 goluri.

3. VOINEA (Progresul) 11 goluri.

4. ENE (Dinamo București), SASU (U.T.A.), NĂFTĂNĂILĂ (Steagul Roșu), GRAM (Dinamo Bacău), 9 goluri fiecare.

5. EFTIMIE (Dinamo București), 8 goluri.

6. SEREDAI (Steagul Roșu), CAZACU (Metalul), MANOLACHE (Știința Timișoara), OZON, BALINT (Rapid), PÎRCĂLAB (Dinamo București), 7 goluri fiecare.

De la o etapă la alta

● **In etapa de duminică, în cele 7 partide au fost folosiți 168 de jucători. Doar Petrolul, Steaua și Știința Timișoara nu au

CREATORII DE MODĂ vă prezintă:

DOUĂ PIESE

De la stînga la dreapta:

— Două piese din stofă subțire, decoltate, cu bluza încreițită, prinsă într-o bandă, care se ridică în față formînd un unghi. Fusta ușor lărgită jos.

— Acest complet tineresc are bluza în spate mai lungă, iar în față mai scurtă, imitînd două buzunare. Închis într-o parte cu doi nasturi. Tighele în talia — marcată mai jos. Fusta puțin largă.

— Două piese din tweed, croit kimono, bluza largă încreițită apoi fixă pe șold, cu o fundă într-o parte. Fusta în clini, cu două cute duble în față și spate.

— Complet mai elegant, cu guler degajat, închis într-o parte, cu nasturi mari, eventual din pasamanterie. Fusta cu puțin creț în față.

— Două piese din material pepit, fără guler. Mînecă pusă 3/4. Cu o bandă de bie, rotunjită, terminîndu-se într-o fundă. Fustă plisată mărunt, largă.

Desene de Beatrice BOBOCEA

ROCHII DE DIMINEAȚĂ

— *Rochie simplă cu fusta evazată, datorită celor două pliuri care se prind doar în talie, lăsînd să se vadă tăietura buzunarului dinăuntrul cutei.*

— *La această rochie cu mînecă chimono, scurtă, garnitura o constituie tighelele de la platcă, ce se continuă pe cută, pînă la tiv.*

— *Rochie ușor cambrată în talie, cu două clape de buzunar în jurul cutei. Mai jos de talie, se leagă lejer un cordon.*

— *Foarte tinerească este această rochie închisă în talie cu cinci nasturi mici, iar la gît cu o fundă îngustă. În gen de corseletă se fac în talie nervuri înguste care se desfac spre corsaj și fustă.*

— *Model practic, cu o cută lată dublă în față, ce pornește de sub platcă și se închide în patru nasturi. La gît un guler degajat, iar mîneca chimono.*

Desene de Melania POPESCU

TAIOARE

De la stînga la dreapta:

— Taior fantezi cu un guler rotund pe gît terminîndu-se în afară cu două rotunduri. Fețele se compun din două părți iar bordajul plătcilor e făcut din tighel. Fusta simplă.

— Un taior semi-clasic încheiat cu un nasture, avînd garnitură două clape de buzunar. Fusta dreaptă.

— Originalitatea acestui taior clasic o constituie bordisirea gulerului și a reverelor cu panglică de catifea. Fusta cu două pliuri ascunse.

— Un taior din material ecosez, cu mînecă chimono treisferturi și, încheiat cu trei nasturi. Gulerul mare rotund, croit pe biais, bordisit cu catifea. La fel garnitura la partea de jos a taiorului cu două buzunare fantezii. Fusta dreaptă.

— Din material pepit mare este confecționat acest trois-quart cu mineca pusă. Gulerul, buzunarele și manșetele croite pe biais avînd garnitura de catifea. Tot în catifea sînt îmbrăcați și nasturii. În față fusta este simplă, în spate cu un pliu ascuns.

— Taior chimono, cu mineca treisferturi, din material în carouri mari. Încheierea în față se face printr-un șiț ascuns. Gulerul și garnitura din față imită un cordon din catifea. Fusta din cute duble.

— Acest taior confecționat din material în dungi își are originalitatea prin jocul de linii. Fusta dreaptă.

— Tot din stofă în dungi este și acest taior fantezi cu jocul său de linii. Tăietura pensei pornește de la răscroitura mînecii, care-i dusă pînă mai jos de talie unde formează buzunarul ascuns. Garnitura gulerului și a buzunarelor este din catifea. Fusta este simplă.

— Un taior clasic în dungi, ușor cambrat, închizîndu-se la trei nasturi. Originalitatea constă în așezarea dungilor la pensa de la umăr. La fustă dungile sînt tot verticale

Desene de Vali GHIUȚĂ

ÎNBRĂCĂMINTE SPORT

Scoatem bicicleta, sau... motocicleta. Iată două modele de bluze sport, foarte potrivite în plimbări sau excursii... pe roți. Dar să nu uităm că mai vine cîte o ploaie, mai bate vîntul. Pentru astfel de cazuri pardesiul de piele făcut după modelele de mai sus va fi foarte folositor.

Desene de Tanți PFENNINGS

ȚINUTĂ DE INTERIOR

1. O rochie din material cu dungi cu croială în formă de șort.

2. Costum cochet și comod de purtat în casă format din pantalon și bluză imprimată cu garnituri din materialul pantalonului.

3. Un capot comod închis pe o parte, cu mineca evazată și talia joasă.

4. Pentru interior, această rochie comodă a cărei lărgime este strînsă în cordon. Platca și manșetele din tricot.

Desene de Ludmila OGRINJEANU

Ghidul gospodinei

SUPELE SAU CREMELE

Ele au la bază un rîntaș astfel pregătit: se topește untul la care se adaogă apoi făina care se lasă la un foc moale 20 minute fără să se rumenească. Peste ei se toarnă zeamă de oase sau pur și simplu apă. Supele trebuie date prin sită și la sfîrșit sînt drese cu ou și smîntînă

SUPĂ DE CARTOFI

Cantități pentru 6 persoane: 750 g. cartofi, 1—2 fire de praz, 1.500 litri de apă sau zeamă de carne, 100 g. făină, 100 g. unt, 2 dl. lapte, 2 gălbenușuri, 3 felii de franzelă. Curățim bine cartofii de coajă, îi spălăm și tăiem felii. La fel procedăm și cu prazul.

Punem totul la fiert în apă sau zeamă de carne. Cînd zarzavatul este fiert se dă prin sită, se sărează. Separat topim untul, adăugăm făina care o lăsăm să se coloreze puțin. Peste rîntaș turnăm supa dată prin sită și lăsăm să mai fiarbă 10-15 minute. În castronul de supă batem gălbenușurile cu laptele călduț, turnăm apoi supa pe deasupra. La masă se servește franzela tăiată bucățele mici, prăjită puțin în unt.

SUPĂ DE PRAZ CU OREZ

Cantități pentru 6 persoane: 100 g. orez, 1,500 l. apă sau zeamă de carne, 2-3 bucăți de praz, 20 g sare, un gălbenuș de ou, 2 dl. smîntînă, o lingură de grăsime (unt). Curățim prazul, îl tăiem juliene și-l înăbușim puțin în grăsime. Separat fierbem orezul, după care îl dăm prin sită și-l punem din nou într-un vas cu 1,500 l. apă sau zeamă de carne. Peste el adăugăm prazul, potrivim de sare și lăsăm să mai dea cîteva clocote. Cînd este gata se varsă în castronul de supă unde am frecat gălbenușul cu smîntînă.

SUPĂ DE CEAPĂ

Cantități pentru 6 persoane: 4 cepe, 50 g. grăsime (unt), 60 g. făină, 1 litru apă sau zeamă de oase, 40 g., fidea, 1 kg. lapte, un gălbenuș de ou, 1 dl. smîntînă și 100 g. brînză albă sau cașcaval. Curățim ceapa, lăsăm să se prăjească înăbușit în unt iar la sfîrșit punem și făina. Se toarnă apoi apă fiartă peste ea. După ce a fiert un ceas adăugăm fideaua și la sfîrșit laptele. În castronul de supă amestecăm gălbenușul de ou cu smîntîna și brînza. Deasupra turnăm supa bine încălzită.

MENIUL SĂPTĂMÎNII

- Salată de morcovi; Mîncare de praz cu carne; compot de ananas.
- Chiftele de cartofi cu smîntînă; varză cu carne de porc; biscuiți cu rahat.
- Mazăre cu frigănele; tocană de purcel cu mămăliguță; trandafiri.
- Supă de carne cu găluști de griș; rasol cu sos de muștar; fructe.
- Brînză de vaci cu smîntînă; friptură de miel cu salată verde; plăcintă de mere.
- Supă de ceapă; musaca de vinete; mere în aluat.
- Sufle de șvaițer; spanac cu ochiuri; pricomigdale de ciocolată.

CURIERUL NOSTRU

CECILIA T.: În condițiile dv. specifice, rezolvarea acestei probleme este deosebit de dificilă. În ultimă instanță, numai dv. singură va trebui să hotărîți ce anume aveți de făcut. Părerea noastră este să nu întreprindeți nimic. Diferența este prea mare. Ar însemna ca foarte curînd să aveți o grijă în plus. În situația actuală dv. aveți mai multe satisfacții decît vi se pot oferi urmînd drumul care vi se propune.

FELICIA R.: Locul dv. este în mijlocul celor ce v-au acordat încredere, în mijlocul celor pe care trebuie să-i ingrijiți și în slujba cărora trebuie să puneți toate cunoștințele dv. Nu părăsiți idealurile înalte care v-au călăuzit în viață pentru unele slăbiciuni de moment. Va fi rău și pentru dv. și pentru alții.

DUMITRU—Dorohoi: Se pare că și dv. aveți o parte de vină în acest caz. Nu ați fost întotdeauna înțelegător, calm, respectuos. Prin aceasta, dv. ați creat o atmosferă apăsătoare, grea, în familie. De aici decurg unele manifestări nepotrivite ale soției dv. Noi nu știm de acord cu ceea ce intenționează să facă ea. Dacă dv. veți discuta și îi veți dovedi prin fapte că vă veți schimba comportarea, sîntem siguri că lucrurile se vor îndrepta.

LĂCRĂMIOARA Z.: Nu este cazul să vă puneți asemenea întrebări. Lucrurile sînt atît de vagi încît nu veți putea găsi nici un răspuns. Noi credem că puteți continua relațiile de prietenie. Cu timpul vă veți cunoaște mai bine și veți putea găsi răspuns la toate întrebările care vă frămîntă acum.

DIN SECRETELE LONGEVITĂȚII

Spunea cineva:

— Ei, iată-mă și la pensie! Ajunge cît am muncit. De acum încolo las rîndul altora. Și o să mă odihnesc, să mă odihnesc...

Interlocutorul nostru își propusese un fel de odihnă totală, într-o pasivitate aproape absolută. Dar experiența arată că trecerea de la o viață activă la fotoliu și papuci reprezintă, în realitate, cel mai sigur mijloc de a... îmbătrîni repede.

Nu, nu aceasta este calea de urmat. „Toamna aurie a vieții" poate și trebuie să fie îndelungată și plină de bucurii. Se cere însă a fi îndeplinită o condiție esențială: a nu abandona orice fel de activitate. Organismul simte nevoia de muncă în tot cursul vieții. Bineînțeles, este utilă numai acea muncă în care nu sînt depășite posibilitățile organismului. Cel mai bine este atunci cînd se reușește o îmbletire armonioasă între o oarecare muncă fizică și o activitate intelectuală. Avantajul se explică prin aceea că este solicitat multilateral etajul superior al sistemului nervos central și anume scoarța creierului.

„Nu pare îndoielnic — scrie Acad. C. I. Parhon — că activitatea scoarței cerebrale ține în frîu procesul de îmbătrînire" Acest adevăr este ilustrat de exemplul multor oameni de seamă. Genialul scriitor L. N. Tolstoi, ca și marele savant I. P. Pavlov, au desfășurat pînă la o vîrstă înaintată o rodnică activitate creatoare, curmată de boli infecțioase survenite pe neașteptate. Celebrii constructori de viori Amati și Stradivarius s-au apropiat de vîrsta de o sută de ani fără a-și fi părăsit nici o clipă munca. Iar compozitorul Auber, care a trăit 90 de ani și a compus, la 87 de ani, opereta „Vis de dragoste", obișnuia să spună: „Eu nu am optzeci de ani, ci de patru ori douăzeci de ani".

Mai este necesar să fie atribuită o anumită însemnătate și regimului alimentar. „Am eu sistemul meu" — ne spune cîte un venerabil bătrîn, iar vechimea actului de naștere face dovada eficacității sistemului. Diferitele sisteme despre care se vorbește, au însă toate un cusur: nu se potrivesc la toți oamenii, deoarece nu toate organismele sînt croite după același calapod. Un principiu rămîne totuși general valabil și acesta este sobrietatea. Dar nici sobrietatea nu trebuie înțeleasă în exces. De pildă, regimul exclusiv de legume și fructe, lăudat de unii vegetarieni, poate da rezultate bune, dar numai pentru un timp relativ scurt. Defectul regimului vegetarian 100% constă în faptul că privează organismul de proteine, iar proteinele sînt necesare la orice vîrstă. Sistemul cel mai bun este regimul individualizat, stabilit cu ajutorul medicului, un regim moderat, bazat în general pe lactate — legume — fructe, din care să se reducă grăsimile și carnea pentru anumite perioade de timp. Mai trebuie avut grijă să nu se supraîncarce tubul digestiv (lăcomia este primejdioasă!) și să se urmărească evacuarea intestinului gros cu regularitate, o dată pe zi.

Esențialul — am spus-o și o repetăm — este desfășurarea în continuare a unei activități și nu trecerea în pasivitate. E destul de greu de formulat o rețetă practică, bună în toate situațiile. Totuși viața furnizează o astfel de rețetă. Pretutindeni, numeroși pensionari, plini de vigoare și entuziasm tineresc, duc o susținută activitate pe tărîm obștesc. Există la noi variate forme de activitate obștească între care se poate alege, potrivit cu înclinațiile și posibilitățile fiecăruia. Bunăoară, o activitate obștească în domeniul ocrotirii sănătății... de ce nu? Iată deci un excelent mod de a continua o activitate în folosul colectivității, îmbinînd în modul cel mai fericit interesul individual cu interesele obștești.

Dr. Al. GHEORGHIU

ȘTIAȚI CĂ...

...în interiorul templului lui Esculap — zeul medicinii — din antica Eladă, existau niște galerii speciale, expuse la soare, unde se tratau bolile prin helioterapie?

...în evul mediu, datorită obscurantismului religios, corpul gol era socotit o rușine? Cel care ar fi îndrăznit să facă helioterapie, era ars pe rug.

...razele ultraviolete pătrund în piele pe o adîncime de numai jumătate milimetru? Aceasta este însă suficient pentru a transforma histidina și acidul timonucleinic din piele în histamină, substanță care stimulează majoritatea funcțiunilor organismului.

...unele răni care se cicatrizează greu își scurtează perioada de vindecare dacă se supun acțiunii razelor solare?

...helioterapia aplicată rațional la anemici favorizează creșterea numărului de globule roșii și a cantității de hemoglobină, iar că atunci cînd se aplică nerațional se obțin efecte contrarii?

...în stațiunile poloneze Sopot, Ustka, Jurata și altele de pe litoralul Mării Baltice, în imediata apropiere a plajei sînt mari păduri de conifere care înbălsămează aerul marin cu mirosul specific acestor copaci?

...blonzii și roșcații sînt mai sensibili la acțiunea soarelui decît brunetii?

Dr. I. LEGIC

magazin medical

Aspecte și cifre grăitoare

● *DATORITĂ modului de viață american, în S.U.A. mortalitatea prin afecțiuni cardio-vasculare depășește de două ori mortalitatea din Uniunea Sovietică. În ceea ce privește morbiditatea deficiențelor mintale, este de remarcat faptul că — datorită aceleași cauze — din totalul paturilor de spital existente în S.U.A., 50 la sută sînt ocupate de bolnavi psihici.*

● *SEMNIFICATIV este și faptul că în timp ce marile trusturi care fabrică medicamente în S.U.A. — Schering, Merk, Lederle etc. realizează profituri uriașe din vînzarea produselor farmaceutice, congresul american nici nu a vrut să audă de o lege pe care — chipurile — guvernul a propus-o pentru ameliorarea asistenței medicale a bătrînilor.*

● *ÎN ANGLIA a fost adoptată anul trecut, o lege prin care muncitorii sînt obligați să suporte cheltuieli suplimentare pentru îngrijirea sănătății.*

● *ÎN ITALIA, din cauza lipsei de interes a patronilor pentru asigurarea mijloacelor de protecție, se produc zilnic 13 accidente mortale în producție și 150 de accidente care determină infirmități mari.*

● *ÎN S.U.A. alcoolismul face anual circa 5 milioane de victime, care îngroașe numărul alienaților, sinucigașilor, accidenților și al multor infirmi suferind de boli cronice.*

● *STATISTICILE recente din Franța, arată că printre muncitorii „asigurați" din această țară s-a înregistrat, la fiecare 8 secunde, un accident de muncă, la fiecare 2 minute un infirm și la fiecare oră un mort. Dacă mai adăugăm că sumele afectate pentru medicamente și hrana bolnavilor au fost reduse în anul 1960 cu 1.200.000.000 franci noi, iar taxele de spitalizare au fost recent considerabil sporite, ne putem ușor da seama de încă o latură a situației din țările capitaliste.*

Despre cauzele bolilor

Capacitatea organismului omenesc de a se feri de îmbolnăvire este foarte mare. Ea crește și mai mult atunci cînd condițiile de muncă, de trai, de odihnă și de alimentație se îmbunătățesc, așa cum se întîmplă la noi. În plus, capacitatea de muncă, puterea creatoare, puterea de viață și durata vieții cresc, cînd oamenii respectă regulile vieții sănătoase.

La baza prevenirii oricărei îmbolnăviri stau, de fapt, două condiții. Să păstrăm puterea de adaptare a organismului la condițiile variabile ale mediului înconjurător și să ne ferim de excitanții (factorii producători de boli) exagerați.

Aceștia din urmă, cauzatorii bolilor, de regulă nu sînt elemente noi apărute în viața noastră, ci doar factori excitanți, agenți mai mult sau mai puțin intenși, capabili să depășească, pentru un timp, gradul de adaptare al organismului față de efectul lor dăunător. Atunci ne îmbolnăvim.

Printre factorii externi, capabili să producă îmbolnăvirea organismului, cei mai cunoscuți, indeobște, sînt cei mecanici (traumatismele), fizici (căldura sau frigul excesiv, curenții electrici etc.), chimici (otrăvurile de tot felul) și biologici (microbii patogeni, viermii intestinali etc.)

În afara acestor patru grupe de factori externi, mai există însă și alți factori cauzatori ai bolilor, cunoscuți, pe nedrept, mai puțin, de marele public.

Așa, de pildă, este alimentația nerațională. Aici e vorba atît de abuzul alimentar (grăsimi, băuturi alcoolice, dulciuri etc.) cît și de alimentația monotonă, unilaterală, incompletă, insuficientă (cum ar fi aceea lipsită de vitamine) Toi aici e vorba de greșelile în felul de a ne hrăni, cum ar fi mesele la ore neregulate, mîncatul în pripă, modul defectuos al preparării și chiar prezentării mîncărurilor la masă etc. care pot cauza sau favoriza multe boli de stomac, intestin și ale întregului organism.

Organismul omului poate fi însă influențat nefavorabil și de factori psihici, pînă la îmbolnăvirea lui. Emoțiile negative, prici-nuite de o muncă dezorganizată, de certuri, neînțelegeri, teamă, tot felul de nemulțumiri de servici sau familiare prelungite, ca și suprasolicitarea nervoasă, oboseala dusă pînă la surmenaj etc. influențează sistemul nervos, slăbindu-l și deregîndu-l pînă la îmbolnăvirea omului (astenie nervoasă și multe alte boli psihice).

Pe de altă parte, tulburările activității sistemului nervos se răsfrîng nefavorabil asupra tuturor funcțiilor organismului și pot apare diferite și grave boli ale aparatului cardiovascular, respirator, digestiv etc. Aceasta datorită rolului de conducere și coordonare pe care îl are sistemul nervos central (în special scoarța creierului mare) asupra activității întregului organism Aici se cuvine să ne oprim mai mult asupra puterii cuvîntului a cărui influență pozitivă și din nefericire, de multe ori, negativă („cînd nu e la locul lui"), legată de starea emoțională pe care o declanșează, este de cea mai mare importanță pentru activitatea sistemului nervos central și prin el pentru activitatea organismului în întregime. Despre puterea cuvîntului însă, vrem să vorbim aparte, mai pe îndelete.

În legătură cu factorii psihici și mai ales cu oboseala și surmenajul, se conturează grupa factorilor sociali, capabili să ducă la îmbolnăvire, factori care se manifestau din plin și în țara noastră în timpul regimului burghezo-moșieresc. Pentru generațiile tinere, care trăiesc și muncesc în condițiile noastre sociale noi, factorii sociali ce ar putea produce boli sînt cu mult mai puțini, iar pentru prevenirea efectului lor s-au creat toate condițiile necesare (grija deosebită pentru cei ce îndeplinesc munci grele, ocrotirea adolescenților și tinerilor muncitori, ocrotirea femeii muncitoare, condiții superioare de securitate a muncii și de protecție etc., etc.).

Cunoscînd cît mai bine factorii nocivi ce mai există, să respectăm regulile de protecție și igienă, pentru a ne feri de boli.

Dr. V. IVANOV

REBUS magazin

CHESTIUNI FAMILIARE

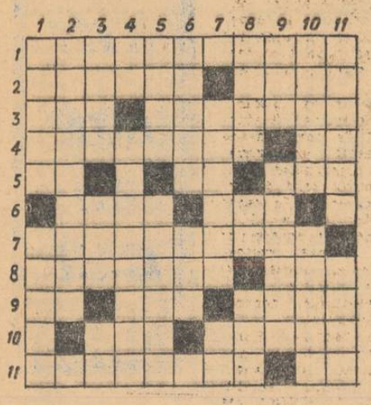

ORIZONTAL: 1) Arbori familiari! 2) Titlu acordat de stat mamelor care au crescut cel puțin 10 copii – Puiul mamei 3) Merge numai la început — „Nani, nani, puiul mamei" și „M-a făcut mama frumoasă". 4) Se face în primul rînd în familie (pl.) — Pronume pentru mamă sau fiică. 5) La bunici, la părinți, dar nu și la copii — Și la fete și la băieți! — Îl găsești și la Mamaia și la Tataia! 6) Cînd e mare devine bunic! — Umedă. 7) Femeie care și-a întemeiat o familie. 8) Fruntași în marea familie a oamenilor muncii — Arbore. 9) Prepoziție — Campioni întorși — Continent. 10) Fără soț — Ultimul rege al Troiei, tatăl lui Hector. 11) Pot fi și de rudenie — Jumătatea tatei...

VERTICAL: 1) Frate de aceeași vîrstă — Bucuria părinților. 2) Transmitere a caracteristicilor de la părinți la copii. 3) Diminutiv masculin — Așezat pe jumătate — Ulpiu Grubea. 4) Dinșii — „Și era una la părinți / și mîndră-n toate cele" (Eminescu) 5) Una dintre surorile Sahighian, actriță la Teatrul Național — Copilul față de părinți. 6) Două surori pe care nu le poți deosebi — Cît pe-aici să fie soră 7) Anumite cuie — Pere. 8) Vechi germani — Doina Iliescu — Măsuri de suprafață. 9) Zile în calendarul roman — Surorile mamei sau ale tatălui. 10) Două surori care joacă alternativ pe scena Teatrului Național același rol în piesa „Fiicele" — Înfrățit. 11) Din domeniul fanteziei — Rudă nespus de dragă.

N. CORNEA

PRIMAVARA, UNDE EȘTI?

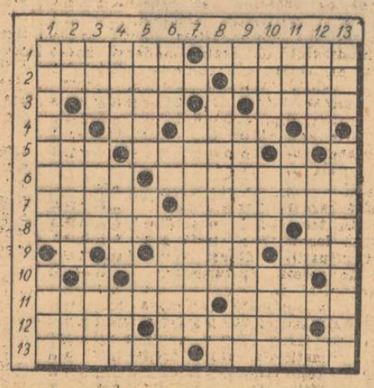

ORIZONTAL: 1) Păsărele — Pupeze 2) Liliac (pl.) — Nevăstuică 3) Violeta, Margareta și Gherghina — Părăluțe 4) Jumătate iris! — Petale de liliac! — La muscate 5) E cucută! — Păreri de rău 6) Ulm — Bazat pe egalitate 7) Nu se poate vedea „Liliacul" — Primăveri 8) Florar — Noroi 9) Vasilica — Acea 10) Cîntă „Am douăzeci de primăveri" 11) Vulpe — A face flori... în piele. 12) Are aripi dar nu e pasăre — Totdeauna lîngă iris. 13) Rapiță — „Narcis" (de la muzeu).

VERTICAL: 1) Privighetori — Pulbere (nu iarbă) 2) În ton! — Sunătoare — Acum 3) De la — „Liliacul și mălinul" — La Florie 4) Concurent — Livada, Lunca și Poiana — Curelușă 5) Proptea pentru butoi — Sere! — Înăuntru 6) Dinșele — În cercelus! — Floare la ureche 7) Nu-mă-uita 8) Căldărușe — Tese! 9) Iliac (nu liliac) — Din cauza lăcrămioarelor 10) Susține cercelușii — Acest — Lîngă căldărușă 11) Fir — Prefix — Cu țcute 12) „Floricica"... — ...și „Garofița" 13) Apuci — Însfîrșit, iat-o!

D. BARTOLOMEU

SCAUNE

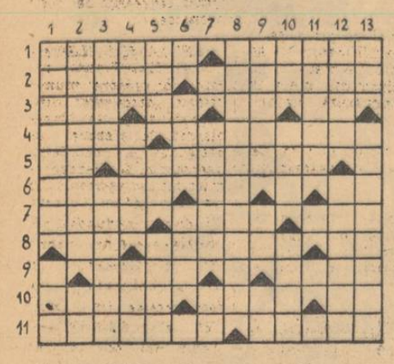

ORIZONTAL: 1) Cuvînt tematic în jurul mesei (pl.) — Autorul versurilor „Bătrîna sta-ntr-un colț la masă / Și-avea niște pantofi mari / Puteai în ei din pod să sari / Avea trei scaune în casă / Și-un pat făcut din patru pari" (din „Un pipăruș modern") 2) Numărul picioarelor de la scaun — Cîntar de mare tonaj 3) Băutura cea mai bună — Cristian Jipescu — La revedere! — Ruteniu 4) Afluient al Dunării — Autorul versului „Și ca mumii egiptene stau cu toții-n scaun țepeni" (din Scrisoarea IV-a) 5) Cal dobrogean — Scaunele pianiștilor 6) Iute — Interjecție — Operă 7) Avînt tineresc — Arteră — Pe scaunul făcărului 8) Ape! — Susține pînzele corabiei — Scaun la sfîrșit 9) Decret (od) — Țesătură de bumbac pentru tapisarea scaunelor. 10) Loc cu multe mese și foarte multe scaune — Înconjurate de scaune — Arcadi Konstantinov 11) Te tunde pe scaune speciale — „12 scaune" de Ilf și Petrov (pl.).

VERTICAL: 1) Rezemătoarele scaunului — Împreună cu Petrov a scris romanul „12 scaune" 2) Altădată se mai numea și „Cetatea de scaun" — Sau 3) Scaun la motocicletă — Îmcălțăminte comodă 4) Udrescu Radu — Specie de arbore — Întîmplare 5) Lemn special pentru confecționarea de scaune — Odinioară (abrev.) — Drum 6) Scaun înalt cu spetează și brațe — Vedere 7) Pictor francez, autorul tabloului „Pisica sub scaun" — Notă muzicală 8) Scaune învelite cu piele 9) Originari din Oaș — Măsură agrară — Scaun la cap! 10) Sec! — Prima femeie — Nu e ușoară 11) Alocație acordată studenților merituoși 12) Jgheabul morii — A luat un loc pe scaun 13) Scoase din scaun! — Scriitor sovietic, autorul piesei „Fotoliul 13".

N. MUNTEANU

Poșta rebus

ALEX. DOALI — Lunca Aradului: După cum ați putut remarca, nu publicăm aritmogrife.

THEODOR UNGUREANU — Cordăreni: Pentru prima încercare de acest fel, dovediți îndemînare. Fiți însă, pe viitor, atent la numărul punctelor negre. Ele nu trebuie să depășească un procent de 15 la sută din totalul pătrățelelor. Jocul dv. depășește această limită. Reveniți.

ION ODOBESCU — Satu Mare: Se reține.

GH. STERIADE — București: Se reține. V-am rugă să treceți într-o sîmbătă dimineață pe la redacție.

VASILE GOADJĂ — Cluj: Avem pregătit un joc pe o temă asemănătoare.

V. METAXA — București: Se reține. Va apare în limita spațiului disponibil.

D. TEO — Alba Iulia: Nu publicăm decît careuri.

COSTICA ANDRAȘ — comuna Ceahlău: Aveți prea puține cuvinte în temă. Reveniți.

N. CEOȘTEANU — Sibiu: Ați lucrat careul pe dimensiuni prea mari.

MATTY ASLAN

După o absență îndelungată...

PAVEL ILIEȘ

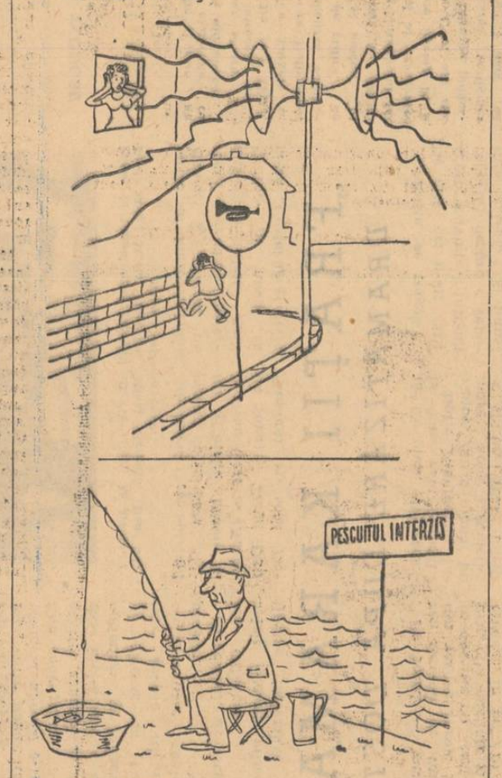

Fără cuvinte

FRED GHENĂDESCU

Unele oglinzi trimise în comerț lasă de dorit în ceea ce privește calitatea.

— Nu-ți place, văd că te strîmbi!...
— Nu mă strîmb, mă uit în oglindă!...

O IUBIRE INFOCATĂ

Povestea lor — îi știi cazul analog —
E precedată de un mic

PROLOG

Și el și ea, pe similar motiv,
S-au întîlnit la Spațiul Locativ.

ACTUL 1

Cît ar fi fulgerat,
Pe ambii Cupidon i-a săgetat
Și-n Cișmigiu și-au declarat amor.
— Oh, pisicuță scumpă, te ador.
— Și eu pe tine, șoricel iubit;
Îmi simt în piept un jar nepotolit.
— Cînd vom avea și noi un mic cămin?
— Cred că va trece anul cel puțin.

Ci el, în taină, se gîndea așa:
„În caz că mie nu mi-o aproba
Iar ea obține casa ce-a cerut
Am să mă-nsor și de mutat mă mut".
Gîndea și ea ca dragu-i șoricel:
„În cazul cînd... m-oi mărita cu el"
Ce s-a mai petrecut cu acești eroi
Se va afla mai jos, în

ACTUL 2

În ciuda prematurei disperări
Și-a unor presupuse amînări
El a primit o casă cum dorea;
Toț repede a obținut și ea.
Ceva mai mult: ea s-a și măritat
Cu un contabil șef la un Gostat
În timp ce el e tot burlac și-acum.
Amorul lor? Iluzie și fum
Fiindcă, iubirea efemeră e
Cînd se bazează doar pe I.L.L.

Florin IORDĂCHESCU

CULMI RIMATE

...a nehotăritului

Cred, culmea, se rezumă la atît:
A fost atuncea cînd s-a hotărît.
A stat și el puțin să se gîndească
Și-a hotărît... să nu se hotărască!

...a îngîmfatului

Se poate spune într-un fel
Trăgînd concluzia hilară,
Că e atît de plin de el
Și a rămas... pe dinafară.

...a năzurosului

Culmea! Și-a privit un ceas
În oglindă, sever, chipul
Și neobservînd tertipul
A strîmbat... la el din nas.

...a actorului prim-amorez

În primul act s-a-ndrăgostit.
Iar cînd cortina la sfîrșit,
Pe scenă a căzut zglobie
A și cerut-o... de soție.

P.S.

Asta era la matineu.
Dar n-a rămas așa mereu
Căci seara, în același teatru,
A divorțat în... actul patru.

...a umoristului

Umoristul azi, decis
A citit fără noroc
Ceea ce chiar el a scris.
Și-a murit... de rîs pe loc!

D. TĂBĂCU

L. LIVADARU

Fără cuvinte

ȘT. MUNTEANU

— Foarte curios! Cum de au plecat toți chibiții?...

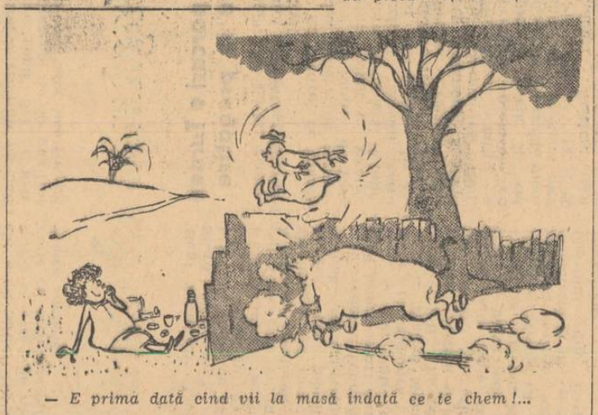

— E prima dată cînd vii la masă îndată ce te chem!...

C. CRĂCIUN

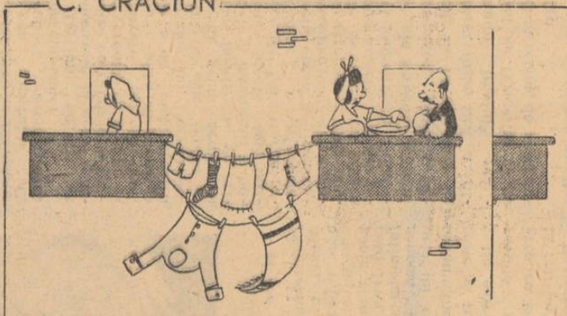

— Ce vrei, dragă, dacă le întindem în balcoane sîntem criticați...

GH. CHIRIAC

Au înverzit sălciile plîngătoare

EL: — Să caut un loc mai vesel, nevastă-mea e sensibilă...

ȘAH

Noi grupe în turneele de compoziție șahistă

Problemistica — domeniu de creație artistică a șahului — a cîștigat și continuă să cîștige numeroși aderenți. Aceasta se vede și din faptul că la redacția revistei noastre continuă să sosească noi și noi înscrieri pentru turneele de compoziție șahistă, competiție originală care se adresează atît celor ce nu au mai compus probleme de șah și sînt dornici să facă aceasta, cît și problemiștilor consacrați. Am primit, de asemenea, numeroase alte sugestii privitor la modul de organizare a turneelor.

Mai mulți cititori ne-au cerut amănunte suplimentare în legătură cu aceste turnee. Le satisfacem rugămintea. Asemenea unui turneu obișnuit de șah, concurenții sînt împărțiți în grupe de cîte cinci (în categoria A cei care au minimum cinci probleme publicate în reviste și rubrici de șah, iar în categoria B cei ce nu au publicat nici o problemă sau au tipărite maximum patru).

Participanților li se propune o schemă pe baza căreia ei trebuie să compună două probleme corecte cu mat în două mutări. Cele zece probleme prezentate în cadrul fiecărei grupe vor fi date spre judecare unui arbitru care le va clasifica conform calității lor. Participantul care, în urma acestei clasificări, obține cel mai bun punctaj este declarat cîștigătorul grupei. Cele mai bune probleme vor fi publicate în **„Magazin"** și **„Revista de șah"**. Alte amănunte privitoare la concurs vor fi date concurenților în regulamentele ce li se vor trimite odată cu schema pe care vor trebui să compună.

Iată acum noi grupe de categoria B, care vor începe concursul la 30 aprilie.

TURNEUL B-4: Eftimie Mihai (Ploiești), Popescu Florea (Hunedoara), Lasuschievici Ioan (Sibiu), Popescu Dumitru (București), Moga Ioan (Darabani).

TURNEUL B-5: Stănică Alexandru (București), Ivan Nicolae (București), Balogh Petre (Satu Mare), Dancea Ernst (București), Mihai Petrescu (București).

Publicăm totodată componența primei grupe la categoria A, la care s-au înscris și doi maeștri ai sportului, A. F. Ianovcic și Virgil Nestorescu.

TURNEUL A-1: Virgil Nestorescu (București), A. F. Ianovcic (Sibiu), Paul Vătărescu (Oltenița), Gh. Gosman (comuna Tîntari) și I. Grossu (București).

Se primesc în continuare înscrieri, pe adresa redacției „MAGAZIN", București, oficiul poștal 33, „Casa Scînteii". Pe plic se va menționa **„Pentru turneele de compoziție șahistă"**.

★

Se bucură de succes și turneul unic de compoziție, pe schema: alb-pion h2; negru-Rh1 T pe coloana h. Printre numeroasele participări am remarcat multe compoziții noi. Iată o problemă miniatură compusă de maestrul sportului A. F. Ianovcic.

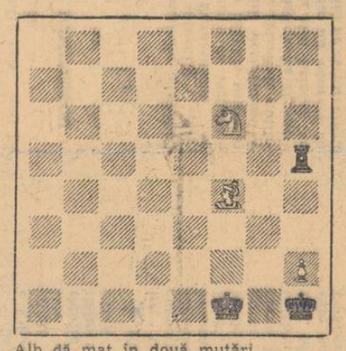

Alb dă mat în două mutări.

1. Ce4! amenință la mutarea următoare. 2. Cf2 mat. După 1... T:h2 — apărarea tematică — albul dă mat cu 2—Cg3. Albul profită de slăbiciunea creată de negru prin autoblocarea cîmpului h2 și dă mat interferînd nebunul din f4.

În turneul internațional al R.P.R. care se dispută la București, după cinci runde se află pe primul loc marele maestru Holmov cu 3½ puncte.

În numărul viitor relatări și partide de la turneu.

Rezultate din finala „Cupei Magazin" ediția I.

K. Jerome (București) — *P. Popescu* (București) 0—1, *K. Jerome* — *N. Popescu* (București) 1—0, *K. Jerome* — *I. Bredan* (Petroșani) 1—0; *P. Popescu* — *N. Popescu* 1—0, *P. Popescu* — *V. Zaharescu* (București) 1—0, *A. Georgescu* (București) — *I. Bredan* 1—0, *M. Iacob* (Pitești) — *N. Popescu* 0—1, *I. Bredan* — *K. Sigismund* (Brad) 0—1, *D. Furnica* (Brașov) *C. Ștefaniu* (București) 1—0, *N. Ștefănescu* (București) — *C. Ștefaniu* remiză, *L. Ghionea* (București) — *Gh. Gama* (comuna Brebu) 1—0.

Partidele jucătorilor E. Buzoianu (Pitești) și Popeea Corneliu (București) — care au abandonat — sînt considerate cîștigate de adversarii lor.

În partida M. Iacob — N. Popescu albul a efectuat la mutarea 14 o mutare slabă care a dus la pierderea damei — mutare pe care ulterior n-a recunoscut-o. Analizîndu-se contestația depusă de adversar, (la care s-a alăturat și cartea poștală cu mutarea respectivă a albului), s-a dat partidă cîștigată lui N. Popescu.

CLASAMENT: 1) *P. Popescu* 5 puncte (din 5 posibile); 2) *Klang Jerome* 4 puncte (5); 3—7) *A. Georgescu, D. Furnică, K. Sigismund, L. Ghionea, N. Popescu* 3 puncte etc.

AUREL GEORGESCU (București)	I. BREDAN (Petroșani)
(Jucată în cadrul finalei „CUPA MAGAZIN").	
1. e4, e5	17. The1, g6
2. Cf3, Cc6	18. a3, Cc5
3. Nc4, Nc5	19. Cb5, Cd8
4. c3, Cf6	20. Cd6, Cc6
5. d4, ed	21. Td3, Rg7
6. cd, Nb4+	22. Ce8+, Rh8
7. Nd2, N:d2+	23. Cd6, Rg7
8. C:d2, C:e4	24. Tf3, f5
9. d5, C:d2	25. g4, Ta5
10. D:d2, Ce7	26. N:c6, Tc5+
11. d6, cd	27. Rb1, T:c6
12. D:d6, 0—0	28. C:c8, Tf:c8 și negrul cedează, deoarece nu poate evita pierderea de pioni.
13. Cd4, Cc6	
14. 0—0—0, Ca5	
15 Nd5, Db6	
16. D:b6, ab	

GHIONEA LIVIU (București)	GAMA ALEXANDRU (comuna Brebu)
1. e4, c5	11 N:c6, N:c6
2. Cf3, Cc6	12 e:d, N:d5
3. d4, c:d	13. Cf5, Nc6
4 C:d4, Cf6	14 Df4, Db8
5. Cc3 d6	15 C:g7+, Rf8
6. Ng5, e6	16. Dh4, Cg8
7 D:d7, Ne7	17 N:e7, C:e7
8 0 0 0, d5	18 C:e6+, f:e
9. Nb5, Nd7	19. Df6+ și negrul cedează.
10 The1, a6	

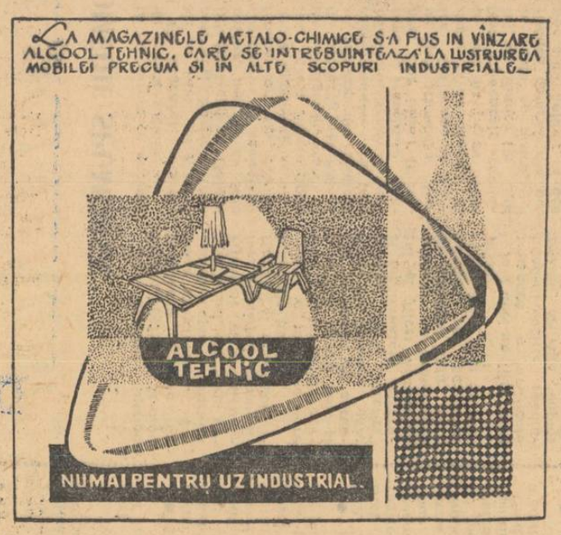

Important

Cooperativa METALO-CASNICA prezintă:

Lustre, lampadare, aplice
Modele originale
Se execută la comandă
Expoziția și comenzile la magazinele U.C.E.C.O.M.
Calea Victoriei nr. 24
Str. Smîrdan 24

CALITATEA SUPERIOARĂ;
CROIALA ELEGANTĂ;
EXECUȚIA IREPROȘABILĂ
sînt deviza

FABRICII DE CONFECȚII ORADEA

Preferați confecțiile pentru bărbați

COSTUME;
PALTOANE;
PARDESIE;
CAMAȘI

în sortimente variate. Se găsesc de vînzare la toate magazinele O.C.L. din țară.

POȘTA REDACȚIEI

T. CUTLIC — București: Apreciem stilul. Acesta este o calitate importantă pentru un traducător. Trecînd la ceea ce este mai important — lucrările trimise — am vrea să vă sugerăm ideea de a ne scrie mai întîi ce traduceri literare intenționați să mai faceți, pentru a decide dacă vreuna din ele ne interesează. Cele primite nu întrunesc condițiile publicării din punctul de vedere al tematicii. Este nevoie de lucrări cu subiecte din actualitate.

M. GHITESCU — București: Vă mulțumim pentru atenția ce o arătați revistei noastre, trimițîndu-ne rîndurile dv. calde. Din păcate, problemele despre care ne scrieți nu se încadrează în profilul revistei. Lucrînd într-un institut de cercetări, ne-ați putea furniza, poate, alte materiale legate de ceea ce se realizează la dv. Așteptăm

ST. PIETREANU — București: Calitatea chibriturilor a stat în atenția fabricii din București unde s-au organizat discuții temeinice pe acest obiectiv. Fără îndoială că nu s-au dus numai discuții, ci s-au luat și măsuri de lichidare a lipsurilor pe care le semnalați și dv. Incontestabil, acum, calitatea lor este mai bună. Totuși nu vă recomandăm să încetați „controlul calității" pe care în mod deosebit îl exercitați cu multă perseverență.

V. CRISTOVICI — Tg. Jiu: Producțiile literare adresați-le unei reviste de specialitate. Bunăoară „Luceafărului"

GH. TIRCUȘ — Arad: Despre acel obiectiv turistic care vă îndeamnă la scris, am publicat un articol. astfel că nu mai este necesară o repetiție. Poate că aveți și alte propuneri.

ION CORNEL DUMITRIU — București: Poezia dedicată marelui nostru muzician George Enescu ar fi reușită și l-am fi găsit loc în această rubrică dacă pe ici-colo nu ar fi niște neclarități. (De exemplu, nu se înțelege în ce scop vorbiți despre „Cîntarea Rominiei" etc.) Nu ne îndoim că verificînd cu mai mult spirit critic încercările literare, veți reuși să dați lucruri bune. Vă urăm mult succes!

M. CHETAN — Hunedoara: Ca să puteți urma Institutul Politehnic din Galați sau Brașov este necesar să terminați, în primul rînd, școala medie și să obțineți diploma de maturitate. Apoi trebuie să aveți cel puțin 3 ani vechime în producție și, bineînțeles, dacă doriți să urmați cursurile serale la aceste institute este necesar să vă stabiliți cu serviciul în unul din aceste orașe. Dintre scriitorii din țara noastră, numai Mihail Sadoveanu a primit Premiul internațional „Lenin" pentru apărarea păcii între popoare.

MARIN ANDRONE — Pitești: Nu este bine și nici frumos să vă purtați așa cu colegii, chiar dacă aveți numai 16 ani. Sfatul colegilor și prietenilor este bine să-l urmați în măsura în care nu vă este dăunător învățăturii.

O cometă pe cerul țării noastre

(Urmare din pag 1)

După datele comunicate, cometa va putea fi observată în continuare. Ea se mișcă cu rapiditate printre stelele constelației Berbecul, după care va trece de constelația Taurul, trecînd, către 15 aprilie, la nord de binecunoscuta îngrămădire stelară Cloșca cu pui (Pleiadele). Prezența planetei Venus în regiunea învecinată ușurează căutarea astrului.

Cometa poate fi căutată în felul următor: Se va recunoaște mai întîi prezența planetei Venus, spre apus, la 15—20 minute după apusul Soarelui. După aceea, pe măsură ce se întunecă, trebuie să fie recunoscute cele cîteva stele din regiunea de la nordul lui Venus — stele din constelația Berbecului. Iar în raport cu ele, va putea fi căutată cometa.

După cum spuneam mai sus, strălucirea noii comete a scăzut mai repede decît arătau calculele bazate pe variația normală a strălucirii unui asemenea astru. Astfel, este foarte probabil că, în zilele ce urmează cometa nu va mai putea fi observată cu ochiul liber. Iată de ce vom recomanda utilizarea unui binoclu care, cu cît va fi mai puternic, cu atît va ușura recunoașterea astrului.

Cu ocazia observațiilor efectuate, s-a stabilit că astrul acesta are un nucleu cu aspect stelar destul de luminos, ușor gălbui. Este acea parte a cometei despre care teoria modernă elaborată de savanții sovietici arată că este constituită din fragmente de materie solidă, înglobată într-o masă de gaze înghețate.

Coama cometei, destul de întinsă, se prezintă ca o masă albicioasă, cețoasă, înconjurînd nucleul din toate părțile. În continuare, coada, aproape dreaptă, formează un fel de apendice transparent. La data primei noastre observații, ea avea cel puțin 10 milioane de kilometri lungime.

Cîteva cuvinte despre mișcarea cometei Seki-Linnes. La începutul lunii aprilie 1962, cînd astrul a fost descoperit, cometa trecea la circa 4,5 milioane de kilometri de Soare, depărtarea ei de Pămînt fiind de 150 milioane km. Treptat, astrul s-a depărtat de Soare, apropiindu-se foarte puțin de Pămînt La 3 aprilie, cometa se găsea la 16,5 milioane km. de Soare și la 149 milioane km. de Pămînt; la 7 aprilie, distanța ei era de 45 milioane km de Soare și 147,5 milioane km. de noi. Dar, acum îndepărtîndu-se de Soare, ea se depărtează și de noi. De exemplu, la 12 aprilie, cometa Seki-Linnes se va găsi la 74 milioane de kilometri de Soare și la 152 milioane km. de Pămînt, mișcîndu-se prin spațiu. Astfel, ea trece cu mult mai departe decît alte comete vizibile cu ochiul liber, ca de exemplu, cometa Arend-Roland din 1957, care a trecut la 85 milioane de kilometri de Pămînt.

În trecut, cometele erau considerate drept „semne cerești" prevestitoare de nenorocire. Asemenea credințe au apărut ca un rezultat al lipsei de cunoștințe științifice a oamenilor.

Știința a răsturnat însă toate aceste credințe. Ea a dovedit că cometele sînt astre aparținînd sistemului nostru solar, ca și planetele, sateliții acestora etc. Particularitățile cometelor constau în aceea că, în constituția lor, predomină gazele și pulberile, iar mișcările lor se fac de obicei pe orbite foarte alungite.

S-a vorbit mult despre „pericolul" ciocnirii Pămîntului cu vreo cometă. Dar asemenea eveniment cosmic este foarte puțin probabil; iar în cazul în care el ar avea loc, în orice caz nu ar constitui un pericol cosmic, tocmai din cauza densității infime a cometelor Ca exemplu, se pare că în 1908, Pămîntul s-a ciocnit cu o cometă: după părerea acad. Vasil Tesenkov, meteoritul tungus a fost o cometă ce s-ar fi întîlnit cu Pămîntul.

Astfel, cometele sînt privite de noi astăzi ca astre curioase și interesante pentru cercetări. Și dacă noi nu mai credem în basmele mistice ale trecutului, aceasta se datorește uriașei revoluții culturale inițiate și conduse de partid, prin care știința a devenit cu adevărat un bun al maselor, un factor călăuzitor în munca rodnică a oamenilor muncii din patria noastră.

6 Redacția: Piața Scînteii, Tel. 17.60.10. Administrația: 17.60.20. Interior 1.400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

Sărbătoarea cîntecului, jocului, portului

In satele regiunii Bacău se desfășoară în aceste zile faza inter-comunală a celui de al II-lea festival regional artistic bienal „Sărbătoarea cîntecului, jocului, portului și a brigăzilor artistice de agitație". La festival iau parte 430 de formații corale, aproape 600 de echipe de dansuri, peste 350 de brigăzi artistice de agitație, care cuprind un număr de circa 45.000 de artiști amatori. Toate formațiile participante la concurs și-au axat repertoriile pe problemele dezvoltării și consolidării economico-organizatorice a gospodăriilor colective. Formațiile selecționate la faza inter-comunală vor lua parte la întrecerile din faza raională, care vor avea loc cu prilejul sărbătoririi zilei de 1 Mai.

PORTATIV

● IN FRUNTEA orchestrei Filarmonica din Moscova și în colaborare cu solistul Teatrului de Operă („Bolșoi Teatr") dirijorul francez Igor Markevitch a imprimat pe disc „Recviemul" de Verdi.

● DE UN MARE succes se bucură în țările occidentale, discurile realizate de Sviatoslav Richter în colaborare cu orchestrele americane, iluștrul pianist sovietic a imprimat Concertul nr. 2 în si bemol major de Brahms cu orchestra din Chicago, dirijată de Erich Leinsdorf și Concertul nr. 1 în do major de Beethoven cu orchestra din Boston, dirijată de Charles Munch.

Intr-o seară obișnuită...

Într-o seară obișnuită, cînd pe bulevardele Capitalei circulația era la fel de intensă ca de obicei, cînd multicolorele firme luminoase completau peisajul nocturn, pe scena unei instituții din marele oraș avea loc un spectacol. Un grup de artiști amatori prezentau comedia lirică a lui Andrei Uspenski „Fata cu pistrui".

Poate cu unii dintre ei ați stat de vorbă și dumneavoastră... la telefon. Nu trebuie să vă surprindă un asemenea fapt, întrucît interpreții fac parte din echipa de teatru a sindicatului Telefoane. Un grup de oameni entuziaști, printre care se numără telegrafiști, mecanici și telefoniști. Nu s-au mulțumit a fi doar spectatori, ci și interpreți.

Și munca n-a fost de loc ușoară. Pentru că atît tehnicianul Ani Petrescu (Glașa) cît și telegrafistul Ștefan Bărbulescu (Roșcin) ori mecanicul Ion Dintzer (Rubtov) ca și ceilalți artiști amatori și-au dat seama că o piesă de teatru nu poate fi prezentată oricum. De aceea, pentru ca fiecare să „intre în rol", să trăiască cu o puternică intensitate întreaga desfășurare a evenimentelor din piesă, au fost necesare multe repetiții. Pentru unii a fost mai greu, pentru alții mai ușor. Însă nimeni n-a dat înapoi. Așa se face că alături de cei amintiți, telefonistele Rodica Stancliu și Cornelia Stoian, precum și mecanicii Vasile Rădulescu au creat pe scenă momente de autentică sinceritate. Toate acestea se datoresc atît voinței și entuziasmului cu care artiștii amatori au pornit la lucru cît și îndrumărilor date de instructorul artistic Stelian Mihăilescu. Aplauzele publicului au însemnat recunoașterea eforturilor depuse.

Victor TEODORU

Alfabetul falimentului

„Hollywood-ul a îmbătrînit !", „Un nou eșec la Hollywood", „Un nou scandal la Hollywood !". Sînt titluri spicuite din presa americană și toate vorbesc despre „Ultimul act de glorie al Hollywood-ului", despre „Agonia celăi lumi visurilor americane de celuloid", etc. etc...

Cauzele ? Există cauze, bineînțeles : goana după aur a magnaților orașului corupt, filmele mediocre, morala dolarului, spiritul mccharthist, suspiciunea, șantajul și cinismul, minciuna și publicitatea goală...

Iată producțiile Hollywood-ului : „Tropicul morții", „Orgia twistului", „Jungla piraților", „Războinarea diavolului", „Apașul din buduar", „Stop ! Asasini !"... care sînt bineînțeles filme de duzină și eșec. Publicul le reziză.

Filmele categoriei A, cum stat numite cele de se de public și care nu mai pot fi etichetate cu nici o literă din alfabet.

Compasiune pentru Hollywood-ul în întreaga presă americană. De ce ? Săptămînalul „New Yorker" se întreabă de ce Hollywood-ul este ridiculizat, batjocorit, stirvit de critică, de televiziune și huiduit în cele din urmă de spectatori. De ce ? Allabetul falimentului și al decadenței artistice care devine B, B care devine C și așa mai departe și întreaga producție care alcargă vertiginos spre zero nu e oare un argument zdrobitor pentru maladia de care suferă cetatea filmului american de ani de zile și un răspuns pentru săptămînalul „New Yorker" ?

G. C.

ROBERTO BENZI ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ

Tînărul și apreciatul dirijor Roberto Benzi — cunoscut la noi nu numai din filmele realizate pe cînd era copil, dar și prin prezența sa la pupitrul orchestrelor noastre, cu ocazia turneului întreprins în R.P.R. — urmează să viziteze în curînd Uniunea Sovietică. Cu acest prilej el va dirija o serie de concerte cu orchestre simfonice sovietice.

TEATRELE REPETĂ...

In preajma premierei cu „Costache și viața interioară" de Paul Everac

Sala pustie și costumele interpreților, flagrant amestecate, sînt singurele indicii că nu ne aflăm la spectacol. In rest, totul decurge ca la o reprezentație obișnuită.

Povestea micului colectiv al hidrocentralei Runcu 3 trăiește pe scenă așa cum a așternut-o pe hîrtie Paul Everac în noua sa piesă „Costache și viața interioară". In jurul meșterului Coman Boțogan (Mihai Mereuță) s-au strîns toți eroii. Și inginerul Romulus Mălureanu (Octavian Cotescu) și nevasta-sa Filica (Lucia Mara) și vărul lui, atletul Remus Mălureanu (Mircea Albulescu) și bătrînul paznic de la baraj, Vătui (Chiriță Misail) și Paulina Orzaru (Nastasia Șova) și Totea (Dan Damian) și soții Dobrică (Paul Sava și Lucia Cristian) și Mărinica Sas (Maria Marselos). Petrec seara laolaltă, împărtășindu-și în comun grijile, bucuriile, năzuințele. Au trecut prin destule întîmplări ; unii au socotit că e mai bine să se țină departe de colectivitate să-și vadă de „ale lor", dar și-au înțeles greșeala. Acum, bine dispuși, fredonează, însoțind-o pe solistă, Filica, o melodie dulce emoționantă, pe versurile lui Eminescu :

„Peste-a nopții feerie
Se ridică mîndra lună
Totu-i vis și armonie
Noapte bună"

Doi pași spre rampă, urarea „noapte bună" repetată cu fața spre sală, către public (decamdată absent) și cortina cade peste finalul acestei comedii actuale, care invită la voioșie și optimism și îndeamnă pe fiecare să mediteze asupra țîlcurilor vieții noastre contemporane.

Directorul de scenă, Ion Olteanu, a urmărit fiecare mișcare, fiecare inflexiune de voce, dar n-a întrerupt repetiția care s-a desfășurat „șnur". Observațiile, menite să slefuiască o scenă, să sporească hazul unui schimb de replici, să dea relief intensității unui moment de emoție, abia urmează. Nu intenționăm, cu indiscreția reporterului, să ascultăm discuțiile de după repetiție și să vi le relatăm. Sînt detalii, retușuri, care ar putea părea atrăgătoare. Esențialul este însă faptul că pregătirea noii premiere a Teatrului „Lucia Sturdza Bulandra" se face cu însuflețirea și pasiunea pe care întreaga obște colectivul teatrului le manifestă în montarea pieselor. Fiecare e dornic să contribuie substanțial la reușita viitorului spectacol.

După repetiție, regizorul rămîne să mai definitiveze unele amănunte ale decorului (realizat după schițele scenografului Tody Constantinescu) și ale luminilor. Nici un aspect nu este lăsat la voia întîmplării. Seara premierei se apropie și totul trebuie să fie pus la punct.

Mircea ANDREI

Răgaz în timpul unei repetiții. De la stînga la dreapta : Paul Sava, Maria Marselos, Mihai Mereuță, Dan Damian, Nastasia Șova.

Actorii N. Sireteanu, Cristea Avram și Ion Dichiseanu în timpul unei repetiții

„FRAȚII KARAMAZOV" — DRAMATIZARE DUPĂ DOSTOIEVSKI

„Liniște, se repetă !". De cîte ori n-ați citit aceste cuvinte într-un reportaj despre o repetiție teatrală ? Și totuși pe această scenă nu e liniște, sala întoarce spre rampă ecoul puternic al glasurilor actorilor, al pasiunilor clocotitoare care se înfruntă. Ce piesă este aceasta, cine este autorul ? Boris Nikolaevici Livanov nu e numai un mare actor sovietic, ci și un real talent scriitoricesc. De lucrul acesta s-au convins spectatorii cînd i-au văzut jucînd în rolul lui Dmitri din „Frații Karamazov", dramatizată de Livanov, după Dostoievski. Și iată acum pe masa regizorului George Teodorescu un vraf de scrisori purtînd semnătura lui B. N. Livanov, precum și numeroase fotografii ale spectacolului moscovit. Care este explicația acestei corespondențe? Una foarte simplă: George Teodorescu montează pe scena Teatrului „C. Nottara", dramatizarea marelui actor.

De luni de zile se muncește la acest spectacol cu răbdare și perseverență, cu atenție și dăruire. Nu este ușor, nu e mică răspunderea de a da viață scenică eroilor lui Dostoievski. Ani de zile, opera acestui genial scriitor a fost falsificată de critici și interpreți tributari ideologiilor burgheziei. In viziunea artiștilor realiști-socialiști, opera lui însă cunoaște o nouă și dreaptă strălucire și sînt aceste în ființă cu putere adevăratele aspecte revoluționare și umanistice ale scrisului marelui prozator. N-avem decît să ne amintim de forța dramatică a filmului „Idiotul", realizat de Pirlev, ca să ne dăm seama de acest lucru.

Un asemenea spectacol, plin de patos uman și de putere demascatoare la adresa cruntei orînduiri țariste, se străduiesc să creeze membrii colectivului artistic al teatrului.

Pe scenă — încăpătoare sordidă de tractir din vechea Rusie. Dar, în opoziție cu acest cadru, cît puritate și încredere în om, în cuvintele ca și înfățișarea lui Ivan Karamazov. Cristea Avram, care joacă acest rol, desfășoară gesturi largi și avîntate, potrivite caracterului său. Spre deosebire de el, Ion Dichiseanu, în rolul lui Alexei, e potolit și timid, reflexiv, tăcut.

Și totuși, Alexei nu poate rămîne nepăsător cînd Ivan îi povestește întîmplarea despre un general țarist care a ucis un copil. Dichiseanu încearcă și reușește să redea toată revolta care l-a cuprins, revoltă cu atît mai grea cu cît se manifestă într-un suflet retras.

Regizorul e nemulțumit de ceva. Oprește repetiția și cere să se reia tabloul pe care-l consideră un tablou-cheie pentru înțelegerea sensului demascator al piesei. „Așa, acum e bine". Și repetiția continuă, actorii, mulțumiți de tonul nou, ridicat pe care l-au căpătat după indicațiile regizorului, își oferă reciproc trăire.

Tablourile se succed cu repeziciune. Iată-l pe cel de-al treilea frate, Dmitri, interpretat de George Constantin, iar-o pe Grușa, cărela Liliana Tomescu îi dă o fermecătoare înfruchiere, iată-l pe Val Săndulescu în rolul lăcheului Smerdiakov și pe N. Sireteanu în rolul lui Karamazov.

Repetiția s-a terminat. Dar regizorul mai are de lucru. Discută cu scenograful Dan Nemțeanu, cu specialistul de sunet. Premiera care se apropie trebuie să găsească toate lucrurile puse la punct. Iată paradoxul : cele mai spontane, necesită o pregătire dintre cele mai amănunțite.

B. DUMITRESCU

BRIGĂZI MUZICALE

La uzinele „Republica", la Casa de cultură a studenților „Grigore Preoteasa" sau pe scena Teatrului C.F.R. Giuleși, publicul a răsplătit cu vii aplauze pe studenții Conservatorului „Ciprian Porumbescu" care le-au oferit interesante programe muzicale. Pe scene au apărut numeroși soliști vocali și instrumentiști, tineri de talent, care au prezentat piese dintre cele mai îndrăgite de public. Alădată, în alte locuri, auditorii au avut prilejul să asculte orchestra Conservatorului „Ciprian Porumbescu".

Constituiți în 15 brigăzi muzicale, studenții Conservatorului „Ciprian Porumbescu" se deplasează cu regularitate în fabrici, uzine și instituții, desfășurînd o rodnică activitate cultural-artistică. La 20 aprilie una din brigăzi va prezenta un concert la Institutul de Arhitectură „Arh. I. Mincu".

SPECTACOLUL
magazin

Cadru din filmul „După doi iepuri"

„DUPĂ DOI IEPURI"

O COMEDIE SPUMOASA

După cum se știe, cine aleargă după doi iepuri, nu se alege cu nici unul. Frizerul Golohvastov, a alergat după două neveste și s-a ales cu... o bătaie zdravănă. Aceasta este desigur, doar în linii generale, întîmplarea pe care o narează filmul sovietic „După doi iepuri". Dar haz gustul filmului izvorăște nu numai din faptele propriu-zise, ci mai ales din viziunea satirică a autorilor, din ironizarea necruțătoare a mediului mic burghez provincial din vechea Rusie.

Apelînd la o piesă a scriitorului Mihail Starițki, regizorul Victor Ivanov a creat o spumoasă comedie în care parodierea atmosferii „de epocă" este îmbinată cu puternice accente de critică socială.

Cu adevărat remarcabil în film este jocul actorului Borisov, care interpretează pe Golohvastov, un fel de Nae Girimea al mahalalei tăbăcarilor din Kievul de la începutul secolului. Acest Figaro lipsit de inteligență, dar și de „obraz", încearcă să se salveze de faliment căsătorindu-se cu fata băcanului Serko — grășana și frățuzita Pronea. Dar inima îl trage spre frumoasa Galea. De aceea se logodește și cu aceasta. Și în ziua nunții cu bogățașa, izbucnește scandalul, nu fiindcă i-a ieșit în cale o pisică, ci fiindcă oamenii din popor s-au hotărît să dea o lecție bine meritată acestui fante de mahala.

Pe această intrigă hazlie, regizorul Ivanov însăilează aspecte de mare amuzament, din caleidoscopul orașului provincial, din viața periferiilor și a bîlciurilor, ironizînd parvenitismul și cosmopolitismul mic burghez.

De o mare savoare sînt, printre altele, scenele din filmul mut și din jurnalele de actualități ale vremii, care produc fiori „estetici" și sentimentali, frizerului și fiicei băcanului, precum și momentele de comedie bufă care abundă pe parcursul conflictului plin de surprize.

Iată deci un film care provoacă o justificată bună-dispoziție spectatorului, ce ride copios pe seama unei lumi de mult apuse.

B. D.

ECOURI CINEMATOGRAFICE

● PATRU cunoscuți actori de film : Maria Schell, Lilli Palmer, O. W. Fischer și Maximilian Schell, s-au constituit într-o casă de producție cinematografică. Primul film pe care-l va realiza noua casă de filme va fi *„Maria Stuart"*, ecranizare după piesa lui Schiller. Rolurile principale vor fi interpretate de Maria Schell (Maria Stuart) și Lilli Palmer (regina Elisabeta).

● REGIZORUL sovietic, Grigori Kozințev, cunoscutul realizator a numeroase montări shakespeariene : „Regele Lear", „Hamlet", „Othello", pregătește turnarea unui film pe eceran lat, inspirat după celebra tragedie „Hamlet". Muzica noului film este scrisă de marele compozitor D. Șostakovici.

● PREMIUL pentru cea mai bună interpretare feminină a fost decernat de juriul Festivalului internațional al filmului de la Mar del Plata tinerei actrițe sovietice, Nadejda Rumianțeva, pentru creația ei în noul film al regizorului I. Ciulukin, *„Fetele"*. Au mai obținut premii : filmul italian *„Zile numărate"*, filmul lui Francois Truffaut, *„Jules și Jim"*, (pentru cea mai bună regie); precum și actorul Paul Newman (pentru cea mai bună interpretare masculină).

● CEL MAI RECENT film realizat de Stanley Kramer, *„Procesul de la Nürnberg"*, a cucerit recent două importante premii cinematografice.

Unul la Hollywood — premiul Irving Thalberg — celălalt în Italia — premiul pentru cel mai bun film străin, decernat de un juriu al criticilor italieni.

● MUNCA eroică a scafandrilor pentru a readuce la suprafață vasele scufundate și a trimite astfel tone de metal celărîilor țării, constituie obiectul documentarului rominesc *„Scoicile n-au vorbit niciodată"* pe un scenariu de Sergiu Nicolaescu și Virgil Calotescu, în regia lui Virgil Calotescu.

● AVIND drept consultanți științifici un grup de medici (dr. Constantin Iliescu, dr. Olga Dumitrescu, dr. Ghiță Nicolae) filmul *„Dușmanul inimii"*, pe un scenariu și în regia Donei Barta, cu imaginea de Victor Popescu, înfățișează cauzele îmbolnăvirii copiilor de reumatism infantil, pericolul acestei boli pentru inimă, măsurile pentru prevenirea îmbolnăvirii, precum și îngrijirea copilului bolnav.

● UN FILM destinat învățămîntului, care se intitulează *„Centrale electrice"*, a fost realizat după un scenariu și în regia ing. Al. Gaspar. Cu ajutorul unor machete și desene sînt explicate părțile componente ale termocentralelor și transformările de energie care se realizează în instalațiile lor.

● ROMANUL lui Eugéne Sue *„Misterele Parisului"* urmează să fie transpus pe ecran de regizorul André Hunebelle, cunoscut la noi ca realizator al filmului *„Cocoșatul"*. Protagoniștii viitorului film sînt Dany Robin, Jean Marais și Raymond Pellegrin.

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL AL FILMULUI DE LA KARLOVY VARY

Numai două luni ne mai despart de deschiderea celei de a XIII-a ediții a tradiționalei competiții internaționale cinematografice de la Karlovy Vary. Programat între 9 și 24 iunie, festivalul va prilejui o largă trecere în revistă a filmelor reprezentative realizate în diferite țări de pe glob, după 1 iulie 1961.

In afara Marelui premiu „Globul de cristal", juriul va decerna două premii principale și două premii pentru interpretare, la filmele artistice de lung metraj, un număr de premii și două premii principale pentru scurt-metraje (ție ele documentare, desene animate, filme de păpuși sau de știință popularizată), un premiu special pentru tineri regizori aparținînd noilor cinematografii, precum și cinci medalii pentru realizări artistice individuale.

Cu prilejul Festivalului va avea loc și un simpozion, consacrat noilor cinematografii naționale din Africa, Asia și America de Sud. De asemenea, vor fi organizate dezbateri în cadrul Tribunei libere, cu participarea unor cunoscuți cineaști din diferite țări, regizori, actori, critici etc.

Două concursuri și expoziții internaționale avînd teme legate de publicitatea artei cinematografice — afișul actual de film și fotografia de film — urmează să întregească programul Festivalului de la Karlovy Vary.

LUMINILE RAMPEI

● IN CURÎND, va avea loc la Teatrul muzical „Gh. Dima" din Brașov, premiera pe țară a operei comice populare pentru copii, *„Păcală îndreaptă lumea"* de Sabin Drăgoi. Regia artistică o deține regizorul bucureștean P. V. Cottescu, de la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.

● RECENT, pe scena Teatrului Maghiar de Stat din Timișoara a avut loc premiera piesei lui Maxim Gorki *„Micii burghezi"*. Spectacolul este pus în scenă de Kraus Imre.

● LA INVITAȚIA Teatrului de Stat din Brașov, regizorul Dinu Negreanu pregătește două spectacole pe scena de la poalele Timpei. Este vorba de piesele *„Al patrulea"* de Konstantin Simonov și *„Cred în tine"* de Vadim Korostiliov.

● O SERIE de scene din ciclul de piese antifasciste ale lui Bertolt Brecht, *„Teroarea și mizeriile celui de-al III-lea Reich"*, au fost reprezentate recent de compania teatrală din Saint-Denis, cu prilejul unei mari inițiative a tineretului, desfășurată în acest oraș.

● SECȚIA de coregrafie din cadrul A.T.M., va organiza în cursul lunii viitoare un recital extraordinar de balet, cu soliști din toate teatrele muzicale și din marile ansambluri.

IN TURNEU LA CLUJ

FILE DE AGENDĂ

26 martie 1962

Mai sînt cîteva minute pînă la plecarea trenului. Fulgerele orbitoare ale aparatului fotografic imortalizează clipa. Ciorchine pe scara vagonului pozăm teatral în fața obiectivului. Răspundem pripit întrebărilor puse de reporter. Cine pleacă? Cu ce piese? Impresii înaintea plecării? O avalanșă din care cu greu pot alege ca să-i răspund totuși ceva. Bucurie, emoții, dorința de a ne prezenta cît mai bine, neîndoarea de a ne revedea colegii clujeni, prietenii... teamă, da, teamă de felul în care ne va primi publicul acestui oraș cu o veche tradiție culturală și artistică... Am plecat.

27 martie 1962.

Ora 8 seara.

Cortina de metal s-a ridicat și zumzetul sălii ne ajunge la urechi. Cele peste o mie de locuri sînt ocupate și mulți alți spectatori stau în picioare. Un gong... două... trei ! Liniște. Privirile clienilor din sală fixează cortina nerăbdători să dezvăluie misterul ce-l acoperă.

Dincolo de ea noi stăm încordați. E primul spectacol cu „Moartea unui comis voiajor" Oare vom avea succes ?

28 martie 1962.

E tîrziu, foarte tîrziu. Sau, de fapt, foarte devreme. Ultima oară cînd m-am uitat la ceas era trecut de trei.

Stau în camera mea de la hotel, și încerc să recapitulez toate cîte s-au petrecut seara, după primul spectacol. Au fost multe fără îndoială dar din toate un singur lucru stăruie cu putere : sala plină de spectatori, aplaudînd ritmic în picioare. Aplauze, aplauze nesfîrșite, ca ropotul ploii de mai, furioasă și darnică; iar în urma lor înfloresc bucuria, fericirea noastră. Ne înclinăm copleșiți, mulțumind a nu știu cîta oară publicului care ne aplaudă mai tare. Un public care merită pe deplin toate frămîntările noastre, cunoscător și cald, răsplătindu-ne din plin truda.

31 martie 1962.

Am ajuns la concluzia că spectacolele ne iau o cantitate neglijabilă de timp în comparație cu toate cîte am realizat pînă acum în acest turneu. La cerera publicului a trebuit să jucăm și vineri dimineață un spectacol suplimentar cu „Cum vă place" de W. Shakespeare. Azi dimineață a avut loc la Teatrul Maghiar de Stat o întîlnire între noi și actorii acestui teatru. Discuțiile s-au purtat pe marginea spectacolelor noastre în principal. A fost un veritabil schimb de experiență. Opiniile se încrucișau peste masă cu agerime, lămurind unele aspecte ale activității noastre, ridicînd probleme, analizînd aspecte ale regiei, interpretării etc.

Seara citiva din noi am participat la o ședință a cineclubului de pe lîngă Casa de cultură a studenților din Cluj. Liviu Ciulei, Victor Rebengiuc au vorbit despre activitatea lor la Studiourile de la Buftea și au răspuns întrebărilor studenților. Apoi am participat la o reuniune tovărășească discutînd cu studenții iubitori de teatru și film.

1 aprilie 1962

Sîntem pe peronul gării din Cluj. Turneul s-a încheiat. Prietenii clujeni ne urează drum bun și mult succes pe viitor. Nu vom uita primirea caldă care ni s-a făcut, aplauzele publicului entuziast.

Mircea ALBULESCU

Scenă din spectacolul Teatrului Național din Cluj cu piesa „D-ale Carnavalului" de I. L. Caragiale

SPECTACOLE NOI

„Macbeth" la Teatrul Național „I.L.Caragiale"

Așteptat cu legitim interes de publicul spectator (explicabil — devreme ce piesa nu s-a mai jucat la noi de peste 15 ani) „Macbeth" n-a reușit totuși să depășească pe scena Naționalului bucureștean, valențele unui spectacol mediocru. Aceasta în ciuda excelentei scenografii create de regretatul Toni Gheorghiu, a unor rezolvări regizorale nu lipsite de interes (ca scena celei de-a doua înfățișări a vrăjitoarelor, de pildă) și a unor creații actoricești izolate ca aceea a artistului emerit Ion Manu în Portar sau a lui Florin Piersic în Malcolm.

In ansamblu însă, spectacolul curge corect, monoton și obositor uneori, fără ritm și fără tensiune, refuzînd parcă să transmită spectatorului neliniștea textului shakespearian. Lucru explicabil în parte și prin calitatea cu totul indoielnică a traducerii acestui text, semnată de Aurel Vasilescu. Referitor la aceasta, nu înțelegem de ce în condițiile în care există o foarte bună tălmăcire a lui „Macbeth" făcută de Ion Vinea, Naționalul a trebuit să apeleze la una care cu greu ar merita chiar titlul de traducere. Odată încheiată această paranteză și revenind la spectacol, trebuie să remarcăm că atît regia cît și artiștii emeriți Emil Botta, interpretul lui Macbeth, punînd un accent deosebit pe frămîntările sufletești ale eroului tragediei, au scăpat cumva din vedere faptul că aceasta se naște tocmai din conflictul dintre ambiția nemăsurată impinsă pînă la nefiresc a lui Macbeth și cinstea sa inițială infrîntă pînă la urmă de ambiție. Ori în viziunea regizorală a lui Mihai Berechet și în interpretarea lui Emil Botta, ambiția, pălește în fața frămîntărilor sufletești ale eroului în așa fel exacerbate, încît cu greu îți mai vine să crezi că Macbeth ar fi vinovat de toate crimele care i se pun în seamă. Conflictul principal și mesajul piesei, care condamnă pe tirani, este umbrit astfel în primul rînd de lipsa de echilibru a manifestărilor lui Macbeth. O lipsă de echilibru asemănătoare am regăsit-o și în viziunea asupra lady-ei Macbeth, căreia Tanți Cocea i-a dat prestanță, dar care n-a avut pasiunea arzătoare a ambiției, pentru ca în marea scenă a nebuniei, regia și interpreta să ne pună în fața unei lady Macbeth despersonalizată și oțeliană, în contradicție și cu caracterul eroinei și cu replica lui Shakespeare. Din această lipsă de echilibru, care are drept rezultat atenuarea ciocnirilor, reiese caracterul atît de monoton și monocord al întregului spectacol. O ultimă observație — cu foarte mici excepții, Tanți Cocea, Florin Piersic, Al. Alexandrescu — Vrancea) am constatat cu tristețe că interpreții piesei n-au dicție, nu știu să spună vers. Nu odată ideea a fost ruptă în două, s-au făcut pauze unde ele nu aveau ce căuta și nu s-au făcut atunci cînd erau necesare. Și aici o parte din răspundere o poartă traducătorul dar una nu mai mică, regizorul.

Mariana PÎRVULESCU

„CÎNTARE OMULUI..."

Titlul unui festival ce va avea loc în acest an la Moscova, cu prilejul celei de a 100-a aniversări de la nașterea lui Maxim Gorki. Printre cele peste 20 de recitaluri care vor prezenta acest festival de versuri avînd drept titlu unul dintre volumele marelui nostru poet Tudor Arghezi. El prezintă poezii de „Pîrîul stîncii", „Flăcăra păzită", „Născocitorul", „Pe drum", „Mina lui", „Să fie sărut", „Adame", „Om cu om", „Nunta", „Prietenie", „Cel ce gîndește singur".

BIBLIOTECA CENTRALĂ
SIBIU

Proletari din toate țările, uniți-vă!

magazin

ANUL VI — Nr. 237 • Sîmbătă 21 aprilie 1962 • 8 pagini — 1,50 lei

Vedere de ansamblu a centrului de producție al puternicei gospodării colective „Steaua Roșie" din satul Mădăraș, regiunea Crișana, unde este președinte eroul Muncii Socialiste Teodor Maghiar

TREI INVITAȚI

Pe măsură ce se scurg anii, în întreaga noastră patrie cresc avuțiile și frumusețile. Cresc, mai cu seamă, oamenii... Iată, am avut prilejul să stau de vorbă cu nenumărați țărani muncitori, înainte ca ei să fi făcut cereri de intrare în colectivă. Ceea ce-ți sărea în ochi numaidecît cînd îi ascultai, era orizontul lor îngust, limitat. Nu-ți povesteau decît despre „căluțul meu", despre „locșorul meu".

I-am întîlnit mai apoi, după ce au intrat în gospodăria colectivă. Păreau alții. Au devenit într-adevăr de nerecunoscut, căci în conștiința lor, datorită muncii depuse laolaltă, datorită acțiunii educative desfășurată de comuniști, a pătruns minunatul simț al bucuriei și-al răspunderii obștești, care exclude egoismul și-l înalță pe om. Acum altele sînt gîndurile lor, altele sînt problemele cărora se străduie să le afle soluții. Am discutat recent cu cîțiva dintre președinții de gospodării colective invitați la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale — oameni reprezentativi pentru satul românesc contemporan. Ne-au relatat lucruri pe cît de grăitoare pentru preocupările lor, pe atît de pline de interes.

Cîtu-i Bărăganul...

Cu vreo patru-cinci ani în urmă, dacă treceai vara printre tarlalele cu porumb ale gospodăriei colective din Ceacu — unitate aflată lîngă Călărași, în plin Bărăgan — nu se putea să nu observi un lucru, la prima vedere destul de ciudat. Într-un loc, pe vreo cîteva hectare, plantele erau mai înalte, iar la subțioara lor odrăsleau știuleți mari, dolofani. Ce putea să fie? Era oare locul mai gras? Se încerca un soi nou? Ca să te lămurești trebuia să stai de vorbă cu Gheorghe Peicu. Pe atunci, el era brigadier și porțiunea cu pricina cădea în seama lui. Îți dezvăluia îndată taina, nu se lăsa rugat.

— Noi avem recolte bune de porumb, nu ne putem plînge, spunea. Nu-i an în care să strîngem mai puțin de trei mii de kile la hectar. Dar ne dăm seama că am putea dobîndi și mai mult. Ceea ce se vede pe tarlaua brigăzii mele este un fel de laborator în aer liber. Experimentăm acolo un soi nou — un hibrid dublu de mare randament. Facem apoi îngrășarea solului cu gunoi și lăsăm densitatea mai mare. Să vedem și rezultatele...

Și oamenii au avut într-adevăr ce vedea. De pe locul pe care a făcut experiențe, brigada lui Gh. Peicu a cules peste cinci tone de porumb boabe la hectar.

Au trecut anii. Brigadierul de atunci este astăzi președintele gospodăriei. Și deși are pe cap sumedenie de treburi, pasiunea lui pentru cultivarea porumbului, după metodele moderne, înaintate, n-a slăbit de loc. Dimpotrivă. Anul acesta, aici în gospodărie, pe cîteva sute de hectare, s-a planificat să se obțină o producție medie de cel puțin 5.000 kg de porumb boabe la hectar.

— Nu ne mai limităm la porțiuni mici. Cîtu-i Bărăganu, pe toată glia vom face lot experimental, adică vom lucra după cum ne arată știința.

Din buceag, din aluniș

La fel de înaripate sînt și gîndurile pe care ni le-a împărtășit Gh. Crăciun, președintele gospodăriei colective din Șerbești, o așezare din pădurea Peicu.

Ion PAVELESCU

• *(Continuare în pag. 3-a)*

„Marea" de la Cefa

În clișeul de sus: „Hoțul de Nero" a „pescuit" un pește și fuge cu el să-l mănînce. I se iartă de data aceasta; e doar un paznic credincios.

În clișeul de jos: După cum se vede, drumul spre întreprindere lasă mult de dorit. Sfatul popular raional ar trebui să ia aminte!

Un tractor cît toate zilele, de 100 cai putere, abia reușește să tîrîie remorca prin drumul desfundat de ploi.

De o parte și alta a drumului, diguri înalte de pămînt pun stavilă apelor care se întind pînă hăt-departe spre orizont.

— Aceasta e marea noastră, marea de la Cefa — ne arată mîndru întinderile de apă Ilie Constantinescu, șef de secție în întreprinderea piscicolă.

De la el aflăm cîte ceva despre istoricul acestei amenajări, una din cele mai importante ale industriei noastre piscicole. Cîndva, în urmă cu ani, stăpînul de pe atunci al locurilor, contele Tisa, s-a gîndit să folosească apele Crișului repede și terenurile din preajma rîului pentru amenajarea unor iazuri. Prin cruntа exploatare a țăranilor din partea locului, siliți să muncească în condiții neomenești, s-au creat atunci pe cîteva hectare niște eleștеie, sursă suplimentară de venituri pentru moșier. În anii noștri s-a trecut la lărgirea și sistematizarea eleșteielor precum și la cultura științifică, intensivă a peștilor. Întreprinderea piscicolă Cefa dispune astăzi de o suprafață de 580 hectare în care se cultivă, după toate cerințele moderne, crapul selecționat. O puternică rețea de diguri și canale asigură apelor un regim optim, în funcție de necesități.

Oprim în fața unor construcții noi, „la roșu", viitoare locuințe pentru muncitorii întreprinderii. Am sosit la timp pentru a asista la un spectacol interesant. În fața noastră se află vreo zece bazine dreptunghiulare, nu prea mari. Unele sînt pline. Din altele însă apa a fost evacuată aproape

Paul MARIAN
și Virgil LAZĂR

• *(Continuare în pag. 3-a)*

Rubricile noastre

MERIDIANE
Reportaj
PE MICUL ECRAN
Discofilul
MICA BIBLIOTECĂ
MAGAZIN
Sport
MODĂ
Magazin medical
COSMETICĂ
Ghidul gospodinei
UMOR
Rebus
ȘAH
Spectacolul

Zile primăvăratece pe lacul Herăstrău

Fotografia: Mihai POPESCU

MICA OLIMPIADA A FOTBALISTILOR JUNIORI

In pagina 5-a

REVANȘA PRIMĂVERII

de Dan DEȘLIU

PE MERIDIANELE GLOBULUI • PE MERIDIANELE GLOBULUI

În centrul Bratislavei

Itinerar slovac

Sînt fiul mumei = roabe. De la mama
în sînge-mi va suna mereu un cînt.
Ce straniu-l îngîna durerea, teama!—
Plutea în cîmpuri, vîntului da vama,
un suflet de copil înfiorînd...

Și biciul de boer, brăzdînd spinarea,
nevindecate răni îmi deschidea.
Nici una nu mi-o vindecă uitarea...
Voi apuca să-mi mai îndrept spinarea?
Mocnește ura în privirea mea.

Sînt cel ce-așteaptă clopotul de-alarmă
Nu pomi sădesc la noi — spînzurători.
Dar dezdoit și falnic, fără larmă,
nu vrea un rob nerăzbunat s-adoarmă.
Ce-amar e cîntul mamei deseori!

Aceste versuri, scrise la începutul veacului al XX-lea de Ivan Krasko, primul poet modern slovac, însingurat și nostalgic, răzvrătit și ardent ca și inima poporului, ar putea figura ca un motto la istoria veche a Slovaciei. *Robul* lui Krasko — tălmăcitorul în limba slovacă a lui Eminescu — închide de fapt istoria unei provincii care a avut o soartă osebită și de a Boemiei și de a Moraviei.

Dar Slovacia n-a avut doar o istorie diferită de a celorlalte provincii surori, ci și o altă evoluție economică, în „temnița popoarelor" — care era imperiul austro-ungar. Boemia și Moravia, mai departe de atacurile turcești, și-au putut dezvolta industria lor încă în secolele trecute, de la minele din Kladno pînă la uzinele „Manchesterului morav", cum era supranumit orașul Brno. Slovacia însă, ca o cenușereasă a istoriei, rămăsese o țară aproape „eminamente agrară", cu grele rămășițe feudale, nelichidate nici în republica burgheză.

În Slovacia erau, înainte de eliberare, fabrici puține, orașe fără industrie mare, fortărețe și castele risipite în puncte strategice, cum e și cetatea Bratislavei. Dar nicăieri masivitatea Pragăi, nicăieri puterea industrială a orașului Brno. Chiar centrul universitar al Trnavei e un oraș mic, cu un aspect asemănător Blajului, după cum și casele colorate, cu porți înalte, ca de cetate, seamănă nu o dată cu cele transilvănene. Dansurile (brîul flăcăilor, dansul cu bîta etc.) mărturisesc o înrudire de motive folclorice, un popas mai vechi al ciobanilor care au ajuns să se așeze în Vlahia moravă... Ei au adus, probabil, în Slovacia, pictura pe glajă. Nenumărați artiști populari au zugrăvit pe sticlă — după cum au crestat și în lemn — imaginile haiducului legendar Janosik, care ocupă un atît de vast loc în folclorul slovac.

În noua casă de cultură din Bratislava, ridicată în stil modern, pe malul Dunării, și înzestrată cu bibliotecă și club, cu săli de spectacole și de dans, vitraliile sînt ornate cu scene din viața lui Janosik. Tinerii care participau, în timpul vizitei noastre, la Conferința regională a tineretului, dezbăteau probleme acute ale contemporaneității, între imaginile viteazului și legendarului justițiar al poporului.

Dar caracterul răscoalelor populare slovace s-a schimbat de-a lungul istoriei. Între cele două războaie, dezvoltarea, chiar inegală, a industriei, a dus la întărirea proletariatului. O forță nouă îl organizează, cea a partidului comunist. Astfel, replica poporului n-a mai fost căutarea dreptății haiducești, de unul singur. Dimpotrivă, răscoala slovacă, o adevărată insurecție armată, e una din paginile de glorie ale istoriei republicii prietene.

La 27 august 1944, puțin după eliberarea țării noastre, a izbucnit în Slovacia centrală, la Banska Bistrița, protestul armat împotriva guvernului

Veronica PORUMBACU

• *(Continuare în pag. 3-a)*

HONG-KONG — „TORENTUL ÎNMIRESMAT"

ÎNSEMNĂRI DE CĂLĂTORIE (II)

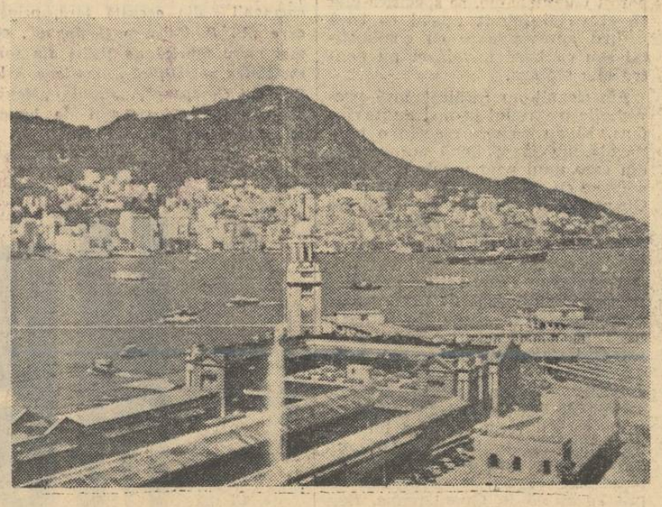

Privire asupra portului Hong-Kong

Am vizitat spre seară una din danele portului. La dană și pe chei numeroși docheri supți de vlagă, obosiți și flămînzi, descărcau baloturi grele din cala unui vas. Din vorbă în vorbă m-am împrietenit cu un bătrîn docher chinez.

— Frumos oraș este Hong-Kongul!

A întors capul ușor spre mine, a oftat, și-a scos încet ochelarii și în timp ce ștergea grijuliu cu o cîrpă galbenă lentilele, mi-a răspuns: *„E adevărat, mai ales primăvara, Hong-Kongul cu verdeața sa, cu frumoasele grădini cu flori (Tiger Balm Garden, Aber-*

V. GRĂDINARU

• *(Continuare în pag. 2-a)*

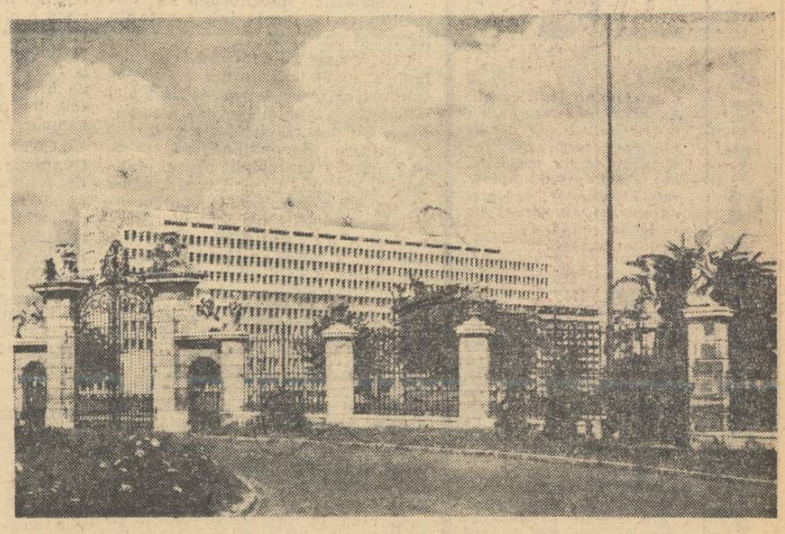

Vedere din Bratislava

DE PRETUTINDENI ★ DE PRETUTINDENI ★ DE PRETUTINDENI ★ DE PRETUTINDENI

ÎN FABRICAREA hîrtiei fotografice deşeurile sînt inevitabile. În ansamblu, aceste deşeuri reprezintă mii de tone. Or, se ştie că stratul emulsionat de pe hîrtia fotografică conţine argint. O nouă metodă, propusă de muncitorii uzinei de metale preţioase secundare din Moscova permite să se extragă 96 la sută din argint. Hîrtia, în prezent nu se mai arde, obţinîndu-se astfel o tonă de argint şi mii de tone de pastă de hîrtie.

●

DIN CABINETUL medicului ieşi plîngînd o femeie. Ducea de mînă un băieţel încruntat. Cuvintele medicului au zguduit-o profund. „Îmi pare foarte rău, i-a spus doctorul după ce a pus cîteva întrebări micului pacient. Copilul dv. este nedezvoltat mintal. Nu v-aş sfătui să-l daţi la şcoală". Totuşi, familia a hotărît ca băieţelul să fie dat la şcoală. După o lună însă, părinţii primiră vizita învăţătoarei.

— Băiatul dv. e atît de mărginit — le spuse ea — încît nu are rost să-l mai trimiteţi la şcoală.

Pe băieţel îl chema Thomas Alva Edison.

●

DACĂ s-ar înregistra pe peliculă cinematografică tot ce vede un om în decursul unei singure zile, ar fi nevoie de peste 19 km. de peliculă.

●

S-A DOVEDIT experimental că omul vorbeşte în medie 125—160 de cuvinte pe minut. Şi că gîndeşte, operînd cu aceleaşi cuvinte, de trei ori mai repede.

●

SE ŞTIE că lui Einstein îi plăceau foarte mult filmele lui Charles Chaplin. Într-o scrisoare adresată artistului, marele savant i-a scris: „Filmul dv. „Goana după aur" este înţeles în lumea întreagă

şi o să ajungeţi, fără doar şi poate, un om mare. Einstein". Scrisoare, la care Chaplin i-a răspuns: „Eu vă admir şi mai mult. Teoria dv. a relativităţii nu o înţelege nimeni în lume şi totuşi aţi ajuns om mare. Chaplin".

●

IN ANGLIA a fost instituit un premiu literar mai mult decît ciudat. Premiul va fi acordat „Pentru cel mai bun roman scris în închisoare".

●

LA ARPONARA, regiune din Turcia, cu populaţie foarte densă, la fiecare 100 de locuitori revin doar 3 cărţi. În foarte multe vilaiete din Turcia nu există nici biblioteci, nici case de lectură.

●

LA INSTITUTUL de farmacie şi chimie alimentară de pe lîngă universitatea din Würzburg (R. F. Germană), pentru o mie de solicitanţi există în laborator numai 45 de locuri. Directorul Institutului a declarat că locurile de muncă, cu o lărgime de numai 50 cm., sînt considerate ca „marfă de bursă neagră".

●

UN MONUMENT reprezentînd un catîr de bronz va fi ridicat în faţa parlamentului statului Atlanta, în S.U.A. Aceasta, pentru a aminti, în epoca avioanelor cu reacţie, cum au călătorit strămoşii americanilor.

●

IN ANGLIA se vînd aparate de telefon care, în locul soneriei obişnuite, emit la apel sunete care amintesc fluieratul unei păsări cîntătoare.

Instrucţiunile anexate arată: „Soneria obişnuită

a telefonului irită nervii. Aparatele noastre vă aduc linişte şi apropie oamenii de natură. Dar instrucţiunile nu arată că, din cauza preţului piperat al acestor aparate, apropierea de natură va fi la îndemînă doar oamenilor avuţi.

●

ÎN BRAZILIA, în perioada 1900—1950, au pierit o sută de triburi. Tribul kaingang din statul Sao Paolo număra circa 1200 de oameni în 1912, iar în 1916 numai 200. În prezent, numărul membrilor acestui trib este de 80 oameni. În 1925, tribul munduruku număra 20.000 de oameni, iar în 1950 nu rămăseseră decît 1200. Din tribul nambikvara, care număra 10.000 de oameni în 1900, n-au rămas decît o mie în anul 1940.

GUANTANAMO

S-a împlinit un an de la înfrîngerea bandelor mercenare care au încercat să invadeze pămîntul Cubei. Cu 12 luni în urmă micul şi eroicul popor cuban a dat o lecţie binemeritată celor ce au pregătit şi pornit agresiunea anti-cubană. După cum se ştie, în spatele bandelor mercenare s-au aflat monopolurile americane care au organizat cu minuţiozitate agresiunea din aprilie 1961. În realizarea planurilor ostile popoarelor latino-americane un rol important îl joacă baza militară de la Guantanamo.

Publicăm mai jos extrase dintr-o lucrare în pregătire a ziaristului George Ionescu în care este vorba despre rolul pe care îl joacă această bază în politica externă a S.U.A.

...Firul îngust de asfalt al şoselei, zumzetul uniform al motorului jeep-ului, căldura umedă tropicală — între aceste elemente se înscrie decorul întregului drum. Cînd şi cînd, panglica şoselei se ondulează asemenea meandrelor rîului de şes. La cotitură, zbîrnîitul motorului îşi schimbă registrul; numai zăpuşeala rămîne aceeaşi, apăsătoare. Călătorie matinală. „Şoferul", locotenent în miliţia revoluţionară, cunoştea ţinutul ca-n palmă. Şoseaua, de-a lungul căreia gonea jeep-ul nostru, era aceeaşi pe care se putea ajunge în zona Guantanamo. De aici, ne-a spus şoferul, pînă în regiunea celei mai importante baze militare americane din America Centrală — Guantanamo — este numai cale de o jumătate de oră de mers cu maşina.

Guantanamo. Nu trecea aproape zi fără ca telegramele agenţiilor de presă să nu menţioneze acest nume.

„Firele conspiraţiei agresive împotriva ţării noastre se înnoadă într-un singur loc, Guantanamo" — ne-a spus, la Havana, cîteva zile mai tîrziu, o personalitate politică marcantă.

„Trageţi pe hartă o linie din peninsula Florida pînă la Guantanamo. Altă linie din Guatemala tot pînă în acest punct. Alta din Haiti, apoi din Honduras, şi ultima din Costa Rica. Veţi avea astfel schiţate sumar direcţiile de acţiune ale planului complotului contrarevoluţionar pus la cale cu ajutorul mercenarilor stipendiaţi de Departamentul de stat" — ne-a declarat publicistul Carlos Cardoba.

Oraşul Santiago de Cuba rămăsese de mult în urmă. Nu se mai vedeau nici povîrnişurile stîncoase ale munţilor Toa, în văile cărora sălăşluiesc laolaltă palmierul aquacati şi coniferi din soiul pinilor mediteranieni. Străbatem cîmpia fertilă a provinciei Oriente, cea mai mare din cele şase provincii ale Cubei, ascultînd relatările însoţitorului despre fierberea ce-o simţeau în acele zile locuitorii din apropierea bazei.

...Pentru puţin, firul relatării a fost întrerupt de stopul brusc al maşinii. Însoţitorul nostru a oprit cîteva clipe maşina şi a ciulit urechea.

— Dacă briza ar bate acum dinspre mare şi nu invers, ne-a spus el, pornind din nou jeep-ul, *— am auzi, poate, exerciţiile de artilerie şi de tir ale infanteriei marine americane de la Guantanamo. De vreo zece zile, se trage într-una acolo.*

Peisajul din jurul bazei Guantanamo este identic cu cel al întregii provincii Oriente.

Soldaţii yankei, care privesc cu binoclul înspre teritoriul Republicii suverane a Cubei, dincolo de un fel de „zonă a nimănui" — pot vedea, din loc, în loc, pancarde cu inscripţia: „Cuba — teritoriu liber al Americii".

...Relatările însoţitorului se împleteau cu elemente interesante din istorie şi geografie.

Cînd, cu secole în urmă, conchistadorii spanioli au ajuns pe aceste ţinuturi mănoase, ei au întîlnit aici populaţia blîndă şi harnică a indienilor. Cu daruri, cu fructe gustoase, răcoritoare de palmieri, cu peşte proaspăt au întîmpinat atunci ospitalierii localnici pe noii veniţi, aduşi de corăbii de pe necuprinsul oceanului, din locuri necunoscute. Fapt e că apoi a existat şi un episod care s-ar putea numi „ultimul siboney", episod mai tragic decît cel al ultimului mohican.

În mai puţin de o sută de ani, barbarii conchistadori îşi desăvîrşeră opera de exterminare totală a populaţiei băştinaşe şi povestea ultimului locuitor aborigen este strîns legată de un nume pe care l-am mai pomenit — Guantanamo.

Conchistadorii spanioli, care n-au putut extermina numai pe uscat pe indienii localnici, au pătruns cu corăbiile lor în golful Guantanamo şi, debarcînd pe litoral, au atacat pe la spate pe paşnicii băştinaşi refugiaţi în pădurile virgine, care se întindeau, în vremurile acelea, pînă în preajma malului. A început atunci o vînătoare nemiloasă de oameni. Astfel s-au stins de pe pămînt ultimii tainos, siboney şi guantaby, seminţia paşnicilor şi demnilor locuitori autohtoni ai acestor ţinuturi.

Poziţia deosebit de favorabilă a golfului Guantanamo a dus, în cele din urmă, la dezvoltarea unui port care, cu timpul, devenea tot mai important. Şi aşa a fost situaţia pînă la revoluţia cubană, de la sfîrşitul secolului trecut, cînd a fost scuturat jugul colonial spaniol.

Locul vechilor asupritori ai Cubei l-a luat însă vecinul hrăpăreţ de la nord. Imperialiştii din S.U.A. şi-au arogat un asemenea drept folosindu-se de faimosul caz al crucişetorului Maine. Aranjarea scufundării acestei nave demonstrează că în strategia diplomatică a Casei Albe, crucişetoarele au avut totdeauna un rol important, fie că a fost vorba de vizite de „curtoazie", fie că a fost vorba depre alt gen de vizite. În cazul de faţă, „vizita" vasului de război Maine în Cuba şi explozia lui în rada portului Havana, la sfîrşitul secolului trecut, a grăbit „coacerea fructului mult dorit" (Cuba), care „odată ajuns la maturitate în mod fatal va cădea în traista noastră" (John Adam Quinci — fost preşedinte al S.U.A. în epoca respectivă). Aşa s-a născut axioma cu „legea gravităţii Cubei faţă de S.U.A.".

Ceea ce a trezit suspiciune în privinţa cauzelor reale ale exploziei crucişetorului Maine, este febrilitatea cu care, din dispoziţia amiralităţii americane, vasul, după explozie, a fost dirijat în larg şi scufundat la mare adîncime. Făptaşii vroiau să şteargă orice urmă a fărădelegii comise.

Explozia crucişetorului Maine a furnizat Statelor Unite pretextul „moral" pentru a declara război Spaniei, pentru a se erija în „marele prieten dezinteresat al Cubei". Calitate în care a fost mult mai lesne pentru S.U.A. să pună mîna pe „perla Antilelor", smulgînd-o din sceptrul ros de carii al colonialismului spaniol.

Formal, după revoluţia naţională de la sfîrşitul secolului trecut împotriva jugului spaniol, Cuba a obţinut o constituţie, dar această constituţie a fost redactată la Washington în limba engleză de aceeaşi „prieteni" dezinteresaţi ai Cubei — care au pus la cale „croaziera" crucişetorului Maine — şi trimisă la Havana, ca să fie tradusă.

Un grup de pionieri cubanezi în vizită la un luptător al miliţiei revoluţionare

Existenţa bazei americane de la Guantanamo constituie o permanentă sursă de primejdii pentru Cuba. Statele Unite au transformat Guantanamo într-o adevărată tabără de război.

Guantanamo constituie un cap de pod pentru mercenarii contrarevoluţionari şi transfugii pe care Departamentul de stat îi lansează în acţiuni subversive împotriva Cubei.

S.U.A. se cramponează de Guantanamo nu numai pentru că reprezintă o platformă de pe care militariştii americani intenţionează să readucă Cuba sub dominaţia lor, dar şi fiindcă reprezintă o poziţie-cheie de unde S.U.A. domină Marea Caraibelor şi intrarea în canalul Panama.

...Călătoria în apropierea regiunii Guantanamo, completată cu cele aflate ulterior despre această bază, ne-au ajutat să înţelegem ce semnificaţie are pentru poporul cuban recîştigarea acestui pămînt, parte inalienabilă a Cubei, cotropită de trupele infanteriei marine americane.

...Revenind la Havana, întîlnim, întîmplător, într-un număr al ziarului „Daily Worker", un articol în care amintindu-se cum au pus americanii mîna pe Guantanamo sînt confirmate punct cu punct cele ce ne istorisise însoţitorul nostru cu care am vizitat regiunea Oriente.

„Pe la 1825 — scrie ziarul — tot ce-i mai rămăsese Spaniei din marile cuceriri pe care le-a făcut în urma descoperirilor lui Columb, erau coloniile ei insulare — Cuba, Porto Rico şi Filipinele. Următorii 75 de ani din istoria Cubei constituie o perioadă în care poporul cuban s-a împotrivit eroic jugului spaniol, iar Spania a înăbuşit sălbatic revoltele cubane ce se succedau unele după altele. În 1895, în Cuba, a avut loc o nouă răscoală pentru independenţă. Ea a fost condusă de poetul Jose Marti şi de generalul Maximo Gomez. În pofida tuturor măsurilor brutale luate de Spania, pe la 1898 ea se afla în pragul înfrîngerii.

Tînărul imperialism american, pe atunci în dezvoltare, a ales acel moment pentru a dezlănţui un război împotriva Spaniei, cu scopul de a pune mîna pe posesiunile coloniale ce-i mai rămăsese. Imperialiştii americani s-au folosit de misterioasa scufundare a vasului de război american „Maine" în portul Havana, — pentru a declara „indignaţi" războiu Spaniei.

În felul acesta, S.U.A. au invadat Cuba şi, în 1899, cînd generalul Gomez a intrat în Havana în fruntea trupelor sale, acolo fîlfîia deja steagul american în locul steagului spaniol. Pentru salvarea aparenţelor, S.U.A. au declarat că nu vroiau să-şi însuşească nici Cuba, nici Porto Rico şi nici Filipinele, şi că acestea vor deveni independente de îndată ce războiul împotriva Spaniei va fi cîştigat.

În realitate însă, Filipinele, Porto Rico şi Cuba au devenit colonii americane. În ceea ce priveşte Cuba, S.U.A. au forţat-o să introducă în noua ei constituţie „amendamentul" Platt, care dădea Statelor Unite, „dreptul" de a se amesteca în Cuba, aşa cum au făcut-o în 1906, şi care obliga Cuba să „închirieze" Statelor Unite baze navale americane sau baze de aprovizionare cu combustibil pentru vapoarele americane. În Cuba, care mai era încă ocupată de trupele americane, amendamentul propus de S.U.A. a dat loc la proteste de masă. Adunarea Constituantă a Cubei, căreia S.U.A. îi dăduse un ultimatum pentru acceptarea amendamentului, a fost nevoită să-l admită.

După doi ani, în 1908, S.U.A. s-au folosit de clauza referitoare la „bazele de aprovizionare cu combustibil pentru vapoarele americane" şi au forţat guvernul cuban din acea vreme să semneze un „tratat" prin care să li se închirieze 33 mile patrate în jurul golfului Guantanamo, pentru suma de 3.386 dolari pe an, ceea ce înseamnă 17 centime pe acru.

Pe la mijlocul anului 1903, fostul preşedinte al S.U.A., Roosevelt, vrînd să îmbunătăţească relaţiile cu Cuba a înlocuit amendamentul Platt, introdus în constituţia cubană cu un tratat de „prietenie" între cele două ţări din care nu a fost exclusă însă baza americană. În portul Havana au stat ancorate vase de război americane pînă ce guvernul cuban din acea vreme a semnat şi parafat noul tratat.

În tratatul din 1903, referitor la golful Guantanamo, se specifică clar că el va fi folosit numai ca bază pentru aprovizionare cu combustibil sau ca bază navală şi nu pentru alte scopuri.

Americanii au încălcat însă prevederile tratatului în mai multe rînduri. Ei au construit acolo o bază navală, au făcut două aeroporturi, din care unul pentru cele mai mari avioane cu reacţie şi au transformat Guantanamo într-o bază militară unde staţionează forţe navale.

Procedeul folosit de cercurile agresive americane în cazul bazei de la Guantanamo este acelaşi procedeu pe care l-au folosit de fiecare dată pentru a-şi crea baze în diferite părţi ale globului. Dar în ceea ce priveşte Cuba, lucrurile stau altfel azi. Primul ministru Fidel Castro a trimis înapoi, la Washington, chiria anuală de 3.386 dolari, iar guvernul a declarat limpede că ţelul lui este de a reda poporului cuban dreptul lui inalienabil de a-şi exercita deplina jurisdicţie şi suveranitate asupra bazei de la Guantanamo, deşi nu intenţionează să realizeze acest lucru prin forţă".

George IONESCU

Şampane în fapt de seară la Hong-Kong

HONG-KONG - „TORENTUL ÎNMIRESMAT"

(Urmare din pag. 1)

deen, Botanical Garden) pare o grădină strălucitoare plină de parfum. De aceea bătrînii au... botezat Hong-Kongul „Torentul înmiresmat". Ei, bine, pri-e-te-ne — şi bătrînul silabisi acest cuvînt, vrînd parcă să-mi atragă atenţia — parfumul tuturor florilor noastre nu poate ascunde însă mirosul de putregai al Hong-Kongului. La noi totul, aproape totul miroase nu a parfum ci a mucegai. Stăpînul englez, tot soiul de afacerişti ne rod viaţa, precum cariile pomii".

Stînd de vorbă cu bătrînul Lin, am aflat că în pofida vieţii „prospere" trîmbiţate de către autorităţile hongkongeze în presă şi în ghidurile turistice locale, în colonie sînt sute şi sute de mii de şomeri. Capitaliştii trăiesc din exportul de textile şi tricotaje, din confecţii şi jucării, încălţăminte şi aparate electro-tehnice, din contrabandă şi pescuit. Valoarea exportului acestei colonii depăşeşte în prezent suma de 600.000.000 dolari pe an. Majoritatea populaţiei însă suferă crunt de foame. Anual, în Hong-Kong — aşa cum subliniază statisticile locale — mor de boli şi inanităie 30—40.000 de persoane. Sute de mii de oameni suferă din cauza lipsei apei şi a medicamentelor, din cauza şomajului, a subalimentaţiei şi a nesiguranţei zilei de mîine. Malaria, variola, ciuma bubonică şi tuberculoza sînt adevărate flagele. 300.000 de fete între 13 şi 19 ani au devenit prostituate, peste 250.000 de tuberculoşi, circa 400.000 de oameni locuiesc în barăci, ziua de lucru de 12 ore pentru femei şi copii şi de 14—16 ore pentru bărbaţi — iată în adevărata ei lumină prosperitatea hongkongeză!

Pe povîrnişul unor dealuri din jurul Hong-Kongului, în apropierea satelor Taypo Market sau Sahtin se află mii şi mii de bordee construite din chirpici şi acoperite cu tablă ondulată şi ruginită. Instalaţii de apă şi electricitate lipsesc cu desăvîrşire. Este înfiorător să priveşti interiorul unei „camere". Pe jos, pe rogojini de paie de orez, dorm alături cîte 10—12 persoane. Am văzut la Hong-Kong oameni dormind pe acoperiş, pe unii direct pe caldarîmul trotuarului sau pe scînduri... special instalate în golul vitrinelor şi al diferitelor ganguri. Nu rareori pot fi văzuţi copii, în puterea nopţii, dormind goi — fără o cămăşuţă, direct pe pămînt, la discreţia pîlcurilor de ţînţari şi a şobolanilor ieşiţi după pradă.

L-am întrebat pe ghidul care mă însoţea cîte ceva despre spitale, şcoli şi grădiniţe. A dat stingherit din umeri şi mi-a răspuns:

„Avem, domnule, ceva! Dar nu satisfac nici pe departe nevoile populaţiei. Mii de copii de vîrstă şcolară, neavînd posibilitatea să înveţe, se apucă de furat, îngroşînd numărul infractorilor şi al oamenilor fără căpătîi"

Pe străzile oraşului Hong-Kong vitrine luminoase, reclame ţipătoare, taxiuri de ultimul tip şi pietoni extrem de eleganţi. Alături, copii goi, oameni lihniţi de foame în căutare de lucru. Iată, aceasta este *„Perla Coroanei Britanice"!* De o parte bogătaşi, capitalişti dibaci, la care nu trece o zi fără ca ei să realizeze un cîştig fabulos, în timp ce majoritatea populaţiei duce o viaţă mizeră, neînchipuit de grea.

Se mişcă oamenii...

Cei peste 180.000 de muncitori din întreprinderile industriale şi cei aproape 220.000 care lucrează în micile şi întunecatele ateliere meşteşugăreşti, nu se împacă cu situaţia existentă. În pofida măsurilor de represiune întreprinse de poliţie şi de către patrulele militare engleze, grevele se ţin lanţ. Discutînd cu diverşi oameni am aflat că muncitorii de la docuri şi şantierele navale, din diverse ramuri ale industriei au luat în repetate rînduri poziţie faţă de regimul de muncă actual, faţă de lichidarea unor libertăţi minime. În prezent, ca urmare a protestelor şi a unor greve, autorităţile hongkongeze proclamă intenţia lor de a limita ziua de lucru pentru femei şi copii... la 10 ore!

★

...Trenul electric al companiei „K.H.S.B.R." se pune în mişcare. Prin faţa ferestrelor vagoanelor, de o parte, dealuri înalte, iar pe povîrnişurile acestora sute şi mii de cocioabe. De cealaltă parte a drumului de fier valurile spumegînde ale Mării. Trenul aleargă. Din cînd în cînd, priveliştile ne sînt acoperite de întunericul tunelelor, pînă la graniţă sînt 7 tunele. Avem însă suficientă vreme să privim întinsul neobişnuit al apei şi un fermecător peisaj de coline împădurite, grădini de zarzavat şi orezării. Pe culmile înalte ale dealurilor vedem, de asemenea, instalaţii militare engleze. Înspre frontieră ele sînt din ce în ce mai numeroase. Hong-Kongul („Torentul înmiresmat") — aşa cum se traduce în limba chineză — miroase de departe a mucegai. Este mirosul specific orînduirii capitaliste.

V. GRĂDINARU

PE URMELE UNOR AFACERI DIN FILIPINE

Recent, presa americană a dezvăluit cu lux de amănunte un mare scandal izbucnit în Filipine. Ziarul „New York Times" îl numeşte ca „unul din cele mai senzaţionale şi mai explozibile scandaluri din istoria Filipinelor".

...Totul a început prin anul 1945 cînd un oarecare ofiţer din armata lui Mac Arthur, pe nume Harry Stonehill, a sosit în această ţară. În scurt timp după sosirea sa în Filipine, H. Stonehill şi-a întemeiat un adevărat imperiu — aşa după cum scrie săptămînalul „Newsweek" — „printr-o combinaţie de clarviziune şi lipsă de scrupule". Imperiul lui Stonehill cuprinde 16 din cele mai mari companii din această ţară, printre care „U. S. Tabacco Company", cea mai mare fabrică de ţigări din ţară, societatea petroliferă „American Asiatic Oil Company", ziarul „Manila Evening News", societăţi de bunuri imobiliare, societăţi comerciale etc.

De asemenea, Stonehill avea prieteni apropiaţi în cercurile cele mai sus puse din preajma fostului preşedinte al Filipinelor, Garcia. Prevăzător însă, în timpul ultimelor alegeri prezidenţiale, el a sprijinit din punct de vedere financiar campania electorală a lui Macapagal, care a ieşit învingător în aceste alegeri.

Acest ajutor acordat l-a făcut pe Stonehill să declare în mod public că „îl are în buzunar pe Macapagal". Pus în această situaţie ridicolă, preşedintele Filipinelor a ordonat o descindere în birourile şi locuinţa acestui mare industriaş. Documentele găsite cu această ocazie au fost atît de compromiţătoare, încît Stonehill „unul din cei mai mari oameni de afaceri din Filipine", a fost arestat.

El este acuzat de evaziune fiscală, încălcare a regulamentelor bancare, corupere de funcţionari publici şi trafic de influenţă.

FĂRĂ UN FOC DE ARMĂ!

Ziarul parizian „Le Figaro" se întreba cu cîteva zile în urmă: „Sînt oare Statele Unite pe cale de a cuceri pe nesimţite, fără a trage un foc de armă, cu ajutorul dolarilor... ceea ce, pînă nu de mult, se numea vechea Anglie?". Ziarul îşi pune această întrebare în urma apariţiei unor articole semnificative în presa engleză.

Este vorba mai cu seamă de o serie de materiale apărute în suplimentul ilustrat al ziarului „Sunday Times" inspirate din lucrarea unui ziarist englez, Francis Williams, intitulată „Invazia americană". Potrivit aprecierilor lui Francis Williams, situaţia penetraţiei americane în Marea Britanie s-ar prezenta în felul următor:

În cursul ultimilor zece ani, investiţiile marei finanţe americane în industria britanică aproape că s-au triplat. Ele se ridică în 1962 la aproape 1.250.000.000 lire sterline. Rata de creştere anuală depăşeşte 13,5 la sută. Un muncitor englez din 20 depinde de acum înainte de un patron american. În nici o altă ţară din lume, cu excepţia Canadei, investiţiile americane nu sînt mai mari decît cele făcute în Marea Britanie.

Mai mult de jumătate din această masă enormă de capital american care se revarsă asupra Angliei aparţine unui număr de zece trusturi enorme care domină economia americană, adică „General Motors", „Vacuum Oil", „Standard Oil" din New Jersey, „Procter and Gamble", „Ford Motors", „Monsanto Chemicals" şi „Goodyear" etc. Aceste trusturi nu fac investiţiile la întîmplare ci conform unui plan de ansamblu, numai în industriile de consum curente. Ele controlează de pe acum o mare parte a următoarelor industrii britanice: produse farmaceutice, alimentare, automobile, electronice, mărfuri de uz casnic, produse cosmetice, produse plastice, pentru încălzit maşini de imprimat, maşini pneumatice, maşini de cusut, săpunuri şi detergenţi, ascensoare, filme fotografice etc.

Ziarul englez apreciază că penetraţia economică americană are o serie de repercusiuni negative asupra vieţii poporului englez dintre care cea mai vizibilă este cea referitoare la adoptarea sistemului american de vînzare pe credit. Toată Anglia de sud şi de centru — subliniază ziarul englez, — a fost nevoită să înceapă să cumpere, cel puţin în ceea ce priveşte zonele urbane, după sistemul american de credit. Aceasta îl sileşte pe cumpărător să plătească preţuri de cămătă din cauza dobînzilor umflate care îi grevează salariul pe timp de luni şi chiar ani de zile.

Meridiane

AMINTIRI DESPRE LENIN

Cum l-am fotografiat pe Ilici împreună cu ţăranii

de F. FEOFANOV

În 1920 lucram ca fotograf la secţia de învăţămînt judeţeană din oraşul Volokolamsk.

La 13 noiembrie 1920 am fost trimis în satul Kaşino, unde a doua zi urma să aibă loc inaugurarea uzinei electrice.

În dimineaţa zilei de 14 noiembrie m-am sculat devreme, mi-am luat aparatul şi am ieşit pe uliţă să fotografiez uzina electrică şi casa în care urma să aibă loc festivitatea.

Deodată am auzit un vîjiit, şi o maşină trecu pe lîngă mine. Mi-am dat imediat seama că nu era din Volokolamsk. Îndată au ieşit din casă cîţiva inşi şi s-au repezit în întîmpinarea maşinii. În acel moment veni, în fugă, spre mine şeful secţiei de învăţămînt judeţene. Mă uitam la el şi nu înţelegeam ce vrea : sărea într-una, voia să spună ceva şi nu putea ; deodată m-a bătut pe umăr şi mi-a spus, mai mult strigînd :

— A venit Ilici !... — şi a luat-o la fugă spre casă ca un băieţandru.

M-am îndreptat şi eu repede spre casă, dar pe altă parte.

Cînd am intrat înăuntru, orchestra de instrumente cu coarde intona „Internaţionala", în prag stătea Vladimir Ilici, ţinîndu-şi căciula în mîini, iar alături de el am văzut-o pe Nadejda Konstantinovna.

Ilici era de statură mijlocie, îndesat, avea o figură blajină şi purta haine simple, de culoare închisă. Nadejda Konstantinovna era şi ea modest îmbrăcată.

Cineva dintre autorităţile noastre de la Volokolamsk începu să-i prezinte lui Vladimir Ilici pe toţi lucrătorii din judeţ care veniseră la solemnitate. M-am aşezat şi eu în rînd, şi s-a întîmplat să fiu ultimul. Cînd m-am apropiat, am observat că nu mă prezintă nimeni, şi atunci mi-am pronunţat singur numele :

— Fedor Feofanov, fotograf judeţean.

Vladimir Ilici mi-a strîns cu putere mîna, rostind :

— Ulianov — Lenin.

Vladimir Ilici a fost poftit să ia loc la masă. S-a aşezat alături de Nadejda Konstantinovna. În faţa lor a luat loc tovarăşul care venise cu ei de la Moscova, apoi s-au aşezat şi reprezentanţii autorităţilor judeţene.

Cîţiva ţărani l-au întrebat pe Vladimir Ilici de ce le-au fost închise presele de ulei. Ilici i-a ascultat cu atenţie, apoi le-a răspuns :

— Personal nu pot face nimic deocamdată, dar am să ridic această chestiune şi, de va fi cu putinţă, presele vor fi deschise.

Am continuat să-l ascult pe Vladimir Ilici. Caracteristic este că punea, la rîndul său, numeroase întrebări.

— Ei, şi mai departe ? — repeta el destul de des.

V. I. Lenin şi Nadejda Konstantinovna fotografiaţi în mijlocul ţăranilor din Kaşino

Într-un tîrziu mi-am dat seama că se înserase, şi eu trebuia neapărat să-l fotografiez pe Vladimir Ilici împreună cu ţăranii. Am ieşit afară şi le-am spus ţăranilor care se adunaseră — aproape tot satul — în jurul casei, bărbaţi, femei şi copii :

— Să nu plecaţi de aici, am să vă pozez numaidecît împreună cu Vladimir Ilici. Duceţi-vă acasă şi aduceţi mese, scaune, tot ce găsiţi.

Ţăranii au adus, într-o clipă, totul ; atunci m-am dus la Ilici şi i-am spus :

— Vladimir Ilici, vă aşteaptă ţăranii, vor să se fotografieze cu dumneavoastră.

— A, foarte bine — mi-a răspuns el, dar cum a spus asta a şi uitat şi a continuat să discute cu ţăranii.

Peste vreo zece minute am văzut că începe să se întunece tot mai mult. S-ar fi putut ca fotografia să nu reuşească, şi lucrul ăsta nu-l voiam în ruptul capului. M-am apropiat din nou de Lenin şi i-am spus :

— Vladimir Ilici, peste zece minute o să fie prea întuneric ca să vă fotografiez. Atunci el mi-a răspuns :

— Bine, duceţi-vă şi pregătiţi totul ; eu şi Nadejda Konstantinovna venim numaidecît.

Ţin foarte bine minte cuvintele lui. Cînd am ieşit afară, numai ce l-am văzut că iese pe altă uşă.

Pentru dînsul şi Nadejda Konstantinovna aşezasem în centru două scaune.

Alături de Vladimir Ilici s-a aşezat Aşmarin, îmbrăcat în şubă şi cu o căciulă mare şi mitoasă pe cap ; în barbă i se aninase un pai. Pe el l-am aşezat la dreapta lui Vladimir Ilici.

Nici nu ştiu de unde apăruseră atîţia copii. Pur şi simplu să mă doboare la pămînt, nu alta ; toţi voiau să se aşeze cît mai aproape, la picioarele lui Vladimir Ilici. Pregătirile au durat destul de mult, pentru că era greu să-i aşezi pe copii.

Vladimir Ilici a observat acest lucru şi le-a spus :

— Uitaţi-vă la găurica aia mică şi neagră.

Apoi mi s-a adresat mie.

— Vezi, tovarăşe fotograf, să nu-mi îngheţe copiii !

— N-aveţi nici o grijă, Vladimir Ilici, la noi copiii sînt robuşti, rezistă la ger.

Doream mult să fac o fotografie bună. Pentru a-i linişti pe toţi deodată, am trigat.

— Drepţi ! !

L-am văzut pe Vladimir Ilici zîmbind şi l-am fotografiat aşa, cu zîmbetul pe buze.

După aceea Vladimir Ilici şi Nadejda Konstantinovna au reintrat în casă, apoi peste cîteva minute au ieşit şi s-au dus la miting.

În piaţa din mijlocul satului era un stîlp înalt, de care atîrna un felinar electric. Stîlpul era îmbrăcat în verdeaţă şi împodobit cu steaguri ; alături era aşezată o măsuţă. Spre această piaţă s-a îndreptat Ilici, urmat de tot satul.

Mergea împreună cu copiii şi-i întreba cum învaţă.

Privirea mi-a fost atrasă de un moşneag care stătea în picioare gîrbovit. O femeie spunea :

— Pînă şi moşneagul a venit. Umblă vorba că de multă vreme n-a mai ieşit din casă. Cînd s-a răspîndit vestea că a venit Ilici, bătrîna a vrut să se repeadă la miting, însă moşneagul i-a spus :

— Nu, babo, nu te las să pleci singură, merg şi eu.

A început mitingul. Vladimir Ilici s-a urcat la tribună, şi-a scos căciula şi a început să vorbească :

— Cetăţeni, permiteţi-mi, în primul rînd, să vă mulţumesc pentru invitaţia pe care mi-aţi trimis-o şi în acelaşi timp să vă comunic o veste care o să vă bucure. Ultimele ştiri pe care le-am primit la Kremlin arată că pe front treburile merg bine. Într-o săptămînă baronul Vranghel va fi măturat. Sîntem siguri de acest lucru şi ţinem să-l subliniem cu toată tăria.

Aceste cuvinte au fost întîmpinate cu o furtună de aplauze, uralele nu mai conteneau, căciulile mitoase ale ţăranilor zburau în aer.

Cînd vorbea, Ilici întindea mîna stîngă înainte, de parcă ar fi arătat ceva. În mîna dreaptă îşi ţinea căciula.

— Kaşino, satul vostru, pune în funcţiune uzina electrică. Dar acesta nu este decît un început. Sarcina noastră este ca întreaga republică să fie într-adevăr inundată de lumină electrică.

Din nou izbucniră urale, din nou zburară în sus căciulile, iar orchestra improvizată intonă „Internaţionala".

Cuvîntarea lui Ilici ţinu vreo 20 de minute.

De la miting el se întoarse din nou la casa unde îl aştepta maşina. Ţăranii l-au rugat să mai intre în casă ca să mai stea de vorbă, dar unul dintre ei se ţinea scai de Ilici, stăruind să meargă şi în satul Iaropoleţ.

Cînd Ilici s-a urcat în maşină, l-am înconjurat cu toţii. Şi-a luat rămas bun şi ne-a strîns la toţi mîna.

După ce Vladimir Ilici a plecat la Iaropoleţ, toţi oaspeţii rămaşi s-au aşezat la masă. Sub recenta impresie a acestei vizite neaşteptate, mulţi se ridicau în picioare şi rosteau cuvîntări, mulţi ţărani începură să cînte cîntece revoluţionare, cu toate că nu prea le ştiau cuvintele ; toţi erau bine dispuşi şi veseli.

Toată seara nu s-a vorbit decît despre Ilici ; erau reluate toate amănuntele : cum a venit, ce a spus etc.

După vreo oră am auzit glasuri de copii strigînd „ura" ! Erau glasurile copiilor care-l aşteptaseră pe Ilici să treacă înapoi de la Iaropoleţ şi care-i adresau astfel salutul lor.

(Din volumul „AMINTIRI DESPRE LENIN" — Editura politică, 1958).

(Urmare din pag. 1)

complet. Cîţiva oameni, folosind nişte imense plase de pescuit scot de pe fundul bazinelor secate peşti aurii. Cu găleţile îi transportă spre cîntar. După cîntărire, „pensionarii" bazinelor sînt transportaţi în nişte barcazuri mari, pline de apă. Bucuroşi că au fost reintroduşi în mediul lor se hîrjonesc de mama focului, făcînd ca apa din barcaz să spumege.

Ne exprimăm nedumerirea faţă de cele văzute şi cerem explicaţii.

— În momentul de faţă are loc transplantarea puieţilor din bazinele unde au iernat, în eleştele, **ne dă relaţii tov. Ilie Constantinescu.** Îi cîntărim ca să vedem cu cît au scăzut în greutate.

— De ce să scadă ?

— Păi să vă explic. Iarna peştii nu sînt hrăniţi ; ei hibernează, ca ursul... Aici, în bazinele de iernare, unde sînt puşi pe vîrste şi dimensiuni, ne îngrijim în timpul iernii doar să asigurăm curenţi de apă care pentru viaţa lor sînt strict necesare, să facem copci în apa îngheţată şi să curăţăm zăpada. Căci peştilor le trebuie lumină. Cînd se împrimăvărează îi scoatem de aici, îi ducem la eleştele şi îi punem acolo la... îngrăşat.

Văzîndu-ne zîmbetul, tehnicianul ne asigură că nu glumeşte. Are loc într-adevăr o îngrăşare sistematică, pe baze ştiinţifice, a peştilor. Alimentele preferate de crapi sînt şroturile de floarea-soarelui, neghina măcinată, crisalida uscată, şroturile de rapiţă şi altele.

— Să-i vezi la toamnă ce dolofani sînt, **ne spune tovarăşul Constantinescu.**

Pe lîngă cantităţile de peşte ce le livrează pieţii, întreprinderea constituie o pepinieră şi pentru unităţile piscicole de curînd amenajate.

Bunăoară au fost furnizaţi puieţi de crap la unităţile din Nucet, Tulcea, Iaşi precum şi la unele gospodării colective din regiune care şi-au amenajat lacuri.

De departe, dinspre şosea, în jurul eleşteielor de la Cefa se văd numeroase escavatoare, tractoare şi alte maşini. Şi aici este un vast şantier.

Întreprinderea de construcţii şi amenajări piscicole efectuează lucrări pentru extinderea în acest an a suprafeţelor piscicole cu încă 220 hectare. Se lucrează intens la diguri (o parte vor fi betonate), la ocrotirea terenurilor de impurităţi, la construirea de locuinţe pentru muncitori.

Explicaţiile ni le dă inginerul Gh. Răiescu. E foarte bine dispus. De o zi e tată unei fetiţe durdulii.

— O cheamă Speranţa — **ne spune el. E un nume frumos, nu ?**

Dăm asigurările de rigoare fericitului tată că numele fetiţei e într-adevăr frumos. Apoi trecem la problemele şantierului.

— Partea interesantă a tuturor acestor amenajări este faptul că regimul apelor este dirijat. Toamna, bunăoară, toate apele sînt evacuate şi astfel peştele se „culege" uşor. Puieţii sînt transplantaţi pentru iernare în bazine. De asemenea nivelul apelor se reglează în funcţie de temperatură, climă etc.

Prin străduinţa constructorilor mica... „mare" de la Cefa se lărgeşte necontenit, contribuind la sporirea producţiei de peşte.

Paul MARIAN
şi Virgil LAZĂR

TREI INVITAŢI

(Urmare din pag. 1)

ţile Neamţului. În perimetrul unităţii pe care o conduce se află o mulţime de dealuri : Rugina, Holmul, Bungeşti, Pietricica etc. Pe unele dintre ele, dacă locul e îngrăşat şi lucrat ca lumea, se pot cultiva, cu rezultate destul de bune, cereale. Pe altele însă, atît de mult le-au măcinat torenţii încît au ajuns pline numai de văgăuni şi de hogaşuri.

O asemenea soartă a avut-o „Dealul Hucilor" şi „Dealul Viei". Aici, într-o vreme, nu se mai putea semăna aproape nimic ; năpădiseră ciulinii, rugii de mure, viţa sălbatică. Dar colectiviştii nu se puteau împăca cu gîndul de a lăsa pămîntul să se degradeze. Într-o vreme, acum vreo doi ani, preşedintele Gh. Crăciun a propus să se înceapă a pune pe terenurile neproductive pomi şi viţă de vie. Ideea le-a plăcut oamenilor. S-a alcătuit un plan amănunţit, s-au rînduit forţele şi s-a pornit lucrul.

S-a început cu „Dealul Viei". Pe coastele unde altădată mişunau hîrciogii s-au făcut terase, s-au săpat gropi şi s-a trecut la plantat. Nu s-au pus orice fel de pomi. Numai nuci, meri, peri şi cireşi s-au ales. Cum oamenii au muncit cu grijă, aproape toţi puieţii s-au prins.

Încurajaţi, colectiviştii au luat în primire şi celelalte coaste. Pentru primăvara aceasta s-a prevăzut să se planteze pomi pe „Dealul Hucilor". După cum ne-a spus Gh. Crăciun, consiliul de conducere al gospodăriei a luat din timp măsuri ca să se pregătească materialul săditor. Şi după ce s-a luat zăpada, brigăzile au împînzit cîmpul. Atunci s-a născut, după cîte se pare, cîntecul pe care brigada locală de agitaţie îl cîntă la serbări : „Din buceag, din alunis / Rodul urcă-n deal pieptiş", spun viersurile. Şi e mult adevăr în slovele lor. Un lucru mai trebuie însă adăugat : anume că, rodul nu urcă singur, ci că-l împing avan colectiviştii, îndrumaţi de inimosul lor preşedinte.

S-a ţinut de cuvînt agronomul

Acum patru ani, la gospodăria colectivă din Becicherecu Mic din Banat, a venit să lucreze tînărul agronom Mircea Neagu. Colectiviştii şi-au dat seama repede că-i un om serios, stăpîn pe meseria sa şi l-au ales preşedinte. În adunarea în care s-a hotărît acest lucru, inginerul, copleşit de emoţie, a arătat că se va strădui să merite încrederea.

„Trebuie să ne ocupăm mai mult de întărirea ramurilor de producţie" — a spus el, şi în vorbele sale răzbătea o undă de îngrijorare. Drept vorbind, avea şi de ce să fie neliniştit. Lîngă sat curgea un mic pîriu. Pe locul din preajma lui s-ar fi putut pune legume, dar nimeni nu se gîndise la asta. Fiindcă se produceau cantităţi mari de cereale, s-ar fi cuvenit să se crească şi vite mai multe. Or, fermele erau mici, neînsemnate. Agronomul a căutat să deschidă ochii oamenilor asupra acestor posibilităţi cărora nu le dăduseră atenţie. Şi a izbutit. Chiar din acel an a început să se tragă apă din pîriu şi să se irige vreo 10 hectare. De-a lungul micilor canale s-au amenajat straturi pentru ceapă, pentru roşii, pentru varză. S-au mărit şi fermele. S-au cumpărat viţele, precum şi scroafe de rasă aleasă.

Acesta a fost, ca să spunem aşa, punctul de plecare. Pe urmă oamenii, odată porniţi, nu s-au mai oprit. Acum gospodăria din Becicherecu Mic a devenit o unitate complexă, bine dezvoltată din toate punctele de vedere. Pe lîngă cultura mare, ea are un bun sector zootehnic. Cirezile şi turmele sale numără 200 de vaci cu lapte, 1.000 de porci, 1.200 de oi. Legumicultura ocupă şi ea un loc important. Toate ramurile produc din plin. Asta face ca gospodăria să poată vinde în fiecare an mari cantităţi de produse. În 1961 ea a încasat din contractări frumoasa sumă de 5 milioane de lei. Cînd dispui de asemenea fonduri îţi dă mîna să ridici construcţii, să cumperi vite, să sporeşti avuţia obştească. La gospodăria din Becicherecu Mic, valoarea fondului de bază se ridică acum la 4 milioane şi jumătate de lei.

★

Am înfăţişat aici trei dintre miile de invitaţi la sesiunea Marii Adunări Naţionale, oameni care în anii noştri, muncind şi învăţînd, au ajuns organizatori de frunte ai producţiei agricole. Aceleaşi preocupări le au însă toţi ţăranii noştri muncitori ; aceştia păşesc ferm, cu încredere, pe drumul luminos arătat de partid, întărind gospodăriile colective, transformîndu-le în unităţi puternice şi înfloritoare.

Ion PAVELESCU

Itinerar slovac

(Urmare din pag. 1)

trădător al lui Tiso şi împotriva hitleriştilor. Muncitorii de la căile ferate, partizanii din pădurile Slovaciei au dat semnalul răscoalei, prin prinderea şi executarea a 24 de ofiţeri superiori germani în gara Turciansky Svaty-Martin. Erau foşti conducători ai misiunii germane din Bucureşti, care se retrăgeau după înfrîngerea suferită în Romînia. Răscoala a cuprins, în cîteva zile, toată provincia. Conducerea trece în mîinile Consiliului naţional slovac. Se întemeiază comitete naţionale, care încep să aplice măsuri revoluţionare. Se lichidează vechile instituţii fasciste, sînt arestaţi conducătorii lor, li se confiscă averea, se înfiinţează gărzi civile — miliţia populară, se trece la organizarea aprovizionării. La Banska Bistrita începe, în plin război, să apară presa legală de partid. Comuniştii au fost sufletul insurecţiei slovace, al celor 16.000 de partizani. Lupte grele s-au dat pentru fiecare vîrf de munte, fiecare vale, fiecare sat. Recucerirea temporară de către hitlerişti antrena represiuni crunte, incendieri de sate, hăituirea sălbatică a ostaşilor din armata de rezistenţă. Pînă la eliberarea adusă de primul batalion cehoslovac, format în Uniunea Sovietică, şi care a făcut jonciunea cu mişcarea de partizani, a curs mult sînge şi s-au înscris pagini de un înalt eroism. Faptele de arme ale eroilor slovaci, muncitori şi ţărani, dascăli şi scriitori, au fost consemnate în cărţi de seamă : *Cronica* lui Peter Jilemnicky, trilogia lui Minac (*Moartea cutreieră munţii*), şi *Timpul aşteptării, Ieri şi azi, Morţii nu cîntă* de Rudolf Jasik, *Moartea se cheamă Engelchen*, de Mnacko, stigmatizează chipul cotropitorilor şi perpetuează memoria victimelor lor, care nu şi-au aşteptat resemnate moartea, ci s-au împotrivit teroarei. Cît despre teatrul slovac, oglindind rezistenţa, el este legat de numele lui Peter Karvaş, unul din cei mai buni dramaturgi, care a făcut el însuşi parte dintr-o unitate de partizani. *Liturghia de la miezul nopţii* aduce în scenă tensiunea cîocnirii dramatice în sînul unei familii slovace din timpul rezistenţei. În ce priveşte poezia, Ştefan Zary, socotit drept cel mai complex poet slovac de azi, a scris despre lupta pentru libertate versuri în care simbolul este evidenţiat :

Din spumă se naşte Venera.
Libertatea
se naşte din sînge.
Marea are spumă —
sînge — omul.

. . . . . .

Venera nouă se naşte din sîngele
curs pe cătuşe...
Pe groapa comună, drept soclu,
te-nalţă-n lumină !

. . . . . .

Spumă schimba-se-va-n torţă
şi sîngele-i viu,
de nesters !

„În căutarea timpului pierdut"

Întemeierea celei de-a treia republici, în 1945, a găsit deci Slovacia în urmă cu cel puţin cîteva decenii, ca dezvoltare economică. Această diferenţiere, fatală şi fără leac într-un regim burghez, s-a „vindecat" în aceşti ani printr-un efort sporit de transformare. Schimbările arhitectonice din Praga sînt mai puţin sensibile. În Slovacia însă, e o înfrigurată „căutare a timpului pierdut", mai bine zis o sforţare continuă de recîştigare a sa. Vladimir Oleriny, unul din însoţitorii noştri slovaci, publicist cu multe cărţi de reportaje la activ (ultima conţine însemnările din Cuba) şi iubitor de poezie (ca hispanist, a tradus pe Neruda şi pe Guillen), ne arată „graniţele" oraşului Bratislava acum vreo douăzeci de ani, în timpul studenţiei lui. De la fostul hotar şi pînă la limitele provizorii de azi, se întind încă 5 km. de cartiere noi, cu case cu multe etaje, policrome, de o voioşie meridională. Între noile case — un superb cămin studenţesc de 1.200 de locuri, la care nici în vis nu visa studentul Oleriny. Firească, problema locuinţelor într-un oraş în plin avînt industrial nu s-a rezolvat încă : pînă în 1970 însă se vor mai construi multe apartamente. Un detaliu semnificativ : clădirile de pe unele străzi pragheze au fiecare o istorie a sa, un titlu, o emblemă. Aşa, de exemplu, nu e casă pe strada Neruda care să nu aibă asemenea blazon atestînd trecutul. În Bratislava, noile clădiri au între ferestre plăci de acelaşi fel, pe care însă sînt zugrăvite diferite motive decorative populare. În fond şi ele atestă o vechime multiseculară a spiţei şi un rang de nobleţe fără egal : apartenenţa la poporul muncitor şi creator de frumos.

Dar mărirea Bratislavei cu noi cartiere e doar o faţetă a transformării Slovaciei. În fosta ţară agrară, cu o industrie destul de slabă, chiar şi între cele două războaie şi aservită în mare parte capitalului străin, s-au ridicat azi cele mai moderne fabrici, de radio şi televizoare, se înalţă cel mai mare combinat al lemnului din ţară, un vast şantier naval la Komarno, hidrocentrale noi (la Orava) şi baraje (numai pe riul Vas sînt 25 de stăvilare), fabrici de medicamente, şi de curînd s-au pus bazele unui mare combinat metalurgic, care va prelucra fier venit din U.R.S.S. (Krivoirog). În ce priveşte filatura şi ţesătoria vechii fabrici de aţă, numită azi „Ziua internaţională a femeii", am trecut prin halele ale căror maşini se modernizează „în mers", fără oprirea producţiei. Cabinetul tehnic al fabricii e în mare cinste : „documentarismul" e dr. Klein — doctor în franceză, germană şi engleză al facultăţii de filologie — translatorul nostru în timpul vizitei — fusese angajat pentru a ţine la curent corpul tehnic cu ultimele descoperiri şi inovaţii străine, ce ar fi putut sluji propriei producţii.

Această adaptare la nou, care a ridicat producţia industrială în Slovacia de la 36 la sută, cît reprezenta faţă de producţia totală în 1937, la 70 la sută, e caracteristic nu numai pentru oraşe. Am făcut un drum în maşină pînă la localitatea balneară, celebră încă de pe vremea cînd nobilii austro-ungari îşi vindecau reumatismele cu nămolul radio-activ de Piestany. Slovacia are mai mult ţes decît Boemia, care priveşte în lume „proptită cu coatele pe munţii înzăpeziţi" (cum spune Vilém Závada într-o poezie); cîmpia Slovaciei este traversată de garduri de apărare împotriva zăpezii, întinse pe zeci de kilometri. Drumurile au pe margine borne fluorescente, care se luminează noaptea ca nişte şiruri nesfîrşite de licurici. Slovacia, ca şi restul republicii socialiste, e complet colectivizată. În unele sate, ca Senec, de exemplu, s-au creat lacuri de acumulare artificiale, care sînt şi stranduri pentru orăşeni. În foarte multe sate latifundiile, locuinţele sînt de tip nou, comode, case vesele şi colorate, formînd, ca şi în satele noastre, „străzi noi", ridicate în ultimii ani de către colectivişti. Impresia de nou şi confortabil a multor sate slovace ne-au confirmat-o ochii la întoarcerea în Praga : multe aşezări la ţară ale acestora din urmă sînt străvechi, zidite de mult, în timp ce la slovaci au fost construite de curînd, din rodul îmbelşugat al pămîntului lucrat în tovărăşie. Un călător la intervale de timp prin satele boeme nu ar fi atît de izbit de diferenţă; schimbarea la faţă a satelor slovace însă, într-o provincie rămasă în urmă, care se dezvoltă rapid, are un ritm incomparabil mai iute. Înfăţişarea satului ceh evoluează mai lent, cea a satelor slovace a trebuit să alerge ca să ajungă din urmă istoria.

Lucru vizibil şi în creşterea populaţiei citadine (Bratislava avea în 1939 — 100.000 de locuitori, azi numără 250.000) şi în amplificarea învăţămîntului superior. În 1937 exista o singură şcoală superioară în capitală, azi — 12 ! Dintre vechile facultăţi politehnica a luat o dezvoltare fără precedent. Şi dacă Universitatea slovacă nu înmînează diplomele în cadrul şi costumul tradiţional al secolului al XV-lea de la Karolinum, institutele superioare slovace au atins un nivel foarte înalt.

Vin şi bere, prieteni şi traducători

Una din diferenţele dintre Praga şi Bratislava e băutura cea de toate zilele. În adevăr, la Praga şi Brno ai impresia că berea curge din cişmea sau că o dăruie gratis fîntînile arteziene. Boemia şi Moravia sînt provincii muntoase, în care Bacchus a găsit mai greu dealuri unde să-şi trimită emisarii. În schimb, în Slovacia, unde relieful e mai variat, colinele subcarpatice sînt acoperite de vii : tot bulevardul cel nou din Bratislava se înscrie în toată lungimea lui, pe fundalul aracilor de vie. Aşezarea mai meridională, mai curînd decît vinul imprimă un ritm mai viu conversaţiei pe străzi, în magazine, în foaierul teatrelor. Hocheiul copiilor care şi la Bratislava, ca şi la Praga, anexează fiecare colţ de curte transformîndu-l în patinoar, nu mai are tăcerea gravă din Boemia; la micile meciuri, participarea e vioaie, agitată şi guralivă.

În Slovacia întîlneşti — dacă nu o „colonie romînă" — în schimb un fel de „ambasadori neoficiali", un grup compact de cunoscători ai limbii şi literaturii romîne (pe care-i cunoşti şi revezi cu aceeaşi bucurie cu care vecinii noştri vorbesc de traducătorii lor în romîneşte). Pe Ivan Krasko nu l-am putut cunoaşte. Entuziastul tălmăcitor al lui Eminescu murise cu patru ani înainte. De la fiica lui, Eva Bottova (Krasko era pseudonimul literar al tatălui ei), am aflat unele amănunte interesante din viaţă. El urmase şcoala medie la Braşov, în 1886, şi singur alesese cursurile liceului romînesc. Admirator al lui Eminescu încă de pe băncile şcolii, se pregătea să treacă munţii, să aducă personal omagiile sale poetului romîn; unul din regretele vieţii lui Krasko a fost moartea lui Eminescu înainte de a-i putea mărturisi direct admiraţia; de atunci însă şi pînă în ultimii ani ai vieţii, Ivan Krasko, avea pe masa lui de scris volumul lui Eminescu, alături de versiunea slovacă, pe care o perfecţiona mereu, cu conştiinciozitatea şi pasiunea adevăraţilor artişti. „Grupul romanist" e foarte numeros. El cuprinde pe titulara catedrei de limba romînă, Jindra Huskova, care ca şi emula sa din Praga, Marie Kafkova, l-a transcris pe Sadoveanu, cîntărind fiecare expresie şi nuanţă a infinit de bogatei palete lexicale sadoveniene; pe ziaristul Vladimir Dudas şi pe filologa Milota Sidlova; aceasta din urmă, care a studiat limba romînă la Bratislava şi la Bucureşti, i-a înlesnit lui Milan Ferko înţelegerea şi pătrunderea poeziilor lui Mihai Beniuc, apărute nu de mult la Bratislava sub titlul **Itaka mea**; iar Alica Sabova e o neobosită traducătoare în slovacă a literaturii noastre pentru tineret. Şi dacă Horia Liman adună material pentru o carte amplă şi documentată despre Cehoslovacia, scriitorul care se pregăteşte de replică e romancierul Mnacko, dublat de un reporter care a fost martorul ocular al multor evenimente internaţionale.

Dunărea şi omul

...Un şarpe luciu, uriaş
înconjoară acest oraş,
după cetate-ncolăcit,
purtînd la vale, liniştit,
ofranda undelor, în mare.

Ce-a strîns în drum, de la izvor,
lărgindu-şi pieptul sclipitor
de-a-ntregul dă, înviorînd,
cu unda sa, acest pămînt,
şi munţi şi cîmpuri pînă-n zare.

Şi omul e-un torent : o stîl,
ce-adună pentru a dărui
din ce-a primit, mai mult mereu !
Cînd darul e bogat, greu
e omul — om într-adevăr !

(IAN PONICAN)

Într-adevăr, aşa cum Vltava nu se poate despărţi de turnurile Pragăi, sărutîndu-le veşnic imaginea în unde, tot astfel Bratislava, cu cetatea ridicată „la răscruce de vînturi" şi de ţări (de sus, cuprinzi într-o singură privire Slovacia, Ungaria şi Austria; cînd e senin, se profilează în zare silueta albă a Vienei) e „jurată" Dunării pentru eternitate. Mai desfăşurat decît rîul praghez, Dunărea n-are însă nici pe departe lărgimea văii sale mature de la noi. Sălciile şi trestiile de pe mal foşnesc iarna în graiul uscat al crengilor; undele, care . dăruiau vara adieri de răcoare, scot acum prin milioane de guri aburi reci la fiecare răsuflare, îndesînd negurile; iar lunca fără perdele de păduri protectoare n-are cum apăra oraşul împotriva vîntului aprig de iarnă.

În adevăr, Dunărea e „muma" vechiului oraş. În preajma apelor ei, legiunile romane ridicaseră acum două mii de ani o fortăreaţă, peste care s-a înălţat mai tîrziu cetatea de apărare a slavilor împotriva căpeteniilor germane şi a invaziilor tătare, ca şi a dezlănţuirilor turceşti. După înfrîngerea de la Mohács (1436), castelul slovac a devenit reşedinţă a regilor maghiari. Matei Corvin n-a fost străin de dezvoltarea oraşului, pe care maghiarii îl botezaseră Pozsony (pentru ca austriecii să-i spună mai tîrziu Pressburg). În incinta castelului a funcţionat un seminar catolic, la care a studiat şi întemeietorul limbii literare slovace, Ludovic Stur, cel care a statornicit „Canoanele", gramatica şi lexicul variat al limbii slovace. Cît despre evoluţia arhitectonică a castelului, el urmează „linia" istoriei. Contele Palffi îl reclădeşte, transformînd goticul de origine în stil renascentist, iar Maria Tereza îl adaptează barocului tîrziu ce-i caracterizează epoca.

Castelul a fost mistuit în parte într-un incendiu, în 1811, rămînînd ca sediu al unei cazărmi habsburgice. Restaurarea lui în forma ultimă, tereziană şi refacerea turnului gotic a început numai în anul 1955, şi e eşalonată pînă în 1964. De notat că statul a investit 32 milioane de coroane în lucrări. Cetatea nouă : în sălile sale se va înfiinţa muzeul culturii naţionale — „Strachov"-ul slovac, aici vor fi cele mai spaţioase săli de expoziţie, de concerte etc. Cu alte cuvinte, restaurarea străvechii cetăţi înseamnă ipso facto construirea unui mare palat al culturii slovace, pe malul Dunării.

Dunărea îşi anunţă chiar de aici majestatea maternă a fiinţei sale. Şi cînd te gîndeşti la ţările ce le străbate, la ţărîmurile ce le răsfrînge, de la stejarii Pădurii Negre şi pînă la nemărginitele desişuri de stuf din deltă, la melodiile grave ale codrilor sau la ritmul valsurilor vieneze ce-o întîmpină, la legendele ce le aude murmurate, la peisajele înnoite ce acoperă în oglinda valurilor imaginile arhaice, cu reflexul viu al prefacerilor, — la istoria zbuciumată a luptelor de pe maluri şi la mesajul de solidaritate al apelor ei, ţi se trezeşte dorinţa firească de a citi o dată o biografie a ei, un fel de Carte a Dunării care ar însemna fără îndoială un drum ce ar străbate istoria frămîntată a bătrînei Europe...

Veronica PORUMBACU

Bratislava : În parcul de cultură şi odihnă

În atelierul de creaţie al marilor scriitori (II)

Noţiunea de exigenţă se manifestă la marii scriitori direct proporţional cu înzestrarea şi simţul lor de răspundere. Ei concep scrisul ca un mesaj încărcat de mari îndatoriri şi de aceea nu se mulţumesc să încredinţeze tiparului orice le-a ieşit din condei, ci migălesc, cizelează îndelung pagina, cîntăresc răbdători verbul, şterg, prefac, înlătură prisosul cu singurul ţel al slujirii progresului.

Din acest punct de vedere nici unul din marii scriitori nu redacta uşor. Ca să obţină limpezimea de cleştar a frazei, Caragiale se înverşuna să caute cuvîntul cel mai potrivit, nu ceasuri, ci zile în şir. Şi ceea ce este deosebit de semnificativ nu era niciodată încîntat de ceea ce aşternuse pe fila de manuscris.

Exemplele celebre ale unui Flaubert despre care Turgheniev spunea că rămîne „un inepuizabil dăltuitor în marmora lexicului", Lev Tolstoi sau Thomas Mann au şi la noi corespondentul lor. Am văzut cum lucra, istovindu-se, Eminescu. Este bine să ştim că la fel de susţinut se dăruiau artei lor Caragiale, Mihail Sadoveanu sau Liviu Rebreanu.

Despre Caragiale se ştiu multe în privinţa scrupulului său artistic. Cearta lui cu Luigi Cazzavilan în zarul căruia publicase celebrele sale „Momente" a plecat de la o virgulă. Fie din greşeala corecturii, fie din cea a unui redactor, Caragiale şi-a văzut o frază văduvită de virgula pe care expres autorul o indicase. A notificat nemulţumirea sa directorului „Universului" printr-o scrisoare de avertisment. A doua oară, după cîteva săptămîni, dintr-o pricină asemănătoare, a procedat la fel. A treia oară a izbucnit mînios renunţînd să mai colaboreze la „Universul". Fiului său, uluit de gravitatea cu care privea Caragiale lipsa unui mic amănunt ortografic, acesta i-a replicat :

— „Bine, dar tu nu înţelegi că dacă azi las o mică greşeală, mîine uit o virgulă, poimîine publicul are drept să mă huiduiască şi eu trebuie să-nghit ?".

Căutarea expresiei unice, sacrificarea celor îndoielnice, îndreptarea imperfecţiunilor, preocuparea de a evita orice diluare devin la marele nostru satiric neîntreruptă aspiraţie spre perfecţiune.

În amintirile sale, fiul scriitorului, Luca Caragiale, mulţi ani colaborator apropiat la transcrierea manuscriselor, povesteşte cum decurgea munca artistică a unuia dintre cei mai mari creatori de tipuri din literatura noastră : „Caragiale construia vorbind tare, fără gesturi, zîmbea sau se-ncrunta". L-am văzut cînd muncea la „Kir Ianulea", refuzînd mîncarea şi veghiind două nopţi de-a rîndul. Muncea neîntrerupt, pînă sfîrşea opera. În tot acest timp, era încruntat, febril şi ostil. Cînd termina, era adesea intoxicat de tutun şi cădea cîteva zile în stare de somnolenţă. Pe „Kir Ianulea" l-a scris în trei zile şi l-a pieptănat în două săptămîni. Cînd îl întrebam cum scrie, îmi răspundea aproape invariabil : „Eroii mă persecută... forfotesc în mintea mea... vorbesc... le văd gesturile, le aud cuvintele...".

Conştiinciozitatea lui Caragiale a rămas proverbială. Fiul său evocă unele manifestări ale pilduitoarei sale exigenţe : „Caragiale — povesteşte dînsul — a fost viaţa întreagă foarte mîndru de probitatea lui de artist. Expresia lui favorită, ca să arate cît de meticulos era pe chestia stilului, se închegase într-o frază pe care i-am auzit-o adesea : „Mai pieptăn stilul" (...). Cînd i le înapoiam (manuscrisele, n.n.) transcrise de mine, începea însă o nouă muncă migăloasă : «pieptănătura stilului». Îmi revedeam paginile cu totul pestriţe de însemnări, aruncături de membre de fraze, ştersături şi corecturi în cerneală roşie, verde sau violetă. Le copiam iar şi munca lui reîncepea. L-am văzut astfel prefăcînd de patru ori „Calul dracului". Ezita asupra unui adverb, asupra sensului exact al unui cuvînt şi chiar asupra necesităţii unei virgule".

Anti-retorismul, concentrarea, savoarea dialogurilor, sarcasmul realist-critic îşi află explicaţia în luciditatea şi severitatea cu care şi-a clădit Caragiale opera. Lui îi aparţine acest minunat aforism, sinteză de umanism şi demnitate literară : „O carte bună este o faptă bună şi încă o faptă bună fără termen de durată : ai săvîrşit-o ? Ai săvîrşit-o odată şi bine pentru totdeauna, pentru oriunde şi pentru oricine a mai întîlnit-o".

Marii noştri scriitori contemporani, Mihail Sadoveanu, Camil Petrescu au gîndit la fel. Vom încerca s-o arătăm în articolul următor.

H. ZALIS

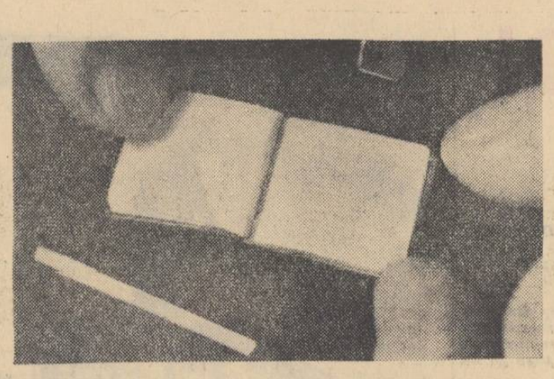

Cea mai mică carte din lume

Cu cîţiva ani în urmă, cetăţeanul Lajos Ehmann din oraşul Mohacs, (R. P. Ungară) a reuşit să creeze o marcă pe care a scris aproape 2.000 cuvinte. În prezent el se ocupă de realizarea celei mai mici cărţi din lume. Este vorba de o cărticică de formatul 5/5 cm. care va cuprinde în întregime cuvîntarea rostită de N. S. Hruşciov la 9 aprilie 1958, în faţa muncitorilor uzinei Csepel din Budapesta.

CARNET

PUBLIC ŞI EDUCAŢIE ARTISTICĂ

Săptămîna trecută, am adresat, de aci, un salut şi o felicitare noilor purtători ai titlului de Artist al Poporului şi Artist Emerit.

Cu această ocazie, spuneam că dacă ne bucurăm de creşterea neîncetată şi în proporţii masive a numărului celor ce merită să se mîndrească cu titluri atît de prestigioase, atunci trebuie să ne bucurăm în primul rînd de nivelul general al şcolii noastre artistice şi al artiştilor noştri, de nivelul unei arte socialiste care merită ea însăşi titlul de Artă Emerită. Un grup atît de numeros de artişti de frunte nu poate fi decît produsul unei vieţi artistice de nivel foarte înalt...

E foarte adevărat, dar mi se pare că m-am oprit cam pe la jumătatea drumului, a raţionamentului şi a fenomenului. Căci dacă artiştii excepţionali nu se coboară cu hîrzobul din cer ci sînt produsul unei şcoli şi al unei vieţi artistice de nivel înalt, apoi nici această şcoală şi viaţă artistică nu se înfiripă şi nu se înalţă pe nisip şi pe vînt. Ele trebuie să aibă o temelie, foarte întinsă şi foarte adîncă. Temelie care nu poate fi decît cantitatea şi calitatea publicului iubitor de artă, — deci valoarea numerică a publicului, stadiul său de cultură, nivelul educaţiei sale artistice.

De număr să nu mai vorbim. O statistică foarte recentă arăta că în cursul anilor 1960—1961, numai numărul spectatorilor de teatru a crescut cu 600.000, adică cu 9 la sută. Ceea ce, chiar după o socoteală băbească, dă un număr total de vreo şapte milioane de spectatori de teatru pe an. Ce public trebuie să aibă atunci cinematograful ? Dar Radiodifuziunea şi Televiziunea? Şi se poate neglija numărul ascultătorilor care înundă sălile de concerte? Dar vizitatorii de expoziţii, dar cititorii de literatură, nu sînt tot public al artei ? Dacă, în mod ideal, noţiunea de public trebuie să se confunde cu noţiunea de populaţie a ţării, nu cred că sîntem departe, prea departe, de acest ideal.

Dar să vorbim puţin despre calitatea publicului, adică despre gradul său de cultură şi educaţie artistică. Am să încep cu un exemplu care mi se pare foarte semnificativ, exemplu referitor la muzică, adică la arta cea mai greu accesibilă dintre toate...

Urmăresc cu mare atenţie „Programul de Radio şi Televiziune", cu regretul (deşi aş avea destule să-i reproşez) că mai mult îl citesc decît îl ascult. De vreo cîteva luni încoace, am observat apariţia unei — cum s-o numesc ? — unei noi rubrici, întitulată : „Programe muzicale alcătuite de ascultători". Nu e greu de înţeles ce înseamnă asta : Radiodifuziunea invită pe fiecare din ascultătorii săi să întocmească programul unui concert pe care ar dori să-l asculte, şi în măsura în care găseşte că gustul şi ideile cutărui sau cutărui ascultător pot interesa pe mult mai mulţi, dă curs cererii acestuia şi transmite bucăţile indicate de el. E o iniţiativă inspirată care constituie un sondaj inteligent al educaţiei şi gustului maselor. Cei care au alcătuit pînă în prezent asemenea programe sînt oameni de toate profesiunile, de toate vîrstele, din toate mediile şi din toate colţurile ţării, iar programele alcătuite de ei constituie, de pe acum, un documentar, semnificativ şi emoţionant.

Un „tehnician-dispecer", din Galaţi, oferă un program alcătuit exclusiv din operele lui Puccini şi exclusiv din partea vocală. O elevă a unei şcoli tehnice sanitare din Piatra Neamţ, combină pe Rameau cu Mozart şi Prokofiev. Un mecanic de S.M.T. alcătuieşte un program în care figurează uvertura Iphigenia de Gluck, Jupiterul lui Mozart şi Viaţa de erou a lui Richard Strauss. Un electrician de marină propune Sonata pentru vioară şi pian de Cesar Franck, pe care o completează cu Arhiducele lui Beethoven.

S-a deschis o poartă, o poartă largă, pe care setea de frumos a celor mulţi primeşte tot ce e mai bun, şi se obişnuieşte să bea, din unda sonoră, tot ce e mai bun, mereu mai bun.

Pe această sete de masă se înalţă şcoala noastră de artă, datorită ei avem artă mereu în progres şi artişti cu care ne putem mîndri.

Radu POPESCU

PE MICUL ECRAN

Concertul simfonic de la 26 aprilie

Concertul orchestrei simfonice a Radioteleviziunii (joi 26 aprilie, ora 19.45), care va fi dirijat de Vadim Gnedaş (U.R.S.S.), cuprinde cîteva piese excepţionale din marele repertoriu clasic şi contemporan. După celebra simfonie a V-a de Şostakovici, vom vedea pe micul ecran pe tînărul Dan Grigore, care va interpreta concertul nr. 1 pentru pian şi orchestră de Beethoven. În prima audiţie va fi prezentată Rapsodia ucraineană a compozitorului I. Kolodub.

Concertul se va încheia cu strălucita „Rapsodia I-a în la major" a marelui nostru Enescu.

O vom vedea pe Maia Plisetkaia

După cum s-a anunţat, marea balerină Maia Plisetkaia, artistă a poporului din U.R.S.S., solistă a Teatrului Mare din Moscova, cunoscută spectatorilor noştri din filmele la care şi-a dat concursul, va fi în curînd oaspete al ţării noastre.

Telespectatorii vor avea prilejul să admire măiestria Maiei Plisetkaia într-un spectacol cu baletul „Lacul lebedelor", care va fi televizat la începutul lunii viitoare.

Demonstraţii nautice pe lacul Herăstrău

După o serie de emisiuni în care micii sportivi au evoluat în sălile de sport şi în bazinele acoperite, camerele de luat vederi ale Televiziunii se vor deplasa în aer liber, urmărind manifestări sportive devenite „de sezon", odată cu venirea timpului frumos.

Prima ieşire de acest gen va avea loc duminică 22 aprilie, telespectatorii urmînd să vizioneze transmisia unor demonstraţii de nataţie de pe lacul Herăstrău.

Menită să-i familiarizeze pe tinerii de vîrstă şcolară cu cîteva discipline nautice — schif, caiac, canoe — emisiunea va fi precedată de o prezentare explicativă, iar în timpul manifestării un crainic va explica fazele demonstraţiilor.

Deşi aceste demonstraţii nu vor avea caracterul unei competiţii, la ele vor participa elevi fruntaşi în sport şi la învăţătură, membri ai Clubului sportiv şcolar.

În zilele care au trecut, s-a ales locul demonstraţiilor (organizatorii ne-au asigurat că este deosebit de pitoresc !), s-au instalat aparatele, pe scurt, s-au făcut toate pregătirile. Să nădăjduim că nici timpul nu va fi în... contratimp cu aceste pregătiri şi cu dorinţa telespectatorilor de a urmări o asemenea emisiune.

O altă transmisie de acelaşi gen, proiectată pentru viitorul apropiat, va prezenta un meci de fotbal între elevi din Bucureşti şi Ploieşti.

Omagiu lui Lenin

...În încăperea scundă a unei tipografii, lîngă teancurile de ziare pe care cerneala n-a apucat încă să se usuce, Vladimir Ilici şi Nadejda Konstantinovna Krupskaia, privesc împreună un exemplar din „Iskra". Deodată, ochii acesteia de pe urmă se opresc asupra unui articol :

— Lenin... cine e ?

Vladimir Ilici răspunde modest ca întotdeauna, parcă stingherit:

— Eu sînt, Nadia...

Simplu şi uman, fără ostentaţie şi în acelaşi timp cu o rară putere de sugestie, momentul de mai sus care consemnează „actul de naştere" al acelui nume glorios care avea să se înscrie de atunci încolo pe steagurile revoluţionare ale secolului XX, defineşte cît se poate de bine filmul „La începutul secolului".

Un film despre începuturile activităţii revoluţionare ale lui Lenin, un film care întruchipează admirabil ceea ce spunea Maiakovski despre Vladimir Ilici : că este „cel mai uman dintre oameni".

Prezentarea acestui film la televiziune, împreună cu documentarul „Amintiri despre Lenin" şi cu montajul literar „Omagiu lui Lenin", alcătuit din paginile prezentative din creaţia celor care au evocat în scris figura genialului conducător şi învăţător al omenirii muncitoare, alcătuieşte o substanţială parte din programul de duminică seara, consacrat aniversării a 92 de ani de la naşterea lui Lenin.

În căutarea primăverii

Printr-un capriciu al vremii, zilele posomorite ale „babelor" s-au înmulţit anul acesta, în ciuda amatorilor de plimbări duminicale şi de... fotbal, care vor fi privit adesea cerul înnegurat şi castanii încă dezbrăcaţi, întrebîndu-se cu nelinişte : „Unde o fi primăvara ?".

Aceeaşi întrebare şi-a pus-o şi reportera de la Televiziune, plecată să caute primăvara pe străzile şi în împrejurimile oraşului, în tovărăşia statornică şi conştiincioasă a aparatului de filmat.

Expediţia a început metodic, eroina noastră căutînd să-şi asigure, în neobişnuita sa îndeletnicire, concursul calificat al Institutului Meteorologic Central.

— *N-aveţi nici un motiv de îngrijorare* — i s-a spus. *Cea pe care-o urmăriţi este şi va rămîne oaspetele nostru pentru tot restul zilelor ce i se cuvin. Au existat, e drept, cîteva „cauze obiective" care au împiedicat-o să se simtă în largul ei, cauze pe care vi le vom spune...*

— Să încetăm, aşadar, să o mai căutăm ?

— *Cîtuşi de puţin, căutaţi-o şi o veţi găsi pretutindeni...*

Într-adevăr, fiecare popas al plimbării pe care sîntem îndemnaţi să o facem împreună cu reportera, ne va dovedi că primăvara se află de mult în mijlocul nostru.

Vom urmări omul de pe stradă care, odată cu ivirea zorilor, caută în ziarul de dimineaţă cele mai noi veşti, vom face cunoştinţă cu oamenii care se pregătesc să ia parte la cel mai de seamă eveniment al acestei primăveri : sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale. Vom sta de vorbă cu constructorii, cu desenatoarele care crează modele de primăvară, vom poposi în parcuri, lîngă îndrăgostiţi, vom asculta versuri închinate primăverii...

Originala plimbare „în căutarea primăverii", înregistrată pe peliculă, constituie subiectul noului *„Telemagazin"* care va fi prezentat marţea viitoare.

Uneori, camera de luat vederi ocoleşte fazele esenţiale ale meciurilor de fotbal — ca de pildă înscrierea golurilor.

AMFITRIONUL : — Aşa ! Acum aţi văzut şi cum s-a marcat golul...

Desen de Gh. CHIRIAC

De la o duminică la alta...

Duminică 22 aprilie

9.00 Emisiune pentru copii şi tineretul şcolar : Telejurnalul pionierilor ; Micii naturalişti din Ciochina ; Emisiune sportivă : canotaj pe lacul Herăstrău ; Poşta copiilor.

10.30 Emisiunea pentru sate. Din cuprins: Pentru succesul muncilor agricole de primăvară : — Reportaj filmat : Pe ogoarele regiunii Ploieşti. — Tribuna experienţei înaintate. Telejurnalul satelor ; De la un meridian la altul. Transmisiune de la Institutul de cercetări horticole : Demonstraţie practică de pregătire şi plantare în cîmp a răsadurilor de legume extratimpurii. Muzică populară românească în interpretarea unei formaţii condusă de Constantin Mîrea. Solişti : Elena Simionescu, Georgeta Anghel, Vasile Cănănău, Iliuţă Rudăreanu şi Nelu Orian.

19.00 Jurnalul televiziunii.

19.15 OMAGIU LUI LENIN — montaj literar.

19.35 Filmul documentar : „AMINTIRI DESPRE LENIN" o producţie a Studioului Central de filme documentare din Moscova.

19.55 Filmul artistic „LA ÎNCEPUTUL SECOLULUI" — o producţie a Studioului „Mosfilm". Scenariul : S. Ermolinski. Regia : A. Ribakov. Imaginea : V. Listopadov, I. Shirtladze. Muzica : N. Peiko. Interpreţi principali : I. Kaiurov, E. Sitko, N. Annenkov, V. Obuhova, S. Pilavskaia, V. Goreiov, G. Strijenov, L. Stepanov, V. Avdiuşko.

21.25 Filmul documentar : „TREI STRIGĂTE PE BISTRIŢA" — o producţie a Studioului cinematografic „Alexandru Sahia".

21.45 Muzică distractivă. În încheiere : Ultimele ştiri şi rezultatele sportive.

Luni 23 aprilie

19.00 Jurnalul televiziunii.

19.20 Emisiune de ştiinţă şi tehnică pentru pionieri şi şcolari : „Din trecutul şi prezentul chimiei" de ing. Liviu Macoveanu.

19.45 Vitrina literară.

20.25 Actualitatea cinematografică.

21.15 Artişti amatori în studio : Cîntă formaţia instrumentală şi soliştii clubului lucrătorilor justiţiei.

21.35 Telesport. În încheiere : Ultimele ştiri.

Marţi 24 aprilie

19.00 Jurnalul televiziunii.

19.15 Emisiune pentru tineretul şcolar : „Cum vorbim şi cum scriem" de prof. univ. Ion Coteanu. Filmul „Micul Cubus" — primit din partea Studioului de televiziune din Leningrad.

19.40 Emisiune de ştiinţă şi tehnică : „Cereale, ştiinţa şi materiale noi".

20.00 Telemagazin.

21.05 Comedia cinematografică „Un cros neobişnuit" — o producţie a studiourilor sovietice.

21.15 Program de romanţe : Cîntă o formaţie condusă de Ionel Banu. Solişti : Mia Barbu şi Ion Luican.

21.45 Sfaturi pentru telespectatori. În încheiere : Ultimele ştiri.

Miercuri 25 aprilie

16.00 Emisiunea pentru cluburile din întreprinderi. Din cuprins : Telejurnalul săptămînii ; Din experienţa primului trimestru; Izotopii radioactivi în protecţia muncii ; Din frumuseţile patriei socialiste — recital de versuri ; Artişti amatori în studio : corul şi echipa de dansuri ale Uzinelor „Republica" din Capitală, echipa de dansuri a Fabricii de ţigarete „Bucureşti" şi orchestra de mandoline a sindicatului Poştei Centrale.

18.00 Emisiunea pentru sate. Din cuprins: Reportajul filmat : „Zile de primăvară pe ogoarele înfrăţite" ; În jurul mesei rotunde : Întîlnire cu maeştri ai recoltelor bogate ; Ştiinţa în sprijinul producţiei : — Cultura porumbului în condiţiile de umiditate mare a acestei primăveri, de ing. Tiberiu Mureşan, şef de secţie la Institutul de cercetări agricole. — Îndrumări privind lucrările care trebuie aplicate în zilele ce urmează în grădinile de legume, de prof. univ. Ion Maier, de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu". — Cîteva sfaturi pentru sporirea producţiei păşunilor şi fîneţelor noastre, de prof. univ. Gheorghe Anghel, de la Institutul de cercetări agricole. — Cîteva lucrări importante pentru a obţine o recoltă sporită şi de calitate la sfecla de zahăr, de ing. Vlad Ionescu-Sişeşti, de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu". Cîntece şi jocuri populare româneşti interpretate de o formaţie instrumentală condusă de Nicolae Băluţă. Solişti : Eugenia Frunză, Ana Roman şi Emil Gavriş.

Joi 26 aprilie

19.00 Jurnalul televiziunii.

19.20 Emisiune pentru tineretul şcolar : „Să ne cunoaştem patria".

19.50 Transmisiune din studioul de concerte al Radioteleviziunii : Concertul orchestrei simfonice a Radioteleviziunii. Dirijor : Vadim Gnedaş (U.R.S.S.) Solist : Dan Grigore, laureat al concursului „George

Enescu" — 1961. În program : Simfonia a V-a de Dmitri Şostakovici ; Concertul pentru pian şi orchestră nr. 1 în do major de Beethoven ; Rapsodia ucraineană de Kolodub ; Rapsodia I în La major de George Enescu. În pauză : Poşta televiziunii. În încheiere : Ultimele ştiri.

Simbătă 28 aprilie

18.00 Jurnalul televiziunii.

19.15 Album artistic : „Să învăţăm cîntece pionereşti" : „1 Mai" de Hilda Jerea, versuri de Maria Banuş. Interpretează un grup de copii din corul Radioteleviziunii. Filmul pentru copii : „Mingea năzdrăvană", o producţie a studiourilor maghiare.

19.40 În faţa hărţii.

19.50 Filmul-balet : „Povestea căluţului cocoşat" — o producţie a Studioului Central de filme documentare din Moscova. Regia : Z. Tulubieva. Imaginea : M. Silenko, E. Iaţun. Muzica : R. Şcedrin. Maestru coregraf A. Radunski. Interpreţi principali : Maia Plisetkaia, Vladimir Vasiliev, Alla Scerbinina, Alexandr Radunski, Anatolii Pavliniov, Natalia Taborko.

21.20 Muzică distractivă. Cîntă orchestra de muzică uşoară condusă de Liviu Kavassy. Solişti : Lavinia Slăveanu, Cezarina Oprescu, Livia Brătulescu, Florin Dorian şi Luigi Ionescu. În încheiere : Ultimele ştiri.

Calitate şi varietate

Interviu cu Grigore Petreanu,

inginer şef al „Electrecordului"

Orice discofil este interesat ca discul pe care-l cumpără să îndeplinească cerinţa imperioasă a calităţii. Atît în ceea ce priveşte lucrările imprimate, cît şi în privinţa imprimării propriu-zise.

Pentru a afla cum se preocupă de acest lucru „Electrecord"-ul, ne-am adresat tov. inginer şef Grigore Petreanu, care ne-a spus :

— După cum se ştie, cerinţele de discuri sînt astăzi din ce în ce mai mari, ca şi exigenţele, de altfel. Pentru sporirea capacităţii de producţie şi a îmbunătăţirii calităţii discurilor, vom pune curînd în funcţiune o nouă secţie de presaj, dotată cu aparataj modern. Aici vom folosi cazane tip Traian Vuia, care dau un foarte mare randament. În urma acestei înnoiri, capacitatea de producţie va creşte cu peste 50 la sută. Aşadar, în magazine vor fi şi mai multe discuri şi aceasta nu peste multă vreme.

— Alte amenajări ?

— Deocamdată atîtea, fiindcă în anii anteriori celelalte secţii au fost reutilate şi amenajate cu cele necesare. Am avut, în această direcţie, un ajutor de preţ în schimbul de experienţă organizat cu casele de discuri din ţările prietene, socialiste.

— Dar în ceea ce priveşte studiourile ?

— Deşi problemele sînt rezolvate, totuşi căutăm mereu soluţii noi. Din experienţa altor case de discuri, am constatat că se pot găsi săli bune pentru imprimări, unde nici nu gîndeşti. De pildă, am constatat că sala de marmură a Casei Scînteii poate servi foarte bine pentru anumite imprimări de muzică simfonică. Acustica sa este excelentă.

— Ce schimburi cu alte case de discuri aţi întreprins ?

— Anul acesta am încheiat contracte de schimburi de benzi cu casele de discuri din Berlin şi Varşovia. Încă în cursul acestui an vom edita lucrări, din acest schimb, în special muzică simfonică. Desigur că noi contracte vor fi încheiate şi cu alte case cu care am intrat în legătură. În acest fel vom face ca, paralel cu calitatea tot mai bună a discurilor, să realizăm şi obiectivul unei mai mari varietăţi de piese imprimate.

Un dar emoţionant

De curînd, mult apreciatul nostru cîntăreţ, George Niculescu-Basu a împlinit vîrsta de 80 de ani. Cum în preajma acestei aniversări îi fusese imprimat primul disc micro din noua colecţie „Mari cîntăreţi români", Casa de discuri „Electrecord" i-a oferit un disc, urîndu-i multă sănătate. Darul acesta l-a impresionat profund pe marele nostru cîntăreţ care a auzit o seamă de arii şi cîntece pe care le-a interpretat cu ani în urmă. Înregistrarea recondiţionată i-a plăcut sărbătoritului, mulţumind pentru atenţia şi cinstirea ce i se dă astăzi.

De altfel, sînt semnificative cuvintele pe care George Niculescu-Basu le-a scris pentru mapa acestui disc.

„Astăzi, artiştii noştri sînt scutiţi de peripeţiile şi renunţările prin care am trecut eu şi contemporanii mei. Li se oferă toate posibilităţile pentru munca lor creatoare şi existenţa nu mai este o problemă.

Generaţiei mele i-au stat în cale multe obstacole legate de dezinteresul oficialităţii vremii pentru artă. Mie numai dorinţa de a ajunge un mare cîntăreţ, voinţa şi dîrzenia mi-au dat puterea să le înfrîng.

Cît priveşte satisfacţiile depline ale visurilor, ele ţin doar de anii din urmă, cînd prin grija partidului şi guvernului, visurile au devenit realitate".

O nouă operă editată integral

În prezent, a început editarea unei noi opere înregistrată integral pe discuri microsillon. Este vorba de opera „Trubadurul" de Giuseppe Verdi, în interpretarea unor solişti de frunte ai Operei bucureştene.

Selecţiuni din „Bărbierul din Sevilla"

În afară de imprimarea integrală a operei lui Rossini „Bărbierul din Sevilla", a fost editat un disc cu selecţiuni din această operă, atît de cunoscută şi iubită. Discul ECE 083 cuprinde următoarele : cavatina lui Almaviva, cavatina lui Figaro, duet Almaviva,— Figaro, aria lui Basilio, cavatina Rosinei, duet Rosina-Figaro, aria lui Bartolo, terţet Rosina-Almaviva-Figaro.

Interpreţii : Valentin Teodorian, Nicolae Herlea, Magda Ianculescu, Valentin Loghin, Constantin Gabor. Orchestra Teatrului de Operă şi Balet este dirijată de Mihai Brediceanu.

DISCOFILUL

Catalogul general de discuri

Pentru a pune la dispoziţia cumpărătorilor lista discurilor microsillon româneşti apărute pînă acum, a fost alcătuit un catalog general ce se află în toate magazinele „Muzica".

Catalogul cuprinde 5 capitole, după genurile de muzică ce le prezintă.

Titlurile lucrărilor muzicale sînt publicate în ordinea alfabetică a compozitorilor, în ordinea alfabetică a interpreţilor şi în ordinea numerelor de catalog.

Trecerea de la un gen de muzică la altul este marcat de o copertă colorată într-un anumit fel.

Noutăţi în magazine

În magazinele de specialitate au sosit noi stocuri de discuri, solicitate de ascultători.

Astfel, s-au pus în vînzare în cantităţi suficiente discurile cuprinzînd opera integrală *„Bărbierul din Sevilla"*, de Rossini, în interpretarea soliştilor Teatrului de operă şi balet al R.P.R.

Între discurile de muzică uşoară am reţinut un disc micro cuprinzînd melodiile *„Lalele, lalele"* (voce : George Bunea); *„Florăreasa"* (voce : Margareta Pîslaru şi George Bunea); *„Albăstrele"* (voce : Dorina Drăghici) ; *„Toate floricelele"* (voce : Gică Petrescu).

Violonistul Ion Voicu e înregistrat pe un disc micro, cuprinzînd *„Balade"* de Ciprian Porumbescu şi *„Melodii lăutăreşti"*, de Pablo Sarasate.

Pentru amatorii de muzică populară semnalăm discul micro „Din muzica ardelenească", în execuţia orchestrei „Cîndrelul" din Sibiu. Discul cuprinde *„Haţiegana de la Luduş"*, *„Învîrtita"*, *„Mureşan cu ţundra sură"* şi *„Păsărică din Ardeal"*. Solişti sînt D. Muţiu, Maria Cotîrlea şi Maria Chişe.

„INDICATIVE"

La întrebarea cititorului *Virgil Iacobescu* din Cluj, care doreşte să ştie ce semnifică cele 3 litere de pe discuri, adică indicativele, îi răspundem următoarele :

E, prima literă, este iniţiala „Electrecordului".

Litera doua arată genul muzicii :

P — muzică populară

D — muzică uşoară şi de dans.

C — muzică simfonică, de cameră, de operă, de operetă.

X — muzică corală, versuri, proză, teatru, basme, teme ştiinţifice.

Litera treia indică diametrul discului :

C — disc de 17 cm. diametru.

D — disc de 25 cm. diametru.

E — disc de 30 cm. diametru.

NOTE DE TELESPECTATOR

● *CU PREZENTAREA spectacolului* „Vanina Vanini", *dramatizarea Andei Boldur după Stendhal, Televiziunea a înscris un nou succes în genul acesta de transmisii atît de specifice micului ecran. În faţa dificultăţilor organizatorice reale, pe care Televiziunea le întîmpină (şi le va întîmpina de bună seamă şi de aci înainte) în prezentarea repertoriului curent al teatrelor şi al cinematografelor, problema cea mai acută este montarea spectacolelor de teatru proprii. După cum am mai arătat la această rubrică, preocuparea există şi, în viitorul apropiat, vom putea vedea noi spectacole teatrale, aflate în pregătire pe platourile studioului de la Floreasca.*

„Vanina Vanini", întrunind un mănunchi de actori buni şi o pregătire minuţioasă, începînd cu stăpînirea riguroasă a textului de către interpreţi şi terminînd cu montarea şi decorurile foarte izbutite, a arătat şi de astădată că Televiziunea noastră are posibilităţi să pună în unde spectacolul teatral de orice gen şi, mai ales, că — spre deosebire de scenă — poate da acestui spectacol un ritm mai viu şi o perspectivă mai largă, datorită proprietăţilor camerei de luat vederi de a se deplasa vertiginos de la un cadru la altul.

● *PE CÎT DE SPECIFIC televiziunii acest spectacol, pe atît de impropriu emisiunea pe care am urmărit-o cu o seară mai tîrziu, intitulată* „Pagini din proza noastră contemporană în lectura lui Ştefan Ciubotăraşu şi Marcel Anghelescu". *Oricît de pregnante paginile alese, oricît de apreciat talentul lectorilor, emisiunea nu a putut reţine ea nefiind specifică televiziunii, pe cît este de potrivită radioului. Studioul de televiziune a folosit, în emisiunile anterioare, forme mult mai potrivite şi mai gustate pentru a prezenta proza literară, în cadrul „Vitrinelor literare" care au însumat mici scenarizări în măsură să atragă şi să reţină, pînă la sfîrşit, atenţia.*

Observaţia noastră, priveşte, într-o oarecare măsură, şi emisiunile de poezie care au repetat o singură formă de ilustrare imagistică : capul recitatorului în prim plan, din faţă, din profil sau numai fragmentat, cu obiectivul fixat pe dantura sau pe ochii, e drept adesea frumoşi şi expresivi, ai actorului sau ai actriţei care declamă.

● *ATRACTIVĂ emisiunea de muzică uşoară imprimată pe peliculă — o formă nimerită de a îmbogăţi programul Televiziunii în ceea ce priveşte prezenţa muzicii uşoare. De aceea, aşteptăm cu interes şi emisiunea de muzică uşoară din filme, programată într-un viitor apropiat.*

● *ŞI DUMINICA TRECUTĂ n-am putut vedea decît jumătate din programul fotbalistic de pe stadionul „23 August". Am regretat deci, alături de zecile de mii de iubitori ai sportului, care aşteptau transmisia întregului „cuplaj". Viitorul „cuplaj" — poate cel mai interesant program fotbalistic din actualul campionat — va avea loc luni 23 aprilie. Să sperăm, în numele telespectatorilor din întreaga ţară, dar mai ales al celor din Braşov, Ploieşti şi Bucureşti, că micul ecran va reda, în întregime, jocurile Dinamo Bucureşti — Steagul Roşu şi Progresul — Petrolul. Cît priveşte Turneul U.E.F.A. — această mică olimpiadă fotbalistică a juniorilor — sîntem convinşi că Televiziunea va fi prezentă la toate momentele ei esenţiale.*

Echipa de volei Rapid

CELE 149 DE MINUTE ALE RAPIDULUI LA BUDAPESTA

6 aprilie 1962. Cei 30 de turiști romîni — reprezentanți ai vestitei „galerii" giuleștene — plecați la Budapesta să susțină echipa lor cea mai iubită, nu vor uita curînd seara acestei zile. Descinși în capitala țării prietene în cursul dimineții, primul lor gînd s-a îndreptat spre jucători. În acele momente, toate frumusețile Budapestei, pe care aveau să le descopere în zilele ce au urmat, îi interesau mai puțin. Ce fac băieții ? Asta era mai important. Și, iată-i în holul hotelului Park, în mijlocul lor.

Mai are febră Nicolau ? Ce face mîna lui Pavel ? Dar genunchiul lui Drăgan ? În ce dispoziție se află Plocon ? Întrebările curgeau și, în același timp, sfaturile nu conteneau. Ce se va întîmpla seara, cînd rapidiștii urmau să debuteze în turneul semifinal al actualei ediții a „Cupei Campionilor Europeni", tocmai cu un meci decisiv împotriva lui Ujpest Dozsa Budapesta ?

Majoritatea jucătorilor manifestau optimism, dar tonul era evident puțin forțat. Căci, după cum am aflat mai tîrziu, în noaptea precedentă cei mai mulți nu închiseseră ochii... Văzuseră, în prima zi, o partidă excepțională între principalele adversare, Ujpest Dozsa și Dukla Kolin, joc pe care maghiarii îl cîștigaseră într-o manieră puțin încurajatoare pentru bucureșteni. Era o stare de tensiune perfect justificabilă, pe care numai un astfel de turneu ți-o poate pricinui, mai ales atunci cînd te prezinți la start aureolat deja cu un titlu. Un titlu care a mărit considerabil prestigiul voleiului românesc și care angajează desigur obligații din cele mai mari.

Totul n-a durat decît pînă la încălzirea pentru meci, cînd parcă printr-o minune, încrederea în forțele și pregătirea lor a revenit fiecăruia. „Cuiele" lui Nicolau și Pavel, serviciile lui Corbeanu, Fieraru și Drăgan începuseră să stîrnească murmure în tribune. Într-un colț, 30 de inimi băteau mai puternic ca deobicei, așteptînd semnalul de începere.

Primele 51 de minute

Mă înarmasem ca pentru un joc de două ore și mai bine. Cam atît trebuiau să dureze cele 5 seturi de mare luptă, pe care le preconizau în acea seară toți cei prezenți la Sportcsarnok. Haj-ra Ujpest, Haj-ra Ujpest ! și în mai puțin de un minut scorul și ajunsese la 3-0 pentru gazde. Nu a fost însă nici măcar un „foc de paie", ci doar o simplă scînteie. Căci, tot atît de repede scorul a ajuns egal. Apoi a urmat o luptă îndîrjită pentru detașare. Voleibaliștii maghiari fac pe teren adevărate minuni, reușind să contracareze forța superioară de atac a bucureștenilor. În partea cealaltă, Drăgan și Fieraru coordonează tot jocul și oferă — ca pe tavă — „bombardierilor", mingi de punctat decisiv. De la 7-7 reușim, în fine, să ne desprindem și Rapid cîștigă primul set cu 15-8. În cel de al doilea, după numai 10 minute, bucureștenii conduceau cu 8-1. În locul revenirii mult așteptate a gazdelor, publicului i-a fost oferit un adevărat festival rapidist. Orice minge trasă de maghiari revenea cu regularitate trăgătorilor de la Rapid și pleca „ca din tun" spre terenul advers. 15-8 în setul doi, 15-9 în al treilea. Victorie la zero ! Totul se produsese în numai 51 de minute ! Așa de rapid, încît voleibaliștilor de la Ujpest — în timp ce se îndreptau spre vestiar — nu le venea să creadă că meciul se sfîrșise. La fel și publicul, care de-a dreptul entuziasmat de comportarea feroviarilor, adresa — plin de uimire — aplauze celor care se dovediseră de departe cei mai buni. Fapt care a făcut pe un coleg de breaslă de la ziarul budapestan de specialitate „Nepsport" să recunoască : **„Jos pălăria în fața unei echipe ca Rapid !".**

Și, într-adevăr, acest succes net a produs imediat o adevărată senzație în rîndul iubitorilor de sport din capitala R.P. Ungare. În ziarele care au apărut a doua zi la Budapesta, era recunoscut faptul că în ciuda surprizei produse, voleibaliștii romîni au meritat victoria chiar și la acest scor.

În mijlocul celor 30 de turiști bucuria era de nedescris. Fiecare se simțea parcă mîndru că este suporter al unei echipe atît de valoroase. Comentariile nu scăpau însă din vedere meciul din ziua următoare, cu Dukla. Toți știau că cehii sînt buni tehnicieni și au un blocaj aproape impenetrabil. Oricum, era meciul care avea să decidă echipa finalistă.

Din nou la Sportcsarnok. Zeci de mii de spectatori și telespectatori așteptau să vadă la lucru pe învingătorii veritabilei naționale maghiare. Un motiv în plus pentru rapidiști să privească partida cu toată seriozitatea.

Nici Dukla nu a rezistat mai mult

Primul set ne-a arătat din nou o echipă pusă pe fapte mari — RAPID — și una care lupta din răsputeri să onoreze faima voleiului cehoslovac — DUKLA. Și numai cu un deosebit efort colectiv, campionii noștri au reușit totuși să se impună : 15-11. Cu acest set, Rapid avea asigurată calificarea pentru finală, chiar dacă ar fi pierdut partida. Se vor relaxa oare giuleștenii ? Priveam cu teamă începutul setului următor : 0—3. Grupul turiștilor a început să „activeze" mai intens. Și, ca la o comandă, „mașina de joc" a rapidiștilor s-a dezlănțuit. Fiecare din cei șase componenți, Nicolau, Drăgan, Pavel, Corbeanu, Fieraru și Plocon s-au mobilizat cu un elan neobișnuit și au început un tir în serie. Vestitul blocaj al lui Țesar, Paulus, Smidl, Halek sau Smolka a fost completamente depășit și pus în inferioritate evidentă. Urmare : 15-7 și 15-8, în aplauzele puternice ale publicului, totalmente cucerit de echipa noastră. Un alt 3-0, tot în 51 de minute, de astădată în fața unei echipe care reprezintă o țară ce deține titlul de vicecampioană mondială. La sfîrșit, Iaroslav Fucik — antrenorul lui Dukla — declara că „nici o echipă reprezentativă nu ar fi rezistat în această zi formației Rapid. Chiar din primul set, cînd totuși scorul a fost mai echilibrat, mi-am dat seama că băieții mei nu pot trece de romîni. Maturitatea lor în joc, excepționala putere de mobilizare, precum și faptul că întreaga garnitură este formată din jucători compleți, te dezarmează pur și simplu. Cînd vezi mingi trase puternic, readuse în mod miraculos pe linia de plutire, pentru ca în fracțiunea următoare să se întoarcă împotriva ta ca un bumerang, trebuie să saluți pe învingător. Ceea ce fac și eu din toată inima".

În ziua următoare, ultimul meci a fost din nou la discreția bucureștenilor, voleibaliștii de la „Stade Français" fiind obligați să stringă mîna învingătorilor după 47 de minute ! Aici ar mai fi un lucru de adăogat : Coste, Timirgazin și Grigorovici au dovedit cu acest prilej că oricînd se poate conta în mod serios pe ei. Astfel, în îmbrățișările calde ale celor care i-au susținut cu frenezie jucătorii de la Rapid București au încheiat turneul în 149 de minute, fără ca să piardă vreun set ! 149 de minute care au adus clubului feroviar un succes de prestigiu și voleiului românesc încă un galon de onoare. O performanță care răsplătește munca plină de migală a antrenorului Gh. Petrescu și mai recent și a lui Ștefan Roman, de a da țării noastre o echipă de mare valoare. Cei doi antrenori, alături de jucătorii care au reprezentat Rapidul la Budapesta, au cinstit cum se cuvine sportul românesc. Și acum atenție la finala cu T.S.K.A. Moscova.

Adrian VASILIU

Revanșa primăverii

După șase săptămîni de burzuluială, primăvara s-a făcut fată de treabă, surizînd generos tuturor îndrăgostiților, inclusiv suporterii sportivi. Ptiu, ptiu, ptiu — să nu-i fie de deochi !

S-a isprăvit cu meciurile pe zăpadă, cu gazonul în sarama-mură, cu avatarurile hidrologice ale jucătorilor, arbitrilor și spectatorilor...

Coincidență fericită — acest final de aprilie copleșește arenele și stadioanele noastre cu evenimente atît de numeroase și importante, încît mi se pare că ar fi cazul să se omologheze un veritabil record în materie !

La Dinamo, se întrec în Cupa Dunării halterofilii din șase țări riverane, ridicînd — odată cu greutățile din concurs — punți amicale între popoarele de pe ambele țărmuri...

Sala Floreasca găzduiește o competiție de baschet de mare spectacol, în care cei mai buni jucători autohtoni luptă pentru a se impune în fața selecționatei ucrainene și pentru a se revanșa asupra celei maghiare...

Concomitent, se desfășoară un sprint palpitant în turneul internațional de șah ; nu mai puțin de nouă concurenți — printre care Holmov, Șianovski, Drimer, Mititelu, Baumbach, Kozma — au intrat „în linie dreaptă" la intervale minime, urmînd ca în zilele următoare să cunoaștem numele învingătorului sau — de ce nu — învingătorilor...

Îmbărbătați de isprăvile lui Tiriac, prima „rachetă" românească plasată pe orbita valorii mondiale în ultimul deceniu, tenismanii noștri dispută un important „trial" cu formația R. P. Polone, preludiu la apropiatul meci de „Cupa Davis" — cu Izraelul...

Sînt printre noi, întîia oară, voleibaliști și luptători de „libere" din patria lui Fidel, a zahărului de trestie și a habanerei — Cuba, atît de îndepărtată și de apropiată totodată... Brăila și Galațiul, porturi mai mici, nu-i vorbă, decît frumoasa capitală de la Marea Caraibilor, au avut bucuria să-i aplaude zilele acestea cu un entuziasm care va fi reamintit simpaticilor oaspeți temperamentul susținătorilor familiari, celebrii „los barbudos" de la vreo 12.000 km. distanță...

Alte patru orașe din țară — Cluj, Constanța, Brașov, Ploiești, trăiesc împreună cu Capitala, „cloul" acestei primăveri-record : turneul U.E.F.A., ediția XV-a !

La ora cînd predau „Magazinului" — foarte tîrziu ca deobicei ! — rîndurile de față, nu pot decît să anticipez rezultatele primelor partide. La ora cînd citiți aceste rînduri, scorurile respective au fost consemnate în foile de arbitraj și în coloanele presei din multe colțuri ale Europei.

Așa cum menționam și în articolul precedent, tinerii fotbaliști care-și dispută supremația continentală pe stadioanele noastre, sînt, în genere, viitori maeștri ai balonului rotund, nume care vor străluci peste cîțiva ani pe firmamentul internațional, cum strălucesc astăzi numele lui Kopa, Iașin, Greaves, Di Stefano, Albert, Voinescu...

Poate părea inutil să mai repet ce așteptăm cu toții de la juniorii noștri, ca gazde și ca protagoniști recunoscuți ai popularei competiții.

Este neîndoielnic că ei vor obține rezultate de prestigiu în compania celor mai valoroși adversari luptînd — așa cum ne-am obișnuit — pînă la ultima picătură de energie și chiar dincolo de ea !

Satisfacția unanimă va fi, desigur, amplificată de buna calitate a jocului, de maturitatea de care vor da dovadă de-a lungul dificilei întreceri ; vorba maestrului Arghezi : nițică bătrînețe stă tinereții bine.

Și, mai ales, să nu uităm nici o clipă că sensul de bază al disputei sportive, mai nobil și mai important chiar decît succesul suprem, sînt florile omeniei, ale amiciției și cordialității reciproce, pe care le dorim depline și strălucitoare în acest final de april, surizînd generos după iarna aprigă și zurbagie...

Dan DEȘLIU

CÎND PLOUĂ LA FOTBAL

DIMINEAȚA

EL : — Cum o să mă duc la piață, nu vezi cum toarnă ?...

DUPĂ AMIAZĂ

TOT EL : — Hai „Rapidul" !...

Duminică seara, după „cuplaj"

Desene : Gh. CHIRIAC

VARIETĂȚI

Un zid adevărat

Enervat de faptul că majoritatea golurilor primite se datoresc așezării defectuoase a propriilor jucători atunci cînd aceștia făceau zid în fața loviturilor de la 16 m., un portar al unei echipe de fotbal din Uruguai le-a promis coechipierilor că le va arăta cum trebuie făcut un zid. Și într-adevăr s-a ținut de cuvînt : la antrenamentul următor, cînd jucătorii au apărut pe teren au avut surpriza să vadă în fața uneia din porți un zid adevărat din cărămidă înalt de 1,80 m. pe o distanță de 5 m. Din spatele zidului a apărut portarul echipei însoțit de copiii din cartier care-l ajutaseră la construcția zidului.

Prima explicație dată de constructor cu privire la calitățile zidului a fost în legătură cu impenetrabilitatea.

Primul examen

Federația braziliană de fotbal a chemat în cantonament jucătorii ce urmează să participe la campionatul mondial de fotbal din acest an.

Cum ziarele braziliene n-au tinut secret locul cantonamentului, în ziua sosirii jucătorilor o mulțime de oameni a înconjurat clădirea arătîndu-și ore în șir admirația pentru jucătorii favoriți.

După ce au răspuns acestei manifestații de simpatie, jucătorii brazilieni au trecut la lucruri mai serioase. Ei au fost supuși unui examen medical. Prima probă a fost cea dentară. Aici surpriza : medicul a trebuit să scoată cîte cel puțin un dinte fiecărui dintre selecționați. Cum toți jucătorii s-au comportat bine, se poate afirma că națională Braziliei a reușit să treacă primul examen.

Van Looy își schimbă stăpînul

Nemulțumiți — se pare — de raporturile existente între el și gruparea sa Faema, cunoscutul ciclist Van Looy a hotărît ca în acest an să concureze pentru firma vest-germană de automobile Volkswagen, disputîndu-se lanseze într-o cursă ciclistă.

Pentru a atrage noul stăpîn de partea sa Van Looy a înlocuit cu cîtva timp înainte mașina care-i urmărea cursa ciclistă. Prima mașină era de producție italiană ; acum ea este un Volkswagen ultimul model.

„Omul de afaceri nu pleacă niciodată"

În prima divizie a campionatului francez de fotbal, clubul Rennes joacă un rol destul de activ. În prezent, afacerile acestui club sînt conduse de monsieur Pleyer. El a ajuns pînă în această funcție urcînd toate treptele : mai întîi a fost jucător, apoi antrenor, manager și în sfîrșit acum „om de afaceri".

Întrebat de un ziarist în care dintre aceste posturi s-a simțit cel mai bine, monsieur Pleyer a răspuns fără nici o ezitare : „Pe acesta din urmă. Este cel mai sigur. Dacă se întîmplă uneori ca echipa să nu meargă bine și să piardă cîte un meci atunci este dat afară antrenorul sau managerul. Omul de afaceri nu pleacă niciodată".

magazin

revistă săptămînală editată de ziarul

ROMINIA LIBERA

Redacția și administrația, Piața Scînteii, tel. 17.60.10

Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții

PUBLICITATEA SE PRIMEȘTE LA ADMINISTRAȚIA REVISTEI tel. 17.60.10 interior 14.00

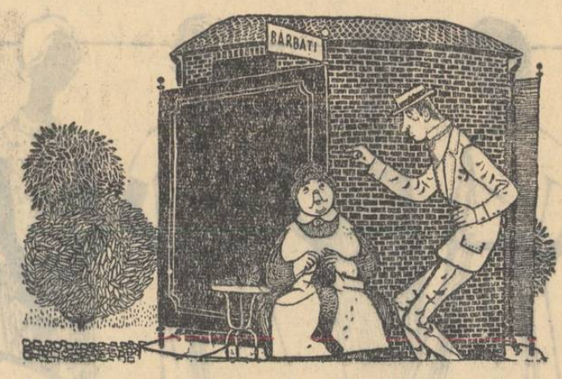

Cazul de corupție al practicantului municipal Bachura

Schiță de JAROSLAV HAȘEK

Practicantul Bachura era un bărbat tînăr, lipsit de experiență, care nu știa, de pildă că, în consiliul municipal, mii de primejdii îi pîndesc pe oamenii de felul său. Nu știa măcar că trebuie să fii tare de înger pentru ca tu, simplu practicant, să nu cazi în cursă și să nu te lași ademenit de afaceri veroase.

Practicantul Bachura nu știa că hydra Mammon stă aprig la pîndă ca să înghită sufletele delicate ale practicanților, după cum a stat și a mai înghițit atîtea capete cărunte de consilieri municipali.

Nici unul din cazurile de corupție de la primărie, care au răscolit atît de mult opinia publică, nu poate fi însă comparat cu afacerea practicantului Bachura !

Astăzi, coruptul Bachura își duce zilele pe undeva, pe această lume, ca un al doilea Juda, pentru că a stropit din nou cu noroi flamura pură a primăriei, ba chiar... a făcut pe ea.

Pentru a cunoaște toată povestea și a pătrunde în miezul ei ingrozitor, trebuie să începem cu partea ei tenebroasă.

În partea tenebroasă a orașului, în iureșul ulițelor medievale, se găsește bodega domnului Sédivy.

Domnul Sédivy era unul din acei bătrîni — din timpurile de demult — care nu țin seama de prescripțiile de igienă ale primăriei pragheze, menținînd timp de decenii gurile de aerisire ale bodegii în pisoar.

Acest pisoar, care a jucat un rol atît de important în cazul de corupție Bachura, nu avea nici o fereastră și nici o deschidere care să permită luminii cerești să pătrundă, cît de cît, în această încăpere tristă și umedă, pentru ca acest loc sumbru să devină mai luminos și mai vesel.

A venit însă un timp, în care ritmul vieții moderne a cuprins și localul domnului Sédivy.

Și așa se făcu că practicantul municipal Bachura se întîlni pentru prima dată cu dl. Sédivy, în calitate de delegat al comisiei de construcții.

Birtașul primi ordinul să spargă zidul, ca să construiască o fereastră ; cum însă era vorba de o modificare ce trebuia făcută într-o încăpere ce ținea de ospătărie, birtașul a trebuit să prezinte planurile și o cerere, pentru ca să i se aprobe executarea lucrării.

Aceasta s-a petrecut dimineața. După amiază sosi comisia sanitară, care dădu dispoziții ca prin deschizătura ce urma să se facă în zid, să fie trase țevile pînă în curtea de lumină.

Aici dl. Sédivy era cît pe aici să-și piardă mințile. Trebuia deci să spargă zidul, așa cum i se cerea ; trebuia însă și să înainteze un plan și să solicite aprobarea pentru a face această deschidere, pentru ca țevile de ventilație să poată fi trase — din motive sanitare — în curtea de lumină, spre care dădeau ferestrele tuturor closetelor din casă.

Toată noaptea n-a închis un ochi. În zori se duse la un meșter zidar, care trebuia să-i facă planurile pentru fereastră și, cu ajutorul unui contopist, să înainteze cererea la Hradcin, pentru ca planurile să fie aprobate cît mai repede de prea cinstitul consiliu municipal și să-i fie permis să facă o fereastră ; pentru care va trebui să promită, la vîrsta lui împovărată de ani, că se va arăta recunoscător, printr-o purtare cuviincioasă.

Trecură trei săptămîni și cererea nu fu aprobată.

Atunci birtașul Sédivy purcese spre consiliul municipal, pentru a urgenta rezolvarea cererii. La comisia de construcții nu întîlni decît pe practicantul Bachura, căci ceilalți domni se aflau, încă de la ora 9, la restaurantul de peste drum, „U Koryntu", la micul dejun.

— Ce doriți dvs. ? îl întrebă, plin de gravitate, practicantul Bachura.

— Vin pentru localul meu, domnișorule, știți, localul lui Sédivy, vă amintiți, nu ?

— Da, îmi amintesc, spune Bachura cu importanță, cred că mi-l amintesc. Și ce vreți, în definitiv ?

— Știți, au trecut trei săptămîni și n-ar strica să fie puțin urgentat ; clienții mei se bucură de pe acum ca copiii mici că or să aibe fereastră, fiindcă la noi nu se întîmplă niciodată nimic, ori asta este totuși un eveniment.

Bachura își aminti că cererea lui era de mult rezolvată și că zăcea într-unul din sertare. Nu mai rămăsese decît să fie expediată. Șeful de serviciu însă îi spusese : Nu o expedia încă, un birtaș ca ăsta poate să mai aștepte frumușel. Municipalitatea trebuie să țină bine în frîu oameni de soiul lui.

Cam la o săptămînă după vizita aceasta, Bachura se plimbă, în mod neoficial, de-a lungul cheiului franciscan. Avea acolo întîlnire cu o domnișoară, care era bucuroasă să aibă de a face cu un domn din consiliul municipal.

Era o după amiază frumoasă, caldă și senină. Bachura se opri în fața unui chioșc și ceru un sifon cu suc de smeură și încă unul cu suc de lămîie. Apoi își continuă drumul, cuprins de dorul pentru fata cu care trebuia să se întîlnească curînd.

La orizont se ivi Hradcinul și Petrinul, cufundat în verdeață, iar pe insula Pușcașilor, castanii erau în floare.

MICA BIBLIOTECĂ MAGAZIN

În mijlocul acestor frumusețí, pe Bachura îl apucă însă durerea de burtă. Înainte de a fi plecat de acasă, mîncase un iaurt, iar acum sucul de smeură și de lămîie desăvîrșeau inexorabilul proces din măruntaiele practicantului municipal.

Pe chei, în fața Hradcinului, în inima parcului, se afla o căsuță, Căsuța este mică, dar importanța ei este mai mare decît a tuturor celorlalte case din jur.

Poarta două inscripții. Dinspre chei, se poate citi : „Pentru domni", din spre parcul de pe chei, din spre jocurile de copii, se poate citi, cu mai multă discreție : „Pentru doamne".

Ca un leu, ca un arab însetat, într-o oază, asupra izvorului de apă, ca o comisie de recrutare asupra recruților, — așa se năpusti Bachura spre căsuță.

— Bilet de-a-ntîia sau de-a doua ?

— De-a doua, spuse cu modestie, dar cu grabă, Bachura.

Bătrînica se uită la el și spuse :

— Eu te cunosc de undeva domnișorule.

Bachura bagă mîna în buzunar, dar exclamă îngrozit :

— Extraordinar ! Am crezut că mai am mărunțiș.

Mătușica îl mai privi odată și spuse încet, agravînd prin aceasta situația îngrozitoare în care se afla Bachura.

— Știți de unde vă cunosc ? De la fratele meu Sédivy, birtașul. Eram tocmai acasă cînd ați fost la noi cu comisia. Luați biletul, n-o să sărăcim noi din asta.

Bachura se precipită spre compartiment, iar cînd ieși de acolo, fericit și voios, bătrînica strigă după el.

— Domnișorule, vezi nu uita pe frate-meu ca să i se rezolve cererea.

Fără să-și mai consulte superiorul, Bachura trimise chiar a doua zi domnului Sédivy cererea revolvată, împreună cu planurile, care erau aprobate de cinci săptămîni și zăceau acolo ; apoi respiră ușurat.

În fiecare dimineață, către ora nouă, dl. consilier municipal Stanek se înființa la numita căsuță de pe cheiul franciscanilor, — la locul în care practicantul municipal Bachura a fost implicat în acea îngrozitoare corupție — și se întreținea cu femeia bătrînă. În felul acesta el lua pulsul opiniei publice în legătură cu treburile de la primărie, căci femeia de la closetul public reprezenta pentru el vocea poporului. Asta era slăbiciunea lui.

— Da, onorate domn, corupția nu ocolește pe nimeni și nu se ferește nici de la lucrurile cele mai mici, spuse, dintr-una într-alta bătrînica. Da, da, iaca domnii de la primărie ! Dacă îi lași să-și facă nevoile pe gratis, apoi atunci te mai ajută, ca pe frate-meu...

Și povesti domnului consilier întreaga îngrozitoare poveste legată de corupția practicantului municipal Bachura — cu toate amănuntele.

Astfel, locul lui Bachura fu ocupat de altul.

După încheierea procedurii disciplinare, în cursul căreia s-a produs dovada de luare de mită în afacerea birtașului Sédivy, Bachura a fost demis din serviciul consiliului municipal.

În romînește de Gabriela GEROTA

CAMPIONATUL CATEGORIEI A — ÎN DATE ȘI CIFRE — ETAPA A XIX-A

Cele 7 meciuri

Dinamo București—Steagul Roșu (1—2)

Progresul—Petrolul (1—1)

Știința Timișoara—Știința Cluj (1—4)

Metalul—Rapid (1—2)

Jiul—Minerul (0—1)

Dinamo Pitești—Steaua (1—2)

Dinamo Bacău—UTA (0—2).

(In paranteze, rezultatele din tur).

PRONOSTICUL...

...lui Nicolae Oaidă, fucător la Progresul București.

1. R. S. Cehoslovacă—Uruguay	1
2. Dinamo București—Steagul Roșu	1 x
3. Știința Timișoara—Știința Cluj	x
4. Metalul—Rapid	1 x
5. Jiul—Minerul	x
6. Dinamo Pitești—Steaua	1 2
7. Dinamo Bacău—U.T.A.	1
8. Progresul—Petrolul	1
9. C.S.M.S. Iași—Foiana Cimpina	1
10. A.S.M.D. Satu Mare—C.S.O. Timișoara	1
11. C.S.O. Craiova—Știința București	1
12. C.F.R. Roșiori—Chimia Govora	1

Echipa săptămînii

Voinescu—Romoșan, Nunweiller III, Georgescu—Jenei, Seredai—Martinovici, Țircovnicu, Cazacu, Constantin, Mițaru.

Clasamentul general

1. Steagul Roșu	18	11	3	4	40:24	25
2. Dinamo Buc.	18	10	4	4	40:24	24
3. Petrolul	18	9	3	6	37:24	21
4. Progresul	18	9	2	7	33:21	20
5. Știința Tim.	18	8	3	7	22:22	19
6. Rapid	18	7	5	6	21:21	19
7. Știința Cluj	18	7	4	7	32:32	18
8. Dinamo Bacău	18	7	4	7	22:23	18
9. Minerul	18	8	1	9	17:35	17
10. Steaua	18	6	4	8	37:33	16
11. Jiul	18	5	5	8	20:33	15
12. Metalul	18	5	4	9	27:43	14
13. U.T.A.	18	5	3	10	26:32	13
14. Dinamo Pitești	18	5	3	10	23:30	13

Clasamentul acasă

1. Steagul Roșu	9	8	1	0	24: 8	17
2. Minerul	10	8	1	1	13: 6	17
3. Știința Timișoara	8	7	0	1	13: 2	14
4. Petrolul	9	6	2	1	22: 8	14
5. Progresul	10	6	1	3	26:14	13
6. Metalul	9	5	3	1	20:14	13
7. Știința Cluj	9	5	2	2	22:12	12
8. Dinamo Bacău	10	5	2	3	17:16	12
9. U.T.A.	9	4	3	2	14: 7	11
10. Dinamo Pitești	9	5	1	3	19:12	11
11. Jiul	8	4	3	1	13: 9	11
12. Steaua	9	5	0	4	24:16	10
13. Rapid	8	4	2	2	10: 7	10
14. Dinamo București	9	3	3	3	16:13	9

Clasamentul în deplasare

1. Dinamo București	9	7	1	1	24:11	15
2. Rapid	10	3	3	4	11:15	9
3. Steagul Roșu	9	3	2	4	16:16	8
4. Progresul	8	3	1	4	7: 7	7
5. Petrolul	9	3	1	5	15:16	7
6. Steaua	9	1	4	4	13:17	6
7. Dinamo Bacău	8	2	2	4	5: 7	6
8. Știința Cluj	9	2	2	5	10:20	6
9. Știința Timișoara	10	1	3	6	9:20	5
10. Jiul	9	1	2	6	7:24	4
11. U.T.A.	9	1	0	8	12:25	2
12. Dinamo Pitești	9	0	2	7	4:18	2
13. Metalul	9	0	1	8	7:29	1
14. Minerul	8	0	0	8	4:29	0

Clasamentul returului

1. Steagul Roșu	5	3	1	1	11: 7	7
2. Știința Timișoara	5	2	2	1	6: 3	6
3. Dinamo București	5	2	2	1	14: 8	6
4. Rapid	5	2	2	1	4: 4	6
5. Steaua	5	2	1	2	12: 9	5
6-7. Progresul	5	2	1	2	9: 8	5
6-7. Dinamo Pitești	5	2	1	2	9: 8	5
8-9. Metalul	5	2	1	2	6:10	5
8-9. Știința Cluj	5	2	1	2	6:10	5
10. Minerul	5	2	1	2	4: 7	5
11. U.T.A.	5	1	2	2	9:10	4
12. Jiul	5	1	2	2	5: 8	4
13. Dinamo Bacău	5	1	2	2	6: 9	4
14. Petrolul	5	1	1	3	8: 8	3

Cu cine mai au de jucat:

STEAGUL ROȘU cu: Jiul (a), Dinamo Bacău (a), Minerul Lupeni (d), Steaua (d), U.T.A. (a), Metalul (d), Progresul (a) ;

DINAMO BUCUREȘTI cu : Steaua (d), Jiul (d), Metalul Tîrgoviște (a), Petrolul (d), Progresul (a), Minerul Lupeni (a), Știința Timișoara (d) ;

PETROLUL PLOIEȘTI cu : Metalul Tîrgoviște (a), Știința Timișoara (d), Jiul (a), Dinamo București (a), Dinamo Pitești (d), Dinamo Bacău (a), Rapid (d) ;

PROGRESUL cu : Rapid (d), U.T.A. (d), Știința Cluj (a), Dinamo Pitești (d), Dinamo București (d), Știința Timișoara (a), Steagul Roșu (d) ;

ȘTIINȚA TIMIȘOARA cu : Dinamo Pitești (d), Petrolul (a), Steaua (a), Jiul (d), Metalul Tîrgoviște (a), Progresul București (d), Dinamo București (a) ;

RAPID cu : Progresul București (a), Dinamo Pitești (a), Dinamo Bacău (d), U.T.A., (a), Steaua (a), Știința Cluj (d), Petrolul (d) ;

ȘTIINȚA CLUJ cu: U.T.A. (a), Metalul Tîrgoviște (a), Progresul (d), Dinamo Bacău (a), Minerul Lupeni (d), Rapid (a), Dinamo Pitești (a) ;

DINAMO BACĂU cu : Minerul Lupeni (d), Steagul Roșu (d), Rapid (a), Știința Cluj (d), Jiul (a), Petrolul (d), Steaua (d) ;

MINERUL cu : Dinamo Bacău (a), Steaua (d), Steagul Roșu (a), Metalul Tîrgoviște (d), Știința Cluj (a), Dinamo București (d), U.T.A. (d);

STEAUA cu : Dinamo București (d), Minerul Lupeni (a), Știința Timișoara (d), Steagul Roșu (a), Rapid (d), U.T.A. (d), Dinamo Bacău (a) ;

JIUL cu : Steagul Roșu (d), Dinamo București (a), Petrolul Ploiești (d), Știința Timișoara (a), Dinamo Bacău (d), Dinamo Pitești (a), Metalul Tîrgoviște (a) ;

METALUL cu : Petrolul (d), Știința Cluj (a), Dinamo București (d), Minerul Lupeni (a), Știința Timișoara (d), Steagul Roșu (a), Jiul (d) ;

U.T.A. cu : Știința Cluj (d), Progresul (a), Dinamo Pitești (a), Rapid (d), Steagul Roșu (d), Steaua (a), Minerul Lupeni (a).

DINAMO PITEȘTI cu : Știința Timișoara (a), Rapid (d), U.T.A. (d), Progresul (a), Petrolul (a), Jiul (d), Știința Cluj (d).

GOLGETERII

După etapa de duminică, Constantin s-a detașat din nou în fruntea clasamentului. Iată cum se prezintă clasamentul pe primele locuri :

1. — CONSTANTIN (Steaua) 16 goluri.

2. — DRIDEA (Petrolul) 14 goluri.

3. — MARCU (Știința Cluj) 12 goluri.

4. — VOINEA (Progresul) 11 goluri.

5. — SASU (U.T.A.) 10 goluri.

6. — ENE (Dinamo București), NĂFTĂNĂILĂ (Steagul Roșu), GRAM (Dinamo Bacău), EFTIMIE (Dinamo București) 9 goluri fiecare.

De la o etapă la alta

● *După 18 etape, Dinamo București deține din nou bizarul său record : prima în clasamentul „în deplasare", ultima în clasamentul „acasă".*

● *Egalînd în minutul 85 al meciului cu Știința Timișoara, David a readus echipa sa, Steagul Roșu, în fruntea clasamentului, căci în minutul 84 tabela avea un alt lider : Dinamo București.*

● *În cele cinci etape ale returului au fost înscrise 107 goluri. Golul 100 a fost realizat de Georgescu (Știința Timișoara) în minutul 38 al partidei cu Steagul Roșu.*

● *Cu o zi înainte de a susține partida cu Rapid, l-am întrebat pe Pavlovici, centru atacant al echipei Jiul, ce perspectivă întrezărește formației sale.* „Vom obține cel puțin un rezultat de egalitate". *Și scorul a fost 0—0.*

MODA ANULUI 1962

Rochiile din două piese au fost întotdeauna apreciate de femei. De la îmbrăcămintea de serviciu pînă la ținuta de seară, rochia din două piese ocupă locul de frunte. O întîlnim peste tot, la lucru, pe stradă, după amiază, întotdeauna cu același succes.

Dar să vorbim puțin de linia și elementele care îi dau nota modernă. Fusta cu linia evazată vine să aducă o variantă la fusta îngustă care rămîne totuși preferată de multe femei. Linia evazată este accentuată de clini tigheliți, de cute duble tighelite. Bluza, pe linie lejeră, are lungimi variate, uneori scurte ca un bolerou, dar poate să ajungă pînă la lungimea unei cazace. Într-un cuvînt, moda este atît de variată și de capricioasă încît permite fiecărei femei să-și aleagă, potrivit siluetei ei, modelul cel mai adecuat.

Întîlnim foarte des cravățile fie din materialul rochiei, fie la o rochie din material imprimat sau invers. Gîturile în bie, moi, terminate printr-un nod de toate dimensiunile, bogăție de tighele în culoarea țesăturii sau în culoare contrastantă; foarte multe buzunare, clape accentuate prin tighele, bordaje sau garnituri de dungi. În general, garniturile de dungi și bordajele sînt foarte mult folosite la tivul fustei, și al bluzei, la buzunare, kanturi și gulere.

Ca încheiere, mai amintim că putem folosi combinații din două culori de materiale, cît despre imprimeuri, sînt mult apreciate cele cu desene mici.

Desene de Raia SOLOMONICĂ

PĂRINȚI ȘI COPII

NU MAI VREAU SĂ FIU DEȘTEPT!

M-am săturat! Nu mai pot! Cît e ziulica de mare, nu aud decît că sînt grozav. Zău așa! Vă spun drept, am ajuns chiar să fiu dornic de o mustruluială mai serioasă. Chiar dacă vi se pare curios, asta-i realitatea.

Dă buzna vecina de la parter și mă reclamă că i-am spart geamul cu mingea? Mămica mă găsește genial:

— Minca-l-ar mama, că-i deștept foc!

Și de ce credeți, mă rog, că sînt „foc"?

Pentru că am reușit să „sustrag" mingea scăpînd și de urecheala vecinei pe care am păcălit-o. Firește, dacă ar fi fost acasă tata, lucrurile luau altă întorsătură. Dar așa...

Într-o zi i-am povestit mamei că neființd pregătit cum trebuie la istorie, l-am „dus" pe învățător făcînd-o pe bolnavul. Vă mirați că am găsit cu cale să mă laud în fața mamei cu asemenea ispravă? Fiți liniștiți!

— Și în felul ăsta ai scăpat? Vino să te scuip să nu-ți fie de deochi, deșteptu' lu' mama!

Acum să vă mai spun ceva. Chiar dacă mă tînguiam eu mai la început că sînt dornic de mustruluială, să n-o luați chiar în serios. Știți dv. cum e cînd te iei la gura pe dinainte. La drept vorbind, prea puțin mă deranjează (pot spune chiar, de loc), că sînt lăsat așa de capul meu.

Dar vedeți, nu-i asta tot ce aveam să vă spun. Faptul că sînt atît de deștept, mă privează de o mulțime de plăceri și aici e buba cea mare. Ca să mă înțelegeți, să vă povestesc ce se întîmplă cînd se duc ai mei la teatru. Tata, care nu mă consideră chiar atît de deștept, insistă să mă duc și eu la teatrul nostru. Avem doar un teatru pentru noi. Al copiilor. Mama nu poate fi însă de aceeași părere.

— Ce, băiatul nostru e pentru teatru de copii? E un copil dezghețat, deștept. Să meargă cu noi la „Național".

Și mă duc la „Național" ori de cîte ori are mămica bilete. Trebuie să vă spun însă că nu-mi plac piesele astea. Poate că or fi bune, dar, să recunosc: pur și simplu nu le înțeleg. Și spre părerea de rău a tatei, spre surprinderea mamei, de cele mai multe ori îmi vine să și dorm. În ce-l privește pe tata, ce-i al lui, e al lui: E milos.

— Dragă, obosești copilul fără nici un rost.

Dar mama, nici pomeneală să cedeze. Sînt foarte deștept, așa că trebuie să dorm la „Național"! Nu mă pot compara cu nici unul din copiii de vîrsta mea, prin urmare n-am nici dreptul de a intra în teatrul nostru, al copiilor!

Vă rog să nu mi-o luați, însă, în nume de rău. Înțelegeți-mă cînd spun că nu mai pot. Nu mai pot și gata! Dacă aveți vreo posibilitate, faceți în așa fel încît să audă și mămica: vreau să fiu și eu ca toți ceilalți! Vreau să mă duc și eu cu copiii la teatru, la cinema, la sport! N-am și eu dreptul la asemenea dorințe? Nu mai vreau să fiu deștept!

VALERICĂ

P. coni. L. MINDIRIGIU

Practic și util

APARAT PENTRU FIXAREA VASULUI

Adesea gospodinele se necăjesc deoarece cratița în care se bate frișca, farfuria în care se amestecă o cremă sau oala în care supa se amestecă cu smîntîna se mișcă, întîrziind astfel operația sau pătînd fața de masă (de obicei pe aceea la care gospodina „ține" cel mai mult). Pentru a elimina acest mic neajuns, creatorii din fabricile producătoare de obiecte de uz casnic au realizat un mic aparat pentru fixarea vasului. Aparatul poate fi fixat de masă, scaun sau chiar de marginea plitei de la aragaz și cu ajutorul sistemului de fixare tip vacuum, poate fi „imobilizat" orice vas.

GARNITURA VALIZĂ

Acesta este un nou produs pe care-l pregătește industria noastră de bunuri de consum.

Vrei să-ți asiguri tot confortul cu prilejul unei mici excursii de sfîrșit de săptămînă? Cu prilejul excursiei îți iei o mică valiză, relativ ușoară, pe care o duci în mînă, o pui în mașină sau pe bicicletă. Ajuns la ținta excursiei, în timp ce alții se așează pe jos, îți desfaci valiza și o transformi în masă, scoți din ea și patru scaune și ai confortul asigurat.

SCARA PLIANTĂ

Milioane de oameni ai muncii din țara noastră dispun de biblioteci personale. Pentru a înlesni aranjarea bibliotecilor a fost creată o scară pliantă. Poate fi ținută în baie, bucătărie, sau chiar în cameră, ocupînd un volum foarte mic.

Poate fi folosită nu numai pentru aranjarea bibliotecilor dar și la schimbarea becului din corpul de iluminat și te scutește în orice împrejurare de folosirea scaunului sau a mesei pentru cățărare.

A. MIHAELA

CURIERUL NOSTRU

CARMEN L. — Față de situația creată în ultimul timp hotărîrea pe care ați luat-o este foarte bună. Ați acționat cu fermitate, așa cum se cere în astfel de împrejurări. Ar fi greșit să dați dovadă de slăbiciune în aceste clipe, indiferent de ceea ce se întîmplă și să reveniți la o situație care nu era normală. Cauzele pentru care ați ajuns la hotărîrea actuală nu au dispărut și se pare că nici nu vor dispare. De aceea sîntem de părere să rămîneți la hotărîrea luată.

IVONA — București: Este foarte greu să întreprindeți acum ceva. Sînt într-adevăr două posibilități dar garanții sigure nu aveți în nici o direcție. Credem că ar trebui să discutați în primul rînd cu fostul soț, să-i cunoașteți întrutotul intențiile și să stabiliți ceea ce ar urma să faceți în viitor. Numai după ce veți analiza totul în această direcție, va trebui să hotărîți ceea ce aveți de făcut. Mai scrieți-ne.

N. F. — Din cele ce ne-ați scris dvs. nu am putut reține cauzele frămîntărilor dvs. Ar fi bine să reveniți mai pe larg, iar noi vă vom răspunde — dacă doriți — prin scrisoare personală.

DIANA — Este prematur să vă gîndiți la o astfel de problemă. Din toate punctele de vedere, nu este bine să întreprindeți așa ceva. Nu ne referim la obiecțiile terților persoane, ci la condițiile existente. Acestea vă pot crea multe greutăți și neînțelegeri. Rămîneți fiecare la locul lui pînă cînd veți rezolva problema actuală cea mai importantă: terminarea studiilor.

CU... — În comparație cu multe alte cazuri care ne vin nouă spre rezolvare, al dv. este mult mai simplu. Pentru dv. această situație are o însemnătate deosebită. De aceea vă vom răspunde dv. fără a publica scrisoarea și a o pune în discuția cititorilor. Această problemă trebuie discutată în cadrul familiei dv., adică între dv., soțul și cei doi copii care acum sînt foarte mari și-și pot spune părerea asupra unor astfel de lucruri. Tot ceea ce ne-ați scris nouă va trebui să discutați în patru. Aveți suficiente argumente pentru a demonstra în ce constă greșeala și aveți multe soluții pentru a face ca lucrurile să revină pe drumul cel mai bun. După ce discutați, scrieți-ne și nouă ce anume ați hotărît.

Ghidul gospodinei

OUĂLE

Preparatele din ou sînt foarte gustoase și hrănitoare. În cele ce urmează vă prezentăm — la cererea unor cititoare — cîteva rețete.

SCROB ȚĂRĂNESC

Cantități pentru 6 persoane: 6 ouă, 250 g. smîntînă, o lingură de mălai, 50 g. de grăsime, puțină sare. Spargem ouăle într-un vas, le batem bine cu furculița. Peste ele punem smîntîna, mălaiul și sarea. Încingem grăsimea, turnăm compoziția în tigaie și o lăsăm să se prăjească atît cît pentru a nu se prinde. Servim la masă cu ceapă verde și mămăliguță caldă.

OCHIURI ÎN ASPIC

Cantități pentru 6 persoane: 6 ouă, 3 dl. aspic preparat, 100 g. șuncă. Facem ochiuri rominești în multă apă clocotită. Cînd sînt bine coagulate se scot cu lingura de spumă și se pun imediat în alt vas cu apă rece, unde se țin cîteva minute. Luăm o formă mai lată, cu pereții netezi în care așezăm un rînd de aspic un rînd de șuncă, tăiată juliene, un rînd de ochiuri. Deasupra din nou aspic, șuncă. Cînd s-a închegat bine aspicul, punem forma pentru cîteva minute în apă caldă după care o răsturnăm pe farfurie. De jur împrejur garnisim cu salată verde. Pentru fiecare persoană se servește un ou.

OCHIURI ÎN CARTOFI

Cantități pentru 6 persoane: 6 cartofi mai mari, 6 ouă, o linguriță de sare, o jumătate pahar oțet, 50 g. unt. Sos besamel: 75 g. unt, 50 g. făină, un sfert de litru lapte, 50 g. parmezan. Se spală bine cartofii, se coc în cuptor. După aceea, cu ajutorul unui cuțit scoatem miezul din cartofi și punem un vîrf de unt în fundul cartofului. Separat fierbem ochiurile în apă clocotită, în care am pus oțet și sare. Cînd s-au coagulat le punem în apă rece cîteva minute. Ochiurile răcite le așezăm apoi, cu băgare de seamă, în scobitura cartofului, deasupra turnăm sosul beșamel, care trebuie să fie mai consistent și radem parmezanul deasupra. Se bagă totul la cuptor pentru cîteva minute.

OMLETĂ SUFLE-DESERT

Cantități pentru 6 persoane: 6 ouă, 100 g. zahăr, 125 g. făină, 50 g. unt și o jumătate pahar rom. Frecăm gălbenușurile cu zahărul pînă se albește compoziția la care adăugăm apoi făină. Separat batem albușurile și le amestecăm cu gălbenușurile. Răsturnăm totul într-o formă tapetată cu unt și făină. Se pune la cuptor. Cînd este gata turnăm deasupra rom, iar de jur împrejur ungem șufleul cu peltea de fructe sau gem.

MENIUL SĂPTĂMÎNII

— Brînză albă cu ceapă verde; pulpă de porc la tavă — salată verde; lapte de pasăre.

— Cremă de cartofi; pilaf cu urzici; ruladă cu marmeladă.

— Scrob țărănesc; mîncare de fasolică cu carne; mere.

— Supă de zarzavat cu smîntînă; mazăre sote cu crochete de gris; budincă de piscoturi.

— Ochiuri pe salată; limbă cu sos de smîntînă; compot de struguri.

— Suflé de spanac; ardei umpluți cu orez; savarină.

— Ouă cu șuncă și țelină; antricoate cu sos de muștar, rulouri cu friscă.

SFATURI COSMETICE

Coșurile sînt, în general, consecința unei secreții abundente de sebum care se intensifică în perioada adolescenței atît la băieți cît și la fete. Această abundență de grăsime are drept urmare astuparea orificiilor foliculilor pilosebacei ceea ce provoacă formarea punctelor negre care se pot transforma ulterior în coșuri.

Persoanele predispuse formării coșurilor sînt tentate să le stoarcă imediat. Acest procedeu face ca obrazul de cele mai multe ori să se infecteze iar după vindecare să rămînă urme inestetice care dispar după un timp îndelungat sau rămîn pe toată viața. Hormonii sexuali feminini au o anumită influență asupra intensității secreției glandelor sebacee și se prescriu de multe ori în tratamentul acneei. De aceea, dacă observăm asemenea secreții abundente de sebum vom consulta neapărat medicul de specialitate care va indica dacă este necesar un tratament hormonal sau dacă este nevoie de intervenția cosmeticienei.

Local, se va aplica o igienă riguroasă evitîndu-se în primul rînd atingerea feței cu mîinile murdare. De asemenea se va degresa obrazul spălîndu-l cu apă caldă și cu săpun alcalin sau cu săpun de sulf, iar seara la culcare fața se va șterge cu o loțiune conținînd sulf ca spre exemplu: sulf. pp. 10 g., oxid de zinc 10 g, resorcină 1 g, camfor 1 g, glicerină 10 g, alcool 50 g, apă 50 g. Alternativ se poate folosi o soluție de alcool iodat 1%.

Vom căuta de asemenea pe cît posibil să îndepărtăm cu regularitate punctele negre deoarece acestea după cum am văzut mai sus se pot transforma în coșuri.

Se pare că alimentația are și ea o anumită influență în formarea coșurilor, de aceea persoanele predispuse la acnee vor evita cărnurile conservate, mîncărurile cu sos, condimentele, murăturile, grăsimile, mezelurile, băuturile alcoolice, brînzeturile fermentate etc. De asemenea se va combate constipația.

O cură de vitamina A+D₂ este de asemenea foarte indicată. Dacă tenul este uscat și totuși prezintă coșuri îl vom unge cu următoarea alifie: ichtiol 0,25 g, oleum cadini 0,25 g, sulf 2 g, amidon 5 g, glicerină 8 g, lanolină 5 g, și vaselină 5 g. A doua zi vom spăla fața cu apă și săpun de sulf, după care vom aplica crema de zi Carmen.

RĂSPUNDEM CITITOARELOR:

FLORICA — Giurgiu: Spălați obrazul cu apă fără săpun, apoi aplicați crema „Nutrin" vă delectați cu emulsia „Velur". Ambele preparate le găsiți de vînzare la drogherii și parfumerii.

NINA — Dorohoi: Puteți folosi săpunul de bărbieriți, dar cel mult de 3 ori pe săptămînă — după care veți aplica crema de zi Magnolia.

DIANA V. — Cluj: Pentru ca părul să nu sufere, dar totuși să capete reflexe aurii veți adăoga în apa de clătit 50 g perhidrol.

V. P. P. — București: Ridurile de pe frunte la vîrsta dv. tînără se datoresc repetatelor contracții la care supuneți mușchii frunții încruntîndu-vă în mod inutil. Masajul pe care îl practicați folosind crema grasă este corect, este însă necesar să vă controlați mișcările mușchilor frunții deoarece în caz contrar cutele se vor adînci și mai mult.

ADINA T, CITITOARELE din Tg. Mureș; CONSTANTIN-CONSTANTIN; PAULINA sînt rugate să-și comunice adresa exactă pentru a li se trimite răspunsul prin poștă.

Anca BOGDAN

DOUĂ MODELE

...de balonseide, de croială modernă, cu căptușeală, fulare și gulere din material ecosez. Poplinul și taftaua sînt foarte potrivite

SFATURI MODĂ COSMETICĂ GOSPODĂRIE

TRICOTAJE

1. Pulover sport în dungi de diferite culori, într-una din aceste culori este executat plastronul cu guler întors.

2. Bluză cu mînecă kimono, avînd pe piept o garnitură de țesătură fang.

3. Bluză tinerească cu mînecă raglan și un original guler cu dungă dintr-o culoare asortată.

4. Pulover cu dungi verticale întretăiate deasupra bustului de o dungă ce se continuă și pe mînecă.

5. Din două feluri de țesături este executat acest tricou încrețit sub guler și cu mînecă cu montura joasă.

Desene de Ludmila OGRINJEANU

„Orbul găinilor"

Se spune despre o persoană că are „orbul găinilor" cînd nu vede noaptea.

Este vorba despre o boală? Cum se explică această tulburare a vederii? Cum se previne și cum se tratează ea?

Este într-adevăr vorba de o boală, al cărei nume științific este hemeralopie. *Termenul provine din unirea a două cuvinte grecești hemera (zi) și optesthai (a vedea), ceea ce ar indica persoanele care văd doar ziua. Unii etimologi susțin că de fapt termenul ar proveni din unirea și a unui al treilea cuvînt grecesc, alaos (orb) așezat între cele două cuvinte. De aceea, probabil se consideră mai corectă denumirea științifică de nyctalopie în locul hemeralopiei, folosită curent.*

În ambele cazuri, prin acești termeni, se are în vedere o tulburare a capacității de a vedea la lumina slabă a amurgului și cu atît mai mult la semiîntunericul amurgului și întunericul nopții, de afară sau la întunericul provocat artificial într-o încăpere. Aici, se cuvine însă o precizare: nu este vorba de acea stare de „orbire" trecătoare pe care o are orice om normal cînd trece de la o lumină puternică la întuneric sau chiar semiobscuritate. Această „orbire" fiziologică trece treptat, în cîteva minute, datorită proprietății pe care o are aparatul vizual al omului de a se adapta la întuneric, proprietate de altfel indispensabilă cîtorva profesiuni în care se face examenul unor imagini slab luminate într-o încăpere complet întunecată (de pildă personalul radiologic, fotografic etc.).

Cu titlu de curiozitate, putem arăta că după 10 minute de stat la întuneric, datorită tocmai capacității de adaptare a vederii, sensibilitatea de lumină a retinei crește de acum, de 50—100 de ori. După 20—30 minute, ea devine de 200 de ori mai mare! Cifrele de mai sus sînt desigur relative, într-o oarecare măsură, fiindcă variază în raport cu vîrsta, starea de oboseală, starea generală a sănătății individului și mai ales cu gradul de intensitate a luminii de la care venim.

În boala, denumită popular „orbul găinilor", incapacitatea de a vedea la întuneric este permanentă, datorită pierderii proprietății ochiului de a se adapta la întuneric.

În cele mai ușoare cazuri de hemeralopie, cauza este de cele mai multe ori o lipsă a vitaminei A din alimentația celui suferind. După cum se știe, vitamina A, se găsește din abundență în unele legume, zarzavaturi și fructe ca: morcov, spanac, salată, ceapă verde, portocale, caise, agrișe etc.

Insuficiența acestora în organism, favorizată de alimentația din anotimpul iernii sau de un defectuos mod de prepare a legumelor, cînd prin fierbere se distruge vitamina A, face ca această formă a bolii să apară mai des la ieșirea din iarnă. Odată cu apariția verdețurilor boala dispare, deși la o nouă abatere de la normele igienice ale alimentației poate reapare.

În prevenirea bolii nu trebuie să uităm că vitamina A se găsește și în unele grăsimi animale ca în unt, lapte, brînză, gălbenușul de ou, icre, ficatul unor pești de mare (de unde se și extrage untura de pește).

Anumite stări pot favoriza apariția acestei boli. Așa este surmenajul, insomnia ca și nerespectarea orelor de somn, influența îndelungată a unei lumini orbitoare ca și obosirea vederii printr-o muncă încordată la o lumină slabă etc.

Explicația științifică a apariției hemeralopiei în condițiile insuficienței vitaminei A în organism, are la bază rolul pe care-l are purpura retineană în adaptarea la întuneric. Or, această substanță, rodopsina, se sintetizează la întuneric numai în prezența vitaminei A. De aceea, cînd organismul duce lipsă de vitamina A adaptarea la întuneric nu se realizează și bolnavul nu vede.

Trebuie să adăugăm că vitamina A poate lipsi din organism și datorită unor boli (de ficat, intestin și altele).

În unele cazuri mai grave hemeralopia este un semn al unor boli de ochi (care dau leziuni ale retinei, ale nervului optic etc.), care pot exista încă de la naștere sau pot apare în copilărie, în care caz tratamentul medicului specialist se îndreaptă întîi către afecțiunea cauzală.

Pentru precizarea diagnosticului și a gradului hemeralopiei medicii specialiști se folosesc de un aparat special, numit adaptometru, cu care se poate măsura precis puterea de adaptare a vederii la întuneric. Astfel se pot scoate la iveală formele de început ale bolii și apoi aflîndu-se cauza, boala se tratează mult mai ușor și se poate vindeca de cele mai multe ori.

Pentru prevenirea bolii trebuie avut în vedere alături de respectarea alimentației raționale (bogate în vitamina A), respectarea regulilor de igienă a vederii (ocrotirea ochiului de lumină prea tare ca și de lumină prea slabă) ca și respectarea regulilor regimului rațional de muncă și odihnă și de călire a organismului prin exerciții fizice și sport.

Dr. V. IVANOV

magazin medical

PE SCURT

● RAZELE Röntgen sau razele X, nu provoacă direct nici o senzație omului... deși îl pot străbate în întregime. Persoanele care se supun unui tratament cu raze X (de altfel, frecvent folosit în medicină) confirmă că nu simt nimic în timpul ședinței. Aceste radiații nu sînt nici calde, nici reci, nu ustură, nu furnică, nici nu se văd măcar. Cu toate acestea cu ajutorul electro - encefalografului s-au putut constata variații ale curenților electrici din creierul supus unei iradieri cu doze foarte mici de raze X.

Pe cît se pare însă din unele experiențe recente, animalele inferioare sînt mult mai sensibile, chiar la doze foarte mici de raze X. Astfel melcii își retrag coarnele, scoicile se închid, furnicile fug cînd sînt iradiate. Aceste acte reflexe prezente pe scara biologică confirmă marea sensibilitate a sistemului nervos față de radiațiile ionizante.

● CANTITATEA pe care o primește organismul omenesc în timpul examenelor radiologice este cu totul neînsemnată, ceea ce justifică măsurile de control radiologic de masă cu scop profilactic.

După datele prof. dr. S. A. Reinberg, publicate în 1959 în U.R.S.S., în cazul unei microradiofotografii pielea absoarbe doar 0,6 ? (2-ul este unitatea de măsură a razelor Röntgen, pe cînd într-o radioscopie pulmonară 3,4—7,6 ?. Pentru examenul stomacului dozele sînt mai mari. Astfel în timpul unei radioscopii gastro-intestinale bolnavul primește 4,8—10,3 iar dacă se face și o radioscopie a stomacului se mai adaugă circa 0,76 de fiecare expunere. Pentru a înțelege ce reprezintă aceste doze, prof. S. A. Reinberg face următoarea socoteală simplă. În cursul vieții unui om, i se poate face fără a depăși granițele permise 166 microradiofotografii sau 143 de radiografii ale stomacului, 16 radiografii ale rinichilor, 64 radiografii ale oaselor capului, 400 radiografii ale umărului etc. De examene radiologice totuși nu trebuie să se abuzeze (mai ales de radioscopii) ele făcîndu-se numai la indicația medicilor.

● INDUSTRIA noastră chimico-farmaceutică în strădania ei permanentă de a îmbunătăți și mări numărul medicamentelor și substanțelor necesare diagnosticului medical, fabrică o nouă substanță de contrast pentru examenul radiologic al vezicului biliare și căilor biliare.

Substanța se numește colegrafin, este injectabilă și vine să înlocuiască biligrafinul pe care-l importam.

Astăzi, pentru colecistografii avem deci alături de comprimatele de coletrast și o substanță radiopacă injectabilă, de care era atîta nevoie.

Interesant și util de știut... despre dinți

Tartrul dentar, sau piatra dinților, diferă aproape de la om la om, atît în ceea ce privește duritatea și culoarea lui (deci compoziția chimică), cît și cantitatea depusă. În esență tartrul este o concrețiune coloido-cristaloidă, alcătuită din substanțe anorganice (calciu fosforic, calciu carbonic, magneziu, fier, siliciu s.a.) în proporție de cca 80 la sută și restul substanțe organice.

Duritatea pietrei ține de vechimea ei. La început are loc un proces de depunere pe gîtul dintelui de substanțe provenite din salivă (mucina), diferite celule ale mucoasei gurei, microorganisme și din substanțele alimentare. Abia apoi are loc impregnarea cu calciu a acestor resturi moi. De aceea îndepărțarea periodică a pietrei de pe dinți previne întărirea acesteia și avansarea procesului care poate favoriza alte boli (gingivită, paradentoză).

În prevenirea apariției pietrei de dinți mai importantă decît pasta și apele de gură este asigurarea unei corecte mestecări a alimentelor.

În această privință mestecarea alimentelor tari (morcovi, mere etc.) este foarte importantă atît în curățirea dinților cît și în întărirea lor.

★

Periuța de dinți a fost inventată în secolul XIX. La început ea era făcută din păr de cal, apoi de porc și, în fine din masă plastică (perlon, kapron, nylon etc.).

Cele din păr natural au rămas însă superioare, neavînd duritatea și rigiditatea exagerată a fibrelor sintetice care provocau rănirea gingiilor. Goana după „periuțe de dinți din „nylon" este nejustificată. În U.R.S.S. fabricarea și vînzarea periuțelor cu fire de nylon a fost oprită.

La cumpărarea unei periuțe noi de dinți este necesară spălarea ei de cîteva ori cu apă și săpun și chiar dezinfectarea ei timp de două ore într-o soluție de cloramină 2 la sută sau de alcool de 70—90 la sută.

După fiecare spălare a dinților, periuța trebuie spălată și ea cu apă și săpun și apoi lăsată săpunită pînă la următoarea întrebuințare. Astfel, ea se păstrează curată. Fierberea ei sau trecerea ei prin apă clocotită o strică.

Păstrarea ei se poate face fie într-un toc special, fie într-un pahar acoperit, în care caz poziția verticală a periuței este preferată, pentru a se scurge apa dintre peri.

★

$$\frac{M_3M_2M_1P_2P_1CI_2I_1}{M_3M_2M_1P_2P_1CI_2I_1}$$

$$\frac{I_1I_2CP_1P_2M_1M_2M_3}{I_1I_2CP_1P_2M_1M_2M_3}$$

Știți ce reprezintă formula „complicată" de mai sus? Foarte simplu: denumirea prescurtată și așezarea dinților permanenți. I = incisivii (tăietorii), C = caninii (ciinești), P = premolarii și M = molarii (măselele). M₃ este măseaua de minte.

Această formulă se mai scrie prescurtat fără litere, doar prin cifrele de la 1 la 8. Ea ajută stomatologii și tehnicienii dentari în comunicările lor de specialitate.

Prescurtată și mai mult formula este următoarea:

$$\frac{I_2CP_2M_3}{I_2CP_2M_3}$$ în care caz nu se indică decît numărul dinților unei jumătăți de gură.

Pentru dinții de lapte, formula se scrie cu litere mici: $\frac{i_2cm_2}{i_2cm_2}$.

★

Știați că coloranția anormală a dinților se poate datora nu numai tutunului ci și unor boli, semn care, de altfel, poate ajuta chiar la recunoașterea lor. Astfel, dinții albiălbăpțoși, „dinții de culoarea cretei" se întîlnesc în hiper-funcția glandei tiroide.

Dinții de culoare galben-închisă cu nuanță roșietică pe suprafața de mestecare a măselelor pot fi un semn al hiperfuncției glandelor suprarenale. Dinții de culoare roză sau roz-cafenie, după unii autori, sînt semnul unei boli denumite porfirinuria înăscută. Desigur aceste semne pot fi apreciate corect numai de un medic și în asociație cu alte semne clinice sau date de laborator.

Dr. V. I.

E. ARNO

— Nătăraule, pe el ți-am spus să-l nimerești, nu capciucul!...

— Acuma, dragă, poți pleca liniștit!

— Uite colega, a mai venit unul care a depășit suta!...

— Și are o „Jawa" sau un „M.Z."?...

— După cum vezi, doctore, tratamentul îmi prieste; azi nu mi-am uitat pălăria și nici umbrela!...

FRED GHENĂDESCU

Prudență

A. ANDRONIC

— Nu vă supărați, n-aveți cumva un foc?...

Pe lîngă casă

Cu propunerea venise deputatul. A discutat el cu cîțiva oameni din cartier, așa că, după cîteva zile, cu propunerea veniră deputatul și vreo șapte, opt cetățeni. Acești șapte, opt cetățeni, împreună cu deputatul au mai stat de vorbă cu alți șapte, opt cetățeni care, la rîndul lor, se sfătuiră cu alți șapte, opt și, uite-așa, din șapte-opt în șapte-opt, veniră cu propunerea vreo douăzecișiopt plus deputatul.

Ei acum e momentul cred să vă destăinuiesc despre ce propunere e vorba. E vorba despre o propunere foarte bună. Nici așa n-o să vă lămurească prea mult întrucît propuneri bune au mai făcut oameni din cartier. De data asta au propus să se paveze o stradă care, cum să vă spun, dădea în gropi...

„Oamenii vin cu munca, sfatul vine cu piatra, așa că vom face treabă cu temei", s-au bucurat cetățenii.

În clipa aceea trece prin fața sfatului Ion Petre, pășind fără grabă.

— Nene Petre, să-ți împărtășim o veste care o să te bucure. În curînd și strada noastră o să fie pavată.

— Asta-mi place! N-o să mai merg prin noroi, cînd o ploua n-o să mai nimeresc în bălțoace, iar în casă o să intru cu pantofii curați.

— Ei, și cînd ne întîlnim?

— După ce-o fi gata strada.

— Păi ca să fie gata, trebuie mai întîi începută.

— Să înceapă, fraților! E cineva împotrivă?

— Nimeni!

— Atunci spor la muncă!

— Mulțumim. Așa dar ne întîlnim mîine dimineață la capătul străzii.

— De ce să ne întîlnim la capătul străzii?

— Să împrăștiem piatra.

— Ce să facem cu piatra?

— Strada, nene Petre nu înțelegi? Ai mai văzut dumneata stradă pietruită, fără piatră?

— Eu nu zic fără piatră. Eu zic fără mine!

— Dar punem toți umărul!

— Păi, dacă-l puneți cu toții, ce mai e nevoie și de umărul meu? Așa, numai ca să fie înghesuială de umere și să nu se poată lucra în voie?

— Adică dumneata nu vii mîine dimineață?

— Mîine dimineață am treabă.

— Vii mîine după masă.

— Vedeți voi... păi dacă dimineața am treabă și după masă o să viu la piatră, cînd mă mai odihnesc?

— Noaptea!

— Să mă odihnesc pe-ntuneric? Să nu bad de seamă că mă odihnesc?

— Nene Petre, atunci dumneata o să ne ajuți la pavatul trotuarului.

— Fraților, eu nu prea am vreme!

— Cum vedem noi, te cam dai în lături!...

— Nu-i adevărat, oameni buni, cu o stradă atît de bună n-o să mă dau în lături! O să merg drept înainte. Nu tu gropi, nu tu sanț!...

Se cam simțea la strîmtoare Petrică al nostru.

— Nene Petre, duminică dimineața te așteptăm să întindem pietrișul.

— Măi, tovarăși, dar la urma urmei, ce mare nevoie de stradă pietruită? Să cadă copiii pe cîte o piatră și să se lovească? Pe cînd așa, pe pămînt moale, chiar dacă se lovesc nu-i grav!...

— Dar ziceai de noroi, de bălțoace...

— Eh, norol! Uite, a venit primăvara și-l zbicește. Seacă și bălțoacele...

— Ziceai că o să intri în casă cu pantofii curați...

— Măi, oameni buni, dar nu-i mai simplu să ne cumpărăm cîte o cutie cu cremă de ghete decît să împrăștiem movile de piatră?... Lasă că mai vorbim noi...

— Cînd vorbim?

— Păi după ce-o fi gata strada...

Oamenii au pornit la treabă, numai Petre a pornit la treburi... Se înnoia strada văzînd cu ochii... Și tot cu ochii o vedea și Petre.

— Măi, Petre, măi, îl îndemna adesea soția lui. Toți ajută, numai tu nu...

— Mie-mi place să ajut mai mult pe lîngă casă...

Și uite că-ntr-o zi, oamenii ajunseră cu munca în dreptul casei lui Petre... Privea Petre peste gard în stradă, priveau oamenii peste gard în curte, ei se făceau că nu-l văd pe Petre, Petre se făcea că nu-i vede pe ei și uite-așa pe nevăzute, odată trînti Petre pălăria de pămînt și-i strigă nevestii:

— Măi, femeie, tu o să te superi tare dacă oi intra în casă cu pantofii plini de noroi?

— O să mă supăr, bărbate!

— Ba n-o să ai pentru ce! Ia adu-mi lopata aici pînă nu mă-nfurii... Păi ce? Să-mi facă ei mie strada?

— Dar spuneai că ție îți place să ajuți mai mult pe lîngă casă!

— Și ce? Nu vezi? Acum pietrișul se întinde pe lîngă casă!... Așa că tot cum spun eu rămîne... Care-i movila mea de pietriș, măi oameni buni?... Că tot mai bine-i cu trotuar pavat decît ce cu crema de ghete îți murdărești mîinile...

AL. VIANU

MATTY ASLAN

TATĂL: — Cum au fost exercițiile?
— Greșite! Am primit amîndoi un trei!...

— Ei, dar parcă ne cunoaștem!?!
— Sigur! Eu sînt Vasile, de la cooperativă... Știți, care v-a reglat frînele...

UMOR „MUZICAL"

Bernard Shaw a fost invitat în familia unui burghez. De abia a intrat în casă cînd fiica gazdei se așează la pian.

— Sper că vă place muzica — a fost întrebat musafirul.

— Firește, răspunse Shaw, însă domnișoara să nu se deranjeze.

★

O dansatoare, care odată cu trecerea anilor și-a pierdut din grația mișcărilor, din capacitatea de a se mișca cu ușurință și eleganță pe scenă, a hotărît să se dedice artei vocale. A învățat cîteva arii și s-a prezentat la Richard Wagner pe care-l cunostea, rugîndu-l s-o asculte. După ce s-a terminat repertoriul vocal al vizitatoarei, Wagner a rugat-o să-i demonstreze și arta dansului. Artista a interpretat cîteva dansuri și în cameră s-a lăsat liniștea. În sfîrșit, artista nu s-a mai putut abține să nu întrebe:

— Spuneți-mi maestre, v-a plăcut cîntul meu?

— Pentru o dansatoare merge. În treacăt fie zis, pentru o cîntăreață dansați destul de bine, a continuat dînsul.

★

Se știe că Brahms a apreciat mult talentul lui Johan Strauss. Soția lui Johan Strauss l-a rugat odată să scrie cîteva rînduri în albumul de familie. Brahms a pus mîna pe condei și a scris în album primele acorduri ale valsului „Dunărea albastră" de Strauss, iar sub portativ a scris: „Din păcate, muzica nu este a mea, Johannes Brahms".

V. VASILIU

Fără cuvinte

ȘT. MUNTEANU

— Nu mai fă mutra asta.., că îndispui și pe ceilalți!

„CONDICA DE SUGESTII" VĂZUTĂ DE...

...un responsabil de restaurant

Să-mi spun părerea, cum văd eu
Și ce e condica? Cam greu
Să dau răspunsul la soroc.
Păi, cum să spun... n-o văd de loc!

...un librar

N-am să spun o noutate,
Ar avea asemănare
Cu o carte nouă care
N-are... filele tăiate.

...un iluzionist

Șade colo, sus, în cui,
Prăfuită și blazată.
Dar cînd critica se-arată,
Hocus-pocus... uite-o nu-i!

...un fotbalist

„Condica" e ca o poartă
Foarte bine apărată
Ce-are goluri (și figuri)
Doar la rubrica... „măsuri".

...un îndrăgostit timid

Cum ea-i gestionară (ca să știe)
Și-am cunoscut-o la „Comaliment"
I-am scris, decis, în condică urgent
C-o cer, sub semnătură, de soție.

P.S.

De-atunci un an s-a încheiat
Și eu sînt tot neînsurat,
Cu condica mereu în gînd.
Căci... n-a citit din ea un rînd!

D. TABACU

SAH

Al VI-lea turneu internațional de șah al R. P. Romîne

Șase jucători români și zece jucători străini reprezentînd opt țări își dispută întîietatea în cel de-al VI-lea turneu internațional de șah al R. P. Romîne care se desfășoară la București. Între participanți se află numeroși maeștri internaționali, inclusiv marele maestru sovietic Holmov, ceea ce firește, dă un plus de interes confruntărilor din fața tablei de șah.

Jucătorii noștri ne-au dat în cîteva rînduri prilejul unor satisfacții. Reputatul jucător cehoslovac Sajtar care s-a remarcat prin jocul său prudent, a fost nevoit, în ciuda prevederii sale, să încline de două ori steagul — în fața lui Gheorghiu și a lui Drimer. Același lucru a fost nevoit să-l facă și belgianul Dunkelblum. Radovici l-a învins pe cehul Kozma, iar irlandezul Thorbergsson a fost învins atît de Gheorghiu cît și de Drimer. Drimer, de altfel, se află în cursa pentru primul loc.

Iată o partidă cîștigată de Gheorghiu (cu negrele) la Șajtar.

SAJTAR—GHEORGHIU

1. c4, Cf6	26. Rg2, Ta8
2. Cc3, g6	27. Ce2, Ta3
3. e4, d6	28. De1, D:e1
4. g3, Ng7	29. Tf:e1, Nf6
5. Ng2, c5	30. Nc1, Ta2
6. Cge2, Cc6	31. Rg3, Cg5
7. d3, Nd7	32. Nb2, Rg7
8. h3, Dc8	33. Cc1, Ta7
9. Ne3, 0—0	34. Ta1, T:a1
10. Dd2, Te8	35. N:a1, Th8
11. g4, Tb8	36. Th1, Ce6
12. Cg3, Cd4	37. h4, Cf4
13. 0—0, h5	38. g5, Ne7
14. f3, a6	39. Ce2, C:e2
15. Tb1, b5	40. N:e2, N:g5
16. b3, b4	41. Nb2, Nf4
17. Ce2, C:e2+	42. Rg2, f5
18. C:e2, e5	43. Nf3, Ta8
19. Cg3, a5	44. Ta1, T:a1
20. Ng5, h:g4	45. N:a1, Nc1
21. f:g4, Ch7	46. h5, f4
22. Nh6, Dd8	47. h:g, R:g6
23. Ne3, a4	48. Rf1, Rg5
24. Nf3, a:b3	49. Re2, Ng4 și albul cedează.
25. a:b3, Dh4	

În formă bună se află marele maestru Holmov. Pe diagrama concursului, în dreptul numelui său, apar cei mai mulți de „1", adică cele mai multe victorii. El se află pe primul loc avînd, după zece runde 7½ puncte (din zece posibile).

Iată una din partidele sale:

HOLMOV—THORBERGSSON

1. e4, d5	12. Cb3, f5
2. e:d5, Cf6	13. Cc5, Df7
3. d4, C:d5	14. Nc4, Tad8
4. Nd3, g6	15. C:b7, Td7
5. Cf3, Ng7	16. Nb5, e4
6. 0—0, 0—0	17. Dd1, Cde7
7. Te1, Ng4	18. Db3, D:b3
8. c3, Cc6	19. a:b3, Ta8
9. h3, N:f3	20. Nc4+, Rh8 și negrul cedează.
10. D:f3, Dd7	
11. Cd2, e5	

O caracteristică a turneului — cel puțin în prima sa parte — este prudența deosebită pe care o manifestă o bună parte din concurenți. Această prudență se oglindește și în numărul mare de remize, peste 50 la sută din rezultatele de pînă acum. La unii jucători această prudență se manifestă însă, din păcate, sub forma evitării oricăror complicații, a unei necombativități care se repercutează asupra spectacolului propriu zis. În unele partide nici nu s-a ieșit bine din faza deschiderii, aproape toate piesele se află pe tablă, spectatorii așteaptă să înceapă lupta și, spre uimirea tuturor, jucătorii se felicită reciproc iar pe tabla de demonstrație apare tabela indicatoare „remiză". Iată o mostră de asemenea partidă terminată în 14 mutări:

BAUMBACH—MITITELU

1. d4, d5	9. De2, c:d4
2. c4, e6	10. N:d7, D:d7
3. Cc3, Ne7	11. C:d4, Cc6
4. Cf3, Cf6	12. 0—0, 0—0
5. c:d5, C:d5	13. Nb2, Tac8
6. e4, C:c3	14. Tfd1, Ca5 remiză.
7. b:c3, c5	
8. Nb5+, Nd7	

Să sperăm că în ultima parte a turneului, remizele de acest fel, denumite „de salon", se vor impuțina, dacă nu vor dispare chiar complet.

REBUS-MAGAZIN

ÎN VÎRTEJUL DANSULUI

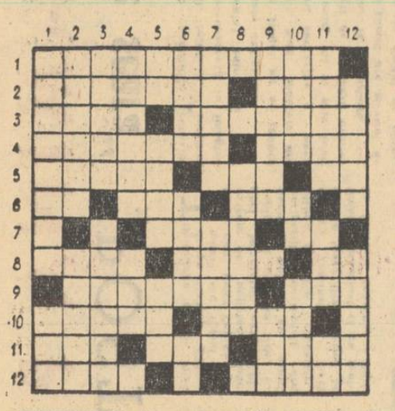

ORIZONTAL: 1) „... de nuci", cunoscut balet de Ceaikovski 2) Învîrtire-ntr-un picior... — Titlul unui balet de Const. Nottara. 3) ... Haciaturian, autorul baletelor „Fericirea", „Gayaneh" ș.a. — Balet de Maciavarini... 4) ... și balet de Eduard Lalo — Înalt 5) Pantaloni — Culoare — Dinții 6) În legendele populare joacă și ele uneori la cîntecul cavalului — Fir — Zgîrietură 7) Mare asiatică — Pe el 8) „Pornire" coregrafică impetuoasă — ... Strawinski, autorul baletelor „Petrușka", „Orfeu", „Apollo, conducătorul muzelor" ș.a. — „... dansez", titlul unei melodii de Liadova. 9) Baletele „Fîntîna din Bacisarai", „Cenușăreasa" și „Flăcările Parisului" îi aparțin — „... Quijotte", balet de Mincus. 10) „De-a ascunsul pe...", titlul unui balet de Dalibor Brazda — „... de aur", astfel se intitulează un balet de Malakievici 11) „Vîrsta de...", balet de Șostakovici — Își au un dans al lor în opera „Gioconda" — Suport coregrafic ... la înălțime. 12) ... Danovski, creatorul unui balet pe muzică de Gershwin (Concert în fa) — Dificile, cum sînt unele figuri ale baletului.

VERTICAL: 1) Dansurile lui Granados — Ari ..., numele unui dans al negrilor din Africa 2) Corsarul! (pl.) — „... lebedelor", alt balet semnat de Ceaikovski 3) „Călărețul de ...", balet de Reinhold Glier — Una „de foc" o aflați printre baletele lui Strawinski 4) Sgomot confuz de voci (pl.) — Riu antic în Italia centrală 5) George Enescu!—A pierde din memorie — Port la golful Persic 6) Fără accent — „... și dansuri antice pentru lăută și orchestră", suită de Ottorino Respighi — Soare egiptean 7) „Balet ..", fragment coregrafic din opereta „Culegătorii de stele" de Florin Comișel — Sprintene și ușoare în mișcări, cum sînt balerinele 8) Cunoscuta interpretă din filmul clasic sovietic „Toată lumea rîde, cîntă și dansează" 9) Operă de Wagner — „Dublu...", numele unui dans danez 10) A tipa — „O ... în Stiria", suită de cîntece și dansuri austriece — „Notre ... de Paris", romanul lui Hugo care i-a inspirat pe creatorii baletului „Esmeralda" 11) Oraș în Franța — ... Delibes, autorul baletelor „Coppelia", „Corsarul" și „Silvia" — Articol 12) „... căpitanului", titlul unui balet de Laurențiu Profeta — Act istoric de acum o sută de ani, imortalizat în numele unei cunoscute hore.

Lucia BÎRSAN

Cuvinte cunoscute mai puțin: Nar, Fao.

METALICĂ

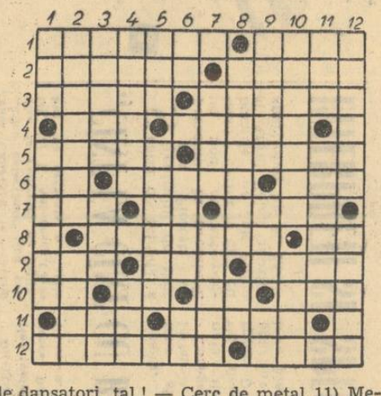

ORIZONTAL: 1) Munții Metalici — Metal... de călcat! 2) Sulfură de fier — Copii metalice pentru mestecat! 3) Metal pentru dat pe față — Căpetenia imperiului otoman 4) Cartuș metalic fără proiectil — Extrage minereuri metalifere 5) A cărui tulpină este asemănătoare cu aceea a unor cereale — Metale pure, necombinate 6) Literă slavonă — Autorul valsului „Aur și argint" — Personaj mitologic 7) Coardă de metal — Localitate în Italia — Titlu dat unui guvernator musulman 8) Iritat — Unsprezece 9) Numele turcesc al Okezakovului — Fiare — Mineral alb sau roșu 10) Pronume — Usturoi — Plumb — Dromader 11) Face parte dintre fiare — „Oțel și...", se intitulează un roman de Ion Călugăru 12) Piesă comemorativă de metal — A topi laolaltă anumite metale.

VERTICAL: 1) E tare, grea și... de plumb! — Scriitor sovietic, coautor al volumului „Vițelul de aur" 2) Minciuni de metal! — „Stofă" pentru un costum de metal 3) „Tare ca fierul, iute ca oțelul!" (pl.) — A scris volumul intitulat „Vîrsta de aur" — Metal scos din apă! 4) Prescurtare metalică! — Pentru călit metale 5) Litera grecească din metal! — Mînă de fier (pl.) 6) Metal moale — Lanț de dansatori — Relație matematică 7) Drum de fier — Arșiță 8) Trece victorioasă prin Porțile de fier — Simbolul unui metal 9) Șanț săpat pe suprafața unei piese metalice — Sistem în fizică — Sodiu 10) Pile, dar nu de metal! — Cerc de metal 11) Metal fără început și fără sfîrșit! — Inel de metal 12) Unealtă pentru netezirea unor piese de metal — ...fiarelor, cu puteri miraculoase!

Geo MERIȘAN

PESCARUL AMATOR

Cum ne construim un acvariu (II)

Odată terminate aceste operațiuni, vopsim acvariul (cadrul metalic) în culoare verde; după uscare se va spăla cu apă călduță și apoi se va trece la aranjarea lui. Prima operațiune de acest fel constă în așezarea pe fundul acvariului a unui strat de 10 cm. de pămînt amestecat cu nisip. Stratul va fi înclinat spre una din laturi pentru a permite scurgerea murdăriei. Peste acest strat se va așeza un altul numai din nisip foarte curat, a cărui grosime nu va trebui să depășească 4 cm.

Rădăcinile plantelor cu care vrem să realizăm mediul de viață al peștilor vor fi introduse în primul strat, avîndu-se grijă ca ele să fie așezate cît mai perpendicular.

În alegerea plantelor vom ține seama ca ele să corespundă scopului nostru. Vom căuta deci plante rezistente, stufoase. De obicei se întrebuințează rădăcini de salcie, brădiș, broscariță.

M. R.

COLȚUL VÎNATORULUI

Becațina primăvara

Becațina! Iată un vînat spre care, după părerea noastră, nu se îndreaptă îndeajuns atenția vînătorilor și, în special, a celor tineri care ar avea largi posibilități de dezvoltare a aptitudinilor lor de trăgători.

În adevăr, becațina cu zborul ei atît de capricios, rapid și neprevăzut constituie o țintă greu de atins, iar tirul ei, practicat cu stăruință și metodă, e cel mai potrivit pentru a forma mîna și ochiul trăgătorului.

Becațina sosește la noi primăvara pe la jumătatea lunii martie și cînd se încălzește bine își continuă călătoria ei în nord unde scoate pui. Sălașul ei este în locurile mlăștinoase, în cozile bălților rogozoase, în pășunile înundate acoperite de iarbă unde își găsește hrana. Primăvara zborul becaținei e mai puțin rapid ca toamna, fiind și mai puțin speriosă astfel că e sezonul cel mai bun pentru vînarea ei.

Tirul becaținei, cu zborul ei frînt, în zig-zag, e cunoscut ca foarte dificil, poate cel mai dificil dintre toate. O întreagă teorie a luat naștere dacă e mai bine să arunci focul înainte sau după efectuarea zig-zagurilor, de către pasăre. Părerea curentă e că nimerit e să tragi îndată ce sa ridicat de la pămînt, cînd scoate sunetul atît de caracteristic și ciudat „veci", urmînd, dacă ai scăpat-o, să dublezi focul, după facerea croșetelor.

Becațina comună, de care ne-am ocupat mai sus, are însă și neamuri: becațina dublă sau „dubla", cum i se mai spune, și becațina mică (surda). Dubla, care seamănă cu cea mai tirzie pe meleagurile noastre e mai mare, are un zbor greoi pe deasupra ierburilor, dînd impresia vînătorului că e gata-gata să se lase, nu face zig-zaguri și nu dă glas. Fiind, ca și celelalte surate ale ei, pasăre prin excelență de smîrc, n-o vom găsi niciodată în trestiș, ci numai prin locuri umede, mlăștinoase chiar și în lăstăriș de sălcii.

Ruda mai mică a becaținei, „surdă", este numită așa pentru că se face că n-aude mersul vînătorului, stă tupilată pînă în ultimul moment, deslipindu-se anevoie dintre ierburile protectoare.

Vînătoarea becaținei și a suraților ei la epocile respective e un adevărat izvor de satisfacții atît din pricina tirului interesant cît și a faptului că se desfășoară în cadrul minunat al naturii renăscînde, pe vreme, de cele mai multe ori, frumoasă, cu soare vesel de primăvară și aer pur.

Al. B.

POȘTA REDACȚIEI

DIDI BEȘLEAGĂ — Focșani: Nu considerăm că ați proceda bine dîndu-vă copilul cel mic la un cămin de reeducare, mai ales că el nu are decît 7 anișori și deci nu este vorba de reeducarea lui, ci de educația pe care trebuie s-o primească de acum înainte din partea părinților. Mai bine v-ați gîndi și ați face eforturi să vă rezolvați problemele familiare și apoi să vă ocupați în mod serios atît dv. ca mamă cît și soțul de soarta acestui copil.

ION TESLARU — Timișoara: Primim caricaturi și de la autori neconsacrați, cu condiția să fie reușite din punct de vedere tehnic și bogate în tematică. Dimensiunile nu au prea mare importanță. Adresa autorului romanului care vă interesează n-o cunoaștem, iar cît privește adresa lui Sergiu Fărcășan, scrieți-i la redacția ziarului „Scînteia" din București.

P. G. — Rm. Vîlcea: Pe baza adeverințelor că ați lucrat 8 ani în aceeași meserie puteți să vă înscrieți la școala de calificare de pe lîngă întreprindere. Facultatea Muncitorească nu se asimilează cu școala profesională și nici școala profesională cu școala medie.

VIRGILIU VERNESCU — Loco: Puteți să vă adresați revistei noastre și în măsura posibilităților vă vom ajuta să puteți ieși din necazurile pe care le aveți.

PIOTR MENNY și MARIN BRAȘOVIANU — U.R.S.S., Baku 18, căsuța poștală 40 doresc să corespondeze și să facă schimb de vederi cu tineri din țara noastră în limbile: rusă, română, engleză, franceză și azerbaidjană.

JAN VIȘINICĂ, str. Aleia Zorilor nr. 5, Hunedoara: **PETRE FARFARA,** comuna Breznița Ocol, raional Tr. Severin; **NICOLAE MLADIN** C.S.M.C. Calafat, str. 30 Decembrie nr. 4; **ICĂ FILIP** căminul nr. 3, camera 11 orașul Vulcan, regiunea Hunedoara; **MARIANA și CARMEN JARSKI,** strada Spartacus nr. 40 Oradea; **ALICE ZARJEVSCHI,** întreprinderea nr. 4 C.M.S. Cărbunești, raionul Gilort; **MIRCEA MILITARU,** comuna Maglavit, raionul Calafat; **MIHAI I. SURUGIU** comuna Molovăț raionul Tr. Severin: doresc să facă schimb de vederi.

GH. IONESCU — Deva: Candidații care se pregătesc să dea examen de bursă la facultăți, propuși de întreprinderi sau de sfaturile populare, au dreptul la un concediu de 30 zile plătit de unitățile respective. Deci și dv. dacă sînteți propus, beneficiați de acest drept.

R. M. — Ploiești: Puteți obține pensie de bătrînețe dacă aveți 60 de ani împliniți și o vechime în cîmpul muncii de cel puțin 10 ani, dovediți cu acte. De ajutor social beneficiați dacă ați lucrat cel puțin cinci ani după 23 August 1944.

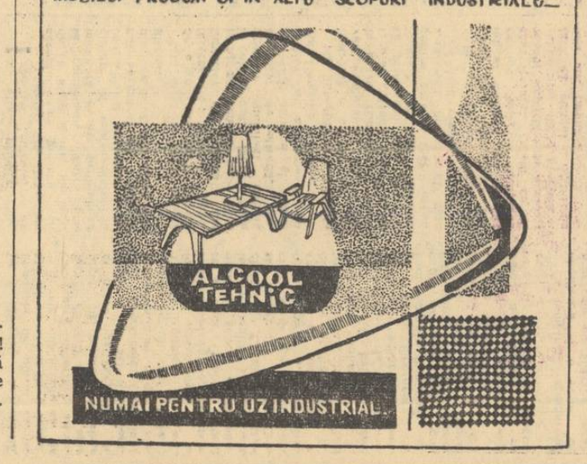

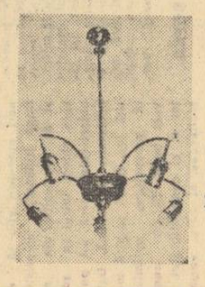

Important

Cooperativa METALO-CASNICA prezintă:

Lustre, lampadare, aplice
Modele originale
Se execută la comandă
Expoziția și comenzile la magazinele U.C.E.C.O.M.
Calea Victoriei nr. 24
Str. Smîrdan 24

ULTIMA NOUTATE A MODEI

Ușoare — Rezistente — Ușor lavabile

TRICOTAJE DIN ROLAN

Pulovere — Bluze — Jachete
Svetere — Veste — Cămăși bărbătești

— Elegante
— Practice
— Moderne

Produse noi, într-o gamă variată de modele și contexturi

TRICOTAJE DIN ROLAN

În curînd, în magazine!

Tolstoi și șahul

„Pierre se uită mirat la el.

— Totuși, zise el, se spune că războiul e ca un joc de șah.

— Da, confirmă prințul Andre — cu deosebirea minimă că la șah te poți gîndi la fiecare mișcare cît poftești, că acolo ești în afară de legile timpului și pe deasupra, cu deosebire, că la șah calul este întotdeauna mai tare decît pionul, și că doi pioni sînt întotdeauna mai tari decît unul singur, pe cînd la război un batalion e uneori mai puternic decît o divizie, iar alteori mai slab decît o companie..."

★

„Un bun jucător care pierde partida de șah este sincer încredințat că înfrîngerea lui se datorește vreunei greșeli comise de el și caută greșala aceasta la începutul jocului, dar uită că la fiecare din mutările partidei au putut fi unele greșeli de același fel și că nici una din mutările făcute nu a putut fi perfectă. Greșala asupra căreia își concentrează atenția a putut fi observată numai pentru că adversarul s-a folosit de ea".

(Fragmente din romanul „Război și pace").

Redacția: Piața Scînteii, Tel. 17.60.10. Administrația: 17.60.20. Interior 1.400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

SPECTACOLUL
magazin

ARTIȘTII AMATORI

„Proiectare, proiectare“

Astfel și-au intitulat artiștii amatori de la Institutul de proiectări construcții și materiale de construcții (printre care Comăea Virginia, Ionescu Venus, Bogdan Maria, Ivan Niculina, Plădicescu Victoria, Procopie Sanda, Ene Constantin) noul concert-spectacol a cărui premieră a avut loc zilele trecute la Casa raională de cultură „Pelofi Sandor“.

Concertul-spectacol cuprinde un bogat material legat de activitatea de zi cu zi a Institutului. Dintre cuplete și schețuri amintim: „Condică cu năbădăi“, „Cînd te scoli de dimineață“, „Proiect-express“, „Cum să nu ai cinci vezi“, „Automatizare“.

UN CONCURS REGIONAL

Odată cu venirea primăverii, în regiunea Banat a început să se desfășoare concursul, devenit tradițional : „Cu cîntecul și jocul pe plaiuri bănățene“.

Pe scena căminului cultural din Curtici s-au întrecut concurenți din comunele Curtici, Sofronea, Macea, Sînmartin și Dorobanți. S-au calificat pentru faza raională corul și orchestra școlii medii din Curtici, corul Școlii de 8 ani din Macea și corul școlii elementare din Sofronea, echipele de dansuri din Macea, Sînmartin, Curtici, Dorobanți și formația de teatru din Sofronea.

În faza raională

Am putea spune că la cel de-al treilea Festival bienal de teatru de amatori „I. L. Caragiale“ participă alături de formațiile artistice și spectatorii. Duminicile, sălile unde se desfășoară faza raională, au un aspect sărbătoresc : ele sînt pline pînă la refuz de spectatori, veniți să aprecieze rezultatul activității echipelor artistice, iar amfiteatrele par deopotrivă și artiștilor amatori și spectatorilor. Astfel în sala „Mihai Eminescu“ din Sighișoara s-au întrecut formațiile artistice din Vînători, Albești, Saschiz, Dumbrăveni, Nadeș, Criș, Apold. Spectatorii au aplaudat buna interpretare a pieselor „Aniversarea“ (com. Saschiz), „Într-o seară de toamnă“ (com. Saeș), „Neamurile“ (orașul Dumbrăveni), „Las' că vine Nuța“ (com. Nadeș).

Piesa „Logodna“ de Paul Everac a fost pregătită pentru concurs de formația artistică a întreprinderii „1 Septembrie“ din Satu Mare.

La faza raională care se desfășoară în raionul Piatra Neamț participă 16 echipe ale căminelor culturale. La centrul Girov s-au prezentat formațiile din com. Dragomirești, Ștefan cel Mare, Girov și Birgăoani.

În Botoșani, locul I la faza orășenească La cules-rit formația de teatru din Stănceni, care a prezentat spectacolul „Un iaz... și o poveste cu haz“ de Natalia Gheorghiu.

În București, echipa de teatru a întreprinderii Poligrafice nr. 2 a pregătit piesa lui V. Bîrlădeanu „Scurele a răsărit la miezul nopții“. Din interpretare fac parte muncitorii : Jeana Enache, Ștefania Dumitrache, Elisabeta Mișu, D. Hagiuanu, Costel Neacșu, Eugenia Claudiu, Ion Teodorescu, Ion Gaspar, Dumitru Curcov, Gh. Rolea.

Sandu MARIAN

Repetiții cu „Salut voios“ la Teatrul Tineretului

Pășind în sala de repetiții, am întîlnit, cum e și firesc, mulți actori cunoscuți, buni prieteni ai celor mici, dar, în aceiași timp, și numeroși copii, avînd calitatea de... colegi ai actorilor. Aceasta pentru motivul că și unii și ceilalți vor juca în noul spectacol de estradă „Salut voios“ de Eduard Jurist și Ion Mustață, pe care-l pune în scenă un alt prieten al copiilor, Ion Lucian. Și iată un aspect inedit, pe care nu-l veți întîlni la alte repetiții. Regizorul și-a făcut un obicei : de fiecare dată, îi întreabă pe copiii-actori înainte de a urca pe scenă, despre... notele pe care le-au luat la școală despre felul cum și-au pregătit lecțiile pentru a doua zi.

Numai după aceea repetițiile încep într-o atmosferă plină de veselie (cum este de altfel întreg spectacolul).

De fapt, „Salut voios“ este o gazetă... muzicală, iar spectacolul e format din articolele pe care le cuprinde respectivul număr de gazetă. Cei mai activi reporteri sînt Peniță și Clișeu, mereu prezenți pe scîn tot. Plecăm pe urmele lor și o întîlnim pe artista emerită Silvia Chicoș interpretînd pe Gică Seamatorul, pentru ca puțin mai tîrziu să o aflăm într-o apariție cu totul și cu totul inedită : susține dintr-o dată două și chiar trei roluri. Cum vine asta ? E... secret deocamdată, pînă la premieră. Iată-l pe pionierul Vitaminică, pe Niculiță reporterul, pe profesorul Știe-tot, și iată-i pe Țiță și Ricu și pe Cei Trei Muscheteri, viteji printre... viteji.

E un moment de mare liniște. Emoția e generală. Și apoi bucuria devine tot generală : sosește trenul pionierilor. Decorurile (semnale de I. Mitrici) sînt pline de fantezie și oferă un cadru deosebit de atrăgător pentru copii. Iar muzica e prezentă la tot pasul în spectacol (butcășile sînt dedicate copiilor de către compozitorii Aurel Giroveanu, Radu Șerban, Florentin Delmar și alții. Pe scenă, în aceeași atmosferă de voie bună sosește și școlărița Primăvara (Genoveva Preda). Aveam impresia că spectacolul a luat sfîrșit. Dar nu, gazeta „Salut voios“ oferă spectatorilor și un supliment. O altă surpriză plăcută care se adaugă celor multe și care de asemenea va rămîne... surpriză, numai pînă la... premieră. Deci pe foarte curînd !

Sandu NAUMESCU

Luminile rampei

● MÎINE, duminică 22 aprilie, Teatrul „Constantin Nottara“ va sărbători împlinirea a 8.000 de spectacole reprezentate de la înființarea teatrului.

● *LA TEATRUL DE STAT „Victor Ion Popa“ din Bîrlad, repetițiile cu piesa „Ultima oră“, de Mihail Sebastian, au intrat în faza finală. În direcția de scenă a lui Aurel Cerbu, repetă Mioara Iatan, Ștefan Tivodaru, Bebe Banu, George Musceleanu, Constantin Petrican, Radu Dumitrescu, Călin Botez etc. Scenografia aparține lui Puiu Ganea.*

● *LA TEATRUL DE STAT din Timișoara, a avut loc recent premiera piesei „Sfînta Ioana“ de G. B. Shaw. Din distribuție fac parte : Gilda Marinescu, Geta Angheluță, Vasile Cosma, Dan Nasta, Radu Corolaru, Eugen Tănase etc. Direcția de scenă : Dan Nasta.*

● *TEATRUL NAȚIONAL din Iași a pus recent în scenă piesa lui Paul Everac „Costache și viața interioară“. Spectacolul a fost realizat în regia și decorurile lui Mircea Marosin, iar printre interpreți care apar : Constantin Dinulescu, Dorin Varga, S. Taisler, Adina Popa, Virginia Carabin—Raiciu și alții.*

● **O PIESĂ a cunoscutului scriitor Maurice Druon (autorul romanului „Marile familii“, tradus și la noi) prilejuiește reapariția pe scenele pariziene a cunoscutei artiste Elvira Popescu în rolul unei bătrîne contese decăzute și ruinate.**

● **TEATRUL „Comedie de Saint-Etienne“ a pus recent în scenă (în regia lui Jean Dasté) una din puternicele drame ale scriitorului progresist irlandez Sean O'Cassey : „Plugul și stelele“. Spectacolul este prezentat într-un lung turneu prin Franța.**

Păpușarii băimăreni

Poveștile lui Ion Creangă stau la temelia numeroaselor colțuri de păpuși din Baia Mare a tranpus pe scenă în această stagiune parte din ele. Este vorba de cunoscutele basme „Capra cu trei iezi“, „Punguța cu doi bani“ și „Ursul păcălit de vulpe“, dramatizate de Elena Voicu, Ana Rusu-Brie și Horea Pop.

Tot în această stagiune s-au mai prezentat piesele „Șiadă în casă“ de Valentin Silvestru și „Răzvrătiții“ de Mihai Georgescu, filind pregătite totodată noi premiere : „Cutiuța fermecată“ de R. Batirov, „Marele vrăjitor“ de V. Gubarov și „Pintea viteazul“ de Eugen Cîmpeanu. În legătură cu acest ultim spectacol, autorul și în același timp regizorul piesei ne-a spus :

— Piesa „Pintea viteazul“ este scrisă pe baza legendelor despre acest cunoscut haiduc, păstrate în Maramureș. Am pus un accent deosebit pe ura lui față de boieri și groli, legătura strînsă a acestui cu masele de iobagi, străduința lui permanentă de a veni în ajutorul celor nevoiași.

Piesa este concepută în genul unui scenariu de film. Acțiunile sînt uneori urmărite în paralel pe diferite planuri și cu treceri foarte rapide de la un moment la altul, neexistînd nici o pauză de la rădicarea cortinei și pînă la final“.

TURNEUL TEATRULUI „C. NOTTARA“

De data de 25 aprilie, Teatrul „Constantin Nottara“ își va începe, la Ploiești, turneul ce-l va întreprinde timp de 40 de zile în 28 de localități din țară.

Artiștii Liliana Tomescu, Magdalena Buznea, Sandu Sticlaru, George Sion, Constantin Brezeanu, Natașa Nicolescu, Sanda Băncilă, Florin Stroe, A. Ferrat, Virgil Vasilescu, Tony Zaharian și alții vor prezenta, publicului din diferitele orașe ale țării spectacolele cu piesele : „Ciocîrlia“ de Jean Anouilh și „De partea cealaltă“ de Anatolie Barlanov.

Numai după aceea repetițiile încep într-o atmosferă plină de veselie (cum este de altfel întreg spectacolul).

De fapt, „Salut voios“ este o gazetă... muzicală, iar spectacolul e format din articolele pe care le cuprinde respectivul număr de gazetă. Cei mai activi reporteri sînt Peniță și Clișeu, mereu prezenți pe scîn tot. Plecăm pe urmele lor și o întîlnim pe artista emerită Silvia Chicoș interpretînd pe Gică Seamatorul, pentru ca puțin mai tîrziu să o aflăm într-o apariție cu totul și cu totul inedită : susține dintr-o dată două și chiar trei roluri. Cum vine asta ? E... secret deocamdată, pînă la premieră. Iată-l pe pionierul Vitaminică, pe Niculiță reporterul, pe profesorul Știe-tot, și iată-i pe Țiță și Ricu și pe Cei Trei Muscheteri, viteji printre... viteji.

E un moment de mare liniște. Emoția e generală. Și apoi bucuria devine tot generală : sosește trenul pionierilor. Decorurile (semnale de I. Mitrici) sînt pline de fantezie și oferă un cadru deosebit de atrăgător pentru copii. Iar muzica e prezentă la tot pasul în spectacol (butcășile sînt dedicate copiilor de către compozitorii Aurel Giroveanu, Radu Șerban, Florentin Delmar și alții. Pe scenă, în aceeași atmosferă de voie bună sosește și școlărița Primăvara (Genoveva Preda). Aveam impresia că spectacolul a luat sfîrșit. Dar nu, gazeta „Salut voios“ oferă spectatorilor și un supliment. O altă surpriză plăcută care se adaugă celor multe și care de asemenea va rămîne... surpriză, numai pînă la... premieră. Deci pe foarte curînd !

Sandu NAUMESCU

Încotro se îndreaptă cinematografia franceză ?

Este o întrebare legitimă, care reflectă îngrijorarea unor cercuri largi în legătură cu criza tot mai acută care amenință în prezent producția cinematografică din Franța. Într-o amplă anchetă publicată în numărul din 15 aprilie, „L'Humanité Dimanche“ dă un răspuns clar și documentat problemei. François Maurin, autorul acestui cuprinzător material, care descrie extrem de interesant și elocvent stadiul actual al producției de filme franceze, s-a adresat în cadrul anchetei unor personalități din domeniul cinematografiei : regizorii Louis Daquin, Louis Malle, criticul Georges Sadoul, producătorul Ribadeau — Dumas și alții. Opiniile lor au fost sintetizate în concluziile anchetei care, totodată, se bazează pe o serie de date statistice edificatoare. Astfel, în decurs de patru ani (1957—1961) cinematografia franceză a pierdut aproximativ 80 de milioane de spectatori — cifră care reflectă indirect nemulțumirea publicului față de apariția unui număr crescînd de filme proaste produse de studiourile franceze. Nu e mai puțin semnificativă scăderea de la un an la altul a numărului plasatorilor de filmare puse de producători la dispoziția cineaștilor.

Trebuie să mai adăugăm la aceste date și permanenta amenințare pe care o reprezintă cenzura, intervenind mereu, încă din faza prezentării scenariului, împotriva realizărilor suspectate că au un conținut de idei avansat, progresist.

În aceste condiții apare limpede situația precară în care se sbate azi filmul în Franța. Micii producători independenți sînt striviți de concurența marilor case de filme, dispuse să finanțeze aproape exclusiv filme comerciale.

Totuși, publicul nu apreciază, pe măsura așteptărilor, aceste filme destinate anume să obțină un mare succes financiar. Preferințele unui număr tot mai mare de spectatori evoluați se îndreaptă spre operele așa-zis „dificile“, care nu vizează un succes ieftin, dar care au cucerit o largă popularitate internațională datorită conținutului lor de idei, datorită preocupării tinerilor realizatori de a fi prezenți în contemporaneitate, de a sonda profund realitățile vremii lor.

M. A.

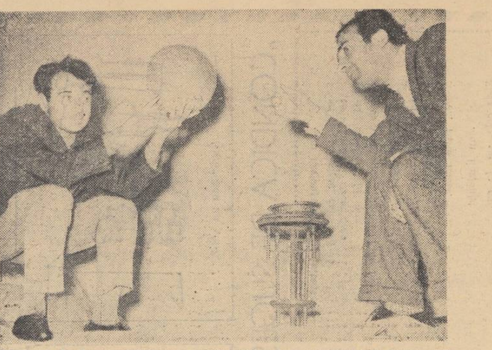

Moment de la repetițiile cu spectacolul „Ascensiunea lui Arturo Ui poate fi oprită“

Ce-i nou la Teatrul Național din Craiova

Recent, la Teatrul Național din Craiova, am avut posibilitate să luăm cunoștință de unele aspecte ale activității acestui colectiv.

RELUĂRI, PREMIERE, PREGĂTIRI. Stagiunea prezentă a cuprins în afară de o serie de reluări : „Celebrul 702“ de Al. Mirodan, „....escu“ de Tudor Mușatescu și „Pygmalion“ de B. Shaw, premiera cu piesa „Maria da Ponte“ de Guilherme Figueredo și premierele pe țară : „Fata cu pistrui“ de Uspenski, „Ascensiunea lui Arturo Ui poate fi oprită“ de B. Brecht și „Năpasta“ de I. L. Caragiale.

În repetiții se află piesele „Cei din urmă“ de Maxim Gorki, și „A 12-a noapte“ de W. Shakespeare.

SPECTACOLE ÎN REGIUNE. În afara spectacolelor zilnice prezentate la sediu, colectivul susține săptămînal cel puțin 3 spectacole în regiune ; în ultima perioadă, numărul reprezentațiilor la sate a crescut, piesele prezentate fiind axate în principal pe probleme privind întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective.

DIN ACTIVITATEA TINERILOR ACTORI. Din inițiativa organizației de bază U.T.M., în curînd își va începe activitatea Studioul tinerilor actori. Pentru început este prevăzut un spectacol cu patru piese într-un act, prezentînd aspecte ale revoluției populare cubane, ce vor fi încadrate într-un montaj cuprinzînd și declamări. Merită să fie subliniată și contribuția pe care tinerii actori ai teatrului o aduc mișcării artistice de amatori : 25 de membri ai colectivului sînt instructori ai formațiilor din Craiova.

SCHIMBURI DE EXPERIENȚĂ. În afara obișnuitelor lunce în alte regiuni și a găzduirii pe scena din Craiova a unor spectacole ale diferitelor colective din țară (de exemplu Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., Teatrul Național „I. L. Caragiale“, Teatrul de Stat din Petroșani, Constanța etc.), colectivul Teatrului Național din Craiova a inițiat un schimb de experiență cu Teatrul de Stat din Sibiu. Artiștii craioveni vor prezenta timp de două săptămîni diferite spectacole la Sibiu, iar colectivul de acolo la Craiova. Reprezentațiile vor fi urmate de discuții.

Gh. RUSSU

Turneul Teatrului „Valea Jiului“ din Petroșeni

Datorită numeroaselor deplasări, spectacolele Teatrului de Stat „Valea Jiului“ sînt cunoscute nu numai în Petroșeni, ci în întreaga regiune. De data aceasta însă, două din ultimele premiere care s-au bucurat de o bună apreciere din partea spectatorilor, piesele „Trenul regimentar“ (regia Ion Petrovici) și „Doi medici“, vor fi prezentate spectatorilor din întreaga țară, în cadrul unui turneu care va dura 45 de zile. Începînd de la 10 aprilie, cele două colective artistice ale teatrului joacă în apropoe toate marile orașe ale țării și în centrele muncitorești. Din distribuția spectacolelor fac parte : Gh. Iordănescu, Ion Tivor, Ana Colda, Ion Negrea, Vasile Hașeganu, Vasile Bojescu, Valer Donca etc. În București turneul ajunge la 22 aprilie, cînd vor fi prezentate următoarele spectacole : la 22 aprilie : „Trenul regimentar“ (sala Teatrului de tineret și copii), 23 aprilie : „Trenul regimentar“ (sala Teatrului Național I. L. Caragiale-Studio), 24 aprilie : „Doi medici“ (sala Teatrului de tineret și copii), 25 aprilie „Trenul regimentar“ (sala Teatrului de tineret și copii).

SĂPTĂMÎNA PE ECRANE

„Expresul de seară“

Numai verificarea minuțioasă a depozițiilor și confruntarea lor — deși absolut necesare — nu sînt întotdeauna îndrumătoare pentru anchetator. Deplinde, adesea, de gradul de abilitate al infractorului ca urmăritorii să fie derutați de aparențe, ajungînd chiar să-l creadă, cîteva vreme, victima unor împrejurări nefavorabile. O cercetare cu caracter complex, incluzînd deopotrivă tehnica obișnuită, dar și comunicarea vie, permanentă cu oamenii, aduce însă inevitabil lumina adevărului.

Consacrîndu-se acestei laturi deosebit de importante pentru activitatea neobosită a organelor mi. Iției, filmul cehoslovac „Expresul de seară“ înfățișează un caz ale cărui fire duc spre o lume de intrigăți și iluzii poleite ce pot să cîștige teren doar în mintea unor elemente dornice de o viață de plăceri, în disprețul tuturor normelor și răspunderilor morale ce și le-a asumat în societatea socialistă. Aceste concluzii etice care se impun spectatorului, capătă un puternic temei datorită sondajului condus cu logică și perspicacitate în analiza felurilor personaje cuprinse în raza acțiunii.

În fapt, spectatorul asistă la rezolvarea unui caz oarecare, anunțat miliției : Bernard, expert în probleme de comerț exterior, a scăpat soția sa pe jos în străinătate, care să se cerceteze motivul pentru care ea nu s-a mai întors acasă la data stabilită. Fără anticipa concludeminatul cu adevărat surprinzător prin constatările la care duce — cinaștii pornesc metodic la adunarea probelor. Acest procedeu, bine folosit în construcția scenariului și, totodată, susținut cu perseverență în imagine și montaj, este fără doar și poate antrenant.

Dar filmul nu se reduce la atît. Prin maniera deosebirii succesive a unor amănunte, cît și prin felul explicit de a stabili utilitatea lor în elucidarea cazului, filmul are meritul de a stimula simțul de observație al spectatorului, cultivînd logica sprijinită pe fapte și convingerea optimistă că, oricît de grea ar fi descoperirea, infractorul nu poate rămîne neidentificat și nepedepsit.

Regizorul Pavel Blumenfeld a imprimat conflictului ambianța firească a unei întîmplări reale, reprodusă pe ecran cu o sobrietate documentară (operator : Vaclav Hunka). Echipa de interpreți, instruită cu grijă, răspunde admirabil cerințelor regizorale. O mențione aparte pentru muzica lui Jiri Sust, care marchează episoadele de tensiune prin armonii semnal pe un fond melodic agreabil și discret.

Eugen ATANASIU

„POST-RESTANT“

Timiditatea a fost încă de pe vremea pantomimei din filmul mut sursa unui umor copilos și extrem de popular. Este deci întrutotul explicabil faptul că publicul rîde, uneori cu hohote, de eroul peripețiilor neașteptate din ultima comedie cinematografică românească. Desigur în toată firea, serios la muncă, entuziast și cu multă fantezie tehnică, Puiu Crintea e „deficitar“ în viața personală : nu știe cum să se poarte cu o tînără cărela i-a trimis nu mai puțin de 111 scrisori.

Prins în vîrtejul încurcăturilor hazlii sau lirice, el își rezervă ținta la dezmădămînat soarta unui Cyrano modern care face totul pentru iubita sa, sub numele ușuratecului său prieten Dan. Evident, eroina îșidescoperă în final partenerul și, cu toate că nu se insistă asupra perspectivei, căsătoria celor doi apare inevitabilă.

Actualitatea satirei este dată, se înțelege, nu atît de critica timidității — o trăsătură mai puțin caracteristică tineretului de astăzi — cît de o altă latură a conflictului, din păcate minimalizată la proporțiile unui „decor“ de producție. Este acea bătălie cu birocrații pe care Crintea o angajează pentru proiectul său de inovație. Pe acest fir apar cîteva personaje întruchipînd destul de caustic trăsături negative cum sînt rutina, fuga de răspundere, șlugărnicia etc. Din păcate ele rămîn doar schițate, în goana ființei de dragoste a eroului. Liliana în căutarea adevăratului autor al scrisorilor primite.

Regizorul Gh. Vitanidis, a cărui preferință pare a fi cultivarea comicului de situație am apreciat-o încă din filmul „Bilețel nostru“, dă sucul unor gaguri din scenariu creînd spectatorilor un bun prilej de rîs și bună dispoziție. Distribuția, realizată cu concursul unor binecunoscuți artiști de comedie tineri și virstnici (Iurie Darie, Ion Dichiseanu, Coca Andronescu, Vasilica Tastaman, Marcel Anghelescu, Gr. Vasiliu Birlic, Al. Giugaru, Zin Șerban, Vasile Florescu și Vasile Tomazian) include și pe tînăra Florentina Mosora. Imaginea în culori, aparținînd cuplului A. Girardi—V. Kostachievici este poate cea mai valoroasă componentă a filmului. Acești tineri operatori știu să extragă frumusețì coloristice și de compoziție din fiecare obiect întrat în raza obiectivului, fără a-l polei ostentativ cu lumină. Datorită lor, filmul respiră mult, prospețime, optimism, voie bună. Și au numai lor ci și compozitorului H. Mălineanu al cărui comentar muzical dă savoare unor episoade. Păcat că această comedie nu lanseză — fie și... post restant — o melodie de muzică ușoară !

Sorin ROIBU

Grigore Vasiliu-Birlic și Iurie Darie într-o scenă din film.

Cadru din filmul „Milionul“

„MILIONUL“

Comedie „Milionul“, ecranizare a unui vodevil cu succes acum 30 de ani, relatează o întîmplare abordată deseori de umoriști. Undeva sus, la mansarda unei case de raport, locuiesc un pictor necunoscut și prietenul său, vecini fiind cu o frumoasă domnișoară, căreia îi fac curte, pe rînd, dar care-l iubește pe pictor. Vecinii, burgheri mai mult sau mai puțin „onorabili“ și creditorii pictorului boem îl urmăresc pentru a-i aduce sancțiunea.

În același timp, pe acoperișuri, poliția urmărește un periculos gangster, care se salvează intrînd pe fereastra balerinei și își îmbracă haina pictorului uitată de cîteva clipe acolo. Urmăritorii artistului vor pune mîna pe el, dar îi dau drumul. Nu mustăcioasă domnă îi interesează, ci tînărul care coboară acum scară. Căzut în ghiarele burgheziei indignate, pictorul riscă să fie desființat dacă n-ar fi devenit, într-o clipă, milionar. Lozul lui a cîștigat premiul cel mare la Atacanții devin adoratori și într-un splendid cortegiu care înconjoară „milionarul“ îl conduc către mansardă. Sărbătorirea mai multă a milionului decît a cîștigătorului său este în loc, dar lipsește un mic amănunt ; lozul afiat în buzunarul hainei uitate la balerină. Nu vom relata mai departe savuroasele peripeții comice ale spectacolului. Ajunge să vă gîndiți la binecunoscuta vervă și iscusință în conducerea intrigii a devedite de René Clair în filmele sale. Aproape uităm că filmul a fost realizat cu altîția ani în urmă, în așa măsură ne prinde haz și inventivitatea acțiunii.

Ca și în filmele sale de mai tîrziu, René Clair își asigurat și în „Milionul“, realizat la incepturile cinematografiei sonore, o interpretare de prim rang. Pictorul este întruchipat de Michel Lefevre, balerina de vedeta acelei epoci Anabella, iar în rolul cintărețului Sdpranelli, tenorul român Constantin Stroescu — astăzi artist emerit al R.P.R. — se dovedește un excelent actor de comedie.

Încîntă de asemenea și de farsă, „Milionul“ reprezintă de fapt o dublă satiră. René Clair, acest maestru al rîsului inteligent, își îndreaptă ironia către vodevilul bulevardier, și în același timp satirizează mitul bogăției, goana după avere, mercantilismul burghez.

Radu RUPEA

ECOURI CINEMATOGRAFICE

● REGIZORUL B. Barnet semnează filmul artistic *„Alenka“*, după scenariul lui S. Antonov. Rolul Alenkăi a fost încredințat elevei unei școli din Moscova, Natașa Ovodova. În celelalte roluri : N. Gogoliubov, N. Kriucikov, I. Zarubina, V. Puskin, A. Zaițis, cei mai mulți cunoscuți publicului nostru.

● CEZARE ZAVATTINI pregătește filmul „O zi la Roma“, care va trece în revistă diverse aspecte sociale ale existenței locuitorilor din capitala Italiei. Filmările vor fi efectuate într-o singură zi de mai multe grupuri de operatori care vor lucra simultan în diferite cartiere ale orașului.

● REGIZOAREA poloneză Wanda Jacubovska (autoarea filmului „Ultima etapă“) pregătește un nou film „Sfîrșitul lumii noastre“. Filmul va relata viața din lagărul fascist Oswiencin.

● LA 13 APRILIE s-a deschis la Moscova Festivalul filmului sovietic, închinat celui de-al XIV-lea Congres al Comsomolului. Festivalul a fost inaugurat cu filmul „Fetele“, o comedie lirică pe ecran lui, producție a „Mosfilmului“. Acțiunea filmului realizat de regizorul I. Ciuliukin după scenariul lui B. Bedniî, se petrece în mediul unor tineri muncitori. În rolurile principale : N. Ribnikov, N. Kumiantseva, I. Makarova, M. Pugovski, R. Filipov, S. Drujinina.

● GEORGES SADOUL, autorul cuprinzătoarei „Istorii a cinematografului mondial“, tradusă și la noi, a publicat recent o nouă lucrare monografică, consacrată filmului francez.

● NUMAI 20 de ani are balerina Liudmila Savelieva din Leningrad căreia regizorul Serghei Bondarciuc i a încredințat rolul complex al Natașei Rostova din filmul „Război și pace“. Absolventa de anul trecut a Școlii de balet din Leningrad deține de pe acum roluri de protagonistă în „Cărețul de aramă“, „Giselle“, „Lacul lebedelor“ și „Frumoasa adormită“.

În momentul de față balerina își desăvîrșește pregătirea sub îndrumarea artistei poporului Dudinskaia.

● UN FILM închinat revoluției cubane se realizează în prezent la „Lenfilm“, în regia lui Grigori Kolunov. Eroul viitorului film e micuțul cuban Manolo.

● SOPHIA LOREN și Frederich March (interpretul lui Brady în filmul „Procesul maimeților“) sînt principalii interpreți ai filmului lui Vittorio de Sica, „Sechestrații din Altona“, care se realizează după scenariul lui Cezare Zavattini, scris pe baza piesei lui Jean Paul Sartre.

● MOSNAUCIFILM din Moscova (studio. care realizează filme științifice) a terminat primul film de știință popularizată din seria denumită „Clubul problemelor interesante“. Filmul intitulat „Cîrful Alfa-Teta“ se ocupă de modul cum se naște gîndirea, de schimbările ce survin în activitatea electrică a creierului în procesul gîndirii. Scenariul — V. Danilov, regia—V. Arhalghenski.

● REGIZORUL Alexander Ford încrezată la filmul „Joseph Conrad“, consacrat vieții și activității acestui cunoscut scriitor englez, de origină polonez. În film vor juca artiști polonezi, englezi și americani.

● *STUDIOURILE „Lenfilm“ au realizat de curînd un film închinat cosmonauților sovietici : „El au fost primii“. Filmul, semnat de A. Granik, are la bază scenariul lui A. Tverski și se bucură de concursul unui puternic vieș echipe de actori, dintre care remarcăm pe I. Pușkariova, N. Dobrițeva, V. Cestnokov, V. Samoilov, L. Șegalova.*

● Tot în studiourile „Lenfilm“ regizorul Mihail Ersov, autorul filmului „Te iubesc viață“ a început filmările pentru „După mamă“, transpunere pe ecran a romanului cu același nume de scriitorul sovietic D. Granin.

● *DOUA FILME sovietice, prezentate deja pe ecranele noastre, au fost primite recent, cu mult interes, de publicul parizian. E vorba de „Sfioasa“, ecranizarea realizată de Al. Borisov după Dostoievski și „Dragostea lui Aliosa“, valoroasa creație a tinerilor regizori Tumanov și Sukin.*

Scenă din spectacolul Teatrului de Estradă din Deva, „Strada mare“

Spectacole de estradă

PREMIERĂ LA TEATRUL „C. TĂNASE“

Iată cîteva din cuplete, schețuri și momentele vesele ale noului spectacol al Teatrului „C. Tănase“, „Vorba revistei“ de I. Avian, Fred Firea și H. Nicolaide. Horia Șerbănescu și Radu Zaharescu, debitînd cupletul „Vorba revistei“ vor... discuta încă de la început cu spectatorii despre felul cum privesc unii dintre ei teatrul. Toț Horia Șerbănescu și Radu Zaharescu vor interpreta, printre altele, și scheța „Două statui“ (Radu I cel corect și Horia ultimul cel... defect), o satiră la adresa unor năravuri învechite. Didi Ionescu va apare într-un cuplu cu Puiu Călinescu în scheța „Mica defecțiune“ (cu privire la controlul de calitate), iar I. Antonescu-Cărăbuș va prezenta o serie de... tipuri cu... țicuri, începînd cu un împărat din basm și terminînd cu un portar de bloc.

Dintre melodiile bucăți care vor fi lansate amintim : „Nici o inimă nu e singură“, „Dacă mai fost în România“, „Nicioadată“, „Vinovino“, de Aurel Giroveanu, „Da, da“ de Radu Șerban, „Baletul tinerelii“ (coregrafia Nicolae Sever, muzica Paul Hurmuzescu), baletul „Ceramica“ (coregrafie de Nicolae Sever, muzica de N. Patrichi). Partea muzicală va fi susținută de cîntăreții Gică Petrescu, Gabi Pascu, Elisabeta Henția, Dorina Goga, Jeni Săndulescu, Dan Georgescu etc.

Direcția de scenă aparține regizorului Nicolae Dinescu. Decorurile : George Voinescu.

„CÎNT LA CÎNT CU BUCURIE“

Secția de estradă a Teatrului de Stat din Ploiești va prezenta, în premieră, un nou concert-spectacol : „Cînt la cînt cu bucurie“ de Jak Fulga și Aurel Felea, muzica aparținînd lui H. Mălineanu, Florentin Delmar și Nelu Danielescu.

Coregrafia este semnată de Oleg Danovski ; decorurile de I. Ipser. Direcția de scenă aparține regizorului Alexe Marcovici.

INTERPREȚI ȘI SPECTATORI

Invitația primită din partea Teatrului de Estradă din Deva am acceptat-o cu plăcere și, de ce n-am spune, cu multă curiozitate. Pentru prima oară aveam prilejul să cîntăm în reprezentație în cadrul unei premiere a unui spectacol de estradă dintr-un oraș din afara Capitalei.

Iată deci o bună ocazie de a constata multe lucruri interesante : nivelul spectacolelor de estradă cîștigă, problemele pe care le abordează, felul cum privește publicul creația artiștilor de estradă, repertoriul muzical și, bineînțeles, de a cunoaște și aprecia noi elemente de talent.

Nu întîmplător direcția teatrului a hotărît ca avantpremiera să aibă loc în orașul Hunedoara. Spectacolul „Strada mare“ urma să primească aici „botezul focului“, în fața acelora pentru care a fost creat, muncitorii hunedoreni care plămădesc oțelul.

Ei au umplut pînă la refuz sala frumosului Palat al Culturii din cetatea de foc. Așteptau începerea spectacolului. Odată cu ei și noi împărtășeam aceleași sentimente de nerăbdare. Iată că gongul a bătut de trei ori. Impunătoarele candelabre din sală predau ștafeta luminii reflectoarelor de pe scenă. Spectacolul a început. Un fundal sugestiv dă impresia că totul se petrece pe o stradă mare, modernă, flancată de blocuri noi.

Orchestra de pe scenă e tînără, ca și dirijorul ei, Kinsler, dar deajuns închegată ca să-ți comunice de la început entuziasm și vervă. Cîntă curat, discret și cu foarte mult rîm. Publicul îi dăruie din plin aplauze puternice. Pe scenă a apărut o fată tînără, blondă, cu codițe. Este Rodica Dehelean, — prezentatoarea spectacolului, una din talentatele soliste de muzică ușoară și populară. Ea explică titlul „Strada mare“ ; de-abia a ieșit în scenă prezentatoarea și își face apariția un grup de tineri și tinere care prezintă prologul, o melodie antrenantă, dominată de glasul baritonal al solistului Dinu Iancu.

Spectacolul prinde să te cucerească datorită ritmului și dăruirii cu care este jucat. În aceste privințe ar putea lua exemplu de multe ori unii premieri a unui spectacol de estradă dintr-un oraș din afara Capitalei.

Spectacolul continuă prezentîndu-se cîteva elemente de un real talent : Vălenți Noapteș, 19 ani, fostă dcsenatoare la I.M.U.M.-Medișdia, posesoarea unui timbru vocal grav și sonor, a interpretat cu multă expresivitate cîntecele „Cumpăra mării“ și „Torentul“. Aneta Crăciun, 20 de ani, fostă muncitoare, este o bună dansatoare și interpretă a cîntecelor pentru copii. Titus Burduceș, balerin, Tetl Delladnolo, solistă vocală, Ion Chirilă, balerin, fost macaragiu la Hunedoara. Interpreții secundeze comic Valeriu Georgescu și Paul Antoniu formează un cuplu pe care nu-l poți uita după spectacol. Amîndoi au mult haz, dansează și cîntă și din diferite instrumente.

Sigur că aceștia sînt numai o parte din cei pe care îi remarci în spectacol.

Ca tematică spectacolul abordează și o serie de probleme cu specific local. Aici s-ar fi simțit însă nevoia ca autorii să insiste mai mult. Sub forme mai atractive ar fi trebuit prezentate minunatele realizări din regiune, dăruirii avîntului oamenilor muncii, și totodată satirizate rămînerile în urmă.

S-a mai vorbit în spectacol și de noua înființare a Capitalei noastre în cîntecul „Unde e centrul în București“ (de ce n-am vorbi însă mai mult și noi în spectacolele de la București de realizările din regiunile țării ?).

După premieră am plecat cu întregul colectiv în bazinul carbonifer de pe Valea Jiului.

Noi spectatori, noi aplauze și mai ales noi impresii de neuitat.

Cezar GRIGORIU

BIBLIOTECA CENTRALĂ
SIBIU

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

magazin

ANUL VI — Nr. 238 • Sîmbătă 28 aprilie 1962 • 8 pagini — 1,50 lei

ZILE ISTORICE

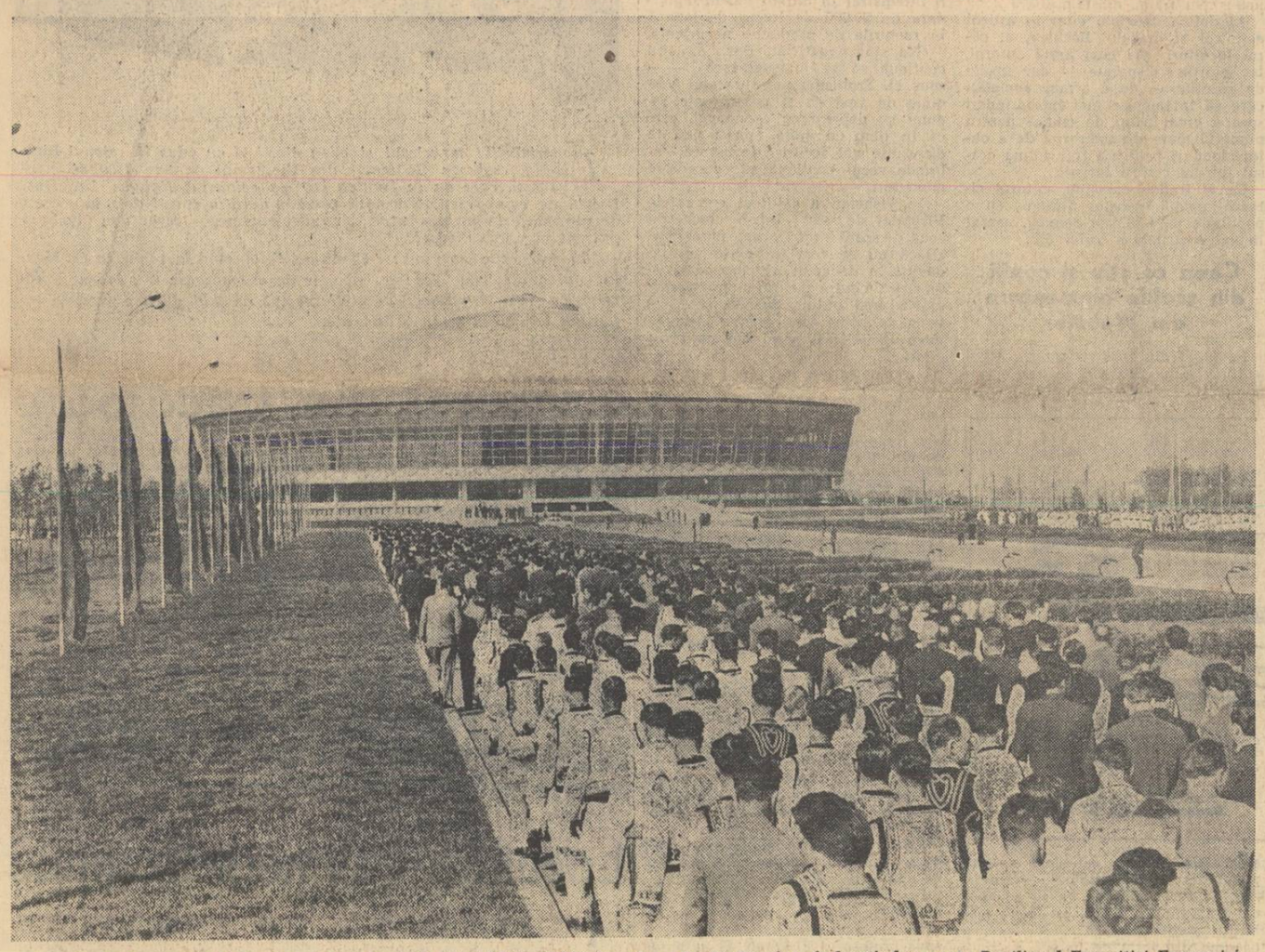

Grupuri de invitaţi la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale a R. P. Romîne, îndreptîndu-se spre Pavilionul Expoziţiei Economiei Naţionale, unde au început ieri dimineaţa lucrările sesiunii.

DESCHIDEREA LUCRĂRILOR SESIUNII EXTRAORDINARE A MARII ADUNĂRI NAŢIONALE

Vineri 27 aprilie s-a deschis în Capitală sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale a R. P. Romîne. Sesiunea îşi desfăşoară lucrările în Pavilionul Expoziţiei Economiei Naţionale.

Întregul Bucureşti trăieşte atmosfera acestui eveniment deosebit. Marile bulevarde, străzile principale ale oraşului, clădirile centrale sînt împodobite. Pretutindeni flutură steaguri tricolore şi roşii. Pe mari pancarde sînt înscrise urări de succes lucrărilor sesiunii.

La sesiune participă, alături de deputaţii Marii Adunări Naţionale, 11.000 de invitaţi: preşedinţii gospodăriilor agricole colective, specialişti care lucrează nemijlocit în producţia agricolă, lucrători din gospodăriile agricole de stat şi staţiunile de maşini şi tractoare, oameni de ştiinţă şi cultură, ingineri şi muncitori fruntaşi din uzinele constructoare de maşini şi din industria chimică, lucrători de partid şi de stat.

Pe piepturile celor mai mulţi dintre ei strălucesc înalte ordine şi medalii ale R. P. Romîne, medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii".

La sesiune asistă şefii misiunilor diplomatice acreditaţi în R. P. Română, corespondenţii permanenţi ai presei străine la Bucureşti, trimişii speciali ai unor agenţii de presă şi ziare de peste hotare.

Fundalul tribunei prezidiului este dominat de stema Republicii Populare Romîne.

Sosirea conducătorilor partidului şi statului este întîmpinată cu aplauze furtunoase şi ovaţii. Răsună puternice urale.

În tribuna prezidiului, în loja din dreapta iau loc tovarăşii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraş, Petre Borilă, Nicolae Ceauşescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroş, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Mihai Dalea, Alexandru Bîrlădeanu.

În loja din stînga iau loc membrii Consiliului de Stat al R.P. Romîne.

În tribuna prezidiului se află membrii şi membrii supleanţi ai C.C. al P.M.R., miniştrii.

Tovarăşul Ştefan Voitec, preşedintele Marii Adunări Naţionale, declară deschise lucrările sesiunii.

Sesiunea a adoptat următoarea ordine de zi:

1. Raport cu privire la încheierea colectivizării şi reorganizarea conducerii agriculturii.

2. Proiectul de lege cu privire la înfiinţarea Consiliului Superior al Agriculturii şi a consiliilor agricole regionale şi raionale.

Primit cu puternice aplauze şi ovaţii îndelungate, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, preşedintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, prezintă Raportul cu privire la încheierea colectivizării şi reorganizarea conducerii agriculturii.

Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost subliniată în repetate rînduri cu aplauze furtunoase şi ovaţii.

(Agerpres)

„Înfloreşte ţara mea!"

TINEREŢEA ŞANTIERULUI

Cu un an în urmă pe platoul Smîrdanului de la marginea Galaţiului, dincolo de balta Cătuşa, printre movilele răsfirate pe firul văii, cîteva excavatoare „Voronej" muşcau cu sete pămîntul argilos pe care oamenii îl încărcau apoi în camioane grele basculante. Zgomotele motoarelor, uruitul macaralelor, şirul nesfîrşit de camioane aflate într-un du-te-vino continuu vesteau atunci locuitorilor oraşului un început nou în viaţa oraşului lor. Era începutul luptei constructorilor care vor înălţa aici noua cetate a oţelului înscrisă în planurile îndrăzneţe ale partidului.

Cupa escavatorului uriaş mînuită de Mihai Voicu, unul dintre primii escavatorişti sosiţi pe şantierul gălăţean, muşcă pămîntul pe locul unde se va înălţa noua cetate moldoveană a oţelului.

Şapte prieteni

Majoritatea constructorilor de pe şantierul viitorului combinat siderurgic gălăţean sînt oameni tineri care cresc odată cu şantierul. Pe măsură ce uriaşele cupe ale excavatoarelor scormonesc lutul de pe platou, lăsînd locul betonului care va forma fundaţia marilor agregate de mîine, odată cu înaintarea în galeriile tunelelor se formează şi noi muncitori calificaţi, excavatorişti, mecanici, betonişti, mineri crescuţi de meşteri cu experienţă, veniţi de pe alte şantiere, şi care acum conduc munca aici.

Comunistul Vasile Ciobotaru, maistru miner care a venit de la şantierul unde s-a construit Întreprinderea de valorificare a stufului Brăila, are cu ce se mîndri după un an de muncă pe platoul Smîrdanului. De numele lui e legată calificarea numeroşilor tineri. În cele nouă brigăzi pe care le conduce au învăţat în această perioadă, destul de scurtă, meseria de mineri peste 40 de tineri care nu aveau înainte nici un fel de calificare, pentru care şantierul gălăţean a însemnat o adevărată şcoală practică înaintată. De-a lungul celor aproape 500 de metri de asalt spre galeriile subterane, pe cei 50 de metri ai tunelului care va colecta mîine apele necesare combinatului şi-au însuşit meseria de mineri şi cei şapte prieteni utemişti din Focşani, fraţii Vasile şi Nicolae Hărăbor şi vărul lor Constantin Hărăbor de la colectorul C 2, Mitică Dumitru, Isac Dumitru, Lazăr Piacel şi alţi tineri veniţi din diferite colţuri ale ţării.

Despre întîlnirea celor şapte prieteni din Focşani pe noul şantier gălăţean, ne-a povestit Isac Dumitru, mecanic compactor fruntaş, pe care

Viorel LUPU

• *(Continuare în pag. 3-a)*

DRUMURI ÎN ŢARA CRIŞURILOR

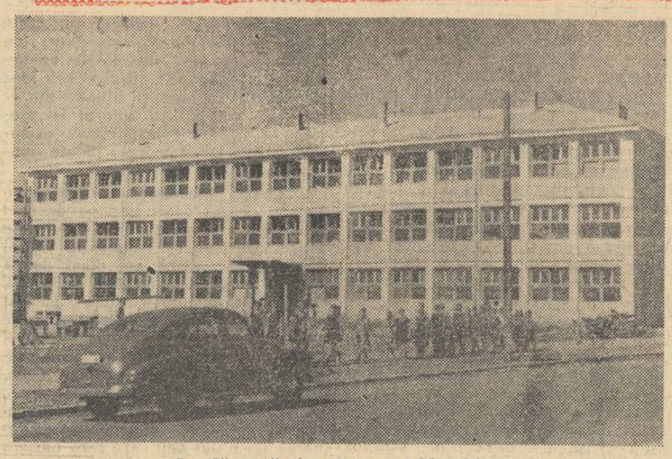

Şcoală nouă în comuna Marghita

În serele gospodăriei colective din Borş se culege ultima recoltă de garoafe

Panglica cenuşie a şoselei asfaltate taie în două cîmpia întinsă cît vezi cu ochii. De ambele părţi ale drumului, pe ogoarele de pe care a dispărut pentru totdeauna orice urmă de haturi, o armată întreagă de tractoare robotesc pe pămîntul reavăn. Se seamănă porumbul.

De la Arad la Oradea, peisajul e neschimbat. Străbătînd mănoasa cîmpie a Crişurilor, şoseaua trece prin sate arătoase — adevărate oraşele — de-a lungul a sute de case noi ale colectiviştilor, a numeroase magazine şi restaurante cărora nu le-ar fi ruşine în orice oraş, a unor sclipitoare construcţii agrozootehnice — grajduri, saivane, remize — ridicate toate în ultimii ani. Iată, la dreapta se deschide drum către satul colectiviştilor multimilionari de la Sîntana, cunoscuţi în toată ţara pentru hărnicia lor. Mai sus, la Batăr, un şantier îţi atrage atenţia; aici va fi noul dispensar medical, cu casă de naştere. Clădirea cu etaj, „la roşu", din Nojorid, reprezintă

Paul MARIAN
şi Virgil LAZĂR

• *(Continuare în pag. 3-a)*

BOGATE MANIFESTĂRI ARTISTICE ÎN CINSTEA SESIUNII EXTRAORDINARE A MARII ADUNĂRI NAŢIONALE ŞI A ZILEI DE 1 MAI

■ Pe estrade, în parcuri, pieţe şi păduri ■ Prezentări de filme ■ Carnavalurile tineretului ■ Estradele plutitoare ■ La căminele culturale

Pregătirile intense, pline de elan, ale formaţiilor şi artiştilor noştri de toate categoriile, în vederea participării la manifestările cultural-artistice organizate în cinstea sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale şi a zilei de 1 Mai, au început cu mult timp înainte...

S-au repetat programe dintre cele mai variate, la Radio-televiziune, ca şi la Casa de cultură 23 August, la Teatrul de Operetă, ca şi la Fabrica de Confecţii Bucureşti, la Teatrul „Constantin Tănase", ca şi la Căminul cultural din Afumaţi.

Arta se va înfrăţi din plin cu cele mai largi mase de oameni ai muncii din Capitala patriei noastre. Jocul şi cîntecul vor răsuna puternic pînă în colţurile cele mai îndepărtate ale Bucureştiului. La Teatrul de vară din Parcul de cultură şi odihnă Herăstrău vor evolua solişti ai Teatrului de Operetă; corul, orchestra şi soliştii Combinatului poligrafic „Casa Scînteii", artişti amatori de la Clubul justiţiei şi alţii. În dimineaţa de 2 mai se va prezenta aci un spectacol festiv al formaţiilor fruntaşe la concursul şcolar. Teatrul satiric muzical „Constantin Tănase" a constituit, anume, mai multe brigăzi de artişti şi cîntăreţi care îşi vor da concursul pe estrada din Piaţa Republicii, la Arenele Libertăţii, la Teatrul de vară „23 August".

(Continuare în pagina 8-a)

DE PRETUTINDENI

ASOCIAȚIA „F. Chopin" din R.P. Polonă a primit recent noi documente inedite, scrisori, manuscrise, legate de viața și opera marelui compozitor. Majoritatea noilor materiale sînt manuscrise și corespondență, descoperite în muzeele și anticariatele din Franța, Anglia, Elveția. Printre materialele achiziționate se află circa 100 de pagini inedite de manuscrise, ca studii la sonata în sol minor op. 65, pentru pian și violoncel, poloneza în fa minor op. 71.

●

LA INTRAREA unui magazin din Marsilia se află următorul anunț: „Nu permiteți altora să vă înșele! Poftiți la noi".

●

CU AJUTORUL bioelectrostimulatorului, realizat de neuropatologul Gheorghi Kolesnikov în colaborare cu inginerii Viktor Kie și Aleksandr Sircin din Kiev, biocurenții unui om sănătos sînt transmiși bolnavului. Sub influența lor, membrele paralizate ale pacientului repetă mișcările omului sănătos — ale „donatorului". Biocurenții „donatorului" sînt înregistrați pe o bandă de magnetofon sub formă de impulsuri electrice și, pe baza lor, se aplică tratamentul. Sub influența biocurenților se restabilesc în mare parte impulsurile nervoase obișnuite. Folosirea noii metode va permite reglarea ritmului activității cardiace și a respirației.

●

AUTORITĂȚILE polițienești din San Francisco s-au pronunțat recent pentru moda pantalonilor strîmți recomandînd-o tuturor tinerilor. Această predilecție curioasă pentru haine civile are explicația următoare: pantalonii strîmți pe care-i poartă mulți tineri aderă atît de strîns de corp încît se poate constata cu ușurință dacă cel ce poartă pantaloni are asupra sa un pistol.

●

PE INSULA Trinidad există un lac de asfalt. Rezervele acestuia par ineputizabile. De zeci de ani se extrag cantități uriașe, dar nivelul lacului în mod practic n-a scăzut. În locul asfaltului extras se formează asfalt nou. Într-o singură zi se extrag 30-40 de tone, iar a doua zi rana uriașă este cicatrizată. Se presupune că lacul s-a format în craterul unui vulcan stins.

●

DE CURÎND, ziarele și radioul francez au anunțat moartea celei mai faimoase găini din Franța. Găina cu numele Adelaide devenise cunoscută pentru că făcea ouă în formă de banane. După moarte, corpul „defunctei" a fost supus autopsiei pentru a se afla cauza pentru care Adelaide făcea ouă în formă de banane. Dar în organismul ei nu s-au descoperit nici un fel de dereglări.

●

IN ANGLIA au loc în ultimul timp numeroase spargeri și jafuri. Deseori, bandiții atacă funcționari de bancă care transportă bani sau asupra lor sume importante. Recent încasatorii din Londra au fost înzestrați cu valize „fluierătoare". De îndată ce un bandit încearcă să zmulgă cuiva valiza în care se află sume importante, valiza începe să emită semnale de alarmă. Nu este ușor să-ți însușești o astfel de valiză și mai ales să te faci nevăzut cu ea chiar în cazul cînd te așteaptă o mașină. Căci valiza nu conține să emită semnale stridente care alarmează pe polițiști.

●

IN SARDINIA, într-un teatru construit aproximativ în același timp cu Coliseul din Roma, arheologii au descoperit un sistem acustic original. Vaze de lut cu o înălțime de 175 m. erau așezate de vechii romani pe avanscenă cu gura înainte. În aceste vaze se amplifica vocea actorului.

●

CERCETĂTORII Institutului de agrofizică din U.R.S.S. au pus la punct un aparat portativ, care îngăduie prevederea temperaturii aerului pentru 24 de ore. Pronosticurile acestui aparat, care cîntărește doar 2,5 kg, sînt în 90 la sută din cazuri exacte. Primăvara, în timpul înfloririi pomilor fructiferi, noul aparat va anunța horticultorilor și cultivatorilor de zarzavaturi apropierea valurilor de frig.

●

ELENTHEROCOCCUS senticosus — un arbust cu țepi, foarte răspîndit în sudul Extremului Orient sovietic, e o nouă „rădăcină a vieții". Preparatele medicamentoase fabricate din această plantă au sporit considerabil productivitatea animalelor, păsărilor și a insectelor cărora le-au fost administrate. Pînă acum, experiențele făcute pe vaci, păsări și albine au dat rezultate remarcabile.

●

IN PLASA Ventuian din provincia Iunan (China) există un izvor sulfuros fierbinte în care trăiesc... pești. Temperatura apei este de 47-49 grade dar peștii trăiesc și nu mor. Pescarii afirmă că carnea lor este foarte gustoasă. Acești pești au ajuns în acest izvor în 1881 în timpul unei mari inundații și s-au adaptat treptat la noile condiții, iar acum nu mai pot trăi în apă rece.

Şomajul — problema nr. 1 a Virginiei de vest

În Statele Unite, ca pretutindeni în lumea capitalistă, oamenii muncii întîmpină ziua de 1 Mai sub semnul intensificării luptei pentru apărarea dreptului lor la muncă și pîine, împotriva ofensivei monopolurilor asupra nivelului lor de trai, pentru pace și democrație.

În S.U.A. există numeroase regiuni, state întregi, a căror economie se află într-o situație deosebit de dificilă. Una din aceste regiuni este și statul Virginia de vest. De el se ocupă, într-un articol amplu, de mai bine de o pagină de ziar, „New York Times". Interesul ziarului tocmai pentru această regiune greu lovită de criză nu este întîmplător. Virginia de vest — mai precis voturile acordate de cetățenii ei lui John Kennedy, cu prilejul alegerilor prezidențiale din 1960 — a jucat un rol hotărîtor în alegerea sa ca președinte al S.U.A. El a primit aceste voturi în urma promisiunilor făcute în cursul campaniei electorale de a pune capăt „situației de criză" din acest stat.

Iată de ce autorul articolului din „New York Times" — Peter Braestrup — își propune să analizeze, în acest articol, rezultatele anului care a trecut de la preluarea puterii de către Kennedy, pentru acest stat al S.U.A. Dar, judecînd chiar după titlurile articolului: „O luptă pentru supraviețuire, fiindcă economia rămîne în urmă; Virginia de vest continuă să fie o regiune lovită de depresiune la un an după ce Kennedy a inițiat programul de ajutorare" — aceste rezultate sînt negative.

Guvernatorul în vizită la președintele Kennedy

Peter Braestrup își începe articolul prin relatarea vizitei pe care guvernatorul statului Virginia de vest, William Wallace Barron, a făcut-o recent președintelui Kennedy, spre a discuta cu el situația grea din statul său. „Aceasta — arată autorul — nu constituie o problemă de interes pur local. Așa cum merge Virginia de vest, așa poate merge întreaga țară în ceea ce privește rezolvarea problemelor de proporții tot mai mari ale șomajului cronic, ale învechirii tehnicii și a automatizării".

Barron, scrie autorul, „i-a mulțumit d-lui Kennedy pentru sprijinul moral acordat pînă acum... Dar el i-a arătat totodată președintelui că în ceea ce privește crearea de noi locuri de muncă, Virginia de vest nu a obținut rezultate prea importante. Ajutoarele acordate pe termen scurt au fost eficace, dar soluții fundamentale nu s-au ivit încă la orizont.

Statul muntos Virginia de vest are nevoie de grăbirea traducerii în viață a programului pentru ajutorarea regiunilor în depresiune, program despre care s-a vorbit atîta. Statul Virginia de vest are nevoie de taxe vamale mai ridicate asupra importurilor de produse petroliere spre a ocroti astfel minele sale de cărbuni. Virginia de vest dorește de asemenea să se facă investiții mai mari în industria de război în regiunile unde există surplus de brațe de muncă".

După părerea guvernatorului Barron, „lucrurile merg încă prea încet". „Iar — scrie autorul mai departe — ceea ce a spus dl. Barron ar fi putut fi repetat și de către primarul orașului Scranton din statul Pennsylvania sau de către alegătorii din masivul bogat în minereu de fier din statul Minnesota.

În luna ianuarie, la un an după ce guvernatorul Barron și președintele Kennedy și-au luat posturile în primire, aproximativ 84.000 de locuitori din Virginia de vest, adică aproximativ 14 la sută din totalul forțelor de muncă din acest stat, erau fără lucru. Aceasta reprezenta mai mult decît de două ori proporția pe întreaga țară. Poate că și alte 20.000 de persoane, în cea mai mare parte femei, ar căuta de lucru dacă ar avea vreo speranță să găsească".

Efectele automatizării în capitalism

Autorul articolului încearcă să explice greutățile în care se zbate economia Virginiei de vest prin condițiile naturale din acest stat muntos, prin „natura terenului" și „izolarea în care se află locuitorii săi". Dar el e nevoit pînă la urmă să admită că de fapt e vorba de ravagiile provocate de automatizare (care ridică probleme grele economiei capitaliste) în sectoarele „industriei de cărbuni, forestiere și mai recent de sticlă, de oțel și chimice". Pentru cea mai mare parte a acestor industrii, piețele de desfacere s-au restrîns și muncitorii care au lucrat aici au fost înlocuiți cu mașini mai rapide. Procesul de înlocuire a avut loc, în modul cel mai dramatic, în sectorul extracției cărbunelui bituminos.

În anul 1948, aproximativ 132.000 de mineri (unul la fiecare patru oameni ai muncii din Virginia de vest) extrăgeau numai cu 45 la sută mai mult cărbune decît tonajul total extras de 43.000 de oameni în cursul anului trecut. Chiar făcînd abstracție de concedierile din sectorul industriei extracției de cărbune, numărul locurilor de muncă, în afara sectorului agricol, a crescut — între 1948 și 1957 — numai cu 15.400. Așadar — un număr insuficient de locuri spre a absorbi măcar seria dintr-un an a absolvenților școlilor secundare din Virginia de vest...

...În văile strîmte și nu prea verzi din comitatul McDowell din sud-est, «unde trebuie să stai culcat pe spate pentru a putea vedea cerul», cărbunele este pe cale de epuizare și nu există nimic care să-l înlocuiască...

În apropiere de localitatea Welch, un elev de liceu repetă cuvintele a sute din cei de o vîrstă cu el. Va pleca să facă serviciul militar. Se va întoarce înapoi? «Nu, nu cred aceasta. Aici nu e nimic de făcut»...

Dintre „remediile" la care s-a recurs spre a schimba această stare de lucruri, autorul înșiră o serie de măsuri minore cu iz de... pomană: ajutoare de șomaj, ajutoare în alimente din „supraplusurile" statului, apoi „recalificarea" șomerilor și... proiecte pentru crearea unor locuri de muncă. Dar, arată el mai departe, „din experiența lor de pînă acum, funcționarii din Virginia de vest au ajuns la o concluzie dură. Va fi nevoie de eforturi federale cu mult mai mari decît programul actual pe termen scurt de ajutorare, precum și de o serie continuă de împrumuturi și alocări spre a pune statul Virginia de vest și celelalte regiuni cu depresiune economică iarăși pe picioare.

«Administrația Kennedy are intenții bune. Dar acestea nu rezolvă problema» — a arătat un funcționar din administrația centrală a statului Virginia de vest.

Problema șomajului a rămas nerezolvată

În articol, se arată mai departe, că pentru „ridicarea moralului" Virginiei de vest, în toamna anului trecut a fost aprobat un „proiect pentru construirea unei șosele pe o lungime de 150 de mile, proiect finanțat în proporție de 90 la sută de la centru, șosea care va trece prin vechile regiuni miniere și prin fermele din regiunile de dealuri de la Morgantown la Charleston. Se speră că această șosea în direcția nord-sud... va face eventual accesibile comitatele din interiorul statului, industriei și turiștilor și va reduce izolarea cronică a statului Virginia de vest".

Realizarea acestui proiect ar însemna totodată și locuri de muncă pentru șomeri. Dar deocamdată e vorba doar de un... proiect.

„Dar problema pe termen lung a șomajului — scrie autorul mai departe — rămîne totuși nerezolvată". El arată în continuare că în luna ianuarie „numărul persoanelor ocupate a scăzut cu aproximativ 4400, în ciuda unei reînviorări în activitatea economică".

«Problemele noastre au rădăcini adînci și nu pot fi rezolvate doar prin eforturi de moment» — a arătat guvernatorul Barron în fața Congresului în luna ianuarie. «Economia din Virginia de vest este departe de a fi prosperă: prea mulți oameni sînt încă fără lucru sau își duc existența numai pe bază de ajutoare excepționale, iar un număr chiar mai mare sînt insuficient calificați pentru munci sigure și permanente»...

Menționînd că cincizeci din cele cincizeci și cinci de comitate ale Virginiei de vest sînt lovite de depresiune și se află printre cele 852 de ținuturi în aceeași situație din 47 de state ale S.U.A., autorul își propune să ilustreze prin cîteva exemple „grijile și încercările făcute pentru a realiza o revenire".

„...Orașul Wheeling,.. a cărui populație a scăzut deceniu după deceniu din 1930, a pierdut cele trei uzine locale ale firmei „Wheeling Steel Corporation", după cel de-al doilea război mondial. În ultimii zece ani, peste 3.500 de oțelari și-au pierdut locurile de muncă în cele șase uzine ale firmei «Wheeling Steel Corporation» acum regrupate... în jurul orașului Steubenville, în statul Ohio. Pentru a putea rezista concurenței, concernul a investit o sumă, estimată la 200.000.000 dolari, în achiziționarea de utilaj nou care cere oameni mai puțini, dar produce oțel mai mult și mai bun.

În ianuarie, 10.800 de muncitori (circa 15 la sută din forța de muncă) erau fără lucru în sectorul Wheeling compus din trei comitate. Centrele industriei oțelului din statele Ohio și Pennsylvania au fost într-o situație numai cu puțin mai bună, în ciuda unei oarecare înviorări a producției".

În continuare, autorul relatează fapte care arată la ce gesturi disperate sînt în stare să recurgă oamenii muncii pentru a scăpa din ghearele șomajului. El povestește cum „Thomas S Elliot, un muncitor oțelar în vîrstă de 57 de ani, care și-a pierdut locul de muncă după ce compania «Wheeling Steel» și-a închis fabrica sa din cartierul Ackerman, în 1960, a convocat la un miting aproximativ 1000 de colegi muncitori într-un teatru de cartier din oraș și a obținut sprijinul acestora pentru planul său intitulat «Să economisim pentru o uzină». Ei au căzut de acord să lucreze pentru jumătate din salariul lor... spre a aduce o nouă companie în cartierul Ackerman și în alte uzine rămase goale din cele ale companiei Wheeling. Muncitorii au făcut în acest scop apel la companii din afara statului lor. Dar nici o companie n-a venit în cartierul Ackerman...

Astăzi, după ce și-a epuizat ajutoarele de șomaj, domnul Elliot face bidinele și spoiește clădiri... El mai încearcă din răsputeri să obțină aducerea de noi ramuri industriale în această regiune...

Cei mai mulți dintre adepții inițiativei lui Thomas Elliot continuă acțiunea, sperînd că se va produce ceva consistent. Puțini mai au fonduri suficiente spre a-și muta familiile de la Wheeling. Astfel, George Hickman, în vîrstă de 38 de ani, fost marinar, care a fost concediat cînd s-a închis fabrica din cartierul Ackerman, spunea: «Nu trăim, existăm doar»...

Al doilea exemplu citat în articol este cel al orașului Beckley, ai cărui locuitori, așa cum arată autorul, fac eforturi disperate — dar lipsite de rezultat — de a atrage societăți care să întemeieze aici întreprinderi spre a crea locuri de muncă pentru numărul mare de șomeri și de a obține fonduri pentru a transforma orașul într-un centru turistic.

Ca al treilea exemplu, autorul citează orașul Webster Springs, cu o populație de 1.132 de oameni, așezat în valea strîmtă a riului Elk.

Ceea ce știu și copiii din școlile elementare din Webster

Începînd din 1958 — scrie autorul — închiderea minelor, scăderea producției de cherestea și starea grea a fermelor mici au subminat moralul populației comitatului Webster. Această nu aveau de ce să se apuce. Locuitorii orașului au făcut, mohoriți, statistica: 770 de oameni, o pătrime din forța de muncă a comitatului, fără lucru; o treime a populației — redusă la ajutoare; tineri plecînd în masă.

Chiar și copiii din școlile elementare din comitatul Webster au ajuns să știe cînd se împart produsele alimentare din surplus.

Conducătorii administrativi ai comitatului Webster au trimis un plan economic la Washington. Ei au arătat că spre a atrage orice industrie din afară au nevoie de un nou sistem de canalizare și de conducte de apă; ei au apelat la administrația pentru dezvoltarea regiunii, spre a li se acorda un ajutor de 1.000.000 dolari pentru procurarea de materiale pentru aceste lucrări edilitare, dar au fost refuzați"...

În continuare, autorul ilustrează prin alte exemple concrete cît de mari sînt greutățile de care se ciocnește Virginia de vest în eforturile sale de a obține din partea statului ajutoare concrete, — nu pomeni — fonduri pentru crearea unor întreprinderi care să dea de lucru numărului mare de șomeri.

„Deocamdată, pentru Virginia de vest a fost aprobat un singur împrumut și anume de 572.000 dolari pentru firma National Seating and Dimension Company care urmează să fie deschisă în comitatul Mingo și să dea de lucru la 200 de persoane.

Guvernatorul Barron, directorul secției comerciale din administrația statului Virginia de vest, Hullet C. Smith, precum și reprezentanții în Congres din acest stat se plîng că acest ritm încet a descurajat eforturile de autoajutorare pe care le întreprinde Virginia de vest.

Vorbind în continuare despre perspectivele de viitor ale statului Virginia de vest, autorul arată că există unii care speră că, cu timpul, situația se va îmbunătăți. Dar se pare că el împărtășește mai curînd părerile celor pe care îi denumește „sceptici", păreri pe care le relatează pe larg în încheierea articolului său. Iată cîteva din aceste păreri.

Profesorul Leo este mai puțin optimist

„Dr. Philip S. Brown, — scrie autorul — consultant al firmei Chesapeake and Potomak Telephone Company, a... prezis că pînă în 1965 numărul locurilor de muncă «va fi cu 8000—9000 mai mare decît în 1960». Dar această creștere nu va fi suficientă nici măcar pentru a plasa jumătate din cei 22.000 de absolvenți din acest an ai școlilor secundare din statul Virginia de vest.

Profesorul Leo Fishman de la Universitatea din Virginia de vest, președinte al consiliului economic consultativ al guvernatorului Barron, este mai puțin optimist. El consideră că statul Virginia de vest va arăta o continuă scădere a numărului locurilor de muncă. El arată că chiar dacă numărul locurilor de muncă în industria de cărbune ar fi rămas constant, statul Virginia de vest ar fi înregistrat în ultimii 15 ani o pierdere de 20.000 de locuri de muncă în ramurile de producție neagricole.

«Nu sînt negativist. Dar situația continuă să se înrăutățească» — a spus el. Problema pentru statul Virginia de vest ca și pentru alte regiuni cu depresiune economică este că în timp ce noile fabrici pun la dispoziție noi locuri de muncă, fabricile vechi continuă să concedieze muncitori.

Dr. Fishman a calificat speranțele Virginiei de vest într-o industrie nouă, pe scară largă, drept nerealiste. «Dacă nu au fost înființate noi industrii în deceniul al cincilea și al șaselea cînd afacerile prosperau, există prea puține motive de a aștepta ca acest lucru să se întîmple între 1960—1970, cînd ele nu prosperă».

Dr. Fishman a luat în examinare cîteva dintre remediile oferite de Washington și Charleston (capitala Virginiei de vest — n.n.). Președintele Kennedy a propus un program de doi ani pentru lucrări de construcții de edificii publice, în valoare de 600.000.000 dolari pentru regiunile cu depresiune economică. «El va fi util atît timp cît acest program durează — a spus dr. Fishman. Dar atunci cînd va înceta, vom ajunge din nou în situația în care am fost».

Ba mai mult, acest program ar da de lucru doar unui număr relativ scăzut de șomeri din Virginia de vest.

Trezoreria greu încercată a statului dispune în prezent doar de un fond de 3.000.000 dolari pentru finanțarea unui astfel de program în cursul anului viitor. Chiar dacă cota federală propusă ar fi ridicată de la 50 la 70 la sută, executarea programului pentru construcții de edificii publice ar pune la dispoziție numai vreo 6000 de locuri de muncă.

Planul pentru construirea unei conducte pentru trimiterea unui amestec de apă și de cărbune din minele statului Virginia de vest spre piețele combustibilului de pe coasta de răsărit nu constituie un panaceu — a spus profesorul Fishman. El ar putea reține dar nu împiedica înlocuirea minerilor prin mașini; ar putea însemna de asemenea noi concedieri din rîndurile personalului căilor ferate ale statului care transportă cărbune...

El a arătat de asemenea că iminenta extindere a turismului este de fapt o «iluzie».

«Problemele șomajului nu vor dispărea dacă nu obținem o oarecare dezvoltare a industriei», a spus el. «Dar ritmul general de dezvoltare economică pe întreaga țară s-a încetinit. Așadar Virginia de vest are mai puține șanse să concureze în această creștere».

Chiar dacă obiectivul Administrației de a reduce procentajul șomajului din întreaga țară de la 5,6 la sută pînă la 4 la sută ar fi realizat — a spus dr. Fishman — «aceasta nu va rezolva problema în Virginia de vest. Problema regiunilor lovite de depresiune este una specială"...

„Administrația Kennedy întreprinde un efort — a spus în concluzie dr. Fishamn. Dar acest efort nu este suficient, a adăugat el — pentru rezolvarea problemei șomajului cronic din Virginia de vest sau din oricare altă parte a țării".

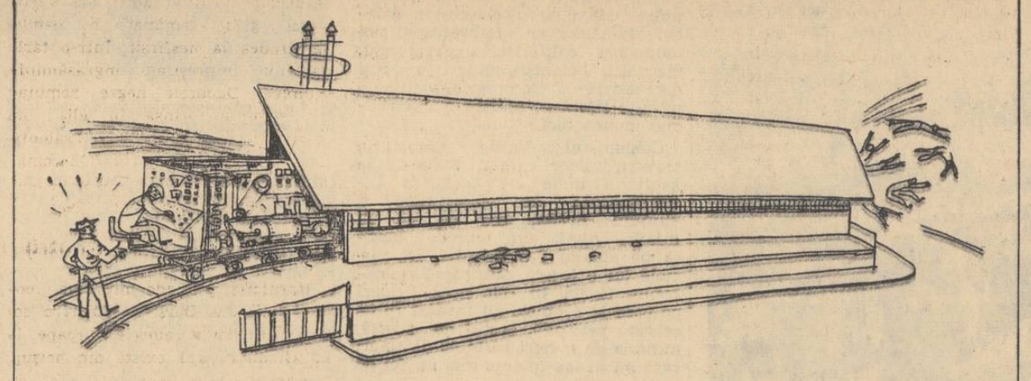

— Ce face mașina asta automată?
— Aruncă muncitorii pe drumuri!

Desen de Cik DAMADIAN

Imperialiștii americani și clica diemistă au adus în raionul Binh Hung, regiunea Ca Mau din Vietnamul de Sud 1200 de ciankaișiști, care au în frunte lor pe colonelul Nguyen Lac Hoa. Banda de ciankaișiști, înarmată pînă în dinți, a pornit deja la acțiuni de reprimare împotriva patrioților sud-vietnamezi, care dau lovituri putredului regim diemist.

În fotografia de sus: Ciankaișiști, operînd în regiunea Ca Mau. În fotografia de jos: o unitate de autoapărare din cadrul Frontului de eliberare națională din Vietnamul de Sud după o victorie repurtată împotriva trupelor diemiste.

Orășelul din trecătoare

Este vorba de un orășel nou, în apropiere de Alma Ata, în munții Tian San, la peste 3.300 m deasupra nivelului mării. Un orășel al științei, al fizicienilor care se luptă să descifreze tainele razelor cosmice.

Orășelul are un laborator științific excepțional, primul laborator subteran din lume. Aici se montează aparatajе speciale pentru captarea razelor cosmice care urmează a fi studiate. Între altele, vor funcționa contoare speciale din mase plastice, care au proprietatea de a deveni luminiscente atunci cînd sînt străbătute de raze cosmice.

Pînă acum s-a și construit clădirea cu parter și etaj a laboratorului, cu un subsol betonat, adînc de 9 m, cu ateliere, laboratoare foto, o bibliotecă științifică și alte încăperi. În clădirea laboratorului a fost montat un electromagnet în formă de potcoavă, cîntărind 180 de tone. Tot aici vor fi instalate trei camere Wilson, cu ajutorul cărora se vor putea înregistra pe peliculă fotografică urmele lăsate de particulele cosmice.

Rezultatele cercetărilor vor ajuta pe fizicieni să pătrundă în tainele materiei, printre care și în procesul anihilării — fuziunii particulelor cu antiparticulele. Calculele teoretice și experiențele practice dovedesc că în acest proces trebuie să se degaje o energie de mii de ori mai mare decît în cursul unei reacții termonucleare. După ce va pune stăpînire pe acest proces, omul va avea la dispoziție o forță care îi va permite să domine Universul.

Locuințe și alimente scumpe

În vremea din urmă în presa occidentală apar tot mai multe articole în care se vorbește despre faptul că în Italia costul vieții crește din ce în ce mai mult, fără ca salariile muncitorilor și funcționarilor să sporească.

În ultimul an (decembrie 1960—decembrie 1961), scrie ziarul vest-german „Süddeutsche Zeitung", costul vieții în Italia a crescut cu 4,97 la sută. În primele trei luni ale acestui an, prețurile au continuat să crească. Între anii 1952 și 1962 costul general al vieții în Italia a crescut cu peste 30 la sută. Chiriile împovărează cel mai mult finanțele majorității italienilor, nu numai în orașele mari. Prin monopolizarea sectorului construcțiilor, chiriile au crescut în ultimul an cu 14,6 la sută. Trebuie spus că la Roma și Milano, deși există mii de locuințe goale, cartierele mizere sînt din ce în ce mai întinse.

Datorită menținerii în mod artificial a chiriilor la un nivel foarte ridicat, locuitorii orașului Roma, care sînt salariați cheltuiesc în majoritatea lor cel puțin 50 la sută pentru chirie, din venitul lor curent.

Pentru o locuință normală, într-un cartier cît de cît acceptabil, se plătește, astăzi, la Roma între 40.000 și 50.000 de lire. În așa-numitele cartiere de lux au fost oferite cu un an în urmă „locuințe de lux" pentru suma de 200.000 de lire. În momentul de față se cere pentru o asemenea locuință cu cel puțin 15—20 la sută mai mult.

Cei mai mult au de suferit masele largi de pe urma creșterii prețurilor la alimentele de primă necesitate ca de pildă la legume, fructe și alte bunuri de consum.

„Libertatea" cuvîntului...

Corespondentul din S.U.A. al unui ziar din Grecia a adresat ziarului său o scrisoare închisă în care a arătat că ar putea transmite multe lucruri din New York însă este lipsit de această posibilitate întrucît bănuiește că cenzura americană îi deschide scrisorile. A doua zi după ce a expediat această scrisoare, corespondentul a primit vizita unui reprezentant al cenzurii americane care, într-o formă extrem de politicoasă i-a spus:

— În zadar domnule corespondent bănuiți cenzura americană. Am fost trimis special la dv. pentru a vă informa despre activitatea cenzurii americane, care asemenea tuturor instituțiilor de stat, se subordonează doar legilor generale ale libertății cuvîntului și libertății presei. Puteți scrie orice doriți și fiți încredințați că la noi nimeni nu citește scrisori străine...

Mai e nevoie de vreun comentariu?

Meridiane

TINERETUL EPOCII NOASTRE

Detaliul aproape neobservat, ca și faptul de o excepțională însemnătate angajează conștiința tînărului din zilele noastre, și îl profilează. Există situații cînd într-o singură clipă, tot ce a fost răbdătoare muncă de educație, desfășurată în ani și ani de zile, se precipită, se concentrează într-un singur act. Atunci cei din jur încep să vorbească despre eroii care li s-au dezvăluit...

Pe malul Argeșului, în comuna Căpățîneni se construiește de zor o hidrocentrală. Primăvara, ploioasă, a umflat apele de munte ce deveneau tot mai amenințătoare. În apropierea rîului lucra șudorul Ilie Mierlaș. Absorbit de muncă, prea puțin se sinchisea că rîul ieșea tot mai mult din albie. Deodată cîteva valuri au izbit cu tărie în mal și rupîndu-l au tras un generator în viltoare.

Ilie nici n-a avut timp să gîndească ce-i de făcut. Într-o clipită se și afla în apă: avutul obștesc trebuie apărat. Degeaba s-a prins cu mîinile de generator ca să nu fie luat de furia apei dezlănțuite. Valurile l-au izbit nemilos, aruncîndu-l de pe o stîncă pe alta.

Cei de pe mal au urmărit aceste 60 de secunde, uluiți. Apoi, ca treziți de o scăpărare au început să alerge pe malul rîului, căutînd o ieșitură pentru a-l salva pe Mierlaș. Rîul însă turbase și nici vorbă nu putea fi de așa ceva. În acel moment de pe mal a țîșnit un al doilea tînăr — mecanicul Constantin Drinceanu. Înotînd din greu a ajuns pînă la Mierlaș, scoțîndu-l la suprafață. Chiar atunci, un al treilea tînăr — Voiculescu Ion — s-a aruncat în apă, fiind urmat de alți tineri să scoată generatorul. A urmat o bătălie crîncenă care a durat 5 minute. Doar 5 minute! În care timp Mierlaș a fost salvat iar agregatul readus la locul lui.

Ca în lumina unui fulger a apărut astfel dragostea pentru tovarășii, grija pentru avutul obștesc, spiritul de sacrificiu al acestui grup de utemiști.

Dar ceea ce este structural nou în viața noastră se evidențiază nu numai în împrejurări excepționale, ci și în activitatea ritmică, de fiecare zi.

În această primăvară sute și sute de ingineri agronomi care aveau locuri de muncă în orașe au înțeles să răspundă chemării partidului și să meargă să muncească în gospodăriile colective, acolo unde se dă marea bătălie a recoltelor.

Pînă nu de mult tînărul inginer agronom Ion Țeșu a lucrat la Secția agricolă a sfatului popular al regiunii Ploiești. „Locul agronomului este pe ogoare!" — a meditat, și iată-l în G.A.C. din Smeeni raionul Buzău, pe care o cunoștea. Colectiviștii, care îl știau, i-au urat atunci cînd a venit:

— Să ne trăiești, tovarășe inginer, și să-ți găsești numai bucurii printre noi. L-au primit ca pe un prieten apropiat. Și l-au văzut la treabă: priceput nevoie mare, harnic, energic, însuflețit. Tocmai bun de președinte, și-au spus colectiviștii — și l-au ales președintele gospodăriei colective!

Acum tînărul inginer își pune în slujba înfloririi colectivei toate cunoștințele sale. Ajutat de organizația de partid, de colectiviști, a început o activitate ce-i este dragă, cu roade promițătoare. Pe brigadierii și șefii de echipe, vreo 20 de tineri, i-a înarmat cu primele cunoștințe de organizarea muncii. Cum se normează munca, cum se lotizează solul, puțină geometrie plană și evidență elementară... Apoi, din inițiativa inginerului au urmat cursuri de calificare brigadieri de cîmp, îngrijitori de animale și păsări. S-a gîndit să întocmească împreună cu colectivul un plan de muncă mobilizator: de pe 1.400 ha. să se obțină 2000 kg. grîu la hectar, de pe alte 1.410 ha. — 2.700 kg. porumb boabe la hectar, din care 200 cu 5.000 kg. porumb boabe la hectar. N-a uitat nici sectorul zootehnic: anul acesta colectiva va trebui să aibă 556 taurine din care 125 vaci cu lapte (producția de lapte — 2.300 litri pe cap de vacă furajată) 1.076 ovine cu lînă fină și semifină, 878 porcine, 10.000 păsări. Dacă stai de vorbă cu inginerul Țeșu el vede toate acestea înfăptuite aevea. Certitudinea aceasta i-o dă munca sa însuflețită, cotidiană, ritmică — conștiința sa.

În mulțimea de reacții individuale,— nu neapărat știute ori povestite — se profilează deseori ceea ce este mai frumos și mai înălțător la om: conștiința responsabilității sociale.

Despre Maria Bobușanu, de la uzinele textile „Moldova" s-a scris în urmă cu cîteva săptămîni în „Scînteia tineretului" un reportaj: „O fată obișnuită". Tineri din întreaga țară au cunoscut-o atunci pe Maria — cum muncește, cum își ajută tovarășii de muncă, ce face în timpul liber — au îndrăgit-o și s-au gîndit să-i scrie. Și nu unul, ci zeci și zeci. Maria Bobușanu a primit în cîteva săptămîni numeroase scrisori. Din Buzău, îi scrie Gheorghe Pîtru, secretarul organizației U.T.M.

„Atitudinea pe care ați luat-o dvs. în adunarea U.T.M. ca tovarășa Aurora să nu fie mutată în alt colectiv de muncă a fost foarte justă pentru că în felul acesta i-ați dat posibilitatea să-și capete încredere în colectiv. Se vede că în calitatea dvs. de secretară a comitetului U.T.M. de secție știți să munciți bine cu oamenii, aveți o experiență bogată — îi scrie el. Vă felicit pentru atitudinea dvs. înaintată". Tînărul Florin Marinescu, elev la o școală de maiștri din Rm. Vîlcea are o rugăminte: „Peste 4 luni de zile termin școala, îi scrie el Mariei. Și o să mă întorc maistru în uzina din care am plecat. Am lucrat pînă acum cu oamenii, dar în noua mea calitate știu că o să mi se ceară mai mult. Iată de ce vreau să-mi împărtășiți din experiența dvs. în munca cu oamenii". I-a mai scris și Mariana Bălan — o fată de 16 ani, practicantă la I.O.I.L. „Steagul Roșu" din Giurgiu, care îi relatează despre munca ei pentru ridicarea calificării profesionale și alții. Acasă la Maria Bobușanu se găsesc mai multe teancuri de scrisori, trimise de tineri din diferite orașe și comune din țară.

Și acum, o întrebare: răspunde Maria tuturor scrisorilor?

— Da, răspund tuturor scrisorilor. Simt o obligație să răspund fiecărui tînăr care mi s-a adresat. Nu că aș fi eu nu știu cine... Nu... există altceva, mai presus... o datorie de conștiință.

Un răspuns trimis de Maria glăsuiește: „Opinia colectivului, ajutorul lui e lucrul cel mai de preț cînd e vorba să îndrepți o situație, să-l ajuți pe unul care greșește. Toată baza în munca cu oamenii trebuie s-o ai în colectiv, în atitudinea lui".

Uneori este solicitată să răspundă unor chestiuni pe care nu le cunoaște. Atunci — „să-i scriu că nu cunosc, nu face!" — pune mîna pe o carte, citește, studiază și răspunde...

Așa se recomandă conștiința tinereții epocii noastre...

Carol ROMAN

Pe șantierul viitorului Combinat se desfășoară și o activitate științifică rodnică. În clișeu: Comunistul Gheorghe Safciuc și utemistul Gheorghe Rozete de la laboratorul de cercetări, iau probe de aflare a greutății volumetrice pe fundația viitoarei magazii generale a Combinatului.

TINEREȚEA ȘANTIERULUI

(Urmare din pag. 1)

l-am cunoscut la locul său de muncă, presînd casetele de fundație, unde se va ridica viitoarea magazie generală a combinatului. „Am sosit printre primii pe șantier. După ce m-am calificat, maistrul meu mi-a dat în primire compactorul electric S 200. Știți, funcționează ca ceasul și nu s-a defectat niciodată, pentru că-l îngrijesc după cum prevăd instrucțiunile. Într-o duminică m-am dus acasă la Focșani să-mi iau cu mine cîteva schimburi. Aici m-am întîlnit cu mai mulți prieteni care mi-au pus fel de fel de întrebări despre noua mea muncă de pe șantier. Unii m-au întrebat dacă meșterii mei sînt oameni cumsecade. Le-am răspuns pe loc că mă simt ca acasă, că tinerii au condiții bune de trai la căminul nostru, cîștigă destul de bine. De altfel eu mi-am făcut două costume noi de cînd lucrez la Galați. La întoarcerea din permisie, i-am prezentat meșterului pe toți cei 6 prieteni cu care veniserăm din Focșani și pe care i-ați cunoscut astăzi aici pe șantier".

În ziua cînd am vizitat șantierul gălățean, tinerii mineri din brigăzile comunistului Vasile Ciobotaru încheiau tocmai bolta primului tronson de 4 m și compactau pămîntul stabilizat sus deasupra tunelului. Cuvinte simple, scrise cu cretă pe o tablă vopsită: „Să întîmpinăm cu fapte noi în muncă cea de-a 40-a aniversare de la înființarea Uniunii Tineretului Comunist", alături o floare a primăverii era desenată cu stîngăcie. Aceste cuvinte dădeau tinerilor constructori imbolduri noi spre izbînzile ce le au de dobîndit.

Un bilanț rodnic

Realizările tinerilor constructori de pe șantier, îndrumați de meșteri experimentați, sînt semnificative. Pînă acum elevii lui Nicolae Afteț și Mihai Voicu, excavatoriști sosiți tocmai din Bihor și acum fruntași ai șantierului, au excavat 600.000 mc de pămînt. Tinerii au montat între stația Barboși și interiorul combinatului, peste 12 km de cale ferată pe care circulă trenuri încărcate cu material de construcție. Lucrările la baza de construcții, care va produce numai în prima etapă 300.000 mc beton, se află într-un stadiu înaintat. Magistrala de canalizare a fost săpată pe o lungime de aproape 600 de metri. Într-un an de zile au fost calificați aici peste 700 de tineri. Toate aceste fapte dovedesc hărnicia și strădania constructorilor pentru traducerea în viață a chemării partidului.

Nici constructorii de pe șantierele de locuințe din apropiere nu se lasă mai prejos. Numai anul trecut în cartierul Țiglina, din apropierea șantierului viitorului combinat, s-au dat în folosință oamenilor muncii 1.180 de apartamente. În anul 1962 în cvartalele moderne ale acestui microraion, nou apărut pe harta Galațiului, se vor da în primire alte 2.200 de apartamente. Cele 15.000 de apartamente noi, care se vor construi aici pînă în anul 1965, pentru constructori, iar apoi pentru viitorii furnaliști, oțelari și laminatori vor contribui la dezvoltarea și înfrumusețarea orașului Galați.

★

Nu peste multă vreme de pe înălțimile Smîrdanului se vor profila înălțimile combinatului siderurgic de la Galați, cel mai important obiectiv al planului de dezvoltare a economiei naționale pe perioada 1960—1965. Așa va fi mîine la Galați; acum pe tînărul șantier excavatoarele mînuite de tineri mușcă din pămîntul argilos lăsînd locul betonului pentru fundația viitoarelor agregate.

Viorel LUPU

Un grup de studente în vizită la noul complex arhitectonic din Piața Palatului

Neagra ucenicie

Duminicile nu-s mai vesele în mahalale ca zilele din restul săptămînii. Vara dis-de-dimineață femeile spală rufe în curte și își îmbăiază copiii; iarna fac treburile astea în odaie, după sobă. De luni dimineața și pînă sîmbătă seara, trudesc în munci grele pe la fabrici, pe la cuptoane. Doar a șaptea zi din săptămînă, așa-zisa sorocită pentru hodină, le rămîne liberă de a trebălui pentru casă și familie. Uneori, trece taica popa pe uliță. E bătrîn, cu barba albă și spinarea cocîrjată. — Tocma-n sînta zi de duminică te-ai prins la spălat, Vetuțo?

Femeia își îndreaptă șalele aplecate peste albie. Surîde: — D-apăi cînd, părinte, că sîntem roabe vîndute pentru o bucățură de pîine, toată săptămîna.

Popa trece mai departe, la Stanca lui Simion, căruțașul; — Și tu, Stanco, te-apucași cu albia azi, duminică?

Stanca e ațoasă rău la gură: — Păcat, părinte?

— Mare păcat, ziua domnului!

— Să treci păcatele la cucoana lui dom'Potîrniche, băcanul, care mi-a dat rufele la spălat, iar mie să-mi lași foaia din catastiv albă...

Ajuns în colțul uliței, taica părinte intră în casă la dom' Trandafir Potîrniche, băcanul.

Are dom'Potîrniche casă mare, din cărămidă acoperită cu fier. Îi și convine. Că vinde zahărul cu bucata și untdelemnul cu lingura. Și asta o face pentru că are inimă bună. Altminteri, dacă și-ar obliga mușteriii să cumpere cu sfertul de kilogram sau cel puțin cu suta de grame... Dar care dintre locuitorii din mahalalele mizere ale Bucureștiului ar putea cumpăra dintr-o dată un kilogram de zahăr și un litru întreg de ulei? Cea mai mare parte din ei sînt șomeri și trăiesc de azi pe mîine. Cei care au reușit să găsească de lucru abia le-ajunge pentru o fiertură, îngropîndu-și zilele între zidurile afumate ale fabricilor și atelierelor și nopțile între pereții mucegăiți ai coștolibelor din pomestează, în care se adăpostesc.

★

Maidanul cu mărăcini se află în apropiere. Aci se abătea cînd era mic Vladimir, ca să tragă un „șut" într-o cutie goală de conservă sau vreo minge de cîrpe, ori să joace „leapșa pe furate" cu Leanca și alți băieți și fete de-o seamă cu el. Uneori venea pe maidan și Costică, feciorul băcanului. Dar numai să privească. Costică avea ghete bune, totdeauna lustruite și haine aproape noi. Cînd era călduț, primăvara sau în după-amiezele răcoroase din an, ca să nu-l „țigănească soarele" ieșea pe trotuar, cu bicicleta lui pe două roate. Se strîngeau copiii, gloată, punîndu-i zeci de întrebări: „Ghidonul e chiar de argint?"; „Cauciucurile sînt de gumă?"; „Cîte praștii se pot face din ele?"; „Clopoțelul sună și noaptea, cînd domnul Potîrniche își cheamă slugile din prăvălie?".

Il rugau să-i lase să pună mîna pe șa, pe spițe. Apoi se-avîntau pe urmele lăsate de roțile subțiri în mîzga trotuarului, pedalînd în trap, ținînd strîns un ghidon invizibil, clîncănînd din gură, ca și clopoțelul bicicletei „Diamant", care putea să sune și noaptea, sculînd din somn și chemînd la raport pe băieții de prăvălie ai lui domn'Trandafir Potîrniche, băcanul și tatăl lui Costică.

★

La numărul opt locuia nea State, „bolșevicul". Nimeni din mahala nu știa cine i-a dat numele ăsta. Poate domnul Zburlă, comisarul de la circă, care bate de zminteșe oamenii cînd îi aduce la dumnealui la secție, poate domnul Nae, perceptorul, care scoate cu toba pernele și saltelele celor ce nu-și pot plăti impozitele mari pe cocioabe, pe taxe comunale și alte socoteli încurcate, poate chiar domnul Trandafir Potîrniche, care se satură din foamea altora și și-a făcut avere, sugînd ca păianjenul în colțul lui pe cei nevoiți să-și dramuiască hrana cu lingura și bucățica...

Nea State a fost în Rusia bolșevică. A văzut cu ochii lui revoluția care a înlocuit pe stăpînii fabricilor și moșiilor cu poporul. Multe a aflat nea State la Leningrad și Moscova. Și, din toate cîte le-a observat și le știe, spune și altora. Spune tuturor, fără teamă: „Măi frate, acolo dacă muncești, ai dreptul să..." „Mă Vladimir băiete, acolo oricare ca tine poate să-nvețe gratuit, pînă ajunge inginer, general și chiar director de fabrică..." „Măi copile, acolo munca e de mare cinste, nu de batjocură ca aici".

De cîte ori n-a fost închis nea State? Nici el poate nu mai știe. În cîte rînduri nu l-a chemat la secție dom'comisar Zburlă? Nici un patron nu-l primește în slujbă pe nea State. Din ce-o trăi? E drept, nu bea, nu fumează, dar mîncare tot îi trebuie. Cîteodată este chemat să mai spargă un lemn cuiva, ori să repare un acoperiș de șiță sau... Odată l-a văzut Eftimie, un prieten de joacă a lui Vladimir, descărcînd cartofi din camioane la Obor. Cum o putea? E slab de nemîncare și bătrîn. Bătrîn cu părul alb.

Lui Vladimir îi e drag să-l asculte pe nea State. Cîteodată, și cînd poate, îi aduce o cană cu dude coapte dacă apucă, pînă nu scutură copiii cei doi pomi crescuți pe maidan. „Mă Vladimire mă, în Rusia e fericire acum, mă, căci acolo unul ca tine..."

Nea State nu bate nici un copil, chiar de i se urcă pe gard și pe casă după zmeiele încurcate. Nici nu înjură. Nea State e un sfînt. Ba nu. Sfînt e taica popa, care pretinde cinci lei și nici o para mai puțin, de fiece zi-ntîi, cînd umblă cu căldărușa. Nea State e...

Nea State este un bolșevic.

De 1 Mai și 7 Noiembrie la nea State vin cîte doi ori patru inși, de la poliție, îl urcă într-o mașină cu perdelele trase și-l iau cu ei. A treia zi vine acasă.

— Unde ai fost, nea State?

Nea State se-ncruntă:

— La pensionul boieresc.

— Pentru ce?

— Ca să văd dac-o fi loc îndeajuns pentru dumnealor cînd le-o veni vremea...

★

Și pe Ciulea ceferistul îl iau la „pensionul boieresc" de 1 Mai și 7 Noiembrie. Numai că Ciulea tace. Nu vorbește ce-i în Rusia bolșevică ca nea State. Tace și...

— Măi nea Ciuleo, cînd o veni vremea despre care ne spune nea State?

Ciulea zîmbește. Zîmbește și nu răspunde.

— Hai, măi nea Ciuleo, cînd sosește vremea lui nea State în care poți să-ți alegi meserie de inginer, general sau ministru, după cum ție pofta?

Ciulea strînge fălcile și tot nu vorbește.

— Nu știi nici matale?

În sfîrșit, ceferistul se-nduplecă:

— Să mai crești, Vladimire, că prea de vreme vrei să le dezlegi pe toate.

Maria ARSENE

Drumuri în țara Crișurilor

(Urmare din pag. 1)

noua școală care va fi dată în funcțiune la toamnă.

Cîntece

În apropierea Salontei, întîlnim un grup de oameni care se întorc de pe cîmp. Discută cu vorbe domoale.

— Ferencz, nu ne cînți ceva?

Ferencz, un om tînăr, nu se lasă mult rugat. Dar nu cîntă, cum neam așteptat, ci declamă simplu, în limba maghiară, următoarele versuri:

Mîndră-i colectiva salontiană,
Fete-s alese pe sprînceană,
Grîu-i aur, vinul cum e focul.
Draga mea, îți minte, într-o zi
Spusu-mi-ai mireasă c-ai să-mi fi
Mugurilor cînd le-o fi sorocul?...

Am aflat că Ferencz Gabor e un om bine cunoscut pe aceste meleaguri. Membru al gospodăriei agricole colective „Drapelul roșu", el se îndeletnicește și cu literatura. Versurile lui l-au făcut popular în oraș și împrejurimi. Deosebit de ospitalier, ne-a invitat acasă, în casa lui nouă, ridicată cu cîțiva ani în urmă și acolo i-am cunoscut „șantierul" literar. Pînă acum a publicat 13 schițe și povestiri și 26 de poezii inspirate din viața colectiviștilor din Salonta. Ajutat îndeaproape în cadrul cenaclului literar „Arany Ianoș", organizat la Salonta, colectivistul poet își îmbogățește cu fiecare nouă creație măestria, își întregește talentul. Ascultîndu-i versurile îți imaginezi fără să vrei animația de pe ogoarele colectivei, traiul nou al oamenilor muncii de azi, frumusețea plaiurilor acestea pe unde a pășit cîndva Petöffi.

Îndrumați de Gabor, am vizitat și noi acareturile gospodăriei al cărui membru este. Am aflat în grajduri, cotețe și saivane peste 900 de taurine, circa 1.800 porci, peste 3.300 de oi, 3.200 păsări. La peste șapte milioane de lei se ridică fondul de bază al colectiviștilor de aici. Lanurile verzi, grîul semănat în toamnă se-ntindea la nesfîrșit. Într-o tarla oamenii împrăștiau îngrășăminte chimice. Ogoarele negre zemuiau cu sămînța prinsă în glie; nu și-au desmințit hărnicia salontinienii fiind printre primii la semănat. În aceste fapte își are sève poezia colectivistului Ferencz Gabor.

Legume, flori și... nutrii

Harnici și plini de inițiativă, colectiviștii din Borș, au făcut o socoteală justă: Oradea e aproape, la 12 kilometri, apă există din belșug, pămîntul e bun. Deci sînt toate condițiile pentru a se obține recolte bogate de legume.

Încă din iarnă au lucrat de zor la construirea unei noi sere. În februarie era gata. Întinsă pe mai mult de 200 m.p., noua construcție completează complexul de sere al colectivei care are o suprafață de 1.100 m.p. În sere și în culturile de cîmp colectiviștii cultivă variate soiuri de legume care le-au adus anul trecut un venit de aproape 1.300.000 lei.

Pe brigadierul Carol Banotzi l-am întîlnit lîngă răsadnițe, pregătind plantarea legumelor în cîmp.

— Anul trecut am cultivat legume pe 32 ha. Acum intenționăm să mărim suprafețele pînă la 69 ha. Îndeplinim în acest fel o sarcină importantă și totodată contribuim la sporirea continuă a veniturilor colectivei.

Dintr-una din sere te întîmpină parfum îmbietor de flori. Se culege ultima „recoltă" de garoafe de seră a acestui an. Căci, pe lîngă legume și zarzavaturi, colectiviștii furnizează flori multicolore care înfrumusețează în zilele triste de iarnă casele oamenilor. Cetățenii din Oradea, Arad și alte orașe apreciază mult calitatea florilor produse la colectiva din Borș.

— Ați văzut nutriile noastre? — ne întreabă la un moment dat grădinarul Mihai Szotyori.

Dăm din cap mirați. De unde să le fi văzut? Și cum de au apărut nutrii la Borș?

Sîntem conduși, nu departe de sere, la niște cuști așezate de-alungul unui canal prin care curge apa. În cuști, micuțele animale tocmai își luau dejunul. Rodeau cu lăcomie morcovi, privindu-ne pline de suspiciune, cu ochii lor ca niște mărgele.

Ideea a fost a medicului veterinar, Emil Maior: de ce să nu crească în gospodărie și aceste rozătoare atît de căutate pentru blana lor prețioasă? Primele 17 exemplare au fost aduse tocmai de la Tg. Mureș. În curînd, odată cu apariția puilor, numărul lor va spori. Deocamdată este vorba de o încercare, de o experiență. Dacă va reuși, crescătoria de nutrii va fi extinsă.

Satele și-au dat mîna

De la Inand la Cefa ne conduce vicepreședintele colectivei, pe nume Petru Maier. Unificarea gospodăriilor din cele două sate situate la vreo 3 kilometri unul de altul a avut loc de curînd. Și acum, cu forțele unite, colectiviștii au planuri mari. Anul trecut, primul an de existență a gospodăriei din Cefa, venitul total a întrecut suma de 1.200.000 lei iar fondul de bază s-a ridicat din primăvară pînă la sfîrșitul anului la aproape un milion lei. Ziua muncă a valorat 32 de lei. După cîte aflăm, sectorul zootehnic va crește pînă la sfîrșitul anului la 440 bovine, 1.300 oi, 460 porci, 500 de găște. În acest scop brigada de construcții lucrează de pe acum de zor la construcția maternității de scroafe, a grajdurilor pentru 200 bovine, a îngrășătoriei de porci etc. În primăvara aceasta a luat ființă și o grădină de legume. Deci perspectivele sînt vaste...

La întoarcerea din Cefa, tov. Petru Maier ne spune:

— Pînă la linia ferată, pe ambele părți ale drumului își vor face case colectiviștii din Cefa. Cei din Inand vor construi de acolo încoace, tot pînă la linia ferată. Odată construită ulița aceasta de trei kilometri distanță, cele două sate își vor da mîna. De fapt, acest lucru s-a și petrecut la unificarea gospodăriilor colective. care a avut loc de curînd.

Paul MARIAN
și Virgil LAZAR

Frumoasă clădire a cinematografului din Salonta

CARNET

ANIVERSAREA CARAGIALE

Zilele trecute s-a constituit un Comitet Național, cu sarcina de a pregăti programul manifestărilor culturale și artistice ce se vor desfășura în toată țara cu ocazia împlinirii unei jumătăți de veac de la moartea lui Caragiale.

Comemorarea acestor cinci decenii va căpăta o semnificație și o strălucire nouă. Intr-adevăr, după cum se știe, semi-centenarul morții lui Caragiale a fost înscris anul acesta pe lista comemorărilor comune tuturor popoarelor, de către Consiliul Mondial al Păcii. Este o glorificare și o consacrare nu numai a lui, dar a întregii noastre culturi și a poporului nostru. Aniversările hotărîte de Consiliul Mondial al Păcii au drept scop să afirme că misiunea esențială, și în același timp cea mai nobilă, a culturii, este — înainte chiar de a crea frumosul prin artă, și de a descoperi adevărul prin știință, aceea de a lupta pentru înțelegerea oamenilor și a popoarelor de pe întreg pămîntul, de a lupta pentru domnia Păcii, izvorul tuturor valorilor bune, frumoase și adevărate. Inscrierea unui nume românesc pe lista marilor aniversări mondiale implică deci proclamarea contribuției aduse de cultura română la cea mai nobilă cauză a întregii umanități. E un fapt care trebuie să ne dea, tuturor, un adînc fior de mulțumire și mîndrie...

★

Iată-l, deci pe nenea Iancu al nostru, care nu a putut deveni membru al Academiei Române prezidată de cine știe ce, și de cine știe cîți Mitiță Sturza, iată-l declarat membru al celei mai ilustre Academii din lume, — însăși Academia Lumii.

Iată-l pe nenea Iancu al nostru, coleg cu Sophocle și cu Shakespeare, cu Voltaire și cu Cervantes, vecin de fotoliu și de șoaptă eterată cu Tolstoi și Pușkin.

Iată-l pe nenea Iancu, în aceeași „promoție" cu Jean-Jacques Rousseau, cu Blaise Pascal și cu Charles Dickens, și dimpreună cu alți trei colegi întru dramaturgie care se numesc Lope de Vega, Maurice Maeterlink și Gerhard Hauptmann.

Aproape nu-ți vine să crezi! Cum s-a putut întîmpla asta?

Și de abea acum, tocmai acum?...

...Doar tot atît de mare era și acum douăzeci de ani, și acum cincizeci, și acum trei sferturi de veac după O scrisoare pierdută și Năpasta! Și chiar pe atunci exista o glorie mondială, o celebritate și o recunoaștere pe plan universal, de care s-au bucurat, de pildă, din plin și chiar din timpul vieții și Maurice Maeterlink și Gerhard Hauptmann, mai tineri decît Caragiale cu zece ani și deci intrați în arenă cu un deceniu în urmă lui.

Cine era să-l facă cunoscut pe Caragiale, cine era să-l prezinte lumii întregi, cine să-l introducă în emulația universală?

Cine? Acel pumn de oameni care stăpîneau și oprimau cultura română, și care, ei, cei dinții, îl disprețuiau și-l dușmăneau? Ei erau să-l popularizeze pe plan mondial? Ei, care nu știau cum să-l minimalizeze, să-l falsifice și să-l ascundă aci, în țara lui?

Pentru ca valoarea lui să-și capete dimensiunea universală, pentru a fi recunoscută la scară mondială, trebuia să se petreacă ceva, nu acolo, în larga lume, ci aici la noi acasă, la el acasă.

Trebuia să intervină poporul!

Trebuia să se deschidă zăgazul, trebuia comunicație liberă, drum larg între opera genială și poporul setos de cultură. Trebuia cultură de masă, cultură națională, în sensul adînc și vast popular al cuvîntului.

Cînd l-a citit întreg poporul (și pentru asta trebuia ca întreg poporul să știe să citească), opera lui s-a editat în milioane de exemplare.

Radu POPESCU

Știința și viața

O cotitură în construcția mașinilor de scris?

Mașina de scris a fost inventată de consilierul municipal John Burt, proprietarul unei ferme din Michigan. Copleșit de numărul mare de hîrtoage, consilierul hotărăște să construiască un „typographer" care să-i înlesnească rezolvarea vastei sale corespondențe.

Mașina putea fi ușor confundată cu un război de țesut. Avea o roată uriașă, niște pîrghii și funcționa cu o încetineală exasperantă. Unicul exemplar al mașinii a pierit într-un incendiu, în prima parte a secolului 19.

Dar mereu se aduceau noi îmbunătățiri bătrînelor mașini de scris. Se inventează brațele de oțel avînd la capăt litere, apoi, aceste brațe sînt dispuse în semicerc și imprimă caracterele de sus în jos.

Acum, mașina începe să semene întrucîtva cu cea pe care o cunoaștem. Mult mai tîrziu, al 52-lea „inventator" cu brevet oficial aduce perfecționări modelelor existente: el creează posibilitatea de a citi textul în timpul scrisului sau de a ridica, printr-o manevră simplă, carul. Astfel, mașinile de scris capătă o calitate în plus: cea de a putea imprima atît caractere minuscule cît și majuscule.

Dar șirul inventatorilor mașinii de scris nu se oprește aci. Unul crează posibilitatea distanțării literelor, ceea ce permite ca manuscrisul dactilografiat să semene, ca prezentare și ca lizibilitate, cu o lucrare tipărită. Altul confecționează primele mașini de scris electrice.

În ultima vreme, un mare avînt l-au luat mașinile acționate de motoare electrice care sporesc considerabil viteza de scriere și ușurează munca dactilografelor.

Totuși, indiferent de fabrică și de model, indiferent de faptul că este vorba de o mașină obișnuită sau de una electrică, mașinile de scris sînt construite după același principiu.

LITERE PE O MINGE DE 9 GRAME

Iată însă că de curînd a apărut un model nou, care se pare că va răsturna tipul consacrat. Această invenție a făcut să dispară, înainte de toate, brațele cu litere!

În locul lor există un așa numit „cap de imprimare", de formă sferică, confecționat din material plastic cromat. Mărimea nu depășește pe cea a unei mingi de tenis de masă și nici greutatea nu este mai mare, căci sfera cîntărește... 9 grame. Ea înlocuiește întregul sistem de pîrghii, atît de complicat și mereu supus defecțiunilor.

Cum lucrează acest cap de imprimare?

Suprafața sferei poartă 88 de litere și semne diferite și se deplasează pe o șină metalică. Cînd apăsăm pe una din clape, sfera se învîrtește, se apleacă și imprimă pe hîrtie litera corespunzătoare. Simplitatea funcționării întregului sistem permite realizarea unei viteze foarte ridicate, în jurul a 1000 de bătăi pe minut. Firește că nici o dactilografă nu este capabilă să scrie atît de repede, dar mașina nu mai constituie o frînă pentru dactilografă și îi permite să-și pună în valoare întreaga capacitate.

Nu mai există o blocare a brațelor, nici suprapunerea literelor, nici spații albe. Viteza de rotire și de deplasare a capului de imprimare este atît de mare, încît două bătăi făcute aproape simultan apar sub forma a două litere bine distincte

Noua mașină de scris mai prezintă un avantaj. Pe ea se poate scrie cu diferite caractere, de pildă cu litere latine, slavone sau cu semnele limbii chineze. Pentru aceasta nu e necesar decît să schimbăm sfera de masă plastică cu alta, operație care necesită zece secunde. Curățirea capului nu durează nici ea mai mult de 15 secunde.

Pe de altă parte, panglica se înlocuiește mult mai ușor decît la vechile mașini. Ambele bobine sînt închise în același cartuș, care nici nu se mai deschide, ci se înlocuiește de-a dreptul.

Iată deci o inovație care desființează operația neplăcută de schimbare sau de aranjare a panglicii răsucite, urmată totdeauna de murdărirea degetelor.

Mai găsim și alte noutăți la aceste mașini de scris. Capul de imprimare revine foarte repede de la margine, mașina nu vibrează și funcționează mult mai liniștit decît cele tradiționale.

Într-un cuvînt. mașinile de scris cu cap de imprimare vor ușura nespus de mult munca dactilografelor și vor contribui la o rezolvare mai rapidă a lucrărilor de birou.

Radu NOR

PE MICUL ECRAN

CU PRILEJUL ZILEI DE 1 MAI

Așa cum ne-a obișnuit și în anii precedenți, Studioul de televiziune va transmite în dimineața zilei de 1 Mai demonstrația oamenilor muncii din Capitală.

În seara aceleeași zile, telespectatorii care n-au avut prilejul să urmărească transmisia directă din Piața Aviatorilor, vor putea viziona un reportaj filmat al demonstrației. Operatorii Televiziunii pregătesc de asemenea reportaje filmate de la demonstrațiile care vor avea loc în alte orașe ale țării, reportaje pe care le vom putea urmări în cursul zilei de 2 mai.

În cursul după-amiezii de 1 Mai se va transmite un program festiv care promite surprize foarte interesante pentru telespectatori. Programul se va prelungi peste orariul normal al emisiunilor.

Medalion Haciaturian

Continuînd seria medalioanelor muzical-coregrafice menite să popularizeze muzica și baletul clasic și contemporan, Studioul de televiziune a înscris în programul său, duminică 29 aprilie, o emisiune închinată marelui compozitor sovietic, laureat al Premiului Lenin, Aram Haciaturian.

Ca și în emisiunile precedente, realizatorii medalionului și-au propus să prezinte publicului o seamă de lucrări în primă audiție sau primă vizionare în țara noastră. Printre acestea se numără, de pildă, „Balada dramatică despre căpitanul aviator Gastello", vals și galop din baletul „Mascarada", scris după cunoscuta dramă a lui Lermontov, scene încă neprezentate la noi din baletul „Spartacus".

În program mai figurează o seamă de lucrări îndrăgite de publicul nostru, pe care am avut prilejul să le cunoaștem și în alte rînduri: Cîntecul despre Erevan, Cîntec vesel, Cîntecul prieteniei, fragmente din baletul „Lesghinka" și din „Simfonia cu clopote" și, bineînțeles, vestitul „Dans al săbiilor".

Creațiile pline de temperament și vigoare ale lui Haciaturian vor fi interpretate de un grup de valoroși soliști vocali și instrumentiști și dansatori.

O nouă premieră teatrală la televizor

În curînd, publicul micului ecran va putea urmări o nouă premieră teatrală. E vorba de spectacolul „Nu sîntem singuri", realizat după scenariul lui M. Enescu, în regia Letiției Popa.

Inspirat din actualitate, spectacolul dezvăluie noua concepție de viață, adîncă dragoste și, totodată, marea răspundere pe care o simte fiecare om pentru soarta semenului său. O fată a suferit un accident. Viața ei este în primejdie. Și, iată, oameni absolut necunoscuți, deosebiți ca preocupări și aspirații, se ridică ca unul pentru salvarea unei vieți omenești. Efortul anonim capătă adînci semnificații în lupta cu vitregiile naturii iar victoria obținută pune în lumină forța morală a constructorilor socialismului.

În roluri principale vom urmări pe Marcel Anghelescu, artist emerit, care va aduce în spectacol chipul luminos al profesorului doctor, sosit în miez de noapte pentru a face prima intervenție, pe Costel Constantinescu, ce conturează figura robustă a unui muncitor, care prin prezența lui de spirit păstrează calmul și încrederea în mijlocul colectivului, N. Gr. Bălănescu, în rolul pădurarului, Gh. Crîșmaru în cel al timidului tehnician al stațiunii meteorologice și Gh. Popovici-Poenaru în cel al călătorului.

MAIA PLISEȚKAIA

Așa cum am anunțat, unul din spectacolele extraordinare ale Teatrului de Operă și Balet, care se va bucura de participarea cunoscutei balerine sovietice Maia Plisețkaia, va putea fi urmărit pe ecranele televizoarelor la 3 mai.

Maia Plisețkaia aparține tinerei generații de artiști sovietici, reprezentanți de frunte ai strălucitei școli ruse de balet, care au trezit admirația și stima spectatorilor din multe țări ale lumii.

Născută în anul 1925, Maia Plisețkaia își desfășoară activitatea artistică din 1943, cînd a fost angajată la Teatrul Mare al Uniunii Sovietice, îndată după terminarea școlii de coregrafie.

În răstimpul rodnicului său stagiu la Teatrul Mare, Plisețkaia a interpretat numeroase roluri, printre care Odetta — Odilia din „Lacul lebedelor" de Ceaikovski, stăpîna muntelui de aramă din „Floarea de piatră" de Prokofiev, Zarema din „Fîntîna din Bacciserai" de Asafiev, Laurencia din baletul cu același nume de Krein. Pentru remarcabilele sale creații Maia Plisețkaia a fost distinsă în 1959 cu titlul de artistă a poporului din U.R.S.S.

În spectacolul de la Teatrul de Operă și Balet al R. P. Române, pe care-l vom vedea joia viitoare, Maia Plisețkaia va interpreta rolul Odetta-Odilia, avînd ca partener un alt oaspete sovietic — Nikolai Fadeicev.

O lucrare ancorată în contemporaneitate

Elanului tineresc cu care a pășit la drum noul teatru al regiunii București i s-a adăugat și tinerețea repertoriului, element de natură să trezească de la bun început interesul publicului pentru acest colectiv, care-și propune să fie la îndemîna maselor largi de spectatori, îndeosebi din mediul satelor noastre.

O lucrare inspirată din realitatea nouă a satului colectivizat, o lucrare care ridică probleme specifice momentului actual de consolidare economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, avînd darul să corespundă în mare măsură profilului și preocupărilor noului teatru.

O asemenea lucrare este piesa lui Gheorghe Vlad, „Îndrăzneala". Bun cunoscător al oamenilor și faptelor despre care scrie, autorul își fixează atenția asupra pașilor pe care urmează să-i săvîrșească o gospodărie colectivă pentru a deveni unitate agricolă complexă, evoluată, în măsură să valorifice la maximum resursele de care dispune. În spiritul acestei preocupări acționează personaje ale piesei care reprezintă figuri luminoase de militanți în sprijinul nouilui, cum ar fi Lisandru sau Ciocîlteu, oameni energici și prieepuți, într-adevăr tipici pentru noua realitate a satului.

Urmărind transmisia spectacolului cu piesa „Îndrăzneala", care va avea loc luni 30 aprilie, la ora 19,35, vom avea prilejul să cunoaștem o lucrare valoroasă, ancorată în plină contemporaneitate.

Un nou film al Studioului de televiziune „MOSCOVA ȘI MOSCOVIȚII"

Un operator de la Televiziune s-a deplasat de curînd în vederea creării unui film de metraj mediu închinat capitalei sovietice și locuitorilor săi, harnici constructori ai comunismului.

Filmul „Moscova și moscoviții" realizat de operatorul Lucian Penescu după un scenariu de Al. Stark se află în prezent în faza de finisare, urmînd să apară peste cîtva timp pe ecranele televizoarelor.

NOTE DE TELESPECTATOR

„Telemagazinul", una din emisiunile periodice intrate de curînd în programul televiziunii, se bucură de aprecierea marei majorități a telespectatorilor. Prin sfera lui largă, prin varietatea temelor care se succed pe ecran și prin grija cu care a fost alcătuit pînă acum, „Telemagazinul" a devenit una din emisiunile cele mai urmărite. Surprinzătoare, de aceia, periodicitatea prea mare cu care este programat.

Desigur, varietatea tematică și atragerea unor colaboratori atît de numeroși și de diferiți, nu este atît de simplă pe cît pare și ar explica pauzele atît de lungi de la o emisiune la alta. Considerînd însă că fiecare program seral al televiziunii este — și ar putea fi în mult mai mare măsură — un telemagazin, piedicile amintite ar trebui depășite mai lesne.

Ultimul „Telemagazin" pus în unde a fost cel din seara de 24 aprilie, care, spre deosebire de cele anterioare, a avut un fir conducător, un nod tematic. Propunîndu-și să pornească „În căutarea primăverii", apărută atunci cînd aproape obosisem așteptînd-o, telereporterul a pornit în peregrinare prin București, pentru a descoperi poezia și strălucirea acestui anotimp al tinereții și al reînoirii.

Cu fantezie, cu bun gust, scenariul regizoral a prevăzut un inspirat prim popas la Institutul de cercetări meteorologice, spre a afla cauzele care au făcut ca frumoasa primăvară să se lase atît de mult așteptată. Telereporterul a pătruns apoi, pe urmele primăverii, în uzină, pe pămîntul înfrățit al colectiviștilor care-și primea sămînța roditoare, pe străzile inundate de lumina soarelui, în frumoasele păduri și parcuri ale Capitalei (prilej pentru a prezenta, între altele, o serie de noi modele de confecții) pe stadion. Interesantă, frumos pusă în scenă și bine realizată sub raportul interpretării, nuvela dramatizată — pe care nici un „Telemagazin" n-a ignorat-o pînă acum — dar insuficient legată de firul tematic al emisiunii. În schimb, a lipsit rubrica spectacolului, foarte reușită în programele anterioare. De reținut ideea includerii în emisie a unor cîntece și lieduri închinate primăverii, în interpretarea de ridicat nivel artistic a cîntăreților Iolanda Mărculescu și Maria Șindilaru. Două sau mai multe piese de muzică ușoară închinate primăverii, în execuția unor soliști ai acestui gen, ar fi completat mai bine emisiunea, — căreia i se poate reproșa, în general, doar durata prea scurtă.

În numărul nostru trecut, făcîndu-ne interpreții dorinței telespectatorilor, am solicitat Televiziunii o prezență masivă în incinta stadioanelor de fotbal. Ne facem azi, din nou, interpreții atîtor iubitori ai sportului, de astădată pentru a adresa felicitări lucrătorilor Televiziunii pentru felul cum au urmărit aproape toate manifestările din aceste zile.

Carul de reportaj al Televiziunii a fost prezent la jocurile echipei reprezentative de juniori a R.P. Române — transmițînd pe calea undelor acele momente de mare tensiune și de mare entuziasm prilejuite de întîlnirea decisivă dintre echipele R.P. Române și R.F. Germane. De asemenea, camera de luat vederi și-a îndreptat obiectivul și asupra fazelor celor două meciuri ale cuplajului de luni după amiază, la care mai trebuie adăugate numeroasele secvențe ale jocurilor din cadrul turneului U.E.F.A. disputate în țară și prezentate în cadrul Telejurnalului sau montajul operativ prezentat la sfîrșitul emisiunii de sîmbăta trecută.

Un efort remarcabil, care se cuvine subliniat. Cu atît mai mult cu cît, sîntem siguri, antenele carului de reportaj vor fi din nou văzute în incinta stadionului 23 August, la finala turneului U.E.F.A. și la tradiționala întîlnire de campionat Dinamo-Steaua.

De la o duminică la alta...

Duminică 29 aprilie

9,00 — Emisiunea pentru copii și tineretul școlar ● **Telejurnalul pionierilor** ● Filmul artistic **„MISTERUL FOTOGRAFIEI"** — o producție a studiourilor sovietice.

10,30 — Emisiunea pentru sate. Din cuprins: ● **Telejurnalul satelor.** ● **Poeții cîntă viața nouă a satelor patriei noastre.** ● **Să învățăm din experiența gospodăriilor colective frunțașe.**

● **Muzică populară românească** dedicată fruntașilor la însămînțări. Cîntă o formație condusă de **Radu Voinescu**. Soliști: **Aurelia Fătu-Răduțu, Ștefania Stere-Polovenco, Adriana Codreanu, Alexandru Grozuță și Dan Moiseseu.**

19,00 — Jurnalul televiziunii.

19.20 — Muzică distractivă. Cîntă o formație instrumentală condusă de Petre Firulescu. Soliștii: **Aida Moga, Elena Simionescu, Mircea Nemeș și Alin Noreanu.**

20,00 — Filmul artistic „STRĂZILE AU AMINTIRI" — o producție a studioului cinematografic „București". Scenariu: **Dimos Rendis, Ioan Grigorescu.** Regia: **Manole Marcus.** Imaginea: **Gheorghe Fischer.** Muzica: **Tiberiu Olah.** Interpreți principali: **Antoaneta Glodeanu, Constantin Dinulescu, Silviu Stănculescu, Viorica Popescu, Virgil Florescu, Maria Dumitrache, Valeriu Paraschiv, Sandu Sticlaru, Ernest Maftei.**

21.15 — Din creația compozitorului ARAM HACIATURIAN — medalion muzical de **Ștefan Bonea.** Își dau concursul: violonistul **Gheorghe Hamza,** soprana **Anahida Cherpician,** basul **Dumitru Brebenel,** balerinii: **Ileana Iliescu, Lizi Lind, Galina Massini, Luminița Dumitrescu, Eugen Mărcui, Gică Matei, Amatto Checiulescu, Dumitru Bivolaru, Gheorghe Constantinescu** și **Adrian Caracaș.** Maestru de balet: **Gheorghe Ștefan.**

În încheiere: **Ultimele știri** și rezultatele sportive.

Luni 30 aprilie

19,00 — Jurnalul televiziunii.

19,20 — Emisiune pentru pionieri și școlari: „În ajun de sărbătoare".

19,35 — Transmisiune de la Teatrul Regiunii București: „ÎNDRĂZNEALA" de Gheorghe Vlad. Distribuția: Marin Hodină **(Dominic Stanca);** Paraschiva **(Lucreția Racoviță);** Lisandru **(Silviu Stănculescu);** Pavel **(Cornel Gîrbea);** Ilie Chirițoiu **(Gheorghe Mihalache);** Veta **(Maria Burbea);** Zoica **(Rodica Popescu);** Mitu **(Mihai Pălădescu);** Nate **(Constantin Florescu);** Păun Ciocîlteu **(Ion Marinescu);** Petria Fieraru **(Ica Molin);** Lina **(Anda Caropol);** Buzdurică **(Niky Rădulescu);** Ion Pîrvu **(Ion Mîinea);** Caterina **(Angela Macri);** Vasile Băjan **(Eugen Petrescu);** baba Gheba **(Margareta Dumitrescu);** Giju **(Traian Păruș).**

Regia artistică: **Mihai Dimiu.** Decoruri și costume: **Ervin Kuttler.**

În pauze: **TELESPORT** și **Ultimele știri.**

Marți 1 Mai

În jurul orei 8,30: TRANSMISIUNEA DEMONSTRAȚIEI OAMENILOR MUNCII DIN CAPITALĂ, CU PRILEJUL ZILEI DE 1 MAI — ZIUA INTERNAȚIONALĂ A CELOR CE MUNCESC.

19,00 — PROGRAM FESTIV DE 1 MAI.

Miercuri 2 mai

19,00 — Jurnalul televiziunii.

19,20 — Filmul pentru copii „O BRĂZNICĂTURĂ" — după povestirea cu același nume de Mihail Solohov, primit din partea Studioului Central de televiziune din Moscova.

20,10 — De Ziua tineretului.

20,40 — Muzică distractivă. Cîntă o formație condusă de Jean Ionescu. Soliști: **Dorina Drăghici,** artistă emerită, **Vali Niculescu, Norocel Dimitriu** și **Victor Bunea.**

21,70 — Filmul artistic „FRUMOASA LURETTE" — o producție a Studiourilor DEFA-Berlin.

În încheiere: **Ultimele știri.**

Joi 3 mai

19,00 — Jurnalul televiziunii.

19,20 — Filmul pentru copii: „ȘPUTNICII COPILĂRIEI" — o producție a Studioului „Mosnaucifilm".

19,30 — Transmisiune de la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. „LACUL LEBEDELOR" de P. I. Ceaikovski. Libretul de **V. Beghicev** și **V. Gheizer.** Distribuția: Odetta și Odilia **(Maia Plisețkaia,** artistă a poporului a Uniunii Sovietice); Siegfried **(Nikolai Fadeicev);** Rotbart **(Gheorghe Constantinescu);** bufonul **(Alecu Marin);** prințesa **(Anaida Matei);** Wolfgang **(Dumitru Bivolaru);** pas de trois **(Ileana Iliescu, Galina Massini, Gheorghe Cotovelea);** 4 lebede mari **(Simona Ștefănescu, Galina Massini, Ileana Iliescu, Ira Stenkovskaia);** 4 lebede mici **(Magdalena Popa, Elena Dacian, Luminița Dumitrescu-Bonea, Gabriela Ioniță);** dans spaniol **(Ion Alexe, Simona Ștefănescu);** solo napolitan **(Luminița Dumitrescu-Bonea, Sergiu Ștefanski);** solo ceardaș **(Bojidar Petrov, Clara Volini);** solo mazurca **(Lulu Rosa, Nicolae Pantazi).**

Conducerea muzicală: **Cornel Trăilescu.**

Regia și coregrafia: **Oleg Danovski,** artist emerit.

În pauze: Poșta televiziunii. **Ultimele știri.**

Sîmbătă 5 mai

19,00 — Jurnalul televiziunii.

19,15 — Album artistic pentru pionieri și școlari: Premiați ai concursului cultural-artistic al elevilor, faza Capitală.

19,40 — Filmul pentru copii „ȘORICELUL ȘI CREIONUL" — o producție a studiourilor sovietice.

19,50 — În fața hărții.

20,00 — Filmul artistic „DRAGOSTEA LUI ALIOȘA" — o producție a Studioului „Mosfilm".

21,30 — Muzică ușoară. Cîntă orchestra **„Electrecord".** Dirijor: **Theodor Cosma.** Soliști: **Aida Moga, Ana Lăcătușu, Nicolae Nițescu** și **George Bunea.**

În încheiere: **Ultimele știri.**

MICA BIBLIOTECĂ „MAGAZIN"

O seară plăcută

Schiță de ERICH KAESTNER

Invitațiile sînt un lucru cumplit. Pentru invitați, firește.

Gazda, cel puțin, știe cine o să-i pice în casă și cum o să se poarte la masă. Spre deosebire de mine, ea este informată că vecina mea din stînga, doamna Kucktenchel, e surdă, dar e prea vanitoasă ca să mărturisească acest mic defect.

Gazda cunoaște adevăratul sens al cuvintelor nevestei, cînd aceasta, spre sfîrșitul seratei, intră în odaie cu o primăvăratecă pălărioară a doamnei Senderwein, spunîndu-i dulce: „Ce pălărie delicioasă, draga mea! Ia puneți-o, să vedem și noi cum îți stă".

Invitații pot, cel mult, să presupună îndărătul acestei prefăcute amabilități și, prevăzînd urmarea palpitantă, să-și ia tălpășița.

Ah, ce plăcut e să nu te invite nimeni și să poți hoinări seara pe străzile pline de lume! Ce frumos e să mănînci tihnit niște cîrnați și să bei o halbă, într-o mică bodegă, discutînd cu un necunoscut despre noua scumpire a benzinei!

Dar invitațiile? Să nici n-aud de ele! Viața e prea scurtă ca să-ți pierzi vremea cu așa ceva. Ia să ne gîndim, de pildă, ce-a ieșit de pe urma invitației primite din partea soților Burmeester, săptămîna trecută. Sînt oameni foarte simpatici, culți, sociabili, cărora le place să facă puțină muzică, așa, între intimi. Într-un cuvînt, împotriva soților Burmeester nu ai putea avea nimic de spus!

Trebuie să adaug că știam precis ce comeseni vom mai avea: editorul Thorn cu soția lui, vechi prieteni.

Am fost punctuali. Ne-au servit mai întîi un Martini sec. Thorn ne-a povestit niște anecdote, nici prea vechi, nici prea noi, așadar tocmai puse la punct pentru consum. Lotte mă privea de parcă voia să-mi spună: „Poftim, ce mai ai de obiectat împotriva invitațiilor?" Da, da, chiar așa...

Dar în clipa aceea s-a deschis ușa și a apărut un cîine. Era atît de mare, încît a trebuit să se aplece ca să intre în odaie

După cum am aflat, după prima panică, era un dog danez. Aplicînd principiul: „Prietenii prietenilor mei sînt prietenii mei", Lotte s-a apucat să mîngîie bestia, care strînse brusc fălcile, ca și cum ar fi fost puse pe resorturi.

— Bagă de seamă! strigă gazda. Te implor, nu-l mîngîia! Alaltăieri, dr. Riemer era cît pe-aci să-și lase degetul mare în botul lui. Știi, cîinele ăsta a fost dresat să vîneze oameni.

D-na Thorn, care stătea pe sofa, remarcă, clipind din ochi:

— Bine, să vîneze oameni, dar nu și doamne... și pesemne că făcuse vreun mic gest necugetat, pentrucă dogul, cu eleganța unui armăsar de curse din Hanovra, străbătu, dintr-un salt, toată odaia și aterizâ peste dna Thorn și pe sofa, încît ambele trozniră din toate încheieturile.

Dna și dl. Burmeester alergară în ajutorul ei și izbutiră, cu mare greutate, să-și tragă odorul în mijlocul odăii, mustrîndu-l drăgăstos. În cele din urmă, gazda puse de gîtul amabilului animal o scurtă zgardă de oțel. Am scos, cu toată prudența cuvenită, o răsuflare de ușurare, avînd grijă să nu-l supărăm cu vreo privire pe noul venit.

În clipa aceea, am fost poftiți la masă. Trecînd, la o distanță respectabilă, pe lîngă pereți, îndărătul cîinelui ținut de curea de dl. Burmeester, am intrat în sufragerie. Cît timp am mîncat supa, nu s-a înregistrat niciun incident, pentrucă dl. Burmeester, la datorie, n-a gustat nici o înghițitură.

Dar cînd sosiră cotletele cu sos olandez, lucrurile luară subit altă înfățișare. Nu poți mînca cotlete de vițel ținînd de zgardă un dog danez cu personalitate.

— Să nu vă fie teamă! — ne încurajă dl. Burmeester. Animalului îi e somn și-o să facă nani îndată. Vă rog un singur lucru: nici o mișcare neprevăzută și prea bruscă.

Am mîncat cuminți ca niște șoricei, dar cu urechile la pîndă! Nu aveam chef nici să mestecăm ca lumea, iar coatele le țineam strîns lipite de corp, ca la paradă. Fiara nu dădea niciun semn de oboseală. Arăta aceiași vigilență nesuferită. Ne adulmeca pe la spate. Foarte încet, dar temeinic. Apoi se opri lîngă mine și își apropie botul bălos și jovial de conopida mea. Soții Burmeester rîseră cu poftă, ca de o glumă nevinovată și-mi aduseră altă farfurie. I-am întrebat unde pot să mă spăl pe mîini. Peste cîteva minute, cînd am vrut să ies din baie și să mă întorc în sufragerie, am auzit o ființă care mîrîia pe coridor.

De obicei, asemenea huete preced cutremurele de grad superior. Am rămas în baie, cercetînd atent trusa de toaletă a gazdelor. După vreo zece minute, m-am apropiat tiptil de clanță, dar cîinele începu să mîrîie și mai amenințător.

Bine: răbdare! Nu aveam altceva de făcut decît să rămîn blocat acolo. Așa că am început să mă piepten, să mă studiez în oglindă, ca să văd cum îmi stă cu cărare la mijloc, la stînga și la dreapta. După aceea m-am periat pe cap și mi-am pus un strat subțire de briantină.

Cînd am împlinit o jumătate de oră de ședere în baie, a bătut la ușă dl. Burmeester, ca să mă întrebe dacă mi-e rău.

— Nu, nu, mă simt splendid! i-am șoptit eu. Dar cățelușul dv. nu este de acord cu ieșirea mea...

Dl. Burmeester rise voios — un hohot de rîs sonor, proaspăt, deschis. Apoi îmi dădu următoarele explicații:

— Animalul are ce are ou ușa asta. Din pricina hoților, pricepi. Se știe că hoții, de preferință, se ascund în baie. Habar n-am din ce motiv, dar așa stau lucrurile. Hai, vin-o aici, Fido!

Fido însă, nici gînd să se clintească de la postul său. Nici să crape, nu s-ar fi mișcat de-acolo! În schimb, sosiră dna. Burmeester, Lotte și soții Thorn.

— Sărăcuțul de el! exclamă plină de tact dna. Thorn! Salata de fructe era divină!

— Poți să te concentrezi? Vrei să-ți spun ultimul banc? — mă întrebă dl. Thorn. De cînd dulăul îmi rezervase doar mie atențiile lui, dl. Thorn părea grozav de bine dispus. Eu, în schimb, nici nu am catadixit să-i răspund și m-am apucat să compun un sonet. Totdeauna am la mine un creion. Și un dicționar de rime ...Cît despre hîrtie, încăperea îmi oferea din belșug! Între timp dl. Burmeester mi-a comunicat că va telefona crescătorului de cîini. Dar cînd am ajuns la prima terțină, a bătut din nou în ușă, ca să-mi spună că individul era internat la spital. Mai tîrziu nu știu dacă a mai bătut. Știu că m-am cățărat pe fereastră, deși era cam înaltă și îngustă și am sărit în grădină. În săritură, mi-am luxat piciorul stîng și, șontîc-șontîc, m-am îndreptat spre casă, după ce am izbutit să găsesc un taxi.

Bani aveam, dar chei nu. Dacă aș fi prevăzut ce avea să mi se întîmple, înainte de a intra în baie mi-aș fi pus pardesiul. Dar de, nu mi-a dat prin cap atîta lucru.

Amărît de tot, am fost deci nevoit să mă așed pe micul zid al grădinii noastre și așa am căpătat și un guturai bun.

Cînd a sosit în fine Lotte, încărcată cu pălăria, pardesiul și umbrela mea, m-a măsurat din cap pînă-n picioare, cu oarecare uimire și îngrijorare: Ce-i asta, de cînd te piepteni cu cărare?

După cum am spus, invitațiile sînt o pacoste pe capul omului. Mai șchiopătez și acum.

În românește de Eugen B. MARIAN

Ilustrații: Beca RIND

SPORT

VARIETĂȚI

Tenis la... 150 m. sub pămînt

Fostul tenisman francez Henri Cochet, considerat drept una din vechile glorii ale sportului alb, a făcut — după cum scrie ziarul „Combat" — o descoperire uimitoare în cursul vizitei sale în R. P. Polonă. El a jucat pe un teren amenajat la 150 m. sub pămînt în minele de sare de la Wieliczka, în apropiere de Cracovia.

„În cursul lungii mele cariere sportive — a declarat Cochet la înapoierea în Franța — am jucat pe toate terenurile din lume. Dar să joci la 150 m. sub pămînt într-un loc unde condițiile sînt excelente și nu diferă cu nimic de acelea dintr-o sală de sporturi este fantastic".

Mărturie calificată...

Cu prilejul unui meci de fotbal desfășurat recent în cadrul campionatului primei divizii a Portugaliei, centrul atacant al echipei Oliveira, Juan Pavos, a înscris un gol cu mîna în poarta formației Engoyo. Adversarii au reclamat anularea punctului, dar arbitrul a refuzat și astfel Oliveira a cîștigat meciul cu 2-1.

Nu mică a fost surpriza amatorilor de fotbal cînd, a doua zi, în ziare a apărut o fotografie care arăta evident că mingea fusese introdusă cu mîna în plasă. Din nou comentarii aprinse, care s-au transformat însă în risete. Într-adevăr fotografia apărută în ziare fusese de fotoreporterа sportivă Mirana Pavos, care nu era alta decît... soția centrului atacant Juan Pavos.

14 secunde...

Primul meci ca profesionist al boxerului portorican Joe Falu, care a întîlnit pe newyorkezul Norma Cassaberry, a durat exact... 14 secunde.

La prima lovitură, de gong Falu s-a îndreptat spre adversarul său cu ambele mîini întinse. „Am vrut să-i string mîinile înaintea meciului — a declarat el în vestiar — și pentru asta i-am întins mînușile. Apoi... nu-mi mai amintesc nimic".

Într-adevăr, Cassaberry a răspuns la gestul amical al adversarului său expediind un dublu croșeu la bărbie, care l-a făcut imediat k.o.

PENTRU A 15-A OARĂ

CEI MAI BUNI CICLIȘTI AMATORI DIN EUROPA ÎȘI DISPUTĂ „CURSA PĂCII"

Au trecut 15 ani de cînd ziarele Rude Pravo și Trybuna Ludu au organizat o întrecere ciclistă peste frontiera dintre R. S. Cehoslovacă și R. P. Polonă, semnînd actul de naștere a celei mai mari competiții de amatori cunoscută în istoria sportului cu pedale.

Prin orașele și satele Poloniei martire, cicliștii veniți din toate colțurile Europei aduceau poporului polonez salutul de solidaritate și prietenie, în zilele cînd lumea celebra a treia aniversare a victoriei asupra fascismului. Varșovia își ascunde ruinele între flori și îi primește cu un entuziasm de nedescris pe sportivi.

În redacția aproape distrusă a ziarului Glos Ludu, se oficiază prima festivitate de premiere a cursei. Sala mică unde are loc ceremonia poate cuprinde însă numai 40 de persoane. Restul caravanei se află pe scară. Numele cicliștilor premiați este transmis prin „telefonul fără fir". Acestia se cațără pe umerii celor din față sau sînt purtați pe mîini pînă la masa juriului. La întoarcere, cu brațele încărcate, rutierii alunecă pe balustradă, în strigătele de veselie ale celor prezenți. Povestind acest episod arbitrul cehoslovac Karel Tocl, unul din inițiatorii „Cursei Păcii", scrie în amintirile sale : **„Dar nimeni nu găsea acest lucru nefiresc, nimeni nu se plîngea de hrana uneori prea puțină, nici de cazare și nici de faptul că bagajele erau trimise la alt hotel decît la cel unde locuiau cicliștii".**

Așa a început, cu mijloace modeste, competiția care, cu trecerea anilor, avea să devină vestita „Cursă a Păcii", cunoscută în întreaga lume. Din 1948 în fiecare primăvară, urmăriți de milioane de spectatori, cicliștii aplecați pe ghidoanele bicicletelor duc cu ei chemarea care preocupă milioane de oameni din toate țările : „Pace lumii".

Răsfoind palmaresul

Avem în față un album cu fotografii, nume și cifre. Vă mai amintiți de Jan Vesely ? El a fost unul din eroii primelor ediții. Alergătorul cehoslovac deține un record care poate niciodată nu va fi egalat de un alt participant la Cursă : 13 victorii de etapă. Numai un Melihov ar putea încerca eventual să depășească această performanță. Alte figuri marcante ale Cursei se perindă prin fața noastră : Ruzicka, Garnier, Klabinski, danezul Olsen, „lunganul", cum era poreclit de cicliști, cu un cap mai înalt decît toți ceilalți din pluton ; flegmaticul Jan Steel, cel care a „bătut" cursa fără a cîștiga totuși nici o etapă, și bineînțeles, Täve Schur, acest Fausto Coppi al ciclismului amator, singurul victorios în două ediții. Trambulină de încercare pentru alergătorii apuseni, Cursa Păcii a lansat multe vedete pe firmamentul ciclismului profesionist. Trei campioni mondiali : Van Looy, Louis Proost, Piet Damen și mulți oameni din „Tour de France" și-au încercat întîi forțele în Cursa Păcii.

Iată și nume de cicliști români în listele de onoare : Marin Niculescu, Gabriel Moiceanu (cu două victorii), Ion Cosma — învingători de etape, Constantin Dumitrescu „tricoul galben" și în cele din urmă pe locul doi, în 1956, după un memorabil „duel de secunde" cu polonezul Krolak. Echipa R. P. Romîne, una din puținele țări, care a semnat foile de plecare la toate cele 14 ediții, a ocupat locul 2 în 1948, locul 3 în 1950 și în 1961.

Un traseu dificil și o repetiție olimpică

Cursa Păcii se dispută anul acesta pentru prima oară în 14 etape, care însumează 2369 km. Dificultățile apar chiar de la început. La 2 mai o etapă în circuit cu multe viraje pe străzile Berlinului, un aconto dat sprinterilor, pentru că a doua zi cicliștii de cursă lungă se vor putea revanșa de-a lungul a 209 km, pe autostrada Berlin-Leipzig și, după aceea, în alți 180 km. pînă la Erfurt. Ziua a patra a Cursei va coincide probabil cu declanșarea luptei pentru tricoul galben. Acest lucru se va întîmpla în cei 42 km. dintre Erfurt și Jena, pe care cicliștii îi vor parcurge contracronometru. „Etapa ceasornicului" este darnică numai cu cei mai puternici. Zidul Meerane, serpentinele spre Karlovy-Vary, vor mai tria și ele plutonul, care la 8 mai se va afla la porțile „cetății cu turnurile de aur".

Etape lungi, dure, vor purta caravana pe toboganul șoselelor cehoslovace, prin Brno, Gottwaldov și Ostrava.

La 14 mai, repetiție olimpică pentru Tokio, dar pe pămînt polonez, de la Opole la Wroclaw. Este vorba de etapa contracronometrului pe echipe. Distanța : 100 km. După ce vor saluta Poznanul, la 17 mai, cei rămași în Cursă vor porni în cea mai lungă etapă înscrisă vreodată la competițiile de amatori: Bydgoszcz-Varșovia 250 km. Poate anul acesta ultima etapă nu va mai fi o simplă promenadă a tricoului galben.

Cicliștii sovietici din nou favoriți

Ediția jubiliară adună sub steagul starterului peste 120 de cicliști, din 21 de țări. Multe nume noi și puțini favoriți. Cu cele mai mari șanse, din nou rutierii sovietici : Melihov, Kapitonov, Petrov. Alți pretendenți la tricoul galben : belgianul Jean Dierken, cîștigătorul Turului Poloniei, francezul Cauvet, polonezul Gazda și, fără îndoială, Bernard Eckstein, promovat căpitan al echipei R. D. Germane. Nelipsitul Gustav Schur și-a permis, la 30 de primăveri, o pauză. El va fi sfătuitor al echipei sale.

Cicliștii romîni își pun și ei serios candidatura anul acesta la unul din cele trei tricouri, în afara celui galben se află în joc tricourile albastre acordate primei echipe și cel violet atribuit sprinterului nr. 1. De la Cosma, Moiceanu, Dumitrescu, Rădulescu, Ziegler, alergători puternici și cu mare experiență, iubitorii de sport din țara noastră așteaptă foarte mult în acest an.

I. GOGA

Cîștigătorii edițiilor precedente

1948 Prosinek (Iugoslavia)
1948 Zorici (Iugoslavia)
1949 Vesely (Cehoslovacia)
1950 Emborg (Danemarca)
1951 Olsen (Danemarca)
1952 Steel (Anglia)
1953 Pedersen (Danemarca)
1954 Dalgaard (Danemarca)
1955 Schur (R. D. Germană)
1956 Krolak (R. P. Polonă)
1957 Hristov (Bulgaria)
1958 Damen (Olanda)
1959 Schur (R.D.G.)
1960 Hagen (R.D.G.)
1961 Melihov (U.R.S.S.)

Pe echipe U.R.S.S. și R. S. Cehoslovacă au cîștigat de cîte patru ori, R. D. Germană de trei ori, Anglia, Franța și Polonia cîte o dată.

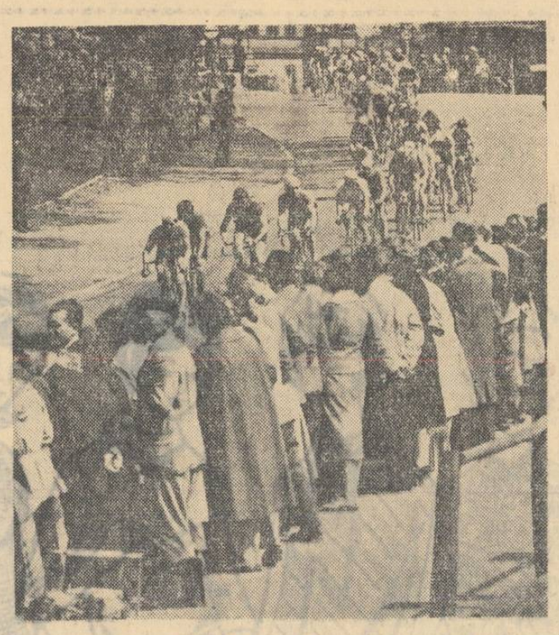

Un aspect din ediția de anul trecut a „Cursei Păcii"

Atleții lui Armindeni

Cronometrată de zilele din pragul lui Armindeni, primăvara, — simbol al tinereții —, se revarsă exuberantă, într-o competiție amplă care are drept perimetru țara întreagă.

Primăvara concurează sub mii și zeci de mii de nume în întrecerea tradițională care se cheamă crosul „Să întîmpinăm 1 Mai". Pe prefața primei zile a lunii, cînd cireșile încep să dea în pîrg și florile își desfac potirul, se înscriu, an de an, noi tineri care, pe drumuri de țară, în împrejurimile orașelor, pe aleile parcurilor, se avîntă într-o mare întrecere atletică de mase.

Să răsfoim, acum — în prag de 1 Mai — cîteva aspecte din acest film viu, rulat pe un ecran de dimensiuni uriașe.

★

Am zărit pe chipul îmbujorat de efort al strungarului Ilie Pantazi de la uzinele „Semănătoarea" licărirea sprintenă a unei proaspete bucurii. Dar bucuria aceasta a fost dobîndită cu multe emoții.

— Ai cîștigat deci ?

— Precum se vede, însă...

„Însă" cuprinde în el fiorul trecerii de la „ultimul din pluton" pînă la țîșnirea impetuoasă lîngă firul magic care marchează încununarea eforturilor celor mai buni. În timp ce stăm de vorbă, îi bănuiesc „pachetul de nervi" consumat pe traseul celor 1000 de metri, apoi deodată, depășirea „tricourilor" din jur și sprintul final spre victorie.

Îl întreb în „limbaj de specialitate" :

— Ai mai „concurat" vreodată ?

— E primul 1 Mai de cros și iată, primul loc întîi.

Proaspătul campion din etapa raională e zgîrcit la vorbă dar tînărul strungar gustă din paharul plin al victoriei, cu aceeași emoție a celebrităților marilor întreceri olimpice. Căci drumul gloriei sportive începe de pe pista anonimă, fără tunet de ovații și acorduri de fanfară, dar cu satisfacția inerentă a trupului tînăr avîntat și sculptat în bronzul solar.

★

Să citim fișele cîtorva concurente : Fifi Enache (croitoreasă la Fabrica de confecții și tricotaje „București", Zoe Stanciu (grupul școlar alimentar) Gica Ene (muncitoare la uzinele „Tudor Vladimirescu), Elena Zamfir (coafeză la „Higiena"), Stanca Ivan (lucrătoare la Fabrica de timbre) și multe altele.

Tînăra muncitoare Maria Necula, de la Întreprinderea de materiale de construcții „7 Noiembrie", după ce a cîștigat prima etapă a crosului „Să întîmpinăm 1 Mai", s-a prezentat cu „inima cît un purice" și la etapa raională. Ce-ar fi ? Și... a fost... Dar cu cîte emoții ! La un moment dat, după ce a parcurs jumătate din traseul cursei, din neatenție sau poate din emoție, în plin avînt, s-a abătut de pe traseu greșind ruta. Păcat, să conduci atîta timp și să pierzi din nebăgare de seamă !

Maria Necula însă nu s-a dat bătută și recuperînd distanța străbătută inutil, s-a întors pe traseu și cu un ultim efort de voință a reușit să se claseze totuși prima.

Laurii perseverenței și ai voinței !

Uneori însă, apare și cîte un strop de mărgăritar sub genele concurentelor. Așa-i Fifi Enache ? Tînăra muncitoare a trebuit să se mulțumească cu locul III.

Dar nu-i nimic, vor mai fi crosuri. 1 Mai vine și în anul 1963.

★

Tinerii și tradiționalii atleți ai lui 1 Mai și-au măsurat forțele pe toate meleagurile țării. La asociațiile „Unirea Sintana". „Șoimii Simanc" din regiunea Crișana, la „Recolta Olari", în satele Olteniei sau pe plaiurile sucevene, mii și mii de tineri, umăr la umăr și-au întins mîna în această pasionantă întrecere sportivă, prăznuind marea sărbătoare.

Spune undeva maestrul Tudor Arghezi **„Sportul actual al Romîniei Socialiste privește poporul întreg atît manual cît și intelectual, cîștigînd pe drept cuvînt denumirea de Cultură Fizică".**

Desfășurarea crosului de 1 Mai din anul acesta este încă o dovadă convingătoare.

Atleții lui Armindeni aduc an de an, în viața noastră sportivă, prospețime și vigoare, energii nebănuite din marele și nesecatul izvor al celor ce pășesc pentru prima oară pe pajiștea tînără a culturii fizice.

Pașii lor, timizi încă, se încolonează în marșul puternic al campionilor de mîine.

D. TABACU

Turneul U.E.F.A. — un mare succes!

Iată-ne ajunși în faza decisivă a turneului U.E.F.A. Tradiționala competiție care cheamă la start, în fiecare primăvară, „mariile speranțe" ale fotbalului continental, a înscris prin această ediție jubiliară, una din cele mai frumoase pagini din istoria sa.

La capitolul organizatoric — elogiile unanime ale oaspeților, aprecierile unor personalități marcante din lumea balonului rotund, ca Stanley Rouss (Anglia), Crahay (Belgia), Lo Brunt (Olanda) — și atîția alții — confirmă, fără rezerve, o realitate profund măgulitoare pentru mîndria noastră de gazde. Între noi fie vorba — cine s-a putut plînge vreodată de ospitalitatea forurilor din R.P.R. ? !

Din punctul de vedere al disputei propriu-zise, preliminariile au oferit un spectacol unic, în care neprevăzutul, momentele de tensiune, dramaticele răsturnări de situație — au abundat. Ar fi, poate, suficient să amintim că în două din cele cinci grupe, la București și Ploiești, cîștigătorii n-au fost desemnați decît în repriza secundă a partidelor finale, departajarea făcîndu-se pe bază de golaveraj.

La Cluj și Brașov, deși lucrurile se clasificaseră într-o mai mare măsură în etapele precedente, a dăinuit totuși, pînă-n ultima clipă, posibilitatea unor surprize „in extremis". Mărturie elocventă despre intensitatea luptei este și amănuntul că, pe lîngă cele patru semifinaliste, încă trei echipe au terminat seriile fără să fi gustat amărăciunea înfrîngerii : mă refer la reprezentativele Belgiei, Olandei și Bulgariei, cărora le putem adăuga, cu legitimă satisfacție, selecționata de juniori a Brașovului, participantă „hors concours" în seria D.

Independent de rezultatele ulterioare, principala revelație a turneului o constituie echipa turcă. Nu mi se pare lipsit de interes să evoc un detaliu pe care, desigur, puțini îl cunosc. Înainte de plecarea la Constanța, antrenorul formației care cedase cu 0—4 în meciul de verificare, pe „Republicii", a afirmat cu toată seriozitatea că „băieții lui" sînt hotărîți să-și adjudece seria de pe țărmul mării... Evident, auditoriul a zîmbit condescendent. Dar, încă de vinerea trecută, condescendența s-a prefăcut în surprindere, apoi în uimire, apoi în stupefacție ! Băieții lui Sabri Kiraz au învins, fără drept de apel, juniorii Ungariei, Franței și Spaniei — performanțe cu care nu se pot mîndri multe selecționate, în cadrul respectivelor competiții. Ce-i drept — glumeții spun că aici a intrat în joc și... avantajul terenului !

Oricum, liderii grupei C. merită un sincer „Güzel-güzel !" — adică, mai pe românește — aferim !

În schimb — reprezentativa maghiară a deziluzionat, nereușind să marcheze în trei partide decît un singur punct, cu care s-a clasat — totuși — pe locul doi.

„Am venit cu o echipă de domnișoare — a spus, într-o convorbire particulară, antrenorul Kapocsi. Și a adăogat, calm : „Acum mergem acasă și ne apucăm de altceva : de fotbal !"

Un insucces categoric a înregistrat „teamul" englez. Faptul apare cu atît mai surprinzător, cu cît antrenor și selecționer unic nu era nimeni altul decît Billy Wright, nume la auzul căruia toți cunoscătorii fotbalului se descoperă... Trebuie însă precizat că fostul „star" al soccerului britanic s-a văzut nevoit să improvizeze în ultima clipă o formație oarecare, deoarece jucătorii din formațiile profesioniste, cu care lucrase la pregătiri, „Billy cel mare", nu au căpătat drept de joc.

Neîndoielnic, cea mai echilibrată luptă s-a desfășurat în Capitală, unde oricare din participanți putea să aspire la calificare cu șanse și veleități apropiate. Echipa-gazdă a dat, precum știm, infinite emoții suporterilor, ar fi însă greșit să atribuim această situație exclusiv unor cauze subiective. După primele meciuri, cronicarii de specialitate, ca și majoritatea opiniei publice sportive — au lansat, fie-mi iertată expresia, — o veritabilă avalanșă de critici la adresa juniorilor noștri și a conducerii tehnice, ignorînd, după părerea mea, unele date obiective ale problemei, în primul rînd, valoarea foarte ridicată a adversarilor. Asta — fără a mai vorbi de împrejurările speciale în care am debutat în turneu — împrejurări arhicomentate la timpul potrivit, în coloanele presei cotidiene.

Dar, cum ar zice compatrioții d-lui Marcel Bois — tot ce se termină bine — e bun !

Să sperăm că epilogul acestui remarcabil eveniment fotbalistic, epilog la care vom asista mîine, pe „23 August", ne va da prilejul să repetăm, cu un suris fericit, cunoscutul dicton !

Dan DEȘLIU

O fază din meciul R.P.R.—R.F. Germană, caracteristică pentru dîrzenia cu care s-au apărat juniorii oaspeți.

PRIETENIE

Am fost la Cluj. Pentru turneul U.E.F.A. Și v-am adus fotografia de mai jos. O fotografie aparent statică. Una din cele care nu plac paginatorilor. Ochiul machetatorului vrea mișcare. L-ar fi preferat pe juniorul sovietic Kasimovski (băiatul din stînga) ștuind la poartă, din voleu, sau pe grecul Simigdalas într-un duel aerian cu portarul cehoslovac Vencl.

Și totuși cred că fotografia e mai dinamică decît orice plonjon al lui Iașin.

Doi băieți, un rus și un grec, s-au întîlnit la Cluj, în zilele campionatului european al juniorilor, au schimbat două insigne, apoi două zîmbete, iar în cele din urmă și-au încrucișat brațele pe după umeri.

Fotografia mi-a dat-o un clujean. Ea ilustrează una din multele care s-ar fi putut face. Îmi pare rău că n-am avut un aparat fotografic și puțină îndemînare. Am să încerc, totuși, să suplinesc în cîteva rînduri.

21 aprilie. Bărbatul înalt și cărunt din stînga e Rino Martini, antrenorul echipei grecești. E emoționat. Colegul său Paramanov i-a oferit o frumoasă cupă. Rino Martini împlinește astăzi 50 de ani. „Il vecchio" își caută cuvintele. „Grazzie" revine ca un leitmotiv în gură. Toate cele patru echipe „clujene" aplaudă.

23 aprilie. Dimineața. Doctorul lotului sovietic Iuri Skvarzabaia lovește delicat clapele pianului „Doina". Corul sportiv internațional clujean cîntă. Se succed soliștii. Portarul Kitaigorodski cîntă cu talent vechea melodie rusă „Drumuri, drumuri...". Rino Martini încearcă „O sole mio", un tertet cehoslovac se produce cu „Kristinko", „Doctor Iuri" cîntă mereu. Turiștii străini sosiți la Cluj umplu spațiul din jurul pianului. Într-un colț, șeful de orchestră pune pe note o melodie gruzină. Își completează repertoriul pentru masa festivă din 24.

24 aprilie. Turneul clujean își trăiește ultimele clipe. Fotbaliștii și-au pus treninguriile în valize și au apărut „în mare ținută" la masa de adio. Se țin toasturi. „Pentru echipa cehoslovacă, cîștigătoarea grupei E". Mulți ani trăiască răsună în cinci limbi. Sovieticii, grecii, juniorii din R.D.G. aplaudă pe învingători.

La cuvîntul tovarășul Pinaicev conducătorul delegației sovietice, fost jucător și antrenor la TSKA. Împarte daruri celor mai buni jucători ai turneului. Portarul Vencl, înaintașul Simigdalas, mijlocașul Naumann trec pe rînd prin fața mesei cu daruri.

Tovarășul Pinaicev închină pentru pace și prietenie „Za mir i drujbu". Juniorii greci preiau traducerea din gura translatorului și răspund în cor: pace și prietenie. „Irini che filia"...

Ioan CHIRILA

Turneul U.E.F.A. în cîteva rînduri

● *ÎN CADRUL grupelor preliminare ale turneului s-au desfășurat 27 de partide. Dintre acestea, 11 s-au încheiat cu rezultate de egalitate.*

● *CELE mai multe rezultate de egalitate le-a făcut reprezentativa R. P. Bulgariei : 3.*

● *ECHIPELE R.P.R., Belgiei, R.P.F. Iugoslaviei, Olandei, R. P. Bulgaria, Turciei, Italiei și R. S. Cehoslovacă, nu au suferit nici o înfrîngere în timpul jocurilor susținute în cadrul grupelor.*

● *FIECARE echipă din grupa A a obținut cîte două rezultate de egalitate. O asemenea situație nu s-a întîmplat în nici o altă grupă.*

● *SINGURA grupă în care nu s-a obținut nici un rezultat de egalitate este cea de la Brașov. Bineînțeles, dacă nu ținem seama de scorurile înregistrate de echipa Brașovului, care, după cum se știe, a participat în afară de concurs.*

● *Echipa Turciei este singura care a terminat învingătoare toate partidele susținute în cadrul grupelor.*

● *AUSTRIA, țara care a cîștigat turneul în 1956, este singura reprezentativă care nu a realizat nici un punct în actuala ediție a competiției.*

● *ECHIPELE calificate în semifinalele celei de-a 15-a ediții a turneului nu au obținut niciodată victoria finală în turneul U.E.F.A.*

● *OPT echipe nu au cîștigat nici o partidă din cele susținute în cadrul grupelor: Portugalia, R. F. Germană, Bulgaria, Anglia, Spania, Franța, Austria și Grecia.*

● *ÎN PARTIDELE jucate în cadrul grupelor au fost înscrise 61 de goluri : 12 în grupa A, 10 în grupa B, 7 în grupa C., 11 în grupa D și 21 în grupa E. R. D. Germană a înscris cele mai multe goluri : opt. Cinci echipe au înscris un singur gol : Portugalia, Belgia, Ungaria, Spania și Franța. Două echipe nu au primit nici un gol: Turcia și R.P.F. Iugoslavia. Anglia a primit cele mai multe goluri : opt.*

● *ÎN TIMPUL partidelor desfășurate în cele cinci grupe au fost acordate opt lovituri de la 11 metri. Una singură nu a fost fructificată : Bene (R. P. Ungară), în partida cu Spania. Cele mai multe lovituri de la 11 metri au fost dictate în grupa D : trei. Grupa A este singura în care nu s-a acordat nici o lovitură de la 11 metri.*

CAMPIONATUL CATEGORIEI A — ÎN DATE ȘI CIFRE — ETAPA A XX-A

Cele 7 meciuri

1. **Minerul — Dinamo Bacău (0-3)**
2. **Petrolul — Metalul (1-2)**
3. **Steagul Roșu — Jiul (0-0)**
4. **Rapid — Progresul (2-0)**
5. **Știința Cluj — U.T.A. (1-3)**
6. **Dinamo Pitești — Știința Timișoara (0-2)**
7. **Steaua — Dinamo București (1-1)**

(În paranteze, rezultatele din tur)

Clasamentul general

1. Dinamo Buc	19	11	4	4	42:25	26
2. Steagul Roșu	19	11	3	5	41:26	25
3. Petrolul	19	9	4	6	38:25	22
4. Progresul	19	9	3	7	34:22	21
5. Știința Tim.	19	9	3	7	25:23	21
6. Rapid	19	7	6	6	23:23	20
7. Dinamo Bacău	19	7	5	7	22:23	19
8. Minerul	19	9	1	9	18:35	19
9. Știința Cluj	19	7	4	8	33:35	18
10. Steaua	19	6	4	9	38:36	16
11. Dinamo Pitești	19	6	3	10	26:31	15
12. Metalul	19	5	5	9	29:45	15
13. Jiul	19	5	5	9	20:34	15
14. U.T.A.	19	5	4	10	26:32	14

Clasamentul acasă

1. Steagul Roșu	9	8	1	0	24: 8	17
2. Minerul	10	8	1	1	13: 6	17
3. Știința Timișoara	9	8	0	1	16: 3	16
4. Petrolul	9	6	2	1	22: 8	14
5. Progresul	11	6	2	3	27:15	14
6. Metalul	10	5	4	1	22:16	14
7. Dinamo Pitești	10	6	1	3	22:13	13
8. Dinamo Bacău	11	5	3	3	17:16	13
9. Știința Cluj	9	5	2	2	22:12	12
10. U.T.A.	9	4	3	2	14: 7	11
11. Jiul	9	4	3	2	13:10	11
12. Dinamo București	10	4	3	3	18:14	11
13. Steaua	9	5	0	4	24:16	10
14. Rapid	8	4	2	2	10: 7	10

Clasamentul în deplasare

1. Dinamo București	9	7	1	1	24:11	15
2. Rapid	11	3	4	4	13:17	10
3. Steagul Roșu	10	3	2	5	17:18	8
4. Petrolul	10	3	2	5	16:17	8
5. Progresul	8	3	1	4	7: 7	7
6. Dinamo Bacău	8	2	2	4	5: 7	6
7. Steaua	10	1	4	5	14:20	6
8. Știința Cluj	10	2	2	6	11:23	6
9. Știința Timișoara	10	1	3	6	9:20	5
10. Jiul	9	1	2	6	7:24	4
11. U.T.A.	10	1	1	8	12:25	3
12. Dinamo Pitești	9	0	2	7	4:18	2
13. Minerul	9	1	0	8	5:29	2
14. Metalul	9	0	1	8	7:29	1

Clasamentul returului

1. Știința Timișoara	6	3	2	1	9: 3	8
2. Dinamo București	6	3	2	1	16: 9	8
3—4. Steagul Roșu	6	3	1	2	12: 9	7
3—4. Dinamo Pitești	6	3	1	2	12: 9	7
5. Rapid	6	2	3	1	6: 6	7
6. Minerul	6	3	1	2	5: 7	7
7. Progresul	6	2	2	2	10: 9	6
8. Metalul	6	2	2	2	8:12	6
9. Steaua	6	2	1	3	13:12	5
10. U.T.A.	6	1	3	2	9:10	5
11. Dinamo Bacău	6	1	3	2	6: 9	5
12. Știința Cluj	6	2	1	3	7:13	5
13. Petrolul	6	1	2	3	9: 9	4
14. Jiul	6	1	2	3	5: 9	4

PRONOSTICUL...

lui N. Tătaru, jucător la echipa Steaua.

1. R. P. Ungară—Turcia	1
2. Steaua—Dinamo București	1
3. Știința Cluj—U.T.A.	1 x
4. Dinamo Pitești—Știința Timișoara	1
5. Steagul Roșu—Jiul	1
6. Minerul—Dinamo Bacău	1 x
7. Petrolul—Metalul	1
8. C.S.O. Brăila—C.S.M.S.-Iași	x 2
9. Corvinul—C.S.O. Baia Mare	1 2
10. Industria Sîrmei Cîmpia Turzii—Crișana Oradea	1
11. C.S.M. Mediaș—Metalul București	1
12. Farul—Olimpia București	1

Echipa săptămînii

Ghiță — Greavu, Caricaș, Haimovici — Ștefan, Pașcanu — Pircălab, Țircovnicu, Manolache, Eftimie, Chiriță.

BUCUREȘTENII ÎNTRE EI

În etapa a 20-a echipele bucureștene se întîlnesc din nou între ele, pentru a cincea oară de la începutul campionatului. Clasamentul întocmit pe baza rezultatelor obținute pînă acum în întîlnirile directe se prezintă astfel : 1. Rapid 4 3 0 1 6:3 6 ; 2. Dinamo 4 2 1 1 7:4 5 ; 3. Progresul 4 2 0 2 6:9 4 ; 4. Steaua 4 0 1 3 5:8 1

Să vedem ce ne va aduce etapa a 20-a.

Cu cine mai au de jucat :

DINAMO BUCUREȘTI cu : Jiul (d), Metalul Tîrgoviște (a), Petrolul (d), Progresul (a), Minerul Lupeni (a), Știința Timișoara (d) ;

STEAGUL ROȘU cu : Dinamo Bacău (a), Minerul Lupeni (d), Steaua (d), U.T.A. (a), Metalul (d), Progresul (a) ;

PETROLUL PLOIEȘTI cu : Știința Timișoara (d), Jiul (a), Dinamo București (a), Dinamo Pitești (d), Dinamo Bacău (a), Rapid (d) ;

PROGRESUL cu: U.T.A. (d), Știința Cluj (a), Dinamo Pitești (d), Dinamo București (d), Știința Timișoara (a), Steagul Roșu (d) ;

ȘTIINȚA TIMIȘOARA cu : Petrolul (a), Steaua (a), Jiul (d), Metalul Tîrgoviște (a), Progresul București (d), Dinamo București (a) ;

RAPID cu : Dinamo Pitești (a), Dinamo Bacău (d), U.T.A. (a), Steaua (a), Știința Cluj (d), Petrolul (d) ;

DINAMO BACĂU cu : Steagul Roșu (d), Rapid (a), Știința Cluj (d), Jiul (a), Petrolul (d), Steaua (d) ;

MINERUL cu : Steaua (d), Steagul Roșu (a), Metalul Tîrgoviște (d), Știința Cluj (a), Dinamo București (d), U.T.A. (d) ;

ȘTIINȚA CLUJ cu : Metalul Tîrgoviște (d), Progresul (d), Dinamo Bacău (a), Minerul Lupeni (d), Rapid (a), Dinamo Pitești (a) ;

STEAUA cu : Minerul Lupeni (a), Știința Timișoara (d), Steagul Roșu (a), Rapid (d), U.T.A. (d), Dinamo Bacău (a) ;

DINAMO PITEȘTI cu : Rapid (d), U.T.A. (d), Progresul (a), Petrolul (a), Jiul (d), Știința Cluj (d).

METALUL cu : Știința Cluj (a), Dinamo București (d), Minerul Lupeni (a), Știința Timișoara (d), Steagul Roșu (a), Jiul (d);

JIUL cu: Dinamo București (a), Petrolul Ploiești (d), Știința Timișoara (a), Dinamo Bacău (d), Dinamo Pitești (a), Metalul Tîrgoviște (a) ;

U.T.A. cu : Progresul (a), Dinamo Pitești (a), Rapid (d), Steagul Roșu (d), Steaua (a), Minerul Lupeni (a) ;

GOLGETERII

Interul dreapta al echipei Steaua, Constantin, și-a consolidat și mai mult poziția de lider în clasamentul golgeterilor, după consumarea celei de-a 19-a etape. Iată cum se prezintă clasamentul pe primele locuri

1. CONSTANTIN (Steaua) 17 goluri.

2. DRIDEA I (Petrolul) 14 goluri.

3. MARCU (Știința Cluj) 12 goluri.

4. VOINEA (Progresul) 11 goluri.

5. SASU (U.T.A.), EFTIMIE (Dinamo București) cîte 10 goluri fiecare.

6. ENE (Dinamo București), NAFTANAILA (Steagul Roșu), GRAM (Dinamo Bacău) 9 goluri fiecare.

7. BALINT (Rapid), SEREDAI (Steagul Roșu) 8 goluri fiecare.

De la o etapă la alta

● *ABIA după 19 etape Minerul Lupeni a obținut primele puncte în deplasare.*

● *ETAPA A 19-A a fost urmărită de aproximativ 140.000 de spectatori. Numai la București au fost peste 65.000 de spectatori.*

● *PRINTRE spectatorii prezenți la cuplajul de pe Stadionul 23 August se afla și celebrul internațional englez Billy Wright, care a sosit în țara noastră în calitate de antrenor al echipei de juniori a Angliei. Oaspetele a aplaudat în mod deosebit intervențiile curajoase ale portarului Ghiță.*

● *ÎN CAMPIONAT, după 19 etape, au fost înscrise 415 goluri. Golul al 400-lea a fost opera lui Balint, de la Rapid.*

● *ANUL TRECUT, după 19 etape, U.T.A. se afla pe locul 3, la 4 puncte de lider. Astăzi U.T.A. ocupă ultimul loc, la 12 puncte de lider. În schimb, Progresul a trecut de la locul 13 anul trecut, la locul 4 anul acesta.*

Magazin

revistă săptămînală editată de ziarul

ROMÎNIA LIBERĂ

★

Redacția și administrația, Piața Scînteii, tel. 17.60.10

★

Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții

★

PUBLICITATEA SE PRIMEȘTE LA ADMINISTRAȚIA REVISTEI tel. 17.60.10 interior 14.00

SFATURI MODĂ COSMETICĂ GOSPODĂRIE

Elegant și modern

În sala de prezentare a produselor, la Fabrica de confecții și tricotaje „București", s-au strîns zilele trecute în jurul podiumului o mulțime de persoane. Muncitori creatori, tehnicieni și ingineri din fabrică, specialiști din Direcția generală tutelară din Ministerul Industriei Ușoare și specialiști din Ministerul Comerțului Interior, vînzători de la raioanele de confecții și tricotaje ale magazinelor bucureștene, au vizionat colecția de modele pe care fabrica a pregătit-o pentru contractările pe semestrul II al anului. Ca invitați erau de față arhitecți, artiști decoratori, pictori, graficieni. În fața unui juriu atît de numeros și competent modelele din creația fabricii au trecut cu mult succes examenul. Iar observațiile făcute cu acest prilej, sugestiile și propunerile au fost deosebit de prețioase pentru colectivul fabricii.

Stabilită în linii generale la congresul de la Budapesta din acest an, moda anului 1962 în țările socialiste are la bază principiul „elegant și modern". Adaptate la condițiile specifice țării noastre și la posibilitățile aplicării lor pe scară industrială, modelele create de colectivul fabricii „București" s-au dovedit reușite și adecvate principiului amintit. Ceea ce caracterizează colecția de peste 700 modele prezentată este armonizarea elementelor artistice, croială, țesătura și culoare cu linia modei acestui an. Să urmărim împreună deci cîteva din liniile modei actuale. Ne vor servi scopului propus și clișeele pe care vi le înfățișăm.

În acest an îmbrăcămintea pentru femei este mai puțin voluminoasă decît pînă acum, ea se apropie mai mult de linia corpului, rămînînd totuși lejeră, ceea ce dă feminitate siluetei. Rochiile au talia oscilantă : fie la locul ei sau puțin mai jos, fără a fi fixă pe corp, iar fusta dreaptă rămîne mai departe în linia modei. Ca noutate, alături de fusta dreaptă, este fusta evazată ce dă eleganță. Ea are lungimea moderată, evazeul fiind dat din cusăturile laterale sau din cutele duble presate. Pentru sezonul mai răcoros, taiorul ocupă un loc de frunte în moda actuală. Jachetele sînt mai scurte, ușor pensate sau drepte, fără guler sau cu guler și revere mici, cu buzunare sau clape, cu bordaje contrastante. Taioarele sînt completate de bluze uni, imprimate sau în dungi, cu eșarfe moi înodate lejer. Mantourile și pardesiile, în afară de linia clasică dreaptă au tăieturi la fețe pe lungime, mînecile sînt mai înguste, fără manșete. Se poartă clapele și buzunarele plasate mai spre mijlocul feței cu tighele ornamentale. Elegante sînt și găicile și cordoanele înguste și lejere la talie sau puțin mai jos pe linia buzunarelor. Modelele prezentate sînt confecționate din stofe în majoritate fantezi, cu desene în carouri și dungi de diferite mărimi. Materialele de bumbac și mătase sînt de asemenea prezente. Imprimeurile pentru bluze au desene mici, geometrice, iar cele pentru rochii au flori stilizate sau naturale pe fond deschis și dispuse mai rar. Nu lipsesc nici materialele sintetice, țesături sau tricotaje, care în actuala colecție au primit un loc important.

Creatorii fabricii au armonizat deosebit de reușit linia la îmbrăcămintea pentru femei cu o gamă coloristică bogată, în special tonul de la galben deschis la maro, în special nuanțe arse, oliv. Continuă să fie modernă culoarea bleu în diferite tonuri pînă la bleumarin.

Și pentru bărbați s-a creat îmbrăcăminte elegantă și modernă. Sacoul de toată ziua are umerii puțin mai drepți, talia mai sus, el fiind mai amplu și ușor evazat în partea de jos. Piepții sacoului sînt destul de largi și atenție... reverele sînt mai înguste și mai lungi. Se poartă pantalonul mai îngust cu sau fără manșetă. La paltoane linia este aproape dreaptă, cu aspect lejer, iar lungimea imediat sub genunchi. Costumele pentru ocazii au linia lejeră cu revere înguste. Stofele pentru îmbrăcămintea bărbătească sînt uni sau cu desen mărunt, păstrînd linia discretă și bărbătească. Gama coloristică la îmbrăcămintea bărbătească se oprește în acest an la nuanțe de bej, tabac, maro, brun, completîndu-se cu nuanțe de gri și grej.

Pentru adolescenți și copii au fost create nenumărate articole și modele pentru fiecare anotimp și ocazie.

O îmbrăcăminte elegantă și modernă, pe gustul nostru, iată ce ne va oferi și în acest an, prin magazinele de specialitate, industria textilă.

Elena PAVELESCU

BLUZE

1. Bluză cu mînecă 3/4, cu revere destul de mari, încrețită puțin și strînsă pe șold cu o bandă înodată. Garnitură de cerculețe, de fiecare parte a nasturilor.

2. Din dantelă, această bluză elegantă, fără mîneci, destul de lungă, prinsă mai jos de talie cu o fundă de catifea, peste nodul căreia se poate prinde o bijuterie.

3. Bluză sport, din material în dungi, lucrată toată din bie. Guler gen șal, tăiat și el oblic, mineca foarte mică kimono.

4. Această bluză se poate face din stofă sau jerse, gîtul croit mai larg și mai lung, din corsaj. Se prinde în talie larg cu un cordon îngust din același material.

5. Bluză din material pepit cu mînecă kimono, ceva mai lungă. La gît, garnitură pe bie, închisă într-un nasture într-o parte.

Desene de Beatrice BOBOCEA

SFATURI COSMETICE

Îngrijirea părului copiilor pune adeseori probleme care dacă nu sînt rezolvate la timp, pot duce cu timpul la consecințe nepăcute. De cîte ori nu întîlnim mame cu fetițe mici cu părul încrețit la coafor sau chiar ondulat permanent?

Desigur că mama respectivă dacă ar cunoaște acțiunea dăunătoare a oxigenului sau ce înseamnă a-ți face permanent la o vîrstă atît de fragedă, ar prefera ca fetița ei să rămînă un copil îngrijit, tuns frumos cu părul scurt sau prins într-o panglică.

Igiena părului copiilor pretinde o atenție deosebită, deoarece ei se murdăresc în mod obișnuit mai ales în timpul jocului în țărînă. De aceea părul trebuie spălat destul de des și anume : pentru fetițele care au părul lung este suficient ca spălarea să se facă odată pe săptămînă, sau chiar la 2 săptămîni ; pentru băieți în schimb— care au avantajul unui păr scurt, această operație trebuie făcută la 2—3 zile.

În mod obișnuit atît părul băieților cît și al fetițelor va fi periat zilnic cu o perie cu păr de porc, iar pieptenele folosit va avea dinții rari și vîrfurile neascuțite. Este indicat ca fiecare copil să aibă peria și pieptenele personale, să nu folosească nici pe ale părinților și nici pe ale celorlalți frați.

Dacă părul copiilor prezintă firul subțire și în general este un păr sensibil și fin, vom prefera în locul săpunului un gălbenuș de ou sau un șampon pe bază de gălbenuș.

Apa folosită la spălat nu va fi prea fierbinte, acest lucru fiind valabil pentru toate tipurile de păr. Părul blond va fi clătit cu infuzie de mușețel pentru a-i menține culoarea.

În general dacă respectăm regulile de igienă, pînă în perioada pubertății copiii nu au nimic de suferit. Abia de aci încolo începe să apară mătreața, seboreea etc. Lipsa de îngrijire în această perioadă, în special la băieți, poate duce cu timpul la apariția cheliei și la alte incoveniente.

Anca BOGDAN

Ghidul gospodinei

MENIUL SĂPTĂMÎNII

- Scrumbii la grătar ; uger pane cu cartofi ; cremă de zahăr ars.
- Ciorbă de miel ; drob de miel în aluat ; tortă de lămîie.
- Suile de spanac ; stufat de miel ; bezele cu ciocolată.
- Mazăre sote cu crochete de gris ; musaca de tăițel ; compot de gutui.
- Ciorbă de salată verde ; mîncare de rinichi cu ciuperci ; clătite cu rom.
- Urzici cu ouă ; șnițel cu cartofi — salată ; mere.
- Ciorbă de pui ; mîncare de pui cu ciuperci ; cremă de vanilie.

CÎND MERGEM ÎN EXCURSIE

Dacă plecăm pentru 2—3 zile pe munte un lucru care trebuie să-l știm este cum să ne facem rucsacul și ce să punem în el. În primul rînd e bine să avem un rucsac potrivit de mare cu curele late căptușite cu pîslă, care protejează umerii — cu multe buzunare, foarte indicate pentru lucrurile de primă necesitate. Învățați să vă echilibrați rucsacul, pentru ca greutatea să cadă pe spate și nici de cum pe rinichii dv.

Nu trebuie să uitați a lua o spirtieră cu dv., care vă este necesară, la fel și bidonul cu apă. Nu peste tot se găsește apă de băut. La fel să nu neglijați să puneți în sacul dv. de munte o mică trusă de medicamente și alta cu lucruri de cusut — ață, ace de siguranță, forfecuță etc. Un briceag, un cuțit pentru cutiile de conserve, pahar, tacîmuri, farfurii etc. Toate acestea nu atîrnă greu din cauză că sînt confecționate din material plastic. La fel se găsesc cutii speciale pentru pus ouă, încît să le putem păstra întregi pînă la întrebuințare. Solnițele speciale de excursii nu trebuie nici ele uitate. Și acum după ce ați făcut o mică listă cu ceea ce trebuie să luați cu dv. să trecem la lista de alimente.

În primul rînd dulciurile ocupă locul principal în lista dv. De pildă : ciocolată, zahăr, dulceață în cutii, miere, în tuburi, bomboane etc. Ele nu reținun spațiu prea mare și sînt foarte hrănitoare.

Untul, brînzeturile, care sînt ambalate în tuburi speciale pentru excursii, ouă tari, mușchi țigănesc, slănină, diferite salamuri, sînt nimerite pentru munte. Ele vor constitui baza micului dejun și a mesei de seară.

Pentru prînz vă sugerăm să luați cu dv. diferite conserve de pește, de șuncă, pateu de ficat, carne de porc în suc propriu și neapărat e bine să pregătiți o friptură rece de porc, miel sau chiar și de vacă, tăiată în felii subțiri.

Ca desert e bine să aveți puține fructe și anume mere, sînt cele mai indicate deoarece nu se strivesc ușor și sînt în același timp și foarte răcoritoare. La fel puteți completa meniul cu 1—2 linguri de dulceață sau gem cu biscuiți.

E bine să nu uitați să luați și o cutie de lapte praf. Cu ajutorul spirtierei vă puteți prepara o ceașcă de cacao caldă oriunde. Este hrănitoare și reconfortantă.

Într-o sticlă din material plastic trebuie să aveți puțin rom. E foarte bun în caz de vreme rea. Acum o ultimă privire asupra lucrurilor și începeți să faceți bagajul. Toate alimentele le puneți în cutii de metal sau în pungi din material plastic. Se păstrează mai bine, în același timp nu riscați să pătați îmbrăcămintea. Odată cu ultimele pregătiri făcute nu rămîne să mai luați cu dv. decît o doză mare de... voie bună.

Săculețul de diverse mărunțișuri se face aplicînd unui umăraș punga făcută după tiparul de mai sus din nylon sau o pînză înflorată în care caz fermoarul la deschizătură devine necesar.

Alt lucru practic este umăraşul căruia i se aplică cu ținte de tapițerie un șnur cu „burți" așa cum se vede în schema mărită (jos în dreapta) de care se prind ușor cîrlige de rufe în care se agață diverse mărunțișuri la uscat.

CURIERUL NOSTRU

DIANA : Este prematur să vă gîndiți la o astfel de problemă. Din toate punctele de vedere nu este bine să întreprindeți așa ceva. Nu ne referim la obiecțiile terților persoane ci la condițiile existente. Acestea vă pot crea multe greutăți și neînțelegeri. Rămîneți fiecare la locul lui pînă cînd veți rezolva problema actuală cea mai importantă : terminarea studiilor.

ANI G. — Buhuși. Și noi credem că cel mai bine este să începeți să lucrați la fabrică. Aceasta vă va ajuta foarte mult în rezolvarea problemei care vă preocupă. Mai scrieți-ne.

MARIA P. — Sighișoara : Am primit articolul dv. intitulat „Tînărul inginer... Puiu". Tema acestui articol ni se pare interesantă. Astfel de probleme merită să fie tratate în revista noastră. Ca realizare articolul nu corespunde. De fapt este înșiruirea cronologică a unor întîmplări ca într-o relatare verbală. Ideea principală nu este urmărită pe tot parcursul și nu este comentată. Articolul nu are o concluzie. Noi vă mulțumim pentru faptul că ni l-ați trimis și vă rugăm să mai încercați.

VASILE — Ploiești : Vă faceți complicații în mod inutil. Nu sînteți la vîrsta cînd puteți încheia o prietenie trainică, cu perspective. Este mai bine ca să renunțați la intențiile dv. și să vă preocupați amîndoi numai de învățătură. Abia peste 4—5 ani puteți sta de vorbă despre astfel de lucruri ca cele care vă preocupă în prezent. Și această îndeosebi în ceea ce o privește pe ea.

RENA S. — Galați : Înțelegem cît de neplăcută este pentru dv. această situație. Credem că lucrurile se pot rezolva. Ar trebui să le scrieți fraților și surorilor dv., explicîndu-le în mod concret, cu fapte, ceea ce s-a întîmplat și necazurile care se pot abate asupra familiei. Adunați-vă toți copiii și împreună cu părinții discutați această problemă sub toate aspectele și cu urmările ce ar putea să decurgă de aici. Credem că astfel veți reuși s-o convingeți că nu este bine ceea ce face și că o veți readuce pe drumul cel bun.

MARIN GH. — București : Studiul întocmit de dv. pe una din multiplele probleme ale educației copilului, ni se pare deosebit de interesant. Pe parcurs ar mai trebui făcute doar unele mici modificări. Din păcate însă noi nu putem folosi materialul dv. deoarece nu se încadrează în profilul revistei noastre. Noi nu sîntem o revistă de specialitate. Este adevărat că pe această temă am publicat unele materiale dar acelea au fost simple schițe, povestiri scurte care ridică într-o formă mai accesibilă unele probleme de educație. De aceea este bine să vă adresați unei publicații de specialitate.

SORINA : Noi v-am mai răspuns în cîteva rînduri. Din felul în care au evoluat lucrurile credem că nu mai sînt prea multe speranțe de îndreptare. Credem că va trebui să fiți mai fermă, să acționați cu mai mult curaj și să lichidați această situație.

Clișeele noastre înfățișează cîteva dintre noile modele ce au fost prezentate cu ocazia vizionării colecției pe care fabrica de confecții și tricotaje „București" a pregătit-o pentru contractările din semestrul al doilea al acestui an.

Fotografii : Mihai POPESCU

PRAFUL

Se știe că în straturile atmosferice din apropierea pămîntului și în încăperile neaerisite se găsește în permanență o cantitate apreciabilă de praf, care provine fie din ridicarea lui de pe sol, fie de pe urma diverselor procese industriale.

Prin inspirarea aerului, introducem în organism și o cantitate oarecare de praf. Cînd aerul inspirat conține doar o cantitate mică de praf, organismul nu va avea de suferit, căci particulele de praf ori vor fi distruse de niște celule speciale ale aparatului respirator — celule de praf — ori vor fi eliminate prin tuse sau strănut. Dacă însă cantitatea de praf inhalat este mai mare, se pot produce unele tulburări ale căilor respiratorii ca rinite, laringo-traheite, cataruri bronșice etc.

Prin iritațiile produse de praf asupra organelor căilor respiratorii se înlesnește pătrunderea diverșilor microbi în organism.

În contact cu ochii, praful irită conjunctivele oculare și poate determina diverse conjunctivite...

Multe din inflamațiile pielii, cum sînt piodermitele, furunculozele și o parte din eczeme pot fi datorite acțiunii iritative a prafului asupra pielii.

Dar praful se poate și înghiți odată cu aerul inhalat sau să ajungă în tubul digestiv prin alimentele care au fost murdărite de praf producînd — prin microorganismele care le conține — diverse boli infecto-contagioase ca febra tifoidă și dizenteria, toxiinfecții alimentare sau unele infecții cu viermi intestinali cum sînt limbricii, oxiurii etc.

Chiar și după o prezentare atît de sumară a acestui mare dușman al sănătății noastre, ne putem da seama de ce lupta continuă împotriva prafului este atît de necesară. Printre mijloacele de luptă cele mai recomandabile sînt :

— Aerisirea cel puțin de două ori pe zi a locuințelor și asigurarea unei corecte ventilații.

— Măturarea și înlăturarea prafului din locuințe prin mijloace umede sau de preferință prin absorbție pneumatică (aspiratoare). O atenție specială se va acorda înlăturării prafului de pe covoare, perdele, lămpi, tablouri. Nu se va neglija nici praful depus pe radiatoarele caloriferelor și țevile lor, nici de pe sobele de teracotă, deoarece praful care se depune în aceste locuri poate arde și deveni o sursă în plus de viciere a aerului.

— Stropirea de două ori pe zi a curților, teraselor sau balcoanelor, iar acolo unde este posibil, stropirea de către locatari a trotuarelor și chiar a porțiunii de stradă din dreptul casei respective.

— Plimbările se vor face în locuri ferite de praf.

— Pentru joaca copiilor se vor alege de asemenea terenuri fără praf.

— Dacă totuși am fost nevoiți să mergem prin praf, ajunși acasă vom scutura bine hainele, se va face o baie și se va schimba lenjeria. Apoi se vor petrece 1—2 ore într-un loc cu aer curat, ferit de praf.

— Alimentele vor fi adăpostite de praf, iar fructele și legumele vor fi bine spălate. Înainte de a mînca ne vom spăla pe mîini cu apă și săpun.

Dr. I. LEGIC

E bine de știut

● UNUL din cele mai eficiente mijloace de odihnă pentru cei care depun munci intelectuale este efectuarea unei munci fizice în orele libere. Bazat pe acest principiu, marele fiziolog rus I. P. Pavlov se simțea odihnit după intensele sale cercetări științifice, numai după executarea unui susținut efort fizic, tăind lemne.

● BECURILE obișnuite pentru luminat, dar puternice (300-500 W.) montate la lămpile portative din casă, pot constitui, la nevoie — datorită razelor infraroșii pe care le emit — o sursă de tratament la domiciliu în diverse afecțiuni nevralgice și dureri de natură reumatică.

● DURATA de 21 zile, stabilită just în majoritatea cazurilor pentru efectuarea curei balneo-climaterice, a fost fixată pe bază de experimentări încă din antichitate de către marele învățat Herodot care a trăit între anii 484-425 î.e.n.

● CHIRURGIA inimii face în fiecare zi noi progrese în tratamentul bolilor cardiace. Un grup de chirurgi au reușit recent să înlocuiască valvulele bolnave cu bile de silicon. Inima s-a adaptat perfect noilor condiții, funcționînd normal cu noile supape (bilele de silicon) introduse în locul valvulelor bolnave.

● ÎNAINTEA intervențiilor chirurgicale, sau în anumite boli de sînge, sînt necesare numeroase analize de laborator. Metodele de determinare folosite pînă în prezent pentru a citi rezultatele acestor analize se efectuau în decurs de 1-3 zile. Constructorii de aparate medicale din Polonia au pus la punct un aparat numit trombo-elastograf care analizează în cîteva fracțiuni de secundă o serie de probe hematologice elaborînd rezultatul pe loc.

● INSTRUMENTELE chirurgicale și siringile sînt sterilizate deobicei prin fierberea lor în apă. O metodă nouă de sterilizare rapidă și eficace s-a impus în ultima vreme. Seringile sînt sterilizate într-un laborator cu izotopi radioactivi fiind supuse radiațiilor emise de acești izotopi.

magazin medical

Din lumea medicală

METODĂ INGENIOASĂ DE VACCINARE

În U.R.S.S. s-a recomandat înlocuirea acului de injecții atît de temut de copii printr-un mijloc foarte simplu. E vorba ca vaccinul să se aplice prin intermediul unui inel sau cercel, care va fi purtat timp de 2 săptămîni — permițînd astfel resorbția pe cale transcutană. E o adevărată bijuterie medicală.

COSMOSUL ȘI ÎNTINERIREA

D-rul Boris Klossowsky din U.R.S.S. crede că o cură sanatorială în Cosmos ar combate îmbătrînirea. Într-adevăr starea de imponderabilitate ar libera celulele corpului nostru, de o parte din tensiunea la care sînt supuse pe sfera terestră și în felul acesta s-ar realiza întinerirea.

TALCUL POATE SĂ FIE FATAL !

La societatea medicală din New-York se relatează moartea unui copil în vîrstă de 22 luni care s-a jucat cu o cutie de talc, a aspirat și înghițit conținutul. După 20 ore a decedat în urma unei bronșite acute asfixice. La necropsie s-a găsit în bronhii o magmă semilichidă formată din-tr-un amestec de talc și mucozități. E al doilea caz ce se semnalează.

CURĂȚITUL DINȚILOR ȘI MERELE

E cunoscut faptul că periatul dinților îndepărtează resturile alimentare și curăță dantura foarte bine. În Anglia s-au recomandat niște tablete în a căror compoziție intră sorbitol 92 la sută, acid malic 2 la sută, clorură de sodiu 2 la sută, fosfat tricalcic 2 la sută. Ele se sug și datorită afluxului mare de salivă ce-l provoacă, îndeplinesc cu prisosință în mod foarte comod rolul de curățire. Dar acest efect se poate obține mestecînd bine un măr care conține substanțele principale din tablete.

BOLILE DE INIMĂ ȘI METALELE

Adăogarea de cantități infime de zinc și vanadium împiedică ivirea maladiilor cardiace, după cum a arătat d-rul Stroim la asociația pentru progresul științei din Denver. Geologii din S.U.A. urmăresc conținutul acestor metale în apa potabilă.

Dr. I. HARAS

MICĂ FABULĂ

Leul și televizorul

Într-una din seri, leul dădu drumul la televizor și se instală comod să urmărească programul. Ca niciodată, televizorul rămase întunecos și mut.

— Să chemăm un tehnician, propuse leoaica. Cooperativa „Licuricii iscusiți" e aproape. Dacă vrei, mă duc eu...

— Nici nu te gîndi ! Lasă, că știu eu mai bine ce are, o opri leul și se apucă să robotească la partea dindărăt a aparatului.

Deodată, ecranul se umplu de un cor de privighetori și triluri suave se înălțară pînă departe, în frunzișul copacilor.

— Ai văzut ? Era o siguranță arsă, rosti semeț leul. Mă pricep și eu destul de bine.

Trecură încă vreo trei luni — poate șase — și televizorul iarăși nu vru să meargă.

— Poate ar fi bine să chemăm... îndrăzni leoaica.

— Ba nu ! tună leul. Nu chem pe nimeni. Eu sînt regele, știu eu mai bine ce are.

Și se puse pe treabă. Dar siguranțele erau de astă dată întregi. Merse mai departe, începu să desfacă, să demonteze, să ciocănească. Zadarnic. În cele din urmă își trimise soața după tehnician.

— Sire — zise licuriciul, după un examen amănunțit al grămezii de piese adunate lîngă cutia goală — televizorul luminației tale e numai bun de aruncat.

— Dacă-i așa, să-l aruncăm, hotărî majestuos leul.

Și plecă, puțin amărît în sinea lui, să-și cumpere alt televizor.

★

Hm... Cam ce fel de fabulă o fi asta ? Și ce caută la rubrica medicală a Magazinului ?

Păi, vezi bine, are ce căuta. La fel ca leul nostru din poveste fac și unii oameni. Nu cînd li se strică televizorul, nimeni n-ar cuteza. Dar cînd cu sănătatea e ceva în neregulă, odată îi auzi :

— Lasă, că știu eu mai bine ca doctorii ce am și cum să mă tratez !

Cînd e de luat un antinevralgic sau de pus niște picături în nas, mai treacă-meargă. Dar dacă e un caz mai complicat ? Poți să știi mai bine ca medicul ? Unde mai pui că organismul omului, orice s-ar spune, e mult mai complicat ca un televizor, iar sănătatea, nici vorbă că prețuiește mai mult ca televizorul cel mai scump. Un alt televizor mai poți cumpăra, dar altă sănătate...

Dr. E. SOP

Poșta redacției

ION ILIE IONESCU — Băiteşti (Teleajen) : Aţi fost şi dv. la înălţime, ca şi vînătorul de mistreţi căruia îi dedicaţi epigrama de mai jos :

Toţi spun astăzi despre tine
Că ai fost de un curaj rar
Şi c-ai fost la înălţime
. . . . . .
Cocoţat într-un stejar.

C. AURATI — Bucureşti. Ne aşteptam ca după scrisoarea în versuri ce ne-aţi trimis-o, în care ne comunicaţi anumite gînduri ale dv. şi în care făceaţi aprecieri asupra capriciosaelor anotimpuri, să ne trimiteţi şi altceva. După această „prefaţă", textul propriu-zis se lasă mult aşteptat. De ce ?

T. GRIGORE — Constanţa : Intrebările epigramatice ce le puneţi unor cunoscuţi nu ni se par atît de concludente. Poate renunţaţi la întrebări şi le adresaţi cîte o epigramă care să fie mai directă.

FLORIAN CONSTANTINESCU — Focşani : Mai încercaţi. Intenţia de a scrie este bună. Trebuie însă ca şi realizarea să fie pe măsura intenţiei.

T. CARAMAN — Bucureşti : Adresează o epigramă lui P. N. din Iaşi care în revista „Magazin" nr. 223 din 13 ianuarie 1962 a scris o epigramă unui îngîmfat :

Cu tăiş de critică-nţeleaptă
A crestat, drept pe nas, îngîmfatul
Dar, temîndu-se de luptă dreaptă
Şi-a pus pavăză... anonimatul.

J. DONGOROZ — Braşov : După cum se vede, sînteţi pornit contra soacrelor. Epigramele dv. care fac parte, după cum ne spuneţi, din cele o sută adunate în caiet, bătătoresc un drum bătătorit. Oare soacre bune n-aţi văzut ? Dacă vă sînt la îndemînă şi alte subiecte legate de realitate, nu întîrziaţi să scrieţi. Ar ieşi lucruri mai interesante decît acestea în care soacra este ponegrită în fel şi chip.

TEODOR CĂTUNEANU — Huedoara : Răspunde lui P. N. Iaşi care se plîngea într-o epigramă publicată în revista noastră de un înfumurat căruia îi ajunge cu greu la nas.

Lung fiind, după cum spui
Tu ajungi la nasul lui
Dar eu, care-s puţin mai scund
La al tău, cum pot s-ajung ?

FANE COCEAN — Bucureşti : Epigramele sînt bune pînă la ultimul vers. Acolo însă umorul se opreşte ca un înaintaş de fotbal care, în faţa porţii goale, trimite mingea pe deasupra. Ar fi bine dacă aţi regla umorul şi dacă întreaga epigramă ar fi reuşită.

SOARE AVRAM — Rm. Vîlcea : Cînd v-am spus că vrem să ştim sursa de informare în legătură cu curiozităţile ştiinţifice ce ni le-aţi scris, nu ne-am referit în mod special la unele, ci la toate. Dorinţa de a şti sursa este de a controla exactitatea celor publicate, lucru absolut obligatoriu. Sperăm că pe viitor veţi proceda în consecinţă.

EUGENIA BOTAIA — Sinaia : Pentru a fi numită în învăţămînt este absolut nevoie să obţineţi examenul de maturitate.

IONESCU ELISABETA — Constanţa : Legea stabileşte că dactilografele care lucrează 8 ore pe zi la maşina de scris, au dreptul la 18 zile de concediu de odihnă pe an.

AURELIA NITESCU — Braşov : Aveţi dreptul la pensie de urmaş dacă aţi împlinit 50 de ani şi aveţi cel puţin 20 de ani de căsnicie cu soţul decedat, sau dacă aţi împlinit 55 de ani. Dacă aveţi copii sub 16 ani, primiţi pensie, indiferent de vîrsta dv.

MATTY ASLAN

— *Ce altă informaţie doriţi ?*
— *Una exactă !*

— *Atmosfera asta primăvăratecă îmi dă o poftă grozavă de muncă şi mă inspiră...*

— *Azi am economisit o jumătate de sticluţă de tuş, o mină de creion, doi metri pătraţi de calc...*
— *?!?*
— *N-am lucrat nimic !*

ADRIAN ANDRONIC

...Şi tu care mi-ai spus că putem juca o partidă de şah în liniştе...

GÎNDURI DESPRE PRIMĂVARĂ

UN GHIOCEL

Un ghiocel, mai somnoros,
priveşte-n jur, îngrijorat
şi-mi spune (cu un glas
sfios) :
— „Scuzaţi că am întîrziat!"

UN POET

Îţi mulţumesc că mi-ai adus
ce ştii că-mi este mai util :
alături de stilou, mi-ai pus
un buchеţel cu flori de...
stil

UN ÎNDRĂGOSTIT

O, scumpă primăvară, eşti
prologul noilor iubiri,
sezon de visuri tinereşti
şi-un lung prilej de...
întîlniri

DOUĂ VÎRSTE

În Cişmigiu, un bătrînel
se plimbă cu un mic
strengar,
priveşte lung la nepoţel
şi se visează... preşcolar

UN ACTOR

Eşti primul act care s-a
scris
pentru o piesă milenară
ce se reia (în mod precis),
în fiecare... primăvară

UN TIMID

În micul scuar, îşi pregăteşte
un logos pentru Marioara...
Îi dau curaj, dar se roseşte,
cînd îi surîde... primăvara

Mircea CODRESCU

FRED GHENĂDESCU

— *Să vin şi eu ? E ceva frumos ?*
— *Stai acolo ! E urît !...*

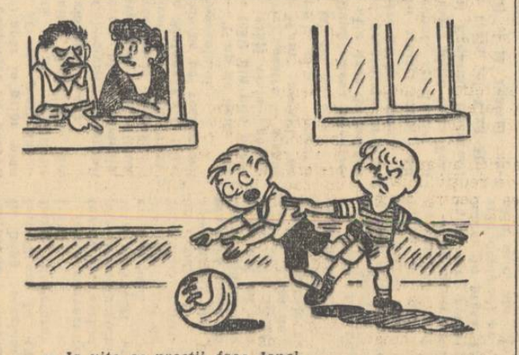

— *La uite ce prostii face Ionel.*
— *Ei lasă, fă-te că nu vezi...*
— *Cum să mă fac că nu văd ? Ce, sînt arbitru ?...*

REBUS-MAGAZIN

CA PE NOTE

ORIZONTAL : 1) Cîntare — E de două ori în balalaică ! 2) A duce ori cobza — Aliaj din care se confecţionează unele instrumente muzicale 3) Melodie cu armonie sau ghitară pentru vară ! — Cadru pentru „Maeştrii cîntăreţi din Nürnberg" 4) Stăruitoare — Re 5) Insulă în apropiere de Iava — Simfonia albă a iernii — În fruntea orchestrei ! 6) Fără ritm — Măsuri agrare 7) Cui fără vîrf — Diftong — Notă muzicală 8) Joacă aşa cum i se cîntă — Ornament muzical 9) Cîntă din ghitară în nopţile de vară — Începutul alfabetului 10) Animale de tracţiune — Instrumentul lui Fănică Luca — Bate toba ! 11) În glumă ! — Notă muzicală — Partitura unui instrument muzical, extrasă din partitura generală 12) „...cu trei fete" de Schubert (pl.) — A început execuţia unei bucăţi muzicale.

VERTICAL : 1) O bate indiscretul — Solist notoriu 2) Sol, sol, sol... — Navigator cu înclinaţii muzicale 3) Începe cu... cinel (pl.) 4) În primă audiţie — A doua pe portativ — Fier 5) Pronume — La-minor ! 6) Vehicul... cu zurgălăi — Dînsa 7) Aci evoluează... broscuţa Oac — Zar la table — „Vals..." de Sibelius 8) Nume feminin — A duşmăni — Cîntecul trompetei 9) Oraş în Siria — Armăsari drobrogeni — Bătaia... inimii 10) Cîntă de plăcere — Muzică în do(i) minor(i)! 11) Nota diapazonului — Suprafaţă muzicală — Ţine vioara.

Ştefan STOIANOVICI

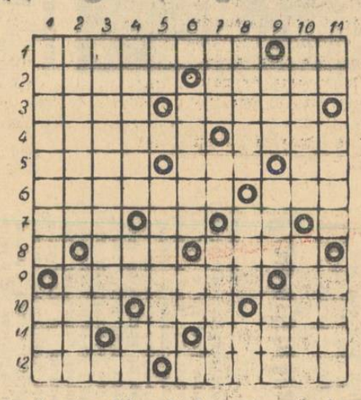

POFTĂ BUNĂ !

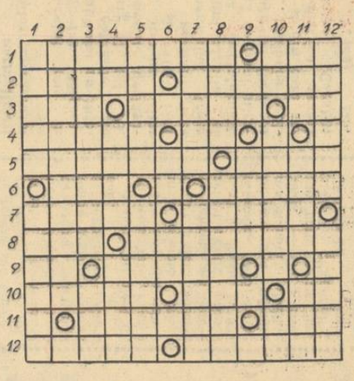

ORIZONTAL : 1) Desert pentru... vin ! — ...Şi zahăr pentru glazuri 2) „Poftă bună !" — Un cozonac ce-ţi gîdilă nările ! 3) Băutură răcoritoare... — ...şi „fructele" din care se poate prepara ea — Între brînză şi smîntînă ! 4) Fruct folosit la prepararea siropurilor şi dulceţurilor — Prînzul lui Grivei 5) Sirop fără esenţe sintetice — Simona, acasă ! 6) Lemn... de masă — Specialitate la grătar 7) Oras în patria macaroanelor — Preparat cu brînză sau carne 8) Dus la gură fără să se mănînce ! — Brînză ambalată în... foiţă ! 9) Articol — Partea lacrimogenă a unei... salate 10) Poftă mare ! — Vinul de masă cel mai obişnuit — Notă (nu de plată) 11) Suflă... şi se răcoreşte — Băutură... din Jamaica 12) Un peşte conservat... — ...şi o fasole bătrînă.

VERTICAL : 1) Ornament pentru covrigi — Un fruct plin de aromă 2) Premierele peţei de zarzavat 2) Piftii — Sare ! 4) În mijlocul restaurantului ! — Materie primă pentru baclavale şi sarailii — Înghit vreo zece găleţi de apă ! 5) Frigider... popular — Poftă bună ! 6) Usturoi transcarpatin — După fa-sol-e ! 7) Mîncare cu grabă... — ...şi cu dojană ! 8) Violete, dar fără cremă (sing) — Mestecă... mămăligă 9) Furnizoare de lapte, urdă, caş şi telemea — Ce naşte din pisică... şi şoareci mănîncă (pl.) 10) Înainte de masă — Deliciul Joianei — Coace portocalele ! 11) Se consumă fiert şi se serveşte... cu cleştele — Surogat de cafea — Nici mîncare, nici băutură 12) Mîncare din ceapă verde şi carne de miel — Turtă de aluat nedospit.

Marioara IONESCU

ÎN LUNA MAI

găsiţi condiţii excelente în staţiunile balneare şi beneficiaţi de tarife reduse

AGENŢIILE ŞI FILIALELE O.N.T. CARPAŢI DIN TOATĂ ŢARA PRIMESC ÎNSCRIERI PENTRU :

Călimăneşti reumatologie, silicoză, boli profesionale, urologie cat. I. — 21 lei pe zi ; II — 27 ; III 28,50

Olăneşti reumatologie, urologie, gastroenterită, dermatologie cat. I — 21 lei pe zi ; II — 27 ; III — 28,50 ;

Govora reumatologie, căi respiratorii, cat I — 22 lei pe zi, cat. II — 27,50 ; cat. III — 30 lei ;

Victoria 1 Mai reumatologie, cat. I — 22 lei pe zi ; cat. II — 27,50 ; cat. III — 31 lei ;

Herculane reumatologie, cat. I — 22 lei pe zi ; cat. II — 28 ; cat. III — 31 lei ;

Sovata reumatologie, ginecologie, cat. I — 22 lei pe zi, cat. II — 27,50 ; cat. III — 30 lei ;

Băzna reumatologie, ginecologie cat. I — 20 lei pe zi ; cat. II — 25 ; cat. III — 27,50 lei ;

Ocna Sibiului reumatologie, ginecologie, cat. I — 22 lei pe zi, cat. II — 28 ; cat. III — 31 lei ;

Pucioasa reumatologie, cat. I — 20 lei pe zi ; cat. II — 26 ; cat. III — 29 lei ;

Slănic Moldova gastroenterită, cat. I — 21 lei pe zi ; cat. II — 27, cat. III — 28,50 lei;

Borsec endocrinologie, cardiologie, gastroenterită, cat. I — 21 lei pe zi ; cat. II — 27 ; cat. III — 28,50 lei

Tuşnad cardiologie, nevroză astenică, cat. I — 21 lei pe zi, cat. II — 26, cat. III — 28,50.

În preţ intră : pensiunea completă, trei mese pe zi, cazare confortabilă în case sanatoriale şi tratament medical de specialitate.

Serii de 21 zile

Reduceri pentru copii : pînă la 7 ani, cazare gratuită şi 50% din tariful de masă

de la 7—14 ani, cazare cu 50% reducere, 50% reducere pe C.F.R. şi I.R.T.A.

Înscrieri la toate agenţiile şi filialele O.N.T. Carpaţi

IMPORTANT

SPATARE

practice, detaşabile pentru conducători auto, confecţionează Cooperativa Metalo-Casnica prin unitatea din Calea Moşilor nr. 44

ACTUALITĂŢI TEHNICO-ŞTIINŢIFICE

Există viaţă pe Venus ?

Se pare că da. Vladimir Prokofiev, colaborator al Observatorului astronomic din Crimeea, a descoperit că în straturile superioare ale atmosferei planetei Venus există oxigen molecular, indispensabil vieţii. Această descoperire a fost făcută în urma unei analize spectrale foarte precise a spectrelor foarte rare ale acestei planete, obţinute graţie unui spectrograf special, instalat într-un telescop solar mare, cu turn, cînd Venus se afla în punctul său cel mai apropiat de Pămînt.

Experienţele au fost repetate în mai multe rînduri, în momente diferite şi la distanţe variate.

Se ştie mai de mult că în atmosfera planetei Venus se găseşte şi gaz carbonic. Totodată, ştiinţa mondială dispune de un spectru unic al luminiscenţei cerului nocturn, obţinut de astronomul NICOLAI KOZÎREV de la Observatorul din Pulkovo. Acest spectru probează prezenţa azotului în atmosfera lui Venus.

Toate aceste date au permis savanţilor sovietici să tragă concluzia, că pe Venus există, probabil, o viaţă organică.

Pietre preţioase sintetice

Obţinerea diamantului artificial din cărbune, problemă care a frămîntat pe savanţii din întreaga lume timp de secole a fost soluţionată mai de mult de cercetătorii sovietici Ei au realizat un diamant artificial, cu 40 la sută mai solid decît cel natural.

De curînd, savanţii sovietici au obţinut corindon sintetic. Fabricarea acestuia e mult mai simplă şi mai economicoasă decît a diamantului.

Corindoanele transparente roşii se numesc rubine iar cele portocalii, violete şi albastre safire sintetice. În timp ce un rubin natural de 2 gr. se găseşte foarte rar, în laborator s-a reuşit să se obţină cristale de 50, 200 şi 400 grame. Iar diferenţa între rubinul natural şi cel artificial nu poate fi percepută decît cu ajutorul unui microscop puternic şi ea nu este în favoarea pietrei naturale, în a cărei interior se găsesc părticele incorporate şi fisuri (cristalii sintetici sînt cu desăvîrşire curaţi şi omogeni). În sudul Uralului, la Kusa, unde există o uzină specializată, se fabrică 180 articole din rubin.

Pornind de la corindon s-au obţinut alte pietre sintetice preţioase printre care rubine... bleumarin, smaragde şi crisoberile. Acestea din urmă ziua sînt verzi iar noaptea capătă culoarea roşu închis.

Fluorinele sintetice sînt apreciate pentru calitatea lor de a fi conducătoare de raze infraroşii. Obiectivul unui aparat de fotografiat în mineral artificial (mai multe plăci speciale), va permite să se ia fotografii într-o ceaţă groasă şi în obscuritate.

PESCUITUL

LA ŞTIUCĂ CU LANSETA

Tot mai mulţi sînt cei care, concomitent cu pescuitul „staţionar" încep să practice adevărata formă sportivă, dinamică a pescuitului : aceea cu lanseta la peştele răpitor (ştiuca, şalăul, avatul, bibanul, lostriţa şi păstrăvul mare).

În special pescuitul la ştiucă — peşte ce se găseşte din abundenţă în aproape toate bălţile şi cursurile de apă — exercită în momentul de faţă o atracţie irezistibilă, deşi sezonul actual, din pricina condiţiilor atmosferice neprielnice, nu a oferit anul acesta satisfacţii deosebite.

Desigur că pătrunderea largă a acestui gen de pescuit în rîndurile undităriIor noştri se datoreşte şi faptului că uneltele specifice acestui pescuit (lansete, mulinete, năluci metalice etc.) se găsesc azi cu uşurinţă în magazinele de specialitate ale comerţului nostru de stat.

Dar în ce constă această metodă care, datorită fermecătoarelor peregrinări de-a lungul apei, îţi dă totuşi mari satisfacţii... chiar cînd nu prinzi nimic ?

Pescuitul cu năluca se bazează pe înşelarea răpitorului căruia i se oferă o momeală metalică aruncată de la mare distanţă (cîteva zeci de metri). Datorită mişcării pe care i-o imprimă pescarul în timpul „recuperării", adică aducerii la sine a momelii, aceasta dă impresia unui peştişor viu.

Răpitorul care stă la pîndă, — cum e cazul ştiucii şi păstrăvului, sau se deplasează după hrană cum fac bibanul şi avatul — cînd zăreşte momeala înşelătoare, o atacă cu brutalitate, agăţîndu-se de triplul cîrlig care i se înfige în oasele şi cartilagiile gurii.

Acesta e, în linii largi, principiul pe care se bazează pescuitul cu năluca, pescuitul prin excelenţă sportiv şi recreativ al undităriIor de ses.

Desigur însă că la faţa locului lucrurile nu stau chiar aşa de simplu, intervenind o serie de probleme cu elemente noi şi necunoscute şi cărora numai practica şi însuşirea de către pescar a tehnicii speciale a acestui gen de pescuit, le poate da rezolvarea corespunzătoare.

Al. B.

Duminica pescarilor
Fotografia : Prof. V. ORZA

ŞAH

Ratmir Holmov, cîştigătorul turneului internaţional al R.P.R.

Drimer şi Gheorghiu pe locurile III şi IV

Finalul turneului internaţional de şah al R.P.R. a dat cîştig de cauză, după cum era de aşteptat, marelui maestru sovietic, Holmov. El a reuşit să termine concursul neînvins. Mici poticniri în ultimele runde ale urmăritorilor săi, l-au scutit la sfîrşit de orice emoţie. În ultima rundă, pentru a fi sigur de victorie, el nu a avut nevoie decît de o remiză la Baumbach, pe care a obţinut-o în numai 12 mutări.

Jucătorii noştri au avut o comportare meritorie, dovedind în multe partide forţa lor de joc. Locurile 3—4 ocupate de Drimer şi Gheorghiu cu 10 puncte din 15 posibile constituie, fără îndoială, un succes. De remarcat că printre premianţi se numără şi alţi doi jucători romîni, Mititelu şi Radovici, clasaţi pe locurile 6—7.

Iată clasamentul final :

1. **Holmov** (U.R.S.S.) 11½ puncte.
2. **Sianovski** (U.R.S.S.) 10½ puncte.
3—4. **Drimer** şi **Gheorghiu** (R. P. Romînă) 10 puncte.
5. **Popov** (R. P. Bulgaria) 9 puncte.
6—7. **Mititelu** şi **Radovici** 8½ puncte.
8—9. **Kozma** (R. S. Cehoslovacă) şi **Baumbach** (R. D. Germană) 7½ puncte.
10—11. **Drozd** (R. P. Polonă) şi **Honfi** (R.P. Ungară) 7 puncte.
12. — **Thorgbergsson** (Islanda) 5½ puncte.
13.—14. **Dunkelblum** (Belgia) **Sajtar** (R.S. Cehoslovacă) 5 puncte.
15. **Pavlov** (R. P. Romînă) 4 puncte.
16 **Georgescu** (R. P. Romînă) 3½ puncte.

Noi grupe în turneul de compoziţie

În timp ce participanţii la primele grupe se străduiesc acum să compună probleme corecte pe baza schemei care li s-a trimis împreună cu o problemă exemplificatoare şi o serie de indicaţii utile pentru începători, la redacţie continuă să sosească noi înscrieri la turneele de compoziţie şahistă. Marea majoritate a participanţilor sînt şahişti cărora le place să rezolve probleme de şah şi care, neavînd pînă acum prilejul, nu au mai încercat niciodată să compună astfel de probleme. Acum, oferindu-li-se acest prilej, ei încep să se iniţieze în „tainele" ramurii artistice a şahului.

Iată acum componenţa a două noi grupe :

TURNEUL B-6. Vasile Ivaşcu (Timişoara), Gh. Telbiz (Arad), Chirilus Nicolae (com. Scăiosi), Bălută Constantin (Sinaia) şi Mihail Ioan (Cîmpulung Mold.).

TURNEUL B-7. Gh. Caraveteanu (Buzău), Puiu Raduica (Băileşti), Dan Calistrat (Buc.), Sandu Gh. Mihai (Cucuieţi-Suditi) şi Furdui Aurică (Sinaia).

Aceste grupe vor începe concursul la 15 mai 1962.

★

Se primesc, în continuare, noi înscrieri la turneele de compoziţie şahistă de categoria începători şi avansaţi. Înscrierile sînt gratuite şi se primesc pe adresa „MAGAZIN"-Bucureşti, oficiul poştal 33. Pe plic se va menţiona „Pentru turneele de compoziţie şahistă".

Noi rezultate din „Cupa Magazin"

FINALA EDIŢIEI I

Klang Jerome (Buc.) — Dabu Băzvan (Buc.) remiză; N. Ponescu (Buc.) — L. Chionea (Buc.) 0—1; Gama A. (Brăila) — K. Sigismund (Braşov) 1—0 ; Gama — M. Iacob (Piteşti) 1—0; I. Bredan (Petroşani) — Gama 0—1.

SFERTURILE DE FINALĂ EDIŢIA A III-A

GRUPA 15. Cristian Cernea (Tîrgovişte) — Stănică I. Victor (Buc.) 1—0.

GRUPA 19. Iosef Solomon (Oneşti) — Const. Gheorghiu (Bucureşti) 1—0.

GRUPA 20. Pamfil Nichitelea (Săruleşti) — Ion Bănică (Buzău) 1—0.

GRUPA 32. Glogojeanu Marius (Brăila) — J. Ranman (Buc.) 1—0.

Tovarăşii arbitri ai turneelor din semifinala ediţiei a II-a şi sferturile de finală ale ediţiei a III-a ale „CUPEI MAGAZIN" sînt rugaţi să trimită redacţiei rezultatele partidelor încheiate pînă acum pentru omologarea lor.

Alb : **GAMA ALEX.** (com. Brebu)	Negru : **KUGEL SIG.** (Arad)

Jucată în finala „Cupei Magazin" ediţia I-a

1. e4, c5	8. Cb3, Nb6
2. Cf3, e6	9. Dg4, g6
3. d4, c:d	10. e5, Cc6
4. C:d4, a6	11. Tfe1, Cge7
5. Cc3, b5	12. Ce4, h5
6. Nd3, Nb7	13. Cd6+, Rf8
7. 0—0, Nc5	14. Df4 şi negrul cedează.

Alb : **I.BREDAN** (Petroşani)	Negru : **AL. GAMA** (com. Brebu)
1. e4, e6	14. D:c5, Dg6 !
2. d4, d5	15. Tg1, D:c2
3. Cc3, Nb4	16. Nd2, Tab8
4. e5, c5	17. Db4?!, T:b4
5. a3, N:c3	18. a:b4, D:e4 +
6. b:c3, D:e7	19. Rd1, Ne2 +
7. Dg4, f6	20. Rc1, N:f3
8. Nb5+, Cc6	21. g:f3, D:f3
9. Dg3, Df7	22 T:a7, Ff7
10. N:c6, b:c6	23. Nh6, D:c3 +
11. Cf3, Na5	24. Rb1, D:b4 +
12 e:f6, g:f6	25. Ra2, Tg8 şi albul cedează.
13. Dd6, Cge7	

Redacţia : Piaţa Scînteii, Tel. 17.60.10. Administraţia : 17.60.20. Interior 1.400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

SPECTACOLUL
magazin

Din activitatea artiștilor amatori
FESTIVALUL „I. L. Caragiale"

Casa de cultură „1 Mai" din Capitală. Sus, în sala de spectacol s-au aprins reflectoarele. Între culise, artiștii amatori, gata machiați, primesc ultimele îndrumări de la actorul Gheorghe Dinescu, instructorul lor artistic, cu care au pregătit timp îndelungat spectacolele ce intră astăzi în focul întrecerii Festivalului. Toți sînt stăpîniți de o firească emoție. Niculae Cosma, sufleor în sticlă la „Pavoazarea Capitalei" și Leon Cristescu de la O.N.T. Carpați stau de vorbă cu... Caragiale.

Un Caragiale pe care-l va înfățișa în prescenă Ion Ilie, proiectant la Combinatul de Mobilă din Pipera. O sonerie scurtă anunță intrarea în scenă a artiștilor amatori. În sală s-a ridicat cortina. Începe concursul. La faza raională a Festivalului bienal de teatru de amatori „I. L. Caragiale" se prezintă astăzi formațiile de teatru ale Casei de Cultură „1 Mai" și ale filialei sale „Ștefan Sahumian". A început desfășurarea unui program care va ține mai bine de patru ore. Membrii comisiei își pregătesc sarcinile.

Sînt prezentate cinci spectacole : „Conu Leonida față cu reacțiunea", apoi o dramatizare după cîteva schițe de I. L. Caragiale, „Liturghia de la miezul nopții", „Doctor fără voie" (această piesă pusă în scenă de actorul Toni Zaharian de la Teatrul C. Nottara se joacă în limba armeană, după o traducere primită din Armenia Sovietică) și „Omagiu lui Caragiale", un spectacol alcătuit de actorul Constantin Dinescu, care cuprinde pagini de proză și teatru din opera marelui nostru scriitor.

Scenă din spectacolul cu piesa „Doctor fără voie".

Pe scenă a dispărut emoția din culise. Artiștii amatori se mișcă natural și spun replica cu talent. Fiecare lăsare de cortină este subliniată de aplauzele spectatorilor care umplu sala pînă la refuz.

Stăm de vorbă cu tovarășul Gheorghe Baciu, directorul Casei de Cultură 1 Mai.

— În cadrul activității teatrale a Casei noastre de cultură activează 36 de artiști amatori. Fiecare dintre ei s-a străduit, sub îndrumarea atentă a instructorilor de teatru, să se prezinte cît mai bine la Festivalul „I. L. Caragiale". S-a pus accent pe buna interpretare pentru a înfățișa spectacole închegate, la un cît mai înalt nivel artistic. Dorim ca formațiile noastre de amatori să se situeze în această întrecere pe primele locuri.

La sărbătorirea zilei de 1 Mai vor participa formațiile noastre de cor, soliștii de muzică populară, formațiile de dansuri armenești și brigada artistică de agitație, care vor prezenta producțiile lor pe diversele estrade ale Bucureștiului.

Sandu MARIAN

Aspect din spectacolul-montaj „Omagiu lui Caragiale".

UN SPECTACOL POPULAR

De cum va intra în sală, publicul își va da seama că participă la un spectacol deosebit. Clasica cortină lipsește. Scena, văduvită de „păstrătoarea discreției". va lăsa să se vadă un spațiu larg înconjurat de perdele albe, o abundență sărbătorească de ghirlande, panglici colorate, baloane. N-am folosit întîmplător epitetul „sărbătoresc". Scenograful Todi Constantinescu vede montarea piesei „Romagnola" ca pe un spectacol popular, una din acele reprezentații de pe o estradă sau din-tr-o piață publică într-o zi festivă din viața unui oraș sudic. Căci acțiunea piesei se petrece în Italia, în anii care urmează de al doilea război mondial. Aducînd pe scenă o largă desfășurare de fapte și personaje din cele mai diferite medii, scriitorul progresist italian Luigi Squerzina descrie episoade însemnate din lupta și suferințele poporului său. În cadrul general al luptei populare antifasciste, el desprinde o analizează evoluția a două destine, cel al lui Michele și cel al Ceciliei.

Ajutat de Cecilia, o fată frumoasă, inteligentă și ambițioasă, tînărul țăran Michele își valorifică talentul ventru desen, începînd să fie recunoscut ca pictor înzestrat. Dar succesul nu-l amețește, el își dă seama de datoria pe care o are față de oamenii simpli și se înrolează în bătălia antifascistă. Furioasă că Michele nu se mulțumește cu dragostea goală, egoistă, pe care i-o oferea ea, Cecilia vrea să se răzbune, dar, de fapt, cade în mlaștina imoralității și pînă la urmă devine ucigașa iubitului ei. Piesa se încheie descriind pe-depsirea dreaptă a femeii care a trădat, victoria mișcării de masă antifascistă. Finalul va fi pe deplin valorificat de scriitor. Iată pentru ce personajelor acestea ale juraților se vor identifica de minune cu personaje binecunoscute din piesele lui Caragiale : Dandanache, Catavencu, Farfuridi, Trahanache, Titircă, Pristanda.

În cadrul spectacolului pe care-l pregătește Teatrul de Comedie, va apare deopotrivă și figura luminoasă a lui Barbu Delavrancea, apărătorul, în proces, al lui Caragiale și unul din cei mai buni prieteni ai săi.

S. N.

BOGATE MANIFESTĂRI ARTISTICE
în cinstea sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale și a zilei de 1 Mai

(Urmare din pag. 1)

Pe estrada din Piața Republicii vor apare corul și orchestra de muzică ușoară a Radioteleviziunii, vor prezenta un concert de muzică populară artiștii amatori instrumentiști, de la Casa de cultură „Nicolae Bălcescu" și un concert de muzică populară instrumentiștii din orchestra Radioteleviziunii.

Soliști ai Teatrului de Operă și Balet al R. P. Romîne vor prezenta un program muzical-coregrafic la Teatrul de vară „23 August". Tot aci se vor produce, printre alte formații, echipele artistice de la Uzinele „Republica" și Uzinele „23 August". La teatrele din Parcul Libertății și Herăstrău vor avea loc concerte ale unei formații orchestrale și a unor soliști vocali din Ansamblul Sfatului Popular al Capitalei.

În Parcul copilului, din raionul Griviței Roșie, în Parcul „8 Mai", Parcul Vitan sau Parcul Izvor, își vor da, de asemenea, întîlnire cu cetățenii, multe dintre echipele artistice de amatori care au pregătit programe de cîntece și dansuri.

Pădurile din jurul Bucureștiului, de la Băneasa, Andronache, Mogoșoaia sau Pustnicul vor fi luminate feeric, publicul avînd posibilitatea să asiste la desfășurarea a numeroase spectacole. Pe de altă parte, în cadrul serbărilor cîmpenești din aceste păduri, se vor inițiа concursuri de cîntece, dansuri, poezii, programe de estradă, de asemenea își va da concursul un colectiv al Teatrului de Stat de Operetă. La estrada artiștilor amatori vor evolua formații de dansuri populare, iar la estrada copiilor va avea loc un program alcătuit din recitări, muzică și dansuri. Pentru cei mici va da un spectacol la Teatrul „Țăndărică". Deasemenea își vor da concursul păpușarii amatori de la Clubul sanitar și I.C.P.H.

Interesant de arătat că în Parcul Herăstrău s-au amenajat și cîteva estrade plutitoare, pe care se vor desfășura cîteva manifestări artistice surpriză.

Desigur, v-am înfățișat numai o parte din programele cultural-artistice care vor avea loc în zilele de 1 și 2 Mai, pe estrade, în parcuri, piețe și păduri, și care, neîndoios, vor însemna o adevărată trecere în revistă a avintului, frumosului și talentului.

Sandu NAUMESCU

De curînd, artistul poporului Grigore Vasiliu Birlic a interpretat, alături de artiștii amatori de la uzinele „Tractorul" din Brașov, rolul Zigu din piesa „Oameni care tac" de Al. Voitin. Fotografia noastră îl înfățișează pe Gr. Vasiliu Birlic în mijlocul artiștilor amatori de la Brașov

Premieră pe țară la Sîntana

Sala nouă, spațioasă, a căminului cultural din Sîntana e din nou plină. A bătut gongul și 600 perechi de ochi s-au ațintit asupra cortinei care se ridică. Colectiviștii multimilionari au venit să vadă o piesă care dezbate probleme ale vieții lor cotidiene.

Teatrul de Stat din Oradea a prezentat țării premiera piesei „Puterea întunericului" („Îndrăzneț"), în traducerea lui Mihai Beniuc și am încercat să-i „răpim" ceva din taina succeselor sale. De fapt nu e vorba de o taină ci de cu totul altceva, de muncă asiduă și de studiu. Muncă asiduă cu actorii, studiul atent al atmosferei pentru obținerea autenticității ce caracterizează spectacolele sale („Fereastre deschise" premiat la Decada Dramaturgiei originale, „Puterea întunericului" „Îndrăzneț", „Furioasă" ș.a.). De altfel, întregul colectiv este animat de o autipatează creatoare. Am surprins astfel o interesantă discuție între regizor, actorii Dana Comnea (Cecilia), Ion Vîlcu (Michele) și membrii orchestrei care, ca la orice spectacol popular, se află la vedere, pe scenă.

— Nu e potrivit cîntecul acesta, pentru dansul celor doi îndrăgostiți, spune Dana Comnea.

— Într-adevăr, ar trebui ceva mai nostalgic, remarcă Ion Vîlcu. Orchestra atacă altă melodie.

— Ca ritm e bun, spune regizorul, dar trebuie găsit un cîntec italian specific. Să mai căutăm.

Au căutat și au găsit. Asemenea acestui episod, am mai putea povesti multe altele care atestă o serioasă muncă asiduă la spectacol. Muncă ce, nu ne îndoim, va fi pe deplin apreciată de spectatori la apropiata premieră în care vor apare pe scenă alături de actorii pomeniți nu-meroși alții, printre care : Ștefan Mihăileș-cu-Brăila, Alexandru Azoiței, Violeta Andrei, Constantin Lungeanu, Corado Negreanu, Șimion Negrilă, Yarodara Nigrim, Ștefan Bănică, Ion Aurel Manolescu etc.

B. DUMITRESCU

Premieră la Arad

De curînd Teatrul de Stat din Arad a îmbrăcat haina festivă a premierei, prezentînd strălucita piesă a lui N. Pogodin, „A treia, patetica". La realizarea spectacolului a contribuit un colectiv de valoare al teatrului arădean. În rolul lui Lenin apare actorul C. Adamovici, iar Maria Ilinicina Ulianova este redată de artista Elena Drăgoi. Noua premieră a Teatrului de Stat din Arad s-a bucurat de un deosebit succes.

REGIZORUL, ÎN SALĂ...

Ați observat și dv.? Nu e pentru prima oară cînd, aflîndu-vă într-un teatru, recunoașteți în sală chiar pe regizorul spectacolului ce-l vizionați.

...Cu cîteva seri în urmă, în Sala Studio a Teatrului Național „I. L. Caragiale", am întîlnit pe unul dintre poporului, regizorul Sică Alexandrescu, urmărind cu cea mai mare atenție spectacolul cu piesa „Bolnavul închipuit" de Molière, a cărui regie o semnează. În pauze l-am văzut pe regizor în culise, discutînd cu interpreții, cu tehnicienii, preocupîndu-se, înțeleg, ca și la premieră, ca spectacolul să decurgă în cele mai bune condițiuni.

— Prezența regizorului în sală, ca și pe scenă, alături de întreg colectivul de interpreți și tehnicieni, se dovedește a fi deosebit de folositoare pentru integritatea artistică a spectacolelor — ne-a declarat maestrul Sică Alexandrescu, adăugînd-ne apoi că metoda aceasta este folosită din plin la Teatrul Național „I. L. Caragiale" de către toți regizorii.

Desigur, o inițiativă lăudabilă, care ar trebui extinsă și aplicată cu tot mai mult succes de către toate teatrele noastre din Capitală și din țară !

NOTE DE SPECTATOR
„Camera fierbinte" de Al. I. Ștefănescu la Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra"

Ceea ce ni s-a părut interesant în noua piesă a lui Al. I. Ștefănescu este felul în care, de la bun început, din cîteva replici numai, autorul a știut să dea profil și personalitate contemporană eroilor săi. Căci dacă inginerul Ovidiu Preda ar fi putut lucra tot atît de bine la o gospodărie agricolă colectivă cît și la reactorul atomic, cum subliniază Al. I. Ștefănescu în programul de sală, el însă n-ar fi putut trăi într-o altă epocă, într-o altă lume decît a noastră. Căci pasiunea cu care tînărul inginer, și nu numai el, ci mai toți eroii piesei trăiesc și lucrează nu este doar pasiunea omului de știință pentru obiectul cercetărilor sale, ci ceva mult mai înalt și mai adînc în... aceiași timp — este străduința de creație lor să folosească oamenilor, să contribuie efectiv la construcția societății socialiste. Cînd Ovidiu Preda spune : „Noi vom fi primii", nu recunoaștem aici numai o expresie orgolioasă ci mai ales mîndria și străduința de a duce cu un pas înainte știința țării sale. După cum în sovârșitele profesorului Crețulescu cînd e vorba de aplicarea metodei lui Preda nu regăsești doar prudența și poate chiar un soi de rutină a omului de știință experimentat, obișnuit să gîndească de două ori înainte de a tăia o dată, ci și sentimentul propriu conducătorului unei instituții socialiste — că tot ce avem mai scump și mai de preț este omul pe care nu poți, nu ai dreptul să-l pui cu ușurință și lipsă de răspundere în pericol. Așadar, departe de a fi zugrăviți în alb și negru, eroii lui Al. I. Ștefănescu ne apar asemenea unor portrete bine conturate de umbre și lumini, cu calitățile lor de oameni noi, întregi și cu micile sau mai marile lor slăbiciuni, care însă nu le acoperă pe primele, ci dimpotrivă, le evidențiază. Este de aceea cu atît mai inexplicabil de ce dramaturgul nu a dus această reușită pînă la capăt, lăsînd personaje și situații neargumentate, nejustificate din punct de vedere dramatic și psihologic cum ar fi de pildă, atitudinea lui Barbu în noaptea normalizării funcțiunilor agregatului X 16.

Spectacolul pus în scenă de Dinu Negreanu a subliniat cu inteligență calitățile de dramaturg ale lui Al. I. Ștefănescu, desfășurîndu-se într-un ritm susținut și viu, fără nici un moment trenant, menținînd treze tot timpul atenția și interesul spectatorului. O echipă de buni interpreți care au jucat cu simțire pasiunea eroilor lor și din care am reținut mai cu seamă pe George Calin (Ovidiu Preda), Gh. Ghițulescu (Barbu), Rodica Tapalagă (Corina), Villi Ronea (Crețulescu) Dorin Dron (Teodoru), I. Oprina (Florică) au completat fericit munca regiei la această piesă romînească, confirmînd încă odată vechea noastră părere că Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" acordă nu numai o mare atenție ci și cele mai bune condiții reprezentării dramaturgiei originale.

Dana MUȘAT

„FIICA CUBEI"

Angela Alonso este o tînără revoluționară cubană, în viața căreia s-a petrecut o mare tragedie : în timpul dictaturii lui Batista, logodnicul ei, luptător ilegalist a căzut de mai multe ori în mîinile polițiștilor care l-au schingiuit îngrozitor. De fiecare dată însă, el a reușit să evadeze și să-și reia postul de luptă. Ultima oară însă, casa în care se afla împreună cu Angela a fost înconjurată de poliție și era clar că nu mai există nici o șansă de scăpare. Dîndu-și seama că soarta lui este pecetluită și fiindu-i teamă ca nu cumva în delirul de pe urma schingiuirilor să rostească vreun nume de tovarăș, logodnicul a rugat-o pe Angela să-i dea otravă. Cînd polițiștii au intrat în cameră, acesta murise. Drept care polițiștii au renunțat la orice actualmente lucrez în presă. În deseîncă o dată să-i pună capăt. le deplasări pe teren, prin sate, am întîlnit tipuri extrem de interesante de oameni, am cunoscut frămîntările, năzuințele și bucuriile colectiviștilor. Inspirat din ele am scris aceste piese.

— Preocupări pentru viitor ?

— Să refac o piesă la care țin mult, pe care intenționez să-i schimb titlul și să-i prezint spectatorilor. Și pe altele, care vor fi identificate de către toate teatrele noastre din Capitală și din țară !

Cadru din filmul sovietic „Între două iubiri", film care rulează pe ecranele cinematografelor noastre

Opereta așteaptă oaspeți...

La Teatrul de Stat de Operetă din București au început pregătirile pentru prezentarea viitoarelor premiere.

Prima va fi o nouă lucrare romînească, opereta „Întîlnire cu dragostea" de Niculae Kirculescu, care se repetă sub bagheta regizorală a lui Nicușor Constantinescu. Opereta are ca temă prietenia dintre poporul romîn și minoritățile naționale.

A doua premieră o va constitui „Paganini", una din ultimele operete scrise de Fr. Lehar. Această operetă s-a prezentat pentru prima oară la Berlin la 30 octombrie 1925, ziua în care s-a născut așa numita „Lehariadă" — din care fac parte patru lucrări : „Paganini", „Friederica", „Țara surîsului", „Giudițe". Caracteristica „Lehariadei" este linia melodică de largă respirație, armonizarea și orchestrația care cer interpreți vocali de operă. Acțiunea operetei „Paganini" se petrece la Genua și, pe lîngă povestea de dragoste care se desfășoară pe parcursul acțiunii, spectatorii fac cunoștință cu legătura strînsă care a existat între unul dintre cei mai mari violoniști ai lumii și poporul din care făcea parte. Versiunea romînească aparține lui V. Timuș.

În această operetă, artistul emerit Ion Dacian are dublu rol, acela de director de scenă și de interpret al rolului titular.

Ne-am adresat lui Ion Dacian... regizorul, cu rugămintea de a ne comunica distribuția.

— Opereta „Paganini" are trei distribuții, în cadrul cărora numeroase elemente tinere vor avea ocazia să se manifeste alături de primele forțe ale teatrului.

Din cele trei distribuții fac parte : Sili Popescu, artistă emerită, Maria Waunvrina, artistă emerită, N. Roman, Viorel Chicideanu, N. Groner, Bimbo Mărculescu, Emil Popescu, Lili Dușescu, Valeria Rădulescu, N. Țăranu, Marica Munteanu, A. Negoițescu.

S. M.

Recent a avut loc la Teatrul de Comedie, premiera piesei „Nuntă la castel" de Sütö András. În fotografie, actorii Ștefan Ciubotărașu, Nicolae Gărdescu și Vasilica Tastaman într-o scenă din spectacol

Fotografia : Emil COJOCARU

„Absență îndelungată"

Este numai povestea iubirii tenace și îndărătnice a unei femei care crede arzător că și-a regăsit soțul — după ani de zile de absență — și încearcă totul pentru a-l redeștepta amintirile ? Sau este numai pretextul unui sondaj psihologic extrem de nuanțat, urmărind minutios mișcarea sufletească a doi oameni legați doar de convingerea femeii că a descoperit în persoana unui vagabond fără memorie pe bărbatul dispărut din timpul războiului, cînd a fost arestat de Gestapo ?

Evident, Henri Colpi a ținut mai departe realizînd acest film, rare a cucerit anul trecut la Cannes marele premiu „La palme d'or". Fără să aducă pe ecran nemijlocit imaginea calamităților războiului dezlănțuit de fasciști, „Absența îndelungată" exprimă indirect protestul împotriva tragediei provocate de război. Cînd, în finalul filmului, bărbatul pășește în stradă și este strigat din urmă, numele lui răsunînd amplificat de ecoul străzii pustii, emoția atinge apogeul. Inspăimîntat, gestul acestui reflex evocînd dintr-odată, cu o mare concentrare, cumplita teroare exercitată de fascisti în lagărele de exterminare. În neagra amnezie care-l învăluie pe erou, scapără scînteia unei singure amintiri cumplite — ororile lagărului. Și urmează o fugă disperată, tradusînd încercarea omului de a scăpa de amenințarea torturilor — singurul lucru pe care nu l-a uitat din toată existența sa trecută.

Într-un fel aparte, filmul reia tema tragicelor consecințe ale ultimului război mondial. Scenariul (Marguerite Duras și Gerard Jaliott) și stilul regizorului se caracterizează printr-o maximă sobrietate și discreție. Tensiunea dramatică se acumulează lent și devine imperceptibil tot mai încordată. Orice fortare a notei, orice tentație de a aluneca pe panta melodramei lacrimogene (și subiectul ar fi putut oferi numeroase ocazii), orice efect spectaculos sînt excluse.

Colpi analizează reacțiile celor două personaje cu simplitate și profunzime, investigația sa pătrunde pînă în cele mai subtile nuanțe transcrise vizual pe peliculă. Femeia a văzut că vagabondul își petrece ceafa în fiecare seară la același cinematograf, a urmărit cu atenție reviste ilustrate din care decupează apoi fotografiile; cînd îl invită în cafenea, îl pune în fața unui teanc de reviste și în vreme ce unul le răsfoiește încet, zăbovind asupra cîte unei poze, ea discută despre trecut cu niște ființe căutînd să-i redeștepte amintirile. Dar pe fața lui nu se citește nimic, obrazul său păstrează același aer absent, aceeași ciudată seninătate cu care privește lumea din jur. Și pentru a-l atrage și a-i stimula memoria, ea va dispune ca la tonomatul din cafenea să fie puse discuri de operă ; a observat că, de fiecare dată cînd trece pe stradă, bărbatul fredonează o arie. Și iată-l ședînd alături pe două scaune și ascultînd „Aria calomniei" din „Bărbierul din Sevilla". În scunciobscuritatea cafenelei cei doi stau alături, se privesc, își surid, dar zbaterea femeii nu izbutește să comunice nimic omului de alături. El se delectează cu muzica și au poate prilejul să se cunoască mai mult.

S-ar putea ca unora filmul să le pară monoton, obositor. Poate că alții ar fi dorit măcar un „happy-end". Henri Colpi refuză însă categoric să-și trateze subiectul după rețete comerciale. „Absența îndelungată" este străbătut de un vibrant umanism și asa difícil și arid în aparență, filmul are o rară putere de a emționa. Ajunge să amintim episodul dansului celor doi, cînd femeia mîngîind părul partenerului, descoperă cicatricea de la ceafă și își dă seama de tot. George Wilson continuă să se rotească, stingaci ei greoi, la ritmul muzicii, Alida Valli continuă să-l strîngă în brațe cu o incredibilă mută, dar obiectivul cinematografic înregistrează plin la detaliu durerea și spaima din privirile ei. Gestul tandru de mîngîiere a rămas suspendat, amețit se transmite răscolitor fără un cuvînt, fără cea mai mică îngroșare.

„Absență îndelungată" face parte din filmele care duc înainte arta cinematografică. Trebuie neapărat văzut și, mai ales, înțeles în semnificațiile lui cele mai largi, care depășesc cazul povestit pe ecran.

Mihail LUPU

Rod al unei prietenii creatoare

Anul acesta, colaborarea cineaștilor noștri cu cei ai colegii lor de peste hotare se va concretiza printr-o serie de coproducții care desigur, vor suscita interesul publicului spectator.

* Studiourile Mosfilm și Galatea-Film (Italia) pregătesc filmul „Marșul spre răsărit" (titlu provizoriu). Scenariul filmului e scris de De Santis, De Concini și scriitorul sovietic Serghei Smirnov. Tema ? Sălbăticia războiului, inutilitatea sa. Filmul arată cum soldații italieni încep să-și dea seama că sînt o armă pasivă în mîinile diriguitorilor criminali ai Italiei fasciste, că ei luptă împotriva propriilor lor frați.

* Regizorul italian Romolo Marcellini, autorul filmului „Marea Olimpiadă", care a fost premiat la cel de al doilea festival internațional al filmului de la Moscova, lucrează și el un film în colaborare cu Mosfilmul. E vorba de un documentar amplu, „Ce e nou în Răsărit" care va prezenta un tablou al vieții politice, economice și culturale din Uniunea Sovietică, toate aspectele fiind văzute prin ochiul unui italian. Pentru acest documentar s-au făcut filmări la Moscova și urmează să se facă filmări în Leningrad și în alte orașe.

* „Poemul a două inimi", este titlul unui nou film sovieto-indian, care va fi realizat probabil, de Filmaiaya Lidi și Uzbekfilm. Scenariul, care are la bază celebrul poem „Komde și Modan" de Mirza Bedil, redă povestea de dragoste dintre un tînăr uzbek, Modan, și o tînără indiană, dansatoarea Komde, lupta lor împotriva tiraniei șahului. (Bedil e un scriitor uzbek care a trăit în India și a jucat un mare rol în întărirea legăturilor dintre poporele uzbek și indian).

* Scenariul scriitorilor sovietici inițiat „Un, doi, trei" a fost aprobat de producătorii francezi, cărora le-a suscitat interesul. Filmul e consacrat prieteniei dintre compozitorul Piotr Ilici Ceaikovski și coregraful francez Marius Petipa.

Luminile rampei

● *CUNOSCUTUL cineast italian Roberto Rossellini (realizatorul filmelor „Roma, oraș deschis" și „Generalul de la Rovere") se pregătește să debuteze ca regizor de teatru. El urmează să pună în scenă piesa „Carabinierii" („Jandarmii") de Beniamino Joppolo.*

● *Un grup de actori de la Comedia Franceză, printre care Jacques Charon, Annie Ducaux, Yvonne Gaudeau etc. au prezentat cîteva spectacole la Atena. În repertoriu au figurat — din dramaturgia clasică — „Vicleniile lui Scapin" de Molière și „Să nu spui vorbă mare" de Alfred de Musset.*

● *TEATRUL NAȚIONAL „I. L. Caragiale" a prezentat de curînd cîteva spectacole cu piesele : „Vicleniile lui Scapin" de Molière, „Neamurile" de Teofil Buseean și „Piața Ancorelor" de I. Stok, la Oltenița, Titu, Valea Călugărească, Boldești. Găești.*

BIBLIOTECA CENTRALĂ SIBIU

IMAGINEA DE NEUITAT A SESIUNII

Proletari din toate țările, uniți-vă!

magazin

ANUL VI — Nr. 239 • Sîmbătă 5 mai 1962 • 8 pagini — 1,50 lei

CÎNTARE ROMÎNIEI SOCIALISTE

În miezul acestei primăveri strălucite, am auzit răsunînd de la tribuna Marelui Sfat al țării, timp de patru zile, un uimitor poem despre pămînt și oameni.

Sub bolta ca un fagure purpuriu, în marea sală a pavilionului Expoziției Economiei Naționale, s-a întrupat în cuvinte una din cele mai luminoase pagini din istoria cuprinsului dintre Maramureș și Deltă, dintre zarea Dornelor și cîmpia Banatului.

Inimile tuturor au vibrat într-o unică emoție, atunci cînd tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus, în încheierea Raportului :

„Sesiunea de față va rămîne înscrisă pentru totdeauna în analele istoriei noastre. Victoria socialismului la sate va exercita o profundă înrîurire asupra tuturor domeniilor vieții social-economice a țării, va da un puternic avînt muncii creatoare a poporului nostru pentru desăvîrșirea construcției socialismului.

Noi, cei prezenți în această sală, ne vom reaminti cu îndreptățită mîndrie că am luat parte la lucrările forului suprem al puterii de stat din țara noastră, consacrate acestei victorii".

Într-adevăr, cine ar putea uita vreodată acea priveliște grandioasă, adînc grăitoare prin sensuri și dimensiuni : o mare de oameni, reprezentînd întreaga noastră țărănime colectivistă, strîns unită în jurul steagului de luptă al partidului, pentru fericirea și bunăstarea poporului, pentru înflorirea patriei socialiste ! În vorbe limpezi ca undele fîntînilor adînci, muncitorii ogoarelor au înfățișat nenumărate fapte — astăzi obișnuite, ieri de neînchipuit — proiecte îndrăznețe, înaripate de sufiul nou al vieții, exprimîndu-și încrederea nețărmurită în forța biruitoare a socialismului.

Pentru că, așa cum zicea unul dintre vorbitori, un vechi prieten al meu pe nume Ion Negoiță, președintele G.A.C. Pechea: „Cei treisprezece ani de existență a gospodăriei noastre colective, demonstrează din plin justețea politicii partidului nostru de construire a socialismului la sate".

Ascultîndu-l pe bărbatul acesta

Dan DEȘLIU

• *(Continuare în pag. 3-a)*

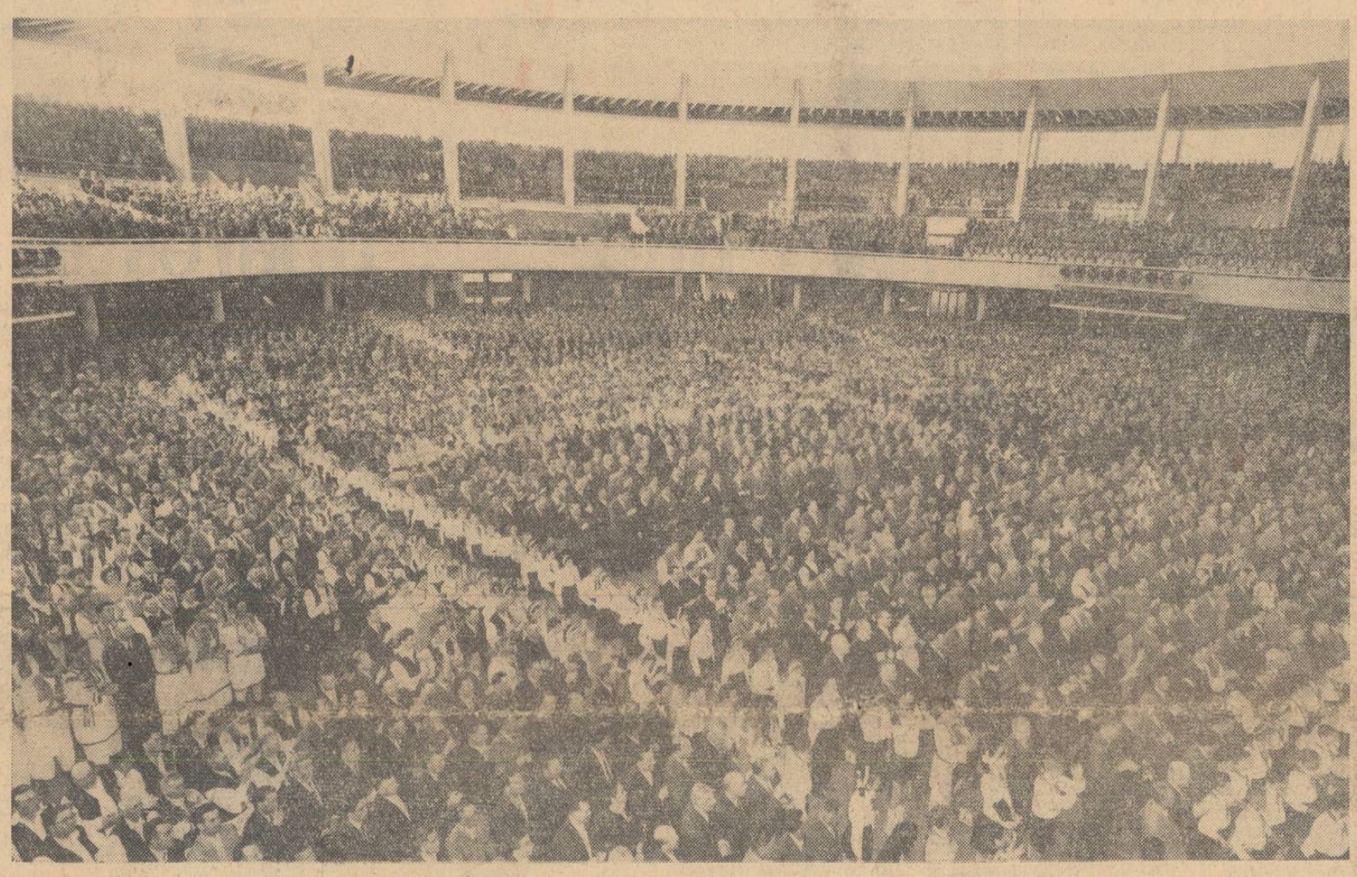

Aspect de la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale: 600 de pionieri aduc participanților salutul lor înflăcărat

ZILE PLINE DE MĂREȚIE

Lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale se apropiau de sfîrșit. Urma să se pună la vot legea privitoare la reorganizarea conducerii agriculturii. Cu o furtună de aplauze și cu ovații a fost primită propunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej să se facă o derogare de la regulamentul de funcționare a Marii Adunări Naționale și să voteze nu numai deputații, ci și miile de invitați pe care muncitorii și colectiviștii din întreaga țară i-au trimis în marele for. Și iată că s-a dat citire proiectului. În uriașa rotondă s-a ridicat o pădure de mîini. Astfel, întreaga țară și-a pus pecetea pe această lege care prevede ca agricultura noastră acum complet colectivizată, să fie condusă conform cu cerințele noii sale etape de dezvoltare. Întreaga sesiune, prin caracterul ei larg reprezentativ, prin amploarea dezbaterilor, a demonstrat înaltul democratism al regimului nostru, constituind o splendidă manifestare a unității indestructibile care există între partid, guvern și popor.

Au fost acestea zile pline de măreție. Nimeni din cei cărora le-a fost dat să participe la sesiune, nu va putea să le uite.

— Am mai bine de 50 de ani, și-n viața mea am văzut multe lucruri — ne spunea tovarășul Tudor Nicolae, **președintele gospodăriei colective din satul Dragoș Vodă, din Bărăgan. Dar clipe ca acestea n-am trăit niciodată. Voi povesti tuturor colectiviștilor care mă așteaptă acasă ce-am auzit, ce-am văzut și ce-am simțit aici. Port în suflet hotărîrea fermă de a munci mai bine, de a mobiliza pe membrii gospodăricei să folosească mai chibzuit posibilitățile pe care le avem de a mări recoltele. Cu douăzeci de ani în urmă, pe la noi nu se strîngea decît cel mult 1.500 de kg de porumb la hectar. În colectivă însă, fiindcă puterea ni-e mai mare, fiindcă avem mașinile de la S.M.T. și muncim după știință, lucrurile s-au schimbat. În 1961, am recoltat cîte 4.100 de kg de porumb la hectar. Dar acum nici această producție nu ne mai mulțumește. Vrem să ajungem la 5.000 de kg de porumb la hectar, pe toată suprafața cultivată. Și vom face totul ca să fie așa.**

Inginerul Victor Hălmăjan **de la Horoatul Crasnei de lîngă Zalău avea chipul plin de strălucirea emoției: „Mă bucur nespus de măsurile care sînt pre-**

I. PAVELESCU

• *(Continuare în pag. 3-a)*

Petre Draciuc, Erou al Muncii Socialiste, președintele gospodăriei agricole colective din satul Totoești, regiunea Iași.

Instantaneu de la sesiune: Alexandru Vasile, președintele gospodăriei agricole colective „Zorile Socialismului" din Brăilița, regiunea București stă de vorbă cu Constantin Tudorache, directorul gospodăriei de stat Frățilești.

Jurcă Simion, prim topitor la furnalul nr. 5 de la Hunedoara, împreună cu Ion Văcaru, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Pauca, regiunea Hunedoara și Constantin Cical, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Șendriceni, regiunea Suceava.

Un grup de țărani colectiviști invitați la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, în timpul unei ședințe.

Vasile Paraschiv, președintele gospodăriei agricole colective „Tudor Vladimirescu" din comuna Dorobanțu, regiunea București.

DIN SUMAR:

ACOLO UNDE SE TIPĂREȘTE „PRAVDA"

3 ziariști și un antrenor scriu despre „Turneul U.E.F.A"

DISCOFILUL

Pe micul ecran

SUB SEMNUL VICTORIEI DEFINITIVE A SOCIALISMULUI

OAMENII MUNCII AU SĂRBĂTORIT ZIUA DE 1 MAI

1 Mai 1962 a fost sărbătorit sub semnul victoriei definitive a socialismului în Republica Populară Română.

Alături de oamenii muncii bucureșteni, la măreața demonstrație de 1 Mai au participat și cei 11.000 de invitați la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale.

Înfățișăm, în clișeele noastre, trei momente ale măreței demonstrații din Piața Aviatorilor :

1. Impunătoarea coloană a oamenilor muncii trece prin fața tribunei.
2. Trec pionierii, primăvara Republicii noastre.
3. O imagine viguroasă a puternicei dezvoltări a culturii fizice și a sportului, în anii puterii populare, a exprimat-o parada sportivilor.

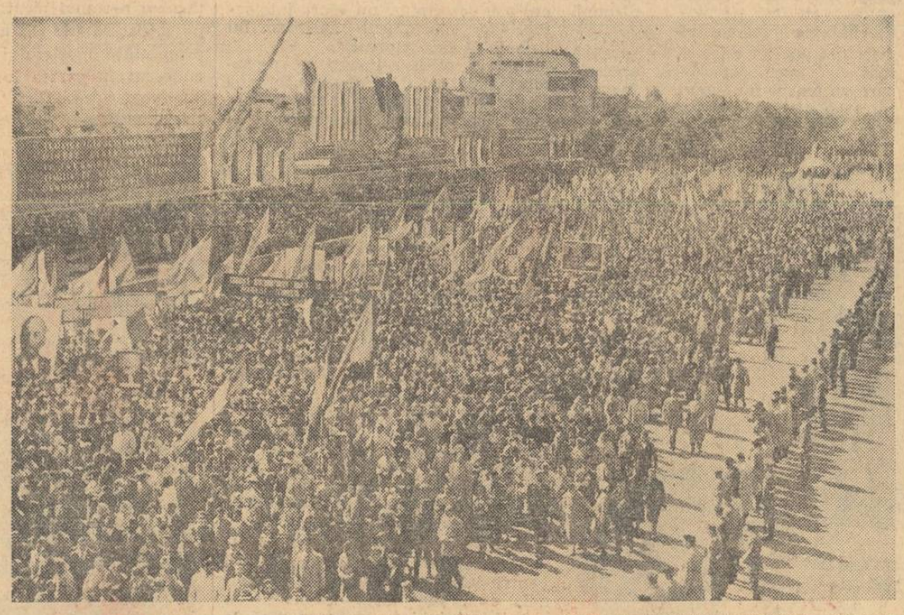

DE PRETUTINDENI ★ DE PRETUTINDENI ★ DE PRETUTINDENI

***Cartofii, pepenii și căpșunile** au devenit obiectul unei dispute între statisticienii de la Organizația Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (F.A.O.). Cartofii, pepenii și căpșunile trebuie trecute în statistici la culturi de cîmp sau la legume? În Danemarca și Iugoslavia căpșunile sînt considerate legume, în Franța, Italia, Grecia și Iugoslavia și pepenii sînt trecuți ca legume. Cartofii sînt considerați legume în Grecia, Italia, Iugoslavia și Olanda. În restul țărilor, toate acestea sînt trecute drept culturi de cîmp.*

●

*În orașul **Tuzla**, din Iugoslavia, s-a produs o agitație printre mahomedani, cînd au descoperit că muezinul, care, de la minaret, îi chema pe credincioși la rugăciune era o păpușe combinată cu un magnetofon. Bătrînul preot era prea slab pentru a mai urca scările minaretului. Șase luni totul a mers bine, dar apoi s-a descoperit „substituirea". Păpușa a fost dată jos, dar magnetofonul a rămas.*

●

*În **Anglia**, a apărut pe piață un model de broască ce nu se deschide cu cheia ci prin potrivirea a cinci numere. Spărgătorii nu mai pot folosi speracle, iar prin încercări repetate nu pot găsi numerele respective, întrucît la potrivirea greșită a numerelor este pusă în funcțiune o instalație de alarmă.*

●

*În statutul societății pentru protecția animalelor din orașul **Ballin** (Belgia) se spune: „Fiecare membru al societății este obligat în fiecare lună să umble înhămat la plug trei ceasuri, pentru a-și face o idee despre munca pe care o îndeplinesc în fiecare zi vitele de tracțiune".*

●

*În **delta Amazonului** trăiesc niște crocodili, denumiți tingas, care ating dimensiunea de 2 m. și a căror coadă este comestibilă. Carnea crocodilului tingas poate fi preparată chiar și timp îndelungat după prinderea lui, deoarece tingas este capabil să trăiască cîteva luni fără hrană și apă. Vînătorii norocoși depozitează crocodilii vii în magazii și, pe măsura necesităților, folosesc carnea lor pentru hrană.*

●

*V[illegible]șii din **Olanda** se ocup[illegible] cu o treabă nu prea obișnuită pentru ei — prind păsări. Mai precis vînează contrabandiștii care duc în Germania occidentală sticleți. Acolo această „marfă" cîntătoare se bucură de mare căutare. Nu e atît de ușor să-i prinzi pe infractori, căci pasărea este ușor de ascuns. Pentru a nu percheziționa pe toți cetățenii care trec granița, vameșii au învățat să imite ciripitul păsării și „marfa", ascunsă în buzunar sau într-o poșetă de damă, răsunde imediat. Contrabandiștii au luat contramăsuri efective: au început să lipească ciocurile păsărilor.*

●

*Populația **insulei Mau**, din largul coastei de nord-est a Angliei, a observat, cu întristare cum încetul cu încetul dispare una din cele mai mari atracții turistice a insulei: pisica fără coadă. S-a creat o fermă-rezervație pentru creșterea acestei curiozități din lumea animalelor.*

●

*Un restaurant din **Paris** face mare reclamă unor mîncăruri din picioare de găină, în care se pune numai piciorul sting. „Întrucît cocoșii și găinile, — se spune în reclamă, — dorm pe piciorul drept, piciorul sting este mai gustos și mai fraged".*

●

Turiștii străini vor putea să meargă anul acesta la piramide cu carele lui Ramses al II-lea. Departamentul de turism al R.A.U. a hotărît să construiască șase care, după modelul celor ale faraonilor. Trase de cai, acestea vor putea transporta cîte șase persoane între Gizeh și piramide.

●

Un baraj, avînd înălțimea unei case cu 19 etaje, în care nu se va turna nici un gram de ciment, va stăvili rîul de munte Uiden din Kazahstanul de est, unde se construiește o hidrocentrală. Barajul se construiește din materiale locale ieftine. Pentru a se preîntîmpina înfiltrarea apei din lacul de acumulare, care va avea un debit de 75 milioane m.c., se va folosi argilă obișnuită.

UN GIGANT AL METALURGIEI R. S. CEHOSLOVACE

Orașul Ostrava-Kuncice din nord-estul Moraviei este numit inima de oțel a Cehoslovaciei. Aici se află cel mai mare combinat metalurgic al țării. De aici metalul pornește spre toate colțurile ei pentru a satisface cererile celor mai diferite ramuri ale economiei naționale.

În anii celui de al treilea cincinal (1961—1965) în Cehoslovacia producția de fontă va crește de la 4,7 milioane tone (1960) la 7,7 milioane tone (în 1965). Cehoslovacia se va situa pe unul din primele locuri din lume în ceea ce privește producția de oțel socotită pe cap de locuitor (în 1965 ea va fi de 750 kg.). În fotografie, o imagine a cuptorului înalt de la Noul Combinat metalurgic din Kuncice (Ostrava)

Combinatul de la Kuncice nu are o vîrstă prea înaintată. El este o întreprindere metalurgică tînără, apărută în anii primului cincinal. Nevoile crescînde ale economiei naționale au dus la mărirea capacității de producție a combinatului. Astfel, în cursul celui de-al doilea cincinal capacitatea de producție a combinatului a fost dublată. El a început să producă tot atît cocs, fontă și oțel cît producea înainte de cel de-al doilea război mondial întreaga metalurgie cehoslovacă.

În prezent la combinatul de la Kuncice funcționează 9 baterii de cocs, 4 furnale și 9 cuptoare Martin, 2 bluminguri, diverse laminoare și secții. Darea în exploatare a noilor agregate și capacități de producție a permis ca producția de metal să crească simțitor.

Creșterea capacităților de producție ale acestui gigant al metalurgiei cehoslovace continuă și în prezent. Dacă în prima și în cea de-a doua etapă a lucrărilor de construcție s-au creat secții și agregate noi și s-au lărgit cele existente, în anii celui de-al treilea cincinal (1961—1965), creșterea producției se va realiza prin modernizarea utilajului, prin mecanizare, automatizare și prin intensificarea proceselor tehnologice.

Pe lîngă combinat s-a creat o rețea largă de învățămînt tehnico-profesional. Numeroși metalurgiști studiază la școlile medii tehnice și profesionale sau la cursurile de scurtă durată de sudori, macaragii etc. Numai în anul 1960, în diferite forme de învățămînt din cadrul combinatului au fost cuprinși circa 15.000 de muncitori.

Pentru muncitorii combinatului au fost construite, de asemenea, numeroase locuințe, cantine, metalurgiștii au propria lor casă de cultură, care a devenit centrul cultural al Ostravei.

Metalurgiștii din Kuncice muncesc cu însuflețire pentru îndeplinirea sarcinilor celui de-al treilea cincinal, pentru a da patriei cît mai multe produse metalurgice.

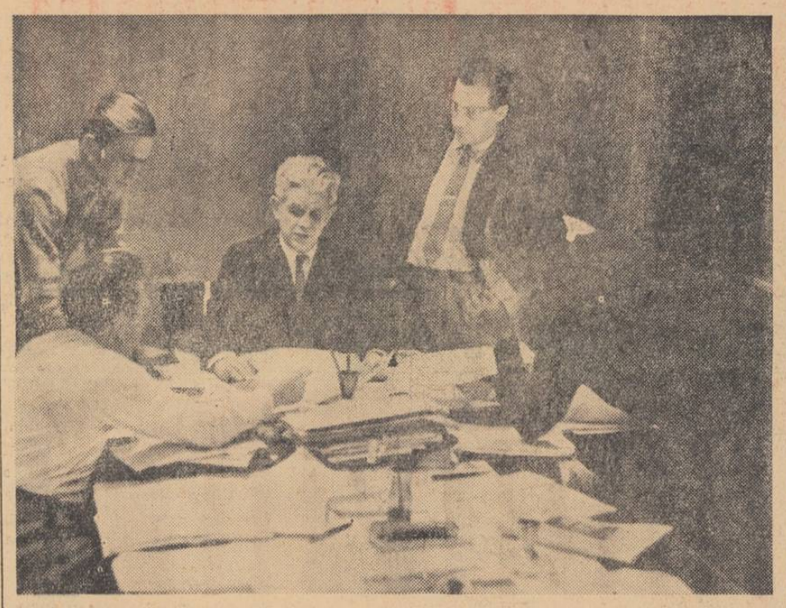

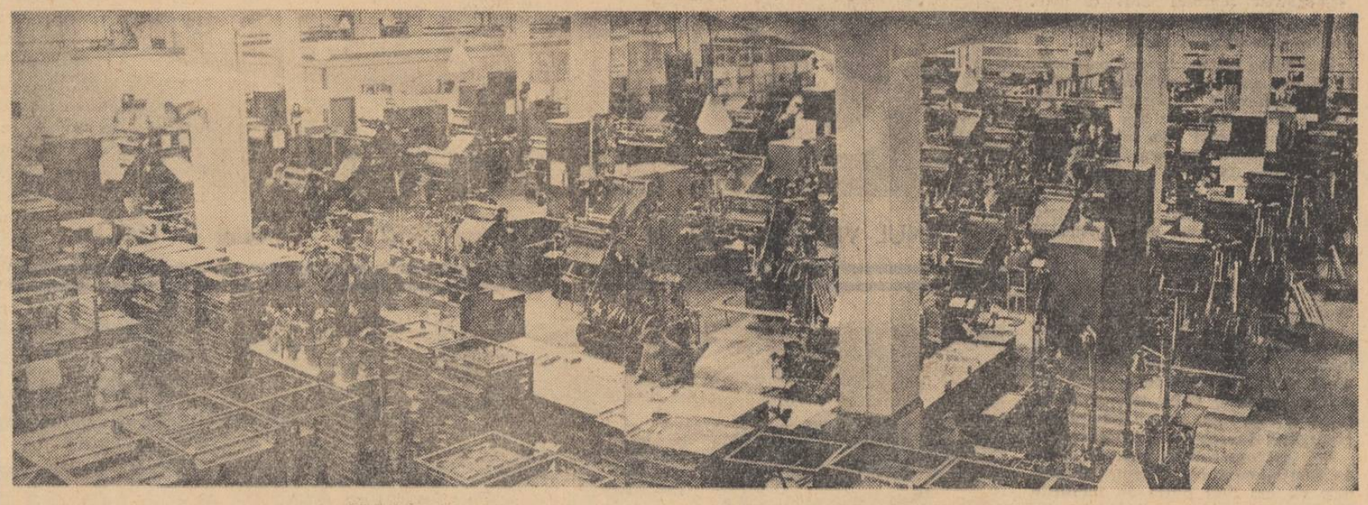

Acolo unde se tipărește „Pravda"

În fiecare an, la 5 mai, oamenii sovietici sărbătoresc Ziua presei, instituită pentru aniversarea apariției primului număr al „Pravdei". Anul acesta, de Ziua presei se sărbătorește a 50-a aniversare a apariției „Pravdei", ziar al cărui istoric este indisolubil legat de eroica activitate a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și de glorioasele tradiții ale presei bolșevice.

V. I. Lenin a subliniat în repetate rînduri rolul uriaș al „Pravdei" în organizarea luptei revoluționare a clasei muncitoare, în întărirea și coeziunea rîndurilor partidului, pe temelia de neclintit a marxism-leninismului.

De numele „Pravdei" — agitator, propagandist și organizator colectiv — este legată lupta pentru doborîrea țarismului și capitalismului, pentru victoria Marei Revoluții Socialiste din Octombrie, pentru triumful socialismului și al comunismului. „Pravda" a fost întotdeauna un luptător consecvent pentru interesele poporului.

La cererea redacției noastre Agenția de presă „Novosti" ne-a trimis un fotoreportaj din redacția „Pravdei". Iată cîteva din imaginile realizate:

1) Un aspect din redacție. În orele de seară și tîrziu în noapte la secția externă se muncește intens. Aici vin nenumăratele telegrame externe, relatările agențiilor de presă de peste hotare, materialele corespondenților proprii și ale trimișilor speciali. Trebuie ales ce intră în numărul la zi, ce trebuie comentat. Astăzi este de servici E. Litoșko, redactor al „Pravdei" (în centru). E. Litoșko este Laureat al premiului Lenin. În fotografie îl vedem alături de un grup de colaboratori definitivînd macheta unei pagini externe.

2) Cei mai buni linotipiști ai „Pravdei" culeg într-un schimb 90.000 de semne. Fotografia noastră o prezintă pe una din linotipistele fruntașe, Margareta Savelieva.

3) Secția linotip a tipografiei „Pravdei".

De 17 ori mai puțin

La 2 mai peste 30.000 de mineri de la minele de cupru „Copperbelt" din Vali Sbury (Federația Rhodeziei și Nyassalandului) au declarat o grevă de avertisment împotriva îngrozitoarelor condiții de muncă și de viață.

J. Chisata, președintele „Sindicatului minerilor africani" a declarat că „modul în care ne tratează companiile miniere ne-a făcut să ne pierdem răbdarea". Cifrele relatate de agențiile de presă sînt semnificative pentru crunta exploatare la care sînt supuși muncitorii băștinași din Rhodesia. 5.000 de mineri albi cîștigă în total 14.000.000 de lire sterline pe an în timp ce 37.000 de mineri africani nu cîștigă decît 6 milioane de lire sterline!

Aceasta înseamnă că muncitorii albi primesc aproximativ 2800 de lire pe an iar cei negri circa 162 de lire. Rezultă că muncitorii albi (exploatați și ei de monopoluri) cîștigă de 17 ori mai mult decît cei negri care sînt supuși astfel unei duble exploatări: ca muncitori și ca negri.

Acesta este unul din exemplele elocvente ale felului cum se creează prosperitatea țărilor colonialiste. El ne mai arată și unul din motivele pentru care statele colonialiste se cramponează de vechile lor posesiuni coloniale, pentru ce încearcă să amîne la infinit acordarea independenței popoarelor care mai suportă încă jugul colonial.

Prin valea Los Chillos

Ajunge să te depărtezi cu cîțiva zeci de kilometri de Quito, capitala Ecuadorului, cu aspectul său de oraș ultramodern, pentru ca să ai impresia că te afli în plin ev mediu! Aceasta este părerea ce și-a format-o un ziarist american, corespondent al revistei „The Reporter", care a vizitat de curînd Ecuadorul, una din țările latino-americane unde moșierii, adevărați seniori feudali, stăpîni nu numai ai pămînturilor ci și ai oamenilor care locuiesc pe întinsele lor latifundii, se deosebesc prea puțin de predecesorii lor medievali.

Pentru a ilustra afirmația sa, ziaristul american relatează următoarea întîmplare:

Trecînd prin valea Los Chillos, situată la o distanță de numai 20 de minute cu mașina de Quito, a oprit pe drum un țăran cu care a intrat în vorbă. La întrebarea dacă a fost vreodată în capitală, țăranul a zîmbit și a dat din cap negativ. Apoi l-a întrebat dacă știe cum se cheamă capitala țării. Drept răspuns țăranul a ridicat din umeri. Exasperat, ziaristul i-a pus și o a treia întrebare: — Știi cum se cheamă țara ta? De data aceasta, țăranul n-a mai tăcut. L-a asigurat pe ziarist că știe și... a spus numele proprietății moșierului „său", bine cunoscut în partea locului...

Scandal în jurul programelor televiziunii engleze

În presa occidentală se duc din nou discuții în legătură cu felul în care sînt alcătuite programele la televiziune, mai cu seamă în Statele Unite și Anglia. Ziarele vorbesc chiar de un adevărat scandal care a izbucnit în Anglia. Opinia publică engleză a luat o atitudine atît de vehementă împotriva programelor transmise pentru copii, încît Butler, ministrul Afacerilor Interne, a dispus să se deschidă o anchetă.

Explozia opiniei publice a fost determinată de un program recent în cadrul căruia a fost prezentat un

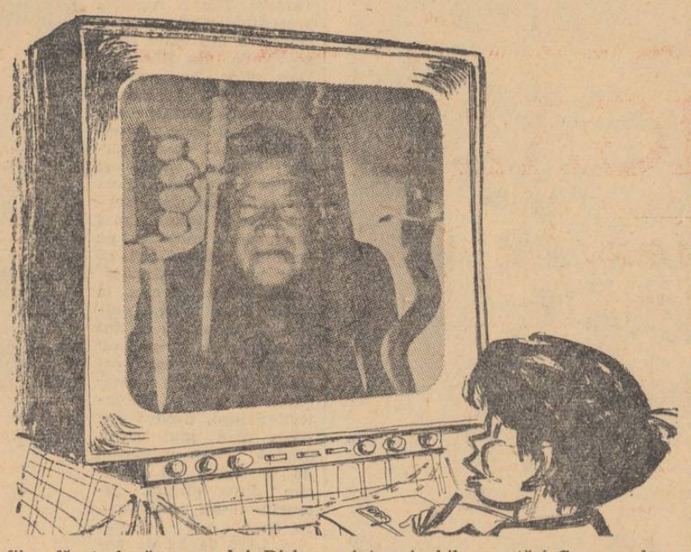

film făcut după opera lui Dickens „Oliver Twist". În film se arăta uciderea lui Nancy de către Bill Sikes. Acesta o bătea cu patul unui pistol pe Nancy, care nu apărea în cadrul micului ecran. Pe ecran, toți spectatorii vedeau însă o băltoacă de sînge și pe Sikes aflat în delir în timp ce își curăța pistolul.

Pe adresa B.B.C.-ului au început să sosească după aceea numeroase telegrame, mesaje telefonice și scrisori de protest. În Camera Comunelor s-au pus întrebări ministrului Poștelor, al cărui departament răspunde de activitatea posturilor de televiziune. Un deputat a reamintit în Camera Comunelor că patru băieți s-au spînzurat „în mod experimental" imitînd scene văzute la televiziune. Cei patru au murit. Răspunzînd deputatului care a amintit această întîmplare, ministrul Poștelor a respins protestul afirmînd că de la tragica întîmplare autoritățile au devenit mai „vigilente" și scenele cu spînzurătoarea au fost scoase din programe... Firește, membrii parlamentului și autorii scrisorilor de protest nu au fost mulțumiți cu „argumentul" adus și au continuat acțiunea lor împotriva acestui gen de programe. Pînă la sfîrșit, autoritățile engleze au fost nevoite să dispună deschiderea unei anchete.

Opinia publică engleză se întreabă însă cu îngrijorare dacă ancheta care va începe nu cumva va îngropa întreaga afacere sub pretextul unor interminabile cercetări. Corespondentul londonez al ziarului „New York Times" semnala în acest sens: „Cinicii declară că noua anchetă care, potrivit așteptărilor, va costa nu mai puțin de 280.000 de dolari și va implica cercetări din casă în casă, va fi tot atît lipsită de rezultat ca și cele anterioare".

Într-adevăr, care ar putea fi oare rezultatele anchetei dat fiind condițiile în care se elaborează programele televiziunii britanice, dar mai cu seamă ale celei americane. În Statele Unite, au mai fost organizate anchete felurite fără ca de pe urma lor să fi rezultat o scădere a numărului scenelor de violență.

După cum relatează presa occidentală, producătorii filmelor pentru televiziune se orientează exclusiv spre acele subiecte care stîrnesc senzație, spre acele scene care încep sau se termină prin violență. Televiziunea americană nu-și pune nici un moment problema de a educa pe telespectatori. Dimpotrivă, se face totul pentru pervertirea spiritului acestora. După cum sublinia amintitul ziar „televiziunea americană trebuie „să placă", trebuie „să distreze": ea nu poate să-și permită să fie interesantă întrucît lucrurile interesante invită la reflecțiune, pot determina un efort intelectual iar spectatorul american nu trebuie să facă eforturi".

În grija ei de a-l scuti pe spectatorul american de a gîndi, (căci cine gîndește la cinematograf sau în fața micului ecran poate să gîndească și în viața de toate zilele) rafinata mașină propagandistică a burgheziei uzează de toate mijloacele pe care le crede bune pentru îndobitocirea maselor. În televiziune și în cinematografie s-a ales calea exaltării instinctelor și exceselor sexuale, a aților instinctelor criminale pe calea prezentării necontenite a unor scene de groază, de violență. Ziarul „Il Messaggero" semnala în acest sens că „industria s-a introdus în producția americană de filme prin intermediul urletelor, al scheletelor vorbitoare, al vampirilor care tulbură nopțile celor mici și ale îndrăgostiților. Sînt folosite în mari cantități toate sortimentele de măști îngrozitoare, de mănuși confecționate din material plastic cu unghii însîngerate sau care reproduc reptile respingătoare etc.".

În ceea ce pirvește aspectul erotic al filmelor americane (obișnuite sau pentru televiziune) același ziar semnala că producătorul occidental „a simplificat iubirea pe ecran pînă la a o degrada la un fel de contemplare bolnăvicioasă a unor părți anatomice, a polarizat atenția spectatorului asupra momentelor critice ale experienței amoroase fără a da posibilitatea încadrării acestor momente într-o viziune armonioasă. În plus, a intensificat pînă la maximum tema agresivă ajungînd acum să o complice și cu vampirii și cu mumiile care terorizează. Ridicolă lume: pe de o parte producem tone de medicamente calmante, iar pe de altă parte tone de oroare și insomnie".

Tone de oroare și insomnie... Ni se pare că aceasta este una dintre cele mai bune definiții ale industriei occidentale a filmului și televiziunii, industrie care încearcă să creeze oameni fără rațiune și fără sentimente umane, oameni otrăviți zi de zi pentru a fi mai lesne exploatați zi de zi.

Eugen PHOEBUS

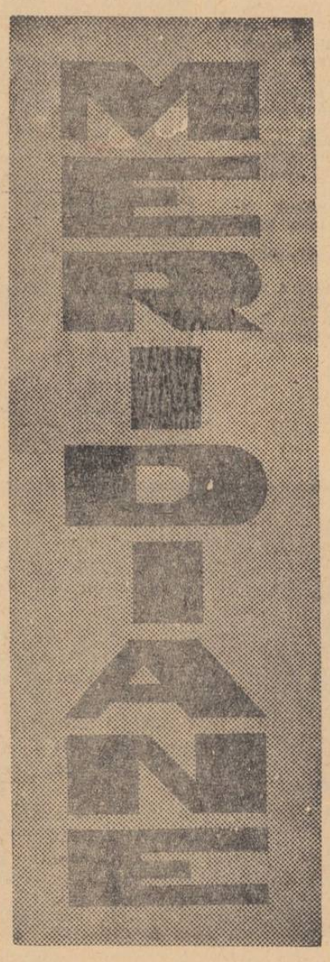

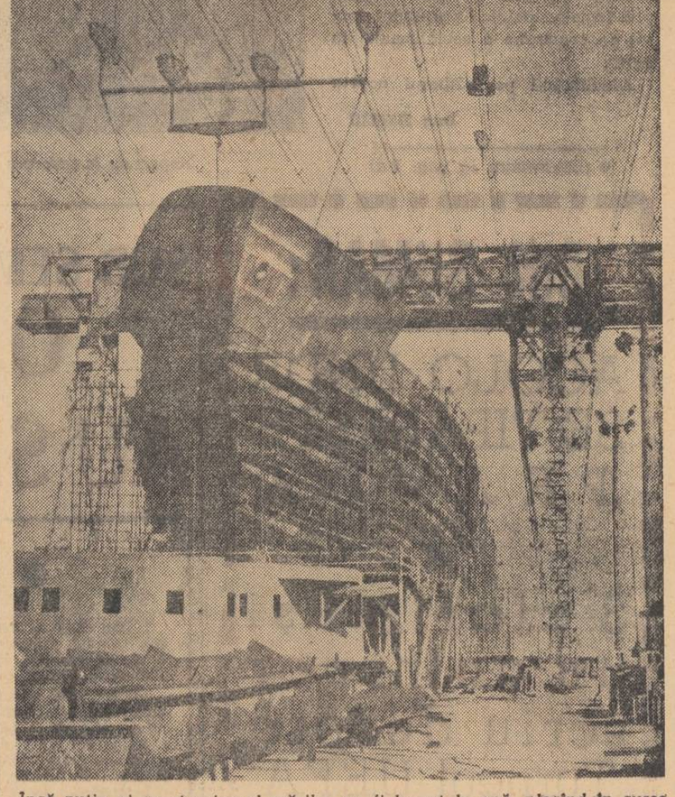

Încă puțin și acest uriaș al mărilor va fi lansat la apă, plecînd în cursă spre America de sud, spre Africa sau spre India. Va fi, aceasta, o nouă victorie a șantierului naval Warnow din Republica Democrată Germană, a harnicilor constructori navali

Povestea unui muzeu sătesc

Ghidul explică turiștilor:

— Acest muzeu sătesc din Landwüst este poate unul din cele mai interesante muzee din Republica Democrată Germană. Istoria lui e instructivă — a fost inaugurat în iulie 1961. Numele lui Walter — țăran cooperator din sat — a devenit atunci bine cunoscut. El a avut ideea să...

Și vizitatorii notează povestea unei inițiative meritorii, a unui fapt de cultură ce merită stimulat și popularizat.

În urmă cu patru ani, în Landwüst — situat în sudul R. D. Germane — s-a vînturat ideea întocmirii unei cronici a satului. Se știa, cîte ceva despre unele fapte din trecut. Încă de mai multe veacuri — din 1389 — există o mențione despre Landwüst, pe lîngă care treceau, odinioară, vechi drumuri comerciale. Dar mai trebuiau strînse multe, multe date mai vechi și mai noi. Cine să facă aceasta? S-a oferit, atunci, Walter. A început să cotrobăiască prin podurile caselor, să ceară tuturor locuitorilor din sat să-l ajute la găsirea de date privitoare la Landwüst. A găsit o carte veche de 400 de ani în care se pomenea despre incendii care au mistuit satul. A dat de însemnările unor bătrîni privitoare la alte calamități care au lovit Landwüstul. Au început să fie găsite și obiecte vechi, folosite în trecut: o depănătoare de tors, făcălii din lemn de rășinoase, un jug de lemn cu multe încrestături din secolul XVII, un taler din 1733 etc.

Walter nu s-a mărginit doar la atîta. A început să studieze cu sîrg istoria, să întrețină corespondență cu arhive, muzee și biblioteci din alte localități, de la care a primit sprijin. A achiziționat un document din 1525, mărturie a zdrobirii unei răscoale țărănești care a avut loc în acea vreme în apropiere de Landwüst. Din obiecte vechi, găsite cu prilejul unor săpături, a trimis, la rîndu-i, altor muzee.

Consiliul comunal a aprobat anul trecut înființarea unui muzeu local în care să fie expuse toate aceste mărturii din trecutul satului. Muzeul se bucură de calde aprecieri din partea vizitatorilor care se abat pe aici și al căror număr e mereu mai mare.

IMAGINEA DE NEUITAT A SESIUNII

În picioare, participanții la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale aplaudă cu entuziasm adoptarea istoricelor hotăriri

Cei 11.000 de invitați la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale au asistat cu vădită satisfacție la finala Turneului U.E.F.A. cîștigată în mod strălucit de reprezentativa de juniori a R. P. Romîne

mică pentru mulțimea dornică să vadă oglindindu-se în versuri poezia vieții noi.

N-am bănuit atunci că se mai află acolo un tovarăș de breaslă, în persoana președintelui Alexei; l-am descoperit abia zilele trecute, urmărindu-i cuvîntarea la sesiune. Tovarășul președinte vorbea despre succesele gospodăriei, înființată în 1959 — astăzi milionară, cu peste 1.000 de oi și sute de taurine, cu producții de 2.300 kg. grîu și 5.000 kg. porumb boabe la hectar. L-am auzit spunînd „Hectarul e același, dar alta este forma de muncă, alții sînt oamenii, alta e recolta" — și am înțeles că vorbește un creator de frumusețe, unul din nenumăratii meșteri ai celor mai poetice imagini...

Această frumusețe și măreție a faptelor, s-a reflectat cu prisosință în cuvintele nenumăraților tovarăși ai lui Ion Negoiță și Constantin Alexei, care s-au perindat la tribuna sesiunii în cele patru zile, sub uriașa boltă asemenea unui fagure purpuriu. Prin glasul lor vorbeau milioane de muncitori ai ogoarelor, stăpîni deplini și pentru totdeauna ai roadelor muncii libere. Prin glasul lor, întreaga noastră țărănime și-a rostit, din adîncul inimii, dragostea și recunoștința pentru marele stegar al poporului nostru, Partidul Muncitoresc Romîn, întrupînd în cuvinte simple și avîntate o adevărată Cîntare a Romîniei socialiste.

Dan DEȘLIU

ZILE PLINE DE MĂREȚIE

(Urmare din pag. 1)

văzute în noua lege — ne-a arătat. Ele vor apropia conducerea agriculturii de practică, de viață, declanșînd nebănuite energii și îndreptîndu-le spre înflorirea tuturor gospodăriilor colective. A fost copleșitor să vezi cum solii ogoarelor veniți din cele mai depărtate sate au analizat cu competență, cu răspundere și cu uriașă însuflețire căile viitoarei dezvoltări. Voi avea ce povesti în sat la întoarcere. Ne așteaptă noi și importante sarcini. Ardem de nerăbdare de a porni să le îndeplinim. Prin părțile noastre sînt multe terenuri erodate. Pe unele suprafețe aflate în perimetrul gospodăriei colective din Horoatul Crasnei, apa a săpat șanțuri. Vom căuta să facem amenajări pentru ca de pe toate aceste întinderi să scoatem producții ridicate".

Trenurile au pornit înspre toate cele patru zări de țară, ducînd pe deputați și pe invitați, înapoi la locurile lor de muncă. Oamenii s-au întors acasă, purtînd în suflet ca pe o comoară, imaginea de neuitat a acestui sfat măreț care a fost sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale. Ei, și alături de ei întreaga noastră țărănime, întregul popor, vor lupta, sub conducerea partidului, pentru ca agricultura noastră socialistă să înflorească necurmat, pentru ca belșugul să crească continuu.

I. PAVELESCU

CÎNTARE ROMÎNIEI SOCIALISTE

(Urmare din pag. 1)

chipeș, cu figură energică, dar cu ochi blînzi, de culoarea cerului senin, îmi înviau în minte imagini cunoscute din Pechea de acum treisprezece ani. Pe atunci, abia se înfiripase prima gospodărie în comună, una din cele dintîi care au luat ființă la noi în țară. Peste icoanele fumurii ale trecutului se înălța, în culori vii, chipul zilei de azi. Revedeam Pechea de astă-vară, cu ogoare cît zarea, încărcate de belșugul spicelor coapte: mii de hectare cultivate cu mijloace mecanizate, vestind de pe acum recolte nemaipomenite în acele locuri, spre 2.000 kg. grîu și 3.000 kg. porumb boabe la hectar. Comuna de foști argați, în majoritate analfabeți, cu case sărăcăcioase, cu 20 de cîrciumi și o singură școală cu vai de lume, comuna în care își petrecuse Ion Negoiță copilăria și adolescența, se mîndrește astăzi cu patru școli elementare, o școală medie, un spital cu aparatură modernă. Peste 1.500 de case noi s-au înălțat numai în ultimii trei ani în această așezare din coasta răsăriteană a Bărăganului...

Imagini înrudite mi-au stîrnit și cuvintele altui gospodar cunoscut, Constantin Alexei, din Calafindești, regiunea Suceava. Mi-am amintit auzindu-l, de una din cele mai frumoase șezători literare la care am luat parte în ultimii ani — acolo, în satul din nordul Moldovei. Sala căminului cultural, încăpătoare și bine îngrijită, se dovedise totuși prea

Printre artiștii plastici maramureșeni

MARGHIT THORMA: Citirea ziarului într-o gospodărie colectivă

Cine poposește la Baia Mare și parcurge drumul de la gară pînă în Piața Victoriei, întîlnește în această nouă piață un impunător monument al minerului, creat de sculptorul Vida Geza. Pentru alt loc central — și anume Piața Libertății — artistul a creat un basorelief dedicat eliberării orașului de sub jugul fascist. In diferite expoziții din țară ca și de la Moscova, Veneția, Berlin, Praga, Cairo, Damasc etc., au fost expuse compoziții ca „Pintea judecă un boier", „Răscoala", „Dans oșănesc" etc.

Pe Vida Geza îl reîntîlnim acum în vastul său atelier. Interesîndu-ne de ultimele sale lucrări, el ne spune:

— O ultimă lucrare terminată este compoziția „Avem și noi gospodărie colectivă". In ea am întruchipat pe un țăran maramureșan care a pășit pe drumul muncii în comun a ogoarelor. Imbrăcat în portul celor din Sighet, el privește încrezător, înainte. Am mai terminat de asemenea compoziția „Tînăr miner".

— Dar în prezent, ce aveți pe „șantier" sau în proiect?

— În afară de ce vedeți în atelier, voi lucra în acest an, pentru orașul Carei, un monument al eliberării, mo-

Colectivistul Stan Pătraș, sculptor amator

nument pentru care mi-a fost necesară o amplă documentare istorică. O altă compoziție, cu sursa de inspirație la mina Herja, va înfățișa un grup de mineri stînd pe vagonet în drum spre șut. O bună parte din timp mi-o voi închina de asemenea deplasării la sate de care mă simt mult legat; viața nouă a întregii regiuni colectivizate constituie un izvor nesecat de inspirație pentru noi, artiștii plastici.

Un colectivist, sculptor de talent

Pe masă zărim o fotografie înfățișînd un țăran maramureșan. La întrebarea noastră, Vida Geza ne spune:

Sculptorul Vida Geza dăltuind chipul unui țăran colectivist

— E fotografia colectivistului Stan Pătraș din Săpînța, raionul Sighet, care este un sculptor de talent. De mic copil încrustează în lemn. Nu există lucru de-al casei sale care să nu-i poarte „amprenta".

Vecinii îl îmbie mereu să le înflorească cu sculpturi porțile caselor. De curînd, a făurit vitrine din lemn sculptat pentru „gazetele satului". Cînd am prilejul să trec prin Săpînța, stau de vorbă cu el cu plăcere și, firește, îi mai îndrum meșteșugul pe făgașul cel bun...

În „parcul pictorilor"

Prima pe care o vizităm în atelierul său din acest pitoresc parc, este pictorița Lidia Agricola. Privim în jur: pînze, gravuri, fotografii. Iată o schiță a portretului Mariei Zidaru, pentru care pictorița a fost distinsă cu Premiul de Stat. Iată compoziția recentă, „Consfătuire în mină" și alte lucrări. Iată și un album cu lucrări ale elevilor școlii populare de artă.

— Da — ne spune pictorița — acestea sînt lucrări ale elevilor mei de la școala populară de artă, unde predau desenul artistic. Uite, ce lucrare promițătoare a executat minerul Grigore Adrian! Uite și pe cele ale sudorului Beniamin Mărcuș și ale muncitorului feroviar Anton Biro...

Intr-un alt atelier din acest parc îl întîlnim pe graficianul Paul Erdös. Discuția se leagă de expoziția organizată de pictor la căminul cultural din Tg. Lăpuș.

— Am expus aici peste 30 portrete de țărani colectiviști, — ne spune graficianul. Localnicii au vizitat cu interes expoziția. Am donat căminului întreaga expoziție. In prezent, am în lucru un ciclu de desene intitulat „Anotimpuri", înfățișînd aspecte din munca desfășurată pentru consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective. Pe viitor, voi mai da viață unui alt ciclu de desene inspirat din munca tineretului patriei.

O vizităm și pe pictorița Marghit Thorma.

— In prezent — spune pictorița — lucrez la finisarea compoziției „Oșeni jucînd șah". Am căutat să transpun cît mai veridic emoția ce am simțit-o, văzînd pe locuitorii Țării Oașului — odinioară loviți de nevoi, de mizerie — mutînd liniștiți figurile de pe tabla de șah... Am în plan apoi unele portrete de colectiviști, compoziția „Pionieri la bibliotecă" și cîteva peisaje.

Maestrul emerit al artei Alex. Ziffer are nu mai puțin de 82 de ani. În pofida vîrstei sale înaintate el lucrează și acum, dînd viață la noi lucrări. De altfel, băimărenii știu acest lucru. Cînd treci prin fața porții casei sale, vopsită în albastru deschis, îți spun: „Aici locuiește Ziffer. Pictează".

— Sînt bucuros — ne spune octogenarul — că am apucat acești ani luminoși, cînd arta se bucură de asemenea condiții, de atîta prețuire; sînt bucuros că elementele de talent cărora le-am îndrumat primii pași în școala băimăreană — în condiții grele în trecut — au ajuns azi să repurteze frumoase succese. Traiul meu, ca și al atîtor altor artiști plastici vîrstnici, îmi este asigurat. Cît voi putea ține penelul în mină, voi sluji arta nouă, socialistă.

Mircea SCRIPCA

VIDA GEZA: „Tînăr miner"

VIDA GEZA: „Avem și noi gospodărie colectivă"

ȘCOALA BRIGĂZII

Instantanee în atelierul 1 B al Uzinelor „Timpuri Noi"

În atelierul 1 B prelucrări mecanice al Uzinelor „Timpuri noi" din București, lucrează brigada condusă de Marin Mălăieru. Această brigadă a fost alcătuită de curînd, drept care procesul de închegare a colectivului ca un tot unitar este abia la început. Important este că tinde spre omogenitate.

— Aceasta este condiția de bază a unei brigăzi — spune conducătorul ei, Marin Mălăieru. Prin omogenitate înțelegem generalizarea acelor trăsături — cele mai înaintate, cele mai frumoase, mai valoroase — care să facă din fiecare om al brigăzii noastre un om cu un profil nou, cu o conștiință ridicată.

Firește, așa ceva se petrece în timp, în focul viu al muncii și al disciplinei.

Marin Mălăieru nu se află pentru prima dată în fruntea unei brigăzi. Pînă acum, el a fost, în cîteva rînduri conducătorul unor brigăzi care treceau drept „dificile", „cu probleme" și care pînă la urmă au ajuns în rîndul brigăzilor fruntașe, nuclee înaintate, stabile, în cadrul colectivului uzinei. Spusele sale se bazează deci pe fapte trăite, constituind în fond concluzia unei autentice și valoroase experiențe.

În prezent, faptele cele mai evidente care se petrec în cadrul acestui proces sînt în special în legătură cu tinerii muncitori. Și nu întîmplător. Veniți de curînd de pe băncile școlilor profesionale, tinerii aceștia cunosc acum sarcini, răspunderi noi. Inteligenți și entuziaști, ei au tot ce le trebuie ca să poată deveni buni muncitori. Deocamdată însă, nu au un stil de muncă propriu, nu sînt destul de stăruitori. Uneori locul entuziasmului și al îndrăznelii este luat de neîncredere, de inconsecvență, de superficialitate chiar.

Dar toate acestea, în munca de zi cu zi, se aleg și se exclud, treptat, așa cum se alege zgura din oțel.

În săptămîna aceea, brigada lui Ion Mălăieru lucra în schimbul de după amiază. Șeful de brigadă lucra calm la strungul său. Într-un timp, se pomeni cu un vizitator. Era Țiplea, un strungar tînăr, venit de curînd de la școala profesională. Brigadierul îl privi și înțelese că tînărul nu venise la el de florile mărului. Abia avu timp să-l întrebe ce i s-a întîmplat și tînărul izbucni înciudat:

— Nea Marine, nu merge treaba deloc. Dacă mai primesc tot piese de-astea, mă las de meserie.

— De ce, măi Țipleo? — întrebă mirat brigadierul.

— Productivitate mică, nea Marine. Vino și dumneata să vezi.

Brigadierul își opri strungul, își șterse ușor mîinile și plecă cu Țiplea să vadă ce este.

Controlă în primul rînd mașina tînărului și găsi o serie de mici greșeli care nu permiteau un randament de lucru bun. Puse totul la punct explicîndu-i importanța fiecărui amănunt, apoi îi propuse o întrecere:

— Lucrez eu zece piese, lucrezi și tu zece. Să vedem fiecare în cît timp le realizează. Atunci o să se vadă dacă într-adevăr ai dreptate. Acum urmărește-mă.

Și strungarul, la mașina tînărului, începu să lucreze calm, cu mișcări ordonate, ritmice. Realiză cele zece piese în 48 de minute.

— Și acum hai și tu — îl îndemnă el pe Țiplea. Dar trebuie să-ți aranjezi singur mașina, că doar ți-am arătat cum.

Țiplea se apucă de treabă, dar din cauza unei mici neatenții la fixarea cuțitului, îl rupse, ceea ce îi consumă timp prețios. După aceea, începu să lucreze cam înciudat de întîmplare. Dar căutînd să cîștige oricum timp, abia pierdea mai mult.

— De ce te miști atîta? — îl întrebă Mălăieru. Nu te repezi așa că nu faci nimic. Gîndește-te mai bine la fiecare mișcare, chiar dacă ea îți ia numai o secundă dintr-un minut. Dacă din 480 de minute pierzi așa 480 de secunde, nu-i puțin.

Țiplea, cu toată graba lui, n-a atins productivitatea brigadierului. Cele zece piese le-a realizat în 75 de minute. Dar prin demonstrația lui Mălăieru văzuse că și la aceste piese se poate obține o productivitate mai înaltă, fără cine știe ce eforturi, ci numai și numai echilibrînd mai bine mișcările la strung, acordînd atenție cîtorva lucruri esențiale pentru ca mașina să poată lucra cu regim de lucru înalt. Cu această ocazie, tînărul strungar mai învățăcevași anume: chiar dacă se întîmplă ceva neprevăzut la strung, n-are dreptul să dea înapoi, ci, dimpotrivă, să caute soluțiile cele mai bune, să persevereze, „să se descurce" — cum spune brigadierul. „A te da bătut, este lucrul cel mai simplu", — îi spusese brigadierul cînd plecase.

Ion Florea, tot un strungar tînăr, începuse să lucreze la arbori cotiți. Era un mare eveniment pentru el. Florea este un bun strungar „în devenire" — cum îi place lui Mălăieru să spună. Deocamdată, nu are răbdarea să lucreze piese care necesită o muncă migăloasă. Este pasionat după piese mari. Ținîndu-se cont de această înclinație, lui Florea i s-a dat să prelucreze arbori cotiți. I s-a pus însă în vedere cită grijă trebuie să aibă pentru calitate.

În ziua cînd începu prelucrarea arborilor cotiți, Florea nu verifică, așa cum ar fi trebuit, întregul ansamblu al mașinii sale, considerînd că totul este în regulă, deorece și muncitorul din schimbul precedent tot arbori cotiți prelucrase. Dar s-a întîmplat ca lineta de la dispozitivul de strunjire să nu fie bine prinsă, ceea ce a dus pînă la urmă la rebutarea piesei. Pentru moment, strungarul s-a mirat: „Bine, dar cum se poate asta, așa din senin?".

Curînd își dădu însă seama că nu ținuse cont de cea mai elementară datorie a strungarului, aceea de a controla minuțios mașina înainte de a se apuca de lucru. Rebutul nu se produsese din cauza acelei linete buclucașe, ci din cauza lui. Cu acest prilej, Ion Florea înțelese pînă unde trebuie să fie dusă atenția față de calitate. A fost primul, dar și ultimul arbore cotit rebutat de el. Cei din brigadă, și nu numai ei, au cunoscut cu toții cauza adevărată a rebutului. Lui Florea îi cam „crăpa" obrazul de rușine, dar a fost o învățătură strașnică.

În brigada din atelierul 1 B nu are loc numai maturizarea profesională a oamenilor. Îndeosebi a celor tineri, dintre care mai ales Florea și Țiplea, nu prea se împăcau cu disciplina. „Relaxarea" ce și-o îngăduiau după zilele de salariu strica tabloul activității lor în brigadă și a întregii brigăzi de altfel. În astfel de cazuri, brigada lua însă atitudine. Uneori — prin critici directe, aspre; alteori — indirect. Constantin Iliescu, un muncitor în vîrstă, folosește deseori astfel de procedee „indirecte", povestindu-le băieților despre zilele amare din tinerețele sale; despre condițiile în care a muncit și a trăit cînd era de vîrsta lor. Băieții rămîn impresionați și își dau seama că nu totdeauna știu să prețuiască, cu adevărat, condițiile care le sînt create lor, astăzi.

Într-un timp, Ion Florea avea obiceiul să motiveze cazurile sale de indisciplină prin invocarea unei „anumite situații de acasă". Oamenii din brigadă îl ascultau încrezători, dîndu-i dreptate. Într-o zi, se gîndiră că n-ar fi rău să treacă cineva pe la „bătrînii" lui Florea să vadă ce este. „În fond, nouă nu ne este indiferent ce se întîmplă cu tovarășii noștri după ce au trecut dincolo de porțile uzinei".

Contactul cu familia a arătat că Florea nu avea dreptate în multe privințe și că-și îngăduie prea multe incorectitudini față de sine și față de ceilalți. Opinia brigăzii a fost aspră, tînărului fiindu-i amintite atunci multe lucruri despre care părea că uitase.

Și brigada se află abia la începutul existenței sale. Sînt aci oameni care lucrează cu multă pricepere și răbdare, curățind treptat zgura de pe oțel. Este neîndoios că datorită acestei munci brigada din atelierul 1 B va ajunge la acea structură omogenă, așa cum o înțelege Marin Mălăieru. Și nu numai el.

Elisabeta PETREANU

DISCOFILUL

UN BOGAT PROGRAM DE EDITĂRI

Interviu cu tov. N. Gheorghiu, directorul Casei de discuri „Electrecord"

Într-una din sălile special amenajate pentru audiții, săli căptușite în îmbrăcăminte de lemn, l-am găsit pe tovarășul N. Gheorghiu, directorul întreprinderii „Electrecord". Asista la o audiție rezervată unor mari cîntăreți. Imprimările erau vechi. Pentru a fi redate în condiții bune, ele cereau să fie recondiționate. Or, aceasta presupune o muncă asiduă, rezolvarea unor probleme complicate.

L-am sustras cîteva minute acestor preocupări, cu scopul de a ne informa, în linii generale, asupra proiectelor Casei de discuri.

— Ce ne puteți spune despre proiectele „Electrecordului ?"

— Aș vrea să amintesc, în primul rînd, că proiectăm înregistrarea unui disc care să cuprindă versuri din opera poetică a lui Tudor Arghezi. Discul va cuprinde poezii din întreaga sa operă. Și ceea ce mi se pare mai interesant de subliniat este faptul că recitator va fi însuși poetul.

— Urmărind această frumoasă preocupare a prezentării unor opere literare, nu cumva v-ați gîndit și la apropiata comemorare I. L. Caragiale ?

— Foarte curînd va fi pus în circulație un disc, cu turația 16, cuprinzînd comedia în patru acte a lui I. L. Caragiale, mult iubita „O scrisoare pierdută". Am înregistrat-o cu această turație pentru a putea fi cuprinsă în întregime pe un singur disc. Piesa este regizată de Sică Alexandrescu și are în distribuție o seamă de mari artiști ai noștri, între care Costache Antoniu, Al. Giugaru, Ion Finteșteanu, Radu Beligan.

— Dar alte piese, de alți autori ?

— „Steaua fără nume" de M. Sebastian, în regia lui Mihail Zirra. Din distribuție fac parte : Radu Beligan, Tanți Cocea, Al. Giugaru, Jules Cazaban, C. Brezeanu, Niki Atanasiu, Maria Wauvrina, Nae Roman și alții.

Țin, cu acest prilej, să arăt că au fost îndreptățite criticile aduse Casei noastre de discuri pentru că nu a scos mai de mult discurile cu piese de teatru. Ne-au impiedicat însă o seamă de probleme tehnice.

— Ce ne puteți spune despre înregistrările de muzică simfonică ?

— Cunoscînd succesul de care s-au bucurat discurile din simfoniile lui Beethoven, dirijate de George Georgescu, ne-am propus ca să continuăm ciclul, editînd simfonia a IV-a.

— Dar despre muzica ușoară ?

— Acest gen de muzică va fi îmbogățit cu noi apariții, destul de numeroase, pe turații diferite. Ca de altfel și în ceea ce privește muzica populară și cîntecele de masă.

— Nu se poate să nu aveți înregistrări și la capitolul, așazis „Diverse".

— Vom scoate un disc-anexă la manualul de limba spaniolă. Prin prezentarea unor fragmente, vom căuta să arătăm particularitățile ce le prezintă această limbă vorbită de popoarele din America de Sud.

Casa de discuri „Electrecord" — **a încheiat tov. Gheorghiu** — se va ocupa în continuare de copii, editînd pentru aceștia discuri cu basme și cîntece.

Imprimări Henryk Szeryng

La recenta ediție a Festivalului „George Enescu", publicul a avut prilejul să ia parte la concertul și recitalul cunoscutului violonist mexican Henryk Szeryng, răsplătindu-l cu vii aplauze pentru excelenta sa interpretare.

Discul E CD 1018 cuprinde două lucrări de J. S. Bach. E vorba în primul rînd de Concertul pentru vioară și orchestră în mi major susținut cu orchestra simfonică a Radioteleviziunii, dirijată de Iosif Conta și de Ciacona din Partita nr. 2 în re minor pentru vioară solo.

ÎN MAGAZINE

În magazine se află o seamă de imprimări de muzică simfonică deosebit de importante. Au sosit : S. Rachmaninov — Rapsodia pe o temă de Paganini, op. 13 ; Antonin Dvorak — Rapsodia slavă nr 1 și 2 executate de Orchestra filarmonică cehă dirijată de Karel Sejna.

Cantități suficiente au sosit și din discurile pe care este înregistrată Simfonia a 6-a „Pastorala" de Beethoven, cu orchestra dirijată de George Georgescu.

A sosit de asemenea discul cu recitalul violoncelistului Radu Aldulescu, acompaniat la pian de Dagobert Bucholtz, cuprinzînd piese de Bach, Mendelsohn — Bartholdy, Chopin și alții.

Din folclorul nostru

La cererea cumpărătorilor au fost editate numeroase melodii de muzică populară care vin să îmbogățească bogatul sortiment de cîntece de acest fel.

În ultimul timp au fost executate următoarele discuri : „Flori de primăvară" și „Neică, firicel de nalbă" — orchestra de muzică populară dirijată de Nicu Stănescu, voce Maria Păunescu (E.P.A. 3129); „Mulți mă-ntreabă de ce cînt" și „Eu mi-s cu badea vecină", orchestra condusă de Tudor Pană, voce Aurelia Fătu-Rădulu (E.P.A. 3134); „Cine are fată mare" și „Hai Buzău", orchestra condusă de D. Siminică (E.P.A. 3138); „Fusei pe unde-am iubit" și „Măi Ioane de pe vale", dirijor N. Bălulă, voce Violeta Romanescu.

Trăim pe planeta Pămînt !

Cifre mai grăitoare decît cuvintele

Cifrele sînt mai scurte decît cuvintele. Sînt mai scurte, dar uneori mai grăitoare. Nu întîmplător se folosesc de ele, ca de un simbol, economiștii și sociologii: ele pot povesti foarte multe. Trebuie să știi doar să le compari, să le generalizezi, să vezi dincolo de ele „tablouri ale vieții reale". Cifrele povestesc despre oameni și despre munca lor, despre viață, ele ne pot transporta în alte orașe și în alte țări, ne arată căile pe care pășește în prezent omenirea.

Publicăm mai jos cîteva cifre din statistica demografică și care povestesc despre populația Pămîntului.

În decembrie 1960 ziarele au anunțat nașterea omului nr. 3.000.000.000.

Potrivit datelor oficiale, în 1961, populația Pămîntului era de 3017 milioane oameni.

În ultimii 300 de ani, populația globului a sporit aproape de cinci ori. Prilej pentru miile otrăvite de ură ale malthusianiștilor să se vaiete : „Oh, vai ! Cît popor ? De unde atîta mîncare ? !...".

Aceste afirmații nu rezistă nici unei critici.

Economistul vest-german F. Baade a calculat că, în anul 2000, omenirea va putea dispune de resurse alimentare suficiente pentru a hrăni 30—38 miliarde de oameni.

În țările socialiste locuiau în 1961 circa 1072 milioane de oameni sau 35,5 la sută din întreaga omenire.

Cum era repartizat restul populației planetei noastre ?

635 milioane de oameni (21 la sută din populația globului) trăiesc în țările capitaliste dezvoltate din punct de vedere industrial sau cu dezvoltare industrială medie.

1234 milioane (40,9 la sută) trăiesc în țările cu economie slab dezvoltată.

76 milioane de oameni continuă să trăiască sub jugul colonialismului.

Densitatea medie a populației pe glob este de 21 oameni pe kilometru pătrat. La Singapore această cifră este de 2719, în Olanda de 350, în Belgia de 298, în Porto Rico de 264. Iar în Australia, și în multe țări din Africa, densitatea populației pe kilometrul pătrat este în medie de... 1 om. Desigur că aceasta nu trebuie înțeles ad-literam: pur și simplu, în acele locuri, alături de orașe și așezări populate, există suprafețe imense nepopulate. Indici cu totul diferiți obținem dacă vom calcula densitatea populației raportată la suprafața arabilă a țării, la suprafața folosită pentru nevoile omului. Populația globului pămîntesc calculată astfel va fi de 198 oameni pe kilometru pătrat; a Olandei de 1079, a Belgiei de 900, a Angliei de 732 oameni. Ce-i drept, acestea sînt cifre vechi de vreo 5 ani, însă de atunci ele nu prea s-au schimbat.

De la latitudinea nordică de 78° pînă la latitudinea sudică de 54° — iată limitele între care se află așezările populate. În Olanda, oamenii trăiesc sub nivelul mării, în Tibet la altitudini pînă la 5300 metri.

În U.R.S.S., natalitatea calculată la 1000 de oameni era în 1960 de aproximativ 25 de oameni, mortalitatea de 7,1 (cea mai scăzută din lume). Durata medie de viață a oamenilor sovietici este de 69 de ani.

În țările capitaliste dezvoltate, durata medie de viață este de aproximativ 65 de ani, coeficientul de natalitate de la 15 la 25, al mortalității de aproximativ 10.

Dar în țările slab dezvoltate ? Ce le-a adus „misiunea civilizatoare" a imperialismului ? Durata medie a vieții este de 30—35 de ani, coeficientul natalității 40 — 50. Coeficientul mortalității — 25—30 la 1000 de oameni !

Aproximativ 400 de milioane de oameni locuiesc în prezent în marile orașe ale lumii (de la 100.000 locuitori în sus). 79 orașe ale lumii au o populație mai mare de 1.000.000 de oameni. 23 din aceste orașe se află în Europa, 38 în Asia, 13 în America, 3 în Africa și 2 în Australia. În R.P. Chineză există 14 „orașe milionare", în U.R.S.S. 5, în Japonia 6 etc.

Iată cele mai mari orașe din lume : New-York, Tokio, Londra, Șanhai, Moscova, Paris, Bombay, Calcutta.

MICA BIBLIOTECĂ „MAGAZIN"

Schiță de Ludvik Askenasy

(scriitor ceh)

Oamenii au nenumărați prieteni pe care nu i-au văzut niciodată. Pe unii dintre ei i-am zărit poate, o singură dată, în treacăt, alții au intrat în viața noastră pe nesimțite.

Omul secolului XX are prieteni pe care nu-i cunoaște decît dintr-o întîlnire fugară sau după glas : ei sînt crainicii de la radio care ne urează noapte bună sau telefonista care ne trezește dimineața...

Fiindcă veni vorba de telefon, chiar despre asta vreau să vă povestesc. Aș vrea să vă spun istoria, un pic sentimentală, a unei prietenii începută la telefon.

A fost o dată un om; nu mai țin minte cum îl chema. La drept vorbind, asta nici n-are importanță. Pînă la război, omul nostru învață într-un liceu și, asemeni multor alți tineri de vîrsta lui, avea uritul obicei de a suna la telefon oameni necunoscuți; le spunea, de pildă, că-i caută inspectorul centralei telefonice și-i întreba ce lungime are firul de la perete pînă la aparat.

Dacă se întîmpla să aibă o zi grea, îl ruga pe abonat să-i spună la ce oră să-i aducă sicriul sau îi comunica în mod oficial să se prezinte cu pagalul pe insula Strelecky, ca să-l vaccineze împotriva turbării. În alte împrejurări se dădea drept reprezentant al asociației prietenilor Crematoriului sau chiar drept vicepreședinte al acestei asociații.

Așa spărgea monotonia vieții plicticoase de elev și se amuza în timpul vacanțelor.

Dar, mai mult ca orice, îl distrau convorbirile cu posesorul unui telefon al cărui nume coincidea cu acela al profesorului de matematici : îl chema Cocoș. În fiecare săptămînă avea loc aceiași convorbire telefonică.

— Alo ! Vă salut !

— Bună ziua ! Cu ce vă pot servi ?

— Fiți amabil, aș dori să vorbesc cu doamna Găină.

— Aici nu locuiește doamna Găină, răspundea amabil și politicos o voce de bătrîn — aici locuiește Cocoș.

— Nu există nici o Găină pe acolo ? — întreba elevul.

— Nu există Găină, îl asigura domnul în vîrstă, am în schimb un ou alb...

— Vă rog să mă iertați, nu-mi trebuie oul — răspundea elevul. Probabil că am greșit numărul.

O săptămînă întreagă de-acum încolo elevul trăia cu gîndul că are să-i telefoneze iarăși domnului Cocoș, ca să-l întrebe de doamna Găină.

Domnul Cocoș era întotdeauna prietenos. Nu se mira niciodată și nici nu întreba cine sună și de ce anume vinerea la trei după amiază. Nu-i spunea „ești un mojic" sau „ești un huligan". Punea calm receptorul în furcă.

Tînărul a crescut. A început să i se schimbe vocea. Un an întreg a ținut schimbarea vocii și pe urmă a căpătat un timbru plăcut și cald de bariton. Iar lumea — deși eroul nostru aproape că n-o lua în seamă — mergea mai departe. Hitler a cotropit Austria, Sudeții, Polonia. Peste oraș au început să cadă primele bombe.

A urmat ziua de 17 noiembrie 1939 și domnul Cocoș a așteptat în zadar telefonul vineri, la trei după amiază. Doar dintr-un lagăr de concentrare nu se putea telefona...

Tot ceea ce s-a întîmplat cu tînărul nostru în acest timp poate constitui subiectul unei alte povestiri, mai de grabă al unei drame.

Iar cînd s-a reîntors la Praga — la 11 mai, într-o vineri, la trei fără zece și-a zis : „Înainte de a-mi începe viața, să-i telefonez, ca pe vremuri, domnului Cocoș".

Asta nu fiindcă ar fi vrut să continue farsele copilărești de odinioară, ci, pur și simplu, fiindcă voia să audă o voce cunoscută. A intrat într-o gheretă și cu o mînă tremurînd a format numărul. Îl știnea bine minte.

— Alo ! Vă salut !

— Bună ziua! — Cu ce vă pot servi ?

— Fiți amabil, cu doamna Găină — ceru fostul elev simțind că-l podidesc lacrimile.

— Trăiești, strengarule !

— Trăiesc, domnule Cocoș, — răspunse tînărul și în clipa aceia își dădu seama că trăiește într-adevăr...

— Nu există nici o Găină pe acolo ? continuă el.

— Găină n există — îl asigură cu amabilitate domnul în vîrstă — în schimb am un ou. Treci te rog pe la mine... O să-l fierb pentru dumneata.

Cam asta e tot.

MAGAZIN — nr. 239 — pag. 4-a

PE MICUL ECRAN

Medalion literar Coșbuc

În ciclul „Pagini din istoria literaturii române", studiourile de televiziune vor prezenta luni 7 mai, ora 20, un medalion „George Coșbuc", de Radu Albala.

În cadrul medalionului, pe lîngă folosirea diapozitivelor pentru ilustrarea vieții scriitorului, actori ai teatrelor bucureștene vor recita fragmente din cele mai cunoscute versuri ale poetului : „Nunta Zamfirei", „Noi vrem pămînt", „Dușmancele", „La oglindă", „Noapte de vară", „Vestitorii primăverii" etc.

Evocarea scriitorului Charles Dickens

În regia lui Cornel Todea, va fi prezentat în ziua de 21 mai un medalion literar închinat scriitorului clasic englez, Charles Dickens, a cărui sărbătorire se face anul acesta sub egida Consiliului Mondial al Păcii.

Medalionul va cuprinde momente dramatizate din cele mai cunoscute opere ale scriitorului : „David Copperfield", „Marile speranțe", „Documentele postume ale clubului Pickwick" etc.

Seară de operă și balet cu concursul artiștilor clujeni

Marți 8 mai, la ora 20,50, un grup de soliști ai Teatrului de Operă din Cluj va fi oaspetele Studioului de televiziune, prezentînd un program de arii și balet. Astfel, Lucia Stănescu va interpreta două arii din operele „Boema" și „Cio-Cio-San" de Puccini, Traian Popescu o arie din opera „Lakme", aria calomniei din „Bărbierul din Sevilla" și serenada lui Mefisto din opera „Faust", iar Al. Racoltea va cînta o arie din opera „Evghenii Oneghin" și, împreună cu Livia Liseanu, va interpreta un duet din opera „Pădurea vulturilor" de compozitorul clujean Tudor Jarda.

Spectacolul coregrafic va cuprinde adagio și dans spaniol din baletul „Lacul lebedelor" de Ceaikovski, interpretate de Larisa Sorban, Francisc Zsigmund, Eva Maksay, Vasile Căpușanu, și Ion Farcaș, „Balada" de Ciprian Porumbescu, în execuția Valeriei Căprariu și Vasile Căpușanu, scene din baletele „Esmeralda" (inspirat după romanul „Notre Dame de Paris" de Victor Hugo) de Pugni și „Cenușăreasa" de Prokofiev, interpretate de Eva Maksay, Vasile Căpușanu și Valeria Căprariu.

Piesa „Oceanul" de Al. Stein

Al. Stein este un cunoscut dramaturg sovietic, din opera căruia teatrele noastre au prezentat piesele *„O chestiune personală"* și *„Hotel Astoria"*. De curînd, Teatrul de Stat din Sibiu a prezentat, în premieră pe țară, o recentă lucrare a dramaturgului sovietic, piesa *„Oceanul"*.

În centrul acțiunii noii piese se află trei proaspeți absolvenți ai unei școli militare maritime, Platonov, Ceasovnicov și Kuklin. Temperamentele deosebite ale celor trei prieteni, trăsăturile de caracter care le diferențiază atitudinile față de etica comunistă, generează un conflict ascuțit, al cărui deznodămînt telespectatorii îl vor afla joi seara, la ora 19,55, cînd colectivul Teatrului de Stat din Sibiu va prezenta, pe micul ecran, în regia lui Mihai Raicu, piesa „Oceanul" de Al. Stein.

MELODII DIN FILME

Sîmbătă 12 mai la ora 21,10, un grup de tineri interpreți ai Teatrului de Stat de Operetă și ai Conservatorului „Ciprian Porumbescu" — Maria Lazăr, Mioara Dumitreasa, Puiu Frățilă, Constantin Drăghici și alții — acompaniați de orchestra Casei Centrale a Armatei dirijată de Ionel Lăzărescu, va prezenta un program de „melodii din filme". Pentru altele, telespectatorii vor putea asculta cîteva din cele mai îndrăgite melodii ca: „Mandolina mea", din filmul realizat de televiziune : „Fumatul strict oprit", „Moara roșie" de G. Auric, „Cîntecul lui Paganel" și „Cîntecul sacagiului" de I. Dunaievski, din filmele „Copiii căpitanului Grant" și „Volga-Volga" „Intoarce-te la mine" și „Răsare luna" din filmele italiene „Nu mă uita" și „Cursa de 100 km.", „Cucaracha" din filmul mexican „Cielito Lindo", „În barcă" de Soloviov Sedoi din filmul sovietic „Campion de box", „Două inimi într-un vals" din filmul austriac „Sînge vienez", un potpuriu din filmul „Nevastă-mea cîntă" etc.

„Debutanți" în emisiunea de „Varietăți" de duminică seara

Ca de obicei, emisiunea „Varietăți", care se transmite duminică, 6 mai, la ora 18, din studioul de concerte al Radioteleviziunii, va înmănunchia actori aparținînd celor mai diverse genuri artistice. Astfel, artistul poporului, Ion Finteșteanu va prezenta un recital de versuri din opera lui Topîrceanu, Margareta Pîslaru un moment... muzical, cu care ocazie va lansa și noua melodie a compozitorului Radu Șerban, „Iubire, iubire", iar Horia Șerbănescu și Radu Zaharescu vor fi protagoniștii schiței muzicale „Carlotescu".

„Debutant" în cadrul emisiunii de „Varietăți", Mircea Crișan va interpreta, alături de Sorina Dan, momentul satiric „Soțul atent", în timp ce cîntărețul Ramon Calzadilla (Cuba) și Jean Iacobescu vor interpreta cîteva lucrări de muzică ușoară. Emisiunea va fi completată de un duet din opereta „Rosé-Marie", interpretat de Lucia Roic și Mircea Nemens și de un divertisment coregrafic susținut de un grup de balerini în frunte cu Irinel Liciu și Gh. Cotovelea, soliști ai Teatrului de Operă și Balet al R.P.R.

Meci de fotbal organizat și transmis de Televiziune

La cererea a numeroși telespectatori, duminică dimineață, în cadrul emisiunii pentru copii și tineretul școlar, se va transmite repriza a doua a meciului amical de fotbal dintre echipele Clubului sportiv școlar din București și a Școlii sportive de elevi din Ploiești, organizat de studioul de televiziune, în colaborare cu clubul sportiv școlar

După cum e firesc, elevii care se vor înfrunta duminică dimineață sînt fruntași la învățătură și bineînțeles la sport.

NOTE DE TELESPECTATOR

Poate că nici cînd ca în aceste ultime zile, sutele de mii de telespectatori n-au putut prețui mai bine existența micului ecran al televizorului în căminele lor. Ei au fost astfel părtași direcți la mărețele evenimente din aceste zile, cînd poporul nostru a înscris o pagină de seamă a istoriei sale : încheierea colectivizării agriculturii, victoria definitivă a socialismului în patria noastră.

Prezentă sub magnifica cupolă a pavilionului Expoziției Economiei Naționale, camera de luat vederi ne-a dat astfel putința să urmărim momentele cele mai însemnate ale sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale.

Cu emoție și deosebit interes au vizionat telespectatorii transmisia directă a ședinței de deschidere a sesiunii, în care — în mijlocul entuziasmului nestăvilit al deputaților și al celor 11.000 de invitați — tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a prezentat Raportul cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii.

Aspectele cele mai semnificative ale sesiunii, apoi marea demonstrație a oamenilor muncii cu prilejul zilei de 1 Mai și, marți seara, frumosul spectacol festiv prezentat, sub aceeași cupolă a pavilionului de la șosea, în cinstea participanților la lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale, au cerut lucrătorilor televiziunii un efort care nu a putut fi mai bine răsplătit decît de marea bucurie și satisfacție a cetățenilor — deveniți, prin intermediul micului ecran, părtași apropape nemijlociți ai acestor măreațe evenimente.

★

Solicitată în mod cu totul deosebit de evenimentele politice ale acestui sfîrșit de aprilie și început de mai, Televiziunea s-a străduit, în același timp, să asigure programe serale bogate și variate. Vom semnala, în primul rînd, cunoștința pe care marele public a făcut-o, prin intermediul micului ecran, cu una din cele mai mari artiste contemporane, desăvîrșita reprezentantă a artei coregrafice sovietice, Maia Plisețkaia, artistă a poporului a U.R.S.S. După ce filmul-balet „Povestea calului cocoșat", realizat de studioul de filme documentare din Moscova (prezentat în emisiunea de sîmbăta trecută) ne-a pus față în față cu minunata artă a acestei mari balerine, joi seara am putut urmări spectacolul extraordinar al Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. cu celebrul balet „Lacul lebedelor" al lui Ceaikovski, în care Plisețkaia a deținut rolul principal. Camerele de luat vederi au urmărit și redat cu fidelitate evoluțiile artistei, dezvăluind telespectatorilor o dansatoare inegalabilă, la care grația și plasticitatea se îmbină cu o tehnică desăvîrșită și cu o interpretare personală plină de farmec și de sensibilitate poetică.

★

O emisiune remarcabilă a fost și aceea din seara de 1 Mai cînd, după transmiterea spectacolului festiv din pavilionul Expoziției Economiei Naționale, Televiziunea a prezentat propriul său program special, — o copioasă emisiune muzical-distractivă, la nivelul bogatelor programe care ne sînt asigurate, conform unei tradiții nedesmințite, în toate zilele de mare sărbătoare. Variată sub raportul genurilor, montată cu îngrijire, făcînd apel la artiști fruntași și iubiți de public, emisiunea muzical-distractivă de marți seara a întrunit desigur aprecieri pozitive, asigurînd cetățenilor reuniți în fața micului ecran o plăcută seară de 1 Mai. Am reținut, în mod special, partea finală a emisiunii, consacrată muzicii ușoare, în care atît repertoriul (îmbogățit prin prezentarea unor frumoase compoziții noi) cît și majoritatea interpretărilor, au fost de bună calitate, — în orice caz peste nivelul obișnuit al acestui gen de emisiuni. Mai puțin reușite ne-au apărut intermezzo-urile vorbite, în care talentul și naturalețea unora dintre prezentatori (în special a cuplului Ștefan și Rodica Tapalagă) n-au fost suficient servite de texte.

★

În sfîrșit, pentru a încheia această sumară trecere în revistă a principalelor emisiuni ale săptămînii, să nu uităm altă transmisie la care publicul se arată îndeobște foarte receptiv, anume transmisia spectacolului sportiv. Alături de cei 80.000 de spectatori prezenți în tribunele stadionului „23 August", telespectatorii au putut participa la emoțiile frumoasei victorii obținute de tinerii fotbaliști romîni în finala Turneului U.E.F.A., iar luni după amiază au asistat, la adăpostul și în căldura căminului (binecuvîntînd desigur această minunată invenție a secolului nostru care este Televiziunea) la desfășurarea meciului tradițional Dinamo — Steaua, care s-a jucat în condițiile unei adevărate descărcări de nori.

În concluzie : o săptămînă în care televiziunea a confirmat cu prisosință locul din ce în ce mai important pe care-l ocupă în viața contemporană.

Șt. RADU

De la o duminică la alta...

Duminică 6 mai

9.00 — Emisiunea pentru copii și tineretul școlar ● **Telejurnalul pionierilor** ● Emisiune sportivă realizată cu concursul clubului sportiv școlar. Repriza a II-a a meciului de fotbal dintre selecționatele de elevi din București și Ploiești ● Poșta copiilor.

10.30 — Emisiunea pentru sate. Din cuprins : ● Reportajul filmat : **„Vom îndeplini sarcinile trasate de partid".** ● Masă rotundă : **„Pentru continua înflorire a agriculturii socialiste".** ● Sfatul agronomului : **Lucrări de îngrijire a culturilor.** ● **De la un meridian la altul.** ● **Muzică populară românească.** Cîntă o formație instrumentală condusă de **Ionel Dinicu.**

18.00 — Emisiune de varietăți. Transmisiune din studioul de concerte al Radioteleviziunii. Își dau concursul : **Ion Finteșteanu,** artist al poporului, **Irinel Liciu,** artistă emerită, **Mircea Crișan, Horia Șerbănescu, Radu Zaharescu, Ramon Calzadilla (Cuba), Sorina Dan, Mircea Nemens, Lucia Roic, Margareta Pîslaru, Trio Caban, Luminița Dumitrescu-Bonea, Gheorghe Cotovelea, Adrian Caracaș, Maria Pietraru, Tudor Heica, Trio Lazăr, Ion Lăceanu, Trio Grigorescu.** Conducerea muzicală : **Edmond Deda.**

19.00 — Jurnalul televiziunii.

19.15 — Partea a II-a a emisiunii de varietăți.

20.15 — Filmul artistic **„BALADA SOLDATULUI"** — producție a studiourilor sovietice, film distins cu Premiul Festivalului internațional cinematografic de la Cannes 1961.

21.40 — Doine și jocuri populare românești. Cîntă o formație instrumentală condusă de **Traian Tîrcolea.** Soliști : **Mia Barbu, Ana Pop-Corondan, Maria Butaciu și Nicolae Stăniilă.** În încheiere : **Ultimele știri și rezultatele sportive.**

Luni 7 mai

19.00 — Jurnalul televiziunii.

19.20 — Emisiune de știință și tehnică pentru tineretul școlar : **„CENTRALE ELECTRICE".**

19.40 — Filmul documentar : **„POVESTIRI DIN LUMEA MĂRII NEGRE"** — o producție a Studioului cinematografic „Alexandru Sahia".

20.00 — Pagini din istoria literaturii române : „GEORGE COȘBUC" de Radu Albala.

20.30 — Emisiune de artă populară : **„Interioare țărănești și țesături populare decorative".**

20.45 — Artiști amatori în studio : corul Universității din București, echipa de dansuri și orchestra de muzică populară ale Casei de cultură „Grigore Preoteasa".

21.35 — TELESPORT.

În încheiere : **Ultimele știri.**

Marți 8 mai

19.00 — Jurnalul televiziunii.

19.20 — Emisiune pentru tineretul școlar : **„Drumeție prin țară".**

19.45 — „SLAVĂ PARTIDULUI" — montaj literar.

20.10 — Emisiune de știință și tehnică.

20.30 — Filmul documentar **„NEGRU PE ALB"** — o producție a Studioului cinematografic „Alexandru Sahia".

20.50 — Din viața muzicală a orașelor patriei : CLUJ. Își dau concursul : soprana **Lucia Stănescu** și basul **Traian Popescu,** artiști emeriți, tenorul **Alexandru Racoltea,** soprana **Livia Liseanu** și balerinii : **Larisa Sorban, Eva Maksay, Valeria Căprariu, Vasile Căpușanu, Ioan Farcaș și Francisc Zsigmund.**

În încheiere : Sfaturi pentru telespectatori. **Ultimele știri.**

Miercuri 9 mai

16.00 — EMISIUNEA PENTRU CLUBURILE DIN ÎNTREPRINDERI. Din cuprins : ● **Telejurnalul săptămînii.** ● Măsuri tehnico-organizatorice eficiente, rezultate concrete. ● Cărți noi apărute în Editura tehnică. ● Versuri închinate Zilei de 9 Mai. ● **Artiști amatori în studio :** orchestra și soliștii Uzinelor „1 Mai" Ploiești și echipa de dansuri populare românești a Fabricii de confecții și tricotaje „București". ● **Muzică distractivă.** Cîntă o formație instrumentală condusă de Nicu Stănescu, artist emerit.

18.00 — Emisiunea pentru sate. Din cuprins : ● **Cronică sătească.** ● **În jurul mesei rotunde :** Realizăm planul de producție al gospodăriei agricole colective. ● **Lotul din jurul casei noastre.** ● **O gospodărie colectivă milionară.** ● **Fanfara căminului cultural din comuna Uda Clocociov, regiunea București.** ● **Muzică populară românească în interpretarea orchestrei și soliștilor Uzinelor „1 Mai" Ploiești.**

Joi 10 mai

19.00 — Jurnalul televiziunii.

19.20 — Emisiune pentru cei mici : **„Un băiat a desenat o bărcuță..."** Povestire de **Octav Pancu-Iași,** desene de **Iurie Darie.**

Filmul pentru copii : **„UN VIS MINUNAT"** — primit din partea Studioului de televiziune din Praga.

19.55 — Emisiune de teatru : **„Oceanul"** de **Al. Stein.** Interpretează un colectiv al **Teatrului de Stat din Sibiu.**

În pauze : Poșta televiziunii. **Ultimele știri.**

Sîmbătă 12 mai

19.00 — Jurnalul televiziunii.

19.15 — Album artistic pentru tineretul școlar. **Program prezentat de orchestra Școlii medii nr. 29 și de echipa de dansuri a Școlii de 8 ani nr. 93.**

19.40 — „În fața hărții".

19.50 Filmul artistic **„MUZICANTUL ORB"** — o producție a Studiourilor „Mosfilm" după povestirea cu același nume a lui **V. Korolenko.**

21.10 — „MELODII DIN FILME". Cîntă orchestra Casei Centrale a Armatei condusă de **Ionel Lăzărescu.**

În încheiere : **Ultimele știri.**

Echipa de juniori a R. P. Romîne — cîştigătoarea „Turneului U.E.F.A." defilînd cu prilejul demonstraţiei oamenilor muncii din ziua de 1 Mai.

TREI ZIARIŞTI ŞI UN ANTRENOR SCRIU DESPRE „TURNEUL U.E.F.A."

Un foarte fertil prilej pentru schimbul de experienţă

O observaţie este dominantă — Turneul U.E.F.A., înţeles fie ca un festival fotbalistic, fie ca un campionat neoficial al Europei pentru juniori, a fost încununat de deplin succes. Atît în privinţa calităţii jocurilor prezentate cît şi în privinţa organizării, el a avut toate caracteristicile proprii marilor spectacole sportive. De aceea şi organizatorilor acestei mari manifestaţii sportive nu pot să le adresez decît felicitări.

Pentru mine personal, şi cred că şi pentru delegaţia iugoslavă în ansamblu, acest turneu a însemnat o surpriză prin mărimea lui. Turneele U.E.F.A. au devenit o mare manifestaţie a tineretului fotbalistic din toate ţările Europei. El a întrunit în Romînia 19 ţări, iar meciurile au fost vizionate, făcînd o apreciere liberă, de aproximativ 500.000 de spectatori.

Cred că turneul din acest an din Romînia a fost una din întrecerile cele mai mari şi cele mai bine organizate ale celor mai tineri sportivi. Din acest punct de vedere, el constituie un mare pas înainte pentru disciplina fotbalului, precum şi pentru sport în general. De, special pentru acest turneu, va rămîne caracteristică încă o ca-

litate — echipele s-au pregătit cu mai multă grijă decît înainte, fapt dovedit şi de calitatea jocurilor.

Totuşi, înainte de a se lăsa definitiv cortina peste această mare manifestaţie, mai trebuie spus ceva. Ca festival fotbalistic, Turneul U.E.F.A. oferă un prilej excepţional specialiştilor în domeniul fotbalului să-şi îmbogăţească, prin schimbul de experienţă, cunoştinţele. De aceea, simpozionul, care şi aici a avut loc, constituie o însemnată întrunire ştiinţifică, care oferă tuturor delegaţiilor posibilitatea să facă cunoştinţă cu eforturile celorlalte ţări în privinţa ridicării calitative a jocului de fotbal. Dar, ţinînd seama de faptul că întruneşte pe tinerii membri ai societăţii şi pe sportivii care abia îşi încep cariera, atît în sport cît şi în viaţă, turneul ar trebui să fie şi o excursie ştiinţifică într-un anumit sens.

Perioada tinereţii acestui turneu nu este potrivită pentru majoritatea ţărilor. Tinerii fotbalişti care alcătuiesc echipele sînt, în marea lor majoritate, elevi ai şcolilor medii sau tineri muncitori, care de asemenea frecventează şcoli. Sfîrşitul lui aprilie este pe tot continentul luna dinaintea încheierii anului şcolar. De aceea, unele echipe nu pot să aducă formaţiile complete, iar pentru ceilalţi membri absenţa de la şcoală se răsfrînge oricum asupra succesului. Dar dacă acest turneu ar avea loc toamna de vreme — să zicem, în septembrie, el ar fi, şi sub acest aspect, mult mai reuşit.

In afară de aceasta, toate ţările ar putea să-şi pregătească şi mai bine echipele, deoarece ar avea pentru aceasta toată perioada de vară. Părerea mea personală este că, de exemplu, echipa sovietică nu a avut timp de pregătire din cauza condiţiilor meteorologice din ţara sa. In această privinţă nu au fost afectate numai ţările din sud — Italia, Spania şi Portugalia. Toate celelalte au dificultăţi asemănătoare.

In sfîrşit, aş vrea să scot în evidenţă succesul fotbalului romînesc, care s-a manifestat prin jocul şi victoria echipei sale de tineret. Aceasta a constituit un colectiv foarte puternic, care a demonstrat un fotbal de o înaltă calitate. Cunoştinţele tehnice, viteza şi condiţia lor fizică, se află la cel mai înalt nivel. Pe mine m-au surprins rezultatele obţinute de această echipă în jocurile de antrenament cu echipele din categoria A. Dar, după ce i-am văzut pe teren, nu a mai constituit o surpriză. O asemenea echipă de tineret, pregătită îndelung şi cu grijă, cu fotbalişti care au trecut şcoala de fotbal, constituie o garanţie sigură pentru fotbalul romînesc în ansamblu că în viitor va menţine şi va ridica şi mai sus reputaţia de care se bucură reprezentativa lor pe plan internaţional.

Miroslav MILANOVICI
Agenţia „Tanjug" — Belgrad

Echipa romînă s-a apropiat cel mai mult de jocul modern

Nu pot începe aceste rînduri fără a sublinia organizarea excelentă a Turneului U.E.F.A., recent încheiat la Bucureşti sau fără a aminti de ospitalitatea prietenilor romîni şi de atmosfera de înaltă sportivitate care a domnit de-a lungul zilelor întrecerii.

Sînt mulţumit de rezultatul obţinut de echipa cehoslovacă, care, după cinci ani, izbuteşte să reintre în plutonul echipelor de juniori fruntaşe ale Europei.

Ediţia din acest an a turneului a fost deosebit de dificilă. Mă refer la valoarea tehnică superioară a echipelor şi, mai ales, la frecvenţa neobişnuită a jocurilor, care a su-

pus toate echipele unor mari eforturi. Pe parcursul a 9 zile, echipa noastră, de pildă, a susţinut 6 jocuri. Nici măcar campionatul mondial al seniorilor nu supune pe jucători la un asemenea maraton fotbalistic.

In grupa „clujană" am jucat împotriva unor adversari puternici. Am avut de înfruntat pregătirea fizică impresionantă a echipei Uniunii Sovietice, tehnica surprinzătoare a grecilor şi marea putere de luptă a juniorilor din R.D.G.

După cît se pare toate grupele au fost „tari". Se simte preocuparea Europei pentru creşterea tinerei generaţii de fotbalişti. Sînt convins că, faţă de valoarea crescîndă a turneelor U.E.F.A. nu e departe ziua cînd se va impune organizarea campionatului european sau chiar a celui mondial de juniori.

Şi pentru că tot sîntem la „perspective" vreau să adaug, cu titlu de recomandare, că luna aprilie, devenită tradiţională pentru organizarea turneelor U.E.F.A., nu mi se pare potrivită. O eventuală deplasare spre iunie ar contribui la îmbunătăţirea pregătirii şi la angrenarea în întrecere a echipelor care forfaitează din motive de climă. E cazul ţărilor nordice, care absentează pentru că nu au timp de pregătire.

Şi acum să revin la ediţia 1962. Victoria finală a revenit pe merit echipei romîne, ca urmare a unui joc de înaltă calitate. Echipa romînă s-a apropiat cel mai mult de jocul modern, impresionînd prin mişcarea rapidă în teren. Mă gîndesc, în primul rînd, la cei cinci înaintaşi, al căror joc a fost de clasă.

Îi felicit pe tovarăşii antrenori romîni pentru valoroasa echipă pe care au aliniat-o şi le urez să manifeste şi în viitor aceeaşi grijă faţă de tinerii victorioşi de astăzi, astfel încît cei mai mulţi dintre ei să ajungă în echipele naţionale. Aş fi fost, poate, tentat să remarc pe unii dintre juniorii dv., pentru că ochiul antrenorului trebuie să vadă prin mătăsea entuziasmului, dar mă abţin, pentru că inima asta tînără a juniorilor este foarte receptivă, mai ales la laude, iar victoria în mare a întrecerii pentru cupa U.E.F.A. nu e un scop în sine, ci un punct de plecare.

Vaclav BLAZEJOVSKY
antrenorul echipei de juniori a R. S. Cehoslovace

Dacă fiecare dintre ei şi-a găsit un prieten...

Intre belgieni şi romîni există acea afinitate naturală care uneşte popoarele de tradiţie latină. Jucătorii noştri de fotbal, care au participat la grupa din cadrul Turneului de fotbal al U.E.F.A organizată la Bucureşti, au fost plăcut impresionaţi de favoarea de care se bucură limba franceză la dv.

Mulţimea care a umplut stadionul Republicii şi stadionul 23 August, a reacţionat exact aşa cum ar fi reacţionat şi publicul belgian. Pe stadionul de la Liège, cu ocazia unui meci din cadrul Cupei Europei, am

observat acelaş entuziasm al publicului. Aceşti 11 tineri care reprezintă speranţele atîtor mii de oameni, îşi dau ei oare seama de aceasta? Mă gîndesc la admirabila lucrare a unui renumit coleg francez, Maurice Pefferkorn, care şi-a intitulat cartea sa: „Fotbalul — bucuria lumii..."

Fiecare popor îşi are folclorul său, caracterul şi obiceiurile sale. Acest caracter se arată şi la fotbal: el este metodic la germani, stăpînit la sovietici, spontan la francezi, impetuos la italieni, mistic la spanioli, rece la suedezi şi plin de autocontrol la britanici.

Văzîndu-i jucînd pe fotbaliştii romîni în turneul de tineri de la Bucureşti, am fost impresionaţi de dîrzenia lor, de voinţa lor. Acolo unde există voinţă, există şi un drum bine trasat — spune un proverb flamand.

Fotbaliştii romîni au vrut să facă cinste ţării lor, oaspeţilor şi publicului care-i simpatizează. Noi, belgienii, ne-am convins parcă şi mai bine de acest lucru, pentru că, cu 10 minute înainte de sfîrşitul meciului Belgia—Romînia, echipa noastră conducea cu 2—0, iar rezultatul final a fost 2—2. Această dîrzenie mi se pare că este trăsătura tipică a caracterului dv.

Turneul de fotbal pentru tineri datează de 15 ani. El a fost creat după război, în 1948, de englezi, şi în special de sir Stanley Rous, actualmente preşedintele Federaţiei internaţionale şi oaspete al Bucureştiului. Scopul său a fost de a-i apropia pe tinerii din diferite ţări.

Şi-au atins aceste turnee scopul?

Cel din 1962, din Romînia, a favorizat el apropierea între popoare şi dezvoltarea internaţională a fotbalului? Da, căci tinerii reuniţi pe stadionul „Dinamo", mîncînd la aceeaşi masă, vorbind, rîzînd şi glumind ca nişte liceeni, au cimentat prietenii durabile. Da, căci nivelul fotbalului, în special în grupa A, unde se aflau romîni, belgieni, portughezi şi germani, a fost foarte înalt. La origina turneului, în primul rînd, a stat această ambiţie a tinerilor. O ambiţie care a atras după ea o întrecere — nu spun rivalitate — fiecare străduindu-se să realizeze, în fiecare an, mai mult. Pregătirea echipelor a fost mai bine organizată; improvizarea a fost înlocuită printr-o muncă constantă. Aproape fiecare echipă a avut la dispoziţie un doctor şi antrenori pricepuţi. Am văzut născîndu-se poate fotbalişti care vor fi urmaşii celor care astăzi entuziasmează mulţimile: portughezul Rui, germanul Saborowski, belgianul Dardenne, romînul Ghergheli, turcul Mustafa, iugoslavul Corn, cehul Fertek. Dacă fiecare dintre ei şi-a găsit un prieten la Bucureşti, înseamnă că acest turneu a fost de nepreţuit.

Jacques LECOQ
redactor şef al ziarului „Les Sports" din Bruxelles.

Mi-au plăcut mult stadioanele şi construcţiile sportive din Romînia

Înainte de a trece la impresiile şi observaţiile mele asupra turneului organizat de Federaţia Romînă de Fotbal, aş vrea să spun că cucerirea primului loc în grupa sa de către echipa Turciei nu a fost — cel puţin pentru noi turcii — deloc o surpriză. Încă după înfrîngerea de la Sofia de către echipa de tineret a Bulgariei (0—1) şi în special după înfrîngerea de pe Stadionul Republicii de către romîni (0—4) echipei noastre nu i s-a mai oferit nici o şansă. La Constanţa, însă, s-a petrecut faptul care a surprins pe cei care nu au cunoscut echipa Turciei. Presa romînă a prezentat victoria minimă (1—0) asupra ungurilor drept o surpriză. Victoria cu 2—0 împotriva francezilor a dovedit însă că echipa Turciei nu obţine rezultate întîmplătoare. În sfîrşit, învingînd şi echipa Spaniei cu 1—0, echipa Turciei a obţinut o victorie pe care alte echipe nu au putut-o obţine. La Constanţa, turcii au cucerit locul întîi în grupa lor fără vreo înfrîngere, fără vreun joc nul şi, ceea ce este mai important, fără să primească vreun gol. În trei meciuri ei au obţinut 3 victorii, 6 puncte şi 4 goluri. Rezumatul la ceea ce am vrut să spun pînă acum este că înfrîngerile de la Sofia şi Bucureşti — unde s-a verificat în acelaşi timp şi echipa — au dat elan jucătorilor, care au obţinut un mare succes devenind lideri în grupa C de la Con-

cru suficient pentru voi? Nu aţi fi vrut să aveţi succes şi în meciurile finale de la Bucureşti? La aceasta eu aş răspunde foarte scurt — da. Dar avînd în vedere pregătirile scurte ale echipei noastre, noi turcii sîntem mulţumiţi de rezultatele obţinute, deoarece nu este uşor să fii pe locul 4 la un turneu la care participă 16 din cele mai bune echipe din Europa.

După toate cele spuse în legătură cu echipa Turciei, aş vrea să mai spun ceva, respectiv să aduc mulţumiri publicului din Constanţa, care ne-a încurajat la aproape toate meciurile. Vreau să mulţumesc organizatorilor care ne-au cazat într-un loc minunat de pe litoralul Mării Negre — Mamaia, unde jucătorii au avut prilejul să se pregătească în tihnă pentru meciurile grele de la Constanţa. Pot spune cu certitudine că dacă nu ar fi fost Mamaia, echipa noastră nu ar fi putut să obţină ceea ce a obţinut.

De altfel, turneul organizat de Federaţia Romînă de Fotbal a fost pe deplin încununat de succes. Neţinînd seama numai de rezultate, jucătorii au făcut cunoştinţă unii cu alţii, ceea ce constituie scopul turneului. S-a demonstrat un joc de fotbal frumos, din punct de vedere tehnic, perfect. Arbitrii au fost, dacă nu excepţionali, la înălţime. Ceea ce mi-a plăcut mai mult, au fost stadioanele, terenurile cu gazon şi alte construcţii sportive din Romînia.

În încheiere aş vrea să felicit pe organizatorii şi participanţii tuturor echipelor şi să le urez succes în anii următori. Desigur, nu pot să nu mulţumesc şi colegiului de redacţie al revistei „Magazin", care mi-a oferit prilejul să spun ceva despre turneu.

Ali Ulvi TURAL
Redactor la ziarul „Yeni Sabah Gazetesi" din Istanbul

magazin

revistă săptămînală editată de ziarul

ROMINIA LIBERA

★

Redacţia şi administraţia, Piaţa Scînteii, tel. 17.60.10

★

Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii

★

PUBLICITATEA SE PRIMEŞTE LA ADMINISTRAŢIA REVISTEI tel. 17.60.10 interior 14.00

FESTIVALUL CICLISMULUI AMATOR

Urmărind primele etape ale „Cursei Păcii"

Corespondenţă telefonică specială pentru „Magazin"

121 de cicliști reprezentînd 21 de naţiuni din Europa şi Africa şi-au dat întîlnire la 2 mai pe stadionul „Walther Ulbricht" din Berlin la startul celei de-a 15-a ediţii jubiliare a „Cursei Păcii".

Festivalul ciclismului amator mondial a debutat cu fast demn de jocurile olimpice. Zecile de mii de spectatori din tribune şi de pe traseu, au făcut o entuziastă manifestaţie sportivilor veniţi să-şi dispute întîietatea în această întrecere închinată păcii şi înţelegerii între popoare. Afişele şi panourile uriaşe vestind „Cursa Păcii", sutele de mii de steaguri ale naţiunilor participante cu care a fost realmente drapat traseul ca şi ardoarea cu care alergătorii îşi dispută şansele de a figura pe tabloul de onoare al întrecerii, creează un cadru deosebit de grandios manifestaţiei sportive denumită „Cursa Păcii".

Primele impresii culese cu prilejul actualei ediţii se află de acum în blocnotes. Din el, voi spicui cîteva privind întrecerea şi întîmplările care au precedat-o.

La început de drum

Cicliştii romîni au început mai bine cursa anul acesta. La Olsztyn, (R. P. Polonă) în ediţia a 14-a, ei ocupau locul 9 în clasamentul pe echipe, iar situaţia în clasamentul general individual era nesatisfăcătoare. In cadrul întrecerii în ediţia jubiliară regăsim pe rutierii noştri în luptă directă pentru primele locuri. Echipa noastră are o diferenţă neînsemnată de recuperat faţă de formaţiile Uniunii Sovietice şi Republicii Democrate Germane cu care îşi dispută întîietatea şi se află înaintea altor 17 echipe. Deşi timpul este mai rece ca anul trecut, iar valoarea participanţilor este net superioară (de altfel şi numărul alergătorilor a crescut de la 90 la 121) totuşi, cicliştii romîni se dovedesc mai siguri ca în alte dăţi. Ei l-au avut în prima etapă în grupul fugarilor pe Gabriel Moiceanu, iar în cea de a doua pe Aurel Şelaru. Păcat că Ion Cosma este bolnav (a contractat o gripă) şi nu poate concura la valoarea pe care i-o cunoaştem, iar Constantin Dumitrescu este mult prea prudent.

Cursa este dominată şi în acest an de cicliştii sovietici. Deşi Melihov nu mai este „cap de afiş", formaţia sovietică a „scos" alt as: pe Anatol Cerepovici. La fel de bun ca el sînt Petrov şi Saidhujin. Kapitonov face cursa de aşteptare iar Moskvin talonează.

Alături de rutierii sovietici se impun cicliştii belgieni, cei din Republica Democrată Germană, precum şi campionul mondial olandezul Henk Nijdam (învingător la campionatele mondiale din 1961 în proba de urmărire individuală).

★

Un ziarist sintetiza lupta popoarelor Africii pentru scuturarea jugului colonial într-un sugestiv titlu de reportaj: „Africa clocoteşte". Această efervescenţă spulberă de la un an la altul tot mai puternic negura robiei, deschizînd nelimitate posibilităţi de progres popoarelor Africii. Printre domeniile în care tineretul african s-a afirmat în ultimul timp se află şi sportul. Prezenţi la tot mai multe mitinguri naţionale, reprezentanţii Africii participă anul acesta şi la „Cursa Păcii". Alături de cele 17 naţiuni europene concurează şi sportivi din 4 ţări ale Africii: Republica Arabă Unită, Maroc, Tunisia şi Liban. Chiar şi numai participarea lor constituie un succes.

★

Egipteanul Mahmoud Samir a fost marţi emoţionat pînă la lacrimi. Organizatorii au aflat din fişa de înscriere că s-a născut la 1 mai 1937. În seara zilei de 1 mai, la festivitatea închinată „Cursei Păcii", l-au invitat pe scenă, l-au felicitat cu ocazia împlinirii a 25 de ani şi i-au oferit cadouri şi flori. Orchestra a cîntat o melodie în cinstea sa...

Concursuri inedite...

Ca invitaţi de onoare se află în caravană cîţiva din cei mai buni cicliştii pe care i-a avut „Cursa Păcii" de-a lungul celor 14 ediţii ale sale: John Steel (Anglia) — cîştigătorul ediţiei a 5-a 1952; Eluf Dalgaard (Danemarca) — învingător în ediţia a 7-a 1954; Gustav Schur (R. D. Germană) cîştigătorul ediţiilor a 8-a 1955 şi a 12-a 1959, Ruzicka (R. S. Cehoslovacă) învingător în 12 etape ale Cursei Păcii. Cu ocazia recepţiei din seara zilei de 1 Mai organizatorii „Cursei Păcii" au iniţiat două interesante concursuri. Schur, Steel şi Ruzicka au participat la o întrecere de... reparare a unei pane de baieu. Clasamentul final: 1) Ruzicka, 2) Schur, 3) Steel. Munca de mai puţin de 2 minute le-a fost răsplătită cu frumoase premii. Pentru al doilea concurs au fost invitaţi pe scenă doi spectatori. Li s-a pus întrebarea: cine a fost învingător în ediţia a 8-a? Primul concurent a răspuns greşit (Olsen). Examinatorul l-a chestionat pe al doilea concurent. Acesta a răspuns bine: Dalgaard. In clipa în care concurentul a rostit numele ciclistului danez, acesta şi-a făcut apariţia pe scenă. Aplauzele furtunoase ale publicului l-au răsplătit şi pe invitatul de onoare pentru performanţele sale dintr-un trecut nu prea îndepărtat, dar şi pe concurent pentru cunoştinţele sale în materie de ciclism...

★

Întrecerea pentru titlul de învingător în ediţia jubiliară a Cursei Păcii este abia la început. Mai sînt de parcurs pînă la Varşovia aproape 2000 de km. şi vă rog să credeţi că fiecare kilometru poate însemna o filă de cronică. Sînt atîtea lucruri de spus, atîtea amănunte interesante de relatat, încît de fapt munca cea mai dificilă a unui reporter este selecţionarea materialului, ajustarea lui pe calapodul îngust al spaţiului restrîns oferit de ziar. Dar... pe îmbătă viitoare!

H. NAUM

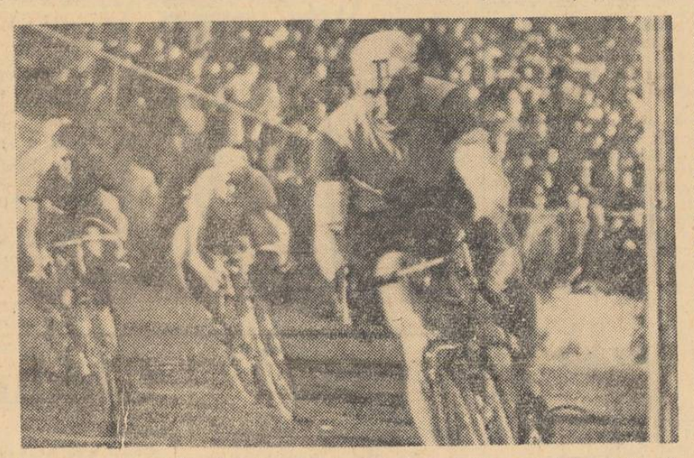

Cerepovici (U.R.S.S.), cîştigătorul primelor etape, intră primul pe stadionul din Berlin. Printre alergătorii sosiţi odată cu învingătorul se află şi reprezentantul nostru, Gabriel Moiceanu

Telefoto: AGERPRES

PRINTRE ROŢI ŞI PEDALE

● *O absenţă regretabilă în echipa Franţei: campionul mondial de amatori Jean Jourdin care dorea atît de mult să ia parte la „Cursa Păcii". Dar el s-a îmbolnăvit de pleurezie la un antrenament şi nu a mai putut să-şi continue pregătirile cu colegii săi din echipă.*

● *Pentru prima oară participă la „Cursa Păcii" cicliştii din Tunisia şi Maroc şi tot pentru prima oară a fost acceptat un concurent individual. Este vorba de cicliştul libanez Tarek Abulzahab, domiciliat însă la Paris.*

● *Caravana „Cursei Păcii" este alcătuită din 114 automobile destinate celor 21 de antrenori. 72 de ziarişti şi celorlalte 300 de persoane care însoţesc Cursa.*

● *Deşi în vîrstă de 27 ani, Constantin Dumitrescu este „veteranul" actualei ediţii a „Cursei Păcii". El a luat startul de 7 ori şi este urmat de maghiarul Török cu 6 participări.*

● *Cea mai ridicată medie orară generală din cele 14 ediţii s-a înregistrat în 1960: 40,400 km. În prima ediţie a Cursei media orară a fost de 30,700 km.*

● *Dintre învingătorii de pînă acum ai „Cursei Păcii", numai sovieticul Iuri Melihov se află printre concurenţii din acest an.*

Cu gîndul la viitor

Încă nu s-au stins ecourile strălucitei performanţe a tinerilor noştri fotbalişti, care au cucerit supremaţia în Europa după o dispută pasionantă între cele mai bune reprezentative de juniori.

De la arbitri internaţionali la gazetarii de specialitate, de la tehnicienii la înşişi componenţii loturilor adverse, toţi oaspeţii au fost unanimi în aprecierea că rezultatul final oglindeşte, cum nu se poate mai bine, adevăratul raport de forţe între participanţii la cea de a 15-a ediţie a Turneului U.E.F.A. A învins detaşat echipa care s-a dovedit de departe mai bună — echipa Republicii Populare Romîne.

Acest succes de largă rezonanţă internaţională înscrie o pagină aparte în palmaresul fotbalului autohton. Faptul apare cu atît mai bogat în semnificaţii, cu cît, precum bine se ştie, prima noastră reprezentativă ne-a oferit, în timpul din urmă, foarte rare momente de satisfacţie. Triumful noii generaţii, şi mai ales maniera în care a fost realizat, atrag după sine, cu necesitate, sarcini de mare răspundere pentru prestigiul soccerului romînesc în general.

Într-adevăr, mi se pare greu de „suportat" să deţii supremaţia continentală la juniori, iar la selecţionatele „A" să navighezi lamentabil, undeva în preajma „lanternei roşii"!

Ca atare, este cu totul legitim deosebitul interes pe care-l manifestă opinia publică sportivă de la noi, în legătură cu drumul de viitor al învingătorilor de duminică. Evident, această problemă necesită o elaborare minuţioasă şi ar fi injust să pretindem soluţii imediate, rezolvări spectaculoase poate, dar lipsite de perspective. Deocamdată, am impresia că în coloanele presei sportive se preconizează nişte acţiuni cu nimic diferite, în esenţă, de cele care s-au întreprins în trecut, în circumstanţe asemănătoare. Aşadar — juniorii noştri au dovedit o clasă ridicată, ei reprezintă valori indiscutabile, care trebuie cultivate cu grijă. În concluzie, cei mai buni dintre ei vor fi repartizaţi unor cluburi fruntaşe, din prima categorie, pentru a se dezvolta în cele mai prielnice condiţii.

Experienţa anterioară infirmă, dacă nu mă înşel, raţionamentul şi procedeele de mai sus. Faptele demonstrează că, în repetate rînduri, cadre cu certe perspective, provenind din reprezentativele de juniori, s-au pierdut pe drum, au stagnat pur şi simplu, după cîţiva ani de activitate la Rapid, Dinamo, Progresul, etc. Exemplele sînt bine cunoscute şi concludente, încît nu consider necesar să le citez.

Lucrul cel mai important într-o asemenea situaţie, ar fi, după mine, menţinerea şi dezvoltarea unei echipe, a unui colectiv omogen, alcătuit exclusiv din tineri talentaţi, entuziaşti, legaţi sufleteşte prin eforturile şi succesele comune, plini de dragoste pentru culorile pe care le apără. O asemenea formaţie ar putea să constituie foarte curînd osatura unei „naţionale" de mare calibru, o primă reprezentativă după care tînjim de atîţia ani de zile.

Repet — chestiunea este complexă şi nu se poate rezolva prin măsuri pripite, fără o analiză minuţioasă a ansamblului de probleme şi a fiecărui detaliu.

Am ferma convingere că forurile de specialitate, care au dovedit atîta seriozitate şi competenţă în pregătirea remarcabilei victorii din cadrul Turneului U.E.F.A. — vor găsi cele mai bune soluţii pentru a consolida şi lărgi succesele obţinute, pentru a ridica în curînd fotbalul romînesc acolo unde are toate premizele să se situeze, adică în primele rînduri ale ierarhiei europene.

D. D.

VARIETĂŢI

Volei şi muzică

Cînd echipa de volei Burevestnik Odessa a sosit în Franţa, pentru a participa la turneul „Cupei campionilor europeni", pe aeroportul din Paris se afla un delegat al federaţiei franceze venit să o primească. Văzînd însă că fetele care coborîseră din avion purtau în loc de valize cutii de vioară, delegatul a crezut că a greşit adresa şi s-a întors dezamăgit la federaţie, spunîndu-le celor de acolo: „Nici vorbă de echipă de volei, a sosit doar o orchestră feminină". Deabia mai tîrziu s-a aflat că mai multe jucătoare ale echipei Burevestnik sînt studente la Conservator şi nu voiau să întrerupă repetiţiile nici în deplasare.

Orologiul arbitrului

Arbitrul italian de fotbal Paolo Guzzi, care este de meserie cazangiu, a terminat, după o muncă de doi ani, un ceas pe care l-a numit „Orologiul arbitrului". Cadranul ceasului cuprinde în dreptul fiecărei ore figuri de fotbalişti. Sferturile de oră sînt anunţate prin strigăte de protest din partea publicului, jumătăţile de oră printr-un concert de fluierături iar la împlinirea unei ore întregi se aud glasuri care strigă: „Afară cu arbitrul!".

Toate aceste zgomote au fost imprimate pe bandă de magnetofon chiar de Paolo Guzzi în timpul desfăşurării meciurilor din cadrul campionatului italian de fotbal. La ora 12 fix, dintr-o despărţitură specială îşi face apariţia o figură bandajată care schioapătă: acesta este arbitrul în persoană!

„Intrarea liberă pentru femei"

Îngrijoraţi de scăderea interesului publicului spectator organizatorii reuniunilor de box din oraşul Lyon au luat hotărîrea de a permite accesul gratuit femeilor care doreau să urmărească galele. Într-adevăr, această măsură a dus la sporirea numărului... spectatorilor bărbaţi care, venind însoţiţi, nu mai aveau obişnuitele discuţii familiare acasă. Cu timpul însă au început alte greutăţi. Sălile de box erau la fiecare gală pline cu femei iar numărul biletelor vîndute devenea tot mai mic. A fost necesară o nouă măsură: s-a permis accesul liber numai al soţiilor sau logodnicelor spectatorilor.

De curînd controlorii de bilete lyonezi au făcut ochi mari atunci cînd înaintea începerii unei reuniuni de box la sală s-a prezentat un domn însoţit de ...10 femei. Oricît ar părea de curios toate zece au primit intrarea gratuită în sală. Bărbatul cu cele 10 femei era un... şeic dintr-unul din nenumăratele şeicate din sudul peninsulei Arabia care hotărîse în acea zi să-şi scoată familia la plimbare!

Premiul de consolare

Un important concurs de canotaj academic desfăşurat pe apele lacului Ontario a avut un deznodămînt cu totul neaşteptat. Principalele favorite în cursa de „8+1", echipele Universităţii Michigan şi ale colegiului Rider îşi disputau cu ardoare întîietatea cînd, deodată ambarcaţiunea colegiului Rider s-a oprit şi s-a răsturnat. Sportivii nu s-au pierdut însă cu firea ci au început să înnoate cu toţii în direcţia unui obiect negru care plutea în apă.

Ce se întîmplase? Cu puţin timp înaintea plecării, la staţiile de amplificare s-a anunţat pierderea în apă a unui portmoneu avînd 5840 dolari. Găsitorul portmoneului urma să primească o recompensă de 500 dolari. Or obiectul negru din apă pentru care echipajul de la Rider College s-a oprit din cursă şi a preferat să se arunce în apă era tocmai portmoneul cu pricina. Pînă la sfîrşit victoria a revenit echipei Universităţii Michigan.

După terminarea cursei, căpitanul echipei colegiului Rider, Bob Collins, a înapoiat portmoneul şi a încasat recompensa. El a folosit acest prilej pentru a declara: „Este un premiu de consolare destul de frumos dacă te gîndeşti că băieţii din Michigan au primit pentru victoria lor o cupă în valoare de numai 42 dolari".

MOZAIC SPORTIV

● ÎN CAPITALA Japoniei unde se va desfăşura Olimpiada din 1964 s-a deschis o expoziţie care evocă în texte şi imagini istoria olimpiadelor moderne, de la Atena la Roma. Lîngă expoziţie, a fost înălţat un turn înalt de 10 metri pe care sînt arborate steagurile ţărilor membre ale C.I.O.

Deşi mai sînt doi ani pînă la a 18-a Olimpiadă, amatorii de sport din Tokio au arătat un deosebit interes faţă de expoziţia olimpică.

● RĂNIT grav într-un accident, ciclistul francez Louison Bobet a umblat cîteva luni în cîrje, dar deabia vindecat Bobet, de trei ori cîştigător al Turului Franţei, s-a urcat din nou pe bicicletă. El a parcurs pînă acum la antrenamente 500 de kilometri şi intenţionează să reia activitatea ciclistă. Se pare că la 37 de ani Louison este prea tînăr pentru a putea renunţa sau cel puţin aşa cred patronii săi. Grea e şi meseria de ciclist profesionist!

● ZIARISTUL italian Sergio Valentini, prezent ca observator şi cronicar la cele trei meciuri de verificare susţinute de echipa U.R.S.S. cu Luxemburgul, Suedia şi Uruguay (toate trei încheiate cu victorii) scrie într-un comentariu: „Jocul fotbaliştilor sovietici atinge valori foarte înalte. Echipa funcţionează ca o maşină perfect pusă la punct. Aplicarea creatoare a sistemului W.M cu variaţii în funcţie de adversar, face ca toţi jucătorii să fie mereu în mişcare, să susţină un ritm egal şi să acorde o participare totală la joc.

● FOSTUL corecordman mondial la 400 m. garduri, Iuri Lituev (50" 4 în 1953) a împlinit 37 de ani, dar speră să mai rămînă încă pe stadion. De remarcat că atletul sovietic a cîştigat titlul de campion al Europei la vîrsta de 33 de ani.

● CELEBRA vedetă de cinema Sofia Loren s-a interesat îndeaproape de Turneul U.E.F.A. Aceasta datorită faptului că pînă la Zürich a călătorit împreună cu tinerii fotbalişti italieni care veneau în R. P. Romînă. Ziarele italiene scriu că pe Sofia Loren a afectat-o mult vestea că „băieţii ei" au fost eliminaţi din turneul final.

● SCOŢIANUL Ron Flockhart, alergător automobilist (de două ori cîştigător al cursei de 24 ore de la Le Mans) şi aviator sportiv şi-a pierdut viaţa într-un accident aviatic. Pregătindu-se să bată recordul de distanţă Australia—Anglia pe un aparat de sport, el s-a prăbuşit la numai 9 minute după decolarea de pe un aeroport din Melbourne.

SFATURI
MODĂ
COSMETICĂ
GOSPODĂRIE

PRACTIC

BALCOANE, TERASE

Concepute să întrerupă monotonia fațadelor lineare și să creeze o diversitate în ansamblul noilor imobile, balcoanele și terasele au un rol funcțional bine stabilit. Această agreabilă prelungire a unei încăperi, această „lojă" care ne permite să asistăm la spectacolul pasionant al străzii, poate fi un încântător colț de verdeață și de odihnă, dar poate — vai! — distruge, prin neglijența și nepăsarea cu care sînt folosite, armonia orașului.

Deunăzi, călătorind într-un autobuz pe Bulevardul Magheru și înregistrînd, încîntată, grația aeriană și sclipirea, ca de marmoră, a celor două blocuri noi, de peste drum de sala „Patria", ochii mi s-au oprit, cu o mustrare mută asupra citorva balcoane, prin grilajul cărora se zăreau, expuse la vedere, frînghii cu rufe, cîteva borcane cu murături, niște mături, cîteva cîrpe de praf și alte obiecte gospodărești care numai însușiri de... gospodine nu trădau.

O călătorie cu autobuzul prin oraș m-a făcut să constat că prea puține balcoane sînt împodobite cu flori, că, în loc de grațioase ghivece multicolore, acolo unde erau flori acestea fuseseră sădite în cutii de conserve... Hotărît lucru: balcoanele și terasele sînt încă prea puțin îngrijite.

Pentru a veni în ajutorul cititoarelor noastre care au intrat în casă nouă și nu au un balcon sau o terasă, să le spun că și acestea trebuie „mobilate": atît pentru cei ai casei cît și pentru trecătorii de pe stradă care au obiceiul să se mai plimbe cu nasul în vînt și de peste drum de sala „Patria", ochii mi s-au oprit, cu o mustrare mută asupra citorva balcoane, prin grilajul cărora se zăreau, expuse la vedere, frînghii cu rufe, cîteva borcane cu murături, niște mături, cîteva cîrpe de praf și alte obiecte gospodărești care numai însușiri de... gospodine nu trădau.

O călătorie cu autobuzul prin oraș m-a făcut să constat că prea puține balcoane sînt împodobite cu flori, că, în loc de grațioase ghivece multicolore, acolo unde erau flori acestea fuseseră sădite în cutii de conserve... Hotărît lucru: balcoanele și terasele sînt încă prea puțin îngrijite.

Pentru a veni în ajutorul cititoarelor noastre care au intrat în casă nouă și nu au un balcon sau o terasă, să le spun că și acestea trebuie „mobilate": atît pentru cei ai casei cît și pentru trecătorii de pe stradă care au obiceiul să se mai plimbe cu nasul în vînt și să-și oprească ochii asupra lăditelor încărcate cu flori, de pe balustradele balcoanelor, lăudînd, în sinea lor, pe cele care iubesc primăvara, florile, viața...

Semințele sau răsadurile trebuie plantate în lădițe fixate pe bordura balcoanelor. Acestea pot fi făcute din lemn, din ciment sau fier. În cazul cînd balcoanele au un grilaj de fier, se pot, de asemenea, construi lădițe, pe care le fixăm bine pe tărușii puternici. Pămîntul trebuie să fie destul de abundent, la baza lui avînd grija să punem un strat de nisip care să păstreze bine umezeala atît de necesară plantelor. Înainte de a fixa răsadurile, informați-vă dacă le convine calitatea pămîntului și expunerea lor la lumină, în nici un caz nu sădiți plante care cer condiții diferite de sol, aer și soare. În genere, muscatele, petuniile cer soare din abundență; begoniile au nevoie și de umbră. Trebuie de asemenea să fiți atente la felul cum se evacuează apa cu care ați stropit florile, ca și la... trecătorii de pe stradă.

Balconul — în măsura în care spațiul vă permite acest lucru — poate fi și el mobilat. Scaune sau taburete de papură sau fier forjat sau lemn vopsit cu email, o măsuță din același material cu scaunele și ea vopsită, cîteva perniște colorate (de preferință din material plastic asortate cu rulourile sau perdelele din interior), vor fi totdeauna agreabile. În nici un caz balcoanele nu trebuie să devină depozite de vechituri. Aceasta nu numai pentru noi, cei ai casei, dar pentru ceea ce datorăm frumuseței orașului.

Tanți PHENNINGS

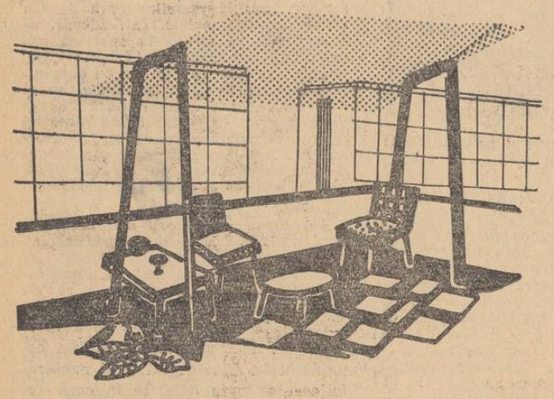

ARANJAMENTUL ȘI MOBILIERUL...

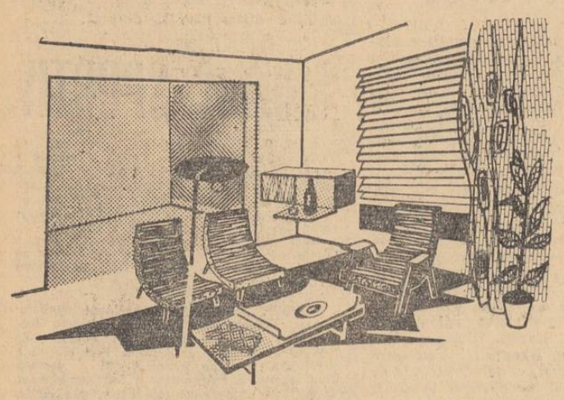

...camerei principale într-un apartament modern trebuie să conțină lampa pe picior, perdeaua amplă (dar nu întunecoasă), dulăpiorul mic de colț (bine ancorat în perete) și — pe cît posibil — scaunele, fotoliile și măsuța de linie modernă așa cum se vede în schița de mai sus. O notă intimă dau și florile mari în vază cu pămînt cu condiția să nu fie mai multe de una-două, camera (mai ales dacă și doarme cineva în ea) nefiind o seră.

CULORI... ȘI PRIMĂVARĂ

Pornim de la premiza cunoscută că primăvara schimbă culorile mohorîte și terne ale iernii, în culori proaspete și luminoase. Fidelă schimbărilor, moda va aluneca de la culorile neutre din toamna și iarna care a trecut...în sfîrșit, spre culori mai clare. Brunul rafinat, cafeniul cu toate nuanțele lui arse, ne-au delectat ca atare. Odată cu primăvara, se distilează în nuanțe de galben-auriu, culoarea mierii, de bejuri nuanțate în roz; „foarte la modă" bleu-ul în toate tonurile și combinația bicoloră: bleumarin cu alb. Așa stau lucrurile în general, discutînd despre colorit și primăvară. Dar să intrăm puțin și în secretele culorilor. „Ți-ai asortat fericit culorile" poate însemna atît armonia culorilor cît și contrastul bine potrivit între ele.

Este oare bine să avem culorile noastre?

Stilul în modul de a se îmbrăca, poate fi subliniat prin culoare; culoarea accentuează genul, îl pune în valoare; ea poate să pronunțe ceea ce e nedecis, sau să tempereze ceea ce e dur. Dar să nu stabilim culori „definitive". Doar și noi sîntem supuse... din cînd în cînd, schimbărilor!

Există o serie întreagă de prejudecăți în alegerea culorilor, ca de pildă deosebirea netă între brune și blonde; în practică ea suferă excepții. Există o gamă întreagă de nuanțe în tenul brunelor ca și în al blondelor. De obicei nu putem schița într-un cuvînt coloritul general; există reflexul tenului, al ochilor, al părului. Sînt brunete care se îmbracă cu predilecție în galben sau roșu. Nu culorile tari ci dimpotrivă culorile dulci le va avantaja. Sînt blonde aurii, colorate, după cum sînt blonde cu tenul mai alb, mai decolorate. În general negrul încadrează frumos o blondă. Pentru roșcate verdele rămîne clasic.

Pentru persoanele mai în vîrstă, în ciuda părerii generale, se potrivesc tot atît de bine culorile deschise, pastelate, ca și cele închise. Ele nu vor fi acuzate de frivolitate. În fond negrul, șocolatiul, deschid numai o față tînără.

În încheiere să mai spunem că o culoare „grăiește" într-un fel cînd e curată, necombinată — și altfel cînd e compusă, adică amestecată cu alte culori; astfel se capătă o serie de nuanțe interesante.

Bebe VARLAM

Ghidul gospodinei

MENIUL SĂPTĂMÎNII

— Ciorbă de lobodă; crochete de carne cu salată verde; compot de cireșe.
— Sparanghel cu sos maioneză; frigărui de rinichi — cartofi prăjiți; sufle de lămîie.
— Ciorbă de miel; spanac cu miel; fructe.
— Salată de crudități; pilaf de carne; gogoși din aluat de cozonac.
— Ouă umplute; cotlete de purcel la grătar; pandișpan.
— Sufle de spanac; mincare de țelină cu mășline; clătite cu rom.
— Salată a la russe; scrumbii cu sos a la grec; tartă de fructe.

Scrumbiile

Peștele oferă o excelentă hrană, care alternată cu carnea variază meniurile noastre, fiind în același timp un aliment hrănitor.

SCRUMBII RASOL

Pentru 6 persoane: 1 kg. pește, o legătură zarzavat de supă, 10 g. sare, 2 dl. oțet diluat, puțin piper, o jumătate lămîie. Se fierbe zarzavatul de supă în apă cu sare. Între timp curățim peștele, îi dăm puțină sare și apoi îl punem să fiarbă aproximativ 20 minute în apa cu zarzavat. Cînd este gata îl lăsăm să răcească în fiertura lui. Apoi, îl scoatem pe o planșetă, îl curățim cu multă băgare de seamă de pieliță având grijă să nu-i rupem capul. Se așează pe o farfurie și deasupra turnăm un sos astfel preparat: Într-un vas mai mic batem bine, cu o lingură de lemn, untdelemnul cu oțetul, puțină verdeață tocată mărunt, sare, piper și zeamă de lămîie. Totul se toarnă peste pește.

SCRUMBII CU SOS „MAITRE D'HOTEL"

Pentru 6 persoane: 3 scrumbii mari, sare, 2 dl. untdelemn, o lămîie. Curățim bine scrumbiile, le dăm puțină sare și după ce le-am crestat în 2—3 locuri le punem pe toate deodată (dacă avem o tigaie mai mare) la prăjit. La sfîrșit le mai băgăm, pentru cîteva minute în cuptor, ca să fie bine pătrunse. Așezăm scrumbiile pe o farfurie lungă și în grăsimea care a rămas în tigaie adăugăm zeama de la o lămîie, piper, verdeață tocată mărunt. Lăsăm să dea un clocot acest sos după care îl răsturnăm peste pește. Garnisim cu felii de lămîie.

SCRUMBII A LA RUSSE

Pentru 6 persoane: 6 scrumbii potrivite, 100 g. zarzavat de supă, o ceapă mai mare, 50 g. untdelemn, piper și sare. Tăiem felii subțiri zarzavatul, ceapa rondele, pe care o punem apoi în untdelemn să se prăjească împreună cu zarzavatul înăbușit. În acest timp curățim scrumbiile de intestine, pe care le scoatem prin urechi, le spălăm bine, le dăm puțină sare. Luăm apoi zarzavatul prăjit, cu care umplem scrumbiile — tot prin urechi. Dacă ne-a mai rămas puțin zarzavat îl așezăm în tavă, deasupra punem scrumbiile umplute iar peste ele turnăm untdelemnul împreună cu 2 dl. de vin alb. Le lăsăm la cuptor pînă ce se coc bine.

SCRUMBII LA GRĂTAR CU SOS A LA GRECQUE

Pentru 6 persoane: 6 scrumbii, 1 dl. untdelemn, 3 lămîi, o legătură verdeață, sare, piper. Curățim scrumbiile de solzi, le scoatem intestinele, le dăm sare. Luăm apoi foi de pergament le ungem cu untdelemn și împachetăm scrumbiile în ele. Se așează pe grătarul bine încins. Cînd sînt gata scoatem foița de pe ele, cu multă băgare de seamă, le stropim cu un sos a la grec care se prepară astfel: se amestecă zeama de lămîie cu puțină sare, piper, untdelemn, verdeață și un cățel de usturoi.

E BINE SĂ ȘTIȚI

IRIS — VASLUI. Prima întrebare e următoarea: „Cînd o femeie participă, alături de soțul ei la o masă, într-o societate, care din doi trebuie să-l servească pe celălalt și chiar pe vecinii care stau alături?" **Răspunsul e simplu: de acest lucru trebuie să aibă grijă... gazda. Totuși, dacă asistența e numeroasă, atunci ar trebui astfel organizată această masă încît mîncărurile să treacă din mînă în mînă și fiecare să se servească pe sine. Totuși, avînd în vedere neîndeminarea unora, femeile pot ajuta bărbaților să se servească, aceștia, la rîndul lor avînd obligația de a servi femeile cu băuturi.**

A doua întrebare: „Cînd mergi într-o vizită și găsești lume adunată — pe care în general o cunoști — trebuie să dai mîna cu fiecare? Și în cazul acesta, îi iei pe toți la rînd sau respecți anumite criterii (de sex, de vîrstă)?" **Răspunsul: De la patru-cinci persoane în sus nu mai e nevoie să dai mîna cu fiecare. Saluți din pragul ușii, grațios, înclinînd capul. Totuși, dacă ai apucat să dai mîna cu unul din oaspeți, atunci dai mîna cu toți. Respecți, firește, regula care cere să saluți întîi persoanele mai în vîrstă și de sex feminin și apoi bărbații. Dar dacă, în asistență, sînt bărbați mai în vîrstă, începi cu aceștia și lași la urmă femeile.**

G. T. — Personal, vă sfătuim să preferați sutienul cu bretele. E practic îndeosebi la sport, în excursie, ori de cîte ori aveți de făcut mișcări mai violente. Celălalt, fără bretele, este indicat numai la rochiile de seară sau de plajă.

CURIERUL NOSTRU

LUANA — București: În astfel de cazuri, sfaturile, ori de unde ar veni ele, sînt cu totul inutile. La ceea ce a fost nu se poate reveni. Din păcate însă, urmările — firești în asemenea cazuri — vă produc pentru moment o serie de neplăceri. Există o singură soluție: să vă folosiți timpul în mod cît mai variat, și mai util. Cu timpul veți uita ceea ce a fost. Cu voință, clipele de acum vor trece mai ușor.

ILEANA — Crișana: Ați ajuns la un stadiu înaintat și ar fi păcat să renunțați cu ușurință la ceea ce ați realizat. Înțelegem aceste complicații care s-au ivit în ultimul timp; acestea pot fi însă înlăturate. Va trebui să discutați împreună așa cum ați făcut și cu ani în urmă cînd ați pornit împreună și cînd condițiile erau aceleași ca acum. Atunci v-ați luat unele angajamente reciproce și despre respectarea lor întocmai va trebui să discutați acum cînd s-au ivit complicațiile de care ne scrieți. Credem că veți readuce lucrurile la normal.

IONEL B: Sînteți mult prea grăbit. Părinții dv. au perfectă dreptate în sfaturile pe care vi le dau. Este mult mai bine să aminați (și nu să renunțați) totul pînă cînd terminați studiile. Acum cînd sînteți spre sfîrșit și aveți atît de multe preocupări școlare ar fi dăunător să vă complicați existența cu o serie de probleme care nu sînt urgente. Veți avea timp suficient pentru acestea mai tîrziu. Mai gîndiți-vă și dv.

MILI — Brașov. Situația ce se crease era de așa natură încît nu aveați de ales altă cale. Acțiunea întreprinsă de dv. este bună. Va trebui să aveți puțină răbdare pînă cînd totul se va traduce în fapt. În ce privește cea de a doua problemă, lucrurile sînt ceva mai complicate. Este bine să vă mențineți pe linia comportării demne de pînă acum. Pe măsură ce vor mai evolua lucrurile veți putea hotărî ce anume să faceți.

MARIA O. — Tîrnăveni. Noi am mai publicat ceva asemănător. Probabil că n-ați urmărit dv. toate numerele revistei noastre. Revedeți numărul 227. În orice caz noi vom mai reveni asupra acestei teme, bineînțeles sub o altă formă, dat fiind interesul larg pe care-l prezintă.

SOFIA — După cele ce s-au întîmplat în acești ani, soluția nu-i decît una singură: cea la care v-ați gîndit și dv. Noi nu avem multe de scris fiindcă dv. ați analizat profund tot ceea ce s-a întîmplat. Vă sfătuim doar să treceți cît mai curînd la traducerea în fapt a celor ce vi le-ați propus. Va fi mai bine dacă veți acționa repede și cu fermitate.

R. O. — În legătură cu acest caz ar fi mai multe de discutat. Înainte de a ne spune părerea am dori să cunoaștem ce atitudine a adoptat în clipa în care i-ați vorbit despre aceste lucruri.

Gospodina poate să se îmbrace astfel acasă, încît să-și poată vedea și de gospodărie și să fie gata de a primi o vizită neanunțată.

Soluția este... șorțul. Un șorț curat, care poate fi luat sau schimbat într-o clipă, un șorț cu un buzunar sau mai multe, în care putem purta cheile, mărunțișul și atîtea alte lucruri de care putem avea nevoie.

ÎN FIECARE ZI...

...la sculare să facem 5-10 minute gimnastică. Este cel mai bun reconfortant al organismului;

...să mergem pe jos cel puțin o jumătate de oră. Drumul pînă la servici (dacă acesta nu se află prea departe de casă) este mult mai plăcut de străbătut pe jos, decît în tramvai sau autobuz;

...să facem un duș sau o baie generală cu apă nu prea caldă;

...după duș sau baie să ne frecționăm bine pe tot corpul, cu o mănușă aspră sau cu o lufă. Este un excelent mijloc de a activa circulația sîngelui;

...să practicăm un masaj energic al locurilor în care avem tendința de a face depozite de grăsime (pintece, șolduri etc.).

...dacă am depășit vîrsta de 30 de ani, să ne ungem fața (chiar dacă aceasta este grasă) cu o cremă hrănitoare sau hidratantă. Este o bună metodă de a întîrzia formarea ridurilor, iar în cazul în care acestea au apărut de a le opri evoluția;

...să ne îngrijim gîtul cu aceeași atenție ca și obrazul, folosind aceleași produse cosmetice. Nu trebuie să uităm că ridurile de la gît sînt cele care trădează de obicei vîrsta femeilor;

...să ne periem părul cu mișcări energice, în toate direcțiile, utilizînd în acest scop o perie de păr de porc. După periat ondulațiile își revin și se aranjează cu pieptănul tot atît de frumos ca mai înainte;

...înainte de culcare să ne curățăm tenul de orice urmă de pudră sau fard, folosind pentru aceasta fie un săpun bun de toaletă (persoanelor cu tenul gras), fie un lapte demachiant (cele cu tenul uscat);

...tot înainte de culcare, să ne ungem mîinile cu puțină glicerină sau cu o cremă grasă.

Primăvara și bunele tradiții

Bucuroasă de oaspeți? Am venit să mai facem împreună un mic control sanitar la gospodăria dumneavoastră. — Ați fost și anul trecut, la bucătărie. Acum cu ce ocazie? — Cu ocazia primăverii. Știți, de foarte multă vreme la noi sosirea primăverii aduce cu sine repetarea unui vechi și sănătos obicei: în fiecare gospodărie se face curățenie mare. Această curățenie de primăvară are într-adevăr o deosebită importanță pentru sănătate. Îndepărtarea necurățeniilor adunate de-a lungul unei ierni întregi, face ca aerul să fie mai curat, mai puțin încărcat de praf și de microbi. Prin geamurile bine șterse sau prin ferestrele larg deschise, razele soarelui pătrund din belșug în casă, purificînd aerul, distrugînd germenii dătători de boli. Așa că... — Poftiți, intrați vă rog.

● — A, felicitările mele! Splendid apartament ați primit! Spațiu, tot confortul... E o plăcere să păstrezi curățenia în asemenea condiții... Se și cunoaște, la dumneavoastră în casă, mîna de gospodină: e perfect curat nu numai pe unde se vede, dar și unde nu se vede. Da, da, și pe balcon... Încă o dată, toate felicitările. Aveți un balcon mare și frumos... Dar de ce e atît de încărcat? — Mi-a rămas din mobila veche, unde s-o pun? — Apartamentul n-are boxă? — Ba da, dar acolo nu e destul loc... — Mergem puțin să vedem? — Dacă doriți...

● — După dumneavoastră, că știți drumul. Hm, ce aer greu... — În tot subsolul e așa... Iată, am ajuns. Stați să aprind lumina. — Vai de mine, ce aveți aici? — Păi... cîteva păsări la casa omului trebuie să fie. Fac și ouă... Credeți-mă, și din vecini mai țin cîte unii găini în boxe. — Dar grămada asta mare de cartofi aici pe jos? Nu stau bine. Înțeleg, ați luat prea mulți pentru iarnă și v-au rămas...

● — Aruncăm o privire și în curtea interioară? — De ce nu? — Ca să fiu sincer, nu prea arată grozav. Priviți, vă rog, ce s-a adunat la ferestre. Noroc că de afară, din stradă, nu se vede... — Păzea, tovarășe doctor! Cît pe-aci să vă cadă în cap. — Nu vă neliniștiți, nu-i decît un pachețel. Să vedem ce are înăuntru. Da... coji de ouă, de cartofi, oase de pui. De altfel vedeți că mai sînt împrejurul nostru și alte resturi, berechet. — Vă jur că eu niciodată... — Nici nu mi-ar trece prin gînd. Însă fac prinsoare că dacă am întreba la fiecare apartament... Blocul n-are instalație pentru gunoi? — Ba are, dar... cum să vă spun... e mai comod așa direct, pe geam... — Plus că trebuie să se satureze și bietele pisici, aveți o ceată respectabilă. — E o adevărată pacoste. Parcă toate pisicile vagabonde din lume s-ar fi adunat la noi în bloc. — Nu vă faceți griji, curînd scăpați de ele. — Credeți? — Da, o să le gonească șobolanii.

De bună seamă, vizita relatată mai sus n-a avut loc niciodată. Este numai purul rod al imaginației. De aceea, orice asemănare cu vreo situație reală cunoscută de dumneavoastră trebuie considerată ca fiind cu totul și cu totul întîmplătoare.

Dr. Al. GH.

Dopul de ceară

Cîte necazuri! Primul semn care atrage atenția și sperie totodată, este scăderea bruscă a auzului. La început relativa asurzire se produce cu intermitențe, dispare, pentru ca după un timp să se reinstaleze, la fel de brusc. De obicei se adaugă alte neplăceri, urechea țiuie sau percepe un zgomot continuu, emis parcă de un motor de avion. Alteori răsună în ureche propria voce, tare și cu un timbru neobișnuit. Și toate acestea de la un mic și banal incident care poate surveni în viața oricui: un dop de ceară.

În fața semnelor care ne-ar face să bănuim un dop de cerumen, se recomandă a ține seama de următoarele indicații:

— A nu încerca să-l extragem singur, cu penseta sau cu vreun alt instrument. E periculos și ineficace. Rezultatul poate fi numai împingerea dopului mai adînc, în profunzimea conductului auditiv.

— A apela la serviciile unității medicale cele mai apropiate. Recunoașterea și extragerea unui dop de ceară este o jucărie pentru specialistul în boli de nas, gît și urechi ca și pentru un medic de altă specialitate. Singurul procedeu valabil este spălarea conductului auditiv printr-un jet de apă caldă dirijat de mîini competente în așa fel încît să deslipească și să antreneze cu el dopul de ceară, care cade în tăviță aplicată la obraz, sub ureche. Spre uimirea plină de bucurie a pacientului, auzul revine instantaneu.

— După extragerea dopului, se va purta un tampon de vată în ureche, timp de 24 de ore.

— În fața dopului de ceară este nejustificat orice sentiment de jenă. În nici un caz nu este de vină lipsa de igienă. Ba chiar dimpotrivă, la mijloc poate fi excesul de preocupare pentru curățenia urechii. Spre a evita formarea altui dop pe viitor, este mai bine să se renunțe la introducerea în conductul auditiv, în scop de toaletă a urechii, a unor ace de cap, bețe de chibrit, scobitori sau alte asemenea mici unelte improvizate, prevăzute sau nu cu o bucățică de vată la capăt. Cel mai bun procedeu este de a înfășura de degetul mic colțul prosopului, muiat în apă și stors, și de a răsuci de cîteva ori în ureche degetul astfel îmbrăcat.

DE CE ROȘEȘTE OMUL?

Se știe că roșeața pielii este produsă de prezența unei cantități mai mari de sînge în vasele capilare dintr-o zonă oarecare a pielii, lucru ce se întîmplă atunci cînd pereții elastici ai capilarelor se dilată.

Multe cauze care pot provoca această dilatare sînt cunoscute din observația de fiecare zi. Unele sînt locale, de exemplu fricționarea pielii, strîngerea sau lovirea ei ușoară. Apăsarea comprimă și capilarele din piele, ceea ce face ca, pentru o clipă, circulația sîngelui să fie împiedicată în acel loc. Dar, datorită elasticității capilarelor, în clipa cînd comprimarea încetează, țîșnirea puternică și bruscă a sîngelui care revine în vase face ca pereții capilarelor să se destindă și debitul de sînge venit pe ele să fie mai mare. De aci, roșeața locală din zona respectivă, care apare după o fricțiune, o ciupitură sau o palmă ușoară.

Alteori roșeața e produsă de contactul brusc al tegumentelor cu un mediu de o temperatură deosebită, mai rece sau mai cald decît corpul. Astfel fața copiilor se „îmbujorează" atunci cînd ies, iarna, afară din casă, în frig. Dar pielea corpului se roșește și atunci cînd omul intră într-o baie mai caldă decît temperatura corpului său. Și frigul și caldul au avut același efect. În amîndouă cazurile, contactul brusc al pielii cu o temperatură deosebită paralizează în mod trecător pereții capilarelor și lasă să vină un șuvoi de sînge mai mare decît cel obișnuit, determinînd roșirea pielii de pe suprafața expusă brusc la o variație de temperatură. Dar aci intervine, în acelaș timp, și un mecanism de ordin neuro-endocrin, de care vom vorbi mai departe.

În afară de cazurile locale, există și cauze ce interesează întreg organismul. Un exemplu este „congestionarea" feței atunci cînd omul face un efort fizic important. Acesta este întovărășit de o creștere a ritmului respirator care, la rîndu-i, face ca inima să bată mai puternic, intensificînd astfel viteza circulației generale. Roșeața pielii nu este, în acest caz, decît răsunetul local al unui mecanism funcțional, general. Căci o circulație mai activă înseamnă oxigenare mai puternică, ardere mai intensă, activitate sporită a glandelor endocrine și, deci, tocmai revărsarea în organism a acelor substanțe hormonale care activează circulația. Roșeața, datorită acestei circulații mai bogate, apare mai ales la față, fiindcă aci pielea este mai fină și capilarele mai superficiale.

În afară de cauzele expuse mai sus există însă și o altă categorie de cauze ce pot face oamenii să roșească. Sînt cauzele psihice, emoțiile. Și aici faptele sînt de observație curentă, iar înțelepciunea populară a văzut de mult că omul roșește, de exemplu, de rușine. Care este însă mecanismul acestui fenomen? Explicația o găsim dacă ne raportăm la activitatea scoarței cerebrale, la influența ei asupra sistemului vegetativ și, prin intermediul acestuia, asupra glandelor endocrine. Tot acest complex intră în joc în cazul unei emoții. Omul își manifestă emoția printr-o roșeață a feței, datorită influenței focarului de excitație din sistemul nervos central asupra sistemului nervos vegetativ, care comandă activitatea tuturor organelor interne, inclusiv vasele capilare și glandele endocrine. Pe această dublă cale, circulația este influențată atît direct, prin influxul nervos venit de la excitația cortical la sistemul vegetativ al capilarelor și care le dilată, cît și indirect, prin acțiunea asupra unor glande endocrine, în primul rînd supra-renalele. Activitatea lor sporește brusc și determină revărsarea în organism a unor substanțe cu rol asupra circulației (adrenalină, histamină etc), care sînt activate și în cazul expunerii corpului la o diferență de temperatură, de care am vorbit mai sus.

Și trebuie să subliniem că mecanismul acesta lucrează mai rapid de cît cel prin care scoarța comandă un act voluntar, ca răspuns la emoția respectivă. De aceea, omul care se rușinează sau se supără de ceva, mai întîi roșește și abia apoi face un gest sau „scapă o vorbă" în raport cu starea sa. Mai mult chiar, această roșeață apare pe chipul omului, și îi trădează emoția, chiar atunci cînd, printr-un efort de voință, el reușește să-și stăpînească orice reacțiune la ceea ce simte.

Dr. I. CANTACUZINO

magazin medical

Retrospectivă balneo-climatică

● CEI care ajung astăzi în cîteva ore cu trenul în stațiunile balneo-climaterice de pe litoral, aproape că nu le-ar veni să creadă că pînă acum 60 de ani, pentru a ajunge de la București la Constanța era necesar o călătorie de peste 24 ore. Aceasta fiind că se mergea cu trenul pînă la... Giurgiu, de acolo se lua vaporul pînă la Cerna-Vodă și apoi se continua drumul cu trenul spre Constanța. Mai departe, fiecare călătorea cu... ce găsea.

● NICI la Vatra Dornei nu se ajungea mai ușor. Pentru a beneficia de băile de acid carbonic de aici, era necesar o călătorie cu trenul pînă la Fălticeni sau Piatra Neamț, iar de aici se mergea cu trăsura cale de peste 100 km. Fiind vorba de bolnavi de inimă, ne putem da seama ce însemna pentru acestia o astfel de călătorie.

● STAȚIUNEA balneo-climatică Techirghiol, care în prezent este vizitată anual de zeci de mii de suferinzi, a început să funcționeze pentru tratamentul bolilor reumatice în urmă cu 66 de ani. Numărul bolnavilor veniți la tratament în stațiune în primul an a fost de... 66.

● CU 100 DE ANI în urmă, Balta Albă, mica stațiune balneară de importanță locală din apropierea Rîmnicului Sărat, trecea drept o foarte apreciată stațiune pentru tratamentul reumatismului și bolilor ginecologice. Cu toate acestea, în stațiune nu exista nici un mijloc de aprovizionare și cei veniți la cură trebuiau să-și aducă hrana de acasă.

Cazarea se făcea în grajduri și colibe sau sub... cerul liber.

● ÎN ANUL 1895 Stațiunea Olănești era în plină dezvoltare, iar proprietarii ei își axau reclama pe noile și solidele instalații balneare cu care înzestraseră stațiunea. Cît de „solide" au fost aceste instalații s-a putut vedea într-una din zilele acelui an, cînd în urma unei ploi mai mari, toate instalațiile existente ale stațiunii au fost duse de ape și... duse au fost.

Patru dintre modele de confecții pentru noul sezon prezentate de Fabrica de confecții și tricotaje „București".

Colțul vînătorului

UN VÎNAT FALNIC: DROPIA

Puțini sînt vînătorii care își pot înscrie în palmaresul succeselor unei întregi cariere acest falnic vînat: dropioiul de primăvară. Aceasta, atît din pricina rarității lui, cît și a greutății la vînare. Precizarea aceasta: **dropioi de primăvară** e absolut necesară, deoarece trebuie arătat că numai bărbătușul se vînează, femela fiind cruțată, iar timpul legal de vînătoare e primăvara, la vremea dragostelor, cînd dropioiul e în epoca sa de splendoare.

Acest spectaculos vînat constituie unul din cele mai minunate trofee, datorită mărimii, frumuseții penajului, a mustăților mîndre și colanului ruginiu de pe piept.

Considerată azi ca o raritate faunistică în Europa, dropia sălășluiește în țara noastră într-un număr de exemplare mulțumitor datorită protecției speciale de care se bucură și care a avut darul să-i sporească simțitor numărul.

Astfel, dacă în 1937 numărul dropiilor a fost evaluat la 1440, datele recensămîntului din martie 1961 arată 2220 exemplare.

Modul de vînare a dropiei aproape că nu a evoluat de la cunoscuta și clasica descriere a lui Odobescu cu ai săi minunați tămădăieni care purtau pe vînător în căruțele lor cu coviltir și pînă la apropierea prudentă și pe ocolite care se face și azi cu același tradițional mijloc de locomoție.

Calitățile ce se cer adevăratului vînător de dropii sînt și pietrele de încercare ale vînătorului de capre negre. Un ochi ager pentru a identifica cîrdul de dropii de culoare ruginie în ambianța cîmpului sur sau verde (deși folosim și neprețuitele servicii ale binoclului), hotărîre rapidă de a trage pentru a nu pierde un prilej poate unic, precum și reflexe prompte de dibaci ochitor pentru a plasa cu precizie glonțul în ținta relativ mică la 150—200 m.

Din păcate, adesea o greșeală neînsemnată face ca întregul plan de apropiere să eșueze lamentabil, întregul cîrd luîndu-și zborul, în ciuda profundei și justificatei dezolări a vînătorului.

Timpul cel mai potrivit pentru urmărirea dropiilor e în special în primele ore ale dimineții cînd ele umblă sau stau pe picioare fiind mai ușor de reperat. Mai tîrziu ele se culcă în culturi sau în arătură fiind aproape cu neputință să le mai descoperi.

Epoca de vînătoare e între 10 aprilie — 15 mai și... a nu se uita: e nevoie de autorizație specială pentru vînarea acestei superbe și tipice păsări de stepă.

Al. B.

ȘT. MUNTEANU

„Și să știi tată, că blocul în care ne-am mutat, e nou!"

C. TABACU

„Soluție"

FRED GHENĂDESCU

— Sandale numărul 30 avem, dar nu aici, în magazie...
— Ar fi bine să aduceți marfa aici și să lăsați nepăsarea la magazie.

D. PETRICĂ

— Te rog, du-te mai încolo! Vreau să măsor unghiul de vizibilitate.
— Tîrziu taică, eu am făcut treaba asta înainte și declar că locul acesta e al meu.

I. DAVIDESCU

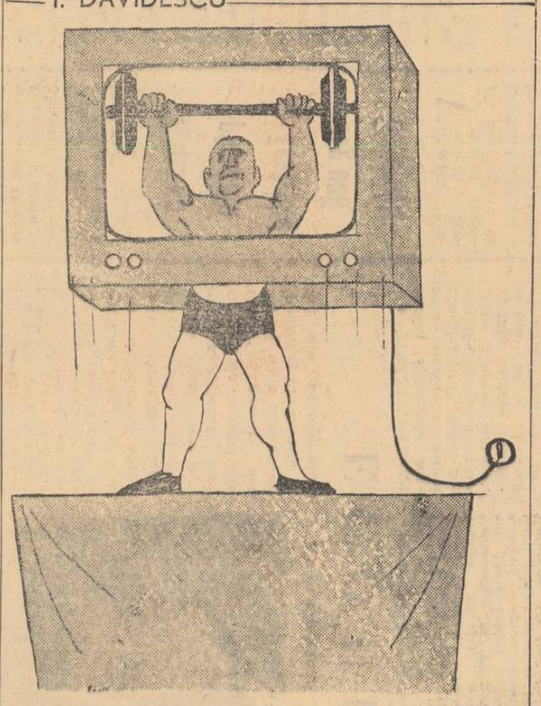

Fără cuvinte

E. ARNO

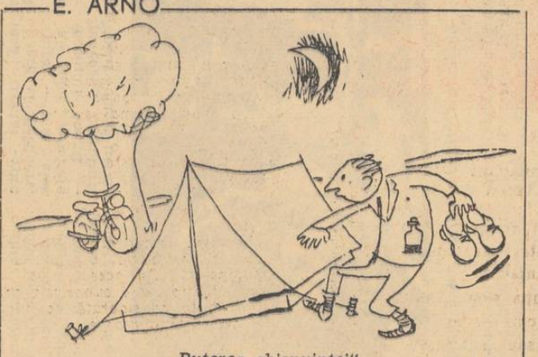

„Puterea obișnuinței"

S. ALEXANDRESCU

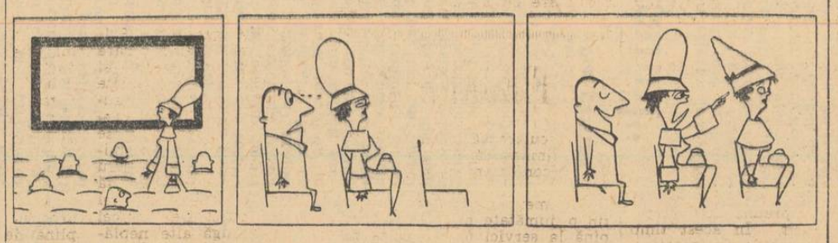

Fără cuvinte

Din nelămuririle elevului L. Nevici

— Tăticule, un lucru
nu-nțeleg:
Tovarășul profesor, într-o zi
Ne-a spus că două jumătăți
ar fi
Perfect egale cu un tot întreg.
Dar cînd am luat în teză
și-n oral
La fiecare cîte-un 5 —
deci 2 —
Tot el a spus că cincii amîndoi
Nu pot să facă un 10
în total.
— Tăticule, tu ce părere ai?
— Dacă ai fi judecat mai
mult aflai
Că două note rele împreună
Nu fac niciînd cît face-o
notă bună.

Pentru conformitate
Florin IORDĂCHESCU

N-am vreme să scriu!...

Cu două, trei zile înaintea plecării mele la Botoșani în interes de servici, am trecut pe la nepotul meu Grigoraș, student în anul II: „Măi băiatule, plec la Botoșani. Ai ceva să transmiți părinților tăi?..." „Ce să le transmit unchiule? Sănătate, și atît".

Îl privesc o clipă drept în ochi și continui: „Poate vrei să le scrii cîteva rînduri. Nu le-ai mai dat de mult nici o veste". „Ei asta! Ce veste? Că doar nu trăiesc în lună! Trăiesc pe pămînt, dorm, învăț, mănînc, mă plimb, precum obișnuiesc toți pămîntenii. Ce noutăți le-aș putea împărtăși? Îți închipui că dragostea pentru părinți se oglindește în numărul scrisorilor trimise? Uite, eu îi iubesc fără intermediul P.T.T.-ului".

Totuși nu m-am dat bătut: „Măi Grigoraș, dar pe dinșii îi interesează cum te descurci, dacă înveți bine..." „Dacă învăț bine? mi-a răspuns el grăbit. De unde să știu dacă învăț bine, devreme ce nu ni s-au dat încă notele. Și acum unchiule, te rog iartă-mă, dar te las. Am cursuri. Îți urez drum bun și transmite-le salutări. Cu drag, îi sărută al lor fecior Grigoraș Andronic!" Și-a pus bascul pe cap și a plecat.

La Botoșani, părinții lui, m-au ținuit pe scaun două ore închelate. Sorbeau cu nesaț fiecare vorbă a mea, care pomenea de Grigoraș. Bătrîna cel puțin, asculta și-și ștergea tainic ochii înlăcrămați. Cică avea guturai. Așa mi-a explicat ea. Eu simțeam însă că guturaiul ei nu pornea de la nas, ci de la inimă... „Și pentru ce nu ne scrie feciorul?" oftă bătrîna. „Păi... n-are vreme, am încercat eu să-l apăr pe Grigoraș. Laborator, colocvii, cursuri!..." „Dar în recreație n-are timp să ne scrie acolo cîteva rînduri, că ni-e tare dor de el?"

Mi-am luat rămas bun de la ei. Bătrîna mi-a înmînat o scrisoare și m-a rugat să-i duc și un pachet: cozonac cu nuci, cum îi place băiatului, magiun de prune, cum îi place băiatului, un pui fript, cum îi place băiatului, și un borcan cu gogoșari, cum îi place băiatului! „Și roagă-l să ne scrie!" „Cum nu-i place băiatului!" m-am gîndit eu suspinînd.

Am ajuns la București și primul drum l-am făcut la Grigoraș. Avea o mulțime de treburi, dar a renunțat la ele ca să desfacă pachetul. A gustat din toate. Mi-a îmbiat și pe mine. Și-a servit și colegii. Scot plicul din buzunar: „Uite, bătrînii ți-au trimis o scrisoare. Citește-o..." „Acum n-am vreme. Sînt ocupat pînă peste cap". Și băgînd scrisoarea în buzunar, se lasă domol pe scaun, continuînd să mănînce tacticos din cozonac. Într-un tîrziu, Grigoraș reluă discuția: „Și ce mai face mama?" „Așteaptă să-i scrii". „Retrogradă unchiule, ce te miri? Mentalitate de om bătrîn. Să scrii, să scrii!... Ca pe vremea lui Ștefan cel Mare:

De din vale de Rovine
Grăiesc doamnă către tine
Nu din gură ci din carte
Că ne ești așa departe".

„Ai dreptate, Grigoraș, pentru tine e dificil să le „grăiești din carte"? Pentru dînșii însă e mai ușor să-ți „grăiască din cozonaci și din pui fripți!..."

Grigoraș nu mi-a răspuns. Nu mi-a răspuns fiindcă avea gura plină. Apoi a adăugat: „Unchiule, eu îmi iubesc părinții. Dar ce rost are să le scriu? Doar nu-s elev de școală primară! Mîine, poimîine iată-mă cu diplomă, mă însor, o să am copii!... Și tot să mai umblu cu scrisorile?... Nu-i de prestigiul unui om în toată firea!... La vară, în vacanță, plec la Botoșani, și-atunci or să mă vadă cît or dori!"

Și a curmat discuția.

Acum o săptămînă l-am întîlnit pe Grigoraș. Mă întîmpină vesel și-mi spune: „Unchiule, să-ți dau o veste: le-am trimis o scrisoare bătrînilor!" „Ei bravo, îmi pare bine!" „Da, le-am scris că sînt bine și să-mi trimită urgent două sute de lei, c-am rămas în pană! Niște cheltuieli neprevăzute!... Să nu zici că sînt un băiat rău și nu le scriu..."

Bun băiat, Grigoraș.

I. AVIAN

Din nelămuririle elevului L. Nevici

— Tăticule, un lucru
nu-nțeleg:
Tovarășul profesor, într-o zi
Ne-a spus că două jumătăți
ar fi
Perfect egale cu un tot întreg.
Dar cînd am luat în teză
și-n oral
La fiecare cîte-un 5 —
deci 2 —
Tot el a spus că cincii amîndoi
Nu pot să facă un 10
în total.
— Tăticule, tu ce părere ai?
— Dacă ai fi judecat mai
mult aflai
Că două note rele împreună
Nu fac niciînd cît face-o
notă bună.

Pentru conformitate
Florin IORDĂCHESCU

ATLETISM

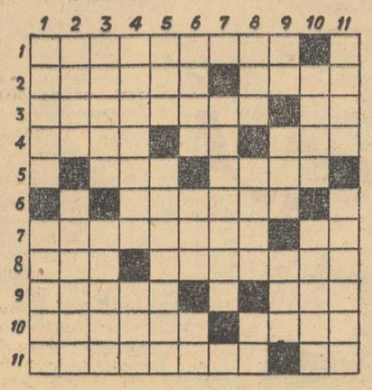

ORIZONTAL: 1) Campioană la înălțime. 2) Campioană absolută la viteză — Otgon... fluvial. 3) Campioană olimpică la fugă — Stacheta la capete. 4) A trece cu succes probe dificile — Clasate pe aceleași locuri la Savel și Söter! — Cel liber este deosebit de favorabil atletismului. 5) Aleargă de obicei pe 1800 și 2400 m. — Culoare. 6) Elan. 7) 4x100, 4x200, 4x400 m. — Incep probele. 8) Ar fi egal dar nu-i e... — Urmează încălzirii. 9) Prăjini — Probe de greutate! (10 grame...). 10) Greutate... în spate — Marchează înălțimea. 11) Cursă după program fixat — În cap la înălțime.

VERTICAL: 1) Disc — Campioni la alergări. 2) O tură încurcată — Pentru controlul probelor. 3) O urmă lăsată de Moina pe teren — Trăiesc în pădurile nordice. 4) Ostaș — Cine e într-o silabă. 5) ...Coman, campioană la greutate — Plantă acvatică (pl.) 6) Probă de viteză după disc! — Jumătate de suliță — 100 m. plați... pătrați! 7) Care fac încălzirea. 8) Omăt — Patru vocale diferite! (Am făcut-o de...!) — Cere. 9) Prepoziție (lat.) — Asociația sportivă „Luceafărul" — Adorat (dar numai pe jumătate). 10) Încercare... neatletică — De obicei după 100 m! (pl. !). 11) A încercat pe vremuri să doboare recordul mondial la înălțime dar a ratat! — Campion la viteză, deși dărîmător de garduri.

N. CORNEA

REBUS-MAGAZIN

TINEREȚE

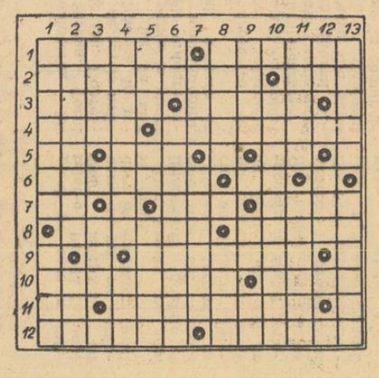

ORIZONTAL: 1) Regretată poetă, ce s-a stins de tînără, autoarea „Poemului femeii care iubea primăvara" — A învăța. 2) Viitori soți — Localitate în Camerun. 3) Școlăriță — Autorul poeziilor: „Fata cu trandafiri", „Băiatul înalță un zmeu", ș.a. 4) Piesă... tinerească de Ibsen — Autorul poeziei: „Făt-frumos din tei", „Fiind băiet, păduri cutreieram" ș.a. 5) În cuvinte! — Autorul romanului „Anii tineri" — Calciu 6) Scriitor sovietic, care a scris pentru tineret cartea „Viteazul partizan" — La revedere, copii! 7) Vocale — Curat — Replica profesorului la răspunsurile elevilor. 8) „Cu tineretul spre...", poezie de M. Beniuc — Esențial. 9) Îndrăgostiți. 10) Tînărul îndrăgostit de Adina din opereta „Elixirul dragostei" — Calmez 11) Pană de despicat lemne — Spații lăsate libere într-un sistem tehnic pentru a fi ocupate de alte piese. 12) Dragoste — Cea mai frumoasă fată din basme.

VERTICAL: 1) „...tractorista", cîntec de A. Popovici — „...de școală", volum de povestiri de Nușici. 2) ...Sedoi, compozitor sovietic, autorul cîntecului tineresc „Să pornim la drum" — Veche monedă franceză. 3) Vioi — Sufix. 4) Cu idei și concepții noi (pl) — Riu în Sudan. 5) „...tinereții", una din operele lui Adam Mickiewicz — Plantă cu flori albastre — Mașină pentru curățat semințele de impurități. 6) Staniu — Astfel de științe se învață într-un mare institut din Capitală. 7) Comună și gară în raionul Oravița — „Doi tineri din..." de W. Shakespeare. 8) Mobilă — A se îmbujora, la lecție sau... la vederea iubitei! 9) ...San, dintre cei mai înalți munți din Asia — În vervă! — Unul! 10) Tractoarele în locul cailor 11) Nu-i rară — ...Cazimir, autoarea poeziei „Descîntec de dragoste". 12) Sînt — Interjecție întrebuințată pentru copii. 13) Titlul unei cărți de Boris Polevoi — A dezmierda copilul.

I. PANAITESCU

Dezlegările jocurilor apărute în numărul trecut

CA PE NOTE

ORIZONTAL: Decimale — Al — Amina — Alamă — Rime — Scenă — Asiduă — Notă — Bali — Nea Or — Aritmetic — Ari — Nit — Ae — Ut — E — A — Urs — Tril — Greieri — AB — Cai — Nai — Trr — UM — Fa — Stimă — Case — Atacat

POFTĂ BUNĂ

ORIZONTAL: Struguri — Ars — Urare — Aromat — Suc — Roșii — Cu — Afină — Os — C — F — Natural — Mona — Nuc — I — Ficat Adria — Pateu — Nai — Plăcintă — Al — Ceapă — I — Z — Nesaț — Alb — SI — A — Adiere — Rom — Sărat — Ațoasă

Poșta rebus

VALERIU BANȚĂ-*Șopot:* Preferăm jocuri pe o temă fixă. Reveniți.

MARGAREA RĂCARU-*Feteşti:* Ați lucrat careul pe dimensiuni prea mari. Revedeți-l din acest punct de vedere. Așteptăm noi vești.

PAVEL RUSSU-*Brașov:* Tematic, careul ne interesează. Din păcate, e lucrat pe dimensiuni prea mari. Refăcut, îl putem publica.

IONEL NEAMȚ-*reg. Maramureș:* Ne-ați trimis un careu avînd prea multe cuvinte de strictă specialitate. Reveniți.

ȘTEFAN POPA-*reg. Cluj:* Definițiile sînt cam „trase". Am dori să le reformulați.

ION GURĂMULTĂ — **Iași.** Aveam pregătit de-acum un joc pe o temă asemănătoare atunci cînd l-am primit pe al dv. Reveniți.

POȘTA REDACȚIEI

MIRCEA BUDUIC — București. În problema studiilor ce vreți să le urmați este bine să vă adresați Ministerului Învățămîntului care vă poate da lămuririle necesare.

IULIA — Oradea. Șoțul nu poate urma cursurile facultății, fără să aibă școala medie terminată cu diploma de maturitate. Școala despre care ne vorbiți nu echivalează cu cea medie.

Cît privește a doua problemă, părerea noastră este că se pot purta mai mult ca medalioane.

C. IONESCU — Sibiu. Pentru indemnizația de studii se ia ca bază salariul mediu avut în producție, iar suma ce vi se cuvine este imposibilă.

A. NICULESCU — Ploiești. Se consideră vechime în muncă și timpul cît ați satisfăcut serviciul militar, dacă înainte de a fi încorporat ați fost salariat și dacă după lăsarea la vatră v-ați reîncadrat în muncă în termen de 90 de zile. Alocația pentru copil o primiți după 3 luni de la angajare, iar concediu după 11 luni.

GH. POPESCU — Timișoara. Numai remizierii din cadrul O.C.L. Tutunul, Centrocoop, ADAS și Loto-Pronosport sînt asimilați cu salariații și se bucură de aceleași drepturi cu aceștia.

KURT MULLER — Sighișoara. Nu vă putem satisface dorința, deoarece redacția nu dispune de surplusuri de reviste. Dacă este vorba de consultarea numerelor respective, faceți aceasta la biblioteca din oraș sau la casa de cultură unde se găsesc colecții.

Ing. CONSTANTIN MICLESCU — Tîrgoviște, strada Căpitan Tudorică Popescu nr. 32 posedă colecția revistei „Magazin" de la primul număr pînă în prezent și o pune la dispoziția doritorilor.

SUȘTIE TEODOR — comuna Dragomirești, raionul Vișeu. Asemenea asociații nu sînt la noi în țară, așa că prietenul a făcut o glumă. Într-adevăr, abuzul de alcool și tutun dăunează organismului și la noi în revistă s-a scris despre consecințele acestora.

LUCIAN IONESCU — București. Dintre toate materialele ce ni le-ați trimis spre consultare, privirile ne-au rămas asupra epigramei, pe care, de altfel o și publicăm. Iat-o:

Unui orator — cu orice preț.

Vocabularul său „distins"
În vorbe-așa de-adînci abundă
Că nu mă mir că ades'
În ele dînsul... se scufundă.

DAN DUMITRU — Ostrov. Sinteza multumiți că aprecierile dv. despre revistă sînt pozitive, deși am fi dorit să auzim ceva și despre lipsurile ce considerăm că le are publicația. Dar, acesta fiind doar începutul corespondenței noastre, nu ne îndoim că vom afla părerile dv. și în această privință. Încercările ce ni le prezentați sînt încă firave. Ele încearcă să satirizeze anumite racile dar nu au forța umoristică necesară. Vă trebuie mai mult exercițiu și mai multă lectură + bunăvoință (care la dv. nu lipsește).

EUGEN MARINESCU — Tg. Mureș. Poezia „Unde-i floarea?" ne amintește (și credem că și dv.) de poeziile lui Ienăchiță Văcărescu. Și ca temă și ca manieră de versificare. Ar fi foarte bine dacă ați dovedi originalitate, dacă ați căuta să nu folosiți aidoma unele forme gata create. Satisfacția v-ar fi cît se poate de mare.

A. MOLDOVAN — Deva. Defectul cel mai însemnat al poeziei „Primăvara" constă în aceea că este prozaică, deși este vizibilă intenția dv. de a proceda altfel. Epigramele se bazează pe un simplu joc de cuvinte. Din această pricină le lipsește umorul propriu zis. După cum ne scrieți, doriți să auziți părerile celei mai deschise despre lucrările trimise. Rîndurile dv. ne-au determinat să o facem direct, în speranța că veți trage concluziile cele mai potrivite.

GHEORGHE TAMBA — Brașov. Vă răspundem pe scurt, la întrebările ce ni le puneți:

1) Desigur că titlul de artist al poporului este mai mare decît cel de artist emerit. 2) Dacă popoarele Americii latine sînt înrudite cu popoarele de origină latină din Europa. Răspunsul este: da. 3) E greu de spus care a fost cel mai mare strateg militar al timpurilor fiindcă au fost destui.

Ing. IACOB TRAIAN — Orăștie: Ne interesează problemele ocrotirii monumentelor naturii despre care ați vrea să scrieți. Aveți marele avantaj că sînteți în specialitate și că, din acest punct de vedere, eventualele dv. colaborări pot avea girul competenței. Spuneți-ne despre ce anume ați fi dispus să ne scrieți.

SAH

Campionatul republican de compoziție șahistă pe anul 1962

Comisia de probleme și studii din cadrul Federației române de Șah a anunțat condițiile de participare la ediția din acest an a campionatului republican de compoziție șahistă.

Concursul va cuprinde 4 secții: probleme cu mat în 2 mutări, în 3 mutări, studii și ajutoare, fiecare secție avînd cîte două grupe: temă liberă (participantul poate fixa singur tema pe care compune) și tema impusă (participantul trebuie să compună pe tema indicată de Comisia de probleme și studii).

Iată temele impuse. La secția 2 mutări, se cere construirea unei probleme în care albul, prin cheie, dezleagă figura neagră tematică și se expune contrașahurilor. Se precizează că dezlegarea figurii negre poate fi și indirectă.

În schița dată ca exemplu în diagrama de mai jos prin mutarea cheie 1.Tg4 (amenințînd 2.Td4 mat) albul dezleagă calul negru din e5 și permite negrului un contrașah: 1...Cc4 șah. Albul răspunde acestui contrașah dînd mat cu 2.d:c4 mat.

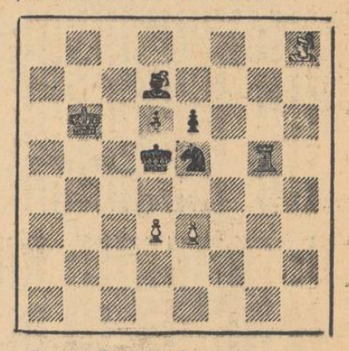

Poziția de control
Alb: Rb6, Tg5, Nh8, pioni d3 și e3. Negru: Rd5, Nd7, Ce5, pioni d6 și e6.

La secția 3 mutări se cere construirea unei probleme în care împotriva amenințării create de alb prin cheie negrul se apără interferîndu-și la prima mutare o figură. Această interferență creează o slăbiciune în poziția negrului și permite albului ulterior să dea mat.

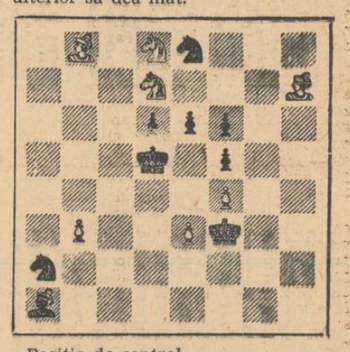

Poziția de control
Alb: Rf3, Nb8, Nh7, Cd8, Cd7, pioni b3, e3 și f4. Negru: Rd5, Na1, Ca2, Ce8, pioni d6, e6, f5 și f6.

În schița din diagrama de mai sus este dat un exemplu care ilustrează această ideie. Cheia 1.Na7 amenință 2.e4 șah, f:e4 3.N:e4 mat. Negrul se apără împotriva acestei amenințări interferînd nebunul din a1 cu 1...Cc3. Pe baza acestei interferențe albul poate da acum mat: 2.Ng8 (amenință 3.N:e6 mat) Cc7 (sau g7) 3.C:f6 mat.

La secția studii se cere construirea unei poziții de cîștig sau de remiză cu cel mult 7 (șapte) piese pe tablă.

La secția ajutoare (fără număr limitat de mutări): se cere o poziție în care să existe posibilitatea creării la cel puțin doi gemeni rezultați prin înlocuirea unei piese cu altele de aceeași culoare, pe același cîmp.

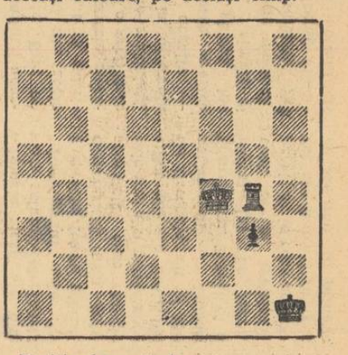

Poziția de control
Alb: Rf4, Tg4. Negru: Rh1, pion g3.

La problemele cu mat ajutor, după cum se știe, albul și negrul colaborează la darea matului. În poziția din diagrama de mai sus negrul începe și se dă astfel matul: 1.g2, Rf3 2.g1 T!, Th4 mat (dacă negrul ar transforma pionul g în orice altă figură matul nu ar mai fi posibil). Prin gemeni se înțeleg pozițiile care apar prin înlocuirea unor piese cu altele și care reprezintă de asemenea probleme corecte. În aceeași poziție din diagrama a treia înlocuirea turnului din g4 cu un cal alb schimbă soluția: 1...g2, Rg3 2.g1C!, Cf2 mat. În sfîrșit, înlocuirea turnului din g4 cu un nebun duce la alt „gemen": 1.g2, Rg3 2.g1N!, Nf3 mat.

Fiecare compozitor poate participa numai cu cîte o singură lucrare de grupă. Nu se admit lucrări de rezervă și nici lucrări colective. Problemele și studiile trimise trebuie să fie inedite.

Participanții vor trimite problemele pe adresa: Federația română de șah, str. Vasile Conta 16, București, specificînd pe plic: „Pentru campionatul republican de compoziție". Termen: 15 septembrie 1962.

IMPORTANT
SPĂTARE
practice, detașabile pentru conducători auto, confecționează Cooperativa Metalo-Casnica prin unitatea din Calea Moșilor nr. 44

CALITATEA SUPERIOARĂ;
CROIALA ELEGANTĂ;
EXECUȚIA IREPROȘABILĂ
sînt deviza
FABRICII DE CONFECȚII ORADEA
Preferați confecțiile pentru bărbați
COSTUME;
PALTOANE;
PARDESIE;
CĂMĂȘI
în sortimente variate. Se găsesc de vînzare la toate magazinele O.C.L. din țară.

Redacția: Piața Scînteii, Tel. 17.60.10. Administrația: 17.60.20. Interior 1.400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

SPECTACOLUL
magazin

O ACȚIUNE REUȘITĂ
„Serile prietenilor filmului"

Așa cum era lesne de prevăzut, organizarea sistematică a Serilor prietenilor filmului s-a bucurat imediat de un larg ecou. Și nu e de mirare. Arta cinematografică numără la noi cu mult mai mulți prieteni decît pot fi cuprinși o dată pe săptămînă la cinematograful „Vasile Alecsandri". În consecință, această acțiune organizată de întreprinderea cinematografică de stat a orașului București împreună cu Arhiva Națională de Filme, la inițiativa redacției ziarului „Informația Bucureștiului", se dovedește binevenită.

Întîlnirile săptămînale ale iubitorilor filmului în cadrul unor manifestări ce o tematică extrem de diversă (chipul lui V. I. Lenin pe ecran; seară Pudovkin; medalion Ciuhrai; întîlnire cu Gopo etc.) reprezintă un mijloc concret de răspîndire mai largă în mase a culturii cinematografice. Ele contribuie la dezvoltarea gustului și creșterea exigențelor ideologice și artistice ale spectatorilor, prin cunoașterea nemijlocită a unora din cele mai de seamă valori clasice ale cinematografiei mondiale, ca și prin prezentarea unor realizări mai recente, reprezentative pentru anumite tendințe actuale în arta filmului, sau pentru profilul distinct al unor mari cineaști contemporani. Spectacolul cinematografic încetează astfel de a mai fi lipsit de simplist, mic divertisment efemer; fiecare învață să descifreze bogăția de sensuri, să savureze bucuriile spirituale înalte, emoția mesajul unui artist al adevăratei arte, transmis în limbajul original și atît de atractiv al filmului.

Și programele alcătuite pentru luna mai reazevă prietenilor filmului o serie de manifestări interesante și instructive. Astă-seară, de pildă, va avea loc o trecere în revistă a unor filme realizate de către cineaștii din Republica Democrată Germană. Următoarele două Seri ale prietenilor filmului vor fi consacrate lui René Clair (la 12 mai) și lui Serghei Eisenștein (la 19 mai).

Din opera cunoscutului cineast francez, veteran al comediei cinematografice vor fi prezentate la Seara prietenilor filmului două realizări ale sale de la începuturile cinematografului sonor. Iar în ceea ce privește marea personalitate a lui Eisenștein, primul ciclu închinat celebrului regizor sovietic va avea tema: Un clasic al artei cinematografice.

Firește, toate aceste manifestări vor include, ca și pînă acum, scurte expuneri asupra filmelor din program.

Începute cu trei luni în urmă, Serile prietenilor filmului constituie, în fond, germenele unei viitoare universități populare cinematografice care se poate organiza după modelul similar din domeniul muzicii. Primii pași s-au făcut. Adeziunea publicului certifică reușita acestei acțiuni. Rămîne ca ea să fie extinsă (eventual și în alte orașe din țară, unde membrii cineclubului sînt, cu siguranță, dornici să participe la asemenea manifestări) și susținută în continuare în forme cît mai variate și eficiente.

Mihai LUPU

La ce lucrează cineaștii cehoslovaci

Două evenimente cinematografice au marcat primele luni ale acestui an: festivalul filmelor de scurt-metraj care a avut loc la Karlovy-Vary în ianuarie și cel de al patrulea festival al filmului cehoslovac de la sfîrșitul lui februarie, la Kosice. Premiile atribuite cu acest prilej au consacrat cele mai bune producții ale studiourilor cehoslovace din ultima vreme, printre care și cele care vor fi prezentate la festivalurile internaționale din anul acesta. Iată cîteva dintre ele: „**Baronul de Crac**", ultima creație a lui Karel Zeman, „**Omul primului secol**" în regia lui Oldrich Lipski și povestirea tragică a unui copil de țară „**Țepuri înfiorător înalte**" în regia lui Vaclav Gajer. În același timp, însă, cineaștii cehoslovaci pregătesc noi filme artistice.

● **Regizorul Vladimir Cech** a plecat împreună cu scenaristul Jan Prochazka în Cuba unde scriu scenariul filmului „**Pentru ce dansează Havana?**" care va fi realizat în coproducție ceho-cubaneză. Imaginea va aparține operatorului ceh Vaclav Hanus iar interpreții vor fi cubanezi. Totodată, Vladimir Cech filmează în Cuba exterioarele filmului „**Balada spaniolă**" dedicat unor luptători ai brigăzilor internaționale care au luptat în Spania în anii războiului civil.

● **Jiri Weiss, creatorul** filmului „**Romeo, Julietta și întunericul**" a terminat un nou film, cu Oleg Strijenov, în rolul titular. În prezent Jiri Weiss pregătește basmul cinematografic „**Ferița aurită**".

● Regizorul Vladimir Sis și echipa sa s-au reîntors de curînd din Indonezia unde au realizat o coproducție cu titlul „**Operația Kalimantan**". Acest film în culori pentru ecran lat înfățișează aspecte din lupta poporului indonezian împotriva colonialiștilor olandezi.

● O altă coproducție, se realizează în prezent cu studiourile din R.P. Ungară. Regizorul maghiar Felix Mariassy turnează la Praga comedia intitulată „**Dumnezeu nu e o zi a săptămînii**". La rîndul său, regizorul cehoslovac Vaclav Gajer va pleca la Helsinki pentru a filma, în zilele Festivalului Mondial al Tineretului exteriorale noului său film a cărui acțiune se desfășoară în rîndurile sportivilor nautici.

● Un film antirăzboinic se turnează în prezent, în studiourile „Barandov". Regizat de Ivo Toman, filmul se intitulează „**Fortăreața de pe Rhin**". Aici au fost deținuți, în timpul războiului, de către hitleriști, o sută de generali și amirali americani, olandezi, belgieni, norvegieni și francezi. Exterioarele filmului vor fi turnate pe litoralul Republicii Democrate Germane și în Iugoslavia.

„D'ale Carnavalului" pe scena budapestană

Pentru a cinsti memoria marelui clasic al dramaturgiei românești I. L. Caragiale, de la a cărui moarte se împlinesc 50 de ani, Teatrul „Madach" din Budapesta a decis să reprezinte una din comediile scriitor romîn. Este vorba de piesa „**D-ale Carnavalului**" care a fost inclusă în repertoriul actualei stagiuni a teatrului budapestan

În turneu la Ploiești

După succesul repurtat cu prilejul recentului turneu întreprins la Cluj, Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" susține zilele acestea o serie de spectacole, în matineu și seara, la Ploiești, pe scena Teatrului de Stat.

Artiștii bucureșteni prezintă cu acest prilej, recenta premieră a teatrului, „Costache și viața interioară" de **Paul Everac** în regia lui **Ion Olteanu** — „Cum vă place" de **W. Shakespeare** și „Sfînta Ioana" de **Bernard Shaw** — în regia lui **Livia Ciulei** — „Cred în tine" de **Vadim Korostiliov** — în direcția de scenă a lui **George Carabin**, precum și „Moartea unui comis voiajor" de **Arthur Miller** — în regia lui **Dinu Negreanu**.

Viitoarea premieră a Teatrului regiunii București

Viitoarea premieră a Teatrului regiunii București o va constitui spectacolul cu piesa „Mielul turbat" de Aurel Baranga, pe care-l pune în scenă regizorul Dinu Cernescu. Distribuția cuprinde, printre alții, pe Silviu Stănculescu, în rolul lui Spiridon Biserică, Ion Marinescu, Mihai Pălădescu, Ion Mînrea, Niki Rădulescu Eugen Petrescu, Lucreția Racoviță, Andreia Năstăsescu.

Filmul „S-a furat o bombă" participă la Festivalul internațional de la Cannes

Între 7 și 23 mai se va desfășura cea de a 15-a ediție a Festivalului internațional al filmului de la Cannes. Sînt înscrise în competiție 50 de filme (dintre care 26 de lung metraj), la care se adaugă, în afară de concurs, o serie de alte realizări, prezentate sub egida Asociației criticilor sau sub o altă formă.

Cinematografia din R.P.R. va fi reprezentată la Festival prin filmul lui Ion Popescu-Gopo „S-a furat o bombă", iar R.S. Cehoslovacă va prezenta filmul „Omul din secolul întîi", o comedie de anticipație științifico-fantastică realizată de regizorul Oldrich Lipsky. Vor mai fi văzute în cadrul festivalului filmele franceze „Îndrăgostiții din Teruel" în regia lui Raymond Rouleau, „Cleo de la 5 la 7" în regia lui Agnes Varda, „Procesul Ioanei D'Arc", în regia lui Robert Bresson, producțiile italiene „Divorț în stil italian", realizat de Pietro Germi, „Eclipsa" cel mai recent film al lui Michelangello Antonioni, filmele „Furtuna deasupra Washingtonului" de Otto Preminger și „Lungă călătorie prin noapte" de Sidney Lumet (prezentate de S.U.A.) etc.

SĂPTĂMÎNA PE ECRANE
„Cine-i de vină?"

Povestea acestui răsolitor film ar putea începe în felul următor: „Într-un sătuc ucrainean, trăiau odată, cu multe decenii în urmă, o tînără și frumoasă fată, pe nume Hristina...".

Drama umilei fete de țară ajunsă slujnică la oraș, sedusă și mai apoi împinsă treptat spre abrutizare și decădere, a inspirat — mai ales în a doua jumătate a secolului trecut — o întreagă literatură. Scriitorul clasic ucrainean Panas Mîrnîi a reluat și el tema în condițiile destrămării satului „patriarhal" rus sub imperiul noilor relații de producție capitaliste, cu nimic mai prejos, ca talentă și trăiască o vreme, ea este cea mai insetată de puritate, aspirînd spre o viață demnă, cinstită. Cerința cu atît mai imperioasă cu cît condițiile vitrege ale societății o împing tot mai mult „la fund". Cît de semnificativă este în acest sens reacția Hristinei la propunerea murdară a „nobilului" moșter, falit și delapidator... Sau dezgustul cu care privește într-o circiumă sordidă, dansul buimac al unor dezamăgiți și înfrînți, ca și ea, în timp ce un violonist, cîndva tînăr, cîndva talentat, cîntă unor cheflii veselul „Ochi negri"...

Tînăra Liudmila Gurcenko, care s-a înfățișat spectatorilor noștri ca o excelentă actriță de comedie („O noapte de carnaval", „Fata cu chitara"), manifestă în acest film calități dramatice remarcabile. Urmăriți-i tremurul buzelor cînd aude vestea morții tatălui ei înghețat pe cîmp în timpul unui viscol, dar mai ales priviți-i ochii, în care se-ntrevăd încă întreaga tristețe a lumii exploatate și batjocorite. Răscolitoare privire a unei fete înfrînte în tot ce avea mai pur, de o strîmbă orînduire socială!

Dan CRISTEA

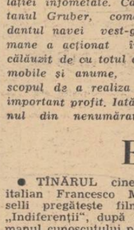

Liudmila Gurcenko într-o scenă din film

„Mai tare ca uraganul"

Două vase cu pînze, două nave-școală, străbat apele înspumate ale Oceanului Indian. Navele au parcurs cu bine un drum lung și se apropie de destinație, una din insulele arhipelagului indonezian. Călătoria s-a încheiat cu succes, greutățile au fost învinse și totuși... totuși peripețiile nu s-au sfîrșit, ci de-abia încep.

Punctul de plecare este simplu și nu ar da loc la nici un fel de bănuieli. Se adoptă hotărîrea ca vasele să transporte o cantitate de orez către o țară sud-africană, bîntuită de foamete. Amîndouă navele încarcă prețiosul aliment, dar motivele pentru care se face acest lucru sînt diferite. Marinarii sovietici (unul din pasaje aparține U.R.S.S., iar celălalt R. F. Germane) au hotărît să transporte orezul din considerente umanitare, pentru a veni în ajutorul populației înfometate. Căpitanul Gruber, comandantul navei vest-germane a acționat însă călăuzit de cu totul alte mobile și anume, din scopul de a realiza un important profit. Iată unul din nenumăratele fapte obișnuite ale vieții internaționale și care totuși prilejuiesc deosprinderea unor interesante semnificații. La aceasta s-au gîndit de altfel și scenariștii (F. Fodorov și V. Levin) atunci cînd au conceput filmul nu ca pe un spectacol de aventuri neașteptate ci ca pe o povestire cinematografică avînd bogate idei morale. Căci motivele diferite care stau la baza hotărîrii de a transporta orezul, determină în ultimă instanță și comportarea elevilor marinari în cea de a doua parte a călătoriei. Căpitanul navei vest-germane, Gruber, este un fost ofițer fascist, care da indicații false prin radiotelegrafie. Datorită acestui fals mesaj ajung în inima uraganului. Dar matrozii sovietici reușesc, dînd dovadă de un mare eroism, să-și salveze vasul și încărcătura lui valoroasă, îndeplinindu-și misiunea de cinste.

Un film cu o acțiune interesantă, și cu nu mai puțin interesante profiluri psihologice și morale. Se remarcă îndeosebi jocul actorilor V. Lanovoi (Fiodor Hmara) A. Fait (Kraus), S. Golovanov (Gruber).

Mircea ANDREI

Cadru din filmul „Mai tare ca uraganul"

ECOURI

● **TÎNĂRUL** cineast italian Francesco Maselli pregătește filmul „Indiferenții", după romanul cunoscutului prozator Alberto Moravia. Printre protagoniștii ureamează să se găsească Claudia Cardinale, Deborah Kerr, Thomas Milian.

● **ODATĂ** cu rolul deținut în filmul „Al șaptelea jurat" (regia Georges Lautner), popularul actor francez de cinema Bernard Blier și-a sărbătorit 100 de apariții pe ecran. În prezent, el turnează sub conducerea lui Cristian Jacque în „Aventurile lui Marco Polo", iar ulterior va întruchipa figura unui muncitor francez grevist, luptînd soldar cu muncitorii din uzinele în care își exercită mișcării muncitorești.

● **ÎN CADRUL** Festivalului internațional al filmului de la Cannes, premiile vor fi decernate de către două juri.

La filmele de lung metraj, jurul cuprinde 11 persoane, printre care regizorii Grigori Cluhrai (Uniunea Sovietică), Francois Truffaut (Franța), Jerzy Kawalerovicz (R. P. Polonă), Mario Soldati (Italia), scriitorul francez Romain Gary, actorul american Mel Ferrer etc. Iar din jurul pentru scurt-metraje, fac parte Jaroslav Broz (R. S. Cehoslovacă), Derek Prouse (Anglia), Charles Duvanel (Elveția), Charles Ford și Georges Ronquier (Franța).

● **CELEBRUL** comic din epoca filmului mut, Harold Lloyd. va fi prezent la Festivalul Internațional al filmului de la Cannes, unde — cu ocazia împlinirii a 50 de ani de la debutul său cinematografic — va rula filmul „Lumea comediilor lui Harold Lloyd" (desigur în afara concursului).

● **ADAPTÎND** pentru ecran romanul „Leopardul" de Giuseppe Tomasi di Lampedusa, care tratează despre descompunerea aristocrației, celebrul regizor Luchino Visconti și-a ales ca interpreți pe Burt Lancaster, Claudia Cardinale, Mark Damon și alții.

● **VIITORUL** film în care va juca Maurice Chevalier va fi o satiră a moravurilor televiziunii publicitare. Partenerele sale vor fi Jayne Mansfield și Eleanor Powel.

● **APROAPE** o treime din producțiile cinematografice realizate anul trecut în Italia sînt, fie reconstituiri biblice sau pseudoistorice de mare montare, fie filme de aventuri cu briganzi, spadasini, cavaleri etc.

● **REGIZORUL** Kurt Hellman (realizatorul filmelor „Copiii minune" și „Hanul din Spessart") turnează în prezent un film muzical în culori „Albă ca zăpada și cei șapte scamatori", avînd ca protagoniștă pe cîntăreața Caterina Valente.

Scenă din spectacolul „Călătorie de nuntă", jucat de artiștii amatori ai casei de cultură din Caransebeș

Popas la casa raională de cultură Caransebeș

Aproape 250 de oameni, muncitori, funcționari, cadre didactice, frecventează seară de seară cercurile Casei raionale de cultură din orașul Caransebeș. Printre ei poate fi văzut timplarul Ilie Cătălinicea, maistrul Alexandru Sotropa, veteranul I. Zgăvîrdea — care la vîrsta de 60 de ani a găsit forțe să fie un artist amator fruntaș — și alții. Se fac repetiții, se pregătesc noi spectacole. După succesul repurtat cu piesa „Călătorie de nuntă" de Slobodskoi și Dihovicinîi-pregătită sub îndrumarea regizorală a lui Mihai Albulescu, cercul de teatru repetă intens spectacolul „Oameni care tac" de Al. Voitin sub conducerea lui Adrian Stepan.. Corul dirijat de Gh. Dobrescu lucra de zor la nolle cîntece înscrise în repertoriu, iar în altă sală își punea la punct programele vițioare orchestra semisimfonică, taraful și brigada de agitație.

Spre deosebire de activitatea obișnuită aci, popasul s-a soldat și cu „plăcute surprize". La o masă scria prepocupat învățătorul Horia Pătrașcu din satul Zerdvești. Cunoscut acum bine în comunele raionului prin textul „Laie", — păpușa ce a debutat pe multe scene de cămine culturale, — învățătorul Horia Pătrașcu scria la noua sa piesă pentru teatrul de păpuși al Casei raionale, piesă pe care a intitulat-o „Păcală în anul 2000", așteptată, de bună seamă, cu neprăbdare de spectatorii mici și... mari.

Dar, firește, cea mai interesantă noutate o constituie aci opereta „Cîntecul farului" în curs de finisare. Libretul operetei este scris de Iosif Titel, șef de serviciu la sfatul popular raional, iar muzica aparține profesorului Ilie Fiat, tot din localitate. În rolul Mădălinei — Stela Aldea, funcționară și Mihai Albulescu. Dirijorul orchestrei.. inginerul Iosif Polik. Restul, vom afla la... premieră, zi apropiată.

Virgil LAZĂR

PREMIERE ÎN ȚARĂ

● *Teatrul de Stat din Ploiești a realizat un nou spectacol: „De Pretore Vincenzo" de Eduardo Filippo. Spectacolul a fost pus în scenă de regizorul Valeriu Moisescu, iar din distribuție fac parte: Toma Caragiu (De Pretore), Adela Mărculescu și Gina Trandafirescu (Ninucia), Tudor Popescu (Don Ciro), Antoaneta Călinescu (Maria), Aristide Teică (Pietro), Mihai Balaban (Iosif), Dumitru Pălade (Ioachim), Neli Constantinescu, George Filip, Zephi Alșec, Silviu Lambrino etc.*

Decorurile sînt semnate de Sergiu Singer.

● *Teatrul de Stat din Reșița a prezentat recent în premieră „D-ale Carnavalului" de I. L. Caragiale. Distribuția cuprinde pe Constantin Nădejde, T. Danetti, George Urlică, George Sofei, Florin Timpu, S. Popescu, Maria Vodă, Tanța Lache, Dorel Stoia. Direcția de scenă aparține lui Victor Popescu.*

● *Piesa scriitorului american Tennessee Williams, „Orfeu în iferi" este noua premieră a Teatrului Național din Cluj. Din distribuție fac parte actorii Gheorghe Mutescu, Cazimir Trăistaru, Maria Ungur, Ligia Moga, Olimpia Arghir, Emilia Hodiș, Vera Mărgineanu, Maia Tipan, Gheorghe Cosma, Mihail Lapteș-Dorna. G. Gherasim, Constanța Constantinescu, Titus Croitoru, Octavian Teuca.*

Repetiții la Teatrul „C. Nottara"

Undeva, în Cuban...

„Bucătăreasa", piesa poetului și dramaturgului A. Sofronov, se repetă cu insuflețire de către un colectiv al Teatrului „Constantin Nottara", sub conducerea regizorului Mircea Avram. Interpreții au aflat multe lucruri interesante despre această piesă, regizorul vorbindu-le, printre altele, de premiera ce a avut loc în 1959 la Teatrul „Vahtangov" din Moscova, despre marele succes pe care l-a obținut cu acest spectacol colectivul de interpreți — printre care, în rolul titular, Iulia Borisova, cunoscută la noi din filmul „Idiotul" și din piesa „Poveste din Irkutsk" — despre faptul că „Bucătăreasa" se joacă în U.R.S.S. la peste 90 de teatre.

...Dar să vedem despre ce este vorba în piesa lui Sofronov. Autorul înfățișează, în mod spiritual, cu multă farmec și pitoresc, viața colhozurilor din Cuban

— Regia, ne-a spus Mircea Avram, se străduiește să imprime spectacolului un ritm cît mai viu, să scoată cu pregnanță în evidență caracterul personajelor, excelent conturate de autor, să valorifice bazul umorus al textului.

Și acum, să vă prezentăm interpreții. Desigur, sînteți curioși să știți mai întîi cine este bucătăreasa, sau pe numele ei adevărat Pavlina? Este tînăra actriță Rodica Tutuianu. Viitorul ei soț din piesă, tractoristul Stepan Cazanet, este interpretat de Cristea Avram. Două colhoznice tinere și vesele, mereu cu cîntecul pe buze, Taisia și Natalia, sînt întruchipate de actrițele Doina Ionescu și Florica Bacia. Rolul președintelui colhozului va fi interpretat de artistul emerit Nicolae Sireteanu. În rolul Galinei va apare Eugenia Bosinceanu, în Andrei, Petre Popa (un alt cîntăreț în spectacol) în Daria, Neli Cutava, în noa Silva, G. Trestian (un bătrînel simpatic, care, în ciuda vîrstei înaintate, are foarte multe de spus...).

În sfîrșit, rolul șefului brigăzii Serafim Ciaca e deținut de Costel Zaharia, care are și alte atribuții în noul spectacol al Teatrului „Constantin Nottara". El a compus totodată și melodiile acestui spectacol — zece la număr.

S. N.

INTERPREȚI ÎN PIESELE LUI CARAGIALE DE-ALUNGUL ANILOR

În Capitală ca și în orașele țării, Teatrul Național din București, care poartă numele marelui nostru scriitor I. L. Caragiale, va prezenta cu prilejul comemorării a 50 de ani de la moartea marelui scriitor, spectacole, cele mai multe dintre ele cu distribuții noi, din întreaga operă dramatică a lui Ion Luca Caragiale.

De pe acum se fac pregătiri dintre cele mai febrile în ceea ce privește reprezentațiile din Capitală cît și în ceea ce constă organizarea, în cele mai bune condițiuni a turneului din luna viitoare, dar, totodată se depun strădanii pentru alcătuirea unei expoziții „Caragiale și teatrul", ce se va deschide în Sala Comedia și care va oglindi aspecte dintre cele mai semnificative din viața și activitatea dramaturgului.

Putem anunța că publicul nostru va avea posibilitatea să vadă, în cadrul expoziției, material documentar despre marii noștri actori care au dat viață, în decursul anilor, personajelor din piesele lui Caragiale. Conservatorul muzeului Teatrului Național, George Franga, ne-a vorbit despre tematica expoziției, arătîndu-ne că se pune un deosebit accent pe redarea cît mai amănunțită, prin imagini cît mai sugestive, a interpreților din piesele lui Caragiale. În vederea realizării acestui lucru s-a strîns și se strînge încă un bogat material.

Vizitatorii expoziției vor putea să vadă tablouri, fotografii, înfățișînd pe Grigore Manolescu în Dragomir din „Năpasta"; pe Ștefan Iulian, Iancu Brezeanu sau Nicolae Soreanu în Tristandia din „O scrisoare pierdută"; pe Constantin Nottara în Ion din „Năpasta" și Tipătescu din „O scrisoare pierdută", pe Cazimir Belcot în Dandanache din „O scrisoare pierdută". pe Mihail Mateescu în cetățeanul turmentat sau pe Aristizza Romanescu în Zoițica din „O scrisoare pierdută", pe Maria Filotti în Zoițica din „O scrisoare pierdută" și pe alți actori dispăruți care au făcut cinste teatrului românesc. De asemenea ți vom putea vedea pe interpreții de astăzi ai pieselor lui Caragiale.

Expoziția „Caragiale și teatrul" va cuprinde totodată machete de decor și schițe de costume ale spectacolelor cu piesele lui Caragiale. S-a strîns un bogat material și în legătură cu reprezentarea pieselor lui I. L. Caragiale pe scenele teatrelor din străinătate. Fotografii, afișe și programe din diferite țări ale lumii vor completa imaginile cu privire la interesul deosebit stîrnit pretutindeni de opera lui Caragiale; ele vor vorbi despre succesele de neuitat ale teatrului românesc obținute peste hotare cu spectacolele pieselor marelui nostru scriitor Ion Luca Caragiale.

PREMIUL

„În ajunul zilelor de luptă" de G. Mdivani, o lucrare din dramaturgia sovietică care înfățișează lupta eroică a unui grup de comsomoliști în timpul Marii Revoluții din Octombrie.

La repetiții, artiștii amatori se apropiau de personaje, învățau să rostească replicile lor ca pe propriile lor replici, dar pregătirea spectacolului nu se termina cu aceasta. Seara, acasă, ei citeau cărți despre comsomoliști, în deosebi lucrări care evocau eroismul acestora în timpul revoluției. În felul acesta au reușit să cunoască mai profund curajul și puterea de sacrificiu a eroilor pe care aveau să-i întruchipeze în lumina reflectoarelor. Cu timpul, artiștii amatori deveneau pe scenă tot mai naturali, replicile porneau firesc, direct, izvorîte din inimă.

Pe regizorul Marius Popescu l-am găsit la clubul uzinelor „Republica".

— Artiștii amatori — ne-a spus regizorul Marius Popescu sînt foarte disciplinați, punctuali la repetiții, învață cu entuziasm și un prerupetesc nici un efort pentru ca spectacolul să se ridice la un nivel artistic corespunzător. Formația artistică de amatori a uzinelor „Republica" a devenit o adevărată pepinieră pentru Teatrul nostru popular. Așa se face că unii dintre artiștii acestei formații, ca Enea Constantin, Murgus Victor, Grigorescu Constantin, Segal Ervin și Frangopol Valeriu vor repeta la viitoarea premieră a Teatrului popular. Pe zi ce trece ei își îmbogățesc experiența scenică, ceea ce le dă posibilitatea de a crea roluri complexe. Pentru cel de al treilea Festival bienal de teatru de amatori „I. L. Caragiale". el s-au pregătit cu mult entuziasm, iar faptul că s-au clasat pe locul I constituie un puternic stimulent în activitatea de viitor a formației.

Sandu MARIAN

● CRONICA TEATRALĂ ● CRONICA TEATRALĂ ● CRONICA TEATRALĂ ●

Teatrul de Comedie:
„NUNTA LA CASTEL" de Sütö Andras

Piesa „Nuntă la castel" a prozatorului și dramaturgului Sütö Andras, dă spectatorului nu numai plăcerea atît de efemeră a hazului de o clipă, ci și folosul mai durabil, al unei cunoașteri de viață și a unui învățămînt moral.

Primele două acte sînt foarte bune și în ele se arată că Anton Mădăraș, președintele G.A.C. „Progresul", prea îndelung și între patru ochi sfătuit de contabilul șef Golovics Peter, a încremenit în convingerea că a împărți colectiviștilor „bani pește" în cît mai mare cantitate, reprezintă totul. Ceea ce are drept consecință, evident, că orice posibilitate de progres a gospodăriei, constînd în crearea unor noi perspective de muncă și producție (investiții, creșterea fondului de bază, construcții, mărirea șeptelului etc.), a dispărut, a fost îngropată în facila și înapoiata mulțumire a celor doi conducători. De aci, conflict surd între conducere și masa colectiviștilor. Conflict care devine acut în legătură cu eventualitatea unei contopiri a gospodăriei „Progresul" cu gospodăria vecină „Spicul", al cărei președinte este Mihai Mădăraș, propriul frate al președintelui „Progresului". Fortele vii ale vieții, ale noului, sînt invincibile, iar unificarea este virtualmente realizată, după cum se poate vedea din rezolvarea simbolică și anticipativă dată conflictului de către Demeter Ioska, agronom la „Spicul" și Marica Opriș, brigadieră la „Progresul" care se iubesc și se căsătoresc.

Sînt aci multe idei valoroase, și printre ele cea mai valoroasă este aceea, că pe linia efortului nostru de a ne ține în pas cu viața, cu necesitățile și exigențele progresului nu există puncte terminus, că avem mereu a învăța, a ne perfecționa, a tinde spre mai bine, spre mereu mai bine. E un merit al lui Sütö Andras de a fi știut să releve această idee printr-o autentică imagine a vieții de astăzi a agriculturii noastre socialiste. Este un alt merit al său acela de a fi știut să satirizeze fenomenele nesănătoase, cu o subtilitate care trebuie subliniată, renunțînd la diferența tranșantă negativ — pozitiv. Toate acestea sînt spuse plăcut, într-o formă simplă și vioaie, cu un umor sănătos și autentic, și scăldate într-o atmosferă de luminozitate franceză și sănătoasă, caracteristică și convingătoare pentru viața de azi a țărănimii noastre. Însă în actul III, conflictul abia mai clipește, devine polemică între cei doi frați-președinți, se fărămițează în prea lungi scene de haz grotesc ale cuplului Mădăraș-Golovics, îl lasă într-o pasivitate pe secretarul raionului de partid, încurcă pe spectator în întelegerea adevăratelor relații dintre Marica și Ioska. Dar calitățile sînt de o esență mai bună decît defectele și sînt dominante. De aceea, nu ezit să consider „Nuntă la castel" drept una din producțiile cele mai reușite ale dramaturgiei originale, inspirate din viața satului colectivist.

Spectacolul este în ansamblu foarte plăcut, caracterizat prin acea acuratață care constituie una din notele specifice ale Teatrului de Comedie, cît și ale regizorului Lucian Giurchescu. Totuși el a supralicitat pe autor, ceea ce e totdeauna greșit, și în ceea ce textul are bun, și în ceea ce are rău. În primele două acte, dezlănțuirea fără frîu, pe linia grotescului, a lui Mădăraș și Golovics, este admisibilă, deși nu indispensabilă, deoarece substanța de text (conflict, acțiune, portrete, idei) este solid. Dar în ultimul act, cînd textul se subțiază, regizorul trebuia să creească viteză, să facă să dispară pe cît posibil, fărămițarea în „numere": „numărul" lui Laji, „numărul" Sofiei, și nenumăratele „numere" ale lui Golovics. Rezultatul: batere în loc, lîncezeală, diminuare sensibilă a ritmului. Nici unele personaje nu au fost lucrate pe o linie limpede, și am să dau de exemplu numai personajul tînărului agronom Demeter Ioska, al cărui chip poartă cam multe profiluri. Regizorul a știut, în schimb, să realizeze atmosfera de voie bună și luminozitate care se degajează din text, să stabilească o familiaritate între scenă și sală, între actori și spectatori, foarte potrivită cu spiritul popular al acestei comedii.

Greul distribuției a fost dus de Ștefan Ciubotărașu în rolul lui Anton Mădăraș și de N. Gărdescu, în rolul lui Golovics Peter, Ambii au fost, ca întotdeauna, plini de haz, și nu li s-ar putea reproșa decît că, nemulțumindu-se cu niște roluri foarte „grase", le-au făcut, deseori, obeze. În rolul lui Mădăraș, președintele „Spicului", Costel Constantinescu a fost foarte în notă, ascutit, optimist, sigur de el. Vasilica Tastaman, interpreta Maricăi, a jucat inegal, dar ca întotdeauna, cu momente de excelent efect. Pe D. Rucăreanu, interpretul lui Demeter Ioska, l-am găsit, de data aceasta, cam nelămurit în fața rolului, tînzînd prea mult spre efecte exterioare și agitație zgomotoasă, afectat de un fel de „smecherie" care nu mergea deloc cu personajul său. Restul interpreților au făcut compoziții, mai toate excelente, nici una sub nivel. Prima trebuie notată compoziția de grotesc masiv a Agniei Bogoslava, în rolul țărăncii Sofia, cu mențiunea — pentru a cita oară repetată? — că o actriță prea rar utilizată. Laudă categorică merită D. Chesa, interpretul flăcăului decepționat în dragoste, Laji, cu compoziție plină de forță, deși de desfășurare cam prelungită. Pe mama Maricăi, buna țărancă Ana, tenace încă în unele vechi prejudecăți, a jucat-o Nineta Gusti, încercînd o formulă nouă pentru ea, cu rezultate pozitive. Și Al. Lungu a avut hazul său în rolul unui bătrîn paznic. Gh. Dinică, l-a jucat pe secretarul raionului de partid, Bologa, făcîndu-l din păcate și mai palid decît l-a făcut autorul. Și merită menționați Mircea Mușatescu și N. Gh. Mazilu, care și-au făcut foarte bine datoria în roluri episodice.

Nu se poate încheia fără cuvînt de laudă pentru traducerea admirabilă semnată de Maria și V. Em. Galan.

Radu POPESCU

BIBLIOTECA CENTRALĂ SIBIU

Proletari din toate țările, uniți-vă!

magazin

ANUL VI — Nr. 240 • Sîmbătă 12 mai 1962 • 8 pagini — 1,50 lei

«Azi avem gospodărie...»

Pe Nicolae Fințescu, președintele gospodăriei colective „Unirea" din raionul Mizil, l-am cunoscut la „marele sfat al țării". Ținea sub braț două carnete groase.

— Participînd ca invitat la această sesiune a Marii Adunări Naționale — ne-a spus el — am aflat multe lucruri folositoare care vor prinde bine colectiviștilor care m-au trimis aici. Am notat cu grijă în carnet tot ce mi s-a părut mai deosebit...

Din vorbă în vorbă, tovarășul Fințescu ne-a mărturisit că este „puțin poet".

— Cînd timpul liber îmi îngăduie — **ne povestea el arătîndu-ne cel de-al doilea carnet** — îmi trec pe hîrtie gîndurile, îmi așternbucuriile.

I-am cerut ingăduința să-i răsfoiesc însemnările. Aproape în toate poeziile era vorba de gospodăria colectivă din care face parte, de oamenii cu care muncește. Am transcris cîteva versuri:

„Azi avem gospodărie,
Cu pămînt și multă vie.
Avem planurile făcute
Și cu cifrele gîndite.
Dar așa cum sînt întocmite,
Toate vor fi depășite".

După ce i-am restituit carnetul, i-am spus că am dori să-i vizităm gospodăria colectivă.

Iată-ne pe meleagurile Mizilului.

Înființată la începutul lui 1959, gospodăria colectivă s-a dezvoltat an de an. Colectiviștii au acordat toată atenția creșterii fondului de bază, izvorul principal de dezvoltare continuă a proprietății obștești. Prin repartizările făcute anual, fondul de bază a crescut mult. În prezent, la fiecare sută de hectare teren revine cîte 194.000 lei, față de 109.000 lei cît era în 1960.

Pentru a ajunge aici, colectiviștii s-au străduit să obțină recolte bogate, să înființeze și să dezvolte diferite ramuri agricole și în primul rînd creșterea animalelor.

— Chiar din primul an — **ne explică președintele gospodăriei** — am căutat să obținem producții sporite la hectar. În aplicarea metodelor agrotehnice indicate pentru fiecare cultură, am primit un mare sprijin din partea mecanizatorilor de la S.M.T. Inotești și din partea agronomului repartizat la noi, ing. Silvia Cantaragiu.

Rezultatele acestei preocupări se văd. Anul trecut, bunăoară, s-a obținut o producție medie de 2.158 kg de grîu, peste 3.000 kg de porumb boabe, 2.360 kg de orz și 31.230 kg sfeclă de zahăr la hectar. **Pe unele suprafețe s-au înregistrat recolte și mai bogate. La grîu, de pildă, s-au scos și peste 3.000 kg la hectar, iar la porumb, pe o suprafață de 20 hectare, s-a obținut aproape 6.000 kg de porumb la hectar.**

Anul acesta, colectiviștii și-au pus în plan să realizeze recolte sporite față de cele obținute pînă acum. Pe o suprafață de 150 hectare s-a prevăzut să se scoată la fiecare hectar cîte 5.000 kg de porumb boabe. **Potrivit contractului încheiat cu statul anul acesta, gospodăria va livra 42 de tone de grîu, 62 tone de porumb, 25 tone de floarea-soarelui, 1.500 tone de sfeclă de zahăr.**

O bună parte din veniturile bănești provin din creșterea animalelor. Gospodăria are în prezent 63 de vaci, aproape 1.200 de oi cu lînă semifină, o frumoasă fermă de păsări.

— Raportul prezentat la sesiunea Marii Adunări Naționale — **ne spune tovarășul Petre Dumitru, secretarul organizației de partid** — a fost discutat la noi în colectivă cu însuflețire. Cu toții am ajuns la concluzia că putem, chiar din acest an, să contribuim cu cantități mai mari de carne la fondul central al statului decît ne-am prevăzut. Vom pune mai mulți porci la îngrășat și vom crește cîteva mii de pui.

Constantin Aguride, Iacob Gheorghe, Nicolae Țiru și alții mulgători ne-au vorbit de preocupările lor pentru creșterea productivității vacilor.

— „Cerba" — **a precizat Costică Aguride** — este socotită vaca care dă cea mai mare producție de lapte. Vrem ca toate să-i „bată recordul"...

Legumicultura este o ramură care acum a pornit să ia extindere. Colectiviștii au „prins gust" să facă grădinărie încă din anul trecut cînd de pe un hectar cultivat cu roșii timpurii au scos un venit de 150.000 lei.

„Azi avem gospodărie..." nota poetul popular, cîntînd viața cea nouă. Căci el știe că pășind pe acest drum arătat de partid, țăranii vor avea putința să ducă o viață îmbelșugată.

Th. MANCAROV

Sus: *Artista poporului a U.R.S.S., Maia Plisețkaia; Jos: Moment din spectacolul Ansamblului Igor Moiseev: dans moldovenesc*

MESAGERI AI ARTEI SOVIETICE LA BUCUREȘTI

MAIA PLISEȚKAIA ȘI ANSAMBLUL MOISEEV

După strălucitul succes obținut în Capitala noastră de marea balerină Maia Plisețkaia, artistă a poporului a U.R.S.S., iată că vom avea prilejul să admirăm evoluțiile celebrului ansamblu condus de Igor Moiseev.

Publicăm în pagina 3-a o convorbire cu Maia Plisețkaia, iar în pagina 8-a o prezentare a ansamblului Moiseev.

LITORALUL VĂ AȘTEAPTĂ!

• Intense pregătiri pe țărmul însorit al mării • Hoteluri cu 5—15 etaje la Mamaia • Pasaj sub calea ferată spre noul pavilion cu băi reci de nămol de la Eforie-Sud • Un cinematograf cu 32 difuzoare stereofonice la Constanța • O nouă stație pentru îmbutelierea a 100.000 sticle de bere în 24 de ore • Numeroase distracții și surprize

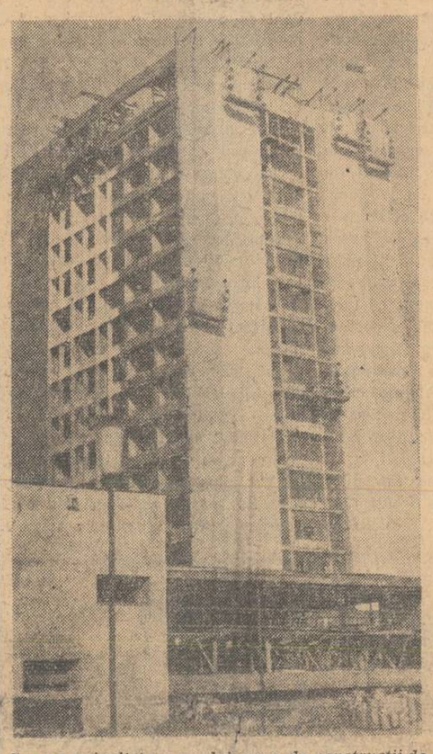

Sus: *o priveliște a noului grup de construcții de la Mamaia; jos: Noul bloc turn de la Mamaia în faza de finisare*

Ne mai desparte puțină vreme de deschiderea sezonului estival pe litoral. Odată cu prima zi a lui iunie, din capitala patriei, din Iași, Cluj, Tg. Mureș, Suceava sau Timișoara, vor pleca spre țărmul însorit al mării trenuri directe, ducînd la odihnă și tratament oțelari de la cuptoarele înalte, mineri din abataje, colectiviști, ingineri, medici, artiști, sportivi, oameni ai muncii de toate profesiile. Autobuze confortabile — dintre care unele supraetajate — troleibuze elegante, vor asigura neîntrerupt transportul a mii și mii de vizitatori în stațiuni.

Pe nisipul auriu al plajelor de la Mamaia, Eforie-Nord și Sud, Techirghiol sau Mangalia, se va revărsa din nou paleta multicoloră a costumelor de plaje, umbrelelor de soare, chioșcurilor din material plastic pentru desfacerea răcoritoarelor, punctelor volante de fotografiat. Cascade de rîs se vor auzi din nou în hoteluri și vile, pe faleze, pe terasele restaurantelor și cofetăriilor, la teatrele și cinematografele de vară. Iar seara, cînd luminile de neon se vor oglindi — ca niște strălucitoare diademe — în valurile mării, nimic nu va fi mai plăcut decît mîngîierea ușoară a obrajilor de către briza marină...

În pragul inaugurării sezonului litoralul trăiește cu intensitate finalul pregătirilor. Ce noutăți vă aduce apropiatul sezon? Ce surprize vi se pregătesc? O vizită de-a lungul însoritului țărm al mării ne pune la îndemînă un bogat material informativ, pe care vi-l împărtășim și dv.

Perlele mării

Una dintre cele mai frumoase plaje din Europa, acoperită cu un nisip foarte fin, este cea de la Mamaia. În acest an ea se extinde, ajungînd la o lungime de aproape 5.000 de metri. Ceea ce va uimi însă pe oas-

Mircea SCRIPCA
Fotografii: I. CEALERA

• *(Continuare în pag. 3-a)*

CÎND „STELELE" SE STING!...

Celebra Greta Garbo, în vremea marilor sale succese

CITIȚI ÎN PAGINA 3-a:

Reportajul nostru

HOLLYWOOD-UL AȘA CUM E...

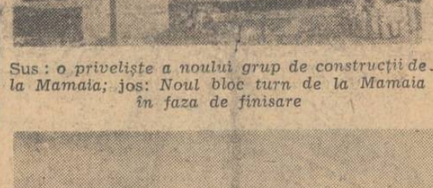

Alte clădiri ale noului complex hotelier cu 5.000 de locuri de la Mamaia

PE MERIDIANELE GLOBULUI • PE MERIDIANELE GLOBULUI

Budapesta: Piața porții Viena

Călătorului străin care străbate astăzi bulevardele Budapestei, abundența și varietatea magazinelor și a localurilor de alimentație publică, cu vitrinele lor mari, atrăgătoare, cu firmele lor multicolor luminate seara, cu forfota cumpărătorilor, îi prilejuiește un contact dintre cele mai agreabile cu viața bătrînului oraș de pe malurile Dunării.

Există, parcă, o adevărată întrecere între vitrinieri, maiștri electricieni, artiști decoratori, în a prezenta astfel mărfurile încît ochiul trecătorului să întîmpine peste tot frumosul. După cum, odată intrat într-un magazin sau într-un „expresso", ai impresia că o adevărată întrecere se desfășoară între lucrătorii unității pentru a-ți satisface preferințele, gusturile.

Cîte odată însă, călătorul străin se lasă mai puțin atras de obișnuitul spectacol al marilor artere, cu tot ceea ce pot ele oferi ca animație, colorit sau gălăgie și, oprindu-se pe o stradă micuță în fața unei clădiri, pentru a citi textul lapidar al unei plăcuțe de marmură sau schimbînd o vorbă cu vreunul din numeroșii cetățeni care-și oferă serviciile de ghid, caută să afle și altfel de date decît cele culese la prima impresie. Și atunci, fără să vrea, întoarce pagini de istorie pe cît de puțin cunoscute, pe atît de interesante.

Nu poți să vizitezi, de pildă, cartierul unde se află vechiul Palat, construit între 1419—1433 în Buda, pe malul drept al Dunării (astăzi în plină reconstrucție), fără să treci pe una din cele mai pitorești și mai tipic medievale străduțe din oraș: Tarnok utca. În evul mediu ea se numea Baltasok utcaja, adică strada negustorilor, pentru că aici erau înghesuite multe dughene și prăvălii. La nr. 14, o clădire cu un etaj, construită în secolul XIV, în stil gotic, cu pereții exteriori ornați un secol mai tîrziu printr-o pictură murală în culori, cu console din piatră susținînd un ieșind în forma unui segment de arc, adăpostește la parter o faimoasă cofetărie: Ruzwurm. Dacă imobilul reține atenția trecătorului ca monument arhitectonic de valoare, celebritatea cofetăriei o dă vechimea ei: datează de mai bine de 100 de ani. Două odăi mici și joase, comunicînd între ele printr-o boltă, din care una — salonul propriu-zis — e mobilată, ca altă-dată, cu mesuțe și scaune lilipute și încălzită iarna de o sobă rotundă din cărămidă groasă, un dulap cu vitrine, în care sînt expuse obiecte evocînd trecutul cofetăriei (printre altele, o invitație la balul dentiștilor care a avut loc aci la 10 ianuarie 1883), cîteva tablouri artistic lucrate... din zahăr, cine mai știe cu cîte decenii în urmă și înfățișînd fie portrete de femei, fie buchete de flori sau „naturi moarte" cu fructe, un aparat de preparat la minut cafele negre (acesta, evident, de proveniență mult mai re-

C. DARIE

• *(Continuare în pag. 8-a)*

Cafenele și patiserii budapestane

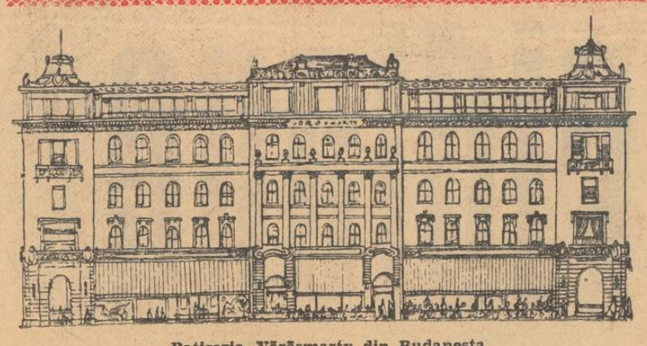

Patiseria Vörösmarty din Budapesta

Anticipînd apropiatul sezon, pioniera Luminița Stetler a ieșit pe plaje cu o minge mare colorată.

La Cannes a început Festivalul Internațional al Filmului

Corespondență telefonică specială

ÎN PAGINA 8-a

CRONICA TEATRALĂ
de Radu POPESCU

DISCOFILUL
Cum se întreține discurile

Mica bibliotecă „Magazin"
GOOD BYE MISTER JOHNSON!
de Georges SIMENON

SPORT
INSTANTANEE DIN „CURSA PĂCII"
Corespondență telefonică specială

MODA 1962

DE PRETUTINDENI ★ DE PRETUTINDENI ★ DE PRETUTINDENI

LUAȚI o foaie de hîrtie, o îndoiți pe jumătate și apoi încă odată în două și iar odată... Să presupunem că ați îndoit-o de 50 de ori. Care este după părerea dv. grosimea ce va rezulta? Un metru, doi? Poate chiar un kilometru? Sau 10 km? Nu, grosimea rezultată va fi de aproximativ două treimi din distanța de la Pămînt la Soare, adică 112 589 990 km 674 m. 262 mm. Foaia de hîrtie pe care o folosiți are grosimea obișnuită 0,1 mm.

●

DIN ÎNCHISOAREA statului Georgia (S.U.A.) au fugit, după ce săpa-

seră cu labele un tunel sub gard, cîțiva cîini polițiști, dresați să prindă deținuți evadați. Cîinii au putut fi regăsiți doar cu ajutorul unor deținuți.

●

ZILELE TRECUTE Ministerul de Interne al R. F. Germane, a dat publicității unele date oficiale potrivit cărora în Germania occidentală nu activează „decît 86" de uniuni de extremă dreaptă, profasciste și antisemite. Prin urmare, vor să spună documentele, opinia publică mondială nu are motiv să se neliniștească în legătură cu activizarea în R.F.G. a forțelor revanșarde și profasciste. Într-adevăr, nu sînt decît 86 de organizații de acest fel!

●

SUB DENUMIREA de „matematicienii anonimi", pe lîngă liceul unei mici localități din S.U.A. a luat ființă o asociație destinată părinților care au cam uitat aritmetica și algebra și din această

cauză nu pot urmări cum își pregătesc lecțiile odraslele lor. Părinții respectivi vor primi consultații în spiritul celei mai desăvîrșite discreții. Astfel, autoritatea lor părintească nu va avea de suferit.

●

NORVEGIA a găsit o sursă „originală" de finanțare a cercetărilor științifice: încasările pe care le realizează cluburile de fotbal. În zece ani au fost astfel realizate sume echivalente cu opt milioane ruble.

●

CEL MAI cuprinzător dicționar din cîte există pe lume se pare că ar fi o lucrare lexicală chineză, tipărită în anul 1600, alcătuită din 5020 de volume.

●

LA ÎNTREBAREA unui om de știință, adresată Institutului meteorologic din San Francisco, să i se explice cum se calculează datele buletinului, ca de pildă „Probabilitatea de ploaie pentru mîine 7:3", institutul a dat răspunsul următor: „Sîntem zece funcționari. Dacă șapte optează pentru ploaie și trei împotrivă, atunci luăm în considerare probabilitatea 7 la 3".

●

UNUL DIN cunoscuții pescari amatori englezi a pretins că peștii iubesc muzica. R. H. West din Godalming, la sud de Londra, a declarat: „Am luat cu mine un aparat de radio portativ la concursurile de pescuit — și, într-adevăr, am cîștigat. Se pare că muzica produce un oarecare efect asupra peștilor." Din păcate (pentru el), Asociația pescarilor din Surrey, cuprinzînd o mie de membri, a hotărît să interzică folosirea aparatelor de radio portative la pescuit, întrucît aceasta îi... distrage pe pescari.

●

LA ULTIMUL congres al societății engleze pentru securitatea circulației a fost experimentată o instalație interesantă. În sala conferinței atîrna chiar în fața tribunei un semafor de circulație. La lumina „verde", vorbitorul își începea cuvîntarea. După un oarecare timp apărea lumina „galbenă" care îi amintea să-și încheie cuvîntarea. Dacă nu ținea seama de aceasta, apărea lumina roșie, ceea ce arăta că trebuie neapărat să-și termine expunerea. După cum s-a constatat la sfîrșitul ședințelor, semaforul a ajutat ca lucrările să se desfășoare punctual și conform programului.

●

UN GRUP de egiptologi cehoslovaci lucrează în Nubia, o provincie a R.A.U. În regiunea de lîngă Taafa, la 45 km. depărtare de vechiul baraj de la Assuan, oamenii de știință au descoperit, între altele, „Templul din sud", care datează din timpul ocupației Egiptului de către romani.

Pe cine se sprijină O.A.S.?

Agențiile de presă au anunțat acum cîteva zile că un număr de ofițeri superiori ai armatei franceze din Germania occidentală, printre ei aflîndu-se și cel puțin un general, se află sub stare de arest sau sînt pasibili de sancțiuni militare pentru că au încercat să atragă armata franceză din Germania occidentală într-un complot al O.A.S. împotriva guvernului francez. Se pare că acești ofițeri au avut legături cu fostul colonel Argoud, considerat ca unul din principalii conducători ai fasciștilor francezi din O.A.S. Prezența acestui Argoud a fost semnalată, în ultima vreme, atît în Franța cît și în Elveția și Germania occidentală.

Această știre a determinat presa franceză să se ocupe din nou de legăturile pe care le întreține O.A.S. cu cercurile fasciste din alte state din apusul Europei întrucît este cît se poate de limpede că bandele fasciștilor francezi se bucură de sprijin, oficial și neoficial, într-o serie de cercuri politice occidentale. Din relatările presei franceze rezultă că fasciștii din O.A.S. beneficiază de sprijinul direct și neprecupețit al tuturor neofasciștilor din diverse țări capitaliste. Franco și Salazar le acordă cel mai important sprijin. Bandele O.A.S. au însă întinse legături în Belgia, Italia și Germania occidentală. În aceste țări funcționează o adevărată rețea internațională de susținere a O.A.S. O serie de fapte vorbesc despre relațiile dintre O.A.S. și serviciile secrete vest-germane și americane

În Belgia acționează așa-numita „Mișcare de acțiune cetățenească" (M.A.C.). Această organizație este condusă de Paul Teichmann și de Jean Thiriard, „führerul" unei organizații cunoscută sub numele de „Tînăra Europă". S-a stabilit că, de fapt, Paul Teichman este cel mai important agent de legătură al O.A.S.-ului în Belgia. Colonelul Trinquier (unul din conducătorii O.A.S.) l-a înscris pe acesta sub numărul matricol 53—88047 ca șef în Belgia al detașamentului „Mission—France III" creat de O.A.S. pentru „acțiuni represive și finanțarea organizației clandestine". Tot el redactează de obicei în săptămînalul „Nation Belgique" instrucțiunile cifrate și mesajele personale ale O.A.S. prin care se indică numele viitoarelor victime, loviturile ce urmează să fie date și sarcinile care urmează să fie aduse la îndeplinire.

Asociația belgiană „M.A.C." a devenit pivotul organizației mai largi a fasciștilor din Europa occidentală sub numele de „Tînăra Europă". Joncțiunea dintre diferitele grupuri de fasciști s-a făcut cu mare pompă, în cursul unei reuniuni a foștilor naziști, organizată la începutul lui noiembrie 1961 la Froschhausen, în apropiere de Frankfurt pe Main. Această organizație fascistă care sprijină activitatea O.A.S. are o serie de filiale cunoscute în Danemarca, Brazilia, Anglia, Madrid, Berlinul occidental. Ea are ramificații chiar și în Katanga.

Membrii acestor organizații fasciste circulă în libertate prin țările din apusul Europei fără să se teamă prea mult că ar putea fi împiedicați sau prinși de reprezentanții autorităților. După cum semnala presa franceză, dacă trecerea frontierei dintre Franța și Belgia constituie doar o amabilă și simplă formalitate pentru „clandestinii" din O.A.S., prin grija autorităților de frontieră, granița dintre Germania occidentală și Franța este tot atît de simbolică pe cît de permeabilă. Conducătorii O.A.S. trec nestingheniți în Germania occidentală. Ziarele occidentale au semnalat în repetate rînduri că diverși șefi ai O.A.S. au făcut nenumărate vizite conducătorului „serviciului federal de informații" vest-german, Gehlen. Împreună cu generalul Gehlen la serviciu de spionaj vest-german lucrează și un oarecare Homann. Acest important personaj conduce la Bad-Godesberg o „comisie specială a grupului de securitate". Acest grup are, printre altele, misiunea de a supraveghea activitatea algerienilor care se află în R.F. Germană și care au legătură cu Guvernul Provizoriu al Republicii Algeria. Trecutul hitlerist al lui Gehlen, vechile sale legături cu organizația colonialistă „Mina roșie", „contactele" sale actuale cu conducătorii O.A.S., lasă să se presupună în ce direcție sînt folosite acțiunile „comisiei" conduse de Homann.

În zilele din urmă a început să se vorbească din ce în ce mai insistent că relațiile dintre Gehlen și conducătorii O.A.S nu se rezumă la platonice întîlniri de simplă informare, numai în legătură cu evoluția situației din Algeria. Ziarele au relatat despre existența unui anumit „plan Gehlen". În cercurile diplomatice din Bruxelles s-a aflat că „planul Gehlen" ar fi privit în mod favorabil de către ofițerii superiori din apropierea ministrului vest-german de război, Strauss. Acest plan, în versiunea sa „maximă", ar prevedea neutralizarea generalului de Gaulle, iar în versiunea sa mai modernă ar urmări accentuarea presiunilor din partea cercurilor ultracolonialiste pentru a-l sili pe de Gaulle să-și revizuiască atitudinea față de problemele integrării europene și față de N.A.T.O. Acest plan, care ar fi fost supus prin intermediul O.A.S., serviciului de spionaj vest-german, este, după cum relatează unele ziare franceze, examinat și de unele persoane interesate de la ambasadele americane, care urmează să-l transmită apoi C.I.A., adică spionajului american. De bună seamă că nu se poate ști încă în ce măsură toate aceste fapte constituie o preocupare „oficială" a cercurilor conducătoare de la Bonn. Fapt este însă că despre activitatea conducătorilor O.A.S. în Germania occidentală au început să vorbească tot mai pe larg și ziarele vest-germane. Este deci de presupus că liderii O.A.S. discută cu anumite persoane din Germania occidentală nu numai despre problemele menținerii jugului colonialist în Algeria ci și despre unele probleme interesînd în mod direct relațiile cercurilor militariste franco-vest-germane.

Referitor la activitatea fasciștilor din O.A.S. în Germania occidentală, ziarul vest-german „Westfälische Rundschau" scria că „partea cea mai mare a materialului de propagandă a O.A.S. este tipărită în Republica Federală Germană și transportată în Franța prin diferite mijloace, mai ales cu camioane ale armatei franceze". În această legătură de idei amintim că ciudatul climat care domnește în rîndurile unor ofițeri superiori francezi din Germania occidentală a atras atenția unor numeroși observatori. „Fără nici o piedică, fără nici o greutate —scria un ziar vest-german — un ofițer superior al O.A.S.-ului a ținut o consfătuire cu ofițerii diviziei a 5-a blindate franceze pentru a le explica scopurile și intențiile organizației sale clandestine". Ziarele vest-germane relatează tot mai des în vremea din urmă despre „marile manevre politice" care se desfășoară în R.F. Germană. Ziarele „Franckfurter Allgemeine Zeitung" și „Abend Post" afirmă că numeroase tratative secrete au fost purtate de către conducătorii O.A.S. la Baden-Baden și la Frankfurt.

Arestările care intervin din cînd în cînd sînt apreciate ca fiind insuficiente de către opinia publică franceză întrucît nu sînt însoțite de măsuri eficace care să curme însăși posibilitățile materiale de acțiune ale bandelor fasciste. Ziarele din Occident au arătat nu o singură dată că autoritățile franceze ar fi putut, dacă ar fi intenționat, să curme încă de mult acțiunile banditești ale cercurilor ultracolonialiste și să facă inofensive căpeteniile O.A.S. În ritmul în care se operează arestările (adică numai atunci cînd autoritățile consideră oportun) probabil că va mai trece încă multă vreme pînă cînd căpeteniile O.A.S. vor fi puse în imposibilitate de a mai promova politica lor criminală.

În lupta împotriva O.A.S. un rol important îl joacă opinia publică progresistă din Franța care demască activitatea criminală a bandelor ultracolonialiste. Tocmai sub presiunea maselor populare se văd silite autoritățile să ia unele măsuri.

Fără îndoială că patrioții francezi își vor intensifica acțiunile pentru a se lua măsuri rapide și eficace în vederea lichidării bandelor fasciste.

MILITARISTUL: Nu vă alarmați: e vorba, doar, de majorarea eforturilor militare ale celor 15 state membre!...

Desen de V. TIMOC

„DE AICI NU VEȚI PUTEA IEȘI DECÎT PENTRU A FI DUS LA MORGA"

Aceste cuvinte rostite cu cinism în urmă cu cîteva săptămîni aparțin unuia dintre servilii credincioși ai dictatorului Portugaliei, Salazar. El nu este altul decît inspectorul de poliție Anibal Sao Jose Lopes (în 1961 acest călău a fost șeful P.I.D.E. în Angola), răspunzător de moartea a sute de patrioți portughezi. Totodată, aceste cuvinte arată situația deținuților politici portughezi care zac de mulți ani în închisorile și lagărele dictatorului Salazar, fără judecată.

Într-adevăr, după „alegerile" din noiembrie 1961 poliția politică secretă a dictatorului (P.I.D.E.) și-a înmulțit violențele împotriva democraților portughezi.

În impresiile sale, publicate de ziarul britanic „Observer", juristul englez H. Vincent, care a făcut recent o călătorie în Portugalia pentru a se interesa de situația deținuților politici, arată că: „Portugalia este un stat polițienesc, foarte asemănător cu cel al Germaniei naziste. Membrii poliției secrete se află pretutindeni, adesea ei fiind șoferi de taxiuri, ghizi, barmani etc.".

Pentru cea mai mică manifestare oamenii sînt aruncați în închisoare unde sînt ținuți mai mulți ani fără a fi judecați. Printre cei închiși se află comuniști, socialiști, monarhiști, catolici sau liberali; ei sînt muncitori sau țărani, industriași sau comercianți, studenți sau avocați. Printre deținuții politici arestați de mai mult timp fără a fi judecați se află: Jorge și Octavio Pato, membri ai secretariatului Partidului Comunist din Portugalia, Americo de Susa și Carlos Costa, membri ai Comitetului Central, cunoscuții activiști ai P.C.P., Julio Martinis, Natalia David și Albina Silva; numeroși partizani ai libertății și democrației, printre care: preotul Costa Pio, căpitanul Varela Gomes și soția lui, zeci de studenți din Lisabona, Coimbra și Porto. Sînt închiși de asemenea o seamă de oameni politici, scriitori, economiști, activiști pe tărîm obștesc etc. Printre aceștia se numără: fostul candidat la președinția Republicii, Arlindo Vicente, scriitorul Monteiro, economistul Lopes Cardoso, fostul președinte al tineretului catolic Manuel Serra și alții.

Dar regimul lui Salazar nu se mulțumește numai să arunce îndărătul gratiilor și să condamne la închisoare pe viață sute de patrioți sub motivul „măsurilor de securitate", ci îi asasinează.

În legătură cu torturile la care sînt supuși, și comportarea inumană a temnicerilor față de deținuții politici, juristul englez mai sus amintit scrie: „Una din torturile preferate în Portugalia este aceea care se numește „statuia". Deținutul este pus la perete și obligat să rămînă în această poziție șapte zile și șapte nopți. Dacă cel supus unei asemenea torturi se prăbușește (de obicei oamenii nu suportă decît pînă a doua sau a treia zi), el este lovit fiind obligat să se ridice". Și așa continuă tortura pînă ce victima decedează.

Un alt sistem de tortură este acela al somnului. Patriotul Julio Martinis a fost supus acestui sistem timp de 11 zile și 11 nopți. În acest timp atît ziua cît și noaptea călăii fasciști l-au împiedicat să doarmă.

Toți deținuții politici sînt izolați, fără dreptul de a citi cărți sau ziare, fără dreptul de a primi vizitele familiilor lor.

Dar lupta patrioților portughezi, a întregului popor, pentru libertate și democrație este sprijinită de întreaga opinie publică internațională. Pînă la urmă această luptă va fi încununată de succes.

Ion CHIREA

De curînd, la Tokio, a avut loc o mare demonstrație nocturnă a peste 10.000 de tineri muncitori și studenți în sprijinul revendicărilor de creștere a salariilor și împotriva tratativelor secrete dintre Japonia și Coreea de sud. În fotografie: aspect de la demonstrație.

Medicamente și profituri

„După cinci ani de căsnicie ni s-a născut, la 19 ianuarie 1962, un al doilea copil... El a venit pe lume fără brațe... Zilele care au urmat au devenit pentru nevasta mea și pentru mine cele mai grele zile ale vieții noastre... Nu incape îndoială că și teribila noastră soartă este efectul îngrozitorului medicament Contergan...".

Aceste rînduri zguduitoare sînt cuprinse în scrisoarea unui cititor al revistei vest-germane „Bild-Zeitung", publicată într-unul din recentele ei numere. Părinții nenorociți ai copilului fără brațe sînt printre miile de victime ale goanei după profituri, împinsă pînă la crimă, a uneia dintre societățile vest-germane de produse farmaceutice.

Din cercetările unor medici cu renume din Germania occidentală a reieșit că în această țară s-au născut, numai în anii 1960—1961, aproximativ 5.000 de copii monștri — fără brațe, fără picioare sau cu alte deformații fizice, (adică 5 la mie din toți noii născuți). Circa 1.500 din ei au murit în primele luni după naștere, ceilalți 3.500 fiind condamnați să trăiască schilozi. Cercetările au dus la concluzia precisă că în toate cazurile mamele au luat în timpul sarcinii „Contergan" — un sedativ-somnifer „la modă" în R.F. Germană, — produs al societății „Chemie Grünenthal G.m.b.H" din Stolberg.

Cifrele de mai sus, care atestă efectul criminal al acestui preparat farmaceutic vest-german, au fost aduse la cunoștință publică în cadrul unui recent congres al medicilor pediatri vest-germani din Münster de către cunoscutul specialist pediatru, profesorul Weikert de la Bonn. El a declarat: „Este absolut sigur că **membrele ciuntite au apărut din cauza somniferului Contergan**". Constatarea profesorului Weikert a fost confirmată și prin rezultatele cercetărilor întreprinse de clinicile de pediatrie din Köln, Düsseldorf și Hamburg ca și de specialiști renumiți.

„Contergan", după cum arătam mai sus, este un sedativ-somnifer, fabricat de firma „Chemie Grünenthal G.m.b.H", unul din numeroasele concerne vest-germane de produse chimice-farmaceutice care storc profituri uriașe din medicamentele ce le fabrică și le lansează apoi cu mare reclamă pe piață, uzînd de complicitatea diverșilor așa-ziși „oameni de știință", gata să laude — în schimbul unor onorarii substanțiale — efectul „miraculos" al noilor preparate.

(Conform datelor publicate de ziarul vest-german „Welt der Arbeit", industria farmaceutică din R.F.G. a cheltuit 63 de milioane mărci pentru reclamă, numai în anul 1960). Pentru aceste concerne s-a dovedit în anii din urmă, deosebit de profitabilă, fabricarea diferitelor sedative, calmante și somnifere, consumate în Occident în cantități din ce în ce mai mari, de către tot mai mulți oameni cu nervii obosiți de munca dusă pînă la epuizare, de nesiguranța zilei de mîine, de extenuarea fizică și intelectuală — consecință a exploatării capitaliste.

Pentru a profita de această „conjunctură", firma „Chemie Grünenthal" a pus în fabricație — după cercetări întreprinse în laboratoarele ei — o substanță sedativ-somniferă — obținută prin sinteză, pe care a de-

„Deja 5.000 de victime prin Contergan. Proporții înspăimîntătoare: 1.500 de copii au murit" — iată titlul sub care revista vest-germană „Bild-Zeitung" relatează noi amănunte despre efectele criminalului medicament.

numit-o „Thalidomid" din care a preparat apoi „Contergan". Bazîndu-se pe faptul că în R.F.G. nu există nici o lege care să reglementeze verificarea științifică a medicamentelor, fabricarea și vînzarea lor, concernul amintit s-a rezumat la experimentarea preparatului în propriile sale laboratoare unde, firește, criteriul principal este interesul firmei și nu sănătatea viitorilor consumatori. Datorită reclamei imense ce i s-a făcut și a faptului că „Contergan" a fost pus în vînzare liber, fără rețetă, în farmacii (prin „relațiile" de care dispune concernul la Bonn acest lucru n-a fost greu de obținut), el s-a bucurat în curînd de o cerere uriașă. Conform mai sus amintitei publicații vest-germane „Welt der Arbeit", în R.F.G. s-au cumpărat, numai în anul 1960, pe cap de locuitor, pilule în valoare de 32 mărci! **„Patru milioane de oameni din Republica federală** — scria acest ziar — **înghit seara înainte de culcare somnifere. Consumul crește nu numai la adulți. Tineri, epuizați de lupta cotidiană pentru existență, de orele suplimentare sau de bătălia pentru o slujbă mai bună adorm cu preparate farmaceutice... În vara anului 1961 fiecare al patrulea somnifer vîndut în farmaciile din Republica Federală a fost Contergan. Un milion de vest-germani au înghițit în fiecare seară înainte de culcare „Contergan", 30 la sută din ei fiind copii și tineri".** Și din nefericire și femei, viitoare mame. Rezultatul n-a întîrziat să se arate. În diverse maternități, spitale, clinici a început să fie semnalată în proporții tot mai mari nașterea copiilor schilozi. Medicilor, alarmați de acest fenomen, nu le-a fost prea greu să ajungă, prin cercetările lor, la cauza catastrofei...

Cînd primele constatări au devenit publice, în R.F.G. s-a dezlănțuit un adevărat scandal. Chiar și presa legată de monopoluri s-a văzut silită să la atitudine împotriva medicamentului criminal. În ciuda acestui fapt, 15 luni au trebuit să treacă pînă cînd s-a ajuns, nu la interzicerea vînzării „Contergan"-ului, ci la obligativitatea rețetei! Dar cînd scandalul a crescut în proporții și a depășit frontierele Germaniei occidentale (firma „Chemie Grünenthal" a livrat „Contergan" și „Thalidomid" — substanța din care a fost fabricat — și în alte țări) cînd a început să se semnaleze nașterea unor copii monștri și în Anglia, Canada, Suedia, Belgia, Elveția, Japonia și Brazilia, constatîndu-se și cauza acestei catastrofe, în R.F.G. a fost interzisă vînzarea criminalului medicament iar „Chemie Grünenthal" și-a anunțat clientela de peste hotare de retragerea acestuia.

Atîta tot. Concernul n-a fost nici pînă azi tras la răspundere prin justiție.

Dar tragedia încă n-a luat sfîrșit. Dat fiind că interdicția folosirii medicamentului a intervenit deabia în iarna trecută, mai continuă și vor mai continua să se nască copii schilozi și în R.F.G. și în celelalte țări în care s-a consumat această otravă care a adus în schimb profituri uriașe, acționarilor firmei producătoare.

A. STANCIU

Oameni ai gîndirii creatoare

Corespondență din Moscova

Fără răgaz, zi și noapte, pe căile ferate aleargă vagoanele ce duc oameni în depărtări dragi, cunoscute sau necunoscute. În munți și pe cîmpiile nesfîrșite, spre miazănoapte și spre miazăzi gonesc autocamioane încărcate.

Și nici călătorii ocupați cu grijile drumului, nici șoferii, nici mecanicii concentrați în munca lor încordată nu-și opresc privirea asupra celor cîteva cuvinte gravate în metalul vagoanelor și al camioanelor: „Uzina constructoare de mașini din Mitișci".

Am avut prilejul să cunosc colectivul de multe mii de lucrători de la Mitișci. Și de atunci, de fiecare dată, în timpul călătoriilor mă întorc cu gîndul la acești constructori de mașini, oameni ai muncii frămîntate și inteligente.

Biroul obștesc

— Imposibil — spuse unul din conducătorii uzinei iar apoi, desigur pentru a atenua acest verdict categoric, se corectă — puțin probabil. Alexandr Vasilievici Ponikarov răspunse doar cu un zîmbet indulgent.

Și așa de fiecare dată. Ideile inginerului-mecanic Ponikarov și ale tovarășilor săi sînt întotdeauna atît de îndrăznețe, atît de noi și neașteptate, încît este greu să le acorzi dintr-o dată toată încrederea. De aceea drumul de la nașterea acestor idei pînă la ziua mult așteptată cînd se întruchipează în piese, mecanisme și ansamble vizibile și palpabile este uneori un drum lung și spinos.

După război, uzina a început să fabrice camioane basculante de o tonă și jumătate. Mecanismul lor hidraulic era copiat după o captură nemțească. Mecanismul nu era cine știe ce, era complicat și costisitor.

Ponikarov fu animat de ideea de a crea o construcție nouă, sovietică. Aceeași sarcină și-a pus-o și biroul principal de proiectare. Cîteva luni mai tîrziu a avut loc un duel original: cinci variante ale noului tip de mecanism hidraulic propuse de către „adevărații proiectanți" înfruntau invenția lui Ponikarov.

Brevetul de autor a fost acordat lui Alexandr Vasilievici. Invenția sa a dat uzinei mari foloase. Înainte, se produceau pe zi cel mult 50 de basculante, pe cînd în prezent se produc 150 sau chiar 200. Noul mecanism hidraulic este atît de ieftin și necesită un colum de muncă atît de redus încît permite acest lucru.

Zicala populară spune că două minți fudecă mai bine decît una singură. Conștienți de acest lucru inventatorii entuziaști de la biroul de proiectare s-au alăturat eforturilor lui Ponikarov.

După exemplul lucrătorilor din Ural, ei au creat un birou obștesc de proiectare — B.O.P. — condus de Ponikarov. Nu a trecut prea mult timp și acest birou a devenit renumit în cadrul uzinei.

Uneori este greu de crezut că pot fi rezolvate într-un mod atît de strălucit probleme tehnice complexe desfășurîndu-se în același timp munca de bază care solicită aproape tot timpul disponibil.

Dar pentru entuziaștii din cadrul biroului obștesc de proiectare invenția nu era un scop în sine. Aceasta se face în numele oamenilor, al muncitorilor, pentru a le ușura munca. De aceea zilele devin mai lungi, de aceea gîndurile acționează curajos și energic.

...Conducătorul uzinei a examinat îndelung și cu atenție schița noii mașini pe care a adus-o Alexandr Vasilievici. Dar la plecare a repetat totuși: puțin probabil.

Iată despre ce este vorba în esență: Una dintre secțiile uzinei produce cilindri, compresoare grele pentru lucrările de asfaltare. Fiecare compresor este îmbrăcat într-un înveliș de tablă groasă de oțel. Pentru a curba un inel de tablă de 25 mm., presatorii încălzesc semifabricatul pînă la o mie de grade. Stînd în picioare, lîngă cuptorul încins, lucrătorii îndoaie metalul cu mîna. E o muncă grea, nepotrivită pentru zilele noastre.

Și iată că cei cinci îndrăzneți au creat „pe hîrtie" o nouă mașină menită să înlocuiască eforturile oamenilor. Mașina curbează oțelul rece în numai 15 secunde, în loc de 15-18 minute.

Dar calculele, schițele nu erau convingătoare. Atunci autorii au creat un mic model simplificat la scara 1:10. Cînd modelul a fost pus în funcțiune, întregul colectiv al uzinei a salutat bucuros nașterea noii mașini.

12 brevete de autor a obținut Ponikarov, din acea zi memorabilă cînd, tînăr muncitor, a făcut prima sa invenție. În timpul acesta el a absolvit Institutul și a devenit el însuși inginer.

Și de atunci inginerul Ponikarov nu a abandonat ideile îndrăznețe, căutările, — minunații însoțitori ai omului care știe să iubească și să viseze.

„Sînt încă tînăr"...

Acestea sînt cuvintele pe care le repetă mereu, cu multă plăcere Mihai Andrianovici Stepanov. A împlinit de curînd 70 de ani.

În fiecare dimineață el trece domol poarta uzinei. Și orice om înzestrat cu spirit de observație, privindu-l, se gîndește: aici este casa lui, cunoscută și apropiată pînă la ultima treaptă, pînă la ultimul cui.

În decursul celor 50 de ani de muncă la Mitișci, el a lucrat în zeci de sectoare, a instalat și a reglat mii de mașini din cele mai diferite, a ocupat diferite posturi. A fost muncitor. A fost și maistru, șef de secție.

...În viața fiecărui om există zile cînd se dezvăluie în întreaga sa deplinătate bogăția sufletului său, forța voinței și a rațiunii sale. Pentru Mihail Andrianovici ca și pentru mulți compatrioți ai săi, asemenea zile au fost zilele Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Uzina a fost evacuată în Răsărit. Plecau oameni, utilaj, arhivă tehnică. La Mitișci se poate spune că rămăseseră doar ziduri și cîteva zeci de oameni mai în vîrstă. Printre ei era și Mihail Andrianovici Stepanov.

Și iată că s-a petrecut o minune. Uzina a înviat. S-a umplut de glasurile oamenilor, de vuietul mașinilor. Mitișci livra produse care se trimeteau spre front. Și această minune a înfăptuit-o Stepanov.

În fosta secție mecanică rămăseseră din întîmplare 14 mașini-unelte ale școlii de meserii de pe lîngă fabrică. Mihail Andrianovici, împreună cu tovarășii săi, a strîns aceste mașini, le-a mutat în secție, unde rămăseseră axele de transmisie și le-a pus la punct. Peste trei zile ele funcționau din plin. Datorită minunatei sale inițiative, el a reușit să organizeze și turnarea fontei. Iar felul cum a pus în funcție presa de 10.000 tone, aproape singura din regiunea Moscova, stîrnește uimire și acum. Din piese stricate, împrăștiate în toată uzina, fără a avea schițe sau scheme, literalmente în două săptămîni, el a creat o presă hidraulică și o pompă.

La distanță de 10 km. se găsea nemții, iar pe linia ferată îngustă creată de un pumn de cîțiva muncitori curajoși circula dus-întors o garnitură „fucărie". Ea era trasă de o motolocomotivă confecționată de Stepanov dintr-un motor vechi de automobil. După desenele lui au fost făcute vagonetele. 5.000 de grenate pe zi dădea frontului uzina în zilele grele pentru țară. Iar apoi de aici au plecat trenuri blindate și bombe...

Stepanov a împlinit 70 de ani.

— Să ies la pensie? Nu, o să mai lucrăm noi...

Zi și noapte pe drumuri apropiate și îndepărtate gîrbesc camioanele. Și aș vrea ca omul care observă marca MMZ — marca acestei unități, încrustată în metalul vagoanelor și al mașinilor, să-și amintească de cei cîțiva meșteri ruși, oameni ai unei intense mari munci creatoare.

N. FEDIUȘOVA

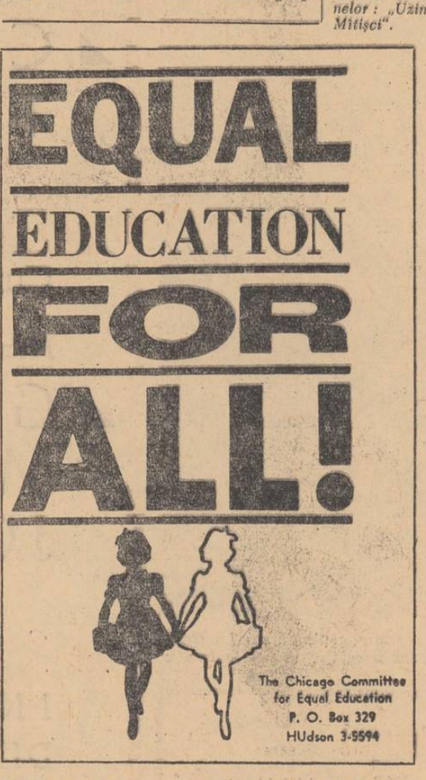

În Statele Unite ia amploare campania pentru înlăturarea restricțiilor rasiale din sistemul de învățămînt american. Afișul de mai sus, care cere „Educație egală pentru toți!", a fost tipărit de un comitet de acțiune care funcționează la Chicago și întreprinde numeroase acțiuni de protest împotriva inegalității rasiale existente în învățămîntul din S.U.A.

INTERVIUL NOSTRU

MAIA PLISEȚKAIA

vorbește cititorilor „Magazinului"

Am mai văzut-o dansînd în 1949, la Budapesta, în cadrul Festivalului mondial al tineretului și studenților și, mai apoi, la Moscova, la „Bolșoi Teatr", în 1956. Și de fiecare dată am plecat din teatru, ca și ceilalți spectatori de altfel, cu imaginea unei excepțional de înzestrate balerine, stea ce strălucește tulburător pe firmamentul baletului mondial. Am revăzut-o acum, în București, în cele două spectacole din sala Palatului R.P.R. — păcat că n-a putut rămîne mai mult — și contactul ei cu publicul bucureștean ne-a dezvăluit-o în toată splendoarea talentului său, aflat azi în cea mai desăvîrșită înflorire.

Artista poporului a U.R.S.S. ne-a dăruit două seri de neasemuită desfătare. Imaginea Odettei căreia Plisețkaia i s-a dăruit cu tot sufletul și făptura ei grațioasă, expresivă, admirabil proporționată, mișcarea ei superbă care te introduce într-o lume de vis și vrajă peste care plutește însă un suflu uman adînc și generos, vor rămîne multă vreme în amintirea spectatorilor. Ca de altfel și chipul Odiliei, în care Plisețkaia a reușit să creeze un personaj de neuitat. De aceea pășim oarecum emoționați în apartamentul pe care-l ocupă la „Athenée Palace".

Ne primește însă cu o asemenea solicitudine, prietenie și modestie încît simțim sarcina noastră devenind mult mai ușoară. Îi amintim de spectacolele în care am mai văzut-o și ne bucură sincer că spectatorii n-o uită, după care trecem la subiect.

— Maia Mihailovna, v-am ruga cîteva amintiri din începuturile dansului dv...

Femeie tînără încă, n-are nici 37 de ani, Plisețkaia nu poate însă face excepții de la regula generală a sexului. Așa că ne întrerupe cu un surîs fermecător :

— *Asta a fost acum 100 de ani. Nici nu-mi mai aduc aminte. Dar dacă mă gîndesc mai bine cred că dansez din totdeauna. Sigur e, însă, că de la 7 ani am început s-o fac metodic.*

— Ce v-a determinat să vă dedicați dansului ?

— *Înclin să cred că inițial am împlinit și eu o tradiție familiară. Mă trag din Messerev, poate ați auzit de ei. În clasa unchiului Asaf, am învățat de altfel baletul.*

Asaf Messerev și sora sa Sulamita Messerev din generația mai veche, sînt maeștri remarcabili ai dansului clasic rus, a căror faimă a trecut la timpul său granițele țării. De altfel Plisețkaia completează tabloul familiei arătîndu-ne că cei doi frați ai ei au îmbrățișat de asemenea arta baletului.

— O amintire totuși, din debutul dv. ?

— *Mai emoționante amintiri sînt desigur acelea cînd copil fiind încă am început să interpretez diferite roluri în cadrul programelor școlare. Mai tîrziu am interpretat roluri de copii în spectacolele Teatrului Mare. În 1944 am debutat ca profesionistă pe scena lui Bolșoi Teatr, în Maşa din „Spărgătorul de nuci". Am muncit mult, m-am pregătit serios, am fost foarte emoționată, dar a mers...*

Îi amintim interlocutoarei că de fiecare dată cînd am văzut-o pe scenă ni s-a părut foarte emoționată. Nu protestează, dar adaogă :

— *E firesc, nu ? Arta e artă. Poți oare să emoționezi oamenii fără a fi tu însuți emoționat ? Deși aș înclina să cred însă că nu atît despre emoție e vorba, cît despre dăruire. Desigur sînt emoționată ca orice artist, și de rol și de felul cum voi fi primită de public, dar mai presus de toate stă faptul că pe scenă simt nevoia să dau de fiecare dată o bucată din suflet, din viață, nu atît eroului cît mai ales publicului. Asta de altfel mă face să interpretez de fiecare dată rolul într-un mod diferit, să-i adaug ceva nou.*

Îi mărturisim că în ultimul ei spectacol la București am avut impresia că în dansul Odiliei am zărit la un moment dat o umbră de suferință determinată de cruzimea cu care Rotbart, urmărindu-și planul, o împinge spre mistificare.

— *Rezultatul imaginației dv., desigur. Fiecare spectator are și dreptul să interpreteze în felul lui. De altfel asta confirmă și cele ce spuneam înainte : de fiecare dată dansez într-un fel nou.*

— Dar canoanele tehnicii clasice ?

— *Pe fondul lor. Trebuie muncit în așa fel încît tehnica să nu constituie un obiectiv care trebuie atins pe scenă ci un mijloc ajutător. Trebuie muncit mult, neobosit. E nevoie de multe, multe repetiții. Și asta în permanență.*

— Cîte ore repetați îndeobște ?

— *În fiecare zi, toată viața de la 7 ani. Mult în fiecare zi. Dar aș greși dacă aș spune că numai cantitatea contează, deși tehnica n-o poți cuceri fără muncă minuțioasă. Contează foarte mult și felul cum abordezi rolul. Poți munci cîteodată un ceas pe zi și să fii istovit de munca de pătrundere a rolului.*

— Care este după dv. esențialul în munca balerinului ?

— *Esențial este să-ți pătrunzi pînă-n cele mai adînci adîncuri rolul și să-l duci pînă la capăt. Desigur nu poți realiza acest lucru în întregime, întotdeauna, dar trebuie să tinzi și mai ales să muncești cu perseverență și totală dăruire pentru atingerea acestui țel. Tehnica, forma de exprimare, muzicalitatea, caracterul, chipul și comportarea eroului trebuie studiate din toate punctele de vedere. Chiar și felul cum trebuie să porți costumele și alte asemenea lucruri care par de multe ori amănunte doar, dar care au mare importanță. Și mai ales cred că esențial este să poți să transpui în dans muzica, ceea ce presupune să nu dansezi după muzică ci să te contopești cu ea, să-i redai conținutul. Și nu muzica în general, dar și orchestrația, nuanțele fiecărui instrument în parte.*

Din interviul nostru nu putea desigur lipsi invariabila întrebare : — Care sînt rolurile preferate ? I-am pus-o. Modestă, marea balerină observînd că nici un ziarist din lume n-a iertat-o de această întrebare, ne răspunde că absolut toate rolurile pe care le interpretează îi dau mari satisfacții. Am insistat totuși.

— *Dacă insistați... patru : Lacul lebedelor, Romeo și Julietta, Raymonda, Don Quijotte. Adăugați și Floarea de piatră, neapărat.*

Ne gîndim la toate acestea dar și la rolurile interpretate de Plisețkaia în „Giselle", în „Lebăda murind", în „Fîntîna din Baccisarai", în „Cenușăreasa" și atîtea altele cu care balerina a cucerit faimă mondială. Ele trădează un diapazon foarte bogat mergînd de la dansul liric profund pînă la cel dinamic cu salturi și căderi impozante, cu mișcări energice și ritmuri rapide. Este notoriu faptul că în istoria baletului mondial asemenea fenomene se întîlnesc foarte rar. La întrebarea noastră Maia Plisețkaia, făcînd, cu modestia-i caracteristică, abstracție de minunatul ei talent, ne răspunde :

— *Mă ajută muzica și conținutul ei. Urmărind dezvăluirea caracterelor ajungi implicit să exprimi, prin mijloacele dansului, o gamă întreagă de trăiri. Este minunat să trăiești atîtea roluri minunate.*

— Cîteva cuvinte, vă rog, despre școala de balet sovietică...

— *Școala sovietică de balet cunoaște în zilele noastre o admirabilă înflorire nemaiîntîlnită. În fiecare an, datorită muncii maeștrilor mai vîrstnici, colectivul nostru se completează cu cadre noi, bine pregătite. În ultimii ani se poate vorbi despre absolvenți tineri, excepțional de dotați care au devenit soliști : Vasiliev, Lavrovschi, Besmertnova, Maximova, Reabinkina. O generație nouă, de mare viitor...*

Interviul nostru se apropie de sfîrșit, Plisețkaia fiind așteptată la Teatrul de Operă și Balet unde va împărtăși actorilor romîni din experiența sa. Lucru care însă nu ne poate împiedica să aflăm de la ea că printre autorii ei preferați se numără Hemingway și Puşkin, că îndrăgește deopotrivă toate artele cu singura condiție să nu-i ofere lucruri mijlocii, că muzica cu deosebire o pasionează. Despre baletul romînesc are o părere foarte bună.

— *Este o trupă cu o ținută artistică și individualități remarcabile. De asemenea dirijorul, care a intuit admirabil intențiile mele ajutîndu-mă mult în reușita spectacolelor.*

— Cum v-ați simțit în Bucureștiul nostru ?

— *Aveți un public minunat, în fața căruia e o adevărată bucurie să dansezi. Sensibil, pătrunde în adîncurile muzicii și dansului, iar primirea pe care mi-a făcut-o îmi va lăsa amintiri de neșters. M-a emoționat pînă la lacrimi manifestația de la sfîrșitul ultimului spectacol cînd n-a vrut literalmente să părăsească sala. Lucrul este cu atît mai prețios pentru mine cu cît lucrurile s-au petrecut într-o sală de asemenea proporții și nu în obișnuitele săli de operă. Mă voi gîndi cu drag la publicul romînesc și voi fi fericită să pot reveni în minunatul vostru București despre care am auzit multe lucruri frumoase dar care mi-a depășit toate așteptările.*

M. RADIAN

Maia Plisețkaia și N. Fadeicev în „Lacul lebedelor"

Litoralul vă așteaptă!

(Urmare din pag. 1)

peții stațiunii, vor fi „perlele mării", autenticele palate cu 5—15 nivele, răsărite parcă peste noapte pe limba de nisip dintre mare și lacul Sutghiol.

Într-un timp uimitor de scurt au fost înălțate 9 hoteluri cu o capacitate de 5.000 de locuri, încheindu-se astfel, cu aceste construcții, marele complex hotelier de 10.000 de locuri de la Mamaia. Chiar de la intrarea în stațiune, te întîmpină — ca un arc pitoresc — „trio-ul" elegantelor hoteluri „Lotus", „Delfin" și „Pescăruș", fiecare cu parter și 4 etaje, cuprinzînd cîte 362 de locuri. Avînd exteriorul vopsit într-un galben odihnitor și cu logiile orientate spre albastrul mării, marele hotel „Dacia" — cu două tronsoane, cu o capacitate de 923 locuri — își așteaptă, în acest an, cei dintîi oaspeți. „Selectul", cu cele 596 locuri ale sale, alături de hotelurile „Aurora" și „Victoria" — fiecare cu cîte 9 etaje, — sclipesc și ele sub razele calde de mai. Cel mai înalt hotel din Mamaia însă este „Parc", cu 15 nivele. Dotat cu terasă circulantă și solar, acest mare hotel va fi încălzit — ca și hotelul „Yalta" — și în timpul iernii.

În vreme ce harnicii constructori finisează exteriorul unor clădiri, a început aranjarea elegantului mobilier, a covoarelor și perdelelor, ca și a apreciatelor saltele din material spongios colorat. Se montează telefoanele, se instalează aparatele de radio și televizoarele, astfel ca clipele de odihnă și de recreere să fie cît mai plăcute...

Primul pe care-l întîlnim la Eforie-Sud este inginerul Petre Hagibira, de la Întreprinderea nr. 3 instalații — Constanța. Ca unul care răspunde de instalațiile de aci și din stațiunile învecinate, tînărul inginer este în măsură să ne arate „pe concret" ce se execută pentru noul sezon. Două frumoase intrări cu trepte, care se unesc într-un pasaj construit ingenios sub linia ferată Constanța—Mangalia ne poartă pașii spre noul pavilion de băi reci de nămol, a cărui capacitate va spori în acest an cu 1.400 de locuri. Instalatorii din echipa lui Mircea Dumitru dau zor cu executarea dușurilor, iar cei din echipa lui Const. Coroianu fac ultimele instalații electrice interioare. Fiecare lucrare este controlată îndeaproape de inginerul Hagibira. De pe însorita plaje — care în acest an va putea primi cu 1.800 mai mulți vizitatori decît în sezonul trecut — stîlpii despărțitori ai cabinelor, orînduiți în forma unui arc convex în fața lacului Techirghiol, pot fi asemuiți cu cei ai unui templu antic...

Tot în această stațiune se execută fațadele — în culori pastel — la cele două corpuri de clădiri cu 560 locuri ale noului complex de odihnă. Marin Niculescu, Dumitru Mihalcea și alți muncitori, utilizează la fațade praful de marmoră cu vinacet ; în interior, muncitorii din echipa lui Dumitru Andoreanu și Mitică Cristea, execută zugrăveli în calcio vecchio. Sus, alți muncitori efectuează termohidroizolația teraselor circulante. De aci, în sezonul viitor vor putea fi văzute alte 4 noi blocuri, care vor mări capacitatea acestui complex de odihnă la 1.500 de locuri.

7 noi blocuri cu 240 apartamente se află în finisaj la Mangalia. Iar la Constanța, între gara nouă și fosta gară a orașului, vizitatorii vor fi întîmpinați de siluetele unor blocuriturn, cu 9—11 etaje.

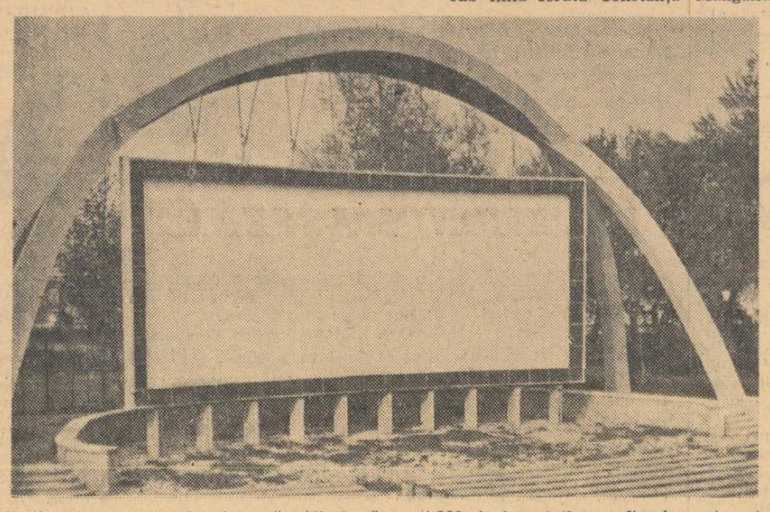

Pe lîngă cinematograful de vară „Albatros", cu 1.200 de locuri (fotografia de mai sus), *la Mamaia se va aranja și un modern teatru de vară.*

Cifre impresionante la capitolul aprovizionării

Un alt important loc pe litoral îl ocupă construcțiile de unități comerciale și cele de servire a vizitatorilor. Și în această privință, constructorii și organizațiile comerciale nu și-au precupețit eforturile.

La Mamaia, marele hotel „Parc" va avea la parterul său un restaurant modern, un bar, o unitate de frizerie și coafură. Restaurantul de vară „Select" va fi construit în chip original, în jurul hotelului cu același nume. Nu mai puțin de 640 vizitatori vor putea fi serviți la numeroasele mese din metal combinat cu material plastic al restaurantelor „Aurora" și „Perla". Un restaurant modern se amenajează și pe aerodromul internațional de pe litoral. O altă surpriză plăcută o va constitui marele „Complex M" din Mamaia, executat prin grija sfatului popular orășenesc Constanța. Construit din sticlă și material plastic, acest complex va adăposti la parter un magazin alimentar cu autoservire, o frizerie, o parfumerie, un magazin de artizanat, o librărie cu autoservire, o agenție O.N.T., o agenție de voiaj, un oficiu P.T.T.R. și C.E.C., iar la etaj o bibliotecă cu sală de lectură și o sală de expoziție.

Să nu uităm nici de „combinatul" de la intrarea în Mamaia. Aici se asigură gheața, feluritele preparate, produsele de cofetărie și patiserie, etc. ; aci se află centrala termică care alimentează cu apă și energie electrică stațiunea. În afara depozitelor de alimente dotate cu camere frigorifice, a atelierelor, garajelor și a blocurilor de locuințe pentru personalul sezonier de servire, grupul mai posedă o spălătorie mecanică cu 15 mașini, avînd o capacitate de spălare de 7000 kg. rufe în 8 ore.

În noul local al cantinei-restaurant cu 500 locuri de la Techirghiol, îi întîlnim pe cei 4 frați Tudorache. Cu toții sînt instalatori pricepuți, care au lucrat și la blocurile din Hunedoara, la halele de alimente din Petroșani, la construcțiile din București... Sub supravegherea fratelui lor mai mare Ștefan, care este și șeful de echipă, Aurel și Gheorghe Tudorache montează tuburile de scurgere, iar Nicolae instalează țeava de apă în interiorul construcției. Doar aici vor lua masa și meșteri instalatori din alte orașe ale țării și dè, e obrazul lor în joc...

O construcție originală, cu pilaștri luminați din oțel, cu terase, cu ferestre cît un perete și cu panouri decorative, va adăposti la Eforie-Sud modernul complex cu 1.000 locuri „Delfinul". Aici va funcționa un restaurant, o cofetărie și un bufet expres, avînd la etaj o linie cu autoservire.

Și Constanța se va îmbogăți cu complexe comerciale noi în zona gara nouă — gara veche, pe str. Ștefan cel Mare și pe str. Republicii.

Marelui număr de vizitatori ce va umple litoralul de voioșie și tinerețe, i se asigură cantități importante de produse alimentare și industriale. Odată cu începerea sezonului, la Constanța va intra în funcțiune o stație de îmbuteliere a berei cu o capacitate de 100.000 sticle în 24 de ore. S-au asigurat 16 trenuri a cîte 10 vagoane cu gheață, urmînd a se pune în vînzare în cursul verii peste 7 milioane litri de bere, 127.000 litri de bragă, peste 2.300.000 porții de înghețată (parfeuri, înghețată populară etc.), mari cantități de suc, citro, limonadă, ce se vor vinde și pe plaje, printr-un număr de puncte volante.

Ce vreți, la mare soarele arde puternic...

Flori, arbori ornamentali, distracții multiple...

Cu acestea însă, constructorii și gospodarii stațiunilor nu-și socotesc misiunea încheiată. Ei muncesc cu drag la completarea „toaletei" litoralului, cu toate atributele esteticului.

În afara asfaltării aleilor și instalării stîlpilor cu lumină de neon, la Mamaia se plantează arbori ornamentali pe 18 ha. Perdeaua de măslini sălbateci de la marginea plajei dă nu numai o notă originală, ci și protejează de paranisipuri viața plantelor. 70.000 m.p. de peluze de verdeață încing, ca un brîu viu noile hoteluri.

Un viitor cazinou cu bar, estradă pentru orchestră, muzic-hall, se află în construcție la Mamaia. Tot aci se construiesc două bazine nautice de agrement și un teren de sport. La Techirghiol se fac intense amenajări la plaje și la debarcaderul pentru bărcile și șalupele de agrement. Noul cinematograf „Tomis", cu 1.000 de locuri de la parterul blocului „Cinemascop" din Constanța, va fi înzestrat cu ecran lat și cu 32 difuzoare stereofonice amplasate în plafon.

După cum se vede, pregătirile sînt intense și multiple. Întregul țărm al mării se gătește în haină nouă, se pregătește să vă întîmpine cît mai bine. Dragi vizitatori, litoralul vă așteaptă !

Mircea SCRIPCA

CÎND „STELELE" SE STING!...

Magazin reportaj

Lumina stelelor care se sting ajunge pe pămînt după foarte mulți ani. Un fenomen asemănător se întîmplă, deseori, și în cinematografia occidentală. De pe ecran au dispărut de mult „stele" cîndva atît de populare.

Dar de ce cad „stelele" ? — iată o întrebare care interesează desigur pe mulți. Pentru a se da un răspuns vor trebui neapărat amintite cîteva exemple.

Sînt 26 de ani de cînd a apărut pentru prima oară pe ecran o fețișoară blîndă, drăguță, încadrată de zulufi. Cu optimism inepuizabil, această ființă tînără, plină de grație și de stîngăcie copilărească, era un prilej de fericire pentru oamenii adulți din jurul ei. Așa și-o amintesc mulți pe Deanna Durbin, într-unul din primele ei filme, **„O sută de bărbați și o fetiță"**. O întîmplare fericită a adus-o, la vîrsta de 14 ani, în cinematografia americană. Un fizic plăcut, grația și gingășia tinereții, o voce agreabilă au ajutat-o să cucerească cu repeziciune popularitatea în rîndurile publicului. Astfel, fetița din statul Winnipeg a devenit o „stea".

O „stea" reprezintă însă un capital, de pe urma căruia trebuie trase profituri. Și firma cinematografică „Universal", care i-a propus tinerei actrițe încheierea unui contract, intenționa să profite zdravăn de pe urma ei. Nimeni nu s-a gîndit că această proaspătă „stea" nu are pregătire profesională, nu are deprinderi actoricești și că aceste lipsuri, mai devreme sau mai tîrziu, trebuiau să se facă simțite. Deanna era drăguță, fermecătoare, atîta timp cît se juca pe ea însăși, și aceasta a fost suficient. Astfel a început sălbateca exploatare a acestui chip care se bucura de aprecierea publicului.

Unul după altul au urmat filmele **„Secretul unei artiste"**, **„Virsta cunoscută"**, **„Trei fete drăguțe cresc mari"**, **„Primul bal"**. În fiecare din aceste pelicule, Deanna Durbin a continuat să fie aceeași făptură drăguță — o adolescentă cu zîmbetul fermecător, cu dinți strălucitori și cu o voce agreabilă. Dar, în fiecare rol nou, era mereu mai puțină sinceritate, mai puțină spontaneitate decît în rolul anterior...

Cînd crescuse prea mult pentru a mai interpreta roluri de fetițe, actrița a trecut la interpretarea rolurilor de tinere sărace, care reușesc să-și croiască drum în viață măritîndu-se cu omul iubit, neapărat un bogătaș.

Unii își mai amintesc de filmele **„Sora majordomului"**, **„Vals de primăvară"** sau de **„Căsătorie fără voie"**.

Același chip nu poate însă fi variat la nesfîrșit. Se pierduseră farmecul noutății, gingășia, spontaneitatea. Astfel a început „apusul". Timp de cinci ani, Deanna a mai încercat să se mențină pe ecran. Filmele ei erau însă tot mai puțin gustate.

Însemnarea de față se oprește în mod amănunțit asupra soartei Deannei Durbin, căci este tipică pentru soarta multor altor „stele", care urcă vertiginos și la fel de vertiginos cad de pe firmamentul cinematografiei occidentale.

„S-avem iertare, ar putea obiecta un cititor. În drumul creator al unui artist multe depind chiar de el însuși. Dacă a vrut cu tot dinadinsul să devină o actriță bună, ea ar fi putut să-și aleagă roluri mai interesante, mai variate, care să-i permită perfecționarea măiestriei..."

Adevărul este că nu putea face aceasta. Fiecare actor american este legat de firma cinematografică printr-un contract, care-i interzice să-și aleagă el însuși rolurile. Artistul are obligația de a juca numai ceea ce îi propun patronii. El nu are nici posibilitatea să rezilieze contractul (ar trebui plătite daune uriașe). În schimb, la fiecare 6 luni, firma poate renunța la serviciile unei „stele" care nu mai corespunde.

Din cauza contractului actorul este nevoit ca, timp de 7 ani, să interpreteze roluri care aduc profituri firmei. Ceea ce, în mod inevitabil, duce la standardizare, la pieirea profesională. Nu întîmplător cariera multor „stele" cinematografice americane nu depășește termenul unui contract, iar de obicei este chiar mai scurtă.

Să ne amintim acum de Greta Garbo. Primul ei contract cu firma americană „Metro Goldwyn Mayer" a fost încheiat în 1926, cînd artista abia sosise în S.U.A. și era prea puțin cunoscută. Nu avea dreptul să-și aleagă rolurile. Timp de șapte ani, această atît de înzestrată artistă dramatică a fost nevoită să joace rolurile unor femei seducătoare, perfide, în melodramele triviale produse de studiourile din Hollywood. Abia cînd s-a smuls din menghina contractului înrobitor, Garbo a putut să interpreteze roluri dramatice cu adevărat interesante, ca cel al reginei suedeze Cristina, al Annei Karenina, al Margueritei Gauthier.

Și mai tristă este povestea actriței ungare Franziska Gall. După succesul zgomotos al filmelor **„Peter"** și **„Micuța mamă"**, ea a fost invitată în S.U.A. unde aceeași firmă M.G.M. i-a oferit un contract. Însă nu s-au găsit roluri de comedii potrivite pentru ea și Franziska a fost nevoită să joace în filme melodramatice, de tipul **„O lună de miere la Paris"**. Cînd a refuzat să joace roluri care nu corespundeau firii sale artistice, nu i s-a mai oferit nimic și totodată i s-a interzis să turneze în filme realizate de alte companii cinematografice. Indignată, Franziska Gall a renunțat la contract și în 1940 a părăsit S.U.A. întorcîndu-se în patrie.

Cunoscutul actor american Buster Keaton-Malec, arată în memoriile sale, **„Minunata mea lume a palmelor"**, că el consideră cea mai mare greșeală din viața sa contractul încheiat cu firma M.G.M. Dăruirea fină, inteligentă, profund satirică, a actorului, nu se integra în cadrul cerințelor pe care le manifestau producătorii.

Nu este de aceea de mirare că acest actor atît de talentat, care în jurul anului 1920 a realizat comedii minunate, cum ar fi **„Ospitalitatea noastră"**, **„Trei epoci"**, **„Generalul"**, **„Sherlok junior"**, în care semna de multe ori regia și scenariul, fiind totodată interpretul principal, nu a mai realizat după aceea nimic remarcabil. Pierzîndu-și avutul în urma crizei din 1929, el a fost nevoit să bată pragul marilor firme cinematografice, pentru a obține, rareori, roluri neînsemnate. Hollywoodul nu-i putea ierta lui Keaton că cele mai bune filme ale sale erau parodii la producția în masă a „fabricii de iluzii" americane.

Poate că unii își mai amintesc de un bun artist de comedie, Roscoe Arbuckle, cunoscut sub numele de Fatty. La începuturile cinematografiei, popularitatea lui era imensă. Pe ecranele lumii rulau zeci de filme interpretate de el. Pe neașteptate, în 1921, s-a dezlănțuit un scandal monstru: la o serată pe care a organizat-o Fatty la Hollywood, a fost asasinată o femeie A fost bănuită gazda. Știrea cu privire la misteriosul asasinat s-a răspîndit ca fulgerul în întreaga Americă. S-a stabilit că tirajul ziarelor americane depășise în ziua aceea tirajul ziarelor care anunțau intrarea S.U.A. în primul război mondial! Și deși tribunalul l-a achitat pe artistul nevinovat, cazul acesta a pus capăt carierei sale actoricești.

În filmul **„Hollywood"** realizat în 1923, există următorul episod: într-un șir lung de figuranți care caută de lucru, stă un cetățean. Iată că a ajuns în dreptul ghișeului, unde își spune numele. Ferestruica cade cu zgomot în fața sa. Actorul se întoarce și publicul îl recunoaște pe Roscoe Arbuckle, cîndva atît de renumit. Pentru el nu mai era loc la studiourile din Hollywood. Un actor cu „reputație sifonată" nu mai putea interesa studiourile. Lucrurile au ajuns pînă acolo încît Fatty a fost nevoit să simuleze propria sa moarte și apoi să încerce să găsească de lucru sub un nume de împrumut.

Acest exemplu nu este singurul. Ar putea fi amintită soarta actriței Gail Sondergaard, soția regizorului Herbert Biberman (realizatorul filmului „Sarea pămîntului"). Pînă în 1947, cînd a avut loc procesul anticomunist „Judecata Hollywoodului" (unde Biberman făcea parte dintre martorii nedoriți) ea a jucat în 45 de filme și a fost distinsă cu premiul „Oscar" După 1947 a jucat în numai un singur film. Este cunoscut de asemenea faptul că în S.U.A. filmele în care joacă Ingrid Bergman sînt boicotate. Ea a „îndrăznit" să încalce dogmele fățarnice ale moralei Hollywoodului...

Iată dar dovada că, spre deosebire de stelele cerești, cele terestre rar se sting singure. În condițiile producției cinematografice din Statele Unite sînt prea multe „condiții obiective" care duc la căderea lor.

HOLLYWOOD-UL așa cum e...

Deanna Durbin pe vremurile debutului ei cinematografic

Actrița maghiară Franziska Gall în 1934

● *VESTITA actriță Mirna Loy, partenera de altă dată a lui William Powell, a încercat să se sinucidă. Cauza ? Jena financiară, publicitatea indiscretă a Hollywoodului.*

● *ROBERT DONATT, interpretul lui Mr Chipps și al „Cetadelei" lui King Vidor, și-a încheiat zilele într-o cameră mizeră din Chicago. Nu mai avea nici un ban.*

● *JACKIE COOGAN, „Piciul" de acum trei decenii, ispășește în închisoare pentru trafic de stupefiante. Trei ani de carceră.*

● *NORMA SHEARER, nevasta interpretă a filmului lui George Cukor, „Femei", una dintre cele mai bogate femei din S.U.A. în anul 1940, conduce în prezent o pensiune pentru femei în orașul Reno.*

Norma Shearer

● *„NU-L INVIDIAȚI.* Hollywood-ul este o cloacă", *a spus dezamăgit, după ce a părăsit America, cunoscutul actor francez Pierre Blanchar.*

● *ANUL TRECUT, Mickey Rooney, cîndva idol al Hollywood-ului, a fost citat în fața tribunalului pentru neplata impozitelor. „Nu mai am nici un ban", a declarat actorul în fața judecătorilor. „Hollywood-ul m-a ruinat".*

PE MERIDIANELE GLOBULUI

CAFENELE ȘI PATISERII BUDAPESTANE

(Urmare din pag. 1)

centă), — un veritabil muzeu, ai spune, dacă îndată după ce ai intrat în prima încăpere, simpaticele vînzătoare nu te-ar întîmpina politicos cu întrebarea : „Ce doriți să serviți ?".

În alt sector, de astă-dată din Pesta, ajungînd la capătul terminus al metroului (al doilea din Europa ca vechime), te oprești în piața unde se înalță statuia marelui poet ungur Mihaly Vörösmarty (1800-1855). O clădire masivă, la parterul căreia cîteva ferestre largi cu perdele dantelate lasă să se întrezărească de afară exteriorul unui local intim, mobilat sobru, — încadrează una din laturile pieții ce poartă numele lui Vörösmarty. Localul, o patiserie binecunoscută, are și el o mică istorie a sa. Aici, ți se spune, era în trecut locul de întîlnire al literaților și al artiștilor, al celor mai marcante figuri din viața culturală și artistică a Budapestei. Și în timp ce în jurul meselor, discuțiile despre creație sau despre artă luau amploarea unor adevărate colocvii, în laboratorul patiseriei, un talentat meșter cofetar, pe nume Doboș Ianoș, dădea, seară de seară, ciracilor săi, lecții de artă culinară, lansînd prăjitura care avea, pînă în zilele noastre, să-i poarte numele și să-i ducă renumele în multe alte țări : doboșul. Cu cîteva săptămîni în urmă, cînd s-au împlinit 75 de ani de cînd Doboș Ianoș a scos din cuptor primele tăvi cu doboșuri, în patiseria din piața Vörösmarty a avut loc o festivitate în toată puterea cuvîntului. S-au ținut cuvîntări, s-a organizat o expoziție cu produse de patiserie și s-au servit prăjituri alese, dintre care n-au lipsit, cum era și firesc, tradiționalele doboșuri.

Dar despre micile istorii ale unor clădiri destinate servirii populației din capitala țării prietene, se pot scrie multe file.

C. DARIE

VIAȚA ÎN REACTOARELE ATOMICE

Reactorul atomic! În interiorul lui se desfășoară tainicele procese de transmutare a elementelor, se dezvoltă temperaturi uriașe! Ziduri groase, de cetate, apără tot ce e viu de primejdioasele radiații care se nasc aci, izolează inima instalației de lumea înconjurătoare.

Și totuși, în interiorul reactoarelor există viață! Savanții au descoperit-o și o studiază în prezent cu cea mai mare migală.

Apa grea sau oxidul de deuteriu este o materie extrem de toxică pentru ființele vii, superioare. S-a stabilit însă că în apa grea pură, anumite microorganisme pot trăi și se pot înmulți. Ba mai mult, oxidul de deuteriu favorizează dezvoltarea acestor microorganisme. Printre microorganismele care se simt bine în apă grea se numără unele virusuri, printre care și cel al poliomielitei.

S-a pus întrebarea: oare și în apa grea, utilizată în reactoarele atomice, aceste microorganisme găsesc un mediu favorabil de viață? În acest scop s-au întreprins cercetări mai întîi în apa obișnuită din reactoarele atomice, apoi în apa grea, radioactivă.

Un dispozitiv special, instalat la ieșirea dintr-un reactor, a recoltat timp de 18 luni probe de apă, care au fost apoi analizate. S-au putut descoperi mai multe specii de bacterii, în unele cazuri chiar două milioane la un centimetru pătrat.

Ce au arătat analizele? În primul rînd că bacteriile sînt întrucîtva afectate de radiații în decursul circuitului prin reactor, dar că își recapătă vigoarea în coloana schimbătorului de ioni, unde găsesc hrană.

După scoaterea lor din mediul nutritiv, aceste microorganisme au fost identificate. Este vorba de genuri ca: pseudomonas, acromobacterii și bacillus.

O măsurare separată a rezistenței bacteriilor la radiații radioactive a arătat că aceasta nu e chiar atît de mare, pe cît s-a crezut după găsirea lor în reactor și că dezvoltarea lor este mai rapidă în apă ușoară decît în deuteriu.

Totuși, experiențele au dovedit cît de persistentă este viața. După ce s-a descoperit că anumite microorganisme rezistă la temperaturi foarte scăzute, la temperaturi foarte ridicate și în medii toxice, iată dovada că și în condițiile unei radioactivități puternice, procesele vitale ies biruitoare.

Radu NOR

DISCOFILUL

Nou disc cu romanțe

După discul de romanțe al cunoscutei noastre cîntărețe Ioana Radu, va apare în curînd un nou disc cu romanțe, interpretate de Dorina Drăghici. Discul (EPA 3144) va cuprinde „Rămîi" de Ionel Fernic și „Înțeleg" de Ion Vasilescu.

Concertul dat în Rominia de Luis Alberto Del Parana și Trio „Los Paraguayos"

Discul EDE 094, care cuprinde o parte din cîntecele interpretate cu ocazia turneului în țara noastră de Luis Alberto del Parana și de trio-ul „Los Paraguayos", prezintă auditorilor romîni următoarele: „Pimpollo", „Perfidia", „Pentru a-mi aminti", „Misionara", „Ce va fi", „Chitara și vocea mea", „Malaguenia", „Clopoțelul", „Maria Dolores", „Plec la oraș", „India" și „Numai o singură dată".

Cîntece de masă pe discuri standard

Au fost editate un număr apreciabil de cîntece de masă pe discuri standard. Menționăm, printre noile înregistrări, următoarele:

„Partidul călăuză" **de M. Constantin, executat de corul și ansamblul U.T.M., dirijate de Ionel Budișteanu și** „Sus la Murfatlar în vie" **de Hilda Jerea, în interpretarea corului și orchestrei de muzică populară a Radioteleviziunii, dirijate de Victor Predescu (EXA — 3125);** „Ești primul" **de O. Felțman și V. Livșit, în interpretarea corului și orchestrei de Studio ale Radioteleviziunii, dirijate de Carol Litvin, voce Octav Enigărescu și** „În inimi ride primăvara" **de Emil Lerescu, în aceeași interpretare, dirijor Ludovic Bacs (EXA — 3126);** „Frumoasă ne este tinerețea" **de D. Bughici și** „Cîntec pentru Republică" **de Nestor Gheorghiu, în aceeași interpretare. Primul cîntec este dirijat de Carol Litvin, al doilea de Al. Șumski (EXA — 3127).**

Cum să îngrijim discurile

La întrebarea pusă de cititorul nostru I. Sebastian din București, care dorește să știe cum se pot întreține bine discurile, tov. inginer Grigore Petreanu ne răspunde:

1. Masa pe care stă aparatura de redare să fie așezată într-un loc ferit de trepidații, în poziție orizontală și perfect stabilă.

2. Înainte de a așeza discul pe aparat este bine să se curețe platanul de praf sau de eventualele particule străine. Alegem apoi viteza de rotație, conform indicațiilor de pe eticheta discului.

3. Scoaterea plăcii din plicul de protecție se va face evitînd pe cît posibil prinderea lui de părțile înregistrate și în nici un caz cu urme de grăsime pe degete. Discul se va prinde de muche și de etichetă.

4. Praful se va înlătura de pe suprafața discului cu ajutorul unei bucăți de șifon sau a unui ciorap de nylon vechi, ușor umezite. Ștergerea se va face apăsînd ușor și plimbînd mîna pe toată suprafața discului, în sens circular.

5. După așezarea discului pe platan și pornirea aparatului, acul trebuie așezat cu multă atenție pe porțiunea din marginea discului, unde se găsesc șanțurile de conducere către partea înregistrată. Evităm în felul acesta uzarea prematură a discului.

6. După aproximativ 100 de ascultări succesive ale unui disc de 33 sau 45 t/min., acul de safir suferă o uzură, care este dăunătoare discului; este bine ca acul să fie schimbat de către un specialist.

Neschimbarea acului uzat duce la deteriorarea prematură a discurilor.

7. Discurile uzate scurtează, la rîndul lor, viața acului de safir.

8. Introducerea discului în plicul de protecție trebuie făcută în același mod ca la scoaterea lui din plic, avînd grijă ca marginea plicului să nu se frece de partea înregistrată a discului.

9. Discurile de 33 și 45 t/min., introduse în ambalajul lor, trebuie păstrate în poziție verticală, într-un raft, dacă nu dispunem de un rastel special.

Dacă nu sînt suficiente discuri pentru a umple raftul, este bine să-l completăm cu reviste sau cărți.

Discurile de 78 t/min.. se păstrează de preferință în album. Se recomandă și aci poziția verticală.

10. Locul destinat păstrării să nu fie în apropierea sobei sau caloriferului, iar atmosfera ambiantă să nu fie excesiv de uscată.

PROIECTE

La „Electrecord" a avut loc recent o audiție pentru stabilirea comenzilor pe trimestrul III al acestui an. Au participat delegați din toată țara ai centrelor regionale de librării și ai magazinelor „Muzica" care au ascultat, înregistrate pe bandă de magnetofon, piesele propuse a fi editate.

Contractările făcute, în urma acceptării pieselor ce au fost prezentate, lasă să se întrevadă că vom găsi în magazinele muzicale lucrări de o deosebită valoare.

S-au prezentat, de pildă, 4 cîntece de masă, 32 piese de muzică populară românească și a naționalităților conlocuitoare, 32 piese de muzică ușoară.

Muzica de cameră și simfonică a cuprins un program variat și foarte atractiv. Bunăoară, s-a prezentat un recital de muzică preclasică italiană, un program susținut de formația Menestrelli, muzică de balet din suitele „Tricornul" de De Falla și „Gaianeh" de Haciaturian după înregistrările primite de la Casa de discuri din Varșovia.

Din muzica lui Beethoven a fost prezentat concertul pentru vioară și orchestră în interpretarea violonistului mexican Henryk Szeryng precum și simfonia a II-a și a IX-a în interpretarea Filarmonicii de Stat „George Enescu", dirijată de George Georgescu.

Delegații au contractat de asemenea două înregistrări provenite din schimbul cu alte case de discuri, din străinătate. Este vorba de Simfonia nr. 7 în do major de Schubert (din R.D.G.) și Concertul nr. 1 pentru pian de Chopin (R. P. Polonă).

Cu prilejul acestei audiții trimestriale, delegații au transmis unele opinii critice ale cumpărătorilor care s-au arătat nemulțumiți de faptul că nu totdeauna discurile comandate sosesc la timp și în cantități suficiente, că există un decalaj între volumul comenzilor și cel al producției de discuri.

Ținînd seama de aceasta, trebuie ca „Electrecordul" să ia, în limita posibilităților, măsurile cele mai indicate.

PE MICUL ECRAN

Recital de poezie Tudor Arghezi

Cu ocazia aniversării a 82 de ani de viață a maestrului Tudor Arghezi, în ziua de 22 mai va fi prezentat un recital de poezie din opera marelui nostru scriitor, în interpretarea unor actori de frunte ai teatrului românesc.

Parașute și parașutiști

În colaborare cu Aeroclubul central „Aurel Vlaicu" Televiziunea pregătește o emisiune — prima de acest gen — intitulată „Parașutismul, școala celor curajoși".

Emisiunea, care va fi transmisă direct de la aeroportul Clinceni, va cuprinde imagini ale antrenamentelor la sol, demonstrații de plieri ale parașutelor, sărituri din avion — efectuate de elevi, pasionați ai acestui sport.

În încheierea emisiunii, cîțiva membri ai lotului republican de parașutism vor face demonstrații de sărituri, aterizare la punctul fix etc.

În pregătire — program muzical distractiv

În pregătirea Studioului de televiziune se află transmiterea de la Casa de cultură a studenților „Grigore Preoteasa", a unui program muzical distractiv în interpretarea unor tineri interpreți profesioniști și amatori.

Scenetă pentru cei mici

În ziua de 20 mai, studiourile de televiziune vor transmite sceneta pentru cei mici *„Cei trei morari"*, de Const. Teodori. Micii telespectatori vor avea prilejul să cunoască peripețiile celor trei prieteni, Ariciul, Iepurașul și Bursucul, ale vulpei cea vicleană, precum și a ursului cel sfătos și înțelept.

Regia spectacolului o semnează Letiția Popa.

Spectacolul: „București, inima țării"

Joi, 24 mai, studiourile de televiziune vor transmite din Sala Palatului R.P.R. spectacolul Ansamblului de cîntece și dansuri al Sfatului Popular al Capitalei *„București, inima țării"*.

REVEDERE CU PRIETENI DIN MOSCOVA

După cum am mai anunțat la această rubrică, studiourile de televiziune au realizat un film „Despre Moscova și moscoviți". Realizatorii acestui film, Al. Stark și Lucian Penescu, au imprimat, pe parcursul a 40 de minute, aspectele cele mai diverse ale vieții cotidiene a capitalei Uniunii Sovietice și a locuitorilor ei.

Aparatul de filmat ne plimbă astfel pe șantierele noilor construcții, prin magazine, în marile întreprinderi și în sălile de repetiții. Telespectatorii noștri vor avea prilejul să reîntîlnească pe vechii prieteni ai țării noastre, cosmonautul Gherman Titov, pe cîntărețul Mark Bernes (cunoscutul interpret al popularului „Cîntec pentru prietenii din București"), surprins în timpul unei repetiții în studiourile televiziunii sovietice, pe compozitorul Aram Haciaturian, căruia realizatorii filmului i-au luat un scurt interviu în timpul unei repetiții cu baletul „Spartacus" (premiera a avut loc recent la „Teatrul Mare", în rolul principal feminin apărînd artista poporului Maia Plisețkaia, cunoscută publicului romînesc din recentul turneu întreprins în țara noastră).

Filmul „Despre Moscova și moscoviți" va fi transmis în ziua de luni 14 mai, la ora 20,20.

Oaspeți de peste hotare

În afara spectacolului extraordinar al Ansamblului de Stat de dansuri populare din U.R.S.S. de sub conducerea artistului poporului Igor Moiseev, care va fi retransmis din sala Palatului R.P.R. simbătă 19 mai la ora 20, — Studioul de televiziune a invitat în fața micului ecran și alți oaspeți de peste hotare.

În zilele următoare vor da recitaluri speciale pentru telespectatori pianistul **Joseph Halla**, din Republica Socialistă Cehoslovacă (duminică 13 mai, ora 20,05) soprana **Iulia Orosz** din Republica Populară Ungară (luni 14 mai, la ora 19,35) și violonistul **Boris Kuniev** din U.R.S.S. (marți 15 mai, la ora 20).

Pianistul Joseph Halla și-a alcătuit un program atrăgător, care va cuprinde „Cîntecul iubirii" de compozitorul ceh Suk, **„Preludiul"** de Rahmaninov, **„Impromptu"** de Chopin, **„Polcă"** și **„Laendler"** de Smetana.

Și violonistul Boris Kuniev va prezenta un program interesant, care cuprinde: **„Melodie"** de Bach-Gounod, **„Rondo"** de Mozart, fragment din baletul **„Romeo și Julieta"** de Prokofiev, **„Cîntec fără cuvinte"** de Ceaikovski și **„Bucuria dragostei"** de Kreisler.

Dacă nu l-ați văzut...

Este vorba de capodopera cinematografiei sovietice, filmul artistic **„Pace noului venit"**, pe care Televiziunea 1-a programat în emisiunea sa de duminică 13 mai, la ora 20,25.

Producția tinerilor regizori Alexandr Alov și Vladimir Naumov (filmul a fost distins cu premiul criticii italiene la Festivalul cinematografic de la Veneția, — 1961), purtînd mesajul celor mai nobile năzuințe ale contemporaneității, este realizată cu mijloace artistice cu totul remarcabile — o consacrare puternică a noii generații de cineaști sovietici.

MEDALION MASSENET

Anul 1962 prilejuiește o dublă aniversare a compozitorului francez Jules Massenet: 120 de ani de la nașterea sa și 50 de ani de la moartea sa.

La recomandarea U.N.E.S.C.O. viața și creația compozitorului Massenet vor constitui și în țara noastră, subiectul unor numeroase manifestări comemorative. Studioul de televiziune pregătește astfel un medalion muzical realizat de Lidia Ionescu și Bob Massini. Cu acest prilej vor fi transmise, în interpretarea unor fruntași ai Teatrului de Operă și Balet, fragmente din operele „Manon", „Werther", „Cidul", „Thais", „Herodiada". Medalionul va mai cuprinde „Elegia pentru bariton și vioară" în interpretarea lui Ladislau Konya și Gheorghe Hamza, „Meditație" în interpretarea violonistului Gheorghe Hamza și două numere coregrafice cuprinzînd muzica de balet scrisă de Massenet pentru operele „Thais" și „Cidul", coregrafia fiind semnată de Gheorghe Ștefan.

De la o duminică la alta...

Duminică 13 mai

9.00 Emisiune pentru copii și tineretul școlar ● Telejurnalul pionierilor ● Jocuri și întreceri pe apă — transmisiune de la bazinul acoperit al Sălii Sporturilor „Floreasca ● „5 săptămîni în balon" — adaptare după Jules Verne. Prezintă un colectiv al Teatrului de păpuși din Craiova.

10.30 Emisiunea pentru sate. Din cuprins: ● Telejurnalul satelor. ● Tribuna colectiviștilor: **„Cum am izbutit să ridicăm gospodăria noastră la nivelul gospodăriilor fruntașe".** ● Sfatul agronomului: lucrări de îngrijire a culturilor. ● Filmul documentar: **„CREȘTEREA ANIMALELOR ÎN G.A.S."** — realizat de Studioul cinematografic „Alexandru Sahia". ● **De la un meridian la altul.** ● **Muzică populară românească.** Cîntă o formație instrumentală condusă de **Romeo Bazarcă.** Soliști: **Ana Balaci, Magdalena Călinescu, Constantin Cocriș, Ion Oprea și Nicolae Strugurel.**

19.00 Jurnalul televiziunii.

19.15 Teatru în studio: **„Nu sîntem sînguri" de MIRCEA ENESCU.** Distribuția: **Șoferul (Costel Constantinescu);** profesorul **(Marcel Anghelescu,** artist emerit); tehnicianul **(Gheorghe Crișmaru),** pădurarul **(N.Gr. Bălănescu);** călătorul **(Marin Moraru).** Decoruri: **Vasile Rotaru.** Regia artistică: **Letiția Popa.**

20.05 Recitalul pianistului **JOSEPH HALLA** (Republica Socialistă Cehoslovacă).

20.25 Filmul artistic **„PACE NOULUI VENIT"** — o producție a Studiourilor „Mosfilm" — distins cu Premiul pentru originalitate și spirit creator și cu Premiul criticii italiene la Festivalul cinematografic

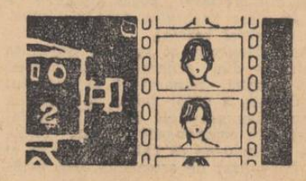

de la Veneția — 1961. Scenariul: **Leonid Zorin, Alexandr Alov, Vladimir Naumov.** Regia: **Alexandr Alov, Vladimir Naumov.** Imaginea: **Anatoli Kuznețov.** Muzica: **Nikolai Karetnikov.** Interpreți principali: **Alexandr Demianenko, Stanislav Hitrov, Viktor Avtușko, Ludmila Șaporenko.**

21.50 Muzică ușoară. Cîntă o formație instrumentală condusă de **Sile Vișan.** Soliști **Ruxandra Ștefănescu, Livia Brătulescu, Luigi Ionescu și Valentin Baciu.** În încheiere: **Ultimele știri și rezultatele sportive.**

Luni 14 mai

19.00 Jurnalul televiziunii. 19.20 Emisiune pentru tineretul școlar: **„Ce să fiu ?".** Întîlnire cu elevii grupului școlar „Iosif Rangheț". **19.35** Recitalul sopranei **IULIA OROSZ** (Republica Populară Ungară). **19.55 Din versurile lui George Topîrceanu. 20.20** Filmul documentar: **„Despre Moscova și moscoviți"** — realizat de Studioul de televiziune București. **21.05 Program de romanțe.** Cîntă o formație condusă de **Leonida Petrescu.** Soliști: **Angela Moldovan, Dorina Drăghici,** artiste emerite **și Dorel Livianu. 21.35 TELESPORT.** În încheiere: **Ultimele știri.**

Marți 15 mai

19.00 Jurnalul televiziunii. 19.15 Emisiunea pentru elevi **„Pe teme școlare"** — lucrări premiate la concursul literar pe țară al elevilor. ● Filmul pentru copii **„PIONIERIA"** nr. 3/1962 — o producție a studiourilor sovietice. **19.40 Emisiune de știință și tehnică:** Combustibilul viitorului: Antidetonantul — un medicament românesc; Jurnal de știință și tehnică. **20.00** Recitalul violonistului **BORIS KUNIEV (U.R.S.S.) 20.20 ACTUALITATEA CINEMATOGRAFICĂ. 21.20 Arii din operete.** Soliști: **Dia Panaitescu,**

Lili Dușescu, Celia Tănăsescu, Anton Negoițescu, Gabriel Gheorghiu. 21.50 Sfaturi pentru telespectatori. În încheiere: **Ultimele știri.**

Miercuri 16 mai

16.00 EMISIUNEA PENTRU CLUBURILE DIN ÎNTREPRINDERI. Din cuprins: ● **Telejurnalul săptămînii. Schimburile de experiență, mijloc eficace de generalizare a metodelor avansate.** ● **Cum să privim o sculptură.** ● **Cu aparatul de filmat la Combinatul de industrializare superioară a lemnului de la Biaj.** ● Cărți noi apărute în Editura tehnică. ● **Artiști amatori în studio:** orchestra de mandoline a căminului cultural din Comarnic; echipa de dansuri a cooperativei „Arta casnică" din Breaza; echipa de dansuri a Fabricii de bere „Rahova" din Capitală. **18.00 EMISIUNEA PENTRU SATE.** Din cuprins: ● Reportajul filmat: **„La drum cu moș Pîrvu".** ● Tribuna experienței înaintate: **Lucrări de întreținere a culturilor care au determinat obținerea unor recolte mari de porumb și de sfeclă de zahăr.** ● **Din recomandările Institutului de Cercetări Zootehnice:** Creșterea batalilor, sursă importantă pentru sporirea producției de lînă și carne — de prof. **Virgil Gligor,** directorul Institutului de cercetări zootehnice. ● Cîntă o formație condusă de **Victor Predescu,** artist emerit. Soliști: **Ștefania Stere-Polovenco, Adriana Codreanu și Marcel Budală.**

Joi 17 mai

19.00 Jurnalul televiziunii. 19.20 Emisiune pentru pionieri și școlari: **„Cine știe să răspundă ?" 19.40** Emisiune de teatru **„MINCIUNA ARE PICIOARE LUNGI"** de **EDUARDO DE FILIPPO. Interpretează un colectiv al Institutului de artă teatrală, clasa conferențiarului** GEORGE CARABIN Distribuția: Constanța Incoronato **(Cornelia Gheorghiu);** Libero Incoronato **(Constantin Tiplan);** Graziella **(Cristina Deleanu);** Roberto Peretti **(Ion Fiscuteanu);** Olga Cigolella **(Elena Ioachim);** Benedetto Cigolella **(Realin Lupșa);** Cristina **(Georgeta Nicolae);** Carmela **(Eugenia Balaure);** Guglielmo Caputo **(Octavian Lălul);** Angelina Trombetta **(Marieta Luca);** doica **(Elisabeta Daicu);** moașa **(Valentina Iancu);** unchiul **(Alexandru Pandele);** fratele **(Vasile Vasiliu);** primul fiu **(Ștefan Farca);** al doilea fiu **(Vladimir Juravliev).** Scenografia: **Traian Nițescu.** În pauze: **Prin expozițiile Capitalei:** expoziția: **Luna gravurii;** Poșta televiziunii. În încheiere: **Ultimele știri.**

Sîmbătă 19 mai

19.00 Jurnalul televiziunii; 19.15 Album artistic pentru pionieri și școlari prezentat de casa de copii „A. S. Makarenko"; **19.40** Filmul documentar **„PRINTRE PELICANI"** o producție a Studioului „Alexandru Sahia"; **20.00** Transmisiune din sala Palatului R.P.R. **SPECTACOLUL EXTRAORDINAR PREZENTAT DE ANSAMBLUL DE STAT DE DANSURI POPULARE DIN U.R.S.S. SUB CONDUCEREA LUI IGOR MOISEEV, artist al poporului al Uniunii Sovietice;** În pauză: **În fața hărții.** În încheiere: **Ultimele știri.**

Goodbye, mister Johnson!

MICA BIBLIOTECĂ MAGAZIN

Schiță de Georges Simenon

Să fi fost ceasurile două noaptea atunci, în New Orleans. Rafalele de vînt rece goniseră de mult policeman-ul la barul „Cowboyul spintecat"... Pe stradă vîntul de toamnă împrăștia aiurea zgomotul saxofoanelor.

La această oră se reîntorcea acasă și băcanul Jimmy-blondul, îl știți, cel cu nevasta rotundă ca o minge... Petrecuse cu Duffy — tîmplarul la „Cowboy" și cîștigase la poker, nevoie-mare, vreo 10 dolari. Se dezbrăcă pe întuneric fără prea multă poftă și se vîrî să se încălzească lîngă „drezina" lui de 100 de kilograme. Dieselul său — cum îi plăcea s-o numească, mistress Johnson, nu dormea, ci veghea în așternut, galbenă ca ceara.

Jimmy își dădu seama că ceva ciudat se petrece în jurul său și aprinse lampa de noapte.

— E cineva sub pat! șopti, tremurînd de spaimă, Mamie Johnson.

Blondul înțelese că-i venise în sfîrșit vremea să dovedească ce poate. Deodată auzi un zgomot înăbușit, parcă două farfurii care se spărgeau.

— E cîntărețul ăluia de sub pat, Jim! zise, cu și mai multă spaimă în ochi, biata Mamie.

Dintr-o săritură Jimmy fu în picioare. În mîna sa lucea acum uluitorul pistol atomic, pe care-l cumpărase zilele trecute de la un marinar, pentru doi cenți.

De data asta dinții doamnei Johnson cîntăneau mai vîrstos decît ai individului de sub pat.

— Nu dragul meu Jim, în numele cerului, nu trage!

Jimmy era însă bun trăgător: în Luna Park nimeni nu-l întrecea. Putea ochi și musca în zbor cu pistolul său atomic. Nu degeaba făcuse războiul în Pacific și ținuse piept japonezilor în bărurile de noapte din Tokio.

— Ieși afară, gangster nelegiuit! Mii de draci! Ești pierdut, pe legea mea, strigă el. Dintîi asasinului se opriră deodată din clănțănitul lor sinistru. Era o dovadă că-și auzise sentința.

— Afară, porc de ciine! N-ai auzit sau trag?

— Nu pot, domnule, răspunse stins o voce de om sfîrșit.

— Ce-ai zis? Ce vrei să zici, banditule? întrebă furios Jimmy. Singur te-ai vîrît sub patul meu și singur ai să ieși afară. Ne vom măsura pe loc fortele.

— Nu, nu pot, domnule — se văită din nou vocea. Mi-e tare teamă!

De-abia acum blondul își dădu seama de situația ridicolă în care se găsea. Ar fi vrut să se umfle în pene de curajul său yankeu, dar își dădu seama că se afla în costumul lui Adam. Cu revolverul în mînă își trase greoi pantalonii... Ce s-ar întîmpla dacă tocmai acum dușmanul... Alungă repede acest gînd înfam.

— Cîți sînteți în bandă, nefericitule? întrebă blondul, cu mai multă încredere în forțele sale. Hai, spune, ești din banda lui Giuliano chiorul? Am eu gloanțe pentru toți!

— Nu, sînt absolut singur, domnule — răspunse cu tristețe jalnica voce a celui de sub pat.

— Aha, va să zică lucrezi pe cont propriu? Și, zicînd acestea, se aplecă și-l trase vîrtos de picioare pe bandit, tîrîndu-l afară. Îl ridică apoi de guler și-l scuturâ cu toată puterea, lipindu-l de perete.

Un tînăr, să fi avut vreo 18 ani, blond și el, slăbănog și costeliv, de-abia se ținea pe picioare. Se vedea că e începător.

— Nu mă ucideți, domnule! Vă rog — se văită el.

— Vom vedea, vom vedea, nelegiuitule. Ce căutai sub patul meu, derbedeule? Nu cumva?

— Am vrut să mă ascund numai, domnule, răspunde slăbănogul. Am vrut să fug, dar de cînd ați venit mi-e o teamă de moarte.

— Ta, ta, ta, boy! Să-ți spun eu ce ești. Ești un borfaș, un gangster!

— Luați vă rog revolverul din fața mea, vă rog frumos. Niciodată nu se știe ce poate aduce un revolver!

— Are dreptate băiatul, murmură, ceva mai liniștită, biata Mamie. Fii prudent, Jimmy, cu browning-ul.

— Da, da, boy, ești un borfaș, un bandit, o jalnică creatură, asta ești. Nu ești demn de mușchii mei, porc de ciine. Și zicînd acestea, îl scutură atît de puternic pe intrus, încît acesta strigă ca scos din minți:

— Ajutor, ajutor, mă omoară, săriți oameni buni!

— Dar încetează odată Jim, nu vezi că e un biet copil fără apărare, interveni energic Dieselul de 100 de kilograme.

— Cum ai spus? Fără apărare... Asta mai lipsea. Nu are voie omul să se ia la trîntă în casa lui cu unul care i se furișează sub pat. O pușlama...

Din ochii slăbănogului curgeau acum lacrimi fierbinți de pocăință.

— Nu sînt vinovat, domnule, nu sînt borfaș cum îmi ziceți. Sînt un biet orfan, tata a murit în Pacific, mama a fugit cu unul la Los Angeles... M-a silit unul Joe s-o fac. Un gangster de care n-am știut pînă ieri nimic. M-a întîlnit la „Baby-Bar". Mi-a dat să beau. Whisky, da, da. Apoi m-a bătut: „așa încep gangsterii", mi-a spus. Și m-a aruncat peste grilajul casei dv. „Să nu vii cu mîna goală" — mi-a zis. Am văzut fereastra deschisă la bucătărie și am intrat. Nu era nimeni în casă... Apoi ați venit, mi-a fost o teamă de moarte, m-am furișat sub pat.

— Mamie, tu n-ai auzit nimic?

— Ba da, credeam că ești tu. Credeam că vrei să-mi faci o surpriză, să mă sperii, ca în primul an de căsătorie, dar tu erai la „Cowboyul spintecat".

Băiatul respira acum din ce în ce mai greu. Deodată se făcu alb ca varul.

— Sînt tare suferind, domnule, cred, cred că voi muri în curînd. Îmi pare rău că v-am supărat în noaptea asta... Și, zicînd acestea, se prăbuși pe covorul camerei cu eleganța unui tînăr Othelo.

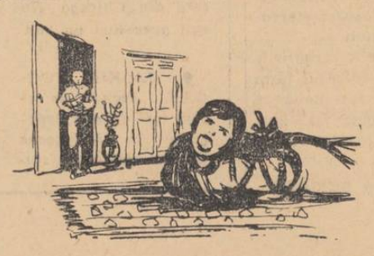

— Oh, cerule, moare flăcăul, strigă, cuprinsă de panică, „drezina" lui Jimmy Johnson.

— Fii calmă, draga mea, mă pricep la masaj, dă-mi eterul și apa de colonie.

— „Ah, Jimmy, ești atît de brutal cu cei fără apărare" — se auzi, spunînd fără voie, Mamie. Bietul copil! Te pomenești că nu e nici măcar din New Orleans?

— L-am scuturat puțin, pe bună dreptate — zise Johnson. El a fost cel găsit sub patul altuia, nu eu...

— N-ai dreptate Jimmy! Armata a făcut din tine o brută. Ești în stare să ucizi un copil pentru un dolar. Copilul ăsta are el mutră de borfaș, de asasin, de... cum zici?

În cele din urmă leacurile îl readuseră în simțiri pe adolescentul care violase, la o oră atît de tîrzie, apartamentul soților Johnson. Timid, ca prin vis, deschise ochii și întrebă:

— Unde mă aflu oare?

— La oameni buni, la prieteni, dragul nostru, n-ai teamă copilule!

— Mi-e foame! — se auzi acum vocea plîngăreață a adolescentului și închise din nou ochii într-un somn letargic.

„Drezina" plîngea în batistă. Jimmy se înmuiase de tot.

— Bietul copil! Ce groaznic e să n-ai un adăpost, — zise printre suspine buna Mamie Johnson.

— Jim, aleargă repede în bucătărie și încălzește o farfurie bună de supă, o ciosvîrtă de curcan și adu-i de la „Cowboyul spintecat" o sticlă cu bere. Eu voi avea grijă de el.

Blondul coborî în grabă la parter să aducă cele comandate de buna sa Mamie. Reveni, după o jumătate de oră, cu un menu de zile mari pentru nefericitul băiat. Dar acesta, ia-l de unde nu-i! Buna Mamie zăcea acum întinsă cu fața la podea și răsufla ca o adevărată drezină scoasă din uz... În gură avea o batistă șomoiog, iar mîinile îi erau legate vîrtos la spate. I-o făcuse slăbănogul! După ce adunase tot ce era mai de preț în casă, verigheta bunei femei, ceasul lui Jim, strălucitorul pistol automat, lăsase pe masă cîteva cuvinte: **„Ce vreți! Începutul e întotdeauna greu! Sper să fiu ceva mai inteligent decît Giuliano, de care tremură întreg New Orleans-ul. Veți mai auzi de mine. Good bye, mister Johnson și mersi!".**

În romînește de G. CUIBUȘ

magazin

revistă săptămînală editată de ziarul

ROMINIA LIBERA

★

Redacția și administrația, Piața Scînteii, tel. 17.60.10

★

Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții

★

PUBLICITATEA SE PRIMEȘTE LA ADMINISTRAȚIA REVISTEI tel. 17.60.10 interior 14.00

NOTE DE TELESPECTATOR

Ca de obicei, programul de „Varietăți" de duminica trecută a reunit în fața micului ecran un mare număr de telespectatori — care îndrăgesc această emisiune pentru diversitatea ei, a genurilor artistice ce le cuprinde și a interpreților pe care le reclamă. Reapariția artistului poporului Ion Fințeșteanu, de astădată interpretînd, în maniera estradei, „Balada chiriașului grăbit" a lui G. Topîrceanu, „debutul" în programul de varietăți al primilor balerini ai Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. Irinel Liciu și Gh. Cotovelea sau colaborarea cîntărețului cuban Ramon Calzadilla, au ridicat nivelul artistic al emisiunii, care a avut de altfel și alte „numere" reușite, ca de pildă acela al cuplului Maria Pietraru-Tudor Heica, interpretînd cu multă prospețime un scurt program de muzică populară; sau „momentul muzical" prezentat de Margareta Pîslaru.

„Momentele vesele" au fost susținute, între alții, de Mircea Crișan care, împreună cu partenera sa Sorina Dan, a jucat cu vervă o sceneță tratînd raporturile dintre soț și soție. Nepotrivită ni s-a părut prezentarea cupletului despre București, pe care telespectatorii l-au ascultat, în aceeași interpretare, cu doar cîteva zile înainte.

În această privință, în care exigența Televiziunii este încă minimă — observația se referă fie la piesele de muzică ușoară cîntate în fața micului ecran, fie la ariile din operete mereu repetate — este de semnalat însă, ca un pas înainte, primenirea repertoriului de balet din ultima emisiune de varietăți.

Și o remarcă, privind ora rezervată acestei emisiuni duminicale care, odată cu mărirea zilei, se va suprapune în unele cazuri altei emisiuni duminicale la fel de prețuită de telespectatori: transmiterea meciurilor de fotbal. De unde necesitatea ca viitoarele emisiuni de varietăți să fie programate la ora 19,30 sau chiar 20, în lunile de vară.

...Dintre emisiunile săptămînii se cuvine reținută aceea de marți 8 mai, cînd un valoros colectiv de cîntăreți și balerini ai operei clujene au prezentat un frumos program de arii și dansuri din opere. Programul prezentat la Televiziune a scos odată mai mult în evidență valoarea artistică ridicată a teatrului liric din Cluj, care duce mai departe o veche tradiție.

...Filmul artistic a fost reprezentat printr-o reluare: marele film sovietic, „Balada soldatului". Din păcate, copia achiziționată a avut unele tăieturi — provenite din uzura peliculei — care ne fac din nou să amintim despre exigența pe care Televiziunea nu o dovedește întotdeauna.

Șt. RADU

Cei aproape 100 de ziariști prezenți în caravană sînt în unanimitate de acord că valoarea întrecerilor celei de a 15-a ediții jubiliare a „Cursei Păcii" nu are egal în istoria ciclismului amator mondial. Aștii sportului cu pedala din 21 de țări ale Europei și Africii se află angajați într-o dispută electrizantă, care generează surprize de-a dreptul senzaționale. Aștii pedalei care pînă ieri străluceau pe firmamentul ciclismului sînt puși în umbră de alte talente aflate în drum spre suprema afirmare. Antrenorul sovietic Leonid Selesnev caracteriza astfel cursa : **„Este o mare întrecere a titanilor ciclismului din care sportul cu pedala are numai de cîștigat"**, iar ziaristul francez Jacques Marchand îmi spunea : **„Nu există ceva mai frumos în ciclism decît să vezi în dispută un buchet de campioni, cum este acesta pe care l-a reunit „Cursa Păcii".**

După fructuoasa etapă contra cronometru, care l-a instalat pe olandezul Nijdam în fruntea clasamentului individual și echipa Olandei pe primul loc, au urmat de la Karlmarxstadt la Karlovy Vary și de la Praga la Brno două etape cu o desfășurare dramatică. Nijdam a fost detronat, iar echipa Olandei a coborît spre mijlocul clasamentului.

N-are rost însă să vă repetăm cronicile care au apărut după fiecare etapă în ziare. Mai bine să apelăm din nou la bloc-notesul care este plin de însemnări.

Moiceanu și Ziegler, talonați de francezul Carton și de sovieticul Melihov, conduc plutonul în evadarea decisivă din etapa a 7-a.

Telefoto : AGERPRES

Instantanee din „Cursa Păcii"

— Corespondență telefonică specială pentru „Magazin" —

„Ah, contra cronometru !"

Între Erfurt și Yena sînt doar 47 de km. pe o șosea care urcă și coboară uneori în serpentine asemănătoare celor de la Timiș. Dar pe această scurtă distanță s-au petrecut lucruri extraordinare. Cerepovici a predat tricoul galben blondului Nijdam, Dumitrescu, specialistul nostru în acest gen de probe, s-a clasat pe locul 58 (!?!), echipa U.R.S.S. a pierdut șefia clasamentului, formația R.D.G. s-a clătinat serios, iar cea a țării noastre a coborît 4 locuri... Iată cîteva din consecințele acestei scurte, dar atît de dure semi-etape.

A doua zi l-am auzit pe mulți dintre cei care au pierdut o parte din șanse pe drumul de la Erfurt la Yena, exclamînd : „Ah, contra cronometru !"

Redivivus

Ciclișrii sovietici și romîni n-au stat însă cu mîinile în sîn. Au tras concluzii necesare pe care le vor folosi în pregătirea altor întreceri și... s-au pus serios pe treabă. Fedrov a cîștigat o etapă, Constantin Dumitrescu s-a clasat pe locul II în alta, iar Gabriel Moiceanu a ocupat locul III în etapa-maraton, Praga—Brno (220 km). Împreună — alergătorii sovietici și cei romîni — au dat un atac hotărîtor în etapa a 7-a.

Rutierul sovietic Gainan Saidhujin îmi spunea la Brno, după ce a îmbrăcat tricoul galben al liderului : „Cursa Păcii" este o întrecere nu numai de viteză, ci — mai ales — de rezistență. Echipa țării dvs. este bine pregătită la acest capitol și după părerea mea poate reveni pe primul plan al întrecerii. Vă doresc din inimă succes".

Eu și fratele meu...

Ați remarcat desigur că cea de a 21-a națiune prezentă la actuala ediție a „Cursei Păcii", Libanul, este reprezentată de un singur alergător : Aboul Tarek Zahab. Tînărul libanez (are 22 de ani) a stîrnit curiozitatea întregii caravane. Zilele trecute l-am făcut la Karlovy Vary o vizită în camera sa.

— Cum se face că sînteți singur în „Cursa Păcii" ?

— Dar nu sînt singur, sînt cu fratele meu Aboul Mouffid Zahab... El îmi este și antrenor, și mecanic, și maseur.

— Mă refeream la faptul că sînteți singurul ciclist care reprezintă Libanul.

— A, asta este o adevărată poveste. Dacă nu vă plictisește v-o pot relata.

— De loc. Vă ascult cu plăcere.

— În țară mi-am zis că n-ar fi rău să fie și Libanul reprezentat la „Cursa Păcii". I-am scris de la Paris, unde locuiesc acum, președintelui Federației libaneze de ciclism acest lucru. Răspunsul său nu m-a încîntat : „Întrucît nu avem o echipă de valoare care să facă față într-o astfel de competiție, nu sînt de acord". M-am adresat atunci organizatorilor „Cursei Păcii" cu rugămintea să-mi permită să alerg individual. Am primit asentimentul mai repede decît mă așteptam. I-am scris din nou președintelui Federației să-mi dea ceva bani pentru a angaja un maseur. Am fost tratat cu... același răspuns. Singura salvare era să-l rog pe fratele meu, care este profesor la Hanovra, să mă însoțească. Așa se face că sîntem amîndoi aici...

— **Ați spus că locuiți la Paris. Prin ce împrejurare ?**

— Sînt funcționar poștal...

— **...Acum îmi explic dexteritatea cu care ați jonglat cu corespondența între Beirut, Berlin și Hanovra...**

— Îmi place gluma dvs. Ar trebui s-o audă și șefii mei. Am venit la Paris pentru a deveni ciclist profesionist. Eram 7 copii acasă. Tata a murit. Mama muncește din greu. Trebuia să plecăm în lume. În Franța este greu să devii profesionist. Sînt foarte mulți cicliști buni. În trei ani am cîștigat o singură cursă de amatori, deși fac ciclism de la vîrsta de 15 ani. M-am apucat serios de muncă și sînt apreciat. Ciclism fac la clubul „V.S. 12" nu. mai atunci cînd timpul liber îmi permite.

Adolf Christian regretă

Concurentul cu numărul de concurs 72 este o figură bine cunoscută în ciclismul internațional. Austriacul Adolf Christian, căci despre el este vorba, s-a afirmat în Turul de amatori al Europei (1956) apoi în 1957 a trecut la profesionism. Concurînd pentru firma „Carpano" a terminat pe locul III în „Turul Franței". În același an a ocupat locul X în „Turul Elveției" iar în anul următor locul V în cursa Roma—Palermo și locul XII în „Turul Elveției". În 1959 a schimbat firma (în fapt, stăpînul), trecînd la „Ignis". Aici a concurat în 1960. În anul 1961 n-a mai primit angajament și s-a reamatorizat.

— Italienii — ne-a spus Christian — nu m-au mai solicitat, iar francezii și belgienii nu duc lipsă de profesioniști 4 ani de ciclism profesionist au lăsat urme adînci. Deși am doar 28 de ani, am zeci și zeci de mii de kilometri în picioare, poate de două ori mai mult decît trebuie... Regretele sînt însă tardive... Sînt tapițer la Viena și alerg în curse scurte. Vin pentru prima oară în „Cursa Păcii" și sînt uluit de organizare de entuziasmul spectatorilor, de valoarea excepțională a participanților îmi plac mult Petrov, (pe care-l consider cîștigător sigur), Nijdam, De Breuker, Moiceanu și Dumitrescu, pe care mi-i amintesc din Turul Europei... Aș putea să vă înșir cel puțin 40 de nume. Îmi pare rău că echipa noastră n-are suficiente forțe pentru a concura la primele locuri.

Schur... debutant

În mașina P. 11 au luat loc timp de 4 etape (pe teritoriul R.D.G.) doi crainici reporteri ai posturilor de radio și televiziune din R.D.G. : cunoscutul Heinz Florian-Oerrel și debutantul... Gustav Adolf Schur. În cele 4 zile ei au oferit ascultătorilor o interesantă conversație, în care Gustav Schur s-a dovedit nu numai un bun cunoscător al ciclismului, ci și un bun comentator. El a transmis „pe viu" atît de bine, încît l-a eclipsat totalmente pe rutinatul comentator Heinz Florian.

Oare ce carieră va alege fostul campion mondial : profesor de educație fizică, antrenor, sau... crainic reporter ? În orice caz pentru ultima are reale calități.

Spațiul ne obligă din nou să închidem bloc-notesul. Vom continua transcrierea simbătă viitoare, cînd de la Varșovia vă vom putea transmite și cîteva cuvinte despre învingătorii celei mai disputate ediții a „Cursei Păcii".

H. NAUM

Mai departe în „Cupa Davis"

Ca deobicei, tenismanii romîni au pășit cu dreptul în Cupa Davis, eliminînd fără emoții echipa Izraelului. Oaspeții, aureolați de o victorie asupra chilienilor, acum doi-trei ani, ar fi plecat din București fără un singur punct — probabil, chiar fără un singur set! — dacă Năstase nu și-ar fi pierdut calmul, în mod absolut nejustificat în partida cu Davidman.

În ansamblu, evoluția reprezentanților noștri a fost mulțumitoare, confirmînd rezultatele favorabile din meciurile pregătitoare, cu Polonia și Ungaria.

Țiriac, omul nr. 1, a dovedit încă odată că recentele sale succese sînt consecința unui progres remarcabil, un veritabil salt calitativ. Dintre coechipieri, Năstase, în ciuda eșecului din ultima zi, a dat un randament superior, în timp ce Mărmureanu, cam crud, ce-i drept, însă cu mari posibilități de dezvoltare, a părut timorat, neîncrezător în propriile forțe.

Deși se zice că învingătorii nu trebuie să fie „judecați", cred că e cazul să reflectăm asupra anumitor aspecte din evoluția formației noastre, cu atît mai mult cu cît meciul din turul II se anunță deosebit de dificil. Să cîștigi în deplasare în fața celor care au dispus de spanioli pe terenul acestora din urmă — iată o problemă nu tocmai lesne de rezolvat !

După cum se știe, soarta unui meci eliminatoriu atîrnă foarte adesea de confruntarea de la „dublu", or, deși simbăta trecută au învins detașat, Țiriac și Mărmureanu nu formează, încă, o pereche bine sudată, capabilă să lupte de la egal la egal cu adversari de talie internațională (vezi experiența din intîlnirea cu R. P. Ungară).

Așa dar, aceasta ar trebui să fie, după mine, principala preocupare a reprezentanților noștri și a celor ce se ocupă de pregătirea lotului republican.

În ordinea importanței, problema imediat următoare pare să fie aceea a jucătorului secund — respectiv, cel puțin pînă la ora de față — Năstase. Spuneam mai sus că lipsa de calm, care l-a dus la eșec în partida amiantită, mi se pare inexplicabilă. Într-adevăr, cînd ai 2-0 la seturi și două gheme în cel de-al treilea, este aproape absurd să te descumpănești pentru o tușă discutabilă, pentru un servici ratat, pentru un „fileu" neobservat de arbitru. Însă, cînd nu te afli în plenitudinea mijloacelor fizice (și cred că așa stăteau lucrurile cu Năstase, duminică) fiecare greșeală, fiecare moment defavorabil capătă amploare și sfîrșește prin a te demoraliza. Am notat, de asemenea, consumul cresc ind de lichide, din partea tenismanului nostru, pe măsură ce întîlnirea se prelungea. În plus, atitudinea antrenorului Marin Viziru nu mi s-a părut de natură să-l ajute pe Năstase, în clipele de tensiune. Cu exclamații enervate la adresa tușierilor, nu se rezolvă situațiile grele care apar, în mod inerent, pe parcursul oricărei competiții de acest gen.

În sfîrșit, cîteva cuvinte suplimentare despre Țiriac. Campionul nostru stăpînește excelent jocul în forță, atletic, are multă siguranță în execuții și obține, cu aceste arme, performanțe de valoare. Am fi cu atît mai bucuroși să-l vedem cîștigînd în finețe, în varietatea procedeelor — de exemplu, alternarea loviturilor directe cu forhanduri liftate și stopuri la fileu. Este limpede că dezvoltarea măestriei tehnice și a gîndirii tactice, îi vor permite lui Țiriac să se numere, în curînd, printre cei mai buni tenismani din Europa.

Deocamdată, am convingerea că, printr-o folosire judicioasă a timpului de antrenament, avem posibilitatea să îmbunătățim forma echipei noastre și să realizăm o comportare cît mai bună în apropiata întîlnire cu R.F. Germană.

Dan DEȘLIU

18 zile pînă la turneul final al celui de al 7-lea campionat mondial de fotbal

Rezultate, aspecte și episoade din cele șase ediții anterioare

În istoria fotbalului sînt scrise multe pagini de neuitat, dar cele mai emoționante sînt fără îndoială acelea legate de campionatele mondiale, a căror cronică vom încerca s-o reconstituim pe scurt în rîndurile ce urmează.

La Amsterdam în 1928 Congresul federației internaționale de fotbal a dat viață unei idei lansate încă în 1904 : crearea unei competiții fotbalistice mondiale, la care să ia parte toate federațiile afiliate. Francezul Jules Rimet, pe atunci președinte al F.I.F.A. a fost animatorul și organizatorul acestei întreceri sportive ce avea să egaleze în curînd, ca interes și pasiune sportivă, chiar și glorioasele Jocuri Olimpice.

Start la Montevideo

Uruguayului, țara a cărei echipă cîștigase de două ori turneul olimpic de fotbal (1924 — Paris și 1928 — Amsterdam) i se acordă organizarea primului campionat mondial de fotbal. Lungimea deplasării a determinat numeroase forfaituri. Totuși echipele a patru țări europene : Franța, Belgia, Iugoslavia și Romînia s-au îmbarcat în portul Genova pe transatlanticul „Conte Verde" care avea să le ducă la Montevideo unde le așteptă o puternică coaliție sudamericană. Era în 1930 și fotbalul sudamerican se afla în plină ascensiune. Romînia, în formația căreia jucau printre alții Emeric Vogl, Lăpușneanu, Rudy Wetzer, Bürger, Czako, cîștigă cu 3-1 meciul cu Peru, dar pierde cu 4-0 la Uruguay. În semifinale: Argentina—S.U.A. 6-1 și Uruguay—Iugoslavia 6-1. Finala are loc pe stadionul Centenario din Montevideo în fața a 100.000 de spectatori. Cîștigă cu 4-2 „squadra celeste" cum era numită echipa uruguayană pentru tricourile sale albastre. Căpitanul echipei uruguayene, fundașul dreapta Nazazzi. este primul fotbalist care primește cupa mondială, reprezentată printr-o statuetă înaltă de 30 cm., grea de 4 kg. și conținînd 1.800 gr. aur, opera giuvaergiului francez Abel Lafleur.

Planicka apără formidabil dar Schiavio înscrie

După patru ani cele mai bune echipe din lume se întîlnesc în Italia. Selecționata romînă, care eliminase în preliminarii echipa Jugoslaviei, întîlnește în primul meci echipa Cehoslovaciei.. Meciul are loc la Triest și se termină cu victoria la limită (2-1) a echipei cehoslovace. Fotbaliștii romîni au condus cu 1-0 la pauză, prin golul înscris de Dobai în minutul 12. Numai robinsonadele celebrului portar Planicka i-au salvat atunci pe cehi de la înfrîngere. Dar scăpați de emoțiile acestui meci, cehoslovacii învîng Elveția cu 3-2, Germania cu 3-1 și ajung în finală. Adversar : Italia, care se calificase greu după 180 de minute (1-1 și 1-0) în dauna Spaniei, lipsită însă de serviciile portarului Zamora în cel de-al doilea meci. Finala s-a disputat la Roma și cehoslovacii au scăpat o mare victorie. Cu 9 minute înainte de sfîrșit ei conduceau cu 1-0 prin golul înscris de extrema stîngă Puc. Meciul părea jucat, dar în minutul 81 Orsi a egalat deși portarul Planicka a făcut tot posibilul să oprească mingea. În prelungiri, centrul atacant Schiavio a marcat cu capul golul victoriei în ciuda plonjonului disperat al lui Planicka care atinsese mingea cu vîrful degetelor.

Din nou „Squadra Azzura" și... eșec la Toulouse

Turneul final al celei de-a treia cupe mondiale, s-a desfășurat în 1938 în Franța. În optimile de finală, la Toulouse, echipa Romîniei din care nu lipseau cei mai vestiți jucători din vremea aceea (Bindea, Dobai, Baratky, Bogdan, Vintilă, Rășinaru) a fost surprinzător eliminată de prea puțin cunoscuta formație a Cubei, după un joc egal: 3-3 și o înfrîngere 1-2. O altă surpriză. Elveția elimină Germania cu 4-2, iar Brazilia se califică greu în fața Poloniei la capătul unui meci în care s-au înscris 11 goluri. În semifinale Ungaria învinge Suedia cu 5-1 și Italia pe Brazilia cu 2-1. Se pare că înfrîngerea Braziliei nu a fost atunci întîmplătoare. Ziariștii au scris că Leonidas, cel mai bun jucător al brazilienilor a simulat că este bolnav pentru a fi scos din echipă, în realitate el fusese cumpărat de emisarii lui Mussolini, care în scopuri propagandistice, dorea cu orice preț încă o victorie a echipei sale. În finală Ungaria a opus o rezistență înverșunată Squadrei Azzura. Italienii conduceau cu 3-1. Dr. Saroși care a jucat atunci inter dreapta a redus scorul în repriza a doua și se părea că ungurii vor egala, însă centrul atacant al italienilor, Piola, înscrie cu un șut fulgerător cel de-al 4-lea gol. Italia cîștigase pentru a doua oară campionatul mondial.

★

Războiul dezlănțuit de hitleriști, cu tot cortegiul său de nenorociri, împiedică organizarea următoarelor campionate mondiale. De-abia după 12 ani va reînvia această frumoasă competiție și de data aceasta iarăși pe pămîntul Americii de sud, în Brazilia.

Dramă la Maracana

Al patrulea campionat mondial nu s-a bucurat însă de succesul scontat. Austria și Belgia renunță din lipsă de fonduri. Argentina, care își pierduse aproape întreaga echipă în urma acțiunii de racolaj a clubului columbian „Milionarios" din Bogota, se vede silită să renunțe. Un fapt nou îl constituie însă participarea echipei Angliei, care ieșea pentru prima oară din turnul său de fildeș, participînd la o mare competiție. Surprizele s-au ținut lanț. Încă din primul meci Italia este învinsă de Suedia cu 3-2, Anglia pierde cu 1-0 un meci senzațional, la Bello Horizonte, în fața modestei echipe a S.U.A.

Brazilia afișează în schimb o superioritate zdrobitoare și învinge cu 7-1 Suedia și cu 6-1 Spania. Uruguayul se califică mai greu : 2-2 cu Spania și 3-2 cu Suedia. 200 000 de spectatori se află la finală în tribunele imensului stadion Maracana din Rio de Janeiro. Nimeni nu se mai îndoia de victoria echipei în care străluceau stele ca Ademir, Jair, Zizinho, Barbosa, jucători socotiți fără pereche în lume. În tipografii, ziarele gata tipărite, cu titluri uriașe, care anunțau succesul fotbaliștilor cariocas, așteptau doar fotografiile. 20.000 de sticle de șampanie erau pregătite pentru sărbătorirea victoriei. Dar balonul e rotund, iar dominarea brazilienilor sterilă, în prima repriză. Totuși după pauză extrema dreaptă Friaca deschide scorul. Apărarea înverșunată și contra atacurile Uruguayului nu prevesteau însă nimic bun. În minutul 65 Schiaffino egalează după ce driblase întreaga apărare adversă și apoi în minutul 79 toate speranțele se prăbușesc cînd uruguayanul Ghiggia înscrie al doilea gol. Mai sînt 11 minute. 200.000 de oameni împietriți în tribune, mai speră. Dar minunea nu se produce. Brazilia a murit — strigă un spectator și cade fulgerat de un atac de inimă. Doliu la Rio. Pe rîul Maracana plutesc sute de chitare aruncate de cei care veniseră să cînte victoria echipei lor. În schimb la Montevideo e sărbătoare. Autoritățile hotărăsc să ridice un monument care îi reprezintă în mărime naturală pe jucătorii echipei victorioase.

Capriciile balonului rotund

Echipele a 38 de țări participă la cel de-al 5-lea campionat mondial de fotbal. Eliminarea Suediei și Spaniei, au fost marile surprize ale preliminariilor. Echipa R.P. Romîne după două victorii asupra Bulgariei (3-1 și 2-1) mai păstra șanse de calificare în fața Cehoslovaciei. Dar la 25 octombrie 1953, la București, în timpul unei nete dominări a echipei noastre, fundașul Novak înscrie dintr-o lovitură liberă de la vreo 30 de metri un gol pe care spectatorii și portarul Birtașu nu-l vor uita probabil niciodată. Turneul final are loc în vara lui 1954 în Elveția. Marea favorită : echipa R.P. Ungare, la ora aceea indiscutabil cea mai bună din lume. Fotbaliștii unguri învîng cu 8-3 R.F. Germană, cu 4-2 Brazilia, cu 4-2 Uruguayul și în finală se întîlnesc cu aceeași echipă a R.F. Germane pe care o învinseseră în optimile de finală. Fotbaliștii unguri pierd stupid cu 3-2 în fața unei echipe care nu arătase nimic deosebit. Jucătorii echipei R.F. Germane se vor îmbolnăvi în masă de hepatită, după acest succes, făcînd să se scrie mult despre o cură excesivă de strichnină administrată în timpul campionatului.

Foglia secca...

Măiastra lovitură inventată pe plaja Capocabana, jongleriile prodigioase ale lui Pele, pasele inspirate ale lui Didi, plonjoanele lui Gilmar, driblingurile și șuturile lui Garrinchia „încălzesc" stadioanele suedeze. Echipa Braziliei cu unsprezece virtuoși ai balonului „se plimbă" în cel de-al 6-lea campionat mondial, desfășurat în 1958 în Suedia. Fotbalul artistic, jucat cu fantezie și pasiune cîștigă în sfîrșit laurii meritați. Victorioși în grupa a IV-a (cu U.R.S.S., Anglia și Austria) brazilienii învîng în semifinale cu 5-2 echipa Franței și în finală cu același scor reprezentativa Suediei.

Franța se clasează pe locul 3 întrecînd cu 6-3 pe fosta deținătoare a titlului, R. F. Germană. Fontaine, centrul atacant al echipei franceze, este golgeterul campionatului mondial (13 goluri marcate). Aceasta va fi însă ultima ispravă a fotbaliștilor francezi, pentru că echipa lor ca și cea a Suediei vor fi eliminate în preliminariile celei de-a 7-a cupe mondiale. În schimb brazilienii pornesc iarăși favoriți, dar despre aceasta cît și despre alte detalii în legătură cu turneul din Chile, vom reveni într-unul din numerele viitoare ale revistei.

I. GOGA

Didi și Pele, cei doi mariași ai fotbalului brazilian, înconjurați de admiratori.

Bellini, antrenorul Feola, portarul Gilmar și în mîinile lor „Cupa Jules Rimet".

Celebrul portar sovietic Lev Iașin, înconjurat de coechipieri după victoria cu 1—0 asupra Angliei în ediția a 6-a a campionatului mondial

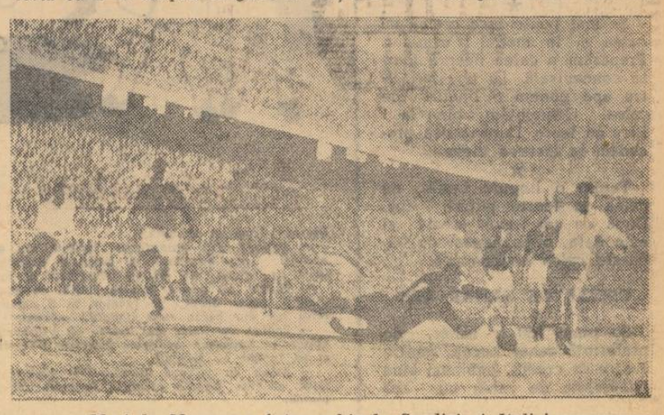

Meci la Maracana între echipele Suediei și Italiei

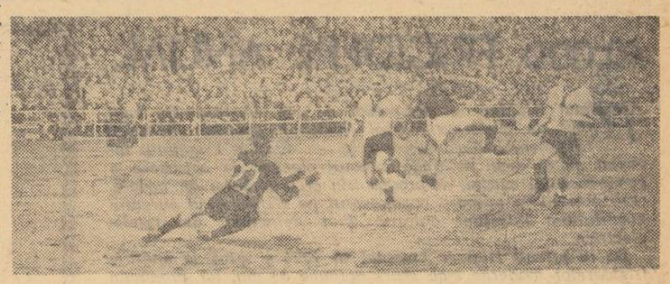

Just Fontaine, golgeterul campionatului mondial de la Stockholm, înscrie cel de la 13-lea gol.

Gilmar plonjează și apără sub privirile lui N. Santos și Kevan (față din meciul Brazilia—Anglia în ultima ediție a Cupei Mondiale)

CAMPIONATUL CATEGORIEI A — IN DATE ȘI CIFRE — ETAPA A XXI-A

Duminică 13 mai

Știința Timișoara-Petrolul (0—2)
Steaua-Minerul (1—2)
U.T.A.-Progresul (2—1)
Steagul Roșu-Dinamo Bacău (5—0)
Jiul-Dinamo București (2—5)
Rapid-Dinamo Pitești (1—1)

(Meciul Metalul Tîrgoviște-Știința Cluj a fost amînat ; În paranteze, rezultatele din tur).

Clasamentul general

1.	Dinamo Buc.	20	12	4	4	43:25 28
2.	Steagul Roșu	20	12	3	5	44:26 27
3.	Petrolul	20	10	4	6	39:25 24
4.	Progresul	20	9	4	7	36:24 22
5.	Dinamo Bacău	20	8	5	7	24:23 21
6.	Rapid	20	7	7	6	25:25 21
7.	Știința Tim.	20	9	3	8	26:28 21
8.	Știința Cluj	20	7	5	8	35:37 19
9.	Minerul	20	9	1	10	18:37 19
10	Dinamo Pitești	20	7	3	10	31:32 17
11.	Steaua	20	6	4	10	38:37 16
12	U.T.A.	20	5	5	10	28:34 15
13.	Metalul	20	5	5	10	29:46 15
14.	Jiul	20	5	5	10	20:37 15

Clasamentul acasă

1.	Steagul Roșu	10	9	1	0	27: 8 19
2.	Minerul	11	8	1	2	13: 8 17
3.	Știința Timișoara	9	8	0	1	16: 3 16
4.	Petrolul	10	7	2	1	23: 8 16
5.	Dinamo Pitești	11	7	1	3	27:14 15
6.	Progresul	11	6	2	3	27:15 14
7.	Metalul	10	5	4	1	22:16 14
8.	Știința Cluj	10	5	3	2	24:14 13
9.	Dinamo Bacău	11	5	3	3	17:16 13
10.	U.T.A.	9	4	3	2	14: 7 11
11.	Rapid	9	4	3	2	12: 9 11
12.	Jiul	9	4	3	2	13:10 11
13.	Dinamo Buc.	10	4	3	3	18:14 11
14.	Steaua	10	5	0	5	24:17 10

Clasamentul în deplasare

1.	Dinamo Buc.	10	8	1	1	25:11 17
2.	Rapid	11	3	4	4	13:17 10
3—4.	Progresul	9	3	2	4	9: 9 8
3—4.	Dinamo Bacău	9	3	2	4	7: 7 8
5.	Steagul Roșu	10	3	2	5	17:18 8
6.	Petrolul	10	3	2	5	16:17 8
7.	Steaua	10	1	4	5	14:20 6
8.	Știința Cluj	10	2	2	6	11:23 6
9.	Știința Tim.	11	1	3	7	10:25 5
10.	U.T.A.	11	1	2	8	14:27 4
11.	Jiul	10	1	2	7	7:27 4
12.	Dinamo Pitești	9	0	2	7	4:18 2
13.	Minerul	9	1	0	8	5:29 2
14.	Metalul	10	0	1	9	7:30 1

Clasamentul returului

1.	Dinamo București	7	4	2	1	17: 9 10
2.	Dinamo Pitești	7	4	1	2	17:10 9
3.	Steagul Roșu	7	4	1	2	15: 9 9
4.	Știința Timișoara	7	3	2	2	10: 8 8
5.	Rapid	7	2	4	1	8: 8 8
6.	Progresul	7	2	3	2	12:11 7
7.	Dinamo Bacău	7	2	3	2	8: 9 7
8.	Minerul	7	3	1	3	5: 9 7
9.	Petrolul	7	2	2	3	10: 9 6
10.	U.T.A.	7	1	4	2	11:12 6
11.	Metalul	7	2	2	3	8:13 6
12.	Știința Cluj	7	2	2	3	9:15 6
13.	Steaua	7	2	1	4	13:13 5
14.	Jiul	7	1	2	4	5:12 4

PRONOSTICUL...

...lui P. Curcan, jucător la Știința Timișoara :

1. Știința Timișoara — Petrolul	1
2. Steagul Roșu — Dinamo Bacău	1
3. Steaua — Minerul	1
4. Rapid — Dinamo Pitești	1 2
5. U.T.A. — Progresul	1
6. Jiul — Dinamo București	1 2
7. Farul — Tractorul Brașov	1
8. Dinamo Galați — Poiana Cîmpina	1 X
9. Mureșul Tg. Mureș — Industria Sîrmei Cîmpia Turzii	1
10. C.S.M. Mediaș — C.S.M. Reșița	1 2
11. C.S.O Crișana — Vagonul Arad	1
12. Chimia Făgăraș — C.S.O. Craiova	X

● *Din cei 7 jucători și antrenori care au dat pronosticuri la această rubrică, Tătaru a indicat cele mai multe rezultate exacte : 10. El este urmat de Macri (9), Oaidă (8), Valentin Stănescu (7), Ilie Oană, Nunweiller III și Vasile Seredai cîte 5 rezultate fiecare.*

Cu cine mai au de jucat :

DINAMO BUCUREȘTI cu : Metalul Tîrgoviște (a), Petrolul (d), Progresul (a), Minerul Lupeni (a), Știința Timișoara (d) ;

STEAGUL ROȘU cu : Minerul Lupeni (d), Steaua (d), U.T.A. (a), Metalul (d), Progresul (a) ;

PETROLUL PLOIEȘTI cu: Jiul (a), Dinamo București (a), Dinamo Pitești (d), Dinamo Bacău (a), Rapid (d) ;

PROGRESUL cu : Știința Cluj (a), Dinamo Pitești (d), Dinamo București (d), Știința Timișoara (a), Steagul Roșu (d) ;

DINAMO BACĂU cu : Rapid (a), Știința Cluj (d), Jiul (a), Petrolul (d), Steaua (d) ;

RAPID cu : Dinamo Bacău (d), U.T.A. (a), Steaua (a), Știința Cluj (d), Petrolul (d);

ȘTIINȚA TIMIȘOARA cu : Steaua (a), Jiul (d), Metalul Tîrgoviște (a), Progresul București (d), Dinamo București (a) ;

ȘTIINȚA CLUJ cu : Progresul (d), Dinamo Bacău (a), Minerul Lupeni (d), Rapid (a), Dinamo Pitești (a) ;

MINERUL cu : Steagul Roșu (a), Metalul Tîrgoviște (d), Știința Cluj (a), Dinamo București (d), U.T.A. (d) ;

DINAMO PITEȘTI cu : U.T.A. (d), Progresul (a), Petrolul (a), Jiul (d), Știința Cluj (d) ;

STEAUA cu : Știința Timișoara (d), Steagul Roșu (a), Rapid (d), U.T.A (d), Dinamo Bacău (a) ;

U.T.A. cu : Dinamo Pitești (a), Rapid (d), Steagul Roșu (d), Steaua (a), Minerul Lupeni (a) ;

METALUL cu : Dinamo București (d), Minerul Lupeni (a), Știința Timișoara (d), Steagul Roșu (a), Jiul (d) ;

JIUL cu : Petrolul Ploiești (d), Știința Timișoara (a), Dinamo Bacău (d), Dinamo Pitești (a), Metalul Tîrgoviște (a) :

ECHIPA CELOR ȘAPTE ETAPE

Iată cum se prezintă echipa celor șapte etape ale returului, alcătuită de revista „Magazin" : NICULESCU, POPA, NUNWEILLER III, GEORGESCU, JENEI, SEREDAI, PÎRCĂLAB, NĂFTĂNĂILĂ, DRIDEA, ȚÎRCOVNICU, CHIRIȚĂ.

GOLGETERII

Deși în etapa a 20-a liderul golgeterilor, Constantin, nu a înscris nici un gol, el își păstrează, în continuare neatins, avansul luat, deoarece nici următorii săi imediați, Dridea și Marcu, nu au fost mai vrednici în această direcție. Iată, de altfel, cum se prezintă clasamentul pe primele cinci locuri :

1. CONSTANTIN (Steaua) 17 goluri

2. DRIDEA (Petrolul) 14 goluri

3. MARCU (Știința Cluj), SASU (U.T.A.), 12 goluri fiecare

4. VOINEA (Progresul), GRAM (Dinamo Bacău), 11 goluri fiecare

5. EFTIMIE (Dinamo București), NĂFTĂNĂILĂ (Steagul Roșu), 10 goluri fiecare.

În tur și retur după șapte etape

● **În tur, lider era Progresul cu 11 puncte. Azi primul loc este ocupat de Dinamo care în tur se afla pe locul IV.**

● **Cea mai mare ascensiune a realizat-o Dinamo Pitești care, după locul ultim în tur se află pe locul II în retur, realizînd cu șapte puncte mai multe decît în tur.**

● **Petrolul Ploiești este echipa care a înregistrat cea mai vertiginoasă cădere : după locul II în tur, pe locul IX în retur. În tur ploieștenii pierduseră un singur joc. Azi ei au fost învinși de trei ori.**

● **Din cele 14 echipe ale categoriei doar două ocupă același loc ca în tur : Steagul Roșu, locul III și Rapid, locul V.**

● **Trei echipe au acumulat și în tur și-n retur același număr de puncte : Dinamo București (10), Metalul Tîrgoviște (6), Știința Cluj (6)**

● **În tur, după șapte etape, Petrolul era echipa cu cele mai multe goluri înscrise (20). În retur Dinamo București și Dinamo Pitești dețin această performanță, fiecare cu cîte 17 goluri înscrise.**

Iată cîteva modele de jachete din relon, cerute de mai multe cititoare ale revistei noastre

Desene de Tanți PFENNINGS

Ghidul gospodinei

MENIUL SĂPTĂMÎNII

— Ciorbă de lobodă ; miel cu verdeață ; cremă de cafea.
— Ridichi și ceapă verde cu brînză albă ; sărmăluțe în foi de știevie ; chek.
— Ciorbă de miel ; stufat de miel ; compot.
— Marinată de pește ; ciulama de ciuperci ; mere.
— Ciorbă de suc de roșii ; mîncare de carne cu fasolică verde ; minciunele.
— Papară cu brînză de vaci ; mîncare de tarhon cu carne ; compot de prune.
— Ciorbă de potroace ; rață la cuptor cu salată verde ; cremă de vanilie cu caise frișcă.

Delicioase deserte se pot prepara, avînd drept bază crema de vanilie. Această cremă obișnuită, care se întîlnește deseori la ecleruri, choux a la crême, tarte cu fructe etc. va pierde din banalitatea ei dacă îi vom adăuga diferite arome sau esențe.

CREMĂ DE CAFEA

Se prăjește aproximativ 75 g. cafea boabe pentru un litru de lapte, cînd este gata o sfărîmăm nu prea mărunt și o vărsăm într-un litru de lapte fierbinte, îl acoperim și-l lăsăm 25 minute. După aceea, dăm laptele printr-o sită foarte deasă și începem prepararea cremei obișnuite, cu acest lapte aromatizat care își păstrează totuși culoarea. Dacă dorim să-i schimbăm culoarea putem să-l colorăm cu puțin zahăr ars.

★

Se mai poate face cremă cu cafea și în modul următor. Preparăm o cafea neagră foarte concentrată. La un sfert litru apă punem 6 linguri de cafea. Completăm pînă la 1 litru cu lapte. După aceea procedăm la facerea cremei.

★

Topim o lingură bună de cafea în foarte puțină apă. După ce am frecat crema și este gata, o parfumăm cu această cafea concentrată.

CREMĂ DE ZAHĂR ARS

Se pune 150 g. zahăr, de preferință zahăr bucăți, pentru 1 litru de cremă. Îmbibăm bine bucățelele de zahăr cu apă după care le punem într-o crăticioară pentru a se carameliza. Cînd a ajuns la culoarea dorită — nu prea arsă — vărsăm deasupra, cu multă băgare de seamă, o jumătate pahar de apă caldă. Lăsăm să dea cîteva clocote. După aceea, cu precauție, vărsăm această compoziție în lapte și trecem la prepararea cremei ca de obicei.

CREMĂ CU FRUCTE PROASPETE SAU FIERTE

La crema gata preparată se adaugă 2 pahărele de lichior și fructe proaspete, tăiate mărunt sau fierte, date prin sită ca un piure. Le amestecăm cu crema gata pregătită care mai este încă caldă. Se lasă să se răcească bine de tot înainte de a fi servită. Se poate prepara cu ananas, smeură sau fragi, caise fierte făcute piure etc.

SFATURI COSMETICE

Surplusul de păr pe față numit în limbaj medical hipertrihoză nu este întotdeauna consecința unei insuficiențe hormonale ci se poate datora și unui exces de hormoni estrogeni. Acest lucru nu poate fi stabilit decît de medicul specialist. De aceea dacă observăm o creștere exagerată a părului pe față vom apela la medic.

În cele ce urmează ne vom rezuma numai la îndepărtarea părului prin aplicații cosmetice externe. Multe persoane întreabă în scrisorile primite la redacție dacă părul poate fi îndepărtat prin epilare electrică și cum se procedează. O asemenea metodă există și poate fi folosită însă numai de către o specialistă cu ajutorul unui aparat prevăzut cu ace electrice care se introduc în rădăcina fiecărui fir de păr. Dacă părul de prisos este în cantitate mai mică cum ar fi la mustăți sau barbă metoda este aplicabilă și atunci cu foarte mare prudență deoarece o reglare incorectă a curentului electric poate duce la formarea de cicatrice inestetice. Un alt dezavantaj este faptul că firul de păr trebuie îndepărtat fir cu fir.

Depilarea părului poate fi făcută și mecanic adică prin aplicarea unor substanțe care prin smulgere îndepărtează deodată toate firele de păr din regiunea respectivă. Un astfel de depilator este cel pe bază de rășini pe care ni-l putem prepara singure din 500 g. colofoniu (sacîz) și 100 g. ceară galbenă. Substanțele se topesc pe foc într-un vas mai mare, se lasă să se răcească atît încît să fie suportate de piele fără a provoca arsuri, apoi se întind sub formă de fîșii în direcția părului. După un minut se scot trăgînd de data aceasta în sens invers ; operația este dureroasă de aceea în compoziție putem adăuga 2% anestezină. Pentru a atenua din durere este necesar ca fîșiile să fie îndepărtate brusc. După depilare regiunile respective vor fi dezinfectate cu alcool apoi pudrate cu talc.

Anca BOGDAN

Îmbrăcăminte de ploaie pentru copii

De la stînga la dreapta :
— Jachetă din balonzeide, închisă cu nasturi ascunși. La buzunare și manșete garnituri din stofă în carouri ila fel cu bășmăluța și fusta).
— Haină de ploaie pentru fetiță, cu platcă tighelită, guler drept ; se închide la 3 nasturi. Pălăria tot din balon este tighelită mărunt.
— Pentru un băiat mai mare, un balonzeide cu platcă și buzunare aplicate. Nasturii sînt de lemn și se închid cu șireturi.
— Balon cu mineca kimono. Din răscroiala mînecii pornesc tighele colorate formînd un gen de platcă.
— Hanorac cu glugă din platcă și răscroiala mînecii mai jos de umăr. Benzile de la platcă și mînecă sînt dintr-o culoare contrastantă.
— Pelerină bordisită cu galon sau material în primat.
— Vindiac pentru băieței, bluzant mai jos de talie, închis cu fermoar și buzunare oblice.
— Canadiană cu glugă și mînecă kimono. Bordurile sînt tighelite cu ață colorată, iar nasturii se închid cu găici.

Desene de Melania POPESCU

CURIERUL NOSTRU

LENA — Sibiu : Este foarte puțin probabil ca lucrurile să mai ia calea pe care au mers inițial. Nu este vorba numai de oarecare „lipsă de tact" cum o numiți dv. ci de o greșeală deosebit de gravă. Dacă veți înțelege în ce constă greșeala dv. dacă îi veți analiza în mod profund cauzele, atunci veți putea adopta atitudinea justă față de această situație. Din păcate dv. nu ați făcut așa ceva de la bun început. Ba mai mult : ați cerut dv. justificări. O astfel de comportare a complicat și mai mult acest caz. Încercați totuși să mai discutați, atît asupra celor ce s-au petrecut cît și asupra celor ce urmează să faceți de aici înainte. Poate veți găsi o ieșire din acest impas.

MERCEDES H : — Pentru moment situația este într-adevăr foarte complicată. Cu multă voință și răbdare totul se poate rezolva. În primul rînd va trebui să reîncepeți să lucrați și asta cît mai repede. Numai după aceasta puteți rezolva celelalte probleme. După cele ce s-au întîmplat este clar că nu se mai poate reveni la situația inițială. Va trebui să vă continuați viața în alte condiții, care cu siguranță vor fi mai bune decît cele de pînă acum. Nu are sens să vă reîntoarceți la sora dv. Este mai bine să căutați să locuiți în altă parte. După ce veți reîncepe să lucrați și vă veți găsi o gazdă, veți putea acționa și în celelalte direcții pînă la rezolvarea deplină a acestei probleme. Va fi ceva mai greu la început dar sîntem siguri că veți reuși să treceți cu bine această perioadă.

RAISA — Timișoara : Ați procedat foarte bine. Nu avea nici un sens să vă pierdeți timpul cu un astfel de om. În orice caz felul dv. de a acționa nu are nici o legătură cu gelozia. A fost un act rațional, determinat de o situație de fapt și nicidecum o manifestare a geloziei. În astfel de relații nici nu se poate vorbi de sentimente de dragoste și de aceea nici nu credem că este cazul să vorbim despre acestea sau despre manifestările de gelozie.

ANETA — Craiova : Puteți fi ferm convinsă că există astfel de oameni. Nu ați întîlnit un astfel de om pînă acum, dar cu siguranță că îl veți găsi. Nu trebuie să fiți îngrijorată deoarece sînteți încă tînără. Aveți suficientă experiență ca să puteți analiza bine oamenii, pentru a ști cui trebuie să acordați încrederea dv. La întrebările teoretice pe care vi le puneți acum, vă va răspunde în mod concret viața la timpul potrivit.

A.B : Sîntem de părere să vă continuați studiile la școlile și în localitățile în care vă aflați. Înțelegem dorințele dv. dar socotim că ar fi o greșeală de neiertat, pe care ați regreta-o toată viața, dacă ați întrerupe studiile. Ceea ce doriți se poate realiza în condițiuni mult mai bune, mai tîrziu. În viața unui om, încă doi ani dedicați studiilor, constituie nu numai o necesitate dar chiar și o obligație. Măcar atîta răbdare, mai ales cînd este vorba de un ideal înalt, se poate avea.

GH. D. — Galați : Aveți perfectă dreptate. De altfel ne-au solicitat și alți cititori astfel de modele și ele vor apare în curînd. Ulterior vom fi mai atenți cu... bărbații.

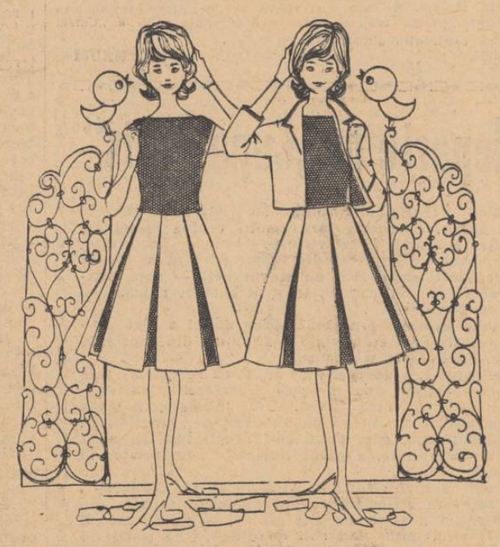

COMBINAȚIE DIN DOUĂ MATERIALE

Cum se vede din schițe, materialul bluzei — care e făcută ușor sub talie — este folosit și la interiorul cutelor fustei și la dublarea boleroului. De asemenea, tot din acesta se face și o margine la guler și manșete.

ȘTIAȚI CĂ...

...în primele 4 luni ale anului întreprinderile industriei ușoare au realizat peste plan produse în valoare de 84 milioane lei ?

...pe această perioadă (ianuarie-aprilie 1962), au fost produse, peste plan, 95.000 m.p. țesături, cînepă — iută, 140.00 perechi ciorapi din fire sintetice, 135.000 bucăți tricotaje din bumbac, 30.000 perechi încălțăminte și altele ?

...în aceste zile a apărut noul număr al revistei de modă al industriei ușoare ? În afară de paginile de modă revista mai cuprinde și rubricile sfaturi practice, de vorbă cu cititorii etc.

...la fabrica „1 Septembrie" din Satu Mare s-au introdus în fabricație noile modele de mașini de aragaz tip „Carpați", cu grătar pe toată suprafața cuptorului și geam la ușă ?

...secția de fabricat ciorapi fără dungă a întreprinderii „Adesgo" își sporește capacitatea de producție, în acest an, cu 9.000 perechi pe zi ? Au și fost montate primele 50 mașini, iar altele au sosit în incinta fabricii.

...fabricile de confecții au prezentat la contractările pentru semestrul II al anului impermiabile căptușite cu blănuri tricotate, precum și garnituri din aceste blănuri ? Blănurile tricotate au un aspect și tușeu apropiat celor naturale, fiind însă mai ușoare și lavabile.

....textilele din fibre sintetice, fiind mase termoplastice se deosebesc, în ceea ce privește spălatul lor, de textilele lavabile din bumbac ? Folosirea apei de spălare cu o temperatură prea mare poate duce la formarea unor cute, foarte greu de eliminat la călcare ? După natura materialului fibros acesta se spală în apă potrivit de caldă. Se va utiliza multă apă, și se va evita stoarcerea sau centrifugarea rufelor ; în aceste condițiuni rufele se prezintă bine după uscare, nemai fiind necesar călcatul, întrucît aceste textile au o elasticitate naturală foarte bună.

40.000 FRIGIDERE ANUAL

Primul frigider cu compresor a fost inventat în anul 1894 de francezul Marcel Anditiren, profesor de fizică la colegiul din orașul Gras — Franța. Frigiderul inventat de el avea pe lîngă motorul electric de acționare a compresorului mașinii de produs frig și o pereche de pedale, care puneau în mișcare compresorul pe timpul cînd curentul electric era întrerupt datorită unor defecțiuni ale rețelei electrice.

De la primul frigider inventat în 1894 și pînă la apariția frigiderelor moderne s-au scurs aproape 35 ani, iar producția mondială de frigidere, în anul 1920, era de 150 bucăți anual.

Astăzi producția mondială de frigidere se ridică la circa 3.500.000 anual ; industria din țara noastră fabrică peste 40.000 anual.

SFATURI
MODĂ
COSMETICĂ
GOSPODĂRIE

BLEUMARIN CU ALB

De la stînga la dreapta :

— Două piese din material alb cu o garnitură bleumarin la jachetă. Fusta cu pliuri late.
— Rochie de in cu bretele din panglici albe terminate în dreapta cu fundă.
— Bluză cu guler și manșete albe. Fustă plisată albă.
— Rochie de după amiază, dreaptă cu un frons într-o parte, de sub care iese o fundă bleumarin (eventual o floare din material).
— Două piese ; jachetă încheiată într-o parte, cu trei nasturi— tăiată la gît mai larg, se poartă cu o bluză bleumarin cu buline albe, care are guler cu eșarfă. La mîneci iese puțin bluza, ca niște manșete.
— Rochie imprimată simplă, în clini, cu două cordoane (eventual din gogrenă) din cele două culori ale imprimeului.
— Bluză fără mîneci, în dungi, cu gîtul croit mai larg și și o bantă care se încheie într-o parte cu un nasture. Fustă evazată în clini.

Desene de Beatrice BOBOCEA

magazin medical

ACTUALITĂȚI MEDICALE

SUCCESE ÎN LUPTA ÎMPOTRIVA BRUCELOZEI

Laboratoarele de microbiologie din U.R.S.S. utilizează un vaccin foarte eficace împotriva brucelozei. Incidența cazurilor de bruceloză a scăzut foarte mult în ultimii ani. Între 1954 și 1957 îmbolnăvirile au diminuat grație vaccinului cu 50 la sută. Medicii speră să lichideze în curînd toate cazurile de bruceloză.

MUȘCHI ARTIFICIALI

Tehnicienii au construit recent un aparat care asigură posibilitatea mișcărilor active la persoanele care prezintă paralizii. Mușchiul artificial constă dintr-un tub de cauciuc care se aplică pe membrul paralizat. Umflarea tubului provoacă contracția mușchiului paralizat.

STAREA SANITARĂ MIZERĂ A INDIENILOR DIN S.U.A.

Recensămîntul făcut în 1955 în S.U.A. a arătat că numărul populației indiene se cifrează la 472.000. Numai o foarte mică parte din indieni beneficiază de asistență medicală. Mai mult de 135.000 de indieni care aparțin diferitelor triburi și care trăiesc pe teritorii întinse nu beneficiază de nici un fel de asistență medicală. Mortalitatea prin boli depășește cazurile de natalitate. Indienii sînt secerați de tuberculoză și de afecțiuni gastro-intestinale foarte grave. Aproape 3/4 dintre copii sînt bolnavi de trahom. (Boală de ochi foarte gravă care duce la orbire).

GAMATOPOGRAFUL

Cercetătorii sovietici au construit un aparat numit gamatopograf care localizează tumorile situate în adîncimea organismului. Se injectează un izotop radioactiv cu perioadă de înjumătățire foarte scurtă și care emite radiații gama. Tumorile au proprietatea să fixeze intens acești izotopi. Ei sînt localizați și recepționați la nivelul tumorii cu ajutorul gamatopografului.

Dr. N. C.

Granulomul dentar

Cuvîntul granulom are în medicină o semnificație mult mai largă decît aceea a granulomului dentar. Termenul provine din latinescul granulom care înseamnă grăunte.

Legătura constă în aceea că granulomul este o formațiune alcătuită din țesut conjunctiv tînăr, ce apare ca urmare a unui proces inflamator productiv și care rămîne limitată îmbrăcînd forma unui grăunte sau a unui nodul (nod).

Granulomul dentar se formează în țesuturile de la rădăcina dintelui ca urmare a unui proces inflamator îndelungat. De cele mai multe ori acest proces inflamator de la rădăcina unui dinte este urmarea pătrunderii unor microbi și a toxinelor (otrăvurile produse de microbi), prin canalul dentar. Or, în canalul dentar există pulpa dentară cu vase și nervi; înseamnă că înainte de a face un granulom, dintele suferă de o pulpită ? Într-adevăr, așa se întîmplă lucrurile.

Există un lanț întreg de boli ale dintelui, cu verigi strîns legate între ele, în care granulomul dentar nu este nici pe departe prima, dar nici ultima pentru că el la rîndul său poate da complicații (abcese dentare, chisturi osoase, osteite etc.). Granulomul dentar este însă periculos nu numai pentru tulburările pe care le dă în țesuturile din vecinătate. El este un focar de infecție și ca atare reprezintă un veșnic pericol de a difuza microbii și toxinele din simburele lui în sînge și a infecta integral organismul cauzînd o serie de boli grave.

Cu ajutorul radiografiei dintelui bolnav, medicul stomatolog pune cu precizie diagnosticul de granulom, căci pe imaginea rădăcinii dintelui și în țesuturile învecinate osului apar modificări caracteristice unui proces inflamator, cronic.

Tratarea dintelui bolnav de granulom trebuie începută neîntîrziat măcar în acest al doisprezecelea ceas.

Înainte vreme se considera că orice dinte care a făcut un granulom trebuie neapărat extras, cu granulom cu tot, sau cel puțin îndepărtat prin rezecția chirurgicală a vîrfului rădăcinii. Astăzi, se folosesc însă și tratamente conservative, de la caz la caz, după aprecierea medicului stomatolog.

Tratamentul conservativ constă în curățarea bună a canalelor dintelui și apoi plombarea lor cu ciment introdus pînă la vîrful rădăcinii. Bune rezultate dă și metoda iono-galvanizării canalelor cu potasiu iodat. Oricare ar fi tratamentul, nu îl alege bolnavul ci medicul specialist în raport cu situația dată, în fiecare caz aparte.

Mai ușoară de realizat și de suportat pentru bolnav este desigur prevenirea apariției granulomului dentar.

Pentru aceasta trebuie să prevenim îmbolnăvirea dinților și mai ales formarea cariei dentare, printr-o bună igienă a gurii și dinților și prin controlul periodic preventiv.

Îndepărtarea la timp a resturilor alimentare (mai ales seara la culcare), ferirea dinților de traumatisme (se interzice mai cu seamă scobirea dinților cu ace sau alte scobitori improvizate din metal), îngrijirea din timp a bolilor gingiilor și înlăturarea la timp a pietrei, îngrijirea imediată a oricărei carii etc. etc. ne feresc de cele mai multe boli de dinți și deci și de formarea granulomului.

Dr. V. I.

OZENA

Ozena sau maladia pubertății feminine, este o boală cu caracter evolutiv, ce se caracterizează prin atrofie osteomucoasă, fără ulcerație, a tuturor elementelor constitutive ale foselor nazale, prin secreție de mucus — ce se usucă și se transformă în cruste. Un miros fad, caracteristic, însoțește fenomenele.

Este o maladie, relativ frecventă, îndeosebi la pubertate și virsta adultă. Atinge cu predilecție femeile (maladia pubertății feminine).

Între cauzele acestei boli trebuie să se menționeze rolul bolilor infecțioase (difteria, scarlatina, febra tifoidă, rujeola).

În ultimul timp, se citează tot mai mult, între cauze, rolul sistemului nervos și al tulburărilor endocrine (tiroidiene, ovariene, paratiroidiene, hypofizare) ca și dezechilibrele sanguine.

Contagiunea este îndoielnică deși s-a pus în evidență prezența unor microbi.

Boala evoluează pe nesimțite, lent, iar cînd bolnavul se prezintă medicului, leziunile sînt deja constituite. Boala începe printr-o secreție nazală mucopurulentă persistentă și se desăvîrșește la virsta adultă. Bolnavii prezintă de obicei un nas rămas „infantil" ce nu crește în lungime — se lărgește la rădăcina lui, și este moale, buze groase și o față umflată.

Cu timpul, atît bolnavul cît și anturajul simt acel miros fad, dezagreabil și caracteristic bolii.

Se pare că sarcinile repetate opresc evoluția bolii ca și menopauza. Se constată uneori remisiuni spontane și chiar vindecări.

Încă din copilărie trebuie supravegheate și îngrijite atent toate rinitele și sinusitele purulente a febrelor eruptive, mai ales la tinerii care au suferit de alte boli (tuberculoze, sifilis).

Astăzi se introduc bastonașe și perle de rășini acrilice care sînt bine tolerate, au rol regenerator asupra mucoasei nazale și ameliorează starea locală, reduc secrețiunile și crustele, transformă psihic bolnavii. Acestora li se recomandă o alimentație bogată în vitamine (Vit. A și D_2, Vit. B_2 și B_6), bogată în proteine (carne, brînză, ouă), viață în aer liber cu sporturi moderate, cură heliomarină și activitate în atmosferă lipsită de praf, pulberi, scamă, fum etc. De asemenea, este necesar de a se depista — în întreprinderi — formelor incipiente ale bolii și a se da indicații de tratament și profilaxie.

Dr. N. CIOBANU

TUTUNUL ȘI ORGANISMUL

Cînd Jean Nicot (de aici și numele de Nicotina tabacum a plantei și denumirea de nicotină) trimitea în mijlocul secolului XVI reginei Ecaterina de Medicis drept cadou semințe de tutun aduse din America, mulți credeau că această plantă este un medicament „miraculos pentru toate bolile".

Nu a trecut însă mult timp și știința medicală a acelor vremi, a stabilit influența dăunătoare a tutunului asupra organismului. De 400 de ani, mii și zeci de mii de experiențe au confirmat acest adevăr. Odată nicotina obținută în stare pură din tutun, lucru ce s-a petrecut acum mai bine de 150 de ani, mii de șoareci, cîini și iepuri au murit datorită injecțiilor, picăturilor sau inhalațiilor de nicotină. Nenumărate experiențe și observații s-au făcut și asupra oamenilor. Iată unele din faptele mai semnificative. Printr-o experiență în care se înregistra radiația radioactivă produsă în urma injectării unui compus proteic inofensiv al izotopului radioactiv de iod, s-a constatat că după fumat are loc o contracție importantă a vaselor sangvine și ca urmare o pătrundere redusă a sîngelui în extremitățile corpului. Chiar după terminarea țigării, vasele de sînge rămîn contractate timp de 25-30 minute. Este lesne de înțeles că un om care fumează 30-40 țigări zilnic nu dă vaselor sale de sînge nici un fel de „repaos", ele fiind în permanență stare spastică. Aceasta poate duce la anghina pectorală sau la tromboza arterelor membrelor inferioare, boală deosebit de gravă care se termină deseori cu gangrenarea membrelor.

Tensiunea arterială a fumătorilor crește treptat, constatîndu-se un joc tensional caracterizat prin ridicarea temporară cu 40 milimetri a coloanei de mercur.

Este dovedit azi că sub influența tutunului vitamina C este asimilată defectuos. În timpul războiului un bolnav de scorbut nu a putut fi vindecat, deși i se administrau mari cantități de vitamina C, decît atunci cînd a încetat să fumeze.

Astăzi este bine știut că după fiecare țigară în stomac se produce tabloul unei adevărate gastrite, adică se intensifică secreția sucului gastric cu aciditate crescută, are loc contracția spasmodică a straturilor musculare ale pereților stomacului și în stomac se acumulează o mucozitate excesivă.

Cercetîndu-se cauzele favorizante ale unor boli prin interogarea a mii și mii de bolnavi, s-a putut constata, de pildă, că ulcerul gastric și cel duodenal se întîlnesc de zece ori mai des la fumători decît la nefumători. Același lucru se poate spune și despre îmbolnăvirile vaselor inimii. Nimeni nu se va mira de frecvența crescută la fumători a bolilor plămînului și căilor respiratorii. Mucoasa rino-faringelui și a căilor respiratorii superioare este continuu iritată la fumători. Se știe că fumătorii suferă de bronșită cronică : se îngreunează astfel schimbul de oxigen și ca atare saturarea cu oxigen a țesuturilor organismului este insuficientă. La fumători apar mult mai frecvent edemele pulmonare. Nu sînt liniștitoare nici concluziile cercetărilor făcute asupra unor boli mai grave. Și acest șir al rezultatelor cercetărilor ar putea fi continuat cu multe alte exemple, dar și cele spuse sînt desigur suficiente să pună pe gînduri. Poate ar mai fi de adăugat și că nefumătorii suferă de pe urma fumătorilor pentru că 50 la sută din nicotină se evacuează în aer și poate pătrunde în organismul celor din jur.

Este prea dovedită astăzi acțiunea dăunătoare a tutunului asupra sănătății omului, pentru a nu îndemna pe fiecare să reflecteze serios asupra influenței sale.

Dr. E. A.